

ZIMNÍ SPORT

FOTO K. BEINHAUER

**LIST SVAZU LYŽAŘŮ
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
ROČNÍK DVACÁTÝPÁTÝ**

1935–1936

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ. — JUBILEJNÍ
ROČNÍK XXV., 1935—36. — REDAKTOR DR. JOSEF KALIBERA. —
ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK. — MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ. — TISKL DR. ED. GRÉGR A SYN V PRAZE.

OBSAH

ČLÁNKY

	Str.		Str.
<i>Jan Řihánek</i> , Monte Rosa	6	<i>Miroslav Karlíček</i> , Liptovské Hole (Roháče).....	151
<i>E. S. Hokeš</i> , Sovětské lyžařství dnes	9	<i>Jiří Jellinek</i> , Správně učit a dobře se učit.....	170
<i>Miloslav Slavík</i> , Lanovka na Lomnický štít	13	<i>Jiří Kraus</i> , Naše přípravy na Olympijský boj	175
<i>Pavel Saska</i> , Skokanská alchymie	15	<i>Bohumil Zadák</i> , Třetí celostátní závod brannosti — hlídky	182
<i>Jiří Kraus</i> , Slovanská lyžařská mistrovství.....	18	<i>Miroslav Karlíček</i> , Vysoké Tatry I.....	183
<i>Josef Kalibera</i> , Lyžařský rozhlas I.	19	<i>Josef Kalibera</i> , Ještě lyžařský rozhlas III.....	186
<i>Karel Podlaha</i> , Návčik kristiánky	38	<i>Jaroslav Kvíd</i> , Na Ostrý Roháč, zimní horolezecká reportáž.....	202
<i>Bohumil Zadák</i> , Promluvmě si lyžařsky	41	<i>Jan Kuhn</i> , A znovu k návčiku kristiánky	205
<i>Otakar Brauner</i> , Československá vojenská lyžařská hlídka jde opět do mezinárodního boje.....	44	<i>Rudolf Kříž</i> , A znovu relaxace	207
<i>Václav Myšák</i> , Nejdříve běhat	47	<i>Josef Koudelka</i> , Metodika jízdy na lyžích.....	209
<i>Miroslav Karlíček</i> , Malá Fatra	51	<i>Josef Kalibera</i> , Stále nerozřešený problém	212
<i>Jiří Jellinek</i> , Svih a oblouk	70	<i>Miroslav Karlíček</i> , Vysoké Tatry II.	213
<i>Jan Řihánek</i> , Lyžařské kursy a cvičitelé	75	<i>Jaroslav Moser</i> , Kongres FIS 1935	230
<i>Pavel Saska</i> , Znáte své vlastní hory?	79	<i>Karel Rudl</i> , Sjezdaři v Olympijském zápasu	233
<i>Franta Příbyl</i> , Naše letošní výzbroj a výstroj	82	<i>Jaroslav Moser</i> , Lyžařské soutěže Zimních Olympijských Her 1936	240
<i>Miroslav Karlíček</i> , Velká Fatra	83	<i>Jiří Jellinek</i> , Opravdu správná metodika?	258
<i>Jan Řihánek</i> , Sjezdová technika	104	<i>Cyril Musil</i> , Finové a my pod barevnými kruhy... ..	260
<i>Ivan Komárek</i> , Bobsleighový svět	113	<i>Jiří Kraus</i> , <i>Rudolf Krňoul</i> a <i>Jan Řihánek</i> , Lyžařská mistrovství Československa	261
<i>Miroslav Karlíček</i> , Nizké Tatry	117	<i>Jan Macháček</i> , Pionýři Roháčů	284
<i>Josef Kalibera</i> , Lyžařský rozhlas II.	120	<i>Škpt. Bedřich Novák</i> , Československá voj. hlídka 1936	285
<i>Jan Řihánek</i> , Přeskok a terénní skok	138	<i>Vilém Macháček</i> , Planica 1936 = 101 m	288
<i>Miroslav Karlíček</i> , Ještě k návčiku kristiánky	140	<i>Karel Rudl</i> , Velká cena Československa	292
<i>Bohdan Benda</i> , Ještě k návčiku kristiánky	141	<i>Josef Koudelka</i> , Kdo má pravdu?	294
<i>E. S. Hokeš</i> , Zranění na lyžích a theorie relaxace... ..	143		
<i>Josef Kalibera</i> , Olympijské přihlášky pod lupou... ..	145		
<i>Jan Nepomucký</i> , Lyžař Alpský se sídlem v Praze... ..	150		

RUBRIKY A POZORUHODNĚJŠÍ ČLÁNKY A ZPRÁVY V NICH

<i>Z ciziny</i>	1, 33, 65, 97, 133, 165, 197, 225, 253, 281	<i>Cvičitel</i>	58, 227
Světový lyžařský žebříček	2	<i>Závody</i>	94, 156, 193, 218, 251, 276, 296
Proč má Finsko tolik dobrých běžců?	33	<i>Vítězslav Hejduk</i> , K počátkům sjezdových zá- vodů u nás	193
SSSR	35, 68	<i>N. Pokorný</i> , Přebor Pražské župy.....	218
Angličané o nás	65	Akademické přebory	251
HDW není župou DSV	225	<i>Lyžařská bibliografie</i>	32, 63, 95, 160, 196, 222, 274, 282
<i>Svaz lyžařů</i>	22, 54, 88, 124, 295	<i>Miloš Zapletal</i> , Československá lyžařská litera- tura	274
<i>Kal</i> , Vzpomínáme na Dra Synáčka	22	<i>Zprávy</i>	27, 61, 127, 135, 190, 220, 280, 300
<i>Jřk</i> , Sjezd náčelníků, cvičitelů a soudců	22	Správné zacházení s vlajkami	27
<i>Kr</i> , Valná hromada 1935	25, 54	Bartoňův úraz	127
<i>Zimní Olympijské Hry</i>	29, 60, 99, 154, 188, 248, 255	<i>Župy a kluby</i>	91, 126, 158, 195
Jak se hlásilo na lyžařské soutěže ZOH.....	154	<i>Redakce</i>	3, 36, 68, 102, 136, 168, 200, 228, 256, 282
Red. Andersen (Aftenposten) v roli olymp. běžce	188, 225		

OBRÁZKY

<i>Jan Řihánek</i> , Punta Grober (Mte Rosa)	5	<i>K. Kučera</i> , Proti slunci (Luční hora).....	39
—, Sedlo Lys	7	† <i>B. Novotný</i> , Malá Fatra, Rozsutec	41
—, Punta Dufour a Zumstein (Mte Rosa)	8	<i>J. Weider</i> , Malá Fatra, Stoh.....	43
<i>E. S. Hokeš</i> , Kazbek a Gergetský ledovec (Kavkaz)	9	† <i>B. Novotný</i> , Malá Fatra, Sedlo Medzihole	44
<i>M. Staněk</i> , Liptovské Hole a Vys. Tatry s le- tadla	10	—, Chaty Malé Fatry	45
—, Malá Fatra s letadla	11	<i>E. Cagán</i> , Malá Fatra, Klačianská útulňa na Ma- gure	46
<i>M. Karlíček</i> , Dumbier v květnu	12	<i>Jan Řihánek</i> , Fuscherkarscharte (V. Glockner).....	48
<i>K. Procházka</i> , Lomnický štít	13	<i>M. Karlíček</i> , Popradské Pleso	49
<i>Jan Řihánek</i> , Gornerský ledovec (Mte Rosa)	16	—, Chaty Malé Fatry	52
—, Severní svahy Lyskammu	17	—, Vrcholy Malé Fatry	53
<i>Ing. Sekanina</i> , Tribuny Jarolimkova můstku	23	<i>Jar. Jankovský</i> , Na svazích Kotle.....	69
<i>M. Staněk</i> , Liptovské Hole a Vysoký Tatry s le- tadla	37	<i>T. Trnka—V. Vích</i> : Pohyb.....	71
		..., Terén pod Glungezerem, Tyroly	73

	Str.		Str
<i>T. Trnka—V. Vich</i> , Telemark.....	74	<i>K. Beinhauer</i> , Čtvrtečka, Kralik, Hromádka atd....	182
—, Kristianie	75	<i>M. Karliček</i> , Chaty Vys. Tater	184
—, Odskok	76	—, Vrcholy Vys. Tater	185
—, Hurá do muldy!.....	77	<i>Beckert</i> , Jitro v Garmisch-Partenkirchen	201
<i>M. Karliček</i> , Votrubova chata a Svišťovka	78	<i>J. Kvid</i> , Ostrý Roháč	203
<i>M. Hartmanová</i> , Malá Fatra, Chlieb.....	80	—, Ostrý Roháč.....	204
<i>K. Kanenýř</i> , Velká Fatra, Křižná.....	81	—, Ostrý Roháč.....	205
<i>M. Karliček</i> , Chaty Velké Fatry	84	<i>J. Hora</i> , Ledovcová štěrbina	206
—, Vrcholy Velké Fatry	85	<i>J. Řihánek</i> , Na vrcholu	207
<i>Výborný</i> , Smrček	103	<i>N. Lang</i> , Šumava, Jezerní stěna	208
<i>F. Stejskal</i> , Vteřina před kristiánkou	105	<i>Bittner</i> , Garmisch-Partenkirchen	209
<i>S. Ritzer</i> , Kdysi příkrá stráň	107	<i>M. Karliček</i> , Vysoké Tatry, Jahňací štít.....	210
<i>J. Kulich</i> , Masarykova chata, Šerlich	108	—, Vysoké Tatry, Kolový, Černý, Lomnický štít..	211
<i>Keyston—Balkan</i> , Kaplička v horách	109	—, Vysoké Tatry, Ladové Pleso	213
<i>Sojusfoto</i> , Kavkaz, Průsmyk Mamison	110	—, Chaty a hotely Vysokých Tater	214
<i>L. Stehlik</i> , Na Pokljuce u Bledu	111	* Vrcholy a doliny Vysokých Tater	215
* Olymp. bobsleigh. dráha	112	* Lyžařská plaketa	218
<i>V. Fuchs</i> , Podkarpatská Rus, Šešul	114	<i>M. Karliček</i> , Liptovské Hole, Tri Kopy	229
<i>M. Karliček</i> , Vys. Tatry, Jastrabá a Bedřichova chata	115	<i>K. Beinhauer</i> , St. Christoph, Polední siesta.....	231
<i>V. Vich</i> , Lyžařské děti	116	<i>Č. T. K.</i> , ZOH 1936, zahájení	232
<i>M. Karliček</i> , Chaty Nizkých Tater	118	<i>Centropress</i> , ZOH 1936, Slalom	233
—, Vrcholy Nizkých Tater.....	119	<i>Č. T. K.</i> , ZOH 1936, Šimůnek, Mihalák, Musil.....	234
<i>M. Karliček</i> , Liptovské Hole, Smutná dolina pod Roháči	137	<i>Centropress</i> , ZOH, 1936, Musil, Mihalák.....	235
<i>Jan Kuhn</i> , Nizké Taury	139	<i>Č. T. K.</i> , ZOH 1936, Vojenská hlídka, bobisté, rozhlás. reportéři.....	236
<i>J. Neškudla</i> , Kramářova chata na Suchém Vrehu..	141	—, ZOH 1936, Mústky.....	237
<i>Jan Mišauer</i> , Přeskok	142	<i>M. Kovalčík</i> , Liptovské Hole, Jakubíná.....	238
—, Přeskok	143	<i>F. Stejskal</i> , Malá Fatra, Hromová.....	239
<i>M. Karliček</i> , Liptovské Hole od Zuberce	144	<i>Č. T. K. a Centropress</i> , ZOH 1936, Kasebacher, Musil, Berauer, Beinhauerová a Hromádka	240
—, Liptovské Hole, Predné Zeleno	145	<i>Č. T. K.</i> , Švéd Larson, zahajovací pochod, kuchyně	241
<i>J. Seidl</i> , Podkarpatská Rus, Polonina Boržava	146	<i>L. Štor</i> , Sjezd s Jahňacího štítu.....	257
<i>M. Karliček</i> , Liptovské Hole, Tri Kopy.....	148	<i>J. Maloch</i> , Kristiánka skoro s vertikály	259
—, Liptovské Hole, Volovec	149	<i>Sojusfoto</i> , Horolezecká škola na Kavkaze.....	260
—, Chaty Liptovských Holí.....	152	<i>K. Beinhauer</i> , Sjezdařský trening	261
—, Vrcholy Liptovských Holí	153	<i>J. Kyselá</i> , Krkonoše, Svahy Krakonoše, Kotel.....	262
<i>ČTK</i> , Dr. Eduard Beneš, prezident Republiky Československé.....	169	<i>M. Hartmanová</i> , Krkonošský motiv	263
<i>L. Štor</i> , Vys. Tatry, Před Votrubovou chatou, Lomnický, Durný a Jahňací štít	171	<i>J. Kuhn</i> , Nizké Taury, Drangenstein	264
<i>K. Beinhauer</i> , Putrlík.....	172	<i>K. Beinhauer</i> , Arlberg, St. Christoph	265
—, Václavík	173	<i>E. Gustab</i> , Vys. Tatry, Ždiarská vidla	266
<i>F. Smutný</i> , Liptovské Hole, Tri Kopy, Baníkov...	174	—, Vys. Tatry, Hlupý	267
—, Liptovské Hole, mezi Predným Zelenem a Tremi Kopami	175	<i>N. Lang</i> , Šumava, Velký Javor	269
<i>O. Dorfman</i> , Malá Fatra, Výstup na Rozsutec.....	176	<i>Jan Řihánek</i> , Na shledanou	283
<i>Bittner</i> , Garmisch-Partenkirchen	177	<i>V. Macháček</i> , Planica	285
<i>Kovář</i> , Kozákov, Riegrova chata	178	<i>Centropress</i> , Čsl. voj. hlídka při střelbě.....	286
<i>M. Staněk</i> , Bielské Tatry	180	<i>Sojusfoto</i> , Výkon typicky ruský.....	287
—, Vysoké Tatry, Ladové a Zbojnické Pleso, Javorový štít	181	<i>Jan Řihánek</i> , Aiguille de Viérge	288
		<i>M. Karliček</i> , Chabeneč.....	280
		<i>K. Beinhauer</i> , Liptovské hole.....	290
		<i>Sl. Kovář</i> , Černá hora	291

RUBRIKA JAK SE TVÁŘÍME

Procházka, Finger, Jarolínek, Dlabola, Peka, Pokorný, Horák, por. Indrák, Knol, Ružinský, Králík, Daňo, Bartoň, Čína-Jelínek, Koldovský, Jauris, Cyril Musil, Bohuslav Musil, Vrána, Lu-

keš, Žalský, Daňová, Hlaváč, Václavík, Beinhauerová, Iguro, Dr. Ogava, Andersen, Kongsgaard, Německá, Lelková 21, 55, 243, 271

Z CIZINY

Lyžařina v létě. V *Tatrách* jel se slalom Karpathenvereinu 9. června. Zvítězil Banyasz a naše Dostálová-Beinhauerová z Brna.

V *Oberstdorfu* se skákalo na Nebelhornschanze 26. května. Při tom táhly přes můstek takové mraky, že nebylo chvílemi skokany ani vidět! Mezi prvními byl i jakýsi kovaný Germán Tschernik z Oberstdorfu. Nejdelší skok byl 30 m.

Na *Zugspitze* jel se 7. července sjezd za účasti asi 50 závodníků. Birger Ruud byl o jedinou vteřinu poražen od Rudiho Schindla.

Na *Feldbergu* uspořádal S. C. Freiburg slalom 26. května. Zvítězil Heinz Rudi Craz, bratr známé sjezdařky Christel Craz.

Na *Stilfském sedle* 16. června zvítězil ve sjezdu Ital Sertorelli.

Na *Adamellu*, Stilfském sedle a jinde pořádali Italové mnohé letní kursy, poslední dokonce i v srpnu, tedy doslova letní. Velké cvičitelské úspěchy zde měli Gasperl z Kitzbühlu a Nor Kjellberg. Na Adamellu se v červenci dokonce skákalo. Jak, zpráva nepraví.

Velký Glockner viděl zvítěziti 9. června F. Pfeiffera nad známým Rudim Mattem.

Diavolezza byla vybrána ke kombinaci 9. června. Jel se slalom a sjezd (asi 2 km), 50 účastníků. Mezi vítězi je i Elvíra Orsinig z Mořice.

V *sedle Panny* se závodilo mohutně v trojkombinaci rovněž 9. června. Ze slalomu, skoku a sjezdu vyšel jako vítěz Willi Bernath (Chaux-de-Fonds). Závodilo se i v jízdě na laně (3 jezdcí), ale mimo kombinaci.

Grimsel, o čtrnáct dní později, měl ve sjezdu a slalomu zvláštnost: dámskou třídu, všeobecnou třídu a pánskou elitní třídu. Tudy na to! Extra elitním páнем se stal A. Glatthard ze Scheideggu.

Na *Monte Rosa* (Coppa Mezzolana) vybojován byl 26. května dokonce výborný závod hlídkový. Francouzi byli teprve sedmí za Italy.

Všechny tyto krásné podniky „převezl“ však časopis „Sport“ z Zürichu, který uspořádal uprostřed července „Štafetu Panny“. Štafetu tvoří: běžci (athleti), cyklisté, letci, lyžaři, horolezci, motocyklisté a automobilisté. Je to přirozeně úžasný podnik, sesadit do plynulé štafety tolik různorodých sportů. Lyžaři měli při tom efektní úkol převzít od letců z letadel obálku s hlášením a dovézt ji až ke hranici sněhu, kde ji předávali alpistům. Zvítězilo mužstvo Bern II., v němž dvě předepsané lyžařské štreky běželi Glatthard a Daapp. V jiných mužstvech běželi Prager, Steuri, Feuz, Zogg (David) a j.

Švýcarský svaz zasedal v červnu v Bellinzone a jednal dosti rušně, zejména o otázce Zimních Olympijských Her. — Letošní mistrovství pánské bude spojeno s dámským.

Švýcarská lyžařská mistrovství měla být vybojována ve dnech 24., 25. a 26. ledna 1936 v Davosu. Ústřední vedení švýc. svazu však nevzalo tento termín, stanovený pořadatelem (Ski Club Davos), na vědomost a stanovilo, vzhledem k Z. O. H., termíny takto: 50 km a štafety 22. a 23. února 1936 ve Wildhausu (Toggenburg), ostatní mistrovské soutěže včetně vojenských 28. února až 1. března 1936 v Davosu.

Těšíte se na zimu!

JE VÁŠ FOTOPŘÍSTROJ V POŘÁDKU?

Dejte nám jej včas k prohlídce • Případné opravy provedeme rychle a levně

FOTO WACHTL

SENOVÁŽNÁ 8 • NÁRODNÍ 26 • FOCHOVA 12

DO NOVÉ SEZONY S DOBRŮ VÝZBROJÍ!

A. Prichard

Dlouholetá zkušenost!
Odborná znalost!
Sportovní vyspělost!

Praha I., Národní 25, telefon 330-17

LYŽAŘSKÉ A BRUSLAŘSKÉ BOTY

ZNAČKY „**SEDLMAYER**“

Doporučeno Svazem lyžařů ČSR.

Obchod, reprezentace a výhr. prodej

K. Vaníček, Praha XVI., Zborovská 14

Lyžařům doporučujeme

uzenou lahůdku

dnešní doby

„STUPÁČEK“

Vysoká
kalorická
hodnota:
371·1 kal.

Vyrábí se pod stálou zdravotní kontrolou potrav. experta ing. chemie Fr. Faibla

Kosmoplast

ideální rychloobvaz

Švýcarské lyžařské školy sdruženy jsou [ve zvláštním svazu, který zasedal současně s S. S. V. v Bellinzoně letos v červnu. Usnesl se věnovati nyní největší zřetel otázce profesionálního vyučování jízdy na lyžích jak po stránce technické náplně a zvýšení úrovně, tak po stránce materiální. Hodlá v této věci užiti i cesty zákona. Vzhledem k tomu, že jak ve Svazu lyž. škol, tak v S. S. V. samém zasedá veliký počet poslanců, kteří jsou — pokud jde o chystanou zákonnou osnovu — zajedno, je nepochybně, že jeden z prvních lyžařských zákonů na světě se stane skutkem. —

Pro ředitele lyž. škol uspořádán bude zvláštní kurs (nikoli technické-lyžařský ovšem), v němž se bude přihlížeti i k cizím řečem. Pak uspořádány budou i regionální kursy pro ostatní funkcionáře škol. V život uvedena bude „vzorná lyžařská škola“. Kde bude, není ještě rozhodnuto.

Ve Svazu švýcarských lyžařských škol sdruženo bylo v poslední saisoně 64 škol, které udělily celkem 181.251 polodenních lekcí žákům. (V saisoně 33/34 jen 113.029.) — Svaz spolupracuje úzce se švýc. centrálou cizineckého ruchu, s ústředím hotelů a propagační ústřednou švýcarskou. A přesto ještě volá po užší spolupráci.

Rychlosti na Marmoladě. Po letošním sjezdu na Marmoladě rozletěly se do světa zprávy, jež — pokud se údajů o dosažených rychlostech týká — byly označovány za fantastické. Mluvílo se o průměrné rychlosti 86 km za hodinu (časy byly kolem 5 minut). Reči nedaly spát dvojici bratrů Dezuliano z Pian Trevisan, resp. Canazei. (Viz loňský článek Říhánkův v č. 3, str. 72, roč. XXIV.) Oba bratři vzali provaz a 5. května 1935 celou dráhu přeměřili přesně po stopě, jež byla ještě dobře znatelná. V chatě na vrcholu Marmolady pomáhala řada přítomných lyžařů a alpistů přepočítávati dílo těchto „geometrů Marmolady“. Vyšly úžasné číslice.

Nejlepší čas závodu 1935 byl 2 min. 34 vt. a dosáhl jej Nor Lassen-Urdahl; délka trati přesně 3220 m; průměrná rychlost 75·25 km za hodinu, čili 1255 metrů za minutu, čili 20·9 metrů za vteřinu; průměrný sklon trati 22° 53'.

Ačkoliv tedy nebylo dosaženo oněch neuvěřitelných 86 km/hod., zůstává průměrná rychlost 75·25 km/hod. tempem určitě rekordním a Marmolada je dnes „nejrychlejší horou“ světa. Nikde jinde se dosud tak vřádným tempem žádný sjezd nejel.

Světový lyžařský žebříček. Sestavil jej jeden z největších norských listů, Aftenposten, podle výsledků FIS-závodů z Tater, dále německých mistrovství z Garmische, norského Hollmenkollen a některých jiných velkých podniků poslední saisony. Aftenposten prohlásil svůj žebříček za jedině objektivní a všechny ostatní podobné listiny švýcarské, finské a švédské za podjaté.

Podle norského názoru jsou nejlepší:

Ve vytrvaleckém závodu: 1. Englung (Švédsko), 2. Hatten (Norsko), 3. Tr. Brodahl (Norsko), 4. Niemi (Finsko), 5. Karppinen (Finsko), 5. Vestad (Norsko), 6. Gjöslien (Norsko), 7. Wickström (Švédsko).

V běhu (s přihlédnutím k individuálnímu výkonu ve štafetě): 1. Hagen (Norsko), 2. Nurmela (Finsko), 3. Karppinen (Finsko), 4. Iversen (Norsko), 5. Rustadstuen (Norsko), 6. Hoffsbakken (Norsko), 7. Demetz (Italie).

V závodě sdruženém: 1. Hagen (Norsko), 2. Hoffsbakken (Norsko), 3. Oesterklöst (Norsko), 4. Roen (Norsko), 5. Valonen (Finsko), 6. Kolterud (Norsko), 7. Skagnes (Norsko), 8. Sv. Brodahl (Norsko), 8. Albinusen (Norsko), A. Bogner (Německo), 10. Busterud (Norsko).

Ve štafetách: 1. Norsko, 2. Finsko, 3. Švédsko, 4. Německo, 5. Italie.

Ve skoku: 1. R. Andersen (Norsko), 2. B. Ruud (Norsko), 3. Beck (Norsko), 4. Eriksson (Švédsko), 5. Christiansen (Norsko), 6. Marusarz (Polsko), 7. A. Andersen (Norsko), 8. Gundersen (Norsko), 9. Valonen (Finsko).

Ve sjezdu: 1. W. Steuri (Švýcarsko), 2. B. Ruud (Norsko), 3. Allais (Francie), 4. Graff (Švýcarsko), 5. S. Ruud (Norsko), 6. Vignoles (Francie), 7. Zingerle (Rakousko).

Ve slalomu: 1. Seelos (Rakousko), 2. D. Zogg (Švýcarsko), 3. Vignoles (Francie), 4. Soerensen (Norsko), 5. W. Steuri (Švýcarsko), 6. Glatthard (Švýcarsko), 7. Graff (Švýcarsko).

K tomu je ovšem škoda slov. Proč má jedině tento norský žebříček patent na objektivnost, není třeba vysvětlovat. Je opravdu norský. Z 33 lidí, tipovaných v klasických disciplínách, je 23 Norů.

Nikdo netvrdí, že snad Norové nejsou skutečnými mistry lyžařství. Ale tenhle žertovný žebříček si sestavil Aftenposten jen pro sebe. Nikdo jiný, t. j. celý svět kromě Norů, tomu nevěří.

J. EISELT

krejčovské dílny

LYŽAŘSKÉ DRESY

podle míry • Dokonalé látky všech barev • Speciální podšívky

PRAHA I., NÁRODNÍ 37. PALÁC PLATÝZ

Telefon 286-61

Na zuby

Praktické pouzdro na cestu

Lehounké pouzdro
Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12.80

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

Norský závodník Petr Fossum je opravdu neobyčejně všestranným lyžařem, ačkoliv se na mezinárodním nebi objevil teprve v poslední sezoně. Zde jeho výsledky z francouzských mistrovství v Chamonix:

18 km: osmý, 1.26.33 (vítěz měl čas 1.23.36). — Skok: druhý, 61 m a 62 m. — 50 km: vítěz za 4.15. — Alpská kombinace: patnáctý. Čtyřkombinace celého mistrovství: třetí (vítěz Sig. Ruud, druhý Nor Christiansen). — Na sjezdu v Galdhøizig porazil hladce Davida Zogga.

Hans Nöbl známý sjezdař a lyžařský učitel z Innsbrucku, zlámal si v létě nohu při poskytování první pomoci v horách. Tutéž nohu a na stejném místě kosti si zlámal již jednou, půl roku před tím, při ošklivém pádu ve FIS-slalomu v Müssen.

A. Seelos pověřen byl vedením treningu německých sjezdařů.

Hannes Schroll lyžařským učitelem v Americe. President Yosemite National Park Company pozval známého rakouského sjezdaře Schrolla (který zvítězil v alpské kombinaci na amerických závodech na Mt. Rainier překvapujícím způsobem), aby zůstal v Americe a vyučoval profesionálně lyžařství. Schroll přirozeně přijal.

Otto Wahl, známý německý lyžařský vytrvalec, zemřel v Zellamehlis ve stáří 32 roků. O příčině smrti zpráva mlčí.

V Holandsku jeví se v poslední době o lyžařský sport značný zájem, který byl zprvu obrácen do Rakouska (a v celku tam dosud směřuje stále, to si nesmíme zastírat), ale těší nás, že holanďští lyžaři projeví zájem i o naše hory. Prostřednictvím ministerstva obchodu umístil Svaz lyžařů v holandském sport. tisku vhodný textový i obrazový materiál o československých horách, našich lyžařských poměrech a organizaci a bude pracovat i nadále, aby tento zájem o naše lyžařské terény hlouběji podchytil.

Pokuta za telemark! Žádná legrace. Italové jsou s telemarkem prostě hotovi. Byla by to dlouhá historie, zde to vykládat. U nás už před dlouhými lety, kdy italská lyžařina pokulhávala ještě vydatně za naší, prodělávali jsme boj o telemark a jeho účelnost a jeho praktickou cenu v terénu. Ale my jsme demokraté duší, tělem i ve sportu. A tak jsme si to řekli a telemark podle zásady „žít a nechat žít“ — žije dál a dobře se mu v našich sněhových poměrech vede. Temperamentní Italové šli dále než Švýcaři a Rakušané a odstranili

telemark ze svých učebních osnov, upírajíce mu praktické hodnoty vůbec a prohlašující jej za pouhou „parádičku“. V Itálii tedy telemark, stará klasická kráska ze severu, je odbyt. Kdo si jej udělá, klidí opovržení a příští lyžařská výzva jej už nebude znát. A aby se to dokonale podařilo, uvržena byla v kursech na Stilsfském sedle a Adamellu na každý telemark pokuta — 100 Lir. Vážně. Kolik lidí ji zaplatilo, ovšem nevíme.

Německá mistrovství 1936 vybojována budou pouze jako národní v Oberstdorfu. Ve dnech 17., 18. a 19. ledna 1936 budou běhy a skoky, 25. a 26. ledna pak sjezd a slalom, k nimž bude připuštěn pouze omezený počet startujících.

REDAKCE

ČÍSLO 1. vychází dne 20. října 1935 s obálkou podle fotografie J. Říhánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 2. vyjde 9. listopadu 1935. Redakční závěrka 24. října 1935. ČÍSLO 3. vyjde 28. listopadu 1935, závěrka 12. listopadu 1935, ČÍSLO 4. vyjde 16. prosince 1935, závěrka 1. prosince 1935.

JUBILEUM ZIMNÍHO SPORTU

Letos slavíme jen jubileum arithmetické — vycházíme již v dvacátém pátém ročníku. Je to hezké číslo, ta čtvrtstovka. Časové jubileum oslavíme až za rok. To dosáhneme „mužného“ věku třiceti let, neboť Zimní Sport vyšel poprvé 1. prosince 1906.

Letos tedy dvacátý pátý ročník! Ing. Vítězslav Pavloušek, jeden ze starých zasloužilých redaktorů našeho listu, jejichž předválečná pionýrská práce je dnešní generací už pomalu zapomínána, napsal svého času krátkou historii listu, z níž vyjímáme, resp. reprodukuje: První číslo prvního ročníku Zimního Sportu vyšlo 1. prosince 1906. Tehdy se náš list nazýval „Týdenní zprávy Českého Ski Klubu Praha“, ale Svaz lyžařů prohlásil jej za svůj oficiální orgán a uveřejňoval v něm své vyhlášky, oficiální zprávy, svazová sdělení atd. Ročník ten dosáhl pouze pěti čísel. — Druhý ročník 1907 měl osm čísel. — Třetí ročník 1907—08 dosáhl rekordu dvaceti čísel. — Čtvrtý ročník 1908—09 měl pouze šest čísel. — Následující ročníky pátý 1909—10 a šestý 1910—11 vyšly jako příloha listu „Sport a Hry“. — Pátý ročník, redigovaný p. Šikem, nesl již náš dnešní název „Zimní Sport“ a měl 19 čísel. — Šestý ročník redigoval již Ing. V. Pavloušek. List změnil pro onen rok název na „Lyžectví“, měl 16 čísel. — Sedmý ročník 1911—12 opět přijal název „Zimní Sport“, redigovali jej inž. Rott a inž. Neff a dosáhl 14 čísel, celkem 56 stran. — V osmém ročníku 1912—13 byl opět název změněn a sice na „Věstník Svazu lyžařů v království Českém“ a redigován byl

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,

HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.

Telefon 246-41 až 48

opět Ing. Pavlouskem. Měl 15 čísel, 116 stran. — Devátý ročník 1913—14 (název zůstal) měl 14 čísel a desátý ročník 1914—15 pouze pět čísel. Oba ročníky řídil Ing. Pavlousek. Na desátém („jubilejním“) byla už znát válka, která pak život našeho listu úplně zastavila. Po válce začal vycházeti teprve r. 1921. — Jedenáctý ročník 1921—22 nese opět starý název „Zimní Sport“, aby od těch dob již nebyl změněn. Dosáhnul osmi čísel, 148 stran, redaktorem byl J. Jílek. — Dvanáctý ročník 1922—23 za redakce J. Jílka a Ing. H. Wachtla měl již obvyklý náš standard deset čísel, 286 stran. Přináší poprvé i barevné obrázky podle autochromů Chytilových. — Třináctý ročník 1923—24 měl čísel 10, stran 248. — Čtrnáctý ročník 1924—25 vyšel ve zvětšeném formátu a v prvních číslech měl bohaté hollarotypické přílohy, čísel 10, stran 226. — Patnáctý ročník 1925—26 měl 10 čísel (kterýžto standard zůstává i nadále stále zachovávan) a 208 stran; šestnáctý ročník 1926—27 — stran 228; sedmnáctý ročník 1927—28 — stran 240. Ročníky XIII.—XVII. včetně redigoval Dr. J. Kalibera. — Ročník osmnáctý 1928—29 za redakce I. Komárka a Dra Braunera opět zvětšil svůj formát a dosáhnul 244 stran. — Tito redaktori řídili i další ročníky: devatenáctý 1929—30 — stran 270, dvacátý 1930—31 — stran 276, dvacátý prvý 1931—32 stran 272, dvacátý druhý 1932—33 stran 280 a dvacátý třetí 1933—34 stran 288. — Redakce ročníku dvacátého čtvrtého 1934—35 ujal se opět Dr. Kalibera; tento ročník upravil formát na světový normál A 4 (210 × 297 mm) a dosáhnul 300 stran, což jest v historii listu zatím rekordním číslem. —

Za pořádnou zmínku stojí fakt, nejen ve sportovním, ale vůbec v širokém tisku opravdu ojedinělý: první poválečný ročník Zimního Sportu měl skromné rozměry 14 $\frac{1}{2}$ × 22 cm, pouhých 8 čísel a 148 stránek, papír nižší kvality, sporné obrázky, z velké míry pérovky a proti dnešku skromňoučkou výpravu (těžké poválečné začátky), amatérské spolupracovníctvo — a stál 35 Kč. Dnes má Zimní Sport rozměry 21 × 30 cm, čísel 10, stran 300, papír křídový, skvělou barvu tisku, skoro půltřetí stovky velikých obrázků o ploše téměř desetkrát větší, úpravu prvotřídní, honoruje dobře své spolupracovníctvo a — stojí stále těch starých 35 Kč. A to, prosíme, mezi tím měl už formát ještě v každém rozměru o 1 $\frac{1}{2}$ cm větší a mezi rokem 1921 a 1935 ceny tiskářského a reprodukčního průmyslu pohádkově stouply. Vezměte si do ruky ročník 1921—22 a srovnajte jej s ročníkem 1934—35. Jaký dia-

metrální rozdíl! A obě ty publikace stojí stejnou cenu: 35 Kč!

Dá se tomu říci všelijak. Můžete říci i „služba zákazníkům“, neboť dostávají rok od roku lepší výrobek za stejnou cenu. Ale především je to veliký věcný důkaz, jakou službu svému sportu prokazuje Svaz lyžařů.

Slavíme tedy jubileum. Jak? Chceme, aby naše čtvrtstovka byla znát především na formě a úrovni listu, vnitřní i zevní, textové i obrazové. Máme za to, že na místě obvyklých frází bude nejlepší oslavou, budete-li si mocí dobře počísti, budete-li dobře informováni a poučení a podíváte-li se na dobré obrázky, zkrátka budete-li mít doma dobrý a zajímavý list a budete-li z něho mít potěšení. — Rozumí se ovšem, že tohle všechno je starostí vydavatelstva a jaký pán, takový krám, to tu platí zajisté také. Jisto je dále, že výmluva: jak si naši lyžaři svůj list napíšou, takový jej mají, je výmluvou jistě hodně lacinou, ale na druhé straně nějaké procento, nebo promille pravdy je i na tom. Čili: redaktor očekává, že nenecháte „slavit“ jubileum jen jeho, ale že se těchto „oslav“ také sami hojně zúčastníte s perem a aparátem v ruce, zejména když za oslavování tohoto druhu získáte i dobrý honorář!

NĚKOLIK CIFER Z LOŇSKÉHO ROČNÍKU

Loňský ročník byl v celkovém pořadí již dvacátýčtvrtý (proto je letošní pětadvacátý „jubilejním“), po válce již čtrnáctý. Měl 10 čísel jako obyčejně, žádné dvojčíslí. Začal vycházeti 24. listopadu 1934, ukončen byl 15. května 1935, celkem 172 dní. Měl 304 stran, z nich 236 na papíře křídovém a 68 na papíře obyčejném. Obrázků bylo celkem 224, z toho 2 barevné, obálky 3, užití barvy 4, použito 5 řečí (česky, slovensky, německy, francouzsky, anglicky), celkem uveřejněno 86 článků, drobné zprávy a kratší věci jsme nepočítali. Nejmenší číslo (deváté) mělo 24 stran, největší (čtvrté) mělo 44 stran, vesměs na křídě. Nejmeně obrázků mělo číslo 10., pouze 13, nejvíc číslo 4., které jich mělo 32. Kolik to všechno stálo, se ani neptejte a prozpytujte raději své svědomí, nejste-li snad náhodou mezi těmi, kdo nám zapomněli zaplatit předplatné. — My sami byli jsme v placení promptní: našim příspěvatelům zaplatili jsme na honorářích za články, zprávy a obrázky obratem, nebo v krátké lhůtě celkem 9.221,80 Kč. Nezapomňte tedy, že i letos dobře a rychle platíme za spolupráci! Pošlete nám svůj příspěvek, své obrázky!

TITULNÍ OBRÁZEK: JAN ŘÍHÁNEK, PUNTA GROBER S VRCHOLU GNIFETTI (MTE ROSA) ⇒

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNY 34 474. — PŘEDPLATNE NA
10 ČÍSEL KČ 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—, MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

MONTE ROSA

Časový odstup nemění ničeho na celkovém vzeření Zermattu. Mile působí staré domky s pavlačkami, úzké uličky, malebný chaos nakupených staveb — skutečná horská vesnička. A kousek dále výstavné hotely, kde nás zdraví ošlehané tváře horských vůdců. Naráz zapomínáš, že jsi zde cizincem. K uším doléhá směs řečí všech národů, po čistých uličkách cupitají něžké dámské střevíčky v doprovodu těžkých horských bot, vidíš obleky, prozrazující vybraný vkus vedle prostého lodenu, obličej, v nichž září radost ze života, oči dojmů rozehráté, hoch s nenuceným úsměvem ti nabízí kytičku protěží. Nade vším tím letí čas a nezanechává ani znatelných stop. Nic, co by mohlo urazit cit a oči turisty, vše harmonické. Zdá se ti, že ne před lety, ale před týdnem, včera jsi na skok opustil Zermatt a dnes se vracíš. Do hotelu vcházíš směle v horských botách a jsi vítán ne jako host, spíše jako člen rodiny.

Takový je Zermatt. Skutečná horská idyla, na níž nezměnila ničeho ani dráha, jediný dopravní prostředek a skutečný div moderní techniky. Několikrát za den probíhá nádherným nikolajským údolím a přiváží z Brigu příslušníky všech stavů a národů, odvážné alpisty i nadšené obdivovatele velehor. Malé a skromné nádraží v Zermattu nezná obvyklého shonu a hluku světoznámých lázeňských míst. Radostí a touhou rozzářené oči přichozích spočinou na Matterhornu a ústa umlkají v němém obdivu. Mohutný masiv, hrdě se tyčící nad Zermattem, jako by vábil a současně hrozil. Krásný za ranního slunce, mnohem krásnější v malebné scenerii mraků a zdánlivě nedosažitelný, když jeho vrcholek jako příznak vyčnívá z těžkých mraků. Matterhorn — touha alpistů celého světa, zářící skvost a osa, kolem níž se točí život celého Zermattu.

Skvělým doplňkem dráhy do Zermattu je její pokračování na Gornergrat (3136 m). Probíhá nejdříve krásnými modřínovými lesy s občasnými výhledy na Matterhorn a pokračuje ve směle řešených serpentinách, kde cestující přecházejí od oken k oknům, přelévají se jako vlna a obdivují jedinečné panorama. Konečná stanice je jako výspa, obklopená tokem ledovců. Připadáš si v neskutečnu a odnášíš nezapomenutelný obraz na více než třicet čtyřtisícových vrcholků, jimž dominuje Matterhorn.

Zastihli jsme Zermatt v plném jasu odpoledního slunce a vrcholek Matterhornu měl čepičku bílých mraků. První naše návštěva platila hrdinům Matterhornu. Jednoduché rovy kolem malého kostelíka, udržované s nevšední pietou, působí sice trochu skličujícím dojmem, ale připomínají lidskou nicotnost a nabádají k opatrnosti. Vybičované lidské touhy, vůle dosíci neznámá leží zde v klidu, ve stínu velikána. Mnohdy snad neopatrnost, mnohdy též shoda okolností zkřížily úmysl a zlomily pev-

nou vůli. Přecházíme od rovu k rovu, čteme mlčky jména a občas naše zraky zabloudí k jasně ozářené kupě Breithornu a dále k západu, na mohutný štít, který si vyžádal již tolik obětí.

Cesta zpět nás vede kolem desky E. Whympera, který po mnoha bezúspěšných pokusech první zdolal před 70 lety Matterhorn. Úspěch, který byl zkalen smutnou bilancí — čtyř lidských životů. Vcházíme do musea, udržovaného s náležitou úctou majitelem Seilerových hotelů. Zbytky alpské výbroje, přetřhané provazy, zápisky, různé památky, staré časopisy, vše je pečlivě uloženo ve vitrinách a po zdech jsou rozvěšeny fotografie. Zde se život zastavil. — A vedle, v zahradě hotelu, letí nezadržitelně dále.

Vracíme se do hotelu. Na vrcholku Matterhornu je přilepen těžký mrak, který nevěští nic dobrého. A skutečně, ještě večer se vybila v horách krátká, ale prudká bouře. Tím lépe pro nás. Vzduch se vyčistí a my půjdeme nahoru. Druhého dne se připravujeme na naši prvou turu. Příjemné zaměstnění, plné horečného vzruchu. Po obědě povinné hlášení odchodu s udáním cíle. Chvilí váhám. Neříká radno prodávati zaječí kůži předem. Zapisuji: Mte Rosa, návrat za dva dny.

Před třetí hodinou nám přejí hosté šťastnou cestu. Přecházíme Mattervisp, míjíme kapličku a cesta nás vede svěží zelení luk a pastvin kolem typických seníků. S radostí vcházíme do lesa. Vzduch je těžký, serpentiný nám připadají nekonečné, pot se s nás řine a v duchu si každý přejeme, abychom již byli z toho pekla venku. Konečně míjíme Riffelberg a již vcházíme na otevřenou pláň. Slabý pohyb vzduchu činí cestu příjemnější, ač slunce nám nemilosrdně praží do zad. V dále před námi již vystupuje masiv Monte Rosy. Překročíme dráhu, vedoucí na Gornergrat a v sedle nad Riffelhornem shazujeme batohy.

Pod námi, na úpatí morény, je chata Bétemp, cíl naší dnešní cesty. Nemusíme nijak spěchat a proto hurá k vodě. Omýváme spocené obličej a pak v klidu vychutnáváme rozhled. Monte Rosa, mohutná kopa ledu a sněhu, obtékaná s obou stran ledovci, zdá se plochá a lehce dostupná. Vedle ní Lyskamm, se spoustou svých převisů, bude rozhodně zajímavější. Připadá jakoby oblečen v krajkoví. Přímo před námi, směrem k jihu, naklání se k sobě sněžné kopule Castora a Polluxe, dále mohutný Breithorn, k západu trůní Matterhorn a na severozápad uzavírá nikolajské údolí celá skupina vrcholů, počínající Dent Blanche a končící divoce rozeklaným Weisshornem. Příhodná doba k fotografování. Jasně osvětlené plochy na východě tvoří ostré kontrasty a převisy Lyskammu mají tak krásné měkké stíny. Rychle několik obrázků a již sestupujeme po úbočí Gornergratu na ledovec. Nad námi poletují hejna vran a čekají, co jim hosté hotelu nechají k večeři.

Jan Říhánek, Sedlo Lys

Gornerský ledovec je naprosto bezpečný, snad bezpečnější, než Václavské náměstí. Míjíme prvou morénu, pod níž se v ledovci leskne malé jezírko a po půl hodině vcházíme do chaty Bétemp. Je zbudována z morénových kamenů a splývá takřka s okolím. Jsme jediní hosté a proto také po večeři se brzy ukládáme ke spánku. Ráno nás čeká práce.

Po třetí hodině nás probudila všechny tři nehorázná zima. Marně jsme se balili do pokrývek a marně jsme si přáli ještě malou hodinku spánku.

„U čerta, to je ledárna a ne noclehárna,“ ulevuje si přítel a — shazuje pokrývku.

„Je to celkem dobré zařízení. Tady nikdo nezaspí východ slunce.“ Z dvojího zla je lépe voliti menší, vstávám rovněž.

„Divné způsoby,“ mručí kamarád X., ale již se shání po vodě, aby vařil čaj.

Nezvykle brzy, již po čtvrté hodině, vycházíme do nevlídného rána. Ještě za tmy nastupujeme cestu po úbočí morény a každé chvíle někdo z nás klopýtne o vyčnívající kameny. Nálada je všeobecně bídná, ba horší, nežli ta zima. Slunce vyjde, vyjde-li dnes ovšem, až za hodinu, ale cestou se snad zahřejeme.

V šeru bychom marně hledali stopy a přecházíme proto raději hned na sněhové pole. Za půl hodiny už lezeme jako do střechy. Sklon svahu v šeru nemožno odhadnouti, konce nedohlédneš a ke všemu začlo ještě sněžit. Zprvu jemné krupky, ale brzy se otepluje a vlhké vločky ulpívají na našich

šatech. Nálada se zhoršuje, pokračujeme. Ve výši asi 3200 m přicházíme k ohromnému balvanu, pod jehož šikmou stěnou nacházíme bezpečný útulek. Zařizujeme se na delší pobyt, poněvadž tohle může mítí budoucnost. Přítel X., náš kuchařský nezmar, zakládá na čaj a my, opřeni o stěnu, pozorujeme probouzející se den.

„Tohle je pěkné. Předpověď byla přece dobrá,“ ulevuji si.

„Ty předpovědi známe — pravděpodobné ubývání, přibývání, trvání, tlak přepočtený na hladinu moře . . .“

„Ještě slovo a nedovaříš tenhle čaj,“ vyhrožuji.

A již to jde. Špatnou náladu ubíjíme šibeničními vtipy, pijeme čaj, kouříme nějakou tu cigaretu a po hodině nedobrovolného odpočinku vylézáme z úkrytu. Přestalo sněžit. Dole se tvoří mraky a líně se převalují pod námi. Připravuji lano.

„Neměli bychom si tady nechat ceduli „Zadáno“?“ táže se přítel X.

Včera při pohledu na masiv Mte Rosy zdál se nám výstup lehký, ale nyní, bez znatelných stop, to byla perná práce. V diffusním světle a pod slabou vrstvou čerstvého sněhu ztrácelo se zvlnění terénu a po celou dobu výstupu jsem byl připraven na nečekaný pád do některé trhliny. Stále však jsme doufali, že prvý závan větru roztrhá těžké šedivé mraky. Až dosud seděly pevně na vrcholcích a jen občas, nesměle, probleskly sluneční paprsky a osvětlily ledovcové pláň. Stoupali jsme

Jan Řihánek, Punta Dufour a Zumstein (Mte Rosa)

bez radosti, bez zájmu, každý svah, každý schod připadal nám nekonečný a asi po 9. hod. jsme konečně dostihli sedla ve výši 4300 m.

Příkrčení ku skále, pozorujeme divoký hon mraků. Napravo od nás se tříští o vrcholek, v cárech se převalují přes nás; na okamžik se objevují vrcholky Zumstein, Gnifetti a Parrot a hned je opět pohlcují mraky. Moře mraků v pohybu. Odráží se od vrcholků a přelévá se přes sedla do údolí.

Vrcholek Mte Rosy, Punta Dufour (4633 m), byl od nás vzdálen asi jeden kilometr. Co dělati? Dále, zpět anebo čekat?

Rozhodli jsme se pro poslední alternativu.

Trpělivost přináší růže. Chladnější proudy vzduchu srazily mraky pod 4000 m a před námi se objevil ostrý hřeben, táhnoucí se východním směrem až k samotnému vrcholku. Severní svah je prudce se sklánějící ledovec a jižní příkrě spadáající skalní útesy s málo lákavými pohledy dolů. Šlo to pomalu. Mnohá místa jsme překročovali postupně zajištění, ale po jedenácté hodině jsme konečně na vrcholku.

Pod námi nic, prázdno — moře mraků a jen občas, tu a tam, se vynoří některý vrcholek a opět zmizí. Život je zdušen pod námi. Jsme na přelomu naší cesty a dočkali jsme se i přelomu počasí. Zbyly nám dvě možnosti. Zpět nebo pokračovati.

Především dolů. Ale kudy? Celý hřeben zpět je příliš velká ztráta času, hledati cestu v některé strži jižního svahu je krajně nebezpečno a proto jsem

volil cestu po jižním ledovcovém svahu do sedla mezi vrcholky Dufour a Nordend.

Nahoru jsme se dostali, ale dolů — 200 m prudkého srázu a bez stupů — to šlo bídně. Přítel X., který až na vrchol neztratil humor, jde na sestupu první. Jde nějak nejistě — a teď, ne, neuvěřitelně — stojí, cepín zaražen ve sněhu a bezradně se ohlíží zpět. Prekérní situace, stupy žádné a ve výrazu jeho očí možno čísti pocit úzkosti. Opírám se celou vahou těla na cepín a měřím hloubku. Opět ty oči plné úzkosti. Dole sice nic není, svah končí v sedle, nicméně nechtěl bych se bezmocně kutálet 200 m dolů. Prosím, mírně domlouvám, marně . . .

„Nemohu . . .“ a další slova se dusí v hrdle, zatím co v očích bys mohl čísti důvod. Vytloukám botou co možno největší stup, stále připraven na nejhorší.

Konečně. Nevím přesně, snad minutu, snad deset, ale ta doba mi připadala nekonečnou. Teď přichází druhý do těch míst. Chvilí váhá, chce učinit krok, noha se smeká ve špatném stupu a již letí. Vypouštím kousek lana, abych zmírnil náraz a jediným trhnutím ho přidržuji na svahu. A do třetice — i já v těch místech bych byl málem vylítl. To mohlo mít horší následky. Ale vše dobře dopadlo a dole jsme si spokojeně oddechli.

Ošklivý kousek máme za sebou, ale ještě není vyhráno. Zbývá nám traversa východního svahu vrcholku Dufour do sedla Zumstein. Také pěkný kousek práce. Nastupuji opět první. S počátku s tro-

E. S. Hokeš, Kazbek a Gergetský ledovec (Kavkaz)

chou nejistoty, ale po dvaceti metrech výstupu ve skále překročuji ledovcový kuloár, kde mám bezpečné místo na jištění. Po dalších deseti metrech výstupu přelézám hřbet a nacházím opět pevné místo na ochozu jihovýchodního svahu. Vyhráno. Není příjemný výstup nad srázem 2000 m, ale nyní již se směle dívám na pověstný Marinelli-ho kuloár, který mám za sebou. Znatelný ochoz v jihovýchodní stěně nás vede až do sedla Zumstein.

Byl to nejhorší kousek naší cesty. A nyní v závětví a v bezpečí hledáme v našich zásobách něco k jídlu. Spokojujeme se trochou ovoce a cukru a brzy pokračujeme dále.

Míra našeho utrpení však není ještě dovršena. Již cestou na vrcholek Zumstein nás přepadá sněhová vichřice. Ohrnujeme límce kabátů a jediným

naším přáním je chata. Vichřice znemožňuje výhled a orientaci a spoléhám se jedině na instinkt a štěstí. Odhadl jsem správně směr, ale byl nejvyšší čas. Levá tvář mi tuhne a tru ji zoufale sněhem. A nyní poslední výstup, Punta Gnifetti (4559 m); mleli jsme z posledního. Snad 200 m výškového rozdílu, ne více, ale překonávali jsme jej jen silou vůle. V poslední třetině, kdy jsme stoupali přímo proti vichřici, prali jsme se o každý metr.

Konečně u chaty. Čerti se tu žení. Rychle lano dolů a dovnitř.

„Černou kávu,“ volám místo pozdravu. Za chvíli držíme v rukou šálky. Trochu se ty šálky třesou, pravda. Ale už si zapalujeme i cigaretu a za chvíli vtipkujeme. Byly to opravdu útrapy?

Byly.

E. S. HOKEŠ

SOVĚTSKÉ LYŽAŘSTVÍ DNES

Lyžařství se v každé zemi jinak vyvíjí. Specializuje lyžaře podle terénu, který je k dispozici. V sovětském Rusku jsou k dispozici všechny druhy lyžařského terénu, včetně terénu polárního. V SSSR pro občana na př. leningradského je polární oblast vzdálena jako z Prahy do Tater, ale na Kavkaz pojedete čtyři dny a čtyři noci, do lyžař-

ských končin Uralu tři dny. Zachce-li se mu využít volného času a jede na Pamir, trvá mu to šest až sedm dnů. Ale ani Kamčatka nedává zvláště vyspělým lyžařům spát — a tam se jede rychlíkem a potom autobusem, motorovými saněmi a konečně parníkem celkem 11—13 dní.

Poměrná vzdálenost lyžařských center nebyla

M. Staněk, Liptovské Hole a Vys. Tatry, jak je vidí letec od západu

naprosto překážkou v rozvoji sovětského lyžařství a jen ve skladech moskevského oblastního svazu proletářské turistiky je lyžařských potřeb pro půl milionu lidí. Půjčuje se levně. Rozdělení týdne na 6 dní, z nichž šestý je volným (vychodni den), uvolňuje měsíčně 5 weekendů. Možnost dovolenou umístiti na zimní dobu a dlouhé letní prázdniny dovolují lyžařství velehorské. Výcvik děje se prostřednictvím okresních místních a továrních turistických kroužků, organisovaných ve Svazu proletářské turistiky. Pro vyspělé lyžaře pořádá ústřední výbor svazu (Centralnij sovjet občestva proletarskogo turizma i ekskursii — O. P. T. E.) každoročně v létě velehorské učební tábory (Vysokogornie učebnije lagerja). Do nich jsou přijímáni zdatní sportovci. Výcvik se děje se zvláštním zřetelem k velehorské lyžařské technice. Do kursů jsou přijímány osoby od 18 do 45 let po bedlivé prohlídce lékařské. Účastníci spí ve stanech (kursy jsou pořádány na Kavkaze) a base táborů jsou ve výši 2000 metrů v kabardino-balkarské oblasti. Cvičí se: pochodování ve velehorském terénu, táboření na horách, zdravotnictví a první pomoc při velehorské turistice, technika lezení, technika ledovcová, lyžařství ve firnu, sjezdová technika. Kurs trvá 10 dnů a „puťevka“ (t. j. blok s lístky na jídlo, stravování atd.) stojí 165 papírových rublů (t. j. přibližně stejně korun čsl.). Pro absolventy kursu jsou uspořádány výstupy na význačné vrcholky Kavkazu. Výstup na Kazbek, nebo horu

jemu (podle norem) na roveň postavenou, dává potom právo na nošení odznaku „ALPINIST SSSR“.

Sovětské lyžařství, obdobně jako ostatní úseky sovětského sportu, prodělává v poslední době přerod. Dříve kopaná, tenis, plavání, atd. vyjadřovaly, stejně jako plachtové létání a lyžařství, radost z pohybu, touhu organizací, aby co nejvíce lidí bylo pro ně získáno, což se také masovým náporům podařilo. V poslední době jsou cílem maximální výkony, rekordy. Mezi ně náleží týdny trvající lyžařské pochody ze Sibíře do Moskvy a amatérské průzkumy neznámých oblastí. V tom vykazuje sovětský sport nebývalé klady a překvapující úspěchy. V lyžařství vidíme jak rekordy vzdálenostní, tak velký rozvoj techniky sjezdové a nebývalý zájem o techniku lyžařského skoku. Na mnoha místech jsou proponovány lyžařské můstky. V horách jsou studovány oblasti sjezdové a slalomové. Je jisto, že nejdéle ve dvou letech se objeví na evropských závodech dobře trenovaní sportovci sovětské. Kursy, pro ně pořádané, nejsou jen technicky propracovány, ale i všestranné výstavbě svalové je věnována pozornost. Závodníci lyžařští mají předepisovány pro léto: dálkovou cyklistiku, kanoistiku, veslování, volley-ball.

V dnešní době turistika dálková (organisovaná podle cestovních linek vypracovaných OPTE) nese v sobě současně význačné elementy pionýrské, objevitelské. Snaží se hledati nové tury, ale

M. Staněk, Malá Fatra, letecký snímek od severu

také nové prameny vody, nafty, ložiska nerostů. Je tvořivá v tom smyslu, že specializuje turisty-geology, mineralogy, vodoznalce, meteorology atd. V lyžařství je tento úsek doplněn loveckou lyžařskou turistikou, pozorováním živé přírody, hledáním rekordů dálkových končinami dříve nepřístupnými, otevíráním nových krajů zimní turistice, hledáním míst pro sjezdy, chaty, sanatoria atd.

Sovětské lyžařství, jak je organizováno v C. S. OPTE, by rádo navázalo styky s lyžařstvím československým, které má v Rusku dobrou pověst. Turistické letní lyžařské a horolezecké výpravy do Kavkazu jsou umožněny jak velmi důkladnou sítí chat a opěrných pomocných chat OPTE, tak značkováním, jakož i řadou dobrých horských map. „Base OPTE“ obklopují celý masiv Kavkazu a jsou v průměrných výškách od 1.400 do 1.800 metrů. Ještě výše, okolo 2.000 metrů na hranicích sosnových lesů, v blízkosti sněžných polí, s pěknými pohledy do výšin věčného ledu leží letní tábory stanové (nezapomínejme, že jsme v oblasti velmi jižní). Nad nimi, směrem k ledovcům a vrcholům zvláště význačným (Elbrus 5.633, Kazbek 5.048), leží kamenné chaty drobných rozměrů, vhodné pro 10—60 lidí, některé až 4.200 m (Kazbek). Přijuty (přístřeší) leží i ve výši 4.900 m. (Elbrus.) Je jisto, že většina lyžařů a horolezců, jakož i horských turistů vyhledává tyto dva význačné vrcholky Kavkazu. Aby však turisté nebyli vedeni jen k vrcholným výkonům v určité oblasti

a poznávali také jiné končiny hor, jsou chaty, útulky a přístřeší spojeny se střední a jižní oblastí masivu. Tak lze spojit horskou turistiku a lyžařství současně s tábořením u jezer Svanetie a s vodní turistikou po řece Inguru. Všechna východní údolí jsou opatřena chatami. I samy továrny staví pro své členstvo výpadní chaty (současně rekreační střediska pro zdravé a oslabené) se solarii, hřišti, koupališti a pořádají hromadné skupinové horské zájezdy.

Pro naše lyžaře, hodlající navštívit v letním období Kavkaz, zůstává zatím na vybranou dvojí cesta. První záleží v tom, že si účastník zakoupí v Inturistu poukázky na př. na 14 dnů v SSSR via Šepetovka, Kijev, Charkov, Rostov n. D. Další stanice podle toho, kudy chce jít vzhůru do hor. Tedy na př. okružní cesta „14 dní Elbrus“ (cena od hranic incl. vlaku, stravy, noclehu, doprovodu atd. a zpět Kč 1.620—), nebo okružní cestu, „17 dní Dagestan“ (cena Kč 1.975—), nebo „22 dní Dagestan“ (cena Kč 2.540—). Tyto okružní cesty jsou velmi zajímavé, nemusíte se o nic starat, jezdíte i na koni a pod., spíte a jíte dobře, vidíte hodně. Je tu ještě druhá možnost, že si vezmete s sebou vše od spacích pytlů a stanů až po dvoje lyže a výše zmíněné lístky. V hotelu Inturistu nejbližše horám (Ordžonikidze pod Kazbekem, Nalčik, pod Elbrusem, atd.) směníte valutovou hodnotu kuponů za chléb, mouku, sýr, zeleninu, ovoce, maso, konzervy atd. S tímto nákladem vás (à conto kuponových lístků,

M. Karliček, Tak vypadá Dumbier v Nízkých Tatrách v květnu. Nic pro lyžaře a přece nádherná strakatina

opravňujících k dopravě) vyvezou ke Kazbeku vozem do výše 2.470 m. Se zásobou ca 15 kg na osobu se vydáte do masivu Kazbeku. Při tom můžete použít přístřeší a pomoci basí OPTE. Nejvhodnější je absolvovat masiv Kazbeku a vrátit se na Ordžonikidze. Odtud jeti na Nalčik, zde si opatřit na 7 dní potraviny, dát se dopravit autobusem a pak malým autem až na Adel Su (base OPTE) a odtud označenými cestami se vydáte na Elbrus přes serii chat. Mapy lze si opatřit prostřednictvím zastoupení Voksu (Vsesojuznoje obščestvo dlja kulturnoj svjazy s zagranicej), resp. prostřednictvím Společnosti pro hospodářské a kulturní sblížení s SSSR (Praba II., Národní tř.). Druhý způsob, který vás nutí vzít s sebou z hotelu Inturistu zásoby, je značným handicapem, protože v útulcích nemohou přijímat ani valuty, ani bloky Inturistu. Vždy však vyjdou ochotně vstříci a pomohou i bez peněz. Ruské peníze (papírové rubly, přípl. 1 Kč) lze obdržet jen ve velkých městech v bankách a to ještě velmi obtížně.

Kdyby zájezdy byly organizovány centrálně (prostřednictvím Svazu lyžařů, nebo KČST) bylo

by vhodno vejít v jednání se sovětskými autoritami a sjednat možnost třetí, — aby totiž účastník si sice v lístcích koupil cestu, lůžko ve vlaku, stravu a nocleh v hotelích, ale aby dostal v SSSR za československé koruny i ruské ruble, jež by na hranicích při cestě zpět byl povinen směniti zpět. Ruble není totiž dovoleno vyvážeti a není možno je v cizině zakoupiti. V tomto případě by se jednak pro nás cestování zlevnilo, jednak by se umožnilo pohodlnější poznání Kavkazu.

Cestování po Kavkaze je zcela bezpečné. Je zajištěno hustou sítí chat, přístřeší, táborů, cest, ztezek a informačních plánů. Je mnohem zajímavější, než Alpy. Na Kavkazu žije řada národů se zvláštními, nám neznámými zvyky a starou kulturou. Kromě toho vidíte hory, v nichž není onoho snobismu a nesportovního publika, jak to známe z Alp. Sovětští turisté jsou velmi ochotní. Najdete v nich dobré přátele.

Není již daleko doba, kdy budeme do ruských hor a velehor jezdit (ba létat) také tak pohodlně jako do Alp a Pyrenej, byť to bylo trochu dále. Jsou to slovanské hory. Připravujte se na ně.

ČAJ SVAZU LYŽAŘŮ, tradiční společenská událost, otevírající zimní sezonu v Praze, koná se letos v sobotu 9. listopadu 1935 o 20. hod. ve velkém sále paláce Lucerna.

Všichni, kdo to myslí dobře s československou lyžařinou, dostaví se na tento společenský a taneční meeting, neboť čistý výtěžek případně zcela k prospěchu československé lyžařské výpravy na Zimní Olympijské Hry 1936.

K. Procházka, Lomnický štít. — Lanovka povede s vrcholu do kotliny Skalnatého plesa (na snímku visle pod štítem), dále nad pravým břehem Skal. potoka (jehož koryto je dobře patrné) do leva. — Stanice „Start“ je již v lese, v místech, zakrytých smrků popředí. — Tatr. Lomnice je hluboko v údolí v levo

MILOSLAV SLAVÍK

LANOVKA NA LOMNICKÝ ŠTÍT

Přesto, že o lanové dráze z Tatranské Lomnice na Lomnický štít slyšíme a čteme už řadu let, znamená i pro informované zpráva, že lanovka se co nejdříve opravdu stavět bude — skutečnou sensací. Pospíšili jsme si proto, abychom vám přinesli dobré informace o tomto významném činu, který znamená velmi mnoho pro náš sport, Tatry, Slovensko i celý stát a který snad bude dobře ukazovat cestu, kterou máme jít. Snad vydatnějším tempem ve stavbě lanovek nyní nahradíme, oč jsme za dlouhá léta přišli. — Co znamenají lanovky pro lyžařský sport a zejména jeho sjezdovou stránku, o tom jsme se loni častěji rozepsali. Proto nepochybujeme — bude-li rozumně pamatováno nejen na dobrou sjezdovou dráhu (i pro mezinárodní závody, nejen pro zábavu), ale i na využití sousedního hořejšího terénu, že naděje autora našeho článku, dobře informovaného místního odborníka, se zajisté splní.

Trochu historie

Ještě za starého režimu maďarského postavila Wagons Lits v Tatranské Lomnici nádherný hotel, dnešní „Prahu“. Pro zábavu hostů, maďarských šlechticů a vysokých úředníků, postavena byla nedaleko hotelu dráha dostihová a dráha bobsleighová, které byly tehdy skutečnou atrakcí. Zvláště dráha bobová měla pověst světovou. Její délka byla 7 km a boby i osoby vyváženy byly ke startu lanovkou. Bobová dráha pozbyla ceny odmontováním lanovky, kterou bývalý správce státních lázní Sedlický prodal. Maďaři chtěli prodloužit la-

novku až na vrchol Lomnického štítu a měli již také projekt a plány.

Nebožtík Dr. Guhr dobře věděl, co znamená lanovka v Tatrách a velmi čile propagoval stavbu takové lanovky na nejvyšší horu Tater Gerlach; přirozeně, že z Tatranské Polianky. A snad by bylo došlo ke stavbě, neboť i potřebné peníze měl Guhr na dosah ruky, když se situace náhle změnila ve prospěch Tatranské Lomnice. Po odchodu správce France převzal vedení státních lázní v Tatr. Lomnici Ing. Juraj Országh, bratr zemského presidenta slovenského. Ing. Országh našel kdesi plány sta-

Schema pohybu lanovky

rého maďarského projektu lanovky až na vrchol štítu a s neočekávaným úsilím pustil se do práce. Vzal si do hlavy, že lanovka povede na Lomnický. Snad nebylo nikoho v Tatrách i mimo ně, kdo by byl tenkrát věřil, že se plán uskuteční a že se poměrně brzy uskuteční. Ing. Országh, jsa podporován bratrem presidentem, velkým milovníkem Vysokých Tater, vytrpěl mnoho, odrážel útok za útokem, zle se rozčiloval, když se mluvilo o nerentabilní lanovky, houževnatě přesvědčoval novináře, přemlouval rozhodující činitele slovenské i české, fotografoval terén nad Skalnatým Plesem, rozesílal obrázky novinám, nesčíslněkrát vyvedl nahoru nevěřící Tomáše, aby je přesvědčil o účelnosti a atraktivnosti stavby a obtěžoval svého bratra tak dlouho, až mu slíbil vzít věc za svou.

Proti stavbě stál projekt obhájců přírodního parku tatranského, *podporovaný se strany polské*. Pamatují se také na protest Klubu čl. turistů a Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego při jich společné schůzi v Zakopanem. Trvalo dlouho, než se dala přesvědčit naše ministerstva, památkový úřad v Bratislavě atd.; stalo se tak teprve po komisi 11. února 1935, kdy všichni interesovaní na lyžích vystoupili ke Skalnatému Plesu. Tehdy v hýřící nádhře sněhu a slunce poznali, že nemají práva odpírati krásu velehor těm, kteří nejsou ani lyžaři, ani horolezci. Nadšení zimní pohádkou u Skalnatého Plesa usnesli se rozhodující činitelé projekt uskutečnit. Plné 4 roky bojovali dva bratři o lanovku a takměř nemožná věc stala se skutkem. Lanovka na Lomnický štít zůstane vždy úzce spjata s jménem Országhů. Budeme mít tedy lanovku dříve než Poláci a to pro československé Tatry znamená mnoho.

Projekt

Velkou výhodou stavby je terén, který dává možnost stavět etapově. Projektanti dobře rozdělili trasu dráhy na tři úseky, jak je už konečně sama příroda takměř určila: I. Tatranská Lomnica — Start sáňkařské dráhy; II. Start sáňkařské dráhy — Skalnaté Pleso; III. Skalnaté Pleso — Lomnický štít. Nemusí jet každý na vrchol. Kdo chce sáňkovat, jede na Start; lyžaři pojedou určitě na Skalnaté Pleso; a kdo chce vyhlídku, pojedou až nahoru do výše 2634 m.

Celá délka lanovky měří asi 6.200 m. Nejdelší

je úsek první, 2200 m, který překonává výšku 250 m; druhý úsek je 2100 m dlouhý a překonává výšku 600 m; třetí úsek je jen 1900 m, překonává však výšku 880 m. Celkové stoupání z Tatr. Lomnice (900 m) na vrchol štítu (2634 m) činí asi 1730 m. Původně projektována byla v prvním úseku lanovka pozemní, jako ze Starého Smokovce na Hrebienok (délka této je 2000 m a výškový rozdíl 300 m), ale dne s je rozhodnuto, že to bude lanovka visutá, kyvadlová. Až nahoru.

Dolní stanice v Tatr. Lomnici bude *pod hotelem Praha*, poblíž svobody, naproti golfové louce, směrem k Matliarům. Provozní střed bude na stanici Start. Stanice Skalnaté Pleso bude stanicí pohonnou pro všechny tři úseky.

Lanovka bude mít v *prvním a druhém úseku* 4 vozy, které budou jezdit takto: 1. a 3. jedou nahoru, 2. a 4. současně dolů do mezistanice Start, kde 1. a 4. zastaví proti sobě. Cestující jedoucí ze zdola ve voze 1. přestoupí do vozu 4. a při další jízdě jedou na Skalnaté Pleso. Nyní jede dolů vůz 1. a 3. a nahoru 2. a 4. (viz náčrtek). Na těchto dvou úsecích jsou vozy zařízeny pro 30 osob včetně průvodčího a rychlost jízdy je asi 4 m/vteř. Největší sklon v I. úseku je 24·2% a ve II. úseku 36·1%, průměrný sklon v I. úseku 12·4% a ve II. úseku 31·2%. Pro tyto dva úseky budou použity také dva vozy nákladní s užitečnou zátěží 500 kg. Trvání jízdy z Tatr. Lomnice asi 25 minut, jinak pěšky 2 a půl hod. Výkon asi 200 osob za hodinu.

Třetí úsek bude mít rovněž lanovku visutou, kyvadlovou, ale jen s jedním vozem pro 12 osob, při jednom nosném laně a rychlosti 3 m/vteř. Jízda potrvá asi 12 minut, pěšky 2 a půl hod. Výkon asi 35 osob za hodinu.

Zařízení lanovky není zdaleka nijak jednoduché a je třeba dlouhého a odborného popisu. Je to celá řada čísel, týkajících se nosných lan, železných podpěr, brzd, vypínačů, hřídelů, ozubených kol atd. Dráha poháněna bude elektricky střídavým proudem o napětí 3300 Volt ze sítě Tatr. dráhy dálkovým vedením nadzemním až k pohonné stanici na Skalnaté Pleso. Je tu pamatováno na poruchu při dodávce proudu rezervním výbušným motorem a příslušným generátorem.

Stanice jsou vesměs dosti rozměrné a obsahují všechny místnosti, potřebné k provozu. Jen stanice na vrcholu, která vzhledem k nedostatku stavebního prostoru bude o několik metrů níže než vrchol

štítu, musí být co nejmenší. K vrcholu pak povedou schody. V této stanici budou jen místnosti pro zařízení, kancelář, toalety, čekárnička s buffetem a místnost pro pozorování meteorologická.

O bezpečnost postaráno je automatickými vypínači a brzdami. Stanice a vozy budou zapojeny mezi sebou telefonem. Stanice vrcholová bude mít snad i vysílačku. Stavbu projektovala firma Frant. Wiesner, Chrušim, které byla také stavba zadána za necelých 15 milionů korun. Stavba je rozpočtena na jedenáct měsíců a když to dobře půjde, v letní sezoně 1937 pojedeme již nahoru. Koncesionářem je země Slovenská, která si na stavbu vypůjčila 16 milionů korun od Zemské banky.

Význam

Tato lanovka není zdaleka nějakou lokální atrakcí. Je nesporné, že se jí značně oživí cizinecký ruch Vysokých Tater a na Slovensku vůbec. Je jisto, že mnoho lidí přijde do našich nejvyšších hor jen pro nádherný výhled se štítu. Výhled, zvláště v zimě, je pohádkový, jedinečný a nezapomenutelný. Znáám jej a nemohu ani dobře popsat nádhru bílých pyramid, bílého moře horských vrcholů, sluncem ozářených a vlnících se dolin. Vidíte daleko a v bílém jasu až oči přecházejí. Zvýšenou návštěvou získají hlavně Státní lázně. Soukromé podniky tatranské zbaví se dluhů a budou moci

PAVEL SASKA

SKOKANSKÁ ALCHEMIE

V 10. čísle loňského ročníku (str. 297 a 298) slíbili jsme, že letos přineseme podrobnější informace o metodách, pokusech a práci známého Ing. R. Straumanna, jednoho z největších theoretiků lyžařského skoku v dosavadních dějinách lyžařského sportu a také jednoho z největších praktiků ve stavbě lyžařských můstků. Ing. Straumann je v tomto směru skutečným vědcem. Že tímto slovem nikterak nepřeháníme dokazují tyto řádky.

Ing. Straumann postavil v Langenbrucku (Jura) již před řadou let mohutný můstek („Erzenbergschanze“). Dodnes je to druhý největší můstek Švýcarska. Zajímavostí a skutečně podivuhodnou zvláštností této stavby je ne to, co tam lze spatřit, ale jakási mocná magnetická síla, jež rok co rok vábí nejlepší skokany světa, aby se vznegli přes hranu tohoto můstku.

Loňské zimy byli po mnoho dní společně přítomni slavní Noři Gutormsen, Kobberstad, Farrupp, Soerensen a Andersen. Straumann si vyhradil pro sebe můstek na celé sobotní odpoledne, aby jej mohl opatřit speciálními měřicími zařízeními. Straumann totiž asi před deseti lety stanovil na základě svých zkušeností tehdy docela novou teorii aerodynamického skoku a kterýsi norský matematik prohlásil tuto teorii (i u nás ostatně dobře známou) za zásadně špatnou, ačkoliv Straumannovy, empirickou cestou získané výsledky a zkušenosti potvrzovaly tuto teorii do detailu. Onen muž čísel z Norska dodnes věří, že skokan se s můstkem vymrští a vznese za stejných poměrů

snížení ceny. Pomohou si také tatranští dodavatelé zboží všeho druhu, stát z většího obratu získá na daních, na jízdném po dráze atd. Při stavbě se tu užíví hojně nezaměstnaných lidí; po dokončení stavby najde tu zaměstnání rovněž slušný počet lidí.

Lanovka pomůže i naší meteorologii. Budeme měřit ve výšce 2634 m a jsme jako střed Evropy přímo stvořeni být v této vědě na místě nejpřednějším. Budeme podávat cizinecům hlášení z československých Tater a to je pro nás velká reklama.

Na své přijde také zimní sport. Sáňkaři a lyžaři nejvíce ocení výhodu lanovky. Nediňte se, že Rakušané a Švýcaři mají tolik výtečných sjezdařů, že vyhrávají šmahem všechny závody, když mají tolik lanovek. Náš sjezdař v Tatrách musí namáhavě vystupovat 4 až 5 hodin, aby jel dolů již z polovice vyčerpán, když potřebuje nejvíce sil. Jisté jej přejde chuť jet ještě jednou. To ovšem nestačí k treningu; je třeba jezdit častěji a bez únavy. Přestanou také nářky a výmluvy na špatný tatranský terén. Od Skalnatého Plesa upravena bude serpentinovitě lyžařská sjezdová trať v délce 15 až 20 km. Jsem jist, že zvláště mládež tatranská dobře lanovky využije a že tu budou brzy velmi dobří sjezdaři.

Lanovka má ovšem i veliký strategický význam a proto my všichni, kdož jsme nejen sportovci, ale dobrými občany státu, se na ni těšíme dvojnásob.

jako olovená koule, vystřelená ve vzduchoprázdném prostoru. — Dobrá. Straumann mu chce s pomocí jeho vlastních krajanů tuto mouchu chytit. Dlužno ovšem předem říci, že srdční norští hoši stojí jako jeden muž za Straumannem. Důvěřují pochopitelně více muži, pro něhož dovedou i místní usedlíci časného nedělního rána vyskočiti z peřin a pod jeho vedením čtyři hodiny udusávat můstek, věří mu více než katedrovému učenci, který po deseti letech chce tvrdit, že straumannovská theorie byla špatně vypočítána. Norská „Aarbok“ má při nejbližší příležitosti přinést Straumannovy důkazy, po nichž se i učený matematik prý stane nadšencem pro aerodynamickou teorii.

Straumannova měření mají za účel získati jasný obraz vzdušné dráhy skokana a vyzkoumati, v jakém poměru je rychlost nájezdová k rychlosti vlastního skoku a jak se k sobě mají rychlosti hornější a dolejší části vzdušné cesty a rychlost dopadová. Z hodnot takto změřených chce Straumann získati sportovní závěry, jež jsou pochopitelně pro

Jan Řihánek, Gornerký ledovec s vrcholu Dufour (Mte Rosa)

Jan Řihánek, Severní svahy Lyskammu

skokanstvo celého světa neobyčejně zajímavé, neboť v nich vlastně krystalisuje nejracionálnější technika skoku.

Měřicí zařízení jsou instalována na pohled primitivně, ale při tom rafinovaně. Před hranou můstku a přesně deset metrů zpět na nájezdu stojí dva páry latí (na každé straně po jedné), mezi nimiž jsou napjaty niti, přetínající skokanovu dráhu; niti vedou ke kontaktům chronografů, které na běžícím pásu papíru zaznamenávají tak přesně čas, že lze záznamy mikrometricky odečísti až na tisícinu vteřiny. Stejně páry latí slouží k napětí nití chronografických kontaktů na 40 m a 50 m, dále pak na 70 m a 80 m.

Jak se to tedy provozovalo? Kobberstad a Farupp startují s 64 m nájezdu, aby provedli jen kratší skok pod 40 m, takže chronografy zaznamenávají pouze rychlost na stole můstku a rychlost při odrazu. A nyní volá Straumann lesem: „Soerensene, vy teď skočíte na sedmdesátku!“ Už jste někdy slyšeli takový rozkaz? Ale Soerensen, Kobberstad a Andersen nejsou nijak skoupí; podle rozkazu natahují své skoky rovnou na rekordní značku můstku. Chronografy registrují zase rychlosti na stole a při odrazu, ale také rychlosti v měřeném pásmu mezi 70 a 80 m. Měření přináší překvapující výsledek, že 35 m skok trvá asi dvě vteřiny, zatím co dvojnásobně dlouhý skok 70 m vyžaduje jen tři vteřin. Rychlost ve spodní části vzdušné dráhy je tedy nesporně větší. Přirozeně také rychlosti na stole můstku se liší. Při 64metrovém nájezdu registrováno bylo Kobberstadovi a Farupovi cca 18 m za vteřinu, zatím co při 94metrovém nájezdu Soerensena, Kobberstada a Andersena zjištěno bylo cca 23 m za vteřinu.

Straumann chce však mít jasnou obzvláště v tom, zda technika předklonu skokanova v okamžiku odrazu s můstku má vliv na zrychlení. Pokouší se to zjistit dvěma způsoby: visíruje prostřednictvím dvou pomocných bodů prostor, kterým skokan po odrazu letí; kinematografickým snímkem z otočného stativu je tato fáze skoku

pečlivě zachycena, při čemž chronometr, který se spoluotáčí na lati 3 m dlouhé před objektivem, měří čas pro deset metrů od hrany můstku. Poněvadž při otáčení kamery mohou vzniknouti nepřesnosti, pracuje i zde Straumann s nití, která je natažena v 10 m za hranou napříč skokanovou dráhou tak, že ji tělem přetrhne a uvede v činnost kontakty chronografu. Let vzduchem je v tomto případě kinematografován z plošiny, postavené ve stromech lesa a sice tak, že letící muž míjí 11 m vysokou lať, na níž lze pak pohodlně přímo z obrazu přečísti výšku dráhy letu. — Přirozeně, že všechny tyto metody jsou vlastně improvizacemi a proto všechny výsledky dlužno uvažovati s jistou dávkou rezervy. Ale právě proto Straumann měří vše mnohokrát, různými způsoby, z různých bodů a s různých hledisek. Některá čísla jsou však přesná naprosto. Díky svým ohromným zkušenostem interpoluje pak Straumann jednotlivé výsledky a tak dospívá k hodnotám, o jejichž správnosti nemůže býti nijakých pochyb. (Straumann přirozeně nehodlá ve svých pokusech o měření co nejpřesnější nikterak ustati. Je tu vděčné pole pro vědecké fotoměřiče, kteří mohou lyžařskému sportu prokázat vynikající služby pod geniálním vedením Straumannovým. Těmto idealistům sdělujeme adresu: Ing. R. Straumann, Waldenburg, Švýcarsko.)

Večer se pak sedí v hotelu. Straumann počítá, přebírá se v cifrách zelených pásků chronografů. Přes Straumannovo rameno nahýbá se Reidar Andersen, doslova pod jeho ramenem strká do toho hlavu Raymond Soerensen a Knut Kobberstad široce se opírá o stůl. Každý je opravdu zvědav na své rychlosti, jeden za druhým padá do kouzla cifer, které neúprosně svědčí o jejich počínání při jednom z nejmělejších sportovních výkonů. Svěží noc obklopuje tuto mikrometrickou idylu, privattissimum aerodynamiky, kde z moře cifer zvolna, ale jistě se vynořuje k bolesti norského matematika nový důkaz o správnosti Straumannových thesů, které opět a opět navlas souhlasí s činy skokanské elity světa.

JIRÍ KRAUS

SLOVANSKÁ LYŽAŘSKÁ MISTROVSTVÍ

Idea sjednocení a spolupráce slovanských národů realizována byla v lyžařství založením Přeboru slovanských národů v jízdě na lyžích. Slovanským lyžařským mistrovstvím, jak těmto přeborům říkáme, dán byl do vínku velký ideál kooperace Slovanů na poli sportovním. Velký význam sportu v navazování a udržování přátelských styků mezi národy je dnes již všeobecně uznáván a ceněn. Úkolem Slovanských lyžařských mistrovství je prakticky vytvořit bratrský poměr lyžařů československých s lyžaři Jugoslaviie, Polska a Bulharska a doufejme, že snad již letos i s lyžaři Ruska. Jestliže dosavadní výsledky nemohou ještě zcela uspokojiti, je to nutno v prvé řadě přičísti neklidné mezi-

národní situaci. Dobrá a pevná vůle přenéstí se přes malicherné překážky, umožní jistě dopracovati se lepších výsledků. Třetí ročník slovanských lyžařských mistrovství bude se v této zimě konati v Československu — ve dnech 19.—23. února 1936.

Námět založití přeboru slovanských národů v jízdě na lyžích zrodil se roku 1930 na kongresu FIS v Oslo, při debatách s Poláky a Jihoslovany. Byl sympaticky přijat a měl býti pro příští rok v jednotlivých svazech propracován. Pokračovalo se v Krakově 29. listopadu 1931. Na schůzce zástupců Polského lyžařského svazu, vedených předsedou plk. Ing. Bobkovskim, a zástupců Svazu lyžařů RČS., vedených místopředsedou A. Weckerem,

uzavřena byla již pevná úmluva o utkání obou svazů a určeny technické zásady utkání, zejména stanoveno, že soutěž je přístupna všem slovanským národům. Na podzim 1932 došlo pak po předchozím jednání ke schůzce se zástupcem Jihoslovanského svazu Dr. Pircem v Praze. Výsledkem byla další schůzka zástupců svazu Polského, Jihoslovanského, Bulharského a Československého v Lublani dne 30. ledna 1933. Nesplnila zcela svůj úkol, postrádajíc omluvivších se zástupců Polska a Bulharska, ale na její reprise 10. února 1933 v Innsbrucku, při příležitosti závodů FIS, sešli se zástupci všech čtyř národů a utvořili společnou komisi pro pořádání každoročního čtyřmáče o Slovanský přebor. Pak následovala schůze 4. března 1933 v Novém Světě-Harrachově a konečně 1. října 1933 v Bratislavě. Na těchto schůzích byly postupně projednány organizační otázky přeborů a sestaven definitivní řád.

Řád tvoří 17 článků, obsahujících podrobná ustanovení o bodování, soudech, účasti, cenách, pořadí přeborů a jiné věci. Závodů řídí mezinárodní komise, jíž předsedá delegát pořadajícího svazu. Agendu přeborů vede sekretariát, jehož funkční období začíná 1. května roku, předcházejícího datu přeboru. Přebory skládají se z pěti závodních disciplin: běhu štafetového na 5×10 km, běhu na 18 km, závodu sdruženého, skoku prostého a kombinace sjezdu se slalomem. Závodí se podle řádu FIS. Mimo závod štafetový, v němž startuje za každý národ 5 závodníků, mohou v ostatních závodních disciplínách startovati za každý národ pouze 4 závodníci. Vítězem stává se svaz, docílivší největšího počtu bodů ze všech pěti závodů, při čemž nejlepší čas štafety hodnotí se 360 body. U běhu 18 km, závodu sdruženého a skoku prostého nejlepší výkon odpovídá 240 bodům, výkony ostatních závodníků hodnotí se podle výpočtových tabulek závodního řádu FIS; počet bodů jednotlivých čtyřčlenných družstev pro zhodnocení přeborů z těchto posledně jmenovaných závodů odpovídá pak součtu bodů těchto čtyř závodníků, dělenému čtyřmi. U alpské kombinace vypočítávají se body podle řádu FIS, při čemž se přepočítávají v poměru 100 : 240.

Pořadí zemí, v nichž se přebory mají postupně konat je toto: Polsko, Jugoslavie, Československo, Bulharsko. První přebor konán r. 1934 v Polsku, druhý r. 1935 v Jugoslavii. Letošní ročník uspořádán

bude v Československu a ročník 1937 v Bulharsku.

Dějištěm prvního přeboru bylo Zakopané ve dnech 8.—12. února 1934. Přebor konán spolu s jubilejními mezinárodními závody Polského Związku Narciarskeho (patnácté výročí jeho založení). Zastoupeno bylo Polsko, Jugoslavie a Československo. Bulhaři se neúčastnili.

Prvním slovanským přeborníkem stalo se Československo celkovým počtem bodů 1323·755, před Polskem s 1318·375 body a Jugoslavií s 1108·185 body. Stav bodů podle jednotlivých disciplin vypadal takto:

1. Štafeta, Československo: 360·00, Polsko: 330·75, Jugoslavie: 264·375. 2. Alpská kombinace, Československo: 214·46, Polsko: 208·80, Jugoslavie: 240·00; 3. 18 km, Československo: 218·25, Polsko: 206·25, Jugoslavie: 200·625; 4. Záv. sdružený, Československo: 384·02, Polsko: 425·15, Jugoslavie: 306·51; 5. Skok prostý, Československo: 147·025, Polsko: 147·425, Jugoslavie: 96·675.

Druhý ročník Slovanských přeborů konal se v Jugoslavii ve dnech 22.—26. ledna 1935 v Pokljuce nad Bledem a ve dnech 16.—17. března 1935 v Planici. Příčinou tohoto dvojitého termínu bylo, že ve dnech závodů napadlo v Pokljuce tolik nového sněhu, že mohla býti provedena jen část přeborů (štafety, alpská kombinace a 18 km). Skok sdružený a prostý musil býti odložen a byl pak dokončen při mezinárodních závodech ve skoku v Planici. Politováníhodnou byla neúčast Polska a Bulharska.

I z druhého utkání vyšlo Československo vítězně, dosáhnuvši celkem 1473·465 bodů před Jugoslavií s 1421·415 body. Výsledky jednotlivých disciplin:

1. Štafeta, Československo: 360·00, Jugoslavie: 317·25; 2. Alpská kombinace, Československo: 113·25, Jugoslavie: 216·09; 3. 18 km závod Československo: 227·06, Jugoslavie: 193·75; 4. Závod sdružený, Československo: 444·075, Jugoslavie: 383·08; 5. Skok prostý, Československo: 329·1, Jugoslavie: 311·525.

Srovnáme-li výsledky obou kol, je pak pořadí zúčastněných států toto:

I. ročník Československo: 1.323·755, Jugoslavie: 1.108·185, Polsko: 1318·375.

II. ročník Československo: 1.473·465, Jugoslavie: 1.421·415, Polsko: —.

Celkem: Československo 2.797·220, Jugoslavie: 2.529·006, Polsko 1318·375 bodů.

JOSEF KALIBERA

LYŽAŘSKÝ ROZHLAS

Rozhlas je jedním z moderních prostředků nejen propagačních, ale i pořadatelských. Nemám zde na mysli rozhlas t. zv. státní, nýbrž rozhlas místní. Tuto velmi důležitou pořadatelskou složku nesmíme ve svém vlastním zájmu nijak zanedbávat, nýbrž zlepšovat a užívat co nejhojněji. Ty tam jsou časy, kdy divákovi stačilo dívat se někde na

zajímavém bodu trati na projíždějící pole, nebo u startu či cíle sledovat pestrý ruch. Divák dnes žádá, aby byl o průběhu závodu dokonale informován. Zatím jsme užívali místního rozhlasu jen při některých soutěžích ve skoku. Skok sám je však divadlem do té míry zajímavým, či dokonce vzrušujícím, že zde je obecenstvo zaujato prostě

výkonem samotným a zcela mu postačí dosavadní informační prostředky (zejména tabule s čísly a pod.). Přes to rozhlas zde znamená podstatné zlepšení. Daleko větší roli může však rozhlas hrát při závodech běžeckých všeho druhu i při závodech sjezdových. Podívejte se — pro srovnání — jen na fakt, co učinil místní rozhlas ze závodů atletických! Dříve to bylo divadlo, zajímaví jen několik odborníků, kteří sledovali zblízka výkony atletů a informovali se přechásto jen nahlížením do soudcovských záznamů a vůbec z těsného styku se závodčími, později byli informováni nanejvýš ústním megafonem. Dnes místní rozhlas informuje diváka, sedícího vysoko na tribuně a sledujícího výkony dalekohledem, podrobně o všem, co se na závodním poli děje, kolik kdo skáče, hází, jak se blíží rekordům, časy, pořadí atd. — Stejně tak můžeme divákovi i při lyžařských závodech běžeckých vyplnit dlouhé chvíle čekání u cíle podrobnou informací o průběhu bojů na trati. — Před dvěma lety pokusil jsem se zde ukázat, jak takovou věc lze provést názorně, dnes si pohovoříme trochu o tom, jak ji lze provést rozhlasově.

Máme tedy trať na př. 18 km. Je rozdělena na technické úseky a tyto mohou být současně i úseky informačními. Rychlá informace se dnes může dít pouze dvojitou cestou: drátovou a bezdrátovou. Poněvadž bezdrátová je v mnohých směrech komplikovanější, pohovoříme si o ní jindy. Dnes tedy jen o cestě *telefonické*. Telefonní stanice stavíme na taková místa, aby vyhověly jak technickým, tak zpravodajským požadavkům. Nelze-li obojí účel sloučit, je dobře, když na některých místech je pro informaci telefon zvláštní. Poněvadž zapojení traťového telefonu za sebou na jednom vedení se zpravidla neosvědčilo, neboť přes přísné rozkazy přece jen mluví více stanic najednou a pletou se navzájem, doporučuje se, aby každá stanice měla své vlastní vedení, jež se u cíle sbíhají do centrály. Při velkých závodech bude lépe, když místo centrály (přepojovače) bude každá stanice u cíle končít u zvláštního samostatného aparátu bez možnosti vzájemného spojení. Proč? Protože máme-li centrálu, můžeme sice přepojovat na všechny stanice, ale mluvit můžeme v dané chvíli jen s jednou. A protože závod jde vpřed rychle, stane se, že pole je už u poslední stanice, ale také ještě u první, ba — jak se často stává — ještě se čeká na startu, když první jsou již v cíli. Máme-li každou stanicí zapojenu zvlášť, můžeme brát zprávy ode všech současně souvisle a nerušeně. Předpokládá to, že každá stanice, na trati i u cíle, je obsluhována zvláštním telefonistou. U cíle lze pak věc lehce zorganizovat tak, že rozhlasovému reportéru jsou dodávány od telefonistů lístky s pořadím projíždějících závodníků, příp. i jejich časy a jiné zajímavé zprávy.

Předpokládejme, že tato služba dobře klapě. Reportérem budiž člověk, který se nebojí slova, mluví stručně, výstižně a jasně. Dobrý muž zde může vylíčit průběh bojů tak plasticky, že se ani jeden z diváků nebude ani chvíli nudit. Aby tato služba měla úspěch, musí být na trati stanic několik; nestačí jen jedna, na př. na nejvzdálenějším bodu

trati, či obrátce; na takových 18 km je třeba aspoň čtyř stanic, na 50 km aspoň deseti. Pak nenastávají v hlášení přestávky a referát je souvisle zajímavý.

Reportér budiž se svým mikrofonem izolován. Buď ve zvláštní — ale prostorné — budce, nebo dokonce v blízké budově, vždy však tak, aby měl dobrý zrakový přehled situace u startu i cíle, aby byl naprosto nerušen, ale i při tom co nejbližše telefonnímu středisku. Reportér musí být do jisté míry i režisérem podniku. Proto musí mít po ruce i elektrický gramofon a zásobu desek a příslušné zařízení na přepojování mikrofonu, či hudby. Někdy — zejména před začátkem — dlužno totiž hudbou vyplnit prázdné chvíle, či povzbudit náladu. Reportér musí vidět na start a cíl proto, aby mohl vzdálenějším divákům i líčit, co se tam právě děje. Proto musí znát i osoby a vůbec být i všem dobře informován. Nemohl by být tedy lyžařským reportérem člověk, který to dovede na př. v tenisu, ale v lyžařském závodění, prostředí a osobách atd. se nevyzná. Amplion musí být dosti silný, příp. jich musí být několik. To je ostatně dáno rozlehlostí místa, významem a velikostí závodu atd.

Zorganizovat tuto službu není maličkostí, jak se na prvý pohled zdá. Vše musí být dobře promyšleno, prozkoušeno a obsazeno. Sorganizovat se to musí s hlediska nejnepríznivějšího, počítat s největšími překážkami, být připraveno na všechno. Nikdy se nesmí předpokládat, že to samozřejmě půjde. Jakmile v tom některý článek vypoví, je konec. Proto je dobře předem to pořádně vyzkoušet.

Mnohé zkušenosti mluví pro to, aby se tato zpravodajská a rozhlasová služba organizovala zvlášť, nezávisle na technické organizaci závodu, kde je to jen trochu možno. Musí se ovšem podřídit technickému vedení podniku, ale nebylo by dobře, kdyby technické vedení bylo až příliš zaměstnáváno touto stránkou na úkor jiných, stejně jako kdyby ji na úkor jiných zanedbávalo.

Tvrdím, že v dobré organizaci místního rozhlasu na lyžařských závodech nalezneme vydatný zdroj příjmů. Jakmile si obecnost zvykne, že uslyší plastický referát o celém průběhu, bude chodit i na běžecké závody stejně houfně jako na skok. Jsem si vědom, že při mnohých našich podnicích to vůbec nepůjde. Cíl bývá mnohdy na místech, kde není vůbec elektrického proudu, nebo kam nám obecnost v zástupu nepřijde i kdybychom jim tam servírovali celý závod v televizním obrazu. Ale přece je mnoho míst, kde lze podstatně zvýšit návštěvu dobrou rozhlasovou reží.

Jestliže tedy můžeme i při běžeckých podnicích počítat s místním rozhlasem do jisté míry obchodně, pak při skoku platí to tím více. Naopak mnohem méně to platí o sjezdu a slalomu. Při těchto posledních závodech však vystupuje do popředí spíše organizační potřeba závodu samého, kde rozhlas může vhodným uspořádáním prokázat průběh velmi platně službu.

O organizaci místního rozhlasu při skoku a zejména při slalomu a sjezdu si pohovoříme příště podrobně.

V první řadě dvě soudcovské idyly: vlevo soudní dvůr mistrovství v Harrachově 1935, úřadující v lijáku a přece „smiling“ (z levo Dr. Procházka, Dr. Finger, Jarolímek, Dlabola); v pravo: osazenstvo soudcovského stolu závodu Ludi Poláčka je hrozně vážné, ačkoli slunce svítilo všemi svíčkami (v levo Dr. Finger, v pravo Peka, uprostřed skryt Pokorný). — V druhé řadě dvě trojice vítězů: v levo a z levo četař Horák, poručík Indrák a vojín Knol z posádky hranické, vojenští vítězové závodu brannosti 1935; vedle jsou tři nejlepší sjezdáři Slovenska, Ružinský (25), Králík (5) a Daňo (18) ze Ski Klubu Ban. Bystrica. — Dole: v levo Bartoň (ČSK Vysoké), náš mnohonásobný mistr v mrzuté grimase. Kdo mu nepřeje brzké uzdravení? — Uprostřed je věčně veselý malíř Čina-Jelínek (ČSK Praha), jedna z našich nejpopulárnějších tváří a v pravo je fešák Koldovský (LZK), první Čechoslovák z padesátky FIS 1935.

SVAZ LYŽAŘŮ

VZPOMÍNÁME NA DRA SYNÁČKA

17. září 1935 bylo tomu právě *deset let*, kdy zemřel v mužném věku 43 let jeden z nejzasloužilejších a jistě nejenenergičtějších předseda Svazu lyžařů. Synáčková smrt způsobila tehdy v Praze opravdové zděšení. Nebyl pouze naším předsedou. Jako presidiální šéf ministerstva sociální péče byl velmi známou osobností jak ve vyšších kruzích státní správy, tak v kruzích politických. Jako bývalý státní návladní byl dobře znám v kruzích soudních a advokátních. Se stejnou energií, kterou věnoval v zimě lyžařství, pěstoval v létě veslařství. Měl rozsáhlé styky jak v domácím, tak v zahraničním sportu. Byl v květu svých let a křivka jeho životní kariéry byla právě na trvalém, prudkém vzestupu, když smrt škrtla jeho slibný rozpočet. Teprve na jeho pohřbu jsme viděli, jakou *osobnost* měli jsme v čele.

Je dobře si připomenouti, jak došlo k jeho tragické smrti. Dr. Synáček trávil vždy alespoň část své dovolené u moře. Tehdy opustil Prahu 30. července 1925. Jel do Viareggia, odtamtud po čase do Nervi. 19. srpna 1925 byl naposledy v moři. A při této své poslední plavbě — chtěje si odpočinouti na skalisku — šlápnul bosou nohou na mořského ježka. A jaká ironie: toto šlápnutí nemělo následků. Opouštěje skalisko, aby se vrátil na břeh, šlápl palcem na druhého ježka. A teprve toto druhé zranění přineslo mu smrt. Téhož dne dne odjel do Alp, ale rána bolela a proto rychle domů. Již ve Vídni bylo nutno operovati a v Praze znovu. Od 24. srpna do 4. září byl ošetřován doma, pak se otrava krve, zprvu jen místní, rozšířila. Dr. Synáček musil do nemocnice, kde po dvou týdnech hrozného utrpení zemřel, ačkoliv nejlepší lékařské kapacity Kukulovy kliniky věnovaly jeho záchrane všechny svou energii.

22. září 1925 měl slavný pohřeb v krematoriu na Olšanech. Malé prostory krematoře ovšem nemohly pojmuti onen ohromný zástup sportovců a přátel — mezi přítomnými byli i tři ministři —, kteří se s ním přišli rozloučiti. Řada řečníků vystřídal se nad rakví, která musila být vystavena venku. Mluvili: dnes již také zesnulý generál Dr. J. Pečírka, náš místopředseda; senátor Hrubý za Nár. jed. severočeskou; Ing. J. Fíkl za Čs. Obec Sportovní; odb. přednosta Dr. Tůma za min. soc. péče; Dr. Widimský za Svaz veslařů; min. rada J. Ryšánek za Český spolek pro zimní sporty, jehož byl Dr. Synáček předsedou.

15. října 1925 uspořádal Svaz lyžařů důstojnou trýznu památce Synáčkově v Obecném domě v Praze. Mluvili: Dr. Scheiner, Inž. Kaiser, J. Jílek, Dr. Kalibera a J. Pilnáček.

Počátkem června 1926 odhalil pak Svaz lyžařů za početné přítomnosti naší sportovní obce Kolumbarium Svazu lyžařů v urnovém háji vinohradského hřbitova, kde slavnostním způsobem uložil Synáčkův popel, spolu s popelem jeho přítele C. Mutticha. Mluvili: Dr. Scheiner, J. Čížek, Dr. Procházka, Z. Kříž, inž. Kaiser, K. Mühlmann.

Každého roku scházeli se Synáčkoví přátelé ve výroční den úmrtí u jeho urny. Rok za rokem tento hlouček řidnul. Ne, smrt neprobírala tento hlouček zdaleka tolik, jako jej tenčila zapomětivost. Poslední léta bylo lze účastníky na jedné ruce počítat. Ale ruku na srdce: tím se to měřit nesmí. Proto, že na výroční pouť k Synáčkovu hrobu již chodí jen malá hrstka nejbližších přátel, proto ještě Synáčkova památka nezemřela! Obraz skvělého, životní energií sálajícího muže, organisátora a vůdce našeho sportu mezi námi stále žije!

Na lidi Synáčkova zrna se nezapomíná. *Kal.*

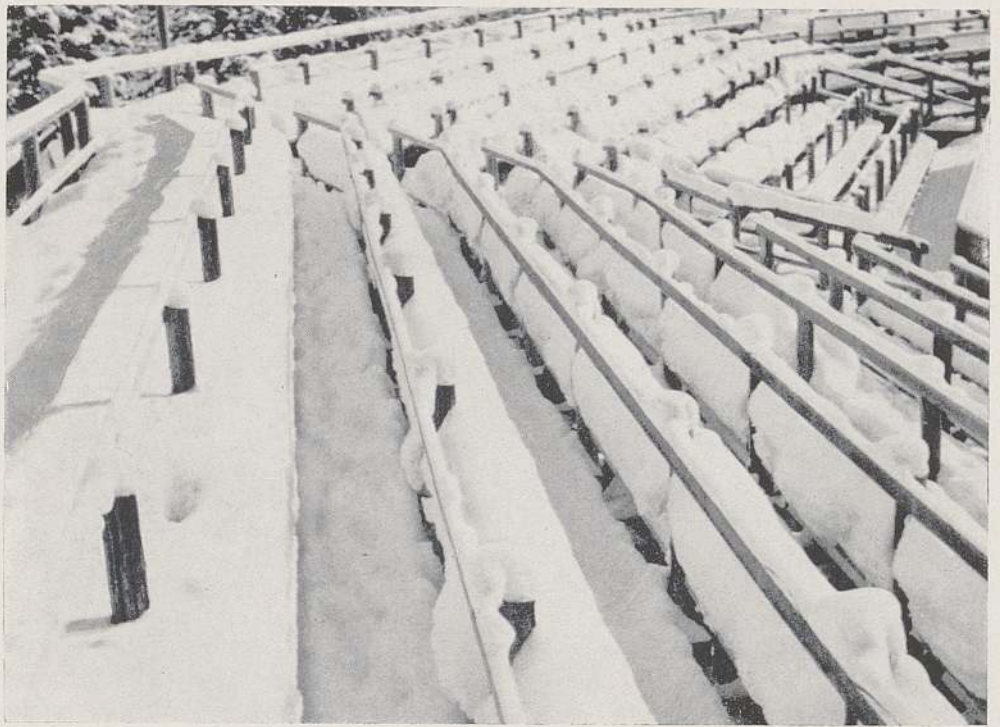
SJEZD NÁČELNÍKŮ, CVIČITELŮ A SOUDCŮ

Prvé dny podzimu znamenají pro nás počátek činnosti. Na apel T. S. sjedou se do Prahy všechny lyžařské složky, aby zrekapitulovaly činnost minulého zimy a vykonaly přípravy pro sezonu nastávající. I letošní sjezd technických složek se těšil velkému zájmu a Svaz lyžařů může býti právem hrdý na to, že tento zájem nejen neochabuje, nýbrž naopak rok od roku vzrůstá. Je to projev mládeže, dynamiky, uznání organizační práce. Z celé vlasti se sjíždí drobní pracovníci, aby vylechli bilanci technické práce a odnesli si povzbuzení k nové, usilovnější činnosti. Svaz jistě plně cení práci těchto průkopníků lyžařského sportu a vzdává dík všem, kdož nelitují cesty, času a námahy.

Dlouho před zahájením byl již sál Obecního domu v Praze naplněn účastníky sjezdu. Letmé, rychle vyměňované pozdravy a tvořící se hloučky jsou neklamnou známkou vzrušené nedočkavosti. V malém salonku zatím T. S. v poslední své schůzi pracuje na posledních přípravách k zahájení sjezdu a designuje pro valnou hromadu za svého příštího náčelníka opět arch.

K. Jarolímka. Bezprostředně na to *náčelník Jarolímek* zahajuje sjezd.

Po krátkém uvítání přítomných, vzpomíná památky obětí bílého sportu a předává slovo ref. cvičitelů B. Zadákovi. V obsáhlém referátu probírá *místonáčelník Zadák* činnost C. O. za minulou sezonu, referuje o *celkové činnosti cvičitelů* podle předložených hlášení žup, o výsledcích zkoušek, o školách, vyučování za útlatu, shrnuje vykonané dílo, črtá program další práce. Slova uznání jsou promíšena i stesky, ale resumé je příznivé. *Čistka*, kterou začalo prováděti C. O. minulou sezonu, přinesla mnoho nářků, ale je plně chápána v klubech a župách. Odnímáním odznaků a zbavováním cvičitelské funkce zavádí C. O. kázeň a pořádek. Výsledek této očistné práce projeví se již letos. Nejvyšší spravedlivý postup C. O. bude jistě plně pochopen v řadách cvičitelů a vedoucích. Dlouho čekaná náhrada za zrušený cvičitelský odznak je konečně uskutečněna a cvičitelům a vedoucím jsou vydávány *nové, vkusné odznaky*; rovněž i *výkazy činnosti*. Přináší

Tribuny Jarolímkova můstku na Štrbském Plesu shořely dne 17. září 1935.

Snímek z doby závodů FIS 1935, kdy ležely pod vysokou vrstvou sněhu.

(Ing. A. Sekanina)

to uspokojení, ale kol. Zadák připomíná, že odznaky nejsou odznaky „jezdčů“, nýbrž že zavazují k výchově našeho členstva. — *Jednotný učební plán* pro cvičitele a vedoucí byl vypracován C. O.; bude vydán nákladem Svazu lyžařů ještě před sezonou. Realizování této myšlenky uvítají jistě s radostí všichni cvičitelé; bude to nejen vzpruhou k dalšímu zintenzivnění jejich práce, ale i usměrněním výcviku a sjednocením názorů. Činnost C. O. není tím však vyčerpána. Ještě před zahájením sezony hodlá vydati Svaz lyžařů další příručku: „*Lékařské pokyny pro lyžaře a závodníky*“ z pera MUDra Mecla a mimo to „*Zimní sport*“ bude přinášeti zprávy o novinkách v lyžařské výstroji, jak již ostatně loni úspěšně činil. Snahou C. O. je informovat nejen své cvičitele, ale i širokou lyžařskou veřejnost o všem, co může a také má zajímat zimní sportovce. — Dále ohlašuje, že bylo provedeno *přepracování cvičitelských řádů a řádů zkoušek*, které budou rovněž vydány tiskem. Doba, vývin lyžařství a vývoj organizační vyžadují přizpůsobení okolnostem a změnám. Svaz upouští od centralisace, přenáší valnou část své práce do žup, dává jim tím větší pravomoc, ale také větší odpovědnost. Myšlenka nejvýš zdravá; je jen na župách samých, aby ji náležitě ocenily a vyvíjely v budoucnu co největší činnost ve výchově členstva, v organizaci zkoušek vedoucích i cvičitelů a v kontrole jejich činnosti. Stálý a přímý styk dává větší možnost zdárného výsledku. — Podle norem nového cvičitelského řádu bylo provedeno *prvé jmenování čestných cvičitelů*. Jsou to vesměs průkopníci našeho lyžařského sportu, jedni z prvních, kteří svojí cvičitelskou činností se zasloužili o rozvoj našeho lyžařství: Brožek J., Dusil V., Dr. Finger K., Jarolímek K., Ing. Jauris T., Jelínek-Cína, Kála A., Komárek I., Krňoul R., Kunc J., Mach C., Macháček V., Dr. Moser J., Ing. Pilnáček

R., doc. Dr. Procházka K. a Ing. plk. Veselý V., byli odměněni za svoji desetiletou úspěšnou činnost cvičitelskými odznaky, ozdobenými stříbrnými snítkami. Tyto odznaky zbavují je povinností cvičitelských, ale jejich majitelé jistě budou věnovati svoje bohaté zkušenosti další práci. — Další novinkou bude *zavedení odznaku zdatnosti*. — Lyžařský sport je sportem branným; proto místonáčelník Zadák navrhuje župní závody, přístupné všem příslušníkům našeho státu, bez ohledu zda jsou či nejsou organizováni. Věc měla by dalekosáhlý organizační a propagační význam; byla přijata s živým zájmem. Závodní dispoice vypracuje včas C. O. a oznámí je župám. — Celkový referát, zabarvený místy i tónem výtek, vyzněl přiznáním spokojenosti s vykonanou prací a byl pln hřejivé naděje do budoucna. Uznání spolupráce jistě povzbudí snahy všech ke splnění předsevzatých velkých úkolů. —

V další části programu probral Ing. Příbyl *novinky lyžařské výstroje a výstroje*. Látka jistě velice zajímavá a časová. Snad doba je trochu předčasná pro toto téma a proto Ing. Příbyl mohl se zmíniti jen o některých změnách a snahách po zdokonalení lyžařské výstroje. Jsou to pouhé detaily, které hledí dosavadní typy výstroje přizpůsobiti a zlepšiti. Na lyžích a jejich tvaru se mnoho nemůže změnit, rovněž i hole a boty doznávají pouze nepatrných změn a hlavně lepšího zpracování, praktičnosti a *důkladnosti*. Větrové bluzy (náš výrobek „Mako-mako“), jsou ceněny svojí jakostí, rovněž s potěšením je konstatováno, že i *vosky naší výroby si udržují svojí jakostí vynikající jméno*. Rovněž i vázání nepřináší nijakých podstatných změn a připomínka, že *mnohé patenty dobrých cizích vázání již prošly a budou vyráběny i v tuzemsku*, je pro nás potěšující. Některé malé změny a novinky přináší švýc. firma Attenhofer, která usilovně hledá možnosti zdo-

konání. Ing. Příbyl vypracuje článek, v němž probere všechny novinky výstroje a výstroje. Přinese jej „Zimní sport“.

Pak se ujal slova opět místonáčelník Zadák; apeloval na cvičitele, aby nosili nejen cvičitelský odznak, ale i flanelový odznak na levém rukávě. *Je to projev svazové příslušnosti, který má být uplatňován co nejvíce.* Dále upozorňuje na nově upravené ustanovení cvič. řádu o odnímání cvič. odznaku, stěžuje si, že ze žup není hlášena skoro žádná přednášková činnost a *poukazuje na příkladnou činnost pražské župy a členů C. O.* Ohlašuje snahu povznést úroveň dnešních cvičitelů; během sezony budou uspořádány nejen *kursy sanitní*, ale i *kurs vysokohorského lyžařství*. V uplynulé sezoně byly provedeny zkoušky ve dnech, předem stanovených Svazem lyžařů. Bylo to překvapením pro župy, ale po náležitém vysvětlení přijímají zástupci žup tuto myšlenku a po dohodě stanoveny termíny zkoušek pro celou oblast: *zkoušky vedoucích budou konány ve všech župách dne 9. II. 1936 a zkoušky cvičitelské dne 16. II. 1936.* Dále ve výchovném programu je *uspořádání několika lyžařských škol*, které v minulé sezoně došly plného ocenění v řadách organisovaného i neorganisovaného lyžařstva. Vedením těchto škol pověřuje C. O. vybrané cvičitele a bere zřetel na nezaměstnané cvičitele Svazu lyžařů. Uspořádání těchto škol je umožněno součinností s propagačním oddělením pojišťovny Fénix, která přispívá i finančně k realizování této myšlenky. Rovněž i dohodou s ČSD bylo možno uplatnit náš vliv ve výcviku lyžařů, účastníků zájezdů t. zv. „*podnikových vlaků*“. Z řad cvičitelů projeven souhlas s postupem a přítomní byli vyzváni k práci v nadcházející sezoně. Předpokládá to ovšem uvolnění cvičitelů; nesmějí být zatěžováni funkcemi, které odvádějí od výchovné činnosti a zabraňují hodnotnému výkonu výchovy. Hodnotný výkon vyžaduje věnování se cele myšlence. —

Prof. Jiří Jelínek referuje o *lyžařských školách*, jejich vzniku a vývinu. C. O., veden snahou zdokonaliti jízdu na lyžích, uskutečnil na podzim r. 1933 prvou lyžařskou školu pro členy i nečleny. Myšlenka chytla. V prvním roce byly uspořádány 3 kursy, jejichž úspěch morální i technický byl velice dobrý. V minulé sezoně již bylo uspořádáno celkem 9 kursů na různých místech a v nastávající sezoně bude uspořádáno opět nejméně 10 týdenních kursů. Finanční náklad nijak nezatěžuje pokladnu Svazu lyžařů, poněvadž je kryt z příspěvků účastníků. Kursy ty budou jednou nahrazeny školami, budovanými na zkušenostech cizozemských lyžařských škol a budou v nich vyučováni státně uznání a oprávnění cvičitelé. Celková účast v minulé sezoně 163 žáků, z nichž 50% pokročilých, 32% méně vyspělých lyžařů a 18% naprostých začátečníků. Rovněž i klubová příslušnost je zajímavá: 24% organisovaných bezprostředně ve Svazu lyžařů, 64% členů KČST, 2% jinak organisovaných a 10% neorganisovaných. *Přátelský a kamarádský duch ve vedení kursů* sloužil propagačně dobře; mnozí z účastníků uznali práci Svazu lyžařů a stali se jeho členy; technickou úroveň kursů možno posouditi z toho, že 2 z kursistů složili s úspěchem zkoušky vedoucích. *Snahou Svazu lyžařů je rozšířiti kursy na všechny naše hory.* Vyžaduje to ovšem spolupráci s majiteli chat, se župami, kluby

a s cvičiteli. Úspěšnou spoluprací žup by bylo vybudování organizačních středisk ve větších městech a propagace myšlenky. Rovněž při volbě místa dlužno přihlížeti k možnostem ubytovacím a vhodnosti terénu. —

Ing. Zástěra si hlavně stěžuje na *malý počet soudců a měřičů*, který možno odstraniti jedině účelnou propagací v klubech a župách. *Nedostatek soudců ztěžuje pořádání závodů* a klade na dnešní činné soudce přílišné požadavky. *Mnozí z nich nemají za celou sezonu volné neděle, kterou by mohli věnovati sobě samým.* Stará bolest, *nedostatek nových, mladých pracovníků se projevuje ve všech složkách technického vedení Svazu lyžařů a zásada doživotního držení funkcí nese svoje smutné následky.* Pohružka (ostatně dosti těžko proveditelná) zákazu závodů pro kluby, jež nemají žádného soudce, by sotva vyudupala nové soudce. *Opravdový výsledek může přinésti jedině láska a zájem.*

Ivan Komárek, referent *bobsleighu a sánkařství*, sděluje, že letošního roku obešleme poprvé oficiálně olympijské závody v této disciplíně svým mužstvem. Disciplína je u nás nová a sport je nákladný, ale přece se podařilo postavit mužstvo, které svými dřívějšími úspěchy zaručuje čestné umístění. Neslibuje si velké rozšíření tohoto odvětví zimního sportu, za to však doufá, že účelnou propagací a vypsáním závodů sánkařských a jejich dotováním cenami, by přispělo velmi k lidovému rozšíření sánkařského sportu v našich zemích. Bude vypracován závodní řád a snad již v letošní sezoně bude možno uskutečniti mistrovství republiky v jízdě na sánkách. Podchyzení tohoto sportu a jeho rozšíření v klubech a župách bylo by velkým organizačním momentem, který (podporován účelnou tiskovou reklamou) by přivedl do řad Svazu lyžařů četné příznivce tohoto sportu. — Karel Rudl, referent *sjezdu a slalomu* přiznává, kolik nám ještě schází, abychom mohli směle říci, že doháníme i v této disciplíně, co jsme zameškali. Je to smutné přiznání, omluvitelné jen *nedostatkem dobrých učitelů a nedostatkem dobrých sjezdových tratí.* Scházejí nám levné dopravní prostředky, lanovky, od jejichž konečných stanic by byly vedeny sjezdové dráhy a kde dobří sjezdaři by cvičili náš dorost. Není pochyby, že mezi naším dorostem bychom našli dobré sjezdaře, z nichž účelnou prací by bylo možno vychovati skutečná „*esa*“; všechny naše nedostatky musíme přemáhati jedině pevnou vůlí a propagací. Cvičitelé musí vychovávat dorost, dáti mu prvky pro disciplínu, která nalezne zdárnou půdu u mládí. Sjezd a slalom jsou dvě disciplíny, kde odvaha mládí, vybavená technikou, vede k vítězství. *Svaz lyžařů vytyčí v letošní sezoně stálou slalomovou dráhu*, kde nejen závodníci, ale i mládež pod vedením instruktorů bude míti možnost věnovati se výcviku. Přípravě našich závodníků pak bude věnována opět mimořádná péče. — *Všechny přednesené referáty byly přijaty účastníky s netajeným zájmem* a jistě všichni, i ti nejbzdalenější, odcházeli s novou vzpruhou k nové práci. Lyžařský sport je ve stálém vzestupu a každá sezona je bojem, bojem starého s novým, bojem, v němž nezadržitelně *vyhrává mládež.*

Konec schůze zastihuje všechny účastníky svěží a náčelník Jarolimek děkuje všem za vykonanou práci a žádá cvičitele, aby se plně věnovali svým úkolům. *jk.*

Valná hromada Svazu lyžařů konala se v neděli dne 13. října v Obecním domě hlavního města Prahy a předcházely jí v pátek dne 11. října schůze zastupitelstva, v sobotu dne 12. října odpoledne předporada delegátů a večer sjezd evičitelů, vedoucích, náčelníků a soudců. Všechny tyto schůze prodebatovaly všechny otázky a náměty, takže valná hromada sama měla hladký průběh a spád. Byla zahájena v 9 hodin předsedou Ing. A. Jaurisem uvitáním přítomných delegátů klubů, kteří vzdor těžkým hospodářským poměrům dostavili se v hojném počtu, uvitáním zástupce ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, odborového rady Dr. Šamberka a zástupců ČVV a ČOV. Škoda, že valné hromadě nemohl být přítomen čestný předseda J. V. B. Pilnáček, zaneprázdněný nutnou přítomností ve východních Čechách, který však byl účasten schůze zastupitelstva i předporady delegátů. Omluvil se i čestný člen Dr. J. Scheiner, dlící mimo Prahu.

Právě před deseti lety tragicky odešel Svazu lyžařů jeho předseda Dr. J. Synáček, jeden z nejzasloužilejších organisátorů a vůdců československého lyžařství. Valná hromada uctila povstáním desáté výročí jeho tragického skonu a současně vzdala čest i tragicky v krkonošské lavině zahynuvšímu evičiteli škpt. Janu Příkrylovi a v tatranské lavině zahynuvšímu tatranskému vůdci Budzakovi, vedoucímu Svazu ad memoriám. Dále se usnesla zaslati pozdrav ministru obchodu V. J. Najmanovi a mistru Bartoňovi, který již 4 a půl měsíce je upoután na lůžko.

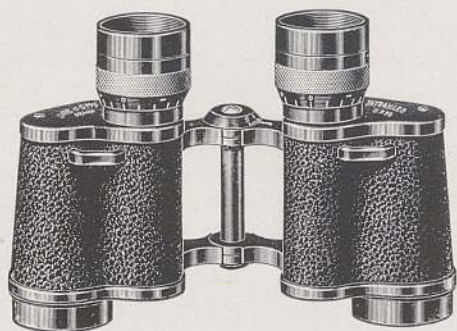
Zahajovacího proslovu použil předseda Ing. Jauris také k tomu, aby poděkoval všem těm, kteří obětavě a nezištně spolupracovali na závodech FIS ve V. Tatrách, které vyžádaly si opravdu mimořádné práce a námahy a mimořádné obětavosti těch, kteří z lásky ke krásnému bílému sportu věnovali všechn svůj volný čas těmto závodům.

Poděkoval i všem svým spolupracovníkům, kteří odstupují a prosil je, aby zůstali Svazu lyžařů a jeho ideovému programu věrni i nadále v době, kdy vývoj událostí v československém lyžařství toho nejvíce potřebuje. Poděkoval také náčelníku Karlu Jarolím-kovi za jeho práci, Svazu prokazovanou již po dobu deseti let, po níž stojí v čele Technického Sboru.

Zpráva o činnosti Svazu za uplynulý správní rok, obsahující referáty všech funkcionářů, byla vydána tiskem již před valnou hromadou a rozdána delegátům na schůzi zastupitelstva a na předporadě delegátů. Byly to: zpráva jednatelská, pojišťovacího referenta, dopravního referenta, vydavatelstva „Zimního Sportu“, mezinárodního tajemníka, náčelníka a pokladníka.

Po přijetí návrhu dozorčího výboru, aby odstupujícímu výboru bylo uděleno absolutorium, byly jednotlivé referáty jednomyslně schváleny. Valné hromadě předložen referát o jednání se zájmovými korporacemi Č. O. S., H. D. W., KČST., Svazem československých dělnických turistů, Čsl. Orlem a Pohorskou Jednotou Radhošť a předloženy návrhy, týkající se tří nejdůležitějších zájmových organizací. *Návrh zastupitelstva ve věci ČOS*, vyzněl v tom smyslu, aby valná hromada dala předsednictvu a ústřednímu výboru plnou moc pro jednání s ČOS., při čemž projevila by přání, aby jednání vedeno bylo podle dosavadních směrnic a ČOS. nabídnuto případně členství ve formě privilegované župy. *Ve věci H. D. W.* schválen byl dosavadní postup jednání a pověřeno předsednictvo jednati na tomto podkladě s H. D. W. dále. *Ve věci KČST.* valná hromada pověřila ústřední výbor ustavením úzké společné komise s KČST., která by zkoumala, zda a za jakých podmínek dalo by se splnit uskutečnění. Ústřednímu výboru doporučila, aby k jednání komise přizváni byli i zástupci mimopražských žup. Valná hromada všechny tyto návrhy jednomyslně přijala. Tím vyčerpány byly referáty a předseda Ing. Jauris děkuje všem členům, zvláště pak pokladníkovi a účetnímu za vykonanou práci, děkuje kanceláři Svazu, děkuje celému československému tisku za podporu a zdůrazňuje, že Svaz lyžařů RČS. velmi si váží seriosního sportovního tisku a bylo by si jen přátí, aby sportovní referáty nepředbíhaly událostem za pochybnou cenu: přinéstí sensaci.

Dne 11. listopadu t. r. oslavuje desetileté trvání významný člen Svazu, Sportovní klub Nové Město na Moravě, o jehož vybudování a rozvoj má velké zásluhy místopředseda Svazu, ředitel Karel Hlaváč. S. K. Nové Město na Mor. je klubem, který dává Svazu velký a nejlepší kádr závodníků. Předseda Svazu přeje klubu

Dálky přiletí k vám opatříte-li si pro zimní sport **triedr**

TATRAHLED

8 × 30

Vyrábí a dodává jediná tuzemská továrna mikroskopů a triedrů

SRB A ŠTYS, Praha XVII., Kavalírka 208.

Místní prodejna: Praha II., Myslíkova ul. 10.
Žádejte u svého optika neb přímo u nás.

mnoho zdaru v další činnosti a doufá, že novoměstští závodníci budou i nadále oporou československého reprezentačního teamu.

Radostně působila slova zástupce ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, odborového rady Dr. Šamberka, který pozdravil srdečnými slovy valnou hromadu a prohlásil, že ministerstvo zdravotnictví velice si váží spolupráce se Svazem a hlavně jeho spolupráce s klimatickými místy a lázněmi a přál by si, aby tato shoda byla i nadále podkladem pro další práci; přeje Svazu mnoho zdaru. Ministerstvu zdravotnictví, ministru zdravotnictví, presidiálnímu šéfovi Dru Hovorkovi a ústřednímu řediteli Státních lázní Dr. Sládkovi tlumočeny pozdravy s ujištěním, že i Svaz má jedinou snahu pracovat s ministerstvem zdravotnictví v naprosté shodě.

Předporada delegátů předložila valné hromadě kandidátní listinu, prodebatovanou a sestavenou předchozího dne.

Volby provedeny aklamací hromadně. Zvoleni: před-

sedou: opět Ing. Antonín Jauris; uvítán potleskem. Místopředsedy: Dr. Jaroslav Moser, Dr. Antonín Čipera, řed. Karel Hlaváč, Dr. J. Lucek, Dr. Ludovit Izák, náčelníkem: arch. Karel Jarolímek. Členy ústředního výboru: Josef Brožek, Jaroslav Honzů, Dr. František Jakubec, Ing. Rudolf Pilnáček, Jan Říhánek, Bohumil Zadák a Dr. Karel Zimmer. Náhradníky: Vilém Macháček, Bohumil Peka, Ing. Stanislav Procházka, škpt. Ladislav Možíš, Karel Makeš a Prokop Stanislav. Dozorčí výbor: Ing. František Příbyl, František Dlabola a Norbert Pokorný členové, Josef Dušek náhradník.

Rozsáhlý pracovní program Svazu lyžařů RČS. pro nový správní rok vedl k tomu, že rozhodnuto rozšířit ústřední výbor SLRČS. o další pracovníky, kteří budou zasedat v ústředním výboru jako poradci bez hlasovacího práva.

Průběh valné hromady byl opravdu zdařilý. Výňatky ze zpráv funkcionářů, jež byly vydány tiskem, přineseme příště. Kr.

ZE SVAZOVÉ DOMÁCNOSTI

Čestný mezinárodní úspěch Svazu lyžařů. Na schůzi předsednictva Mezinárodní lyžařské federace v Garmisch-Partenkirchen jmenování byli 3 techničtí zástupci FIS, jejichž úkolem bude dohlížeti na přípravu a provedení lyžařských závodů Zimních Olympijských Her. Jsou to: hrabě C. G. G. Hamilton, Švédsko, Dr. F. Martin, Rakousko a Dr. J. Moser, Československo.

Naše mezinárodní termíny. Zajímavým usnesením předsednictva FIS ze schůze na Štrbském Plese je pokus o sestavení mezinárodní termínové listiny. Každý člen FIS měl právo do prvního září t. r. oznámiti FIS mezinárodní závody, které chce mít do této listiny zařaděny. Svaz lyžařů hlásil do udaného termínu tyto závody: 26. leden 1936 mistrovství RČS. v závodě na 50 km, 21.—23. února 1936 mistrovství RČS. v závodě na 18 km i v závodě sdruženém a skoku prostém, 1. nebo 15. března 1936 Velká cena Československa ve sjezdu a slalomu a 8. března 1936 závod ve skoku prostém o „Pohár kongresového můstku“.

Svaz lyžařů má téměř půltřetího tisíce závodníků. Statistická čísla svazové kartotéky závodníků nejlépe svědčí o rozmachu našeho závodního lyžařství. Dnes je ve Svazu lyžařů registrováno celkem 2226 závodníků (z toho 72 závodníků I. tř.) a 197 závodnic (z toho 10 I. tř.).

V župě pražské je 537 závodníků a 53 závodnic, v župě jihočeské je 116 závodníků a 27 závodnic, v župě západočeské je 151 závodníků a 8 závodnic, v župě jizerské je 100 závodníků a 4 závodnice, v župě krkonošské je 232 závodníků a 28 závodnic, v župě brněnské je 159 závodníků a 14 závodnic, v župě jesenické je 111 závodníků a 10 závodnic, v župě beskydské je 446 závodníků a 24 závodnic, v župě západoslovenské je 234 závodníků a 15 závodnic, v župě východoslovenské je 68 závodníků a 6 závodnic, v župě podkarpatské je 72 závodníků a 8 závodnic.

Mezinárodní soudci Svazu lyžařů. Mezinárodní lyžařská federace zvýšila počet mezinárodních soudců jednotlivých svazů na 10. Svaz lyžařů jmenoval FIS tyto své mezinárodní soudce pro sezonu 1935 až 36: Dr. O. Braunera, Dr. K. Fingera, arch. K. Jarolímka, Ing. J. Jílka, Dr. J. Mosera, Ing. A. Sekaninu, disp. B. Zadáka a Ing. J. Zástěru.

Závody minulé zimy. V sezoně 1934/35 provedeno bylo celkem 110 hlášených závodů. Z toho: 4 mezinárodní, 6 mezinárodně přístupných, 19 závodů župních, 46 závodů veřejných a 25 závodů klubových. Dále 1 celostátní závod brannosti, 6 závodů propagačních a 4 závody mládeže. Z celkového počtu závodů bylo 102 závodů lyžařských a 8 lyžařských přespolních běhů. Mnoho závodů klubových nebylo hlášeno, mnoho připravovaných závodů nekonáno pro nepříznivé sněhové poměry. Závodnické kursy svazové byly 3, župních kursů celkem 11. — Vzhledem k tomu, že v minulé sezoně konaly se u nás závody FIS, byla naše účast na zahraničních závodech omezena na nejdůležitější. Byly to v prvé řadě Přebory slovanských národů 12.—16. I. 1935 v Pokljuce nad Bledem a 16.—17. III. 1935 v Planici, mistrovství Německa v Garmisch-Partenkirchen 25. I.—2. II. 1935 a závody FIS ve sjezdu a slalomu v Mürren ve Švýcarech 22.—24. II. 1935.

Soudci a měřiči Svazu lyžařů. K dnešnímu dni má Svaz lyžařů RČS 78 úředních soudců a 52 měřičů.

Kdo chce ve sportu něco dokázat, ten musí být zdravý, zdravý a zase zdravý! A především musí mít zdravé zuby, poněvadž právě zdravé zuby jsou základem zdraví. Proto pečujte o své zuby! Čistěte si je každý den ráno a večer Thymolinem, tím jim nejlépe prospějete. Po Thymolinu jsou zuby zdravé a krásně bílé; českému sportovci nejlépe sluší zuby, pěstěné Thymolinem. Sportovci, na zuby Thymolin!

ZPRÁVY

Tribuny Jarolínkova můstku lehly popelem. 17. září o půl dvanácté hodině polední zvedl se nad Mlýnickou dolinou bílý sloup kouře. Tribuny Jarolínkova můstku stály v plamenech. Požár se úžasně rychle šířil a na nějakou záchranu dřevěné stavby nebylo ani pomyslení. O příčině požáru se úřady ještě přesně nevyslovily, zdá se však, že povstal od přetopených kamen, nebo jiskrou, či uhlíkem z nich. Až na malé zbytky lehla celá stavba. Okolní les byl však uchráněn rychle přispěchavšími četníky, personálem Stát. lázní a lidmi rest. Nedobitého, který měl uvnitř tribuny značné movitosti, jež ovšem podlehly zkáze. — Vše bylo zničeno během 2 hodin. Pod shořelou částí tribun byly zařízeny turist. noclehárny, jídelny a kuchyně, bazar a různé jiné místnosti. V noclehárnách bylo 56 dřevěných lůžek, 13 železných lůžek, 32 prošívaných slamníků, 40 příkrývek vlněných, 11 stolů, 22 lavíe, 5 umývadel, 4 kamna a 1 sporák, inventář kuchyně byl asi 200 talířů, 150 kusů skleněných, různé kuchyňské nádoby atd. Noclehárny byly velmi pěkně zařízeny, kryty plechem, bíle vylakovány, všechny místnosti měly dvojité stěny, okna i dveře. Z toho všeho nezůstalo nic, než popel. Shořel i různý inventář, náležející k můstku. Stavba sama byla proti požáru pojištěna. Četnictvo ze Štrbského Plesa věc přísně vyšetřuje. — O tom, zda a v jakých rozměrech se tribuny zase postaví, není dosud rozhodnuto. Byla by věčná škoda, kdyby neměly být obnoveny. Na amfiteátr, jimi tvořený, byl se shora velmi krásný pohled.

O nový druh branných lyžařských závodů. Dostali jsme dopis, v němž mimo jiné je navrhováno, aby byl zaveden u nás *civilní lyžařský závod s puškou a střelbou*. Pisatel tvrdí, že teprve takový závod by se mohl nazývat závodem brannosti. Autor si chválí počín Lyž. klubu Svazu důstojníků, který zavedl „závod brannosti“; rozebírá však věc v tom smyslu, že nesení pouhého tlumoku na zádech je výkonem *turistickým* a zdaleka ne typicky vojenským a hlídka (t. j. vlastně povinnost tří mužů držet se pohromadě a při tom jet nejrychleji) je vlastně jakýmsi tělesně-duševním cvikem *všeobecně sportovním*, utvrzujícím solidaritu a kamarádství. Není prý to nic *klasicky* vojenského, byť obě tyto závodní podmínky byly jednou z podstatných složek vojenského výcviku a života a praxe. Autor je toho mínění, že při závodě brannosti musí se především ukázat prvky branné, vojenské, nikoliv prvky hodnot sice znamenitých, ale přece jen všeobecných. Navrhuje, aby *Svaz důstojníků ujal se organizování civilních lyžařských závodů jednak s vojenskými puškami, jednak také se střelbou*. Představuje si to pro počátek tak, že by k dosavadnímu celostátnímu závodě brannosti, který má takový sportovní i propagační úspěch, přidána byla prostě puška i civilistům, další krok vidí v tom, aby tento závod nebyl jen jeden, nýbrž byl organizován ve všech horách župami a kluby. Dále navrhuje, aby vojenské divisi závodů lyžařské byly otevřeny i civilistům (všem!!) a zejména, aby civilisté (aspoň záložníci) byli připuštěni k vojenským závodům se střelbou.

Autor si vřele přál, aby zůstal neznám a redakce, užívající svého práva, jeho názory a návrhy tlumočí.

Věc je skutečně proveditelná. Doslova: proč by nebyla proveditelná u nás, je-li prováděna řadu let jinde, zejména v severských zemích: Norsku, Švédsku, Finsku. Obzvláště Švédové a Finové mají hojně takových závodů a ty patří k nejpobulárnějším. — Nevíme, na jaké potíže by u nás narazilo vydávání pušek civilistům, jaká opatření bylo by nutno učinit, jakých podmínek a formalit šetřit. Jistě to nebude jednoduché. A věc se střelbou je ještě komplikovanější. Je k tomu potřebí daleko větší a přímé součinnosti vojska a četnictva. Tyto obtíže jsou i našemu navrhovateli v celku známy. — Redakce, nechť se nikoho dotknouti, ani Svazu důstojníků, který příkladně pracuje v čele všech akcí brannosti a jistě i na takovéto možnosti myslil, ani Svazu lyžařů a jeho orgánů, které by měly ve věci přece také slovo, ani nikoho jiného a tedy také ani autora návrhu, předkládá prostě věc patřičným místům a také veřejnosti. Myšlenka je dobrá, o tom není sporu. Měla by nejen branný, ale i veliký propagační význam národní a státní.

Správné zacházení s vlajkami. V loňském ročníku Z. S. upozorňovali jsme několikrát na špatné užívání vlajek, vypsali jsme, jak se s nimi má správně zacházet, uveřejnili jsme řadu rad a pokynů. Viděli jsme pak, že na mnoha místech jste se podle našich pokynů — jež ostatně nejsou ničím jiným, než popsáním mezinárodních pravidel a zvytých zvyklostí, na nichž nelze ničeho měnit — řídili, opravili a přizpůsobili. Ale mnohde zachází se stále s vlajkou nemožným, nedůstojným způsobem. To musí letos zmizet!

Podívejte se do loňského prvního čísla našeho listu, kde najdete podrobný článek o vlajkování i s nákresy.

Krátce opakujeme: postarejte se, aby vlajkový stožár byl vždy přesně svislý, hladký, čistý, důstojný. Žádné bidlo, žádné improvisace. Na vrcholu vždy střízlivý klobouček a hlavně dobře fungující kladka s lanem a dole řádný úvazník. — Prohlédněte dobře své vlajky, v první řadě státní; musí býti ušity tak, aby modrý klín šel od žerďové strany právě doprostřed obdélníka (průsečík úhlopříčen). Poměr stran 2:3. Vlajka dobře obroubená, žádné záplatování. Je-li roztrhaná, spalte ji (na otevřeném ohni, nikoliv na př. v kuchyňských kamnech) a kupte novou. U žerďové strany (modré) musí být dobře všito lanko, provazec, který nahoře i dole vyčnívá asi 10 cm a končí buď okem, nebo kolíkem, podle toho, jaké zařízení je na stožárovém laně, kde na obou jeho koncích jsou také buď oka, nebo kolíky, nebo na jednom konci kolíček a druhém ovšem oko. — Vlajka se vztýčuje jen na svislou žerď (na domě ve městě je výjimečně přípustna i žerď šikmá), jen na laně, takže vlaje větrem a nikdy nevisí s nějakého vodorovného rahna k zemi. Vlajka, visící s příčného rahna k zemi anebo i vlající s tohoto rahna ve vzduchu, není vlastně žádnou vlajkou, je to hrubé porušení státního předpisu a kromě toho i vlajkový nemrav a neslušnost vůči symbolu státu. Bohužel to často vidíme i na našich závodních podnicích, ačkoliv na tento nešvar stále upozorňujeme. Stejně není přípustno sestříhnouti státní vlajku do trojúhelníka, nebo jí dáti jiné rozměry (na př. 2:5) než je předepsáno. Také se nesmí státní vlajky užívat jako draperie, k ozdobe tribuny, řečnických a předsednických stolů a pod. Smí býti pouze na žerdi. — Při smutku

se spustí do polovice žerdi, t. j. napřed se vztyčí (vždy se „vztyčuje“, nikdy „nevytahuje“) až k vrcholu a pak se spustí. Když se vlajka z půli žerdi spouští, zase se napřed vztyčí k vrcholu a pak teprve definitivně spustí. — Vztyčení na znamení smutku černou vlajku je hrubý, ba směšný defekt; černá vlajka je odznakem pirátů a ne projevem smutku. — Státní vlajkou lze přikrýtí rakev při pohřbu. Hořejší žerďový roh (modrobílý) je v tom případě nad levým ramenem zemřelého. Nikdy se však takto použitá vlajka nesmí spustit s rakví do hrobu.

Podobně jako se státní vlajkou se zachází i s vlajkami klubovými. Nikdy nemají mít formu trojúhelníka, nýbrž obdélník 3:2, adjustovány mají být stejně jako státní vlajka (t. j. provazec, oko, kolík atd.). — Máte-li na závodech více stožárů vedle sebe, dbejte, aby byly všechny stejně vysoké a vlajky na nich stejných rozměrů. — Státní (a ovšem i klubová, svazová a pod.) vlajka smí vlátni pouze ve dne. Vztyčuje se nejdříve ráno, v době kdy začíná denní život (tedy ne při východu slunce), ale spouští se vždy nejpozději při západu slunce. Nikdy nesmí zůstat na stožáru přes noc! — Na stožáru, kde vlaje státní vlajka, nesmí být pod ní umístěna již žádná jiná. Kdybyste na př. pod naši stát. vlajku umístili vlajku jiného státu (jehož závodníci jsou na př. vašimi hosty) byla by to netaktnost vůči onomu státu. — Při každém vztyčování státní vlajky má nejen ten, kdo akt provádí, ale i všichni přítomní hlavu nepokrytu. — Redakce Z. S. ráda zodpoví každý dotaz ohledně správného vlajkování.

Norský lyžařský průmysl má konjunkturu. Tak aspoň hlásí norský „Sportsmannen“. Nikdy přý neměly norské firmy tolik objednávek, zejména z ciziny. Dokonce má tato konjunktura i vliv na pokles nezaměstnanosti. Přičítá se to blízkím se Zimním Olympijským Hrámem.

41 hodin pod lavinou byli dva lyžaři z Bischofshofen. Lavina je překvapila o Velikonocích na Vel. Venedigeru. Měli tolik duchapřítomnosti, že prostrčili sněhem své lyže, které třetího dne uviděli vojáci, kteří v oněch místech konali cvičení. Okamžitě se dali do práce a našli pod lavinou oba nešťastníky, sice velmi omrzlé, ale živé a podařilo se jim při životě je zachovati. Čtete znovu znamenitý Říhánkuv článek o lavinách (Zimní Sport, XXIV, č. 7. a 8., str. 219 a 253), který vzbudil odezvu i v zahraničí. V každém případě si jej přečtěte dříve, než pojedete do Alp, či Tater.

30 let DSV. — Německý lyžařský svaz oslaví ve dnech 4. a 5. listopadu t. r. třicet let své existence. — My jsme tedy o něco starší. Svaz lyžařů založen byl 21. listopadu 1903 v Jablonci n. Jiz.; měl tehdy jen tři členy: Český Ski Klub Praha, Český Ski Klub Vysoké n. Jiz. a Český Krkonošský Spolek Ski v Jilemnicích. Prvním naším předsedou byl zemřelý populární ředitel Buchar z Jilemnice.

Změny ve vedení německého reprezentačního lyžařského mužstva. Dr. Brohl (Todtnau), původně ustanovený vůdce německého národního teamu byl na svoji žádost zproštěn své funkce a na jeho místo povolán Fritz Pellkofer (Bayrischzell). Říšským trenérem mužstva je ředitel Sollinger (Darmstadt).

Nový vytrvalecký rekord postavil známý Švéd Englund na konci poslední sezony v Kuopio ve Finsku. Trať 50 km závodu měřila však jen 48 km a byla to vlastně pouze dráha 16 km, která se jela třikrát. Prvních 16 km přý ujel Švéd za 45.10 a celkem potřeboval 2.51.21. — Výkon je v každém případě skvělý, ať už se přičítá také sněhu, mazání, vzduchu atd. — Nechápejte, proč má být zlehčován výkon závodníka proto, že dobře namazal, stejně jako neuznáváme za omluvu špatného výkonu, že závodník namazal špatně. Z toho se musíme vymanit. Nikoho z vás nenapadne vysvětlovat špatný výkon automobilového závodníka tím, že vzal špatný benzin či olej. Měl si vzít dobrý. To je jeho věc. Stejně tak má lyžařský závodník dobře namazat. A maže-li špatně, nevyzná se pochopitelně tak ve svém řemesle, jak je třeba a proto také není dobrým závodníkem. Dnes už musíme chtít, aby závodník mazal vhodně. To dnes patří podstatně k celku stejně jako tělesný fond, styl a materiál.

Zákonem chráněné lyžařské louky budou mít co nejdříve ve Sv. Mořici. Zákonná ochrana, jež by nejen zabezpečila existenci lyžařských cvičišť a drah, ale byla právním podkladem i pro nutné úpravy a zlepšení (při současném zákazu staveb) dělá přirozené — jako každý zákon — trochu potíží. Ale vytrvalé snaze obce se již věc zdařila téměř na sto procent. Kdy budeme mít něco podobného i u nás?

PRYČ S LYŽOVÁNÍM! Dosud stále se až příliš často lyžeje. Je to hrozné slovo, proti němuž jsme se již loni s veškerým důrazem postavili. A musí zmizet, stejně jako zmizelo pověstné Skol. — Dáte-li si dobrý pozor, poznáte brzo, který druh lyžařů lyžeje. — My jezdíme na lyžích a tato tři slova nám nejsou nijak dlouhá. Kdo se ovšem na lyžích válí, musí mít nějaký kratší termín, kterým tuto nepříjemnou skutečnost zastírá. Bojujte v klubech a ve veřejnosti všemi silami proti lyžování a učte ony lyžovány správné jízdě na lyžích nejen v řeči, ale i na sněhu!

Zubačka na Štrbské Pleso definitivně pohřbena. Jak je vám dobře — a zejména z loňských FIS-závodů — známo, nejezdí již řadu let zubačka na Štrbské Pleso. A také už jezdit nebude. Restaurační práce, jež by vyžadovalo obnovení provozu, byly by tak drahé, že by za ty peníze bylo možno vystavět zubačku novou. A tu radost vám železnice neudělají. Za nějaký rok, až to všechno bude ještě v horším stavu, se to asi rozmontuje a prodá do starého železa.

Severní stěna Grandes Jorasses konečně zdolána. Platila za nepřemožitelnou a patřila k několika největším problémům Alp. Zvítězili nad ní dva mnichovští alpinisté: Rudolf Peters a Martin Maier dne 29. června

SPORTOVCI — SPORTOVČŮM!

LYŽE A ZIMNÍ VÝSTROJ DODÁ fa:

HECHT - MALEČEK - VODIČKA

PRAHA II., JUNGMANNOVO NÁMĚSTÍ č. 19 — TELEFON Č. 23533

1935 po 17. hodinném těžkém a urputném výstupu. Hore zdar!

Něco podobného ovšem v měřítku trochu menším, provedeno bylo letos v létě ve Vys. Tatrách, kde horští vůdci KČST. podnikli útok na dosud neslezenou východní stěnu *Zamarlej Turne*. Řada pokusů o tuto stěnu skončila ústupem. Konečně zvítězili českoslovenští horolezci, ačkoliv se častokráte o toto horolezecké dílo pokoušeli i Poláci a Maďaři.

Pražská bouda se jmenuje nový hotel na východním hřebenu Krkonoš poblíže Kolínské boudy. (Bodenvísky, pošta Černý důl, telefonní ústředna: Hrnčířská bouda 10.) Postavena byla letos v létě a hospodáři v ní manželé Nejedlý. Zas máme o jeden dobrý český útulek na Krkonoších více. Kdy přijdou další?

Nová česká chata v Jeseníkách byla otevřena 28. září 1935. Stojí v Červenohorském sedle ve výšce 1011 m a patří Jesenické župě KČST. Jen houšť!

Nová organizace sáňkařského sportu. V polských lázních Krynici konal se letos 9.—11. února sáňkařský kongres u příležitosti Evropských sáňkařských mistrovství a usnesl se, že „Mezinárodní sáňkařský svaz“ vstoupí jako samostatná sekce do do FIBT (Fédération Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing). Kongres FIBT se konal za čtyři dny nato ve Sv. Mořici a sáňkaře v této formě přijal. — Ustaven byl zvláštní výbor k vypracování nanejvýš již nutného mezinárodního závodního řádu sáňkařského, který tvoří pp. Rohkam (Německo), Preiner (Rakousko), Loteczka (Polsko) a Kopal (Československo). Výbor zasedal 14. dubna v Praze.

Zde některé detaily z připravovaného řádu: *druhy závodů*: pánské jednomístné sánky, dámské jednomístné, pánské dvojmístné, skeleton. Jede se i *mistrovství zemí* (podobně jako naše mistrovství klubů). Délka dráhy pro sánky aspoň 1500 m, pro skeleton 600 m. Přípustný styl na sánkách pouze v pozici *koňmo*, na

skeletonu pouze v pozici *na břiše*. Závodů jednomístných saní jedou se *čtyřikrát*, dvoumístných *tříkrát*. Vylosování čísel jako obyčejně; ale střídání v jednotlivých jízdách je tak výbornou myšlenkou, že by mělo být uplatněno v jistém smyslu i při slalomu (tam to ovšem při dvou jízdách jde těžko): vylosují se čísla 1—60; při první jízdě jedou v tomto původním pořadí; v druhé jízdě jedou čísla 30—1, 60—31; ve třetí jízdě 31—60, 1—30; ve čtvrté 60—1. (Mezi jízdou druhou a třetí musí být nutně značnější přestávka, protože č. 31 jakmile absolvuje jízdu druhou jako poslední závodník, hned musí nastoupiti k jízdě třetí jako první závodník; tahle prostřední čísla závodního pole budou tedy mít asi podobnou pověst, jako první čísla v lyžařském běhu, nebo poslední čísla v lyž. slalomu). — Saně mohou vážit nejvýše 20 kg, největší šířka sanic 48 cm.

Nejbližší Evropské sáňkařské mistrovství se koná (po šesté) v Garmisch-Partenkirchen 17. a 18. února 1936.

Prvé mezinárodní lyžařské závody v Československu konány 21. února 1897 v Dolních Štepanicích u Jilemnice. Pořadatelem a vypisovatelem byl ČSK Praha. Zahraněnímí hosty byli Noři Ing. Hagbarth Steffens, Ing. Hartwig Irgens a Němec Dr. Dieskau. Zvítězil F. K. Hron.

Cyril Mach, populární propagátor lyžařství na Valašsku, všele milovaný svými „ogary i děcky“, se po prvé zapsal do krkonošské pamětní knihy o Vánocích 1912 na Mísečkách u Rennera.

První padesátikilometrový závod v Československu jel se 3. února 1905. Podmínkou bylo mezi jiným: tlumok s jídlem a rezervními součástkami na zádech! Každý závodník musil s sebou mít i mapu Krkonoš a kontrolní knížku! „*Brzdy na lyžích*“ byly zakázány! (To není, prosím, žádný žert.) Jelo se z Vysokého až na Labskou louku a přes Žalý do Jilemnice. Zvítězil Kraus z Jilemnice. Počasí bylo bouřlivé.

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1936

U mezinárodního zeleného stolu je hluk. Letošní rok je pro nás ve znamení intenzivních příprav na Zimní Olympijské Hry, které se konají 6.—16. února 1936 v Garmisch-Partenkirchen. Proto také všechny otázky mezinárodního rázu mají vztah k této velké sportovní události. Jednou z nejdůležitějších a nejvíce pozornosti vzbudivších událostí bylo usnesení Mezinárodního olympijského výboru (C. I. O.) z 3. března 1935, *jímž zakázán byl lyžařským cvičitelům z povolání start na Zimních Olympijských Hrách*. Toto usnesení, tlumočené jednotlivým lyžařským svazům FIS v oběžníku č. 2 z 19. března t. r., mělo za následek silný odpor těch zemí, kde kádr závodníků tvoří právě učitelé jízdy na lyžích. Tedy zejména: Anglie, Francie, Švýcar, Rakouska. Francouzský lyžařský svaz v řadě memorand, adresovaných členům FIS, podrobně rozebírá otázku amaterismu a přichází s konkrétními návrhy. Z nich za zmínku stojí *návrh na vypuštění definice amaterismu ze stanov FIS a její nahrazení definicí profesionalismu*, jež má zníti: „Za profesionála má býti považován ten závodník, který přijímá plat od koho-

koliv za *účast na závodech* (!). Připouští se pouze úhrada cestovních výloh a pobytu.“ Vedle toho žádal franc. lyžařský svaz definitivní rozhodnutí o neúčasti na ZOH, svolání mimořádného kongresu FIS, který měl rozhodnouti o tom, aby championáty FIS byly pořádány odděleně, dále Francouzi energicky protestovali proti nesoudržnosti v Mezinárodním olympijském výboru a proti naprostému nedostatku schopnosti přizpůsobiti se nové době. Podobné memorandum rozeslal i Švýcarský lyžařský svaz a Anglický svaz (ve formě otevřeného dopisu Arn. Lunna, presidentu FIS). Hlavním požadavkem Švýcarů a Angličanů bylo rovněž svolání mimořádného kongresu FIS a tenorem, že zřikají se účasti na Zimních Olympijských Hrách, jestliže Mezinárodní olympijský výbor svoje usnesení o cvičitelích-profesionálech neodvolá. FIS požádala Mezinárodní olympijský výbor, aby toto usnesení bylo anulováno; tato žádost byla však zamítnuta. Jelikož k svolání mimořádného kongresu je zapotřebí hlasů polovice členů FIS (dnes 12), bylo předem jisto, že k svolání nedojde. Dne 9. srpna konala se však v Gar-

misch-Partenkirchenu schůze direktoria FIS za účasti všech členů mimo zástupce Anglie. Na této schůzi bylo vysloveno politování nad tím, že Mezinárodní olympijský výbor nevyhověl žádosti FIS, aby alespoň pro Zimní Olympijské Hry 1936 byl zákaz startu lyžařským učitelům odvolán. Vzhledem k tomu však, že přípravy pro ZOH jsou tak pokročilé, rozhodnuto, že usnesení kongresu v Solleftea 1934, týkající se účasti FIS na ZOH, nemůže již býti odvoláno. Pokud se týče švýcarského návrhu na uspořádání závodů FIS odděleně od ZOH, kterýžto návrh je podporován i svazem rakouským, anglickým, francouzským a H. D. W., konstatoval, že není možno uspořádati tyto v Garmisch-Partenkirchen vedle ZOH. Aby se však švýcarskému návrhu alespoň částečně vyhovělo, rozhodnuto uspořádati týden po Zimních Olympijských Hrách v Innsbrucku závody FIS ve sjezdu a slalomu s výhradou, že bude toto rozhodnutí schváleno kongresem FIS, který se bude konati v době Zimních Olympijských Her v Garmisch-Partenkirchen. Důležitým usnesením schůze předsednictva FIS je však to, že FIS nemůže převzít před Mezinárodním olympijským výborem záruku za amaterism závodníků.

Zimní Olympijské Hry 1936 budou tedy pravděpodobně postrádati účast některých svazů, při čemž je otázkou, jak bude posuzováno právo na start celé řady závodníků jiných států. A to jde právě o závodníky nejzvučnějších jmen.

Olympijský oheň i při zimních hrách. Po prvé v historii Zimních Olympijských Her bude hořeti v Garmisch-Partenkirchen olympijský oheň po celou dobu her, od 6.—16. února 1936. Na stráni mezi oběma lyžařskými můstky postaveno bude ocelové lešení 30 m vysoké, takže oheň bude zdaleka viděti. Oheň bude udržován jako v Berlíně propanem. Tento plyn se získává při dobývání zemního oleje na olejovém poli v Nienhagen u Celle. Pro olympijské hry v Berlíně i v Garmisch-Partenkirchen daruje Společnost Elwerath zdarma všechn potřebný plyn v několika stech lahvích. Propan patří k tak zvaným tekutým plynům, jež kapalnější při nepatrném tlaku a obyčejné teplotě. Propan dá se tedy při tlaku jen asi 8 atmosfer plniti do lahví a tekutý rozesílati.

Na úpatí železná věže postaven bude malý domek, v němž bude potřebné zařízení pro obsluhu olympijského ohně — jeho opětného zplynování ze stavu tekutého. Plyn, jenž je již nyní pod velmi nízkým tlakem, veden bude do misky na špičce věže, kde bude hořeti žluto-červeným plamenem. V domku pod věží ubytován bude též personál, obsluhující oheň.

Oheň, o který zde jde, nebude ovšem oním „olympijským ohněm z řeckého slunce“, který bude získán na Isthmu lupou, či zrcadly a štafetou přenesen do Berlína. V Garmisch bude hořet jen obyčejný „bavorský“ oheň.

Curling silně zastoupen na Z. O. H. V Německu již hojně vžitý curling bude i na Zimních Olympijských Hrách 1936 předveden ve formě zápasů, hojně obleslaných. Z Československa došly prý již přihlášky 3 družstev. V Rakousku zřizuje se pro tento sport zvláštní svaz, ze Štýrska, které samotné má 17 takových spolků, přijdou do Garmisch-Partenkirchen nejméně 3 družstva. Taktéž Švýcarsy a Itálie budou pravděpodobně zastoupeny.

Američané vysílají na Z. O. H. mohutnou výpravu asi 70—80 lidí. Kromě závodníků lyžařů, bruslařů, bobistů a hokejistů jedou s sebou speciální trenéři pro každý druh sportu a celá řada jiných průvodců a funkcionářů.

Čilý předprodej vstupenek na IV. Zimní Olympijské Hry. Předprodej generálních vstupenek, opravňujících majitele k návštěvě všech podniků IV. olympijských zimních her 1936, jakož i předprodej stálých vstupenek pro všechny sportovní podniky na ledě, již zatím čile započal. Jmenovitě ze Spojených států, Anglie a Holandska jsou velké poptávky. Velké mezinárodní cestovní kanceláře započaly rovněž již s předprodejem. Generálních a stálých vstupenek bude dáno do prodeje jen omezené množství.

Švédové byli v létě také obhlédnout situaci v Garmisch-Partenkirchen jako mnozí jiní, kteří se tam v této saisoně na sněhu utkají, mezi nimi i my. (Zprávu o zájezdu našich jsme přinesli již na sklonku loňského ročníku.) V čele švédských „rozvědělků“ byl major *Wibom*. Byl prý se vším svrchovaně spokojen.

Lyžaři z Olympu t. j. Řekové, přihlásili se již také k účasti na Zimních Olympijských Hrách. Konkurence se množí. Půjde-li to takhle dále, budou brzo jezdit i saharští národové na lyžích. Oplátkou by se měli Norové a Laponci věnovat jízdě na velbloudu.

300 nejlepších míst na všech závodistiších Z. O. H. v Garmisch rezervovalo prý pořadatelstvo pro žurnalistiku, která se tam houfně chystá. Nedovedeme si ovšem dobře představit, jak se na 300 míst vejde 400 žurnalistů, o nichž tvrdí tisková služba Z. O. H., že už jsou dnes přihlášení.

Můstek v Garmisch-Partenkirchen, na němž bude vybojována olympijská soutěž, rozhodně nedovoluje skoky 100 m, jak se začalo v poslední době trousiti. Byl po loňských zkušenostech opraven jen v detailech, jež na délku skoku nemají celkem vlivu.

Švýcarská olympijská dotace prodělala v létě podivnou historii, něco, co se ani u nás nikdy nestalo. V Národní radě navrženo bylo povolití na švýcarskou účast na Olymp. Hrách 30.000 šv. fr. (celková potřeba 120.000 šv. fr.). Národní rada návrh zamítla. Následovalo hotové vzbouření ve švýcarském sportu a tisku. — Sešla se Stálá rada a prezident Minger neváhal tam označiti usnesení Národní rady za přehmat. Nato Stálá rada povolila 33:3 hlasům zmíněný náklad

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

z tuzemských i cizozemských dolů na vagony. — V Praze na povozy i pytle dodává

SVOBODA & HINAIS,

PRAHA II., VODIČKOVA 18.

Telefon 23256-7-8. - Poštovní příhrádka 486

30.000 šv. fr., načež šla věc zpět do Národní rady, jež podle švýcarské ústavy musila vysloviti souhlas.

Odznam IV. Zimních Olympijských Her byl již vydán. Umělecky není zvláštní a stojí v malém formátě 1 RM a ve velkém (na auta) 6 RM kromě poštovného. — Trochu drahé pro nás, ale celkem to odpovídá „olympijským“ cenám. [O těch si povíme ještě později, ale pro informaci zatím: o hlavních dnech berlínských stojí lístek na první místo 10 RM a permanentka jen na atletiku 40 RM; permanentka na všechny podniky (ale jen ve stadionu, nikoli jinde) — 100 RM! Přepočítejte si to!]

Italie obesílá závody vojenských hlídek v Garmisch-Partenkirchen, pořádaných v rámci ZOH. a sice vzhledem k napjatým poměrům pouze jedním mužstvem.

Sjezd a slalom na Z. O. H. v Garmisch. Lyžařské komitě a komitě pro slalom FIS určilo za předsednictví Dra Martinse (Vídeň) a za přítomnosti členů Dra Amstutze (St. Moritz) a barona Le Fort (Garmisch-Partenkirchen) pro olympijské lyžařské závody tři různé trati. Výběru tratí zúčastnil se též předseda odborného výboru pro sjezd a slalom Dr. Votsch z Mnichova z Organizačního komitě Z. O. H.

Všechny tři dráhy jsou na území Kreuzeecku a vyžadují od běžců úžasnou rutinu. Bude tedy záležeti více na dokonalém lyžařském umění a na rozvážlivé jízdě než na štěstí. Uplatní se jen vysoké technické školení. Podle mezinárodního závodního řádu budou všechny tři tratě otevřeny k treningu. Pro rozmanitost a délku drah bude jakékoliv upřílišněné studování tratí vlastně nemožné. Teprve těsně před započatím závodů bude oznámeno, které z těchto tří bude použito. V případě že by byl právě nedostatek sněhu vybralo komitě ještě dvě rezervní dráhy na území Zugspitze.

Slalom se bude konati ve svazích Hausbergu, jež se již osvědčily při německých mistrovstvích 1935. Pro případ, že by bylo málo sněhu, jsou pro slalom k dispozici překrásné svahy a muldy Zugspitze.

Pokud se týče organizace a měření časů, byly příslušné technické návrhy předloženy FIS.

Olympijská sáňkařská dráha v teorii a praksi. Divák, kterého zajímají závody na bobu, nezná vždy pravidel tohoto zajímavého sportu. Pokud se týče dráhy, vidí každý, že je opatřena v zatáčkách vysokými náspy. Méně znatelné jest již, že protichůdná poloha zatáček, jejich forma, jakož i výška a forma násypů není nahodilá, ani nepochází z libovůle budovatele. Stezka, vedoucí podél dráhy, také není nahodilá, přizpůsobuje se požadavkům, vede mnohdy dlouhý kus zcela rovně, aby pak příkrě stoupala, při čemž se vyhýbá překážkám buď v úzkých zatáčkách, nebo je obchází. Je to výborná stezka pro chodce, byla by však špatnou jízdni drahou.

Se sáňkařskou drahou je to totéž: musí co nejlépe vyhovovati požadavkům závodu a jen toho. V dřívějších dobách stačilo uhladiti poněkud silnici a v zatáčkách ji opatřiti náspy, aby se na ní již mohlo pohodlně jezdit. Dnes vyžaduje se mnohem více. Je-li dráha dobře vybudována, musí dobrý sáňkař projeti bezpeč-

ně velkou rychlostí, aniž by byl nucen brzdit. Avšak i méně zdatní jezdci mají dojeti bez použití brzd bezpečně k cíli, není-li jejich technika špatná. Spád nesmí býti velký; průměrně mezi 9—10 stupni. Asi tolik má dráha olympijská na Riessersee. Při stavbě dráhy nutno bráti ovšem zřetel i na mnohé jiné okolnosti. V hořejší části, kde je obyčejně menší množství vody, vybuduje se větší spád, aby bob dostal i bez tvrdého ledového spodku správnou rychlost, rovněž tam, kde nutno počítati s odvátlím sněhu. Zatáčky nejsou libovolně budovány. Po dlouhém a tím obyčejně velmi rychlém a přímém úseku nestaví se zatáčky příliš ostré, ne tak k vůli sáňkařům samotným, neboť ti, nechť ukáží své schopnosti, ale k vůli ledové vrstvě, jež při silně obesaných závodech se velmi opotřebuje a praská. Musí se při tom počítati též s výškou (nadmořskou) a se znalostmi a praxí ledařských dělníků. (Rychlá a ostrá „bavorská zatáčka“ v Garmisch vykládá se již ledovými deskami z blízkého Riessersee.) Jestliže se při zvrhnutí bobu neutvoří díra, je zatáčka i při oblevě sjízdna. Upravit ji však neumí každý; k tomu je zapotřebí trochu více nežli postaviti sněhuláka. Staví-li se někde úplně nová dráha, nepostaví se hned za jednou zatáčkou druhá, nýbrž pošine se trochu do údolí. Jestliže některé mužstvo neprojde prvou zatáčkou hladce, má pak dosti času do příští zatáčky se vzpamatovati. Takové něžné pozornosti nebylo ovšem při olympijské dráze dbáno, naopak: zatáčky následují co nejhustěji za sebou, jsou vybudovány co nejružněji a mají ošklivý úmysl jednou učiněnou chybu ještě zvětšiti a mužstvo nemá míti mezi jednotlivými zatáčkami kdy se vzpamatovat. Jest jisto, že dráha na Riessersee není žádnou cvičnou drahou pro začátečnický. Stalo se již i starým osvědčeným jezdcům, že si v rychlosti mezi Scyllou a Charybdou (Kreuzeeck s předchozí zatáčkou) něco popletli. Jsme tedy zvědaví.

Časový rozvrh Zimních Olympijských Her.

- Čtvrtek 6. února: 11 hod., Zahájení. — 14:30, Hockey. — 21:00, Hockey. —
- Pátek 7. února: 9:00, Hockey. — 11:00, *Sjezd (pánský i dámský)*. — 14:30, Hockey. — 21:00, Hockey. —
- Sobota 8. února: 9:00, Hockey. — 11:00, *Slalom dámský*. — 14:00, Bobsleigh. — 14:30, Hockey. —
- Neděle 9. února: 9:30, 10:00, 11:30, 13:00, Střelba na ledě. — 10:00, Hockey. — 11:00, *Slalom pánský*. — 14:00, Krasobruslení (povinné). — 14:30, Bobsleigh. — 21:00, Hockey. —
- Pondělí 10. února: 9:00, 13:00, 14:00, Střelba na ledě. — 9:00, *Štafeta 4×10 km*. — 9:00, Krasobruslení (povinné). — Večer: Zájezd do Mnichova. —
- Úterý 11. února: 9:00, Krasobruslení (povinné). — 11:00, Rychlobruslení (500 m). — 14:00, Bobsleigh. — 14:30, Hockey. — 21:00, Hockey. —

PRVNÍ odborný závod **SPORT JANDOVÁ, DEJVICE, NA HUTÍCH, č. 3 n.,**
v DEJVICÍCH, tel. 734-63, vyhová Vám v každém směru odborně a levně.

- Středa 12. února:** 9:00, Krasobruslení (povinné). — 10:00, 18 km závod prostý i do kombinace. — 10:00, Rychlobruslení (5000 m). — 14:00, Bobsleigh. — 14:30, Hockey. — 21:00, Hockey.
- Čtvrtek 13. února:** 9:00, Krasobruslení (povinné). — 10:00, Rychlobruslení (1500 m). — 11:00, Skok do kombinace. — 14:30, Krasobruslení (páry). — 21:00, Hockey. —
- Pátek 14. února:** 8:30, Vojenské hlídky. — 9:00, Rychlobruslení (10.000 m). — 10:00, Hockey. — 14:30, Krasobruslení (volné, páni). — 21:00, Hockey. —
- Sobota 15. února:** 8:00, 50 km závod. — 10:00, Hockey. — 14:30, Krasobruslení (volné, dámy). 21:00, Hockey. —
- Neděle 16. února:** 11:00, Skok prostý. — 14:30, Hockey. — 17:00, Závěr. —

Lyžařím o 100% lépe, řekla si, když sjížděla, neboť nyní mám skutečně pohodlný a účelný dres, který mi také dobře sluší. Ti, kteří ji viděli, dokonale s ní souhlasili. Poznali, že je vyroben osobitě, z látky dokonale impregnované, na které neuplival sníh. A jeho střih měl onu konstrukční účelnost, již vyžaduje dámský dres. Byl pohodlný a přece objímal pevně linie ženského těla, ztělesňoval ono zázračné „dělání štíhlým“, co vyžaduje dáma dobrého vkusu.

Dokonalý výběr látek, nejnovější tvary a speciální podšívky budete mít i Vy na svém lyžařském dresu, vyhledáte-li firmu, která jej dodala oné nadstoprocentní lyžaře. Je to firma s dlouhou zkušeností a nová v své výrobní metodě. A není drahá. *Josef Eiselt*, Praha I., Národní tř. č. 37, tel. 286-61.

Lyžařské zájezdy. Cestovní kanceláře: Lidová autodoprava, Praha XVI., Kartouzská 3 a Wagons-Lits Cook, Praha II., Příkopy 26, budou pořádati automokarové zájezdy do všech středisek zimních sportů. Sledujte naše oznámení v příštích číslech a v denním tisku. Doporučuje Odd. pro ciz. ruch živ. poj. Fénix.

TROCHU BIBLIOGRAFIE

J. Ambrož: Krkonoše. V Knižnici KČST. vyšlo právě jako svazek devátý. Textových stran 176 čítaje v to obsáhlý rejstřík. K dílu náleží vrstevnicová několikabarevná mapa Krkonoš 1:200.000, jejíž autorem je podplukovník v. v. Voj. zeměpisného ústavu M. Semík. V prodeji u knihkupectví KČST. v Praze II., Mikulandská 7, za cenu ord. Kč 18.—. Tiskl Jos. Glos v Semilech, obrázky a mapu V. Neu-

bert a synové v Praze. Autor rozdělil svoji práci na tři hlavní části: I. část všeobecnou, obsahující podrobný popis Krkonoš ve všech směrech. II. část se dotýká příjezdu a popisuje veškeré konečné stanice a východiska do hor. III. část je věnována vlastnímu cestování po Krkonoších, které rozděleny jsou na 12 úseků; v nich naznačil autor vzdálenosti jednotlivých tratí v kilometrech, minutách a hodinách. Nakonec jsou uvedeny jednodenní, dvoudenní a třídenní tury a 6—7 denní generální cesta po všech nejzajímavějších partiích, podle níž je možno lehce sestavit cestu čtyř, pěti, šesti i vícedenní. Dílo známého znalce Krkonoš, které je výborným průvodcem, vyčerpává veškerou látku těchto hor. Kniha měla úspěch a také my Vám ji vřele doporučujeme.

Dr. F. V. Kroutil, Dr. J. Gellner: Vysoké Tatry, horolezecký průvodce. Svého času předběžně oznámená publikace vyšla v červenci v nakladatelství „Orbis“. Známí členové odbočky Klubu čs. alpistů v Brně předstupují před naši odbornou veřejnost prvním horolezeckým popisem Vysokých Tater. Jako první vyšel oddíl s popsáním západní části od Kriváně až po sedlo pod Čubrinou. Dílo bylo vydáno na počest desetiletého trvání Klubu Alpistů Československých a první díl jest opatřen předmluvou autorů a předsedů Klubu alpistů čsl., Spolku tatranských horolezců „James“ a Klubu čsl. turistů. Kniha obsahuje všechny výstupy a jejich varianty až dosud provedené. Jsme našim zdatným členům Dr. Kroutilovi a Dr. Gellnerovi neobyčejně vděční za jejich zdařilou práci, neboť nahradili mezeru v čsl. tatranské literatuře, kterou měli již dávno dobře vyplněnu i Němci i Maďari i Poláci. — Cena pouze 32.— Kč.

Emil Dowisch: Der Ski und seine Behandlung. Vydalo nakladatelství H. Kapri a Co, Vídeň VII. Stran 120, kapesního formátu cca 11×17 cm, vyšlo v létě 1934. Mnoho ilustrací G. A. Bergmanna. V podstatě nic nového. Kniha se nezabývá — jak již její titul ukazuje — technikou jízdy, nýbrž jen lyží samotnou, její historii, dnešním výrobkem, výrobními metodami, dřevem, zacházením, konservací, užitím, dále i vázáním a obuví. Jako speciální publikace je dosti podrobnou a při tom pěkně srozumitelnou skoro každému; názory, autorem v ní hájené, nejsou zdaleka nějak výbojně a proto kniha působí seriosním dojmem.

„Olympische Spiele 1936“ je nový veliký propagační list německý, zvoucí k Olympijským Hřm, vydávaný přímo propagačním výběrem her. První číslo objevilo se v červnu. Má veliký formát asi našeho „Salonu“, skvělou výpravu, znamenitý papír a neméně znamenitou redakci. Některé obrazy jsou opravdu unikátní snímky jak svým námětem, tak svojí fotografickou hodnotou. Červencové číslo přineslo prvotřídní veliký snímek našich kanoistických mistrů Evropy Rusa a Felixe při práci v člunu.

ŠEREDA

Praha XII.,
Fochova třída č. 86
Telefony 50733-55579

UZENINY

vyrobené z nejlepších surovin

MASA

uzená i syrová všech druhů

KONSERVY

pouze prvotřídní výborné chuti

NEJDOKONALEJŠÍ

Žádejte ceník.

lyžařskou obuv závodní a turistickou

Vám dodá: Na vázání: „BROR WITH“,
dodavatel předních závodníků „TORLEIF HOUG“,
Svazu lyžařů RČS. „GRESWIG LOIPE“.

JOSEF MALECHA, speciální výroba sportovní obuvi, LOMNICE n. POP.

Z CIZINY

Proč má Finsko tolik dobrých běžců a vytrvalců. Colonel Låvelahti, kapitán finského olympijského mužstva, učinil zajímavý projev: „Je-li Norsko zemí fenomenálních skokanů“, pravil, „pak Finsko je plným právem zemí dobrých běžců a hlavně dobrých vytrvalců. Není to jen několik výborných běžců, které posíláme na všechny význačné lyžařské závody; ne, Finsko disponuje velkým počtem skutečně dobrých běžců. To bylo jasně dokázáno při závodě na 50 km v Lahti, kde největší favoritě závodu byli poraženi od lyžařů naprosto neznámých.“ — „Rozsáhlé lesy a jezera, to je Finsko. V zimě, chtě nechtě, Fin musí používat lyží ať jde do města, za prací či na procházku. Vše je pokryto sněhem, cesty jsou zaváty, vesnice jsou vzdáleny a malé domky ve vesnicích se krčí pod spoustami sněhu. Zima diktuje život jednotvárný a tvrdý, ale zdravý. Finský venkovan nezná tance, divadel, biografů a podobných příjemností, které v jiných zemích zkracují nevládné zimní dny. Přichází zřídkka do města, žije rád ve svém venkovském domě, chodí pravidelně spát v osm hodin a skoro celý den tráví venku na vzduchu. — Saarinen, vítěz v závodě na 50 km v r. 1933, je v létě zaměstnán u velké potraavinářské společnosti; v zimě koná těžkou práci drvoštěpa, poněvadž ví dobře, že práce má blahodárné účinky na srdce, plíce a nervy. Nejlepší naši běžci pracují v lesích a žijí na venkově. Dříve to byli většinou studenti z měst, kteří vítězili technikou, ale venkované se brzy naučili technice a síla, spojená s technikou je neporazitelná. Zdraví a síla našich hochů má základ ve venkově, v jeho tvrdém životě; na druhém místě přichází náš způsob koupelí, který nesporně není bez vlivu na úspěch. Náš způsob koupelí je starý. Každý dům má svoji koupelnu, vzdálenou na 50 až 100 kroků od vlastního domu. Venkovan se koupe každý den v horké vodě, pak doslova vybičuje svoje tělo březovými pruty, což na výstavbu a udržování svalstva má daleko větší účinek než jakákoliv masáž. Proto také mají naši běžci zdravé a vytrénované svaly. — Třetím důležitým faktorem je, že lyžařství je sportem, který hýbe celým národem. O lyžařství se zajímá stejně ředitel banky jako dělník, městský obyvatel jako syn rolníka, všichni bez rozdílu se zajímají o první stránku novin, která je věnována sportu. Všichni mají stejné přání, státi se jednou championy. Zájem o lyžařské závody je ohromný, je to téměř moderní nemoc, která je v krvi každého Fina. A naši závodníci mají sami největší zájem vyniknouti. Čtou mnoho, o všem, co je nové jsou informováni a stále se učí. Závažnou složkou našich úspěchů je nezměrná možnost treningu. Naši běžci se pokusili přizpůsobiti pro běh na lyžích způsob a styl treningu Nurmi-ho. Běhají 30, 40, 50 km, někdy až 100 km za den. Jejich přirozený styl běhu se během treningu vyvíjí ve styl umělý s ekonomickým využitím sil. Jejich lyže z březového dřeva jsou lehké, rovněž tak i jejich hole a boty. Mají vlastní speciální styl jízdy a v době treningu běhají dlouhé trati bez holí. Mají rovněž své speciální vosky, připravované za tepla a za tepla nanášené, které lpí pevně na lyžích a vyhovují stejně podmínkám stoupavosti a skluzu. Nepoužíváme norských vosků,

Vánoce na horách

Pamatujte včas na to, abyste mohli jejich krásu zachytiti fotopřístrojem • I ten nejlevnější dá Vám krásné snímky! • Přijďte k nám, máme velký výběr fotopřístrojů všech světových značek

FOTO WACHTL

SENOVÁŽNÁ 8 • NÁRODNÍ 26 • FOCHOVA 12

Svaz lyžařů RČS. doporučuje

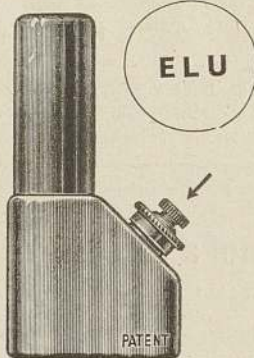
LYŽAŘSKOU OBUV značky:

„SEDLMAJER“

Dejte si jí předvésti a žádejte ji ve všech sportovních závodech.

Prodej pro obchodníky:

SEDLMAJER, PRAHA XVI., Zborovská 14.

IDEÁLNÍ LAMPA

FIS

na voskování lyží jest nepostradatelnou pro každého lyžaře. — Jest velmi jednoduchá, zaručuje rychlé a správné voskování, cenově jest velmi přístupná a při používání úsporná. 1 lt. benzínu vystačí na 2 $\frac{1}{2}$ h

E. LUFT

tov. na kovové zboží v Děčíně n. L.
Prodejní kancelář v Praze I.,
Perlová ul. č. 9-VI.

TLUMOK MONT-BLANC

s rákosovou podpěrou, čs. patent č. 8662,

jest nevhodnější pro lyžaře. Sedí dobře, nekymácí se, nepřiléhá na záda a zamezuje tak pocení, je lehký a nepromokavý. Je k dostání ve všech sport. obchodech.

JEDINÝ VÝROBCE:

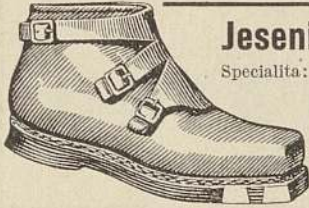
P. A. ŠLECHTA A SYN, Lomnice n. Pop.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

A LYŽAŘSKÉ VOSKY J E N U F I R M Y :

SPORT KOPŘIVA

BRNO, MASARYKOVA 2

Jesenická lyžařská obuv

Specialita: Závodní lyžařské boty pro běh
Váha páru pouze cca 700—900 g

Speciální dílny sportovní obuvi
Jan Toaltsch, Krnov, Klášterní ul. 3
Ilustrované prospekty zdarma

KLUBOVÉ ODZNAKY,

vlajky atd. tištěné na hedvábí, vlně a bavlně
v prvotřídním provedení Vám dodá firma

„**MONOPOL**“ tisk hedvábí a barvírna, Ml. Boleslav
● Dodavatel Svazu lyžařů republiky Československé

Lyžař běžec lyžař turista šetří sil

používá-li „Lyžařskou spojku Hora“ Kč 36.—

Hlavní sklad:

EDUARD HORA, PRAHA XVI., MALVAZINKY 1695

Lyže, sáně, veškeré potřeby pro zimní
sport Vám nejvýhodněji dodá firma:

JAN BÁRNĚT DŘEVOPRŮMYSL

LUKAVICE U KYŠPERKA - Telefon 35b.

Ceníky zdarma - Na objednávky před sezonou poskytujeme slevu

NEJDOKONALEJŠÍ

Žádejte ceník.

lyžařskou obuv závodní a turistickou

Vám dodá: Na vázání: „BROR WITH“,
dodavatel předních závodníků „TORLEIF HOUG“,
Svazu lyžařů RČS. „GRESWIG LOIPE“.

JOSEF MALECHA, speciální výroba sportovní obuvi, LOMNICE n. POP.

Lyžařské plakety a ceny

vyrábí ve velkém výběru

K. ŠPÁNEK, RYTECTVÍ A VÝROBA ODZNAKŮ

PRAHA II., VYŠEHRADSKÁ TR. 27 - TELEFON: 443-15

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod
Václav Váša, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1.
Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Lyže

z la horského jasanu, kleny a originál amer. hickory, nejlevněji koupíte u **ODBORNÍKA a VÝROBCE, dodavatele**
našich předních závodníků **K. JANOŮŠKA, tovární výroba lyží, PRAHA-PODOLÍ, Pankráčká 18, telefon 45488.**
Montáž všech osvědčených hran. Veškeré opravy lyží. Největší sklad lyží v Praze. Lyže, hole, vázání již od Kč 110.—.
Lyžaři kupujte přímo u výrobce.

poněvadž nevyhovují našemu sněhu. — Máme mnohé lyžařské kluby, jejichž jedinou činností je organizace závodů. Máme 40.000 registrovaných závodníků a po celé oblasti Finska máme dobře organizovanou kontrolní službu. Lyžař, který během sezony běží 100 km (na př. 10×10 km) obdrží na konci sezony bronzovou plaketu. V jedné oblasti, kde žije přibližně 25.000 lyžařů, bylo za jednu sezonu uděleno 14.000 plaket, což nejlépe svědčí o tom jak lyžařský sport je rozšířen. Zájem našeho dorostu o sport je všeobecný. Colonel Lävelahti-ho známe již z kongresových závodů, které jsme pořádali v N. Světě r. 1923. Byl se svými muži Vuorinenem a Alestalem prvním Finem, který vstoupil na Krkonoše. Jeho slovům věříme do poslední písmeny.

Kuriosní kombinace byla letos už potřetí vybojována v Nizze. Jde o závod lyžařsko-plavecký. „Cup Altari“ jmenuje se tato soutěž. Ráno 9. června se jelo 6 km ve výši 2852 m(!), načež byli závodníci naloženi na autokary, svezeni na mořský břeh (tedy 0 m) do Nizzy, kde musili v moři vybojovat odpoledne závod na půl mořské míle. A vyhrál Nor Aal, který dobyt na lyžích 4. místa. Druhým byl Francouz Fayet. Závod měl i dámskou kategorii, kde zvítězila Francouzka Bermond. Režie byla dokonalá: večer se museli účastníci objevit na Proménádě Angličanů na kolečkových bruslích.

Akademické závody všech zemí budou pořádány v Mürren 17.—19. ledna 1936.

Francouzská mistrovství konají se 19.—24. února 1936, tedy bezprostředně po ZOH, v Chamonix.

Rakouský lyžařský svaz zasedal 14. a 15. září 1935 v Salzburgu. Předsedou zvolen na 4 roky opět řed. K. Merz, náčelníkem opět Dr. Martin, jeho zástupcem Ing. R. Lezuo. Vládním komisařem Ö. S. V. je plukovník Hueber.

Rakouská lyžařská mistrovství vybojována budou 25.—27. ledna 1936 v lázních Išlu jako trojkombinace. — Dámská mistrovství a pánská alpská kombinace bude rovněž v Išlu 1. a 2. února 1936. — Zemské přebory rakouské se ve všech spolkových zemích vybojují 11. a 12. ledna 1936.

V Rakousku začíná opět strašit arijský paragraf. Zemský svaz salzburský oznámil nedávno v tisku, že tento nebohý paragraf opět zavádí. Uvidíme tedy zase staré divadlo. Nic lepšího na práci nemají?

Nurmela kanoistou! Náš místonáčelník Zadák, který je současně i populárním kapitánem Svazu kanoistů, bude mít radost: Nurmela, jeden z nejlepších finských lyžařských běžců, je také znamenitým kanoistou. A dokonce takovým, že jej Finové pošlou na letní Olympijské Hry do Berlína reprezentovatí svůj kanoistický sport. — Také u nás není řídkým zjevem, že dobří lyžaři jsou i dobrými kanoisty, resp. i veslaři.

Lehounké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

SSSR

Sovětský Davos. Sportovní organizace rozvinuly největší úsilí, aby na severních svazích Kavkazu vznikly veškeré sportovní instituce, jimiž se chlubí Švýcars, zvláště pak Davos. Plán sovětského Davosu předpokládá výstavbu desítikilometrové sáňkařské dráhy, dráhy pro bobsleigh, serie drah sáňkařských pro výcvik začátečníků, výtahy lyžařů do strání, horských drah, lanovek, velkých kluzišť, drah pro lyžaření za koněm, za motocyklem, lyžaření za plachtovými letadly; serie nocleháren, sanatorií, sportovních klubů, stálých škol pro učitele sportu, zvláště pak lyžařství a horolezectví doplňuje tento program. Heslo obou pětiletok — dostihnout a předstihnout západ — se přenáší i na sport. Plán má být realizován po částech, nejdéle do dvou let.

Alexandr Malejnov zahynul. Malíř, alpinista, lyžař, sportovní filmový režisér a literát, Alexandr Malejnov, zahynul 30. července 1935. Zřítíl se za výstupu do Dych Tau, jedné z nejobtížnějších hor Kavkazu. Jeho obrazy (Horská bouře), jeho jemné perokresby, filmové záběry, to vše svědčilo, že v něm roste nový velký autor sovětskému sportu. Náhoda chtěla jinak.

Stanové tábory lezeckých kursů. Teplé klima dovozuje v Kavkaze používání stanů i ve značných horských výškách. Letošní letní táborový kurs alpistiky u řeky Adil Su, na pokraji ledovce Kaškataš (Kabardino-balkarská oblast) měl 140 účastníků v prvním běhu, v druhém 195. Kursy se konaly v červnu.

Nejvyšší lyžařská chata. Ve výšce 4.300 metrů na pokraji pamirského ledovce Fedčenko vyrostla betonová chata, v níž je pět velkých místností pro turisty, klubovna s radioaparátom a vysílací krátkovlnnou sta-

nicí, fotolaboratoř, kuchyně, restaurace, meteorologická stanice, koupelny, ale i strojárna obstarávající pro celou chatu centrální topení a potřebný elektrický proud. V chatě je též hydrologická a aktinometrická laboratoř.

Slunce a lyžařství. Není nad důkladnost. Sovětský sport má cílem člověka a jeho zdraví. Proto i v lyžařství se sleduje, kde člověk najde slunce nejvíce. Aktinometrická komise studovala sluneční záření, jak je udáváno pro hory evropské a srovnávala je se slunečním zářením na Kavkaze. Dostala čísla, která ukazují, že na Kavkaze svítí slunce denně 6.3 hodiny, kdežto nejslavnější místa švýcarská mohou vykazati jen 3.3 hodiny denně z průměru pěti zimních měsíců. Nesmíme ovšem zapomínati, že Kavkaz leží v zeměpisné šířce Florencie až Říma, tedy o 4—6 stupňů jižněji nežli Alpy.

Slalomové dráhy. Průzkumná expedice OPTE našla na severním svahu Kochty ideální místo pro slalom. Slalom je dnes v SSSR velmi populární a je mu věnována zvláštní literatura.

Vojenské lyžařství sovětské armády vykazuje pozoruhodné úspěchy. Masové výstupy na Kavkaz (Elbrus 5595 m), Zaalajský chřebet (7.000 m), na Pamir, Ťan Šan a j. jsou svědectvím vysoké sportovní a tělesné úrovně sovětského vojska v zimě.

Táborový kurs pro polární expedice byl uspořádán na poloostrově Kola péčí leningradské oblasti a účastnilo se ho 50 lyžařů. Vyžadoval se zájem o polární cestování, interesy zoologické, botanické, meteorologické, aviatické a j.

Podporuje chuť

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘÍ TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

**GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,
HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.**

Telefon 246-41 až 48

REDAKCE

ČÍSLO 2. vychází 9. listopadu 1935 s obálkou podle fotografie J. Řihánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 3. vyjde 28. listopadu 1935. Redakční závěrka 12. listopadu 1935. — ČÍSLO 4. vyjde 16. prosince 1935, redakční závěrka 1. prosince 1935. — ČÍSLO 5. vyjde 4. ledna 1936, redakční závěrka 18. prosince 1935.

POHYBOVÉ FOTOGRAFIE lyžařské nám scházejí. Jestliže o tom zde píšete, není to proto, že bych chtěl na to veřejně žalovat. Nic bych si nevyžaloval. První, koho unavují neustálé krajinářské snímky v Zimním Sportu, jsem já sám. Ale pořádný snímek pohybu za nic nedostanu. Prosím, urguji, píši, telefonuji, radím — nic. Nejsou. U nás, dnes, ve věku dynamiky, biomechaniky a různých jiných — ik, se nám posílají krajinky. Ba dokonce i slečny mezi smrčky. — Chcete-li, abychom vám ukázali, jak se pohybují lyžaři jiných zemí, beze všeho. Přineseme vám všech deset čísel nabitých kristiánkami, telemarky, přívraty, madonami a vůbec všemi kouzly pohybu na lyžích, jak to dovedou Rakušané, Švýcaři, Francouzi, Němci, Italové, Norové, Švédové, ba i Angličané. Je to neuvěřitelné, že nám skoro nedělá potíže dostat pohybové lyžařské snímky z ciziny (je to jen otázka nějaké stokoruny), ale za to úžasnou obtíž dostat dobrý pohybový snímek od domácího autora. — Vydavatelstvo tohoto listu neleží doma za kamny, ale jezdí po horách. A při tom vidí, že se mnoho fotografuje, že se mnoho fotografuje i pohyb. Kde jsou ty obrázky? Což je všichni kazíte?

A tu bych vám rád něco řekl. My víme, že je máte doma. Ale ono to podle vašeho soudu nelze uveřejnit, protože na většinu vašich snímků, v pozadí nebo dokonce v popředí někdo pokukuje v prapodivném postoji, nebo dokonce v leže, nebo to má i různé jiné vady. Za pozadí slouží nějaká chalupa, nebo dokonce výstavní hotel, na jehož louce se to „krájelo“. Zkrátka to nemá přednosti obrázků, které se vám servírují z ciziny. Tam sníh jen práší a na kristiánku se dívají tři a čtyřtisícové kopce. A proti tomu je ta vaše strážka tak všední. Rád vám věřím. Není to efektní. Souhlasím. Ale tenhle labyrint má ještě jeden východ. A ten vám dnes chci prozradit. Je to retuš.

Retuš je kouzelný proutek, který změni všechno na všechno, podle přání. Dovede posadit kristiánku z Míseček pod tatranský štít, dovede vyhnat všechny nehezky diváky, kteří přihlíželi vaší ekvilibristice před hotelem. Čili: zachytil-li váš snímek technicky bezvadnou nebo aspoň dobrou posici pohybu, pak nám ten obrázek

pošlete, ať proti němu máte jakékoliv scénické námítky. My už si s ním budeme vědět rady. Tohle ovšem neznamená, že z vyloženě špatného obrázku dovedeme vykouzlit nádherný. To na nás nechtějte. Chceme být v první řadě přirození a pravdiví. Ale má-li váš snímek — s hlediska lyžařské techniky dobrý — jen nějakou malou vadu, je zbytečno, aby ležel doma. To dovedeme spravit.

NĚJAKOU TU TISKOVOU CHYBIČKU nám zajisté dopouštíte, to se při tomto řemesle rozumí samo sebou. Tak na př. p. hotelier Nedobry ze Št. Plesa nám zajisté odpouští, že náš zpravodaj v lokalce o požáru Jarolímkova můstku z něho udělal Nedobitého. — Stejně tak víme, že se Nor Fossum jmenuje Per a ne Petr atd. To víte, někdy si to tiskárenští šotoušové vezmou od podlahy.

K OBRÁZKŮM B. NOVOTNÉHO v dnešním čísle: Autor, Bedřich Novotný ze Šumperka, byl mladý fotograf z povolání, který byl v odborných kruzích dobře znám svými kvalitními snímky, zejména zimní přírody. Počátkem letošního roku vyjel si do Malé Fatry; máje kromě obvyklé zátěže v batohu i několik fotoaparátů, vydal se na cestu z chaty pod Rozsutcem do chaty pod Chlebem. Cestou fotografoval. Z příčiny blíže neznámé pozbyl cestou obou holí. Pokračoval však bez nich. Ale nevydržel. Asi kilometr jsa vzdálen od svého cíle — chaty pod Chlebem — padl vysílením a zmrzl. Byl nalezen až druhého dne. — Fotografická kořist jeho poslední cesty byla vyvolána. Byla to řada krásných snímků, z nichž tři dnes přinášíme.

Z DNEŠNÍHO ČÍSLA musili jsme v poslední chvíli vyřadit mnoho materiálu. Této operaci padla za obět zejména řada domácích zpráv.

PROTO TU DNES NENAJDETE na př. ani zprávu o svazovém přespolním běhu v Bolevci u Plzně, ačkoliv jsme ji včas dostali, ani referáty o jiných bězích, na př. o populárních pražských Měchenicích atd. Také některé klubové zprávy jsme musili vyřadit. Zejména se omlouváme Českému Ski klubu v Plzni, že jsme musili nechat zpět zprávu o jubilejní valné schůzi na oslavu 30 let trvání klubu. — Podobné neštěstí stihlo i některé jiné kluby a bohužel také Pražskou župu.

VÍTE, ŽE dobře a rychle platíme za příspěvky (ovšem i nevyžádané) jak textové, tak obrazové. Chcete-li číst, musíte také psát.

SWAZOVÝ FOTOARCHIV je místo, kam ukládáme podle velmi praktického systému všechny snímky, jichž neupotřebíme v Zimním Sportu. Nebyl-li váš snímek tedy užít redakci, může být ještě užít propagačním odborem Svazu.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTINOVA 15
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-12.
ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNY 34.474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL KČ 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

M. Staněk, Liptovské Hole a Vysoké Tatry, jak jsou známy letcům a cestujícím československé vzdušné transversály (od záp.)

NÁCVIK KRISTIÁNKY

Autor tohoto článku dává velký příklad: nejen cvičí, ale i — píše! Uvěřejňujeme doslova jeho vývody, ačkoliv s nimi — v souhlase s cvičitelským odborem — doslova souhlasit nemůžeme. Několik významných odborníků C. O. zkoumalo autorova tvrzení před otisknutím článku. Všichni měli v některých bodech některé menší odchylky v mínění, ale všichni svorně doporučili uveřejnění. Víte-li článek, stejně jako my. Doufáme, že znamená počátek veřejné výměny názorů. Každý cvičitel a odborník, který má jiné mínění a jiné zkušenosti, bude zde uvítán se svým příspěvkem k technické debatě. Proto tu přece je náš list především.

Naučiti začátečníka chůzi po rovině, obrátům na místě a výstupové technice není těžký úkol. Teprve při nácviku sjezdové techniky, švihů, čeká cvičitele pravá práce, jež bývá nadto ještě ztížena nedostatkem času. Dobře se pracuje tomu, kdo má své žáky v kursu nepřetržitě aspoň týden. (Propagujeme proto lyžařskou školu Svazu lyžařů s vícedenními kursy, jež jsou šťastným a osvědčeným řešením.) Za týden lze již něčemu naučiti i když žáci jsou fyzicky nepřipraveni. Ale co dříve má nacvičovat i božský cvičitel, vyslaný svým klubem na jednodenní či dokonce polodenní kurs?

S úplnými začátečníky se za jediný den nemůžeme dostat až ke švihům, přece však jim musíme dáti aspoň tolik, aby mohli do lehčího terénu. Nacvičíme chůzi po rovině, obraty, výstup, sjezd přímý a šikmý, vše až do jistoty při rychlejším tempu. Jsou-li žáci zvláště čiperní, naučíme je ještě oboustrannému přívratu (zdůrazňují: *přívratu*, nikoli přívratným obloukům); vědomí, že dovedou přibrzdit, aby nevjeli na záda tomu, kdo sjíždí před nimi, zvýší jejich pocit jistoty. A večer je propustíme s výzvou, aby pilně jezdili na lehké tury a aby nám obětovali co nejdříve opět jednu neděli, kdy se začnou učit švihům.

Až přijdou do tohoto druhého kursu, bude naši první starostí, abychom opravili všechny chyby, do kterých žáci upadli za dobu, kdy postrádali našeho vedení. Zopakujeme s nimi v rychlosti vše z prvního kursu, abychom jim znovu vštíplili správný styl; teprve pak jdeme dále.

Dříve, než začneme s výkladem nácviku sjezdové techniky, musíme si osvětliti jádro věci podrobnější povšechnou úvahou. Kterou sjezdovou techniku si zvolíme? Pomineme-li zatím přeskoky a telemarky, jejichž oblast použití je příliš úzká, zbudou nám na výběr dvě základní techniky sjezdové: sjezd kristiánkami a sjezd přívraty (t. j. přívratnými oblouky nebo přívratnými kristiánkami). Sjezd kristiánkami je technika rychlé jízdy, sjezd přívraty je technika jízdy pomalé, brzděné. A protože cílem je jízda rychlá, nepokažená brzděním, není už dnes, tuším, sporu o tom, že vrcholnou sjezdovou technikou všech opravdu dobrých jezdců je *sjezd kristiánkami*. (Pro zvláštní druhy sněhu a terénu zůstanou telemarky, přeskoky a přívraty jen jaksi v záloze.) Pro kristiánky mluví také jejich přirozenost, krása, nenamáhavost, bezpečnost, kdežto pro přívrat (a to ještě jen pro přívratné

oblouky a nikoli pro přívratné kristiánky) mluví pouze snadnější nácvik.

Uvědomíme-li si toto vše, musíme se ptáti s podivem, proč většina našich cvičitelů začíná výcvik sjezdové techniky právě přívraty a nikoli kristiánkami. Zavrhnemež nabízející se odpověď, že instruktoři jdou cestou nejmenšího odporu a že vyučují tomu, co je stojí nejméně námahy. Snad mají důvody povahy metodické: snad postupují jako dobří pedagogové od lehčího k těžšímu, od přívratu ke kristiánce? Nebylo by většího omylu, než učit jízdu na lyžích podle tohoto hesla, jež v našem případě není pravdou, nýbrž sofismatem. Především: kolik žáků má tolik trpělivosti, aby po ovládnutí přívratné techniky ještě se namáhavě učilo v kurse kristiánkám? Téměř nikdo z nich; většina ustrne na přívratných obloucích a do smrti jezdí i na malých svazích v nedokonalém přívratu, širokou stopou a v ošklivých postojích, ve stálém strachu z rychlejší jízdy, jak to výstižně líčí Horčíčka v knize „Lyže a sněh“. Ale i pro ty žáky, kteří po ovládnutí přívratu jdou se učit kristiánkám, není jejich znalost přívratu výhodou, nýbrž naopak brzdou. Měl jsem v kursu děti, které již znaly přívrat, zároveň s jinými, jež před tím nebyly v žádném kursu. Jak lehko, přímo hravě, se naučili kristiánce úplní začátečníci a jak pomalu a těžko pokračovali naopak ostatní, jejichž nohy šly stále do ztrnulého přívratného postoje, již vštípeného do svalové paměti! Nácvik přívratu před kristiánkou není tedy metodickým kladem, nýbrž naopak těžkou metodickou chybou.

Zbývá nám jen jediný výklad, proč je tento chybný postup u nás tak rozšířen: je to bezmyšlenkovité kopírování cizích, alpských metod. V Alpách, kde skoro všechny sjezdy jsou nadmíru příkré ve srovnání s našimi horami, sjezd kristiánkami je možný jen ve velké rychlosti, v takové, na jakou začátečník nestačí. Tam si poměry vynucují brzdění — přívrat — a odsuzují všechny tamní lyžaře k tomu, aby napřed prošli jakýmsi přípravným stupněm, v němž musejí sjížděti přívratnou technikou, nežli dospějí ke kristiánkám. I tam však všichni opravdu dobří lyžaři a zejména také všichni sjezdoví závodníci sjíždějí kristiánkami. (Jejich „Temposchwung“, „Madona“, nebo jak tomu chcete říkat, není ničím jiným než kristiánkou, modifikovanou pro strmý svah a velkou rychlost.) Ale v našich horách, poměrně plochých, ne-

K. Kučera, Proti slunci (Luční hora)

musíme jít ke křišťánci zbytečnou oklikou přes přívrat: *u nás je jediné účelným začítí výcvik sjezdové techniky křišťáncem.**) Jen v případech zcela beznadějných, u začátečníků starých a korpulentních, kde není vyhlídka na naučení se křišťánci, omezíme se na přívraty.

Po tomto exkursu vraťme se ke svému kursu. Máme v něm žáky, kteří ovládají přímý a šikmý sjezd i ve větších rychlostech s obstojnou jistotou. Vyhledáme pro ně mírný svah s bezpečným zakončením. Potřebujeme sníh, který neklade švihům odporu; nevyhovuje-li právě tomuto požadavku, musíme si napřed zpracovat, uhladit potřebnou plochu.

Sehema nácviku křišťánci je toto: začneme s křišťáncem do úplného zastavení, napřed ke svahu, pak zvětšujeme postupně úhel švihů, takže dospějeme ke křišťánci v pravém úhlu a potom ke křišťánci od svahu. Při tom stupňujeme rychlost jízdy a požadujeme, aby žáci zastavili křišťáncem bez přípravy, na povel. Posléze přejdeme od křišťánci, sloužící k úplnému zastavení, až ke změně směru křišťáncem. Každý z těchto stupňů nacvičíme hned na obě strany. Nakonec cvičíme souvislý sjezd křišťáncem, instruktor vpředu, žáci v jeho stopě. Připojíme techniku nejstrmějších svahů.

* Pozoruhodné je, jak i Deutscher Ski Verband v letošním vydání svého učebního plánu (Winkler, Die Laufschule, Mnichov 1935) začíná hlásati vzpřímený postoj a úzkou stopu při sjezdu a jak u něho přichází ke cti křišťánci, resp. zmíněný „Temposchwung.“

Každý ze stupňů, na němž jsme si takto rozdělili nácvik křišťánci, skytá řadu těžkostí žáku a tudíž také řadu problémů cvičiteli; nejvíce stupeň první, doba, než žák pozná, v čem vězí vtip věci. Popíšeme si křišťánci (na př. vpravo): úvodní fáze je sjezd v normálním postoji a úzké stopě, s pravou lyží trochu vpředu, konečná fáze je bočný smyk po plochách lyží, jehož brzdivá síla jezdce zastaví, pravá lyže zůstane předsunuta. Mezi těmito fázemi je vlastní švih, vlastní „vpravo vbok“, při němž se jezdce snaží udržeti lyže rovnoběžně (i když se o to snaží, přejdou přechodně do odvratu, „nůžek“), hledí nehraniti (i proti své vůli zahrání tolik, aby to stačilo k dokončení švihů), je nakloněn dovnitř, aby nepřepadl a je v předklonu, aby si nesedl. Předklonu musí dosáhnouti kolena a stehny, kdežto horní část těla zůstane vzpřímena.

Je třeba ještě vysvětliti to, co je na křišťánci nejtěžší: jak dá jezdce první impuls k otáčivému pohybu, jak donutí lyže, aby se uchýlily z přímé dráhy, nebo po lyžařsku: jak *nasadí* křišťánci. Pro staré lyžaře je to věc svalové paměti, takže vám ji zpravidla ani nedovedou popsat. My však musíme dáti svým žákům správný výklad i v tomto bodě a právě v něm. Pomoc holí samozřejmě již předem vylučujeme. Křišťánci také není švihem, který se udělá sám, dáme-li jen lyže do určitého více méně umělého postoje, jako je tomu u telemarku nebo přívratu; křišťánci je provázena od začátku až do konce střechem pružného těla, vedoucí a kontrolující vůli — v tom je právě její pří-

rozenost a krása. Kristiánka však není ani věci hrubé síly, nýbrž je produktem hry pohybů, přenášení váhy těla a využívání setrvačnosti, hry tak subtilní, že je ji nesnadno zachytiti slovy. Zhruba lze vysvětliti nasazení kristiánky asi takto: jezdec slabě odlehčí paty lyží, jakoby se chtěl oprít o špičky, špičky se tak stanou středem otáčení; pak dosedne (ne doslova!) vahou na lyže ve směru ven z oblouku, takže otáčivý pohyb pat, již zahájený, se zdůrazní a dokončí. *Tedy dvě doby: nadlehčit — dosednout, nebo vzhůru — dolů.* Tento pomocný pohyb vzhůru — dolů musí býti plynulý a zcela lehký, aby zvyšoval plavnost a vytvářel rytmus jízdy. Zejména nadlehčení je jen jakoby naznačeno. Dosednutí nespočívá ani tak v pohybu hýždí, jako spíše v pokrčení kolen. Z kolen vychází zároveň energický otáčivý pohyb, doprovázený otočením ramen, hlavy, celého těla. Ono pokrčení kolen, jakési pevné nakleknutí obou nohou, je charakteristickým znakem dobré kristiánky a zejména při švihu z prudké jízdy vyjadřuje její vehemenci a krásu. V celém průběhu švihu stojí jezdec na plných chodidlech. Ruce jsou volně pokrčeny u boků, nejsou však ponechány libovolnému kymáčení, nýbrž jsou též kontrolovány vůlí.

Svým začátečníkům nesmíme ovšem vyjmenovati najednou tolik znaků kristiánky, tím bychom je docela popletli. Předvedeme jim dobrou kristiánku, nacvičíme s nimi důkladně *na místě* rytmické „nadlehčit — dosednout“ a vyzveme je k prvnímu pokusu o kristiánku s upozorněním, aby se bránili pádům směrem ven, jež jsou nebezpečnější nežli pády směrem dovnitř. Teprve po dvou, třech pokusech jim začneme postupně vštěpovati hlavní zásady, napřed ty, proti kterým se nejvíce prohřešují. (Vnitřní lyže budiž předsunuta; nehraniti; předklon; váha těla na obou lyžích.) Proberme si chyby, jichž se naši adepti lyžařství budou nejčastěji dopouštět a zároveň pokyny, jak jim předejít:

překřížení lyží	při několika dalších pokusech soustředí se žák jen na to, aby udržel lyže v rovnoběžné poloze, stejně zatíženy
pád ven z oblouku	naklonit se dovnitř
pád do zadu při dokončení švihu	předklon!
pád dopředu při dokončení švihu	kristiánka přetočena
příliš úsečná kristiánka	nehraniti
příliš otevřený oblouk kristiánky; přerušená kristiánka; žák nedovede nasaditi kristiánku	znovu propilujeme na místě rytmickou vlnu „nadlehčit — dosednout“; pozor zejména na práci kolen!

Pečlivě nacvičíme se žáky bočný smyk, bez něhož není kristiánka kristiánkou.

Žákům se napřed podaří jedna z deseti kristiánek, pak jedna z pěti a tak dále, až dosáhnou žádoucí jistoty. Jakmile žáci poněkud umějí kristián-

ku do prava, začneme cvičiti hned také druhou stranu. Ta už nedá zdaleka tolik práce. Bylo už řečeno, že zvyšujeme postupně úhel kristiánky, až dojdeme ke kristiánce od svahu. Jsme-li už tak daleko, je čas, abychom začali s nácvikem kristiánky ke změně směru: jezdec nedokončí kristiánku, nýbrž v pravém okamžiku přejde z ploch do hran a pokračuje v jízdě. Tu se již nesetkáme s velkými potížemi a žáci budou brzy sjížděti souvisle, střídající kristiánky na obě strany. Dbáme toho, aby kristiánky byly provedeny bezvadně — řekl bych školsky — a aby šikmý sjezd mezi jednotlivými kristiánkami se dál v dobrém stylu (vzpřímeně, v úzké stopě, horní lyže poněkud vpředu).

V dalším výcviku přecházíme na stále strmější svah. Čím je svah příkřejší, tím větší předklon! Chceme-li sjížděti velmi příkré svahy v pomalejším tempu, musíme sjížděti serpentinou o malém spádu a tu nám v kristiánkách paty lyží propadávají. Chceme-li tedy udržeti pomalé tempo, musíme sjížděti nikoli v kristiánkách, nýbrž v přívratech; chceme-li přece sjížděti v kristiánkách, musíme sjížděti vlnovkou o mělkých obloucích a ovšem přijmouti rychlé tempo. Opravdu dnes sjíždíme v průměru mnohem rychleji, nežli jsme sjížděli před několika lety a zejména závodníci ve sjezdu docilují tempa téměř fantastického. K tomu potřebují švihu, který by i v takovém tempu byl ovladatelný a při tom co nejméně snižoval rychlost. Používají kristiánky, jeté v oblouku o velkém poloměru, kde je brzdící bočný smyk omezen na minimum, takže zůstává zcela úzká stopa. Taková kristiánka vyžaduje mimořádně velikého předklonu (kolena a boky vpřed, trup a hlava zpříma).

Nácvik kristiánky až do tohoto vrcholného stupně nelze probrati v jediném dni; vyžaduje několika jednodenních kursů nebo souvislého kursu vícedenního. Práce cvičitelova musí býti doplněna pilným samostatným trainingem žákovým. Cvičení je nutno zpestřiti vkládáním jízdy v terénu a cviků, upevňujících jistotu (bruslení, přešlapování). Později možno zařaditi i nácvik ostatních prvků sjezdové techniky (přívratu, telemarku, přeskočků, terénního skoku atd.).

Rychlost pokroku v učení je u jednotlivých žáků velmi rozdílná podle jejich pohybové inteligence, tělesné zdatnosti a připravenosti, odvahy, vůle a trpělivosti. U mladých lidí, vycvičených v příbuzných sportech (u bruslařů), s napodobovacím instinktem ještě nezesláblým a s radostnou chutí do práce, bývá výcvik podivuhodně lehký a rychlý. U lidí pohodlných, bojácných a netrpělivých jde pokrok tempem hlemýždím. Průměrně lze říci, že začátečník středních dispozic tělesných i duševních za jednu sezonu (t. j. za neděle a svátky jedné sezony) může ovládnouti sjezdovou techniku tak, aby měl dostatečnou jistotu i pravý požitek z jízdy. Ale ani po mnoha letech, věnovaných lyžařství, nejsme u konce s učením. Lyžařské umění je mnohotvárné a při tom stále nové, rostoucí a rozvíjející se. Cíl — dokonalost i když k němu zvolna a namáhavě stoupáme, zůstává stále skryt očím kdesi vpředu v mracích, jako vrchol nedostupné hory.

† B. Novotný, Malá Fatra, Rozsutec (1606 m)

BOHUMIL ZADÁK

PROMLUVME SI LYŽAŘSKY

Cvičitel'ský odbor Technického Sboru S. L. RČS. vypracoval „Učební plán“. Potřebovali jsme jej již dlouho a naléhavě. C. O. řešil tento úkol poctivě, široce a reálně, neboť šlo o jádro i ducha československého lyžařství. „Učební plán“ je naše vyznání víry. Proto C. O. nediktoval, nýbrž zkoumal vše do podrobnosti i důstředků. A to si pochopitelně vyžádalo trochu času. Rychlá práce není vždy prací nejlepší. — Učební plán má řadu kapitol. První z nich je přirozeně „Názvosloví“. Místonáčelník Zadák, předseda C. O. a vlastní autor návrhu plánu, předkládá vám zde několik poznámek k oné kapitole. — Názvosloví bylo již dlouhá léta našim tvrdým oříškem. Měli jsme je znešvařeno mnohými cizími vlivy. A máme-li již utvořit paradox, tedy: vládla zde jistá anarchie. Svěho času byl učiněn vážný pokus názvosloví sjednotit a upravit. Upravit, to je jasné, ale proč sjednotit? Protože lyžařské názvosloví armádní a hlavně sokolské se značně lišilo od názvosloví Svazu lyžařů jako centra, lyžařsky kompetentního v první řadě. Úkol byl vážně míněn i vážně proveden, ale duch díla nebyl — bohužel — methodicky správný. My jsme demokratický lid a nesnášíme diktatury. A tehdejší názvosloví v mnohém diktovalo. Výsledkem bylo, že se prostě neujalo. Existovalo, ale nikdo jím nemluvil. Touto zkušeností se řídili autoři dnešní terminologie, která se co nejvíce držela přirozenosti, skutečnosti, ducha a to vše jen dirigovala na koleje logiky, techniky a jazyka.

Abyste lépe porozuměli a abych vás neunavoval dlouhým výkladem (krátce to, bohužel, říci nejde), vezměte do ruky ročník XIX. Zimního Sportu (1929—30, číslo 5.) a otevřte jej na str. 129. Tehdejší štábní kapitán Miloš Frgal uvádí tam „naše nové lyžařské názvosloví“ a ovšem i vysvětluje, jak k němu došlo, jak se dělalo, rozbírá je a glosuje. Korporace, zúčastněné na tehdejší terminologickém díle, měly upřímnou snahu názvo-

sloví to uplatnit. Ale nevěžilo se. Nechme stranou dlouhou řadu příčin a zůstaňme u faktu: stáli jsme před úkolem udělat nové dílo, které by nečekal tento smutný osud.

Dali jsme se do toho. Snažili jsme se, aby bylo jednoduché, aby odpovídalo době, aby bylo logické a čisté. Víme, že se nám to v mnohém směru podařilo. Absolutně dokonalé ovšem není žádné dílo. Zde je tedy naše.

Lyže.

Dříve v užším slova smyslu lyhy, vázání, hole a potřeby; pouštíme od tohoto rozdělení, neboť o lyžích jako „lyhách“ nikdo nikdy nemluvil. Tedy: *lyže!* Mluvíme o jejich *délce, šířce a síle* (dříve výšce), *o skluznici se žlábkem, o hranách, o horní ploše*; lyže má *špičku, obě, střed a patku*; uprostřed *vypnutí*, ve špičkách *rozpětí*. Obvyklý tvar *turistické lyže je telemarský*, máme ovšem i *lyže pro běh, pro skok, pro sjezd*. (Tedy nikoliv běžky, skokovky, skákačky, sjezdovky atd.). — *Na lyžích jezdíme, ale nikdy nelyžujeme.*

Vázání.

Vázání je celá řada. Zásadně rozlišujeme *vázání tvrdá* (typ Bilgeri a pod.) a *měkká* (typ Huitfeldt); jsou ovšem i různá *vázání turistická a závodní pro běh i skok*.

Huitfeldtovo vrchní vázání (jehož se nejčastěji užívá), složeno je z *čelistí s otvory pro šrouby a prstní řemeny* a s *páčkami čelistí pro řemeny, s nýtý a šrouby do čelistí*. Prstní řemeny mají *přezku s průvlečkou*. Páčkami čelistí *provlékneme přípojné řemeny, přezkami spojené s opatným řemenem, s náponkou*.

Hůl.

Nahoře je *hlavice, opatřená koženým neb popruhovým poutkem*; vlastní tělo hole nazývá se *dřík*; dole upevněn je *talíř* (t. j. *kotouč* a jeho *výplet*) se *závlačkou*. Konec dříku opatřen je *bodcem se zdírkou*.

Až sem je celkem málo změn proti starému názvosloví. Ve vlastním technickém názvosloví musili jsme ovšem učiniti změn celou řadu. Nutno totiž rozlišovati mezi názvoslovím, jehož používá se při pořadových neb prostných cvičeních a jako všeobecně vžitě má své místo v t. zv. cvičeních *přůpravných*, ale nehodí se dobře pro *jízdu na lyžích*. Bylo by nutno přesně popsat nejen vzájemné postavení lyží, ale určití přesně i postoj a pohyby. Bylo by to dlouhé. Myslíme, že naše nové názvosloví je kratší než staré a že mnohem více vystihuje věc.

Polohy lyží.

Polohy lyží jsou: *základní*, kdy lyže jsou rovnoběžně vedle sebe; *špičky* buď na stejné výši, nebo nejčastěji jedna trochu předsunuta; *dále poloha přivrátá*, kdy špičky lyží jsou blízko u sebe, svírají úhel — *patky* jsou oddáleny a *poloha odvrátá*, kdy *patky lyží* jsou blízko u sebe, svírají úhel, kdežto *špičky* jsou oddáleny; *konečně poloha vzpříčená*, při níž lyže tvoří podobu písmene T.

Postoje na lyžích.

Základním postojem je vždy *postoj sjezdový*: jedna lyže mírně předsunuta, váha těla na obou lyžích, kolena mírně pokrčena, pruží; celé tělo uvolněno, paže visí volně blízko těla, hole vzadu. — Dále je tu *předklon*: pokud není výslovně uvedeno *předklon „trupu“*, nebo *sehnutí trupu*, roz-

umíme pod slovem „*předklon*“ vždy *předklon celého těla*, při čemž váha je napřed; *záklon*, obdobně jako u *předklonu záklon celého těla*, váha je vzadu; *podřep* je název zcela shodný se sokolským, i popis výkonu je stejný; sem patří i *dřep*. — Na lyžích neklečme, *nýbrž poklekáváme, proto poklek*.

Výskoky.

Výskok děje se vždy na místě, *doskakujeme na místo odrazu; odskok* provádí se s místa (ne za jízdou!), při čemž *doskakujeme* — s obratem neb bez obratu — buď *stranou* nebo *vpřed*; *terénní skok* je možný jen v jízdě, vždy bez obratu; *přeskok* rovněž jen v jízdě, ale vždy s obratem. Pro úplnost uvádíme i *skok s můstku*.

Běhy.

Základem jízdy na lyžích je běh. Dříve se ovšem učíme *choditi*. Proto rozlišujeme *chůze: sunem, nebo skluzem; běhy* jsou *jednodobý* (buď *stejnostranný* nebo *různostranný*), *dvoudobý, třídobý, čtyřdobý*; říkáme také *dvojtakt, trojtakt, čtyřtakt*.

Výstupy.

Výstupy provádíme buď *chůzí (skluzem, sunem, přitlačováním)*, ale i *během*. Podle okolností *vystupujeme odvratem* nebo *přivratem*. Jsou-li *obě lyže odvráceny (přivráceny)*, říkáme *odvrat (přivrát)*, *aniž bychom doplňovali: oboustranný* (analogie: neříká se při prostných „*předpažit oběma*“; ale musí se říci kterou, když má *předpažit jen jedna*). Proto je-li *přivrát jednostranný*, říkáme: *přivrát pravou (levou)*. *Vystupujeme buď přímo* nebo *stranou*, ale i *stranou vpřed*. — *Vzhledem ke svahu*: buď *přímo*, t. j. proti spádnici (netřeba uváděti), nebo *šikmo svahem* a to buď *vpravo* či *vlevo*. *Výstup serpentínami* děje se vždy *šikmo svahem vpravo (vlevo)* a je to *běh, nebo chůze, spojená s obraty*.

Obraty.

Uvádíme jen ty, kterých nejčastěji používáme. Na rovině se *obracíme přešlapováním vpravo (vlevo)*, začíná buď *přivratem* neb *odvratem, přednožením pravou (levou)*, nebo se *obracíme výskokem*. Můžeme se však *obraceti i zanožením pravou (levou)*. — Při obratu ve svahu musíme určití, zda *obrat provádíme ke svahu* neb *se svahu*. Říkáme *obrat přednožením ke svahu, resp. se svahu*. (Která lyže začíná, netřeba uváděti.)

Sjezd.

Vzhledem ke svahu: sjíždíme buď po spádnici (tedy *přímo* a není třeba zvlášť dále určovati) nebo *šikmo svahem* (tu určí se jen, zda *vpravo* či *vlevo*). Výslovně: *sjezd, sjezd vpravo*. — *Sjezd stranou* je *sesouváním* a děje se buď *přímo* nebo *stranou*. — *Vzhledem k postoji a poloze lyží rozeznáváme: sjezd v základním (sjezdovém) postoji; sjezd v přivrátu* nebo *přivrátém* (příp. i *jednostranným*); *sjížděti* můžeme i *krokem bruslařským*, říkáme pak, že *sjíždíme bruslením*; také lze *sjížděti přešlapováním*.

J. Weider, Malá Fatra, Stoh (1608 m)

Zastavení a změna směru.

Všechny oblouky i švihy, prováděné ke svahu zastavují jízdu. Provádíme-li je se svahu, mění směr. Příklad: *přivratný oblouk vpravo*. Jedeme-li (šikmo svahem) vlevo, přivratným obloukem měníme směr v jízdu vpravo. Chceme-li provést oblouk vpravo a zastavit, pravíme: *zastaviti přivratným obloukem vpravo*. — Z jízdy vpravo provedený *přivratný oblouk vpravo vždy zastavuje*; není třeba to zvlášť slovy zdůrazňovat; stačí: z jízdy vpravo *přivratný oblouk vpravo*. — *To platí pro zastavení i změnu směru, pokud použijeme přivratného oblouku, kristiánie, telemarku, přeskoku nebo přešlapování*. Jediná výjimka je *zastavení přivratem*. Je to vlastně *brzdění v přivratu* (dříve „obounož“) nebo *přivratem až do zastavení*. Ke změně směru nepoužíváme. Jsou ovšem možné i *oblouky v přivratu* (nebo *přivratem*).

Upozorňujeme, že v učebním plánu popisuje se

i *přivratný oblouk s předčasně přisunutou vnitřní lyží, přivratná kristiánie o holi a pod*.

Postrádáte zajisté dvě známá slova: *pád* a *vstávání*. Zmínujeme se o nich jen proto, že jsou nutným zlem.

Užíváme i mnohých jiných výrazů jako: *stopa, položiti neb projeti stopu; čára výstupu neb sestupu; strana návětrná, závětrná* a j. S těmi seznámí vás jízda v terénu.

A ke konci se musím ještě jednou vrátiti k zmíněnému článku Frgalovu z r. 1930, z něhož cituji: „bude jistě ze začátku mnoho lyžařů a lyžařek, kteří budou „mile a hlasitě“ vzpomínati autorů tohoto názvosloví. Věřím, že čas vše urovná, hlavně až se tito *oponenti pokusí sami vypracovati lyžařské názvosloví*, obsahující vše a v soustavě. Když se jim to podaří, budiž jim za to čest a chvála...“ My jsme se tedy pokusili sami je vypracovati. A pokud jde o chválu — víte již, co chci říci.

OLYMPIJSKÉ HRY PŘEDE DVEŘMI!

Fráze nemají významu. Činy rozhodují. Vy, kteří budete hájit Československo na Hrách, nezapomeňte: musíte opět vstoupit v čelo Střední Evropy! Je to vysoký cíl a spotřebuje mnoho energie. Již nyní ji musíte v sobě nalézt. U startu už je pozdě. Poctivě se připravujte! Nejen tělo, ale i duch bojuje. A k nám se zase musí vrátit duch těch Hančů a Vrbatů, kteří dovedli položit na závodní dráze i život. Jen v takovém duchu dobudeme zas svých posic.

† B. Novotný, Malá Fatra, Sedlo Medzihole

OTAKAR BRAUNER

ČESKOSLOVENSKÁ VOJENSKÁ LYŽAŘSKÁ HLÍDKA JDE OPĚT DO MEZINÁRODNÍHO BOJE

Podle odstavce VII. „Protokolu pro Olympijské hry“, vypsal říšskoněmecký ministr války v rámci IV. Zimních Olympijských Her, závod vojenských lyžařských hlídek. Již na jaře letošního roku pozváno bylo i naše ministerstvo národní obrany k účasti na tomto závodě. Ministerstvo účast již přislíbilo; je tedy na místě vzpomenouti trochu účasti československých lyžařských hlídek na mezinárodních vojenských závodech. Už proto, že o našich vojenských lyžařích slyší veřejnost v poslední době jen málo. Lyžařské závody čsl. branné moci, dříve každoroční, se v posledních letech nekonaly. A to snad nebylo dobře.

Jsem optimista. Doufám, že dobré umístění naší vojenské hlídky v Garmisch-Partenkirchen mohlo by býti vzpruhou nového zájmu o naše vojenské lyžařství a počátkem nového řetězu úspěchů doma i v cizině, jako tomu bylo od roku 1923 do roku 1931.

Naši vojenští závodníci již v prvním závodě v cizině prokázali svoji vysokou úroveň; byli to důstojníci Buchta, Procházka a Německý, kteří se velmi zasloužili o to, že od té doby naši závodníci šli od úspěchu k úspěchu. Bylo to poprvé v Superbagnères-Luchon 1923, kdy naše hlídka dobyla

skvělého vítězství v pyrenejském terénu, který nikomu z účastníků nebyl ani trochu znám. A pak to již šlo krásně: buď vůbec prvá, nebo aspoň čestná přední místa. Bylo to při I. Zimních Olympijských Hrách v Chamonix; téhož roku (1924) na mezinárodních závodech v Železné Rudě; ve Vysokých Tatrách, kde dvakrát naši závodníci dobyli skvělých úspěchů proti cizím vojenským hlídkám (francouzským, polským, švýcarským, rumunským, jugoslávským). Později zvítězili naši hoši v Chamonix, roku 1928 a 1929 dobře se uplatnili ve Sv. Mořici i v Zakopaném a konečně vrcholu dosáhli v kolébce lyžařství, v Norsku 1930. Brzo na to slavili své poslední mezinárodní vítězství: r. 1931 skvěle zvítězila čsl. hlídka, vedená podporučíkem Hromádkou v Rumunsku.

V letech výše zmíněných utkali se naši závodníci s Francouzi, Švýcary, Italy, Nory, Finy, Švédy, Němci, Rakušany, Rumuny, Poláky a Jugoslávci; vždy a všude získali si velkého uznání. Později byla čsl. hlídka ještě dvakrát v Rumunsku, ale nedobyla podstatného úspěchu. Snad proto, že závodníkům nebyl poskytnut potřebný vreholný výevik, jednak i proto, že osvědčení vůdcové hlídek

† B. Novotný, Malá Fatra, Chata pod Rozsutcom

již pro závod zestárli a nebyla za ně nalezena rovnocenná náhrada.

V této sezoně tedy bude mít naše hlídka opět příležitost navázat na staré úspěchy. Sestavení hlídky z dobrých boreců, kteří se již na civilních závodech osvědčili, nebude letos tak těžké; jedná se spíše o zdatného a zkušeného velitele hlídky, na jehož taktice a obezřetném vedení úspěch opravdu závisí.

Hlídkový závod není nijak lehkým závodem. Koná se na trati 25 km, se značným stoupáním a každý člen hlídky musí mít pušku a výzbroj ve váze 10 kg. To ovšem vyžaduje značné tělesné síly a dobré průpravy; jinak závodník, zvyklý běžeti v lehkém ústrojí, pod takovým nákladem lehece může ztroskotati. Vyžaduje se také ovšem, aby závodník byl dobrým střelcem a to postavení jeho ještě zhoršuje, neboť po únavě běhu asi 15 km klidně mířiti a střílet (i když cíl jest v poměrně malé vzdálenosti cca 150 m), jest velmi těžké.

Doufám však, že čl. hlídka i při velké konkurenci, která v Garmischi bude, zase obnoví dřívější slávu československého vojenského lyžařství.

A nyní se trochu podíváme na závodní řád, podle něhož se v Garmisch-Partenkirchen závod vojenských hlídek pojede.

Závod se koná 14. února 1936. Každý stát může se zúčastniti jen jednou hlídkou, skládající se z jednoho důstojníka jako velitele, jednoho poddůstojníka a dvou vojínů. Jako náhradníky nutno

jmenovati nejméně jednoho důstojníka a jednoho vojína. Jest samozřejmé, že všichni členové hlídky musí býti příslušníky státu, který hlídku hlásí a členové hlídky musí býti v činné službě. Přihláška hlídky musí býti podána do 12. prosince 1935, prostřednictvím národního Olympijského výboru organisačnímu výboru IV. Zimních Olympijských Her. Do 15. ledna 1936 jest nutno zaslati jmenovitou přihlášku celé hlídky i s náhradníky, s udáním služební hodnosti, dne nastoupením činné služby, doby jejího trvání a stáří všech závodníků. Případné změny v sestavě hlídky musí býti oznámeny organisačnímu výboru do 3. února 1936. Soudcovský sbor bude sestávat z předsedy, který bude určen ze řad štábních důstojníků německé armády a ze čtyř dalších členů. Z těchto jeden bude opět důstojníkem německé armády; ostatní budou zvoleni z oněch států, jež podaly přihlášku k závodu.

Závod spojen jest ovšem se střelbou. Střelnice položena bude do druhé polovice závodní dráhy; za cíl sloužiti budou balony, na něž střílet se bude ze vzdálenosti asi 150 m, při čemž podpora pušky bude libovolná. Každá hlídka musí přijeti na střelnici v uzavřeném pořádku, střílí pak každý člen hlídky (velitel hlídky je ze střelby vyloučen), pět ostrých nábojů; jeden člen hlídky smí stříleti toliko na jeden balon. Střelci střílí tedy jeden za druhým od pravé strany k levé a sice tak, že č. 1. jednou z pěti ran sestřelí balon nebo pětkrát netrefí, pak teprve smí stříleti č. 2. a po něm č. 3. Jakmile jest

E. Cagán, Malá Fatra, Klačianská útulňa na Magure

však některým střelcem jeho balon sestřelen, ihned musí přestat střílet a počne střílet další. Jakmile je hlídka hotova ze střelbou, může ihned odejti ze střelnice. Za každý netrefený balon připočítává se v konečném výsledku trestný čas *tři minut*. Při střelbě mohou si závodníci učiniti jakékoliv pohodlí a zaujmouti jakékoliv palebné postavení. Velitel hlídky při tom jen řídí palbu.

Trať závodu měří asi 25 km, při výškovém rozdílu ca 600 m, při čemž trať povede terénem otevřeným i zalesněným v samé blízkosti Garmisch-Partenkirchen; bude vytýčena praporky. Teprve večer před závodem hlídek bude trať oznámena a každý velitel hlídky obdrží ji zakreslenou v mapě, kde budou uvedeny i stanice kontrolní a sanitní (také profil bude tam zakreslen). Ani po tomto oznámení není dovoleno trať si projeti před závodem.

Lyžařská hlídka vedena bude důstojníkem, při čemž náhradník může zastupovati pouze poddůstojníka nebo vojína. Tato změna hlídky náhradníkem musí býti před startem oznámena soudcovskému sboru, který s takovou změnou musí projevíti souhlas. Kdyby snad některý člen hlídky během treningu se zranil anebo onemocněl, pak před závodem mohou býti dosazeni náhradníci jen za písemného souhlasu závodního lékaře. V každém jiném případě rozhodne soudcovský sbor po návrhu zástupce dotyčného státu nebo vůdce hlídky. Vzdání se jednoho člena hlídky při závodu

má za následek vzdání celé hlídky, což u nejbližší kontroly musí býti hlášeno.

Členové hlídky musí býti vystrojeni předepsaným stejnokrojem; místo helmy jest dovoleno míti čapku. Důstojník jest vyzbrojen pistolí neb revolverem, opaskem bez poboční zbraně, kompasem, triedrem a pístalkou. Členové hlídky musí míti pušku nebo karabinu, opasek bez poboční zbraně s jednou sumkou, obsahující 5 ostrých nábojů, tornu neb batoh. Váha této výzbroje musí činiti nejméně 10 kg.

Jest dovoleno, aby hlídka vzala s sebou náhradní hole, špičky k lyžím, potřebné nářadí a mazání pro lyže; toto vše se však nepočítá k předepsané váze 10 kg. Pokud se týče lyží, jsou dovoleny turistické i závodní, avšak ne užší než 6 cm. Před závody bude tato výzbroj i výstroj soudcovským sborem přezkoušena a poznamenána barvou, aby nebylo lze během závodu ji vyměnit.

Startovní intervaly hlídek činí tři minuty; celou závodní trať jest nutno absolvovati na lyžích. Jakákoliv pomoc, kromě vzájemné pomoci členů hlídky, je zakázána. Hlídka musí projeti cílem uzavřena, t. j. mezi prvním a posledním členem hlídky nesmí býti větší časový rozdíl než 30 vteřin. Jinak bude hlídka diskvalifikována; to se stane i když ztratí během závodu část své předepsané výzbroje anebo výstroje.

Vítězem stává se hlídka, která má nejlepší čas, ovšem po propočítání výsledku střelby.

Vylosování hlídek bude provedeno dva dny před závodem, 12. února 1936, v Garmisch-Partenkirchen za přítomnosti zástupců zúčastněných hlídek, soudců a velitelů hlídek. (Snad zase jednou bude mít naše lyžařská hlídka štěstí a nedostane při losování č. 1. jako tomu bylo při II. Zimních Olympijských Hrách ve Sv. Mořici nebo při závodu hlídek v Oslo.) Že se losuje až za přítomnosti účastníků a nikoliv měsíc předem, jest více než správné. Pak nemůže dojít k omylu. (A tu si vzpomínám na skutečnou příhodu, nikoli anekdotu, ze Sv. Mořice: náš diplomatický zástupce oznamoval s uspokojením doma veliteli hlídky, že se mu „podařilo“ vytáhnouti č. 1.; děsně se pak divil, že velitel jeho radost vůbec nesdílí.)

Před startem hlásí velitel hlídky předsedovi soudcovského sboru svoji přítomnost a zároveň prohlásí, že veškerá výzbroj a výstroj jeho hlídky

odpovídá předpisům a že jemu i jeho hlídce jsou známy všechny předpisy, pro závod vydané. Hned po průjezdu cílem musí velitel hlídky předvésti svoji hlídku ke kontrole soudcovskému sboru ohledně výzbroje a výstroje.

První tři vítězné hlídky obdrží plakety a diplomy.

To jest v celku asi vše. Jedinou novinkou jest označení cílů střelby balony ve vzduchu a pak způsob střelby. Dříve byly všude užívány pevné cíle a všichni členové mohli střílet současně. V celém hlídkovém závodě záleží velmi mnoho na pravomoci soudců a na soudcovském sboru vůbec. Mítí svého, věci znalého, soudce v soudcovském sboru, jest podle všech našich dosavadních zkušeností velmi nutno. Je k tomu potřeba speciální osoby. Sloučení povinností vůdce výpravy s povinnostmi soudcovskými, jde vždy na úkor věci samé.

VÁCLAV MYŠÁK

NEJDŘÍVE BĚHAT

Jednou z příčin, proč se tak rychle šíří sjezd a slalom, zdají se být sportovní filmy. Lépe řečeno, filmy urychlily rozšíření sjezdu a slalomu, protože jinak přece úplně postačujícím důvodem k oblibě tohoto sportu jest ono prostředí rychlosti a odvahy. To platí stejně pro diváky, jako pro závodníky. — Z každého tak rychle se šířícího sportovního odvětví se však stává vždy trochu móda. Ve sjezdu a slalomu je u nás, myslím, módy již až příliš a naopak, skutečně sportovního zanícení a závodnické poctivosti velmi málo. Je to velice nepříznivý úkaz. Chceme-li mít dobré závodníky i v tomto odvětví našeho sportu, jest třeba tento zjev co nejdříve odstranit.

Filmy se tedy přičinily o *propagaci* sjezdu (totéž můžeme ve stejné míře tvrdit i o horolezectví). Ukázaly mnoha lidem co krásy i nebezpečí je v horách, předvedly obdivuhodné skutečné i domnělé výkony jak lyžařské, tak horolezecké. Tyto filmy však byly dělány lidmi, kteří chtěli především vydělávat, což znamená, že museli počítat s massami obecenstva, které se přece musí krmit milostnými příběhy, řádně napínavými momenty atd. Konečně, kdyby si každý vzal příklad z dobrých sportovních filmů, bylo by všechno celkem v dobrém pořádku. Bohužel však tu vidíme diametrální rozpor.

Pokud měl mezi mládeží největší konjunkturu závodní běh na lyžích, mělo to konečně větší cenu než má-li dnes tuto konjunkturu heslo: s kopce! Kdo chtěl tenkrát běhat na lyžích (třeba také jen z módy) musel bezpodmínečně udržovat aspoň základní pravidla řádné životosprávy, ale hlavně — zůstával skromným prostým chlapcem, protože jej nikdy nikdo neobdivoval a to potěšení z dobrého závodu, ono vnitřní zadostiučinění předcházejícího i dalšího odříkání v treningu, bylo jeho jedinou odměnou. Běh na lyžích nikdy nebyl tak

obdivován jako skok nebo *dokonce sjezd*. Lyžařský závod v běhu nikdy nikoho neinspiroval k vytvoření překotného, pohybem nabitého filmu o běžcích, kteří by byli hrdiny nějaké napínavé zápletky a sice prostě proto, že se z běhu senseace dělat nedá. Kdo neběhal, neví kolik je třeba úsilí a skromnosti, které udržují běžce v treningu jen proto, aby udělal dobrý čas na trati, kde ho nebudou diváci obdivovat a kde málokdo mohl postřehnout co fyzické i duševní síly bylo třeba k dobrému výkonu. Pro normálního pozorovatele tu prostě závodník „jen“ běží.

Má-li závodní sport mít svou výchovnou cenu pro mladého moderního člověka, musí v sobě mít složku, která působí kladně na charakter budoucích mužů. Ne honba za senseací a povrchní popularitou, nýbrž snaha po nejlepším výkonu.

Je sice pravda, že k vítězství ve větším sjezdovém či slalomovém závodě je třeba odvahy a někdy velmi mnoho odvahy, ale — je to všechno? Odvaha je prostě hojně se vyskytující mužská ctnost; bez ní se stejně nikdo nikam nedostane.

Četl jsem před nedávnem upřímná slova, která napsal jeden poctivý člověk — pilot: „... pochopil jsem, proč klade Pláton (či snad Aristoteles?) odvalu na poslední stupeň v hierarchii ctností. A vymyslím-li se v pocity, jimiž je doprovázena, vidím, že nejsou zvláště krásné: trochu vzteku, trochu ješitnosti, hodně umíněnosti a obyčejná sportovní radost. Založíš si ruce na rozhalené košili a volně oddychuješ. Je to spíše příjemné. Když se to přihodí v noci, míš se v to pocít, že jsme udělali ohromnou pitomost. Nikdy už nebudu obdivovat člověka, který by byl jen odvážný!“

Kde se tedy mají chlapečci učit vlastnostem, které závodník tak potřebuje? Prakticky řečeno: co jim chybí? *Zájem* o závodění v běhu na lyžích! Staňte

J. Říhánek, Fuscherkarscharte (V. Glockner)
Dva situačně stejné snímky: horské jezero, chata, poslední les, úval, horolezecká stěna a v
předí lyžařský terén, to vše ve výši 1400—2000 m

M. Karlíček, Popradské Pleso (Vys. Tatry)

Jak dlouhou řadu snímků z Alp mohli bychom takto položit vedle snímků z československých hor! Mnohý ze svých alpských koutů najdete ve stejné výbavě doma! Jen trochu hledat!

se napřed běžci a nejen, že ničeho neztratíte pro pozdější závodění ve sjezdu a slalomu, ale dokonce získáte víc než tušíte!

Naučíte se především *dobře jezdit*. Ať si nikdo nemyslí, že závodník, který běží 18 km na lyžích, jen „utíká“. K té osmnáctce potřebuje být jednak tělesně připraven pro běh a za druhé by nemohl ani pomyslet na lepší umístění, kdyby nebyl i technicky vyspělý. Není snad třeba nikomu dokazovat, co se ušetří síly a získá času, umí-li se člověk na lyžích pohybovat ekonomicky. K tomu však je třeba tréningu, hodně tréningu. Přísný trénink pro běh, plný kratičkových momentů, kde se dá získat desetina vteřiny, nebo upadnout a ztratit půl minuty, je něco, co vám prokáže jednou skvělé služby při sjezdovém závodě. Ona lehkost a jistota, kterou potřebujete na př. k přešlapování při poměrně rychlé jízdě lesem, klid a rychlost, jakými řešíte všechny okamžité situace, až konečně celková úroveň jízdy, tímto způsobem získaná, to vše je výsledkem dobrého a poctivého běžeckého tréninku. Každý, kdo se věnoval nějaký čas důkladně závodnímu běhu na lyžích, osvojil si náležitou tvrdost a houževnatost, nutnou k získávání vteřin, již má jen nepatrné procento neběžců.

Až se pak rozhodnete opustit běžeckou trať, zbude vám ještě dost času i sil pro trať sjezdovou. Pak se dejte do tréninku na sjezd a slalom. Při sjezdu považuji z technické stránky za nejtěžší *mění směr ve velkých rychlostech* a mírnit tempo. To však vyžaduje řádného a dlouhého cvičení. Aby se předešlo úrazům a vůbec všem možným nepříjemnostem, učíme se nejdříve rychle jezdit a později zatáčet tam, v lehčím terénu, kde je dost místa (aby — když se ve větší rychlosti křišťánka nepovede — neskončil lyžař na stromě, nebo kameni). S počátkem totiž málokdo má tak dobrý odhad, aby věděl kam jej původní rychlost při eventuelním neúspěchu zanese.

Pak je třeba zvyknout si na *prudké svahy*. Když jsme si však zvykli na větší sklon, není pro trénink nejlepší utábořit se na nějaké stráni, kterou po třetím absolvování známe do všech detailů a tam

jezdit celý den. Cennější je *nepřerušně* sjíždět *co možná nejdelší úsek*. Zvykají si nohy i oči. Předpokládám již ovšem ovládnutí švihů. — Když pak půjdete na závodní trať, kterou neznáte, prostudujte ji sjížděním ve volném tempu, po částech, abyste se seznámili dobře s celou tratí. Až si ji podrobně prohlédnete (*při sjezdu* — nejen při výstupu!), pak teprve trénujte tak, že projíždíte vždy celou trať najednou! Jen tak můžete odhadnout, jak si máte během závodu počínat a hlavně *vydržte celý závod opravdu závodně* jet.

Slalom se sice učíme na prudkém svahu, kde si s počátkem stavíme různé kombinace branek, ale nezůstáváme zase na malém úseku, abychom tam tvrdošijně projížděli jen několika brankami.

Tréning se pak stává i při největším nadšení jednotvárným a ztrácí na svém významu, protože není prováděn s takovou chutí a intenzitou. Vytýčujeme si tedy pro trénink také celé trati slalomové. Nezapomínejme dále prohánět se po lesích, divokých pasekách a jiných těžších terénech, kde je nutno jezdit přesně, obzvláště při rychlé jízdě.

Další důležitá okolnost pro lyžařský trénink vůbec je dobrá spolupráce celého kolektiva. Sdruží-li se několik kamarádů přibližně stejných výkonů, žene jeden druhého stále výš a při dobré náladě ani se nepozoruje rychlost, jakou letí čas a co všechno se za den najezdilo. Tím celková úroveň velice rychle stoupá.

Jízda v houfu má své přednosti. Na příklad v lese, kde si každý uhaní svou stopou, nebo naopak všichni se v každé rychlosti snaží dodržet stopu prvního (a první je prostě ten, který se v čelo smečky dostane); nebo na pláni, kde se to dá opravdu „pustit“, tam máme při jízdě v houfu dost možností kontroly rychlosti a šikvosti, pro méně zdatné znamená to i povzbuzení sebedůvěry. A co není také k zahození: pěstuje se dobré a zdravé sportovní kamarádství.

A nakonec znovu a znovu: napřed běžeckou školu; teprve pak vám dá sjezd pravou radost a úspěch.

Napřed běhat!

OLYMPIJSKÉ HRY PŘEDE DVEŘMI!

Máme dobré závodníky. Máme dosti zkušeností. Ale nemáme peněz! Najdou se i v této těžké době obětaví mecenáši, kteří nám pomohou vypraviti naše hochy do olympijského boje?

LYŽAŘSKÉ ODĚVY

pánské a dámské

podle míry, šije nejlépe krejčí lyžař

BOHUSLAV KOZÁK

Praha II., Na Zbořenci 24. - Tel. 479-02

ROZDÁVÁ SNÍH

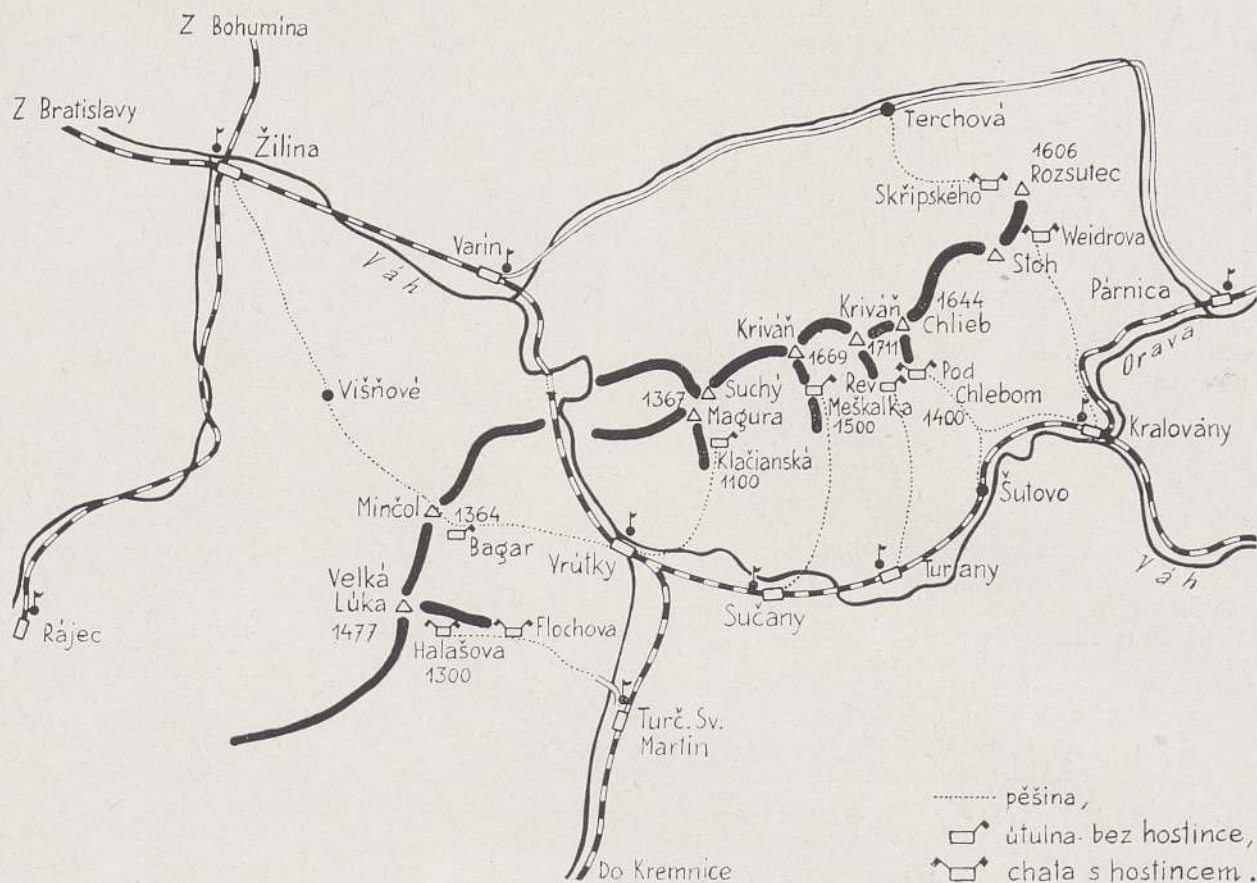
II. díl známé lyžař. příručky, informátoru a rádcí lyžařů,

psané nadšenými a povoláními lyžařskými odborníky.

Žádejte ve vlastním zájmu v odborném lyžař. závodě

A. PRŮCHA PRAHA I.,
NÁRODNÍ 25.

Na venek proti zaslání 50 h manipulač. v jložve známce.

Situační mapka Malé Fatry

MIROSLAV KARLÍČEK MALÁ FATRA

Prof. M. Karlíček z Přerova — kterého zná čtenářstvo našeho listu z četných reprodukcí jako výborného fotografa-krajináře — patří i mezi nejlepší znalce slovenských hor. Získali jsme jej k dalšímu oboru spolupráce. Počínaje tímto číslem bude v Z. S. uveřejňovati krátké informativní reportáže o jednotlivých slovenských horách, zachovávaje přibližně onen standard, který zvolil pro dnešní popis M. Fatry. I obrazovou úpravu jeho prací hodláme v dalších číslech zachovati. — Autor má tento program: M. Fatra—Vel. Fatra—Nízké Tatry — Liptovské Hole—Vys. Tatry záp.—Vys. Tatry vých. — Doufáme, že tímto výstižným a při tom stručným způsobem informace dobře vyhovíme značnému zájmu našich čtenářů, projevovanému v poslední době o slovenské hory.

Malá Fatra je hřeben téměř 50 km dlouhý, který se táhne od Rozsutce jihovýchodně nejdřív na severním břehu Váhu; mezi Varinem a Vrútkami přechází Váh a končí nad Německým Pravnem. Hluboká soutěska Váhu dělí Malou Fatru na dvě části: severní od Rozsutce k Váhu a jižní, zvanou též Martinskými holemi.

Přístup. Trať Bohumín—Košice protíná Malou Fatru tunelem za hradem Strečno. Před tunelem je stanice Varin, za tunelem stanice Vrútky, Sučany, Turany, zastávka Šutovo a stanice Kralovany. Pro návštěvu Martinských holí je výstupní stanicí také Turčanský sv. Martin.

Lyžařský terén. Hřeben severní části je dosti příkrý, zvedá se do výše 1711 m. V okolí chat je

pěkný cvičný terén, vhodný i pro méně zdatné lyžaře, výstup na jednotlivé vrcholky vyžaduje vypětosti. Rozsáhlé pláne Martinských holí připomenou návštěvníku Krkonoše. Rozhled, hlavně se severní části Malé Fatry, je skvělý.

Chaty. Malá Fatra má 5 útulen bez hostince, opatřené nádobím a otevřené pravidelně v sobotu a v neděli, dále 2 chaty KČST s hostincem a 4 soukromé chaty s hostincem. Je tedy Malá Fatra opatřena chatami nejlépe ze všech slovenských pohorí. Většina chat je uprostřed krásného lyžařského terénu.

Útulny bez hostince jsou opatřeny potřebným nádobím, lůžky a příkrývkami, dříví na topení je přichystáno. V některých je hospodář stále, v ji-

ných je aspoň v sobotu a neděli. Kdo si chce sám vařit a být celkem lacino živ, bude v nich spokojen.

Klačiánská útulňa na Magure leží ve výši 1100 m jižně od vrcholu Magury. Patří odboru KČST ve Vrútkách, který útulnu propůjčuje, vydá klíč, obstará nosiče, případně sluhu. Chata má 2 kuchyňně opatřené nádobím, 2 nocelehárny (asi pro 40 osob) s dobrými lůžky a příkrývkami. V sobotu, reděli a o svátcích je útulna otevřena, jinak má klíč p. E. Cagán, holič, Vrútky, Hlavná ul. Noceleh stojí 5 Kč. — Adresa: Klub čs. turistů, odbor Vrútky. — Přístup: z rychlíkové stanice Vrútky přes Váh na vesnici Klačany trvá výstup 3 až 4 hodiny. Terén je velmi pěkný. Před chatou jsou rozsáhlé louky, za 15 minut dojde se z chaty na louku v lese, kde bývá sníh dlouho do jara, za další půl hodiny na sedlo pod Suchým. Obtížnější tura je na vrchol západního Kriváně (1669 m). Od chaty je krásný rozhled na údolí Váhu a Turce.

Útulňa pod Fatranským Krivánom (na mapce označená jako Meškalka) je postavena ve výši 1500 m jižně od vrcholu západního Kriváně. Patří odboru KČST v Sučanech, má 1 kuchyni, 2 nocelehárny pro 24 osoby. Otevřena je v sobotu, neděli a o svátcích. Klíč je u školníka ve stát. měšť. škole v Sučanech. Noceleh v zimě 5 Kč. Informace odbor KČST v Sučanech. — Přístup z osobní stanice Sučany za 3 až 4 hodiny. Terén je vysoko položený úval na jižním svahu Kriváně a velký kotel na jeho východní straně. Na vrchol Kriváně je půl hodiny. V okolí chaty je lyžaření bezpečné; další tury na Klačiánskou útulnu (5 km) a útulnu pod Chlebom (6 km), vedou po exponovaném hřebenu.

Revayova chata pod Krivánem, malá útulna v sedle mezi východním Krivánem a Chlebem, patří Karpathenvereinu v Žilině. Výstup ze stanice Turany trvá 3 až 4 hodiny. Terén stejný jako u chaty pod Chlebom, která je vzdálena půl hodiny. — Informace: Karpatenverein, Žilina.

Martinské hole mají 2 útulny bez hostince až v jižní, nám dosti nepřístupné části.

Bošanyho útulňa na Klaku je ve výši 1353 m, pod nejvyšším vrcholem této části Malé Fatry. Patří oboru KČST v Prievidze.

Útulňa pod Revanom při pramenech Nitry, ve výši 720 m. Bližší podrobnosti sdělí odbor KČST v Prievidze, jemuž patří. Železniční stanice Ném. Pravno, Rájec, Klášter pod Znievom.

Chaty s hostincem. V severní části je největší

Chata pod Chlebom, postavená ve výši 1400 m jižně od vrcholu Chlieb (1644 m) odborem KČST v Žilině. Má v 8 pokojích 26 lůžek a 2 nocelehárny s 38 lůžky. Noceleh v pokoji Kč 12.—, v nocelehárně Kč 6.—, celá pense v pokoji Kč 38.—, v nocelehárně Kč 32.—.

Adresa Chata pod Chlebom, p. p. Turany, Slovensko.

Přístup z osobní zastávky Šutovo 3 hodiny, z Kralovan 4 hodiny. Na požádání pošle nájemce

Chaty Malé Fatry (od shora dolů): Útulna pod Krivánom, Chata pod Chlebom, Chata na Martinských holiach a Flochova chata pod Vel. Lúkou

na stanici sluhu, případně obstará nosiče. Terén před chatou je velmi vhodný pro cvičení, pěkný je výstup na nejvyšší vrchol Malé Fatry, Kriváň (1711 m), pod nímž je asi 2 km dlouhý sjezd v bezpečném úvalu k Revayově chatě. Rozhled skvělý. S Chlebu vede hřebenová tura na Hromové a Stěny, do sedla ke Stohu a na sedlo Medzihole pod Rozsutcem. Jen pro zdatné lyžaře, za mlhy a nepohody je nebezpečná.

Weidrova chata s hostincem leží na sedle Medzihole pod Rozsutcem, je soukromá a otevřena po celý rok. Nocleh v noclehárně Kč 5.—, v pokoji Kč 8.—, pense 35 Kč. Odbor KČST v Žilině jedná o koupi tohoto objektu. Adresa: Weidrova chata pod Rozsutcem, p. p. Terchová, Slovensko.

Přístup z Kralovan proti toku Oravy k Bystřické dolině a dolinou na sedlo Medzihole trvá 3½ až 4 hodiny. Terén v sedle vhodný pro cvičení, lyžařská tura na skalnatý Rozsutec není možná, k západu tura na Stoh a Chatu pod Chlebom.

Hotel pod Rozsutcem, na severní straně Malé Fatry je soukromý. Leží v krásném údolí za dědiinou Ištvánová. Patří sportovci Skřípskému z Brna. Dobré ubytování a stravování. — Přístup ze stanice Varína před Vrútkami autobusem dvakrát denně do Terchové, z Terchové ¾ hodiny pěšky. Terén je chráněn před jižním sluncem, takže sníh se udrží dlouho do jara. Předností této chaty je skvělý klid v nádherném prostředí. Adresa: Hotel pod Rozsutcem — Skřípský, Terchová.

Jižní část Malé Fatry — Martinské hole — má 3 chaty s hostincem. Největší je

Chata na Martinských holiach, kterou ve výši 1300 m pod Velkou Lukou postavil odbor KČST Turč. sv. Martin. Má 6 pokojů a noclehárny se 74 lůžky. Pense 25 Kč denně. Adresa: Odbor KČST Turč. sv. Martin. Přístup ze stanice Turč. sv. Martin 3 až 3½ hodiny, bezpečnou serpentinovitou cestou. Terén: v okolí chaty louky, půl hodiny na rozsáhlé pláni Velké Lúky (1471 m) a hřeben k Minčolu. Krásné lyžaření za dobré pohody, v mlze orientace obtížná. Půl hodiny pod touto chatou KČST je soukromý objekt

Flochova chata se stále otevřeným hostincem. Cena pense Kč 25.—. Před chatou je menší louka na cvičení, na lyžařský terén Velké Lúky je nutno jíti okolo chaty KČST. Adresa: Flochova chata, Turč. sv. Martin.

Pod Minčolem je další soukromá

Bagarova chata s hostincem. Přístup z Vrútek nebo delší cestou přímo ze Žiliny na vesnici Višňové a přes vrchol Minčolu. Neznalým cesty doporučuji, aby si vyžádali vůdce.

Všeobecné poznámky.

Návštěva Malé Fatry v zimě je velmi vděčná; terén je snadno přístupný ze železničních stanic hlavní trati. Odbory KČST, jimž chaty patří, se postarají o doprovod na chatu nebo o nosiče (vy-

Vrcholy Malé Fatry (od shora dolů): Celkový pohled na hřebeny M. F., Západní Kriváň, Suchý a hřebeny Martinských holí

nesení 15 kg batohu stojí průměrně 20 Kč). Přechod hřebenem severní části Malé Fatry je možný jen pro zdatné lyžaře za dobrých sněhových poměrů. Za mlhy a nepohody je nebezpečný. Laviny hrozí na příkřejších svazích jen za zvláštních podmínek, když napadne na tvrdý podklad mnoho nového sněhu, nebo když vítr způsobí velké návěje. Tura pro jednotlivce je riskantní, doporučuje se jezdit aspoň ve třech. Nocleh na chatách bez hostinců si vyjednejte předem a opatřte si klíče;

nespoléhejte se, že bude chata otevřena, třebaš většinou jsou i tyto chaty otevřeny celou sezonu. V chatách udržujte čistotu a pořádek.

Při písemných dotazech přikládejte známku na odpověď. Fotografování rozhledů a terénu na Malé Fatře je velmi vděčné, rozhled s vysokého hřebene a jednotlivých vrcholů na ostatní slovenská pohoří je překrásný. Bližší popis přístupu na chaty najdete v mém „Lyžařském průvodci Slovenskem“, vydaném v Turistické knižnici KČST v Praze.

SVAZ LYŽAŘŮ

VZPOMÍNÁME

Památku předsedy poslanecké sněmovny a bývalého ministra národní obrany Bohumíra Bradáče uctil ústřední výbor Svazu lyžařů bezprostředně po zahájení prvé ustavující schůze letošní sezony 23. října 1935. Ústřední výbor vyslechl v pozoru čestný projev,

kteřý učinil předseda Ing. Ant. Jauris. Čestná minuta ticha věnována byla na to muži, který měl pro lyžařství a jeho branný a vojenský význam plně porozumění. Jeho jméno zůstává v dějinách našeho lyžařství jasně zapsáno.

JEŠTĚ VALNÁ HROMADA 1935

Zprávy funkcionářů podány byly i letos písemně, rozmnoženy a každý delegát mohl je kdykoli (i několik dní před valnou hromadou) dobře prostudovati. Bylo to plných 22 stran velikého formátu 210×350 mm, hustě potištěných. Nemůžeme je pochopitelně zde přinésti doslova. Máme jen některé zajímavé výňatky.

Jednatel sděloval dlouhou řadu věcí, zajímavějších jen organizační pracovníky. Některé drobné zprávy z jeho oboru jsme přinesli již v č. 1. A máme je na jiných místech dnes. V takové formě jsou širšímu publiku stravitelnější.

Pojišťovací referent: Hlášeno bylo celkem 91 úrazů. Z toho připadá: zlomení nohou 9, pohmoždění nohou 18, poranění kolen 24, zlomení rukou 3, pohmoždění rukou 5, poranění prstů 4, zápěstí 2, ramen 3, loktů 3, zlomení žeber 5, poranění hlavy 4, kyčle 1, hrudníku 2, povšechných zranění 8. Několik případů pro jejich vážné zranění není dosud zlikvidováno, poněvadž nejsou členové dosud zdraví. K pojištění přihlásilo se pouze 70 klubů s počtem 2.555 členů a 198 závodníků. Ani v desátém roce pojištění nebylo dosaženo minimálního počtu 4.000 pojištěnců, jak bylo smlouvou mezi pojišťovnou a Svazem sjednáno. Je nepochopitelné, že tak levné pojištění není v klubech u členstva náležitě chápáno.

Komise cest a značení. Krkonošská župa Svazu lyžařů RČS. společně s Orlickou župou KČST. a Gebirgsvereinem v Rokytnici, provedly vytyčení Orlických hor. Svazem lyžařů RČS. poskytnut příspěvek na vytyčení okolí Ďumbieru v Nízkých Tatrách, v obnose Kč 1.000.—. Zhotovena lyžařská mapa Vy-

sokých Tater. *O zimní značení se jedná.* Jedná se též o zimní značení na Šumavě. Některé značky v Krkonoších doplněny budou orientačními tabulkami.

Dopravní referent: Svaz lyžařů je si plně vědom, že počet členů v klubech závisí z velké části přímo od toho, kolik a jak velikých výhod může klub svému členstvu dát. Poněvadž nejvíce záleží na výhodách na železnicích, snaží se Svaz, aby byly co největší. Bohužel tato upřímná a opravdová snaha nesetkala se dosud s takovým výsledkem, abychom mohli býti spokojeni. — Naopak, *Svazu nepodařilo se dosud přesvědčiti ministerstvo železnic, že způsob, jakým se zimní výhody na železnicích poskytují, poškozují zřejmě zájmy Svazu a že dosavadní praxe tak, jak se provádí, má za následek stálý úbytek členstva.*

Alpistický referent: Svazem lyžařů RČS. propagované vysokohorské lyžařství jde u nás kupředu velkým krokem. Velmi se u nás vžily výpravy do Alp, pořádané cestovními kanceláři, ovšem zde se jedná povětšinou o sport, provozovaný v nižších polohách.

Alpistická činnost svazová jest soustředěna hlavně v Klubu alpistů československých. Klub pečuje cvičením o nové členy a každého, kdo chce alpistiku provozovati; pořádá přednášky, informuje na svých týdenních členských schůzích o poměrech v jednotlivých skupinách Alp a poskytuje svojí knihovnou možnost seznámiti se s odbornou alpistickou literaturou. Vedle hlavního svého úkolu, pěstovati horolezectví, vysokohorské lyžařství a turistiku, navázal rozsáhlé styky s cizinou.

Letos byla obeslána výstava odbočky Club Alpino

SVAZ LYŽAŘŮ RČS DOPORUČUJE
VOSKY VELOX

V levém sloupci máme personálie: nahoře Ing. A. Jauris, předseda Svazu lyžařů, jak se tváří jednou týdně, když nassává pořádný lyžařský vzduch; pod ním dva populární příslušníci S. K. Nové Město na Mor.: mistr Cyril Musil a jeho bratr Bohuslav. — V pravém sloupci máme kuriozity: historie prvního snímku je trochu obsírnější: když měl být odstartován 50 km závod FIS, zuřil takový „blizzard“, že praporky z trati závodu byly rozneseny po celých Tatrách a stromy se ohýbaly jako rákosky. Nešlo to. Sotva padlo toto slovo, vichřice si to rozmyslila a v poledne se smálo slunce. Chlapci pak ze vzteku skákali s galerií Kriváně po hlavě a v pravouhlej lomeném stylu do vysokých hromad sněhu. Připletl se k tomu náš redaktor a zmáčknul neznámého hrdinu z M. Ostravy, jehož styl byl obzvlášť čistý. — Pak se pokusil o fotoštesti na známém ovčáku hotelu Kriván, který se po čtyřdenních FIS-útrapách vyhříval na slunci. — A konečně: u spodního obrázku si musíte domyslet, jak asi se tváří fotograf, jehož umění jsou připravovány tak surové úklady.

Italiano v Janově fotografiemi našich hor. Početný zájezd členů Club Alpin Français do Československa, loni uspořádaný, měl ve Francii velký ohlas. Účastníky byla konána ve Francii řada přednášek, které znamenitě posloužily propagaci Československa i Podkarpatské Rusi. Rovněž i v orgánu C. A. F. „La Montagne“ vyšly pochvalné články o tomto zájezdu. Další kladný výsledek tohoto zájezdu projevil se v zimě, kdy C. A. F. ve spojení se Ski Club Parisienne uspořádal lyžařskou výpravu na Podkarpatskou Rus do oblasti Tisy. Díky stykům Klubu Alpistů Českosl. vypravila se letos pořádaná expedice Francouzů, při příležitosti návštěvy Národních parků ve stř. Evropě, také do Vysokých Tater. Také pro příští rok jest připravován zájezd francouzských alpistů do Tater.

Mezinárodní tajemník měl velmi zajímavou zprávu. Bohužel mnoho faktů, o nichž mluvil (zejména FIS-závody) jsme v Z. S. probrali již dříve. Nemělo by smyslu je opakovat. Ale několik zajímavostí přece jen zbylo. Na př.: pro příští závodní sezonu u nás vyjednává se již nyní o účast lyžařského mužstva Japonska. Dále navázány byly styky s ruskou lyžařskou organizací a tohoto času vedena jest již korespondence a zkoumá se, za jakých modalit bylo by možno docílití případný start ruských lyžařů u nás a naopak.

Pokud se týče let budoucích, tedy jest v první řadě obeslati Zimní olympijské hry v Německu v r. 1936. V r. 1937 budou závody FIS uspořádány pravděpodobně ve Francii. V r. 1938 možno počítat se závody FIS ve Finsku a poněvadž Finsko provede jistě pouze závody klasické, tedy lze připravovat pro tento rok zá-

vody FIS ve sjezdu a slalomu v Československu a bude nutno o závody ty na kongresu FIS v r. 1936 zažádati.

Valné hromadě předložili své zprávy i tiskový referent, vydavatelstvo Zimního Sportu, pořadatelský odbor, ovšem a zejména pokladník a přirozeně i Technický sbor.

Náčelník měl velmi zajímavou zprávu, což je při povaze našeho sportu samozřejmé. Vyjímáme z ní podrobněji oddíl o výsledcích závodní činnosti přímo v rámci Svazu.

Přespolní běh Svazu lyžařů uspořádal Lyžařský odbor S. K. SLAVIA Praha v Senohrabech.

Mistrovství republiky Československé 1935 konáno odděleně a sice závod na 18 km, závod sdružený a skok konán ve Špindlerově Mlýně, ihned po závodech FIS, účast závodníků byla dobrá; závod na 50 km konán později v Harrachově. Mistrovství v běhu na lyžích na 18 km dobyl František Šimůnek, S. K. SLAVIA Praha, titul mistra republiky Československé v jízdě na lyžích pro rok 1935 dobyl Antonín Bartoň, Český Ski Klub Vysoké, mistrem ve skoku stal se člen KČST Moravská Ostrava, Alfréd Steinmüller, skoky 64·5 a 70·5. Mistrovského titulu v závodě na 50 km dobyl Cyril Musil, S. K. Nové Město na Mor.

Mistrovství klubů pro rok 1935 získal Lyžařský odbor S. K. SLAVIA Praha před Lyžařským závodním klubem Praha a Č. K. S. Ski v Jilemnici.

Celostátní lyžařský hřídkový závod brannosti konán byl v Janských Lázních, vítězem stala se hřídka Sportovního klubu Nové Město na Mor.

Závod o pohár kongresového můstku konán 10.

NAŠE FOTOSLUŽBA!

Odprodáme několik set továrně nových fotografických přístrojů různých formátů s nejlepší značkovou optikou **za poloviční ceny!**

Nikdy už nekoupíte levněji • Navštivte nás •

FOTO „ARGO“, NESRSTA-BEKÁREK, PRAHA I., KAPROVÁ 9. TEL. 635-78

března a vítězem stal se *Antonín Bartoň, Český Ski Klub Vysoké nad Jiz.*, skoky 68, 64 a 69·5 m.

Závod o „Tatranský pohár“ pro pozdní termín Velikonoc nemohl se konati.

Svazové Velikonoční závody ve sjezdu a slalomu ve Vysokých Tatrách, konány na Bílou sobotu a Pondělí Velikonoční. Vítězem závodu ve sjezdu „o cenu Popradského Plesa“, stal se *Jaroslav Čtvrtečka, Klub čs. turistů, odbor Praha*, závod ve slalomu o cenu Karla Danko vyhrál *Lászlo Ogloi*, Maďarský lyžařský svaz.

V zahraničí byla poslední sezonu naše činnost velice skromná; omezila se na dva zájezdy do Jugoslaviie na

Přebory slovanských národů a německé mistrovství v Garmisch-Partenkirchen. *Naše mužstvo dobylo po druhé mistrovství Slovanských národů.*

Pozoruhodného úspěchu dobyl nám závodník *Antonín Bartoň* na velkém můstku v *Planici* v Jugoslavii skoky nad 80 m; *dobyl skoky 85·5 a 82 m druhé ceny* při velké mezinárodní konkurenci.

Zpráva technického sboru obsahovala vedle náčelnické, zejména *cvičitelkou*, z níž některé zajímavé podrobnosti máme v rubrice „Cvičitel“, dále *soudcovskou, závodní, závodnickou, můstků, o sjezdu a slalomu, bobsleighovou, zprávu o brannosti, o dorostu a zdravotní.*

ZE SVAZOVÉ DOMÁCNOSTI

Členská registrace. Povinností členů Svazu lyžařů RČS. je každoročně zasílati ústředí členské výkazy. Tato povinnost se neplní a celá řada klubů do dnešního dne členské seznamy nezaslala. *Apelujeme proto na kluby, které dosud členské výkazy nezaslaly, aby tak učinily neprodleně, aby členský výkaz vypracovaly pečlivě tak, aby byl úplný!* Bude tím umožněno, aby pro příští správní období hlášeny byly pak pouze změny, t. j. seznam členů vystoupilých a seznam členů nových.

H. D. W. Dosavadní smlouva s HDW. byla námi vypovězena v prosinci 1934. Brzo po závodech FIS byla zahájena jednání, která měla účel odstraniti dualistické zastoupení Československa ve FIS. Návrh na vytvoření jednotné organizace pro styky mezinárodní byl odeslán HDW a týž pozván k dalšímu jednání

ni zvláště o obeslání Zimních Olympijských Her v Garmisch-Partenkirchen.

Svaz lyžařů věnoval za loňské sezony tyto čestné ceny: na svazový přespolní běh, na akademické přebory, na přebor dorostu — „Memoriál Dra Synáčka“, na juniorské přebory — „Memoriál J. Rösslera-Ořovského“, na „Velkou cenu ČSR ve sjezdu a slalomu“, na závody Mezinárodní lyžařské federace (FIS) ve Vys. Tatrách, na mistrovství RČS. v běhu na 18 km, závod sdružený a skok prostý, na mistrovství RČS. v závodě na vytrvalost — 50 km, na pohár kongresového můstku, na Velikonoční závody ve sjezdu a slalomu ve Vys. Tatrách.

Naši závodníci na vojně. 1. října 1935 narukovali: B. Musil, B. Kosour, J. Formandl, K. Beinhauer, Ing. O. Jelínek, J. Kralovec a J. Ilavský.

DOKONALÝ SERVICE PRO ZÁVODNÍKY

POD VEDENÍM LEOŠE STEHLÍKA

LYŽE

sjezdové a slalom, technicky zdokonalené z prvotřídního dřeva. Pro běh lepené ze tří vrstev

HOLE

zpracované podle zkušeností nejlepších závodníků

OBUV

pro sjezdaře zdokonalenou podle orthopedických zásad

ODBORNĚ

montujeme hrany patent „Černý“, ocelové a kombinace. Naše dílna jest vybavena speciél. strojem

LYŽAŘSKÉ PRÁDLO

pro závodníky nepostradatelné.
Zákonem chráněno

Skauting

PRAHA II., VODIČKOVA 6

TELEFON ČÍSLO 274-23

Žádejte náš ceník

CVIČITEL

Kolik nás je? — Na začátku zimní sezony 1935-36 máme 278 cvičitelů. Župa *pražská* jich má 22, na druhém místě je *západočeská* 44, třetí *krkonošská* 26, následují *brněnská* 25, *běžkydská* 22, *jesenická* 15, *jihoecká* 14, *západoslovenská* 12, *východoslovenská* 8, *podkarpatoruská* 7 a poslední je *jizerská*, která (aby nebyl omyl, pravíme slovy) má pouze tři cvičitele.

Cvičitelé se zkouškou nad 2000 m jsou v župě jihoecké 1, krkonošské 2, pražské 5, západočeské 3, celkem 11.

Pracovat, pracovat! Podle hlášení žup mnoho cvičitelů nevykonávalo svoji funkci. Ti, kdož nemohou pracovat pro jedno období, ať vyžadají si u Cvičitel'ského odboru dovolenu, *kdož nechce pracovat*, ať žádají vystavení legitimace a vydání odznaku vedoucího a *vrátí odznak i legitimaci cvičitele*. V mnohých případech bude C. O. nucen zakročiti ze své moci.

Vyučování za úplatu povoleno 6 cvičitelům. V důsledku úpravy vyučování jízdy na lyžích, žádáme všechny, kdož za úplatu hodlají učit, aby podali prostřednictvím Svazu lyžařů RČS. žádosti na Zemský úřad podle výnosu ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy z 7./II. 1935 č. 4408/35. Tímto výnosem pověřen byl Svaz lyžařů RČS. vedením evidence, dozorem nad vyučováním a jedině on je oprávněn vystavovati ověření cvičitelům.

Ověřování legitimací vedoucích, dozor nad jejich činností, přísluší v prvé řadě *župám*! Legitimace ově-

řuje župní referent cvičitelů, CO však zadrží každou legitimaci, která nemá fotografii, neb jejíž majitel nemůže se prokázati členskou legitimací o zaplacených příspěvcích Svazu lyžařů RČS. za sezonu 1934/1935.

Školy Svazu lyžařů se vykazují dobrým úspěchem. Za veliké podpory Oddělení pro cizinecký ruch životní pojišťovací společnosti *Fénix* v Praze mohli jsme uspořádati větší počet kursů pro širší veřejnost i své členstvo. Zájem zde je, nutno pouze, aby kluby a župy rozuměly, že školy pořádáme jen proto, abychom se snažili o lepší úroveň našeho lyžařství. Sít škol rozšíříme, prosíme o spolupráci všech. *Oznamte nám, pokud se tak nestalo, kteří cvičitelé — dobří vychovatelé jsou bez zaměstnání*. Pomůžeme jim překonati nepřítelů doby.

Vedoucím škol byl prof. *Jiří Jelínek*, dále vyučovali *V. Myšák, Feistl, Ing. Horský, Dr. Votava, L. Weiss, T. Rumpelmayer-Romani* a *J. Münz*.

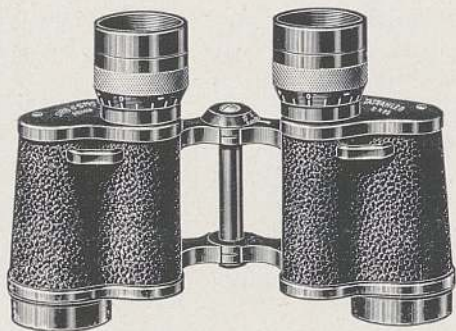
I. kurs 7.—12./I. 35 na Dvoračkách, 19 účast., 12 pokroč., 7. nováč.; II. kurs. 14.—19./I. na Výrovce 13 účast., 8 pokroč., 5 nováč.; III. kurs 21.—26./I. na Tanečnici 10 účast., 7 pokroč., 3 nováč.; IV. kurs 28./I.—4./II. 35 na Dvoračkách 20 účastn., 6 pokroč., 14 nováč.; V. kurs 11.—16./II. 35 ve Špindl. Mlýně 10 účast., 3 pokroč., 7 nováč.; VI. kurs 25./II.—2./III. 35 na Dvoračkách 33 účast., 20 pokroč., 13 nováč.; VII. kurs 11.—16./III. 35 na Výrovce 24 účast., 12 pokroč., 12 nováč.; VIII. kurs 23.—31./III. 35 v Tel-

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

ODBOR PRAHA V PRAZE II., ŠKOLSKÁ ULICE 14. TELEFON 318-34

Dálky přiletí k vám opatříte-li si pro zimní sport **triedr**

TATRAHLEID

8 × 30

Vyrábí a dodává jediná tuzemská továrna mikroskopů a triedrů

SRB A ŠTYS, Praha XVII., Kavalírka 208.

Místní prodejna: Praha II., Myslíkova ul. 10. Žádejte u svého optika neb přímo u nás.

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

gartu 14 účast., 4 pokroč., 10 nováč. Celkem 8 kursů a 143 účastníků, z toho 72, t. j. (50%) pokročilých, 46 (32%) méně pokroč. a 25 (18% nováčků. Mužů 48%, žen 52%. Z loňských účastníků 14% celkem.

Ze Svazu (včetně KČST) bylo 88% účastníků, 2% z jiných organizací, s námi nespojených, 10% neorganizovaných. *Vyučujeme každého!*

Zkoušky vedoucích ve všech župách dne 9. února 1936.

Zkoušky cvičitelské ve všech župách dne 16. února 1936.

NAŠE LYŽAŘSKÉ ŠKOLY

9.—14./XII. v Krkonoších, Sokolská bouda, začátečníci.

9.—14./XII. v Krkonoších, Dvoračka, pokročilí.

23.—28./XII. Krkonoše, Vánoční kurs na Jónových boudách, pokročilí i začátečníci.

6.—11./I. Šumava, Špičák, začátečníci i pokročilí.

13.—19./I. Krkonoše, Výrovka, pokročilí.

20.—25./I. Beskydy, pokročilí i začátečníci.

27./I.—1./II. Krkonoše, Dvoračka, pokročilí.

2.—7./II. Krkonoše, Špindlerův Mlýn, začátečníci, pololetní kurs.

2.—7./II. Krkonoše, Dvoračka nebo Výrovka, pokročilí.

Vedoucí Svazu lyžařů! Vyzvedněte svoje odznaky a výkazy o činnosti u svých župních náčelníků do 31./XII. 1935. Předložte svoje členské legitimace, opatřené platnou nálepkou.

Cvičitelé Svazu lyžařů! Odznaky a výkazy o činnosti budou vydávány v kanceláři Svazu lyžařů každé úterý od 15. do 18. hod. Všechny cvičitelské legitimace musí být opatřeny fotografiemi; odznaky budou vydány jedině po předložení členské legitimace, opatřené nálepkou. Odznaky a legitimace musí být vyzvednuty do 31./XII. 1935.

16.—21./II. Krkonoše, Harrachov, pokročilí i začátečníci.

23.—27./II. Krkonoše, Benecko, pokročilí i začátečníci.

29./II.—5./III. Nízké Tatry, Ištvánov nebo Dumbier.

7.—12./III. Krkonoše, Dvoračka, pokročilí.

14.—19./III. Vysoké Tatry, pokročilí, velký zájezd.

21.—26./III. Nízké Tatry, Telgárt, pokročilí i začátečníci.

28./III.—2./IV. Krkonoše, Sokolská bouda, pokročilí i začátečníci.

4.—9./IV. Krkonoše, závěrečný kurs na Dvoračce nebo Výrovce.

PRO LYŽAŘE

OBLEK moderního střihu z velmi dobré látky v barvě tmavomodré nebo tmavohnědé, pánský nebo dámský .

180,-

PROFIL. LYŽE z dobrého jasanu s přípev. Huitfeld. vázáním, 1 pár popruhů, 1 sjezdový vosk, (lyže v délce 180, 190, 200—205 cm)

119,-

1 PÁR LYŽAŘSKÉ OBUVI z la mastnočinné kůže 2× ručně šitá, nový střih, zaruč. nepromokavá pánská Kč 126,-, dámská

119,-

V případě potřeby použijte naší úvěr. akce
Obrazkové ceníky mimo Prahu vyplaceně

NEJVĚTŠÍ OBCHODNÍ DOMY

BROUK-BABKA

AKCIOVÁ SPOLEČNOST

PRAHA VII., Belcrediho třída 58-68

Brno - Mor. Ostrava - Plzeň - České Budějovice

VE VÝZBROJI
DOBRÉHO LYŽAŘE

NESMÍ NIKDY SCHÁZET

TROJICE

VÝBORNÝCH KAMEL

Orion

- 303 MLÉČNÉ
- 304 KÁVOVÉ
- 305 OŘÍŠKOVÉ

JSOU CHUTNÉ,
VÝŽIVNÉ, OSVĚŽUJÍCÍ

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1936

Japonci jdou na nás přes Sibiř. Rusové mají nyní tak dobrý provoz na Magistrále, že se na Dálný východ cestuje lépe, laciněji a kratěji železnicí, než lodí — pokud ovšem cestujícím není třeba tance, banketů a a křtů na rovníku. Japonské olympijské vedení rozhodlo, že požitků tohoto druhu mají býti šikmoocí závodníci ušetřeni a vypravuje je do Evropy přes Sibiř. — 25. prosince t. r. opustí lyžařské mužstvo Japonsko. Bude v Evropě absolvovati řadu závodů, mezi nimi ovšem ZOH, ale také Holmenkoll a pravděpodobně i naše mistrovství. — Přijede celkem 40 mužů, kteří byli přes celé léto velmi pečlivě trainováni. Obsadí všechny lyžařské, bruslařské a hokejové soutěže.

Rakouské mužstvo bude prý tvořiti 26 mužů a 4 ženy. Předběžná přihláška byla už podána. Ö. S. V. veřejně vyzve své členstvo, aby se přihlásili dobrovolní průvodci a pomocníci mužstva.

Finové vyšlou na Zimní Olympijské Hry po čtyřech mužích do kombinace, do 18 km závodu, do 50 km závodu, po dvou mužích do sjezdu a slalomu, dále startují ve štafetě a v závodě vojenských hlídek. Jakým počtem se zúčastní závodu ve skoku prostém, není ještě známo. Training Finů vede i u nás dobře známý plukovník Palmros. Zatím je pro training vybráno 27 mužů. Začíná v těchto dnech v Virumäki. — Velmi početně obešlou Finové i všechny soutěže bruslařské. Zajímavé je, že bruslaři počali svůj training na kolečkových bruslích.

Francouzi rozhodli se zatím obeslati z olympijských soutěží lyžařských jen běh na 18 km, sjezd a slalom a sice největším přípustným počtem závodníků.

Švýcaři vzácně upřímní! Mají trochu potíží s otázkou amaterismu a profesionálního učitelství a tak napsali do Garmische hezkou větu: „Doufáme, že určitě seženeme dostatečný počet závodníků, kteří nejsou lyžař-

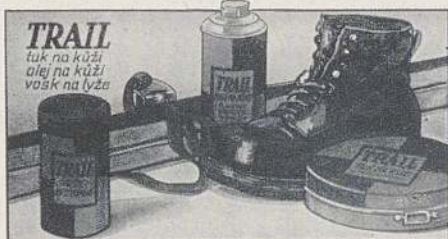
skými učiteli, takže budeme moci býti i v lyžařských soutěžích zastoupeni.“ — Pěkné svědectví doby.

Norové určili již své olympijské reprezentanty pro sjezd. Jsou to: Birger Ruud, Sigmund Ruud, Raymond Soerensen, Arne Ulsteen, Sverre Lassen-Urdahl, Alf Konningen, Sverre Kolterud, Per Fossum a Arne Christiansen. O Vánocích podrobí se všichni speciálnímu trainingu. Do Garmische však všichni nepojedou. Budou ještě „přebráni“ při několika rozřadovacích závodech.

Poláci rovněž zbrojí na ZOH velmi pečlivě. Od konce září 1935 jsou kandidáti lyžařského mužstva soustředěni ve výcvikovém táboře, který vede Bronislav Czech a který je umístěn poblíže Krakova. — Hokejisté budou od 15. listopadu do 15. prosince na „cvičném“ turné střední Evropou, protože Polsko nemá umělého kluziště; pojedou ovšem do Budapešti (především), pak i do Vídně, do Arosy, do Berlína, ba i do Bukurešti. Na tomto křížování Evropou ovšem *nemají* Prahu na cestě. Jiná — *lepší* — mužstva však do Prahy ráda trefí.

A největší kanony: Angličané. Přihlásili sedm závodníků a šest závodnic. Prý také na běhy. — My si ještě dobře pamatujeme, jak se o nás p. Lunn na kongresu v Sollefee otřel a jak honosně přirovnával anglické lyžařské síly v klasičských disciplínách k silám našim. To bylo řečí. Porazíme je vždycky, jak si budeme přát. Ale to není všechno. I tam, kde si svého času mohl (ale neměl!) p. Lunn něco dovolit, totiž v disciplínách alpských, jsou velcí Britové poráženi jako začátečníci. Na FIS závodech 1935 v Mürren se mezi prvými dvaceti ve všech závodech objevuje anglické jméno jen jednou a to nejdříve na 10. místě. Ale i na svém vlastním mistrovství byli v těchto disciplínách řádně poráženi. A teď mluvit!

Švédsko obešle početně všechny disciplíny.

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS, Praha-Liberec**

První českoslov. lovárna na
BRUSLE
ZÁVĚSY · ZÁSTRČE · ŠROUBY
E. KATSCHNER
POLICE 1/2 MET.

46 LET ZKUŠENOSTI
VYTVOŘILO TRADICI ZNAČKY
PKD
PRAVOTŘIŠNÍCH BRUSLÍ

K dostání ve všech odbor. závodních železář. a sportov.

SPORTOVCI — SPORTOVČŮM!

LYŽE A ZIMNÍ VÝSTROJ DODÁ FA:

HECHT-MALEČEK-VODIČKA

PRAHA II., JUNGMANNOVO NÁMĚSTÍ č. 19 — TELEFON Č. 23533

ZPRÁVY

Náčelník Sněhařů v Domažlicích, Karel Wimmer, zemřel tragicky při nočním cvičení 6. hraničářského pluku v okolí Týnských hájů, jehož se zúčastnil jako záložní četař. Svého populárního závodníka, který je opustil ve svých třiceti letech, pohřbili věrní Sněhaři 25. července t. r.

Socha presidenta Masaryka na hřebenu Orlických hor. Při slavnostním zahájení dopravy na nové horské silnici z Deštné k Masarykově chatě na Šerlichu bylo před touto chatou, která je majetkem královéhradeckého odboru Klubu čl. turistů a od června i sídlem státní meteorologické stanice, odhaleno bronzové poprsí pana presidenta. Socha je dílem akademického sochaře Leoše Kubíčka.

H. D. W. sněmoval 29. září t. r. v Litoměřicích ze předsednictví řed. Jul. Streita z Jablonce n. N. Kdybychom se zde zabývali také politikou, mohli bychom trochu rozebrat zejména úvodní projev předsedův. Ale zůstaňme raději u sportu: lyžařská mistrovství HDW budou 24.—26. ledna v Rokytnici n. Jiz., bude-li včas hotov můstek. Týden před tím vybojovány budou obvodové přebory. Sánkařská mistrovství se pojedou 26. ledna na Ještědu. Bruslařská mistrovství budou 19. ledna v Tatr. Poliance. A ovšem: 5. ledna budou v Dubé i přebory v „Eisschiessen“!

Na Dumenu v Podkarpatské Rusi byla postavena chata péčí KČST v Rachově. Zatím má jen 15 lůžek, počítá se však s brzkým rozmnožením na čtyřicet. Chata leží ve výšce 1200 m a má velký lyžařský význam. Chata je již od léta v provozu. Z Rachova je vzdálena dvě hodiny cesty.

Na Hrbe, ve Slovenském Krušnohoří, stojí ve výšce 1100 m nová chata KČST.

V oblasti Chabence provedeno bude ještě před zahájením zimní sezony lyžařské značkování cest tyčkováním, podobně jako na Krkonoších. Nejdříve se tak stane na cestě od Lužné k Velké holi.

Na Velkém Boku v Nízkých Tatrách bude se z jara stavěti chata. Zatím se buduje vodovod a připravuje potřebné dříví.

Nová chata L. K. Brouk a Babka pod Lysou horou. Agilní odbor L. K. Brouk a Babka v Moravské Ostravě otevřel 29. září vlastní chatu. Slavnosti zúčastnilo se asi 500 lidí (zejména členové odborů L. K. Brouk a Babka z Prahy, Plzně, Přerova i z Bratislavy). Slavnost zahájena byla vysvěcením nové chaty farářem z Borové, který jako prvý slavnostní řečník žádal místní lid, aby chatu chránil před škůdci a žháři. Pak následovaly proslovy zástupců KČST, DTJ, firmy Brouk a Babka atd. Za Svaz lyžařů a jeho Bezkydskou župu blahopřál Ing. Lipanský. Pak následovala výměna klubových vlajek mezi odbory B.+B. a prohlídka chaty, která stojí na úpatí Lysé hory na západním svahu, v obci Malenovicích, vzdálena asi 1 1/2 hodiny od Frýdlantu n. Ostr. Je to srubová stavba s kamennou podezdívkou. Má inspekční pokoj, umyvárnou, prostrannou jídelnu a kuchyň; v chatě nebude nájemce. V podkroví jest jedna pánská a jedna dámská společná noclehárna, celkem asi 25 lůžek. Celkový stavební náklad i s pozemkem a vnitřním zařízením činil 50.000.— Kč.

—xl—

nečekejte až vlak odjíždí

ale již nyní

musíte Vaše lyže

skiglissovati

«SKIGLISS» — podkladová a trvalá, tvrdá, kluzká hmota tvoří na skluznicích tuhou, kluzkou vrstvu, která po několik týdnů nemusí být obnovována. — K tomu «SKIMONT» originální švýcarský univerzální vosk pro sjezd a stoupání — a otázka o voskování jest vyřešena. Natřete ihned lyže «SKIGLISS-SEM», pak jste ke startu vždy připraven. — Vyžádejte si ve sportovním závodě prospekt.

LUŽEBNÍ TOVÁRNA „UNION“, DRAHOVICE — KARLOVY VARY

Lyžařské vázání

účelné tvarem a provedením, houževnatá a nezlomná surovina, pro sport způsobilé, značkové zboží.

Mat. Salcher a synové a.s., Bilovec, Č.S.R.

Skok 150 metrů dlouhý. Musili jsme se to dovědět z „Revue du Ski“. Neuvěřitelný skok o délce 150 m a do hloubky 200 metrů se prý šťastně podařil dne 19. února 1911 na německém svahu Krkonoš. Toho dne prý několik vojnů německé armády trenovalo na svazích Vysokého Kola. *Náhle* (!) byli překvapeni silnou vichřicí. Sjížděli přímo s Vysokého Kola, vtr v zádech a v hustých mracích. Vojín vpředu, domnívaje se, že musí již dojetí na rovinu, nijak nemírní rychlost a přešel sněhovou návějí. Teprve v tom okamžiku si uvědomil, že skočil s můstku, s něhož nikdy před ním, ani po něm se žádný lyžař skočit neodvážil. Byl to převis nad hlubokou strží. Po tomto nedobrovolném letu dopadl prý na vrstvu měkkého sněhu a nezpůsobil si žádných vážných zranění. — —

Servus! Tato bohupustá historka je školním příkladem t. zv. „mláčení o zem“. Redakce R. du S. je nejen velmi důvěřivá k Prušákům (a jako redakce *francouzská* by jim věřit neměla!), ale nad to nemá ponětí o geometrii a zejména nikoliv o pravoúhlém trojúhelníku. Narýsujte si v libovolném poměru hloubku 200 m a pak vezměte do kružítka délku 150 m. Představte si ty Sněžné jámy a zjistíte s úžasem, že musíte historku opravit: ten dobrý muž nedopadl vůbec na zem, nýbrž dodnes visí nad dnem Sněžné jámy a straší gentlemeny, pijící moselské na verandě hotelu. Za bouřlivých nocí přiletá se schovat do věže a přejete-li si, pan Gubisch, vládce boudy, ukáže vám

jej zcela zadarmo. Doporučuje se však ozbrojit se bezvadným cestovním pasem a povolením říšských úřadů k přestupu hranic. Jinak by vás mohli muži z S. A. doprovodit na pěkný sjezd dolů do Schreiberhau. V útulné cele Gestapo mohli byste pak trávit čas na př. psaním zaručených zpráv z Krkonoš pro Revue du Ski.

Infekce v motorech. Prach spojen s olejovými zbytky pokryl skříň a chladicí plášť. Jisté množství nečistot proniklo do karburátoru a do spalovacích prostor. Těch automobilistů, kteří chrání stěny válců grafitovým filmem, je dosud malé procento. Rodol se vžívá jen postupně, protože byl v dnešní koloidní formě zaveden teprve nedávno. Tím spíše je třeba, aby byl před podzimní sezonou vnitřek motoru důkladně promyt Cleanoilem, speciálním čistícím olejem. Service Speedwell a všechny prodejny tohoto anglického oleje, který vedl Kubíčka k absolutnímu vítězství 1.000 mil, zařídily letos desinfekci motoru. Před plněním zimních druhů Speedwellu nebo speciality Polar, pro tuhé mrazy, je motor zdarma ošetřen Cleanoilem, propláchnut a zbaven brusných zbytků. Před počátkem sezony, kdy se začne plnit Polar a Speedwell Winter různých typů, budou prodejny zásobeny pomůckami a čistícími oleji a personál bude odborně zaučen pro tuto moderní službu. obraťte se tudíž na autodílny, garáže a sportovní závody, které vedou Speedwell, s plnou důvěrou.

LYŽE VÁZÁNÍ, HOLE, SÁNKY, HOCKEYOVÉ HOLE

Pište o ceník!
Klubům sleva!

Je mnoho výrobců lyží - zkuste to však s námi!
Jsme odborný závod a máme 41 let zkušeností!

1894
-41-
1935

H. MEČÍŘ A SPOL., JILEMNICE

LEI

Učte se plovat

**V KLIMENTSKÝCH LÁZNÍCH
PRAHA II., KLIMENTSKÁ ULICE 9**

NA LYŽE DO HOR!

Krkonoše - Bouřňák - Krušné hory
- Orlické hory - Rakousko
Rychle a levně dopraví Vás

Lidová autodoprava,
Praha XVI., Kartouzská 3, t. 413-51, 412-20, 433-29,

Wagons - Lits // Cook,
Praha II., Příkopy 26, tel. 280-01, 279-24, 303-95

a Oddělení pro cizinecký ruch pojišťovny Fénix,
Praha II., Václavské nám. 60, telefon 350-55.

BIBLIOGRAFIE

Jaromír Fučík: *Krušné hory*. Vyšlo jako osmý svazek Knižnice KČST, stran 184, cena 20 Kč. Je to prakticky uspořádaný průvodce, stejně hodnotný pro turistu i lyžaře. Popisuje výběrně všechny tury po Krušných horách od Falknovska až po Podmokly.

Mapa Podkarpatské Rusi v měřítku 1 : 300.000 vydána byla nákladem knihkupectví KČST, jako tisk původní kresby Jar. Dostála v osmi barvách; obsahuje všechny značené cesty. Cena Kč 12-60, podlepená Kč 20-60.

H. Brandenberger, *Skimechanik*. — Nákladem fy Paul Haupt v Bernu. — Je to výborný komentář ke švýcarskému učebnímu plánu lyžařskému. A švýcarská škola patří k nejlepším, jsou opravdu ze všech nejvíce založena na mechanické stránce jízdy. Kniha bere zřetel i ke škole rakouské a německé. Psána je po způsobu právnických komentářů: napřed „zákon“ a na jeho osnově poznámky a výklady. A švýcarský lyžařský „zákoník“ je sám o sobě skvělá věc. Dobrá knížka!

Rudolf Friedrich: *Der Skikurs in 4 Sprachen*. — Vydalo nakladatelství H. Kapri & Co., Vídeň VII., Burggasse 6. — Každá stránka je napřed německá, pak anglická, francouzská a italská. Kniha je zřejmě určena pro mezinárodní hosty, přicházející do rakouských Alp buď se učit, nebo se zdokonalovat v jízdě na lyžích. Má čtyři oddíly: 1. Všeobecná část; obsahuje hlavní lyžařské pojmy, popisuje sníh, značení, tury, dopravu, výzbroj a výstroj, závody atd. — 2. Lyžařská škola; různé druhy vyučování a postup. — 3. Lyžařská tura. — 4. Slovník lyžařského názvosloví. — Autor užívá formy rozhovorů učitele se žáky, což nám dosti nesedí. V knize je řada dobrých obrázků a instruktivních nákresů. Kredo je ovšem alpské. Není to nic nového, ale je to dobrá knížka.

Zima, týdeník lyžařů, hockeyistů a bruslařů, oficiální orgán Bruslařského svazu RČS., zahájil 11. října 1935 svůj druhý ročník. V celku zachovává svoji dřívější formu, zevní i vnitřní. Má k našim lyžařským věcem celkem pozitivní stanovisko. Chtěli bychom se tentokrát trochu pozastavit u úvodníku „Byla letošní naše mezinárodní lyžařská sezona úspěšná?“, označeného autorským pseudonymem „Ski“. Nechceme rozbírat obsah článku a zejména s ním nechceme polemizovat. Jsme zásadně pro svobodu slova. Autor neříká ostatně ničeho, co by snad bylo k polemice příčinou. Pozastavujeme se jen nad jeho pseudonymem. (Styl nám sice připomíná určité pero, ale to je celkem vedlejší.) Nejsme zásadně proti pseudonymům, sami jim ve svém listě nebráníme, ale domníváme se, že jakákoliv výtku, tedy i mírná, má být podepsána. Autor neříká nic nového. Všechny ty věci byly daleko dříve řečeny přímo ve Svazu lyžařů, ať již v tom, či onom smyslu. Není zde tedy příčin se skrývat. Poměry v našem sportu, zejména dnes, vyžadují, abychom si vše řekli upřímně, ale také s otevřeným hledím. Článek není vlastně stížností, je rozhodně myšlen ve prospěch našeho sportu, o tom není pochyb, ale je rekriminací. A nikdo nás nepřesvědčí, že i rekriminace — zejména je-li vážně míněna — má být plně podepsána. Má pak docela jinou váhu.

SVOU LÁCÍ ZNÁMÝ

A. NIKODÉM

PRAHA I., CELETNÁ
v průchodě proti Bafovi

brilanty, šperky, hodinky

Sportovní potřeby

VŠEHO DRUHUNA-
KOUPIŤE NEJLEVNĚJI
PŘÍMO U VÝROBCE

Sport-Dvořáček

PRODEJNA - PRAHA II., JEČNÁ 20

Prvotřídní lyže „SKI-MÜLLER SPECIAL“

kupujete levně u odborníka. Výroba lyží

Sportovní dům J. MÜLLER v Harrachově.

Lyžařská výzbroj, obleky, boty, sáňky atd.

Vyžádejte si ceník.

Lyže a sáňky se půjčují.

KOMANDITNÍ SPOLEČNOST

JUL. RÜTGERS

MOR. OSTRAVA

Závody:

**Vítkovice - Moravská
Ostrava - Žilina**

HYGIENA MOTORU.

POUKÁZKA.

PROVÁDÍME ZDARMA ODBORNÉ VYPLACHOVÁNÍ MOTORŮ.

Znáte tuto službu SPEEDWELL CLEANU? — Než naplníte zimní druh oleje, pošlete nám tuto poukázku. — Sdělte laskavě:

ADRESU VAŠÍ AUTODÍLNY, GARÁŽE, kde si přežete, aby se vyplachování provedlo:

VAŠÍ ADRESU

Vystřihněte laskavě, nalepte na dopisnici 50 hal. známku a zašlete na adresu: SPEEDWELL s. s. r. o., Praha I., nám. Republiky, pal. Kotva.

Zimní provoz zdokonalí SPEEDWELL POLAR

SPEEDWELL OILS

Reference továren:

AERO, JAWA, OGAR, PRAGA, ŠKODA, TATRA, WALTER, ZET

Lexikon československých automobilistů s automobilovým slovníkem v pěti řečech zpracovaný Ing. Jos. Drbalem, honor. doc. a komisařem věd. úst. čs. techn. v Praze za spolupráce několika profesorů české a německé techniky v Praze. Ryze vědecké zpracování, přístupné však i nejširším kruhům, majícím zájem o automobil, jeho konstrukci, udržování atd. V devíti obsažných kapitolách je pojednáváno důkladně o všech technických věcech, věnována pozornost pohonným látkám, mazání atd. a podán návod jak s autem zacházeti a je udržovati. V právní části je probrán nový automobilový zákon, právní stránky provozu, poměr zaměstnavatele a zaměstnance, pojištění, náhrada a informace o průkazních listinách doma i za hranicemi. Lexikon přináší vyobrazení a vysvětlení mezinárodních značek, daňové tabulky, jakož i údaje o typech vozů domácí výroby s věcným popisem konstrukce a nástiny vývoje. Lexikon má též úplný adresář Autoklubu ČSR., přináší 81 původních nápisů automobilových součástí a 40 fotografických snímků, takže poskytuje všestranný názor na mechanismus auta. Zvláště vítána bude slovníková část obsahující přes 3.000 referátů v jazyku českém, německém, francouzském, italském a anglickém. Lexikon bude praktickou příručkou všem, kdož jedou za hranice, obchodníkům, hotelierům, jakož i všem, kdo přicházejí ve styk se zahraničními automobilisty. Bude nezbytnou pomůckou našim právníkům, politickým i samosprávným úřadům, četnickým stanicím, soudům a redakcím. Drbalův Lexikon poslouží vlastníkům všech aut, jejich řidičům, opravnám aut, majitelům garáží a všem příbuzným odvětvím průmyslu. Dů-

kladnost, jasnost a srozumitelnost jsou přednosti tohoto původního díla naší automobilové literatury. Objednávky řiďte na expedici „Lexikon čsl. automobilistů“, administrace Praha XII., Fochova tř. 31 II.

Malý dárek, který prokáže velké služby. Chcete někoho obdarovat levným, při tom však pěkným a praktickým dárkem? Kupte mu Thymolinové pouzdro! Skvělá věc pro lyžaře. Vejde se do něho kartáček i Thymolin, je lehoučké a velmi skladné. Na túrách i na zájezdech prokáže vždy velkou službu.

Klub Alpistů čsl., odbočka v Brně, pořádá od 2. do 17. listopadu t. r. *Výstavu horské fotografie*, vesměs práce členů K. A. ČS.

Výstava je instalována ve výstavní síni Průmyslového muzea v Brně, Husova tř. denně od 9—12 a od 14—17 hod.

Nová česká chata v Krušných horách postavena byla nad obcí Ladunkem, která leží nad známým Lomem na trati do Moldavy. Je vlastně již dost hluboko pod hřebenem Krušných hor, takže lyžařsky přijde v úvahu jen uprostřed zimy a za dobrých sněhových poměrů, ale pro místní lyžařské kruhy, rekrutující se hlavně z dělnické a hornické mládeže, má nesporný význam.

AUTOCHLADIČE

všech značek vyrábí a opravuje
V. CHYTI, PRAHA-NUSLE, Oldřichova 37, telef. 547-79.
Mrázuvzdorné náplně do chladičů.

Sportovní ceny putovní poháry - plakety

Výrobci:
Fr. Javůrek - Jos. Vrabec, Praha II., Žitná 1. Tel. 307-81

První odborný závod v Dejvicích

SPORT - JANDOVÁ - DEJVICE
na Hutích, č. 3 n., telefon 734-63
vyhoví Vám v každém směru odborně a levně

UHLÍ-KOKS-ANTRACIT

z tuzemských i cizozemských dolů na vagony. — V Praze na povozy i pytle dodává
SVOBODA & HINAIS, PRAHA II., VODIČKOVA 18.
Telefon 23256-7-8. - Poštovní příhrádka 486

NAVŠTIVTE NAŠE HORY

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí, teplá a studená voda, lázeň.

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.
Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou. Telefon č. 11.

ELLA PÜHONNA, majitelka.

„BANSKÁ ŠTIAVNICA“

na střednom Slovensku. - Mesto bohatých pamiatok a prírodných krás. — Mesto turistov a letujúcich — Lyžiarske polia vo výške 900 m n. m. ●

Z CIZINY

Angličané o nás. Že pro Angličany — *po závodní stránce* — neexistovalo a dodnes neexistuje nic jiného než sjezd, to je celému lyžařskému světu dobře známo. Proto jsme byli hrubě nespokojeni, když na FIS-kongresu ve Švédsku 1934 byli jsme s britské strany napadeni v tom smyslu, že neumíme v klasických disciplínách o nic více, než Angličané. To bylo při nejmenším neprozřetelné tvrzení a od těch dob ztratila u nás anglická lyžařina všechny sympatie. Ale neprozřetelným bylo toto tvrzení i proto, že Angličané klasické závodní disciplíny nikdy neprovozovali a dodnes nepěstují. Aspoň ne tak, aby to stálo za vážnou řeč. — A proto nás nijak nepřekvapuje, že pro ně pod pojmem FIS-závody vůbec neexistuje část klasická. „FIS“, to je pro ně jen sjezd a slalom a jejich kombinace. Klasická část? Ohromná nula. Aspoň pokud jde o rok 1935. Na 45 stránkách pouští pan A. Lunn uzdu své temperamentní výmluvnosti v „The British Ski Year Book 1935“ v článku „FIS-Panorama“. Na 45 stránkách však marně hledáte slovíčko o tom, že FIS-závody mají také část klasickou. Je to nehezke zkreslování skutečnosti. Alpská část FIS-závodů je skutečným appendixem dvou či tří posledních saison. Vlastní tělo FIS-závodů bylo a je klasické a zůstane jím. Pro Angličany nemá existovati? Toto okázalé ignorování podstaty a jádra FIS nemělo by i ve FIS samé zůstat bez odezvy. Mürenská sjezdová část závodů FIS, poměrně slabě obesaná a stejně hrozným počasím pokažená, byla přece oním zdaleka meším dílem závodů FIS 1935; jejích základem, jádrem, podstatou a daleko největším dílem byly závody ve V. Tatrách. Jestliže tedy v článku o 45 stranách a s názvem FIS-panorama nenajdeme ani slovo o klasické části závodů, ba ani slovo, že mürenský podnik je součástí něčeho, co teprve jako celek a ve spojení s tím druhým nese název FIS-závodů, pak musíme toto vydávání části za celek považovat za nehezkeý úmysl tendenčně zkreslovat skutečnost.

Marně hledáme tentokrát (dříve to bývalo) ve zmíněném Year Booku článku o tatranských závodech FIS, nebo aspoň výsledky. V obsahu není uvedeno nic. Ale přece jsme něco našli. V článku Review of the Year mezi dlouhou řadou událostí roku — ovšem s hlediska anglického, což znamená, že jsou tam uváděny věci pro kontinent a zejména pro nás naprosto bezvýznamné — najdeme i odstavec, bez jakéhokoliv nadpisu ovšem, v němž se autor zabývá FIS-závody ve V. Tatrách (ovšem: „Strebske Pleso“). „FIS-závody v běhu a skoku na Štrbském Plesu v Československu provedeny byly za tradičního FIS-poaší“ tam stojí. Dále jsou co nejstručněji probrány výsledky na 26 rádcích (t. zn. $\frac{1}{2}$: 45 je poměr, jak Angličané hodnotí klasickou a alpskou část závodního života FIS!). Pozoruhodné je čísti z anglického péra větu: „Bogner z Německa byl třetí, velký triumf a známka rostoucího tlaku Středoevropanů v oněch formách lyžařství, jež až dosud byly považovány za specialitu Skandinávců“. Tak tady to máme! Střední Evropu reprezentuje Německo a stojí v čele Středoevropského náporu proti Skandinávii. Nejsmutnější pro nás je ovšem, že v saisoně 1935 to byla bohužel doslova pravda. Oče-

První přístroj pro malý formát

se vmontovaným foto-elektrickým měřičem
exposice a zrcadlovým zařízením jest aparát

CONTAFLEX

firmy Zeiss Ikon. Informujte se u fy

FOTO WACHTL

Senovážná 8. Národní 26. Fochova 12.

Dodává se též na výhodné splátky

PŘI LYŽAŘENÍ

je nutno, aby se sportovec mohl spolehnouti na srdce, dech, plíce a nervy. Aby byl Váš výkon co největší, nesmíte pít alkohol. Pijte tedy zdravou, přírodní, nealkoholickou

JABLEČNOU ŠTÁVU CERES

ZA LYŽE

s touto značkou
vám I rok ručí

Dichtler

Praha VII., Belcrediho 49, tel. 724-69

Svaz lyžařů RČS. doporučuje

LYŽAŘSKOU OBUV značky:

„SEDLMAJER“

Dejte si jí předvésti a žádejte ji
ve všech sportovních závodech.

Prodej pro obchodníky:

SEDLMAJER, PRAHA XVI., Zborovská 14.

káváme, že v Garmischi na to naši závodníci odpoví před tváří celého lyžařského světa.

Tohle jsou tedy celkem nepotěšující věci. Ale naši jsme v Year Booku i potěšující. Závody v Planici jsou tam popisovány na sedmi stránkách; nacházíme tu velmi hezké zmínky o našich chlapcích a „All-Slav Championship“. Až na háčky a čárky jsou i jména našich chlapců dobře vysázena. „Československo bylo velmi dobře reprezentováno“, praví autor článku, F. S. Copeland, „I když Kadavý, Bartoň, Steinmüller a Šimůnek nezlomili rekord, skákali s onou jistotou a s oním pevným odhodláním, jež jsou pro Čechy charakteristicky národní vlastností. Jejich styl není volen pro extrém, ale za to přináší výborný průměr.“ — I když víme, jak je to s tím průměrem myšleno a že je to právě ten průměr, který mluví o zdatnosti národní lyžařiny, přece jen si nemůžeme odpustit přání, aby naši hoši nezůstali jen výborně průměrní, ale zabrali konečně také ve sférách špičkových výkonů.

Polská lanovka v Tatrách. Poláci prý už začali se stavbou své tatranské lanovky v Zakopaném. Má spojit Zakopané s vrcholem Kasprowa Wierchu. Spodní stanice má být v Kuźnici, místě vzdáleném asi hodinu z centra Zakopaného. Horní stanice ležeti bude ve výši cca 2000 m. Bude se přesedat uprostřed trati. Doba dopravy po obou úsecích bude trvat asi 20 minut. — Zprávu jsme si, bohužel, nemohli ještě ověřit a zaznamenáváme ji tedy s rezervou.

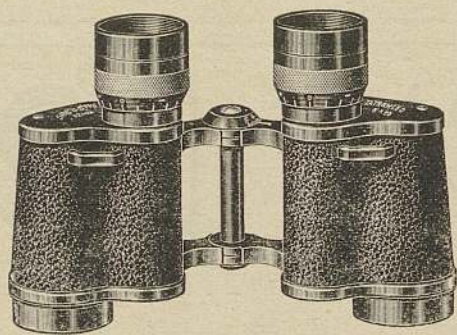
Švýcarsky zajímavé: „Ačkoliv nám Švýcarům dělá amatérská klausule olympijská veliké potíže při *eventuelním* obeslání Z. O. H., přece jen *nemůžeme děle odkládati* přípravu vybraného mužstva“, praví oficiální zpráva S. S. V. (Dosud tedy odkládali!) — Zatím byl jen jeden suchý instrukční kurs pro 46 účastníků: 10 dám a 36 pánů. Kurs se konal v Bernu a místní hoteliéři ubytovali a výtečně stravovali všechny účastníky kursu, posluchače i instruktory *zcela zdarma!* „Dlužno to oceniti tím více“, praví oficiální poděkování S. S. V., „že tito podnikatelé (v Bernu) mají z vlastního lyžařského ruchu jen velmi málo prospěchu“.

Bruslařská mistrovství Evropy 1936 vybojována budou takto: rychlobruslařská mistrovství pánů 25. a 26. ledna v Oslo; krasobruslařská mistrovství pánů, dám a párů 24., 25. a 26. ledna v Berlíně.

Světová bruslařská mistrovství 1936 určena jsou takto: 1. a 2. února ve Stockholmu rychlobruslařská mistrovství dám; 1. a 2. února v Davosu rychlobruslařská mistrovství pánů; 20., 21. a 22. února v Paříži krasobruslařské mistrovství dám, pánů a párů.

Skiklub Gurtellen byl s okamžitou platností ze švýcarského svazu vyloučen. Příčiny nám nejsou známy. Spolu s ním měl jít i Skiklub „Gemmi“ v Leukerbadu. Ten však v poslední chvíli dostal pardon.

Němci se trochu rozéřili nad tím, že při zasedání Mezinárodní bruslařské federace v Berlíně nazváno

Dálky přiletí k vám opatříte-li si pro zimní sport **triedr**

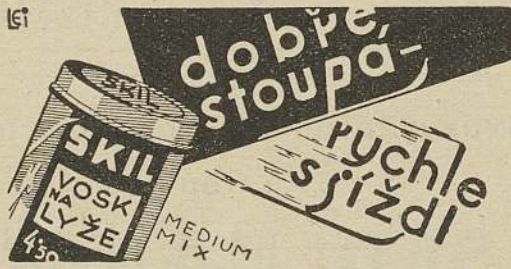
TATRA HLED

8 × 30

Vyrábí a dodává jediná tuzemská
továrna mikroskopů a triedrů

SRB A ŠTYS, Praha XVII., Kavalírka 208.

Místní prodejna: Praha II., Myslíkova ul. 10.
Žádejte u svého optika neb přímo u nás.

Učte se plovat

V KLIMENTSKÝCH LÁZNÍCH

PRAHA II., KLIMENTSKÁ ULICE 9

NA LYŽE DO HOR!

Krkonoše - Bouřňák - Krušné hory

- Orlické hory - Rakousko

Rychle a levně dopraví Vás

Lidová autodoprava,

Praha XVI., Kartouzská 3, t. 413-51, 412-20, 433-29,

Wagons - Lits // Cook,

Praha II., Příkopy 26, tel. 280-01, 279-24, 303-95

a Oddělení pro cizinecký ruch pojišťovny Fénix,

Praha II., Václavské nám. 60, telefon 350-55.

Lehounké pouzdro
Kč 3.50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12.80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

bylo Garmisch-Partenkirchen „přiměřeně malým spor-
tovním místem“. Podivnou hrou osudu pronesl naří-
kaná slova právě berlínský hockeyový „papá“ Klee-
berg. — Kdyby bylo bývalo něco takového řečeno na
př. o Štrbském Plesu, platilo by to podle „Wintru“
jistě za směrodatný mezinárodní úsudek. — Ale takhle
padla kosa na sakra tvrdý kámen. Němci jsou v sobě.
— Šlo tu však o věc vážnou. Co bylo svého času řečí,
že hockeyové championáty Evropy nebude lze v Česko-
slovensku pořádati, dokud nebude mít umělého ledu.
A tu máte — Němci si položili olympijskou hockeyovou
soutěž na přírodní led. Teď by tak scházelo, aby přišla
obleva. A o to šlo v berlínském bruslařském zasedání.
Aby bylo jasno: my jim přejeme dobrý mráz. Vždyť
naši hoši tam budou dokazovat, že hrají hockey nej-
lépe z celé Evropy. Rozhodně lépe než Němci.

Gratisski. Věc a myšlenka je nám dobře známa a
po léta i u nás s dobrými výsledky praktikována pod
heslem „Lyže mládeži“. Podívejme se dnes na švý-
carská čísla této akce ze sezony 1934—35: Příjem
15.823.50 fr.; z toho *příspěvky klubů* (!) 3.398.40 fr.,
příspěvky firem 1.969.15 fr., příspěvek Svazu 2.000 fr.,
zbytek soukromé dary a jmění fondu. — Vydání:
správní výlohy fondu pouze 311.70 fr., *nakup lyží*
11.613 fr.! Zbytek převeden na tuto sezonu. Skoro
za 70.000 Kč lyži *nakoupil* S. S. V. prostřednictvím
tohoto svého fondu!

Slevové potíže i ve Švýcarech. S. S. V. právě ozna-
muje všem svým klubům, že v důsledku „nedohody“
s ředitelstvím dráhy Chantarella a Corviglia nepoživají
členové S. S. V. na této dráze vůbec žádné slevy. —
Je to podivné, protože S. A. C. (Alpisté) a jeden ital-

ský skiklub mají na obou těchto lanovkách jisté slevy.
Není všechno zlato, co se třpytí.

Němci půjdou trénovat do Norska? Některé říšské
listy přinesly zprávu, že německé olympijské mužstvo
bude před Vánoce posláno na čtrnáct dní k treningu
do Norska. — Němci, jak je z této i jiných zpráv stále
patrnější, činí vše, aby uchvátili přední posici v středo-
evropském závodním lyžařství, posici, na niž podnikli
úspěšný útok již při posledních FIS-závodech. Naše
mužstvo nesmí na tyto ambice Němců ani chvíli za-
pomenout! Naši olympijští hoši musí nasadit v tre-
ningu i v zápasu samém vše, aby byli Němcům na
jejich cestě co nejtvrdějším oříškem a doslova — pře-
kážkou neodstranitelnou! Nám patřilo po dlouhou řa-
du let jedno z nejdůležitějších míst ve středo-
evropském lyžařství. Nezasťírejme si však dnes nijak sku-
tečnou situaci, která vyžaduje vržení všech sil a do
poslední kapky do zápasu, který se odehraje v nad-
cházející zimě. Příliš mnoho je dnes v sázce; to si musí
každý z těch, kdo pojedou do Garmische, při každém
kroku uvědomovat. Všechny síly poctivě do olympij-
ského boje!

Vojenské hlídky ZOH 1936 budou, jak již dnes je
téměř zajištěno, znamenitým lyžařským bojem evrop-
ských armád. Tím víc však překvapuje, že *Norsko tento*
významný závod nechce obeslati. Tak prý již bylo roz-
hodnuto norským vojenským departementem a oficiel-
ní olympijská korespondence tento fakt potvrzuje.
Je to nepochopitelné rozhodnutí, zejména uvážíme-li,
že Norsko při posledním olympijském závodě vojens-
kých hlídek (Sv. Mořic 1928) krásně zvítězilo nad
Finskem a Švýcarskem. Proč nejde své vítězství hájit?

Podporuje chuť
FRNET-BRANCA
usnadňuje zažívání.

DOBŘE TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Banka Slavia

doplňí Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

**GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,
HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.**

Telefon 246-41 až 48

SSSR

Alpiniáda na Kazbek. Letošního července vystoupilo 1.500 horských cvičitelů na Kazbek. Vybraní byli premianty velkých továren jako je Selmaš, Lenzavod, Taganrog a j. První svůj tábor rozbili při Gergerském ledovci, další ve výši 3.000 m a třetí ve firnových polích pod Kazbekem 4.500 m. Zde zůstali den, aby se aklimatisovali na výšky. Před výstupem a při něm prodělávali instrukční kurs. Doprovázela je kinoskupina, která výstup filmovala. Výprava měla s sebou přijímací a vysílací stanici na krátké vlny. Reportáže z výstupu byly přenášeny jihoruskými stanicemi.

Výrobní program továrny Sportinventar. Tato továrna se v poslední době vedle výroby masové, která měla opatřit sovětské lyžaře sportovním materiálem, zabývá i výrobou lyží speciálních. Dosud vyráběné lyže se spíše hodily pro nižší polohy a pevný sníh (úzké, dlouhé). Časopis OPTÉ popisuje odborné typy lyží, nutné pro velehorské lyžařství. Továrna se zaručila, že pro letošní období bude na trhu dostatek těchto lyží.

Lyžařský průzkum Kavkazu. Turistické mapy Kavkazu jsou rok co rok doplňovány novou sítí chat, přístřeší (přijutů), cest a ukazovatelů. V únoru 1935 vy-

slalo moskevské ústředí na Kavkaz odbornou expedici, která měla za úkol vypracovati novou síť cest, traversujících hřebeny a spojujících jednotlivé oblasti Kavkazu. Náčelníkem expedice je sovětský alpinista doktor Kalinovský.

Nový zeměpisný atlas Gruzie. Zeměpisný institut při tíflijské universitě zakončil poslední redakční práce, spojené s vydáním zeměpisného atlasu Gruzie. Atlas bude mít velkou cenu i pro turisty. Jeho jednotlivé archy budou tištěny též pro potřebu turistů geologů, botaniků, atd.

Táboření ve sněhu. Táboření na sněhu se u nás a v cizině děje většinou jako nepříjemná součást výstupů (hlavně do skal) a velmi zřídka jako součást lyžařského programu. Rozmach masové sovětské turistiky (kolektivní výlety) vedl k nutnosti věnovat pozornost také individuální turistice, jež je dnes v SSSR předmětem zájmu. Vyžaduje ovšem speciálních spacích vaků, kožíškových vložek, stanů s vložkami a vřitou dvojitou „podlážkou“ a eventuální přehřívání lampami. Jeho účelem je vychovávat pionýry, schopné výzkumu vzdálených oblastí.

REDAKCE

ČÍSLO 3. vychází 28. listopadu 1935 s obálkou podle fotografie J. Řihánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 4. vyjde 16. prosince 1935. Redakční závěrka 1. prosince 1935. — ČÍSLO 5. vyjde 4. ledna 1936. Redakční závěrka 18. prosince 1935. — ČÍSLO 6. vyjde 25. ledna 1936. Redakční závěrka 9. ledna 1936.

ANI DO DNEŠNÍHO čísla nemohli jsme dostat všechny vysázený materiál. Všem, kdo se zde neshledají se svými řádky, se předem omlouváme. Málo peněz, málo místa. Každý, kdo reflektuje na okamžité otisknutí své zprávy (a zejména nezajímavých referátů o schůzích a pod.), měl by současně poslat i adresu nového abonenta, či ještě lépe: jeho předplatné. Jen tak bychom si mohli dovolit větší rozsah.

RUBRIKA „JAK SE TVÁŘÍME“ stala se také obětí nelítostného škrtu. Také o Olymp. hrách až přístě.

DNEŠNÍ POHYBOVÉ SNÍMKY jsou z instrukčního filmu Svazu lyžařů, pořízeného nákladem Masarykova lidov ýchovného ústavu, režirovaného Dr. Tom. Trnkou a natáčeného V. Víchem. Na obrázcích je „hercem“ jednotlivých akcí prof. Jiří Jelínek, spoluautor učebního plánu S. L.

NEJSOU tedy dnešní naše pohybové snímky výsledkem naší výzvy z minulého čísla; ta zůstala u naší lyžařské veřejnosti zatím úplně bezvýslednou. Tato lhostejnost není u nás ničím novým. To známe. Půjdeme na to však jinak: redaktor se dá využit indickým fakirským kouzlům a rázem bude po obrázkové nouzi.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTINOVA 51 — ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120 REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13. ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 85.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—, MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

JAR. JANKOVSKÝ, NA SVAZÍCH KOTLE

ŠVIH A OBLOUK

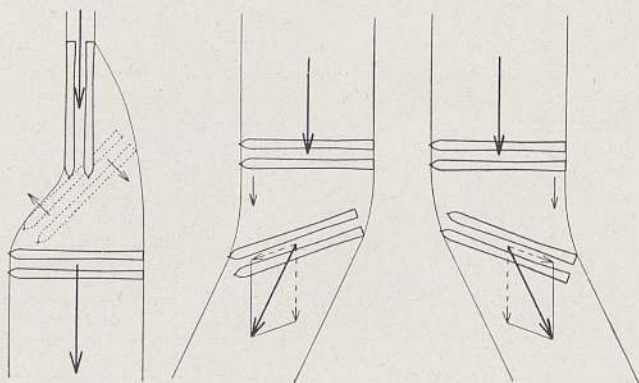
Pokračujeme v serii svých technických článků, do níž vedle tohoto patří i článek Říhánkův na str. 75 a v jistém smyslu i Příbylův na str. 82. — Pokračování serie v dalších číslech je již v hlavních rysech zajištěno. To však neznamená, že sloupce Z. S. by snad byly jiným autorům uzavřeny! — Zejména prosíme p. Horčíčku, bude-li snad reagovat na dnešní Jelínkovy řádky, aby tak učinil zde. Jeho dosavadní způsob odpovídati v některém jiném listě je na škodu souvislosti debaty. Vytýkati tuto skutečnost post festum nemá smyslu. Proto je tu toto upozornění napřed.

Kdo sleduje lyžařskou literaturu — ovšem také cizí, neboť české je poskrovnu — mohl si všimnouti, že ve všech příručkách a knihách jsou podávány slovem i obrazem popisy cviků a po případě jejich metodický nácvik. Popisuje se co dělá pravá noha, co levá, co boky, trup atd. atd. To vše se předkládá k věření. Nakonec obyčejně představa vypadne tak, že „otočením nohou, lyží, trupu atd.“ zatočíte sjezd vpravo či vlevo tak lehce, jako volantem auta. Marně hledáte věcné odůvodnění nebo důkazy jednotlivých návodů. Proč vás to zatočilo, proč máte držeti tělo tak a tak, proč zatížit tu neb onu lyži, to se nevysvětluje, to se čtenář nedoví a přece je to vlastně princip každého metodického učení. Proto bývá cesta, kterou mnozí „lyžaři“ jdou k určité technické dovednosti, pro mnohé tak dlouhá, svízelná, pro některé místo požitku dokonce utrpením a cíl je často i nedosažitelný. A přec by mohla býti téměř všem snadno schůdná, kdyby vždy dobře znali princip celé věci. Nemůže to býti pouhé otrocké kopírování pohybů takových lidí, kteří vzorně a stylově ovládají cviky — to dnes ve sportovní výchově padlo. Nutno znáti podstatu cviku: čeho chceme docílit, za jakých podmínek, jakými prostředky a jaké jsou příčiny nezdaru. Učíme nováčka znáti *fyzikální podmínky* správného provedení, souhrou i ekonomikou pohybů to spojujeme ve styl a pak studujeme, jak využívá svých osobních schopností při dodržení všech principiálních podmínek a snažíme se, aby je uplatnil. Nám nejde o prázdnou formu, ale o individuální provedení podstaty cviku a to pak je provedení stylové. Styl cviku je tedy postavení neb pohyb těla do nejpříznivější polohy, aby byly splněny fyzikálně mechanické předpoklady žádaného výsledku s dokonalým, ekonomickým využitím všech

individuálních schopností. Zdá se Vám to snad trochu moc teoretisované; na sněhu jsme proto, abychom jezdili, ale znalosti teoretické musíme bráti stejně vážně a *pocitivě*, nechceme-li pak na lyžích páchat veliké hříchy. Proto se musíme zabývat o odbornou literaturu jak v časopisech, tak v knihách.

Svaz lyžařů vydal před třemi lety Horčíčkovu knihu „Lyže a sníh“ a nyní vydává svůj učební plán. Mezi těmito dvěma příručkami je veliký, zásadní rozdíl. Horčíčkovu kniha je názorem a projevem jednotlivce, učební plán je výslednicí spolupráce svazových učitelů a jejich teoretických poznatků i praktických zkušeností z kursů. Horčíčkovu kniha je, řekl bych, básní o lyžích a sněhu a bude jistě dlouhou dobrou knihou, která zaujme lidi pro lyžaření, která jim dá nahlédnouti do srdce lyžařova a která v nich probudí lyžařskou duši. Bylo v ní pro širší lyžařskou veřejnost dosti neznámého, nového, ale lyžařská technika se vyvíjí a názory na ni se mění. V Horčíčkově knize je dosti věcí, které zatím doznaly změny a nejsou tam věci, které se nově objevily a o nichž je dnes nezbytno vědět. Je tomu tak se všemi lyžařskými knihami — rychle stárnou. Technika je dnes již velmi vyspělá, ale přece jsou ještě mnohé nesrovnalosti. Vývoj žádá prohloubení. Technika se bude blížit svému konečnému vykrystalisování tím rychleji, čím více se budou bráti za základ fyzické principy. Na nich se bude stavěti. Ne na názorech, ale na důsledcích vědeckých zákonů. Tak bude muset být psána ideální lyžařská kniha. To je však otázka studia a času. Jak bychom právě my potřebovali takovou vědecky založenou knihu! Horčíčkovu knihu nám však k tomu nedává ani základ. Je dílem popisným, nedefinuje tedy přesně pojmy ly-

1. Z přímé jízdy se rychlým stočením lyží po ploše, přesně do polohy příčné, nezatočíme, ale setrvačností se pohybujeme dále v původním směru, jelikož lyže v příčné poloze a smyku nemohou uplatnit snahu pohybovat se ve směru nejmenšího odporu, který je v podélné ose lyží. — 2. Stlačíme-li však při bočním smyku špičky níže než patky, okamžitě se tato snaha po pohybu ve směru podélné osy lyží projevuje a složením tohoto pohybu a setrvačností vzniká pohyb šikmo vpřed. — 3. Stejně je tomu, stlačíme-li při bočním smyku patky níže než špičky; vzniká pohyb šikmo vzad.

T. Trnka — V. Vích (MLU), Konečně pohyb

žařské techniky. Ovšem ani připravená učební osnova Svazu lyžařů RČS., která se bohužel musí omezit jen na pouhý přehled a charakterisaci cviků, by neměla trvalejší ceny, kdyby nebyla doplněna výsledky našeho podrobného a vážného vědeckotechnického studia. „Učební plán“ vyjde zatím jen jako dobře propracovaná (a ovšem i vypravená) osnova. Za rok chceme jej vydati se všemi rozborů, doplňky a paralelními naukami (na př. materiál, výzbroj atd.) ve formě co nejdokonalejší. Proto autoři plánu předstoupí v tomto listě před lyžařskou veřejnost se svými zkušenostmi a rozborů již nyní. Upozorňuji předem, že nejde o individuální názory autorů, nýbrž o výsledky jejich kolektivní práce.

Není mým cílem teoretisování. Tyto úvahy jsou jen podkladem čisté praxe a také k ní směřují. Chceme-li jezdit dokonale, musí to být nezbytně přirozený důsledek a využití fyzikálních zákonů a anatomických možností pohybových. Proto nesmíme vymýšlet a tápat v dohadách, ale jít k jádru věci, stavět od základu, abychom si každý z nás vybudovali svoji účelnou, pevnou, jistou a tím i krásnou stavbu lyžařské techniky. Dokonalá technika musí být individuální, protože je projevem a prací lidského organismu. A my se jeden od druhého přece tolik lišíme.

Co je to jízda na lyžích? Je to smyk lyží po sněhu, ať již způsobený silou svalovou, nebo vahou lyžaře.

Na rovině zůstane položená lyže v klidu. Na svahu se lyže dostane — podle velikosti tření sněhu a lyže — složením sil (tíže zemská a vzpěrné síly sněhu) do pomalejšího nebo rychlejšího pohybu.

Její rychlost se řídí tedy velikostí plochy, klouzavostí styčných ploch, jejich přilnavostí atd.

Pokud lyže leží na svahu celou plochou stejnoměrně na sněhu, špičkou ve směru spádnice, pojede stále ve směru spádnice. Když lyži, ležící na sněhu celou plochou, spustíte šikmo se svahu, po chvíli se sama ze šikmého směru stočí do směru spádnic onoho svahu v důsledku svého tvaru, žlábků a hran, což ji usměrňuje. Je-li vychýlena hrbolkou terénu, opět se pozvolna vrací do směru spádnic.

Stejně by tomu bylo, kdyby na oněch lyžích stál lyžař a nehranil při šikmé jízdě svahem. Zatočení do strany jest možné samovolným pohybem lyží jen tehdy, jsou-li telemarského typu, t. j. ve špičce a patce širší než uprostřed pod vázáním a když jsou vykloněny na stejné hrany, neboť pak směr udává křivka hrany a vytváří oblouk. Oblouk takový jest ovšem velmi veliký, vyskytuje se velmi často u nováčků, kteří chtějí zatočit (snaží se stočit lyže do žádaného směru), ale docílí jen zahranění. Výsledkem je takový pozvolný oblouk. Pro rychlou a bezpečnou změnu směru jest nutno umět oblouk libovolně regulovati. Kdyby lyžař při sjezdu stočil lyže — stále držené na ploše, obě stejnoměrně zatížené v ideálním středu — do směru příčného, pokračoval by v přímém pohybu v původním směru, t. j. byl by v bočním smyku; vzpříčené lyže by ovšem velkou plochou a žlábkem zmírnily rychlost, ale rozhodně by tento lyžař nezatočil, nejel by v jiném směru, ale bokem v původním směru. Kdyby lyže při tom zahranil, zvětšil by se odpor do té míry, že by se zastavil a jeho tělo by bez-

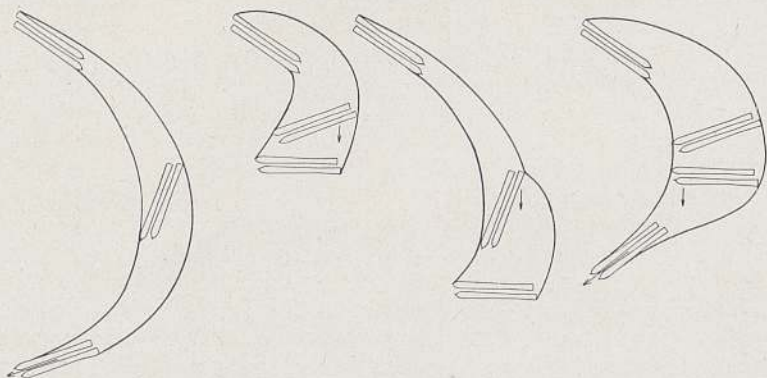
pochyby přepadlo do původního směru jízdy. Něco jiného jest ovšem, když lyže při bočném smyku se svahu nejsou ve vrstevnici. Stočíte-li při bočném smyku lyže špičkou níže než jsou patky, okamžitě jedete šikmo dolů vpřed. Proč? Ve směru přímo se svahu mají lyže veliký odpor, působený hranami a žlábkem, ale ve směru os lyží odpor značně menší. A tak výsledkem setrvačnosti dolů a menšího odporu v ose lyží jest pohyb šikmo dolů — smyk bočný vpřed. Zcela stejně je tomu, jsou-li lyže patkami níže než špičky; tu nastává bočný smyk vzad. Toto jsou důležité zásady, které se velmi náležitě uplatňují při provádění kristianií.

Chceme-li z přímé jízdy zatočiti obloukem vpravo neb vlevo, musíme lyže i tělo postaviti do takové polohy, abychom využili s nejmenší námahou a co neekonomičtěji své pohybové energie (setrvačnosti), tření a odporu vzpěrné síly, který klade lyžím stlačovaný sníh. Švih i oblouk neděláme tedy kroucením těla a nohou, ale vytvoří se vlastně sám, jako výslednice uvedených složek. Svým pohybem napomáháme, korigujeme celkový pohyb, udržujeme rovnováhu a regulujeme rychlost, směr, dobu a poloměr oblouku smyku. Jak to vypadá u kristianie, telemarku a přívratného oblouku? Pokusme si to uvědomiti a pak si můžeme říci, co je to švih a co oblouk.

Co je to kristianie? Je to změna směru, neb zastavení bočným smykem lyží, do kterého můžeme přejíti různými způsoby, podle nichž pak kristianie dělíme. Je veliký rozdíl ve stopě na sněhu, kterou vytvoří lyže při kristianii, jíž měníme směr či zastavujeme, kterou děláme v malé či velké rychlosti, na pevném či v hlubokém sněhu. Kristianii můžeme na mělkém, lehkém sněhu provést při zcela nepatrné rychlosti; čím je sníh hlubší a těžší, tím větší rychlosti jízdy vyžaduje. Všemi způsoby, jimiž se dostávají lyže do smyku, můžeme lyže natočiti buď více nebo méně a podle toho pak je stopa smyku buď krátká, široká a málo vyjždí, nebo je pozvolná, dlouhá, užší a vyjždí z oblouku. Ovšem můžeme i dlouhou, protaženou, kristianii rychle ukončiti a nevyjetí z oblouku (stlačením patek lyží a zahraněním). Naopak i z krátké stržené kristianie můžeme vyjetí (snížením špiček a předklonem, čímž se smyk stranou mění ve smyk stranou vpřed).

To jsou největší výhody kristianií. Můžeme je podle místa provádění přizpůsobiti terénu a tím přesně ovládati směr jízdy. Základní kristianií jest

ta, při níž do smyku přicházíme bezprostředně z jízdy přímo, stále s lyžemi rovnoběžnými. Na mělkém lehkém sněhu ji děláme v úzké stopě. Vnitřní noha (vzhledem k oblouku zatočení) předjíždí trochu vpřed a zatěžujeme ji více než vnější. Tlačíme na paty. Tím, že stojíme na předjeté vnitřní lyži větší částí váhy těla, má tato větší tření a jede pomaleji, vnější se ji snaží předjetí; protože však vnitřní držíme stále více vpředu, vzniká otáčivá síla, kterou zvětšíme tlakem na paty (ne točným chodidel), čímž se špička odlehčuje a zatížená patka se smeká níže. Lyže se dostaly do smyku, který prodlužujeme šroubovitým otáčením těla, z ramen přes boky na kolena a kotníky. Tak vzniká ponaňhlý plynulý oblouk, tažená kristianie, vhodná pro volnou pláň. Potřebujeme-li rychlejší zatočení, napomáháme rotaci vytažením těla ze sjezdového podřepu a po zahájení smyku opětným stlačením těla do podřepu. To se stupňuje dále, až dojdeme ke kristianii, kterou vytvoříme tím, že ze sjezdového podřepu tělo rychle a pružně vytáhneme vzhůru, tím se na jediný okamžik lyže nadnesením váhy těla odlehčí a právě v tom okamžiku, kdy odlehčené lyže mají malý odpor sněhu vydatným vytočením těla (opět šroubovitým pohybem od ramen až na kotníky), strhujeme lyže sebou do smyku — ne trhavostí, ale mohutností pohybu otáčejícího se těla. Tím a opětným stlačením se do dřepu docílujeme plynulé krátké stopy. Tato kristianie je také s lyžemi rovnoběžnými jako původní, ale využívá jiného principu fyzikálního k zahájení smyku a proto je nutno rozlišiti je, abychom pak dovedli použití vhodnější. Můžeme ji nazvati strženou. Její užití jest velmi významné na příklad ve slalomu, ve vlásenkových brankách a pod. Jako každá kristianie předpokládá také tato možnost vyjetí z oblouku vpřed a pokračování v pohybu bez značné ztráty rychlosti a nesmí se tudíž ztotožňovati s takovou kristianii, kterou uděláme na lesní cestě, kdy strhneme bez nadnesení váhy těla (jen silou v bocích a kolenou) lyže do příčné polohy a jedeme po hranách bokem, dokud se nezastavíme; to vlastně již není kristianie v pravé naší podstatě. Na tvrdém, nebo ledovatém sněhu musíme míti širokou stopu a tu se nejvýhodněji dostáváme do smyku právě oním nadnesením těla z podřepu a stáčením těla v okamžiku odlehčení lyží. Zde je velmi důležité opětné *okamžité* snížení se do podřepu, abychom měli pevný postoj.

1. Stopa kristianie s lyžemi málo, ale stále stejně vzpříčenými. — 2. Stopa kristianie do zastavení s lyžemi hned od počátku a až do konce úplně vzpříčenými. — 3. Stopa kristianie s lyžemi s počátku málo vzpříčenými, ale najednou úplně vzpříčenými do zastavení (terén, překážka). — 4. Stopa kristianie s lyžemi úplně vzpříčenými, ale místo do zastavení náhle protažené — vyjetí ze švihu a pokračování ve sjezdu (terén, překážka).

Terén pod Glungezerem u Igls (Tyroly), kde se v lednu koná náš alpský sjezdový kurs (viz str. 88)

Přivrátaná kristianie. Sjíždíme, přeneseme váhu těla na vnitřní lyži žádaného oblouku, vnější dáme do přívratu, ale okamžitě na ni přeneseme váhu těla a tím ji vzpříčenou (přivracenou) setrvačností dostaneme do bočního smyku, který počne i u lyže vnitřní a který podle velikosti přívratu a mohutnosti přenesené váhy těla vytváří stopu jako výslednici setrvačnosti, rotačního pohybu těla a odporu sněhu lyžím. Stopu podle potřeby (terénu) končíme buď zastavením, neb protažením a vyjetím vpřed. Mezi přívratem a smykem nesmí být přestávky a přechod se musí dít rychle, aby z toho nebyl přívratný oblouk, stažený do kristianie a aby se výdrž v přívratu neztratila spojitost, plynulost a tím i snadnost pohybu. Přívratná kristianie se dá dělati ve zcela nepatrné rychlosti, neboť nedostatek setrvačnosti se dá nahradit pohybem těla (velkou rotací a nadlehčením těla pro usnadnění počátku smyku). Při stoupající rychlosti je možnost provedení ohraničena, neboť pak není možné přivracení lyže, spojené s přenesením váhy těla z lyže na lyži.

Odvratná kristianie. Sjíždíme, přeneseme váhu těla na vnější lyži žádaného oblouku. Vnitřní, odlehčenou lyži dáme do odvratu a okamžitě, jakmile je v odvratu, ji zatěžujeme; tím má velký odpor sněhu, zpomaluje se a má snahu jeti ve směru své dlouhé osy. Tím a setrvačností vznikne výsledný pohyb, otáčivý smyk, do kterého přejde i lyže vnější. Tato při menší rychlosti nesmí být na vnitřní hraně, aby se nezařízla a nejela přímo, za-

tím co vnitřní se stáčí dovnitř oblouku; pak by se lyže rozjely. Odvratná kristianie se může dělati za zcela nepatrné rychlosti, kdy nedostatku setrvačnosti napomáháme větší rotací těla a dá se dobře provést i ve velikých rychlostech, neboť vnitřní lyže mírným odvratem pozvolna nakrojí snůh. Nebezpečí přepadnutí v původním směru jízdy se ubráníme dostatečným vykloněním dovnitř oblouku a velkou šířkou odvratu si zajistíme pevný postoj.

Chyba při všech kristianích bývá hlavně v tom, že při nasazení smyku nejsou lyže na ploše. I při snaze zastavit co nejrychleji musíme nejdříve lyže dostat do bočního smyku. Toho se docílí nejnázne na ploše, protože při zahranění jest pohyb těžký, násilný a nebezpečí pádu. Jakmile lyže započnou smyk, pak je okamžitě zahraníme a tím brzdíme. To platí bezvýjimečně; čím horší snůh, tím důrazněji. Správným natočením, polohou vzpříčených lyží a přenesením váhy těla docílíme žádaného oblouku, aniž bychom museli příliš hraniti a tím ztráceti rychlost. Musíme tudíž rozlišovati onu kristianii, již chceme mírniti obloukem a hraněním rychlost od jiné, již chceme pouze měniti směr bez ztráty rychlosti.

Přivrátaný oblouk. Sjíždíme, váhu přeneseme na vnitřní lyži žádaného oblouku a vnější vysuneme po ploše do přívratu. Dokud máme váhu těla na vnitřní noze, pojedeme stále přímo vpřed, protože vnitřní zatížená má větší tření, jest pevně tlačena do sněhu a nedá se snadno vychýliti ze svého směru, který udržují hrany a žlábek, kdežto vnější,

T. Trnka — V. Vích (MLU), Telemark

lehce plochou na sněhu položená, má malé tření a nemůže změnit směr pohybu. Přenesením váhy na vnější lyži jest tato tlačena do sněhu, ale ve směru šikmo dovnitř, má tedy snahu pohybovat se v tomto směru (ve směru své dlouhé osy), avšak setrvačností vpřed a odporem sněhu se vnější lyže dostane do obloukovitého pohybu, jemuž silně pomáhá vytáčení celého těla, hlavně trupu a boků, které je proto velmi důležité při přívratném oblouku, stejně jako tlak levé paty vně oblouku. Vnitřní lyže, odlehčena, se dá snadno stáčet i též do oblouku vpravo. Chyby: je-li přívrat úzký, jest vytvořený oblouk pozvolný (velký poloměr). Není-li přenesení váhy úplné, je též oblouk pozvolný. Je-li vnější lyže zahraněna, brzdí pohyb, ale nepřidává otáčivosti. Vnitřní, zahraněna, brání otáčivosti tím, že se zařízne a musí se páčit. Nevydržíme-li v přívratu, oblouk se přestane tvořit, nedotočíme ho. Přívratný oblouk se dá provádět i v mezích rychlosti, která stačí k provedení (dostatek setrvačnosti) a která ještě dovoluje vzpříčení lyže bez nutného následku — pádu vpřed (přílišnou setrvačností), která se nedá přetvořit v oblouk velkým vykloněním dovnitř a silou nohou.

Telemark. Sjíždíme, jdeme trupem vpřed, vnější lyži žadaného oblouku předjíždíme dopředu a vzpříčujeme ji (po ploše) tak daleko, až při vypadnutí do telemarského pokleku jest již vnější lyže vázáním u špičky lyže vnitřní. Vzpříčené lyži klade sněh velký odpor a tak složením setrvačnosti vpřed a odporu sněhu vznikne otáčivý pohyb vnější lyže

po oblouku a ta tlakem na špičku vnitřní lyže stáčí ji též vpravo. Chyby: uděláme-li napřed klek s lyžemi rovnoběžnými a pak teprve chceme levou lyži vzpříčovati, neutáhneme hluboký sněh; když se nám to s velkou námahou podaří, máme velmi nepevné postavení. Naopak při včasném vzpříčení lyže se zatočení vytvoří samo a máme pevný postoj, neboť vnější lyže nám zaručuje stabilitu do stran, vnitřní stabilitu vpřed a vzad. Těžiště jest nízko, výkyv trupu celkem malý. Ti, kdož upírají telemarku stabilitu, to buď nevědí neb neumějí. V pokleku nutno vydržeti, aby nepřestal otáčivý pohyb. Je-li vzpříčení malé, jest oblouk pozvolný. Při začátku nasazení telemarku jest váha těla na lyži vpředu, ale při dokleku musí býti zatíženy obě lyže. Když totiž vnitřní lyže není zatížena (neklečí hluboko, noha se v koleně napíná), nemá pak tato lyže dostatek tlaku na sněh a podsmečne se nám k lyži druhé; děláme pak jakousi nepodařenou křišťánku v kleku. Telemark z těchto důvodů jako přívratný oblouk se dá dělati jen při minimální a maximální rychlosti.

Můžeme tedy říci: *švihem* bychom měli nazývati takový lyžařský cvik, při němž se lyže pohybují v oblouku, jehož poloměr můžeme během provádění měniti.

Obloukem bychom měli jmenovati takový lyžařský cvik, při němž se lyže při ohraničené rychlosti pohybují v oblouku o stále stejném poloměru, jež nemůžeme po jeho započetí již měniti, aniž bychom neporušili plynulost jeho zakřivení.

T. Trnka — V. Vích (MLÚ), Kristianie

JAN ŘÍHÁNEK

LYŽAŘSKÉ KURSY A CVIČITELÉ

Již delší dobu zabývalo se technické vedení Svazu lyžařů otázkou realizace stálých lyžařských škol. Mocný rozvoj našeho sportu silně po nich volal. Doba je žádala. Svazu lyžařů byly činěny v té věci i výtky; ovšem neprávem, poněvadž se na věci již pracovalo. Nic překotného se však udělat nesmělo. Vzor rakouských a švýcarských stálých lyžařských škol měl Svaz stále před sebou. Nešlo zde však jen o slepé napodobení. To by nebylo nic těžkého. Ohlášení prvých kursů vyvolalo trochu novinářské debaty. Jedni viděli úspěch jedině v kursech, vedených obětavými cvičiteli-amatéry, druzí pak viděli záruku úspěchu v kursech, řízených cvičiteli-profesionály.

Výměna názorů nepřinesla nic pozitivního a Svaz lyžařů zatím zahajoval první lyžařský kurs. Začátky byly skromné, žádný výcvik mas, pouhých třicet účastníků, ale morální výsledek byl vzpruhou k další činnosti. Byly uskutečněny kursy další a v minulé sezoně byly již *lyžařské školy Svazu lyžařů* vyhledávány členy i nečleny. Výsledek dvou sezon je více než uspokojivý. Z malých počátků vyrůstá velká organizace lyžařských škol, vedená zatím cvičiteli-amatéry; jejich místa postupně zaujmou učitelé lyžařství z povolání. Bylo

nám vytýkáno, že realizace myšlenky neděje se na širokém základě, ale náš postup byl dobře uvážen. Cvičitelů-amatérů byl jistě dostatečný počet, nebylo však žádných učitelů z povolání; jejich výchova byla by odsunula uskutečnění lyžařských škol nejméně o tři roky. Co znamená ztráta tří roků nemusím jistě odůvodňovati.

Stojíme před zahájením třetí sezony našich lyžařských škol; budou pořádány téměř ve všech našich horách a některé z nich budou již vedeny cvičiteli z povolání. Výcvik lyžařů je prováděn podle určitých směrnic.

Rozmach lyžařského sportu v posledních letech je překvapující. Vzpomínám na naše skromné začátky, kdy jsme pracně shledávali vědomosti o každém jednotlivém cviku, kdy jsme se úmorně namáhali přijít věci na kloub, kdy každý cvik byl pro nás jistým problémem a kdy jsme mohli pouze odkoukat různá „tajemství“. A dnes — velký počet dobře organizovaných klubů pečuje o výchovu členstva, pořádá kursy, přednášky, zájezdy a začátečníkům jsou dány všechny předpoklady, aby se v době co nejdříve vypracovali v dobré lyžaře. Četná lyžařská střediska jsou vybavena lyžařskými školami, jež jsou mnohdy vedeny dobrými

T. Trnka — V. Vich (MLÚ), Odskok

učiteli. To jsou možnosti, kterých dříve bývalo velice poskrovnu.

Vraťme se však k vedení lyžařských kursů. Stává se, že pro vedení kursu bývá často určen lyžař zvučného jména, závodník či dokonce mistr některé disciplíny. To je pak magnet; jeho jménem se operuje, aby byl získán co největší počet účastníků. Pokud se takovým zvučným jménem pouze operuje, nebývá to na škodu kursu, nebo škoda není tak veliká. Velmi často se totiž přihází, že znamenitý závodník zdaleka není také tak dobrým učitelem. Hlavně při výcviku začátečníků, kteří nemají zdání o základních pravidlech jízdy na lyžích, přestává býti takový lyžařský bůh názorným příkladem; naopak vyrůstá v jejich očích jako přízrak, stává se hotovým postrachem začátečníků a jeho lyžařské umění jim připadá naprosto nedosažitelné. Takový lyžař obvykle nemá dosti trpělivosti, aby se cele věnoval výcviku začátečníků a jejich neohrabanost ho často i nudí. Velmi mnoho výborných lyžařů-závodníků má určitou dávku ne snad povýšenosti, ale jakéhosi nepochopení pro to, že cvik nebo výkon, který jim je samozřejmým, pouhým mechanickým pohybem, může působiti značné obtíže začátečníku. Zdar výcviku je podmíněn metodou, intenzitou, důkladností i časem a k tomu je třeba silné dávky trpělivosti. Dobrý cvičitel musí býti vybaven celou řadou určitých, úspěch zaručujících schopností, které nejsou každému dány. Těchto schopností nemožno

získati absolvováním několikadenního lyžařského neb vychovatelského kursu, to jsou schopnosti ve většině případů již vrozené; je možno je i vypěstovati, ale ne v době několika týdnů, nýbrž roků. Schopnosti vyučovatelské jsou závislé od mnoha a mnoha úzce spolu spjatých věcí, jejichž souhrn možno nazvati *uměním vyučovati*. V první řadě je to vychovatelský talent, dar postřehu, schopnost názorného předvedení cviků, jasný výklad a velká dávka trpělivosti.

Dospěli jsme k bodu, o němž bylo již vyměněno mnoho názorů: *jaká je nejlepší vyučovací metoda?* Cvičitel, který se chce dopracovati dobrých výsledků, musí býti veden těmito hlavními motivy: musí vyučovati takovým způsobem, aby v době co možno nejkratší naučil začátečníka bezpečně ovládati lyže; výcvik musí prováděti za předpokladu, že žák neustupne na mrtvém bodu výcviku a v budoucnu se sám propracuje v dobrého lyžaře; již od počátku musí cvičitel vštěpovati začátečníku jistotu, čímž mu ušetří mnoho pádů; konečně musí dbáti toho, aby cviky příliš nerozkládal na velkou řadu detailních složek.

Ale přejděme k praxi. Naučíme začátečníka sjížděti svahy cvičné louky a měniti směr jízdy; v brzkou však zjistíme s hrůzou, že ten člověk nebude nikdy s plnou jistotou ovládati lyže na otevřených pláních o větším sklonu, v prachovém neb těžším sněhu, protože při větších rychlostech má nejistotu a strach. Je to chyba metody. Cvičné

T. Trnka — V. Vích (MLÚ), Scéna typicky krkonošská: Hurá do muldy!

kursy bývají pořádány většinou na loukách, na tvrdých, uježděných a uhlazených sněhových plochách. Na takových cvičných loukách jezdí žáci dosti dobře, ale ztroskotají ve volném terénu, v těžkém, nebo prachovém sněhu. K takovým výsledkům vedou jednostranné nedokonalé kursy, v nichž není pamatováno na to, že jednou každý lyžař přijde do terénu, kde se setká s různými druhy sněhu. Rozhodně nestačí přívratné oblouky, kristiánky a pod., prováděné poměrně velice dobře a s jistotou na cvičné louce. Cvičitel nesmí zapomenouti, že všechny cviky, na pohled přesně a dobře konané na cvičné louce, jsou bezcenné v terénu a v jiném druhu sněhu.

Na cvičné pláni možno žáky naučiti velice snadno různým cvikům a změnám směru jízdy. Ale právě na těchto cvičných loukách musí cvičitel daleko pozorněji dbáti, aby veškeré cviky byly prováděny tak, jak toho vyžaduje ne louka, ale terén a různé druhy sněhu. Připadá trochu nepřírovnalým, že cvičitel má právě na cvičné louce zjišťovati, zda žák jezdí tak, jak to bude jednou za docela jiných sněhových a terénních podmínek potřebovati, ale pokusím se objasnit a prokázati oprávněnost tohoto tvrzení.

Jedním z nejobtížnějších úkolů cvičitele je *zůstatí důsledným ve vyučovací metodě*. Metoda musí ovšem být správná. Samozřejmým přáním každého začátečníka je překonati co nejdříve úskalí prvních neúspěchů, osvojit si brzo základní cviky, jejichž

stálé opakování není nijak zábavné a pak co nejdříve do terénu. Každý hoří nedočkavostí, okoukané okolí se stává nudným a s tím málem, co si v krátku osvojil, chtěl by každý co nejdříve utéci z dozoru evičitele a podnikati tury. To bývá kamenem úrazu ve vyučovací metodě a *první výlet bývá také mezníkem ve vývoji mnohého slibně začínajícího lyžaře*.

Čím déle jsou žáci pod dozorem dobrého evičitele, který je dovede zaujmouti tak, aby pronikli až k jádru každého cviku, tím snáze se v budoucnu přizpůsobují každé změně terénu a sněhu a hlavně neznají strachu z rychlosti na prudkých svazích.

Naučím se brzo jezdit? To je otázka, která bývá často dávana evičitelům. Je na ni opravdu těžko dáti přesnou odpověď. Není možno zaručiti úspěch za týden, nebo i za dva, ač mnohé lyžařské školy to v prospektech slibují. Každé takové tvrzení je bluff. Setkal jsem se s mnoha důvěřivci, kteří dost neradi přiznali, že se stali obětmi reklamy.

Naprostá jistota v ovládnání lyží, důkladná znalost všech lyžařských cviků a hlavně umění využití jich v terénu za každé okolnosti, to je příliš obsáhlý pojem; za dobré lyžaře není zdaleka možno považovati ty, kteří ve společnosti jiných, lepších, mohou podnikati malé tury.

Dobré, případně špatné vlastnosti evičitele možno obyčejně zhodnotiti až při výcviku. Některý se všemožně přičiňuje, aby za celou dobu výcviku nedal žákům o nic více, než co jim patří, případně

M. Karliček, Votrubova chata a Svišfovka (Vys. Tatry)

o nic více, než zaplatili. Úloha cvičitele je pro něho povinností, vyplněním času; druzí cvičitelé se věnují výcviku plně, přihlížejí k osobním vlastnostem jednotlivců a jejich jedinou snahou je dosáhnout co největšího pozitivního a viditelného úspěchu. Je to potvrzením these ze začátku článku, že naprosto nestačí, aby cvičitel byl pouze dobrým lyžařem, ale že musí být především dobrým učitelem, který po celou dobu výcviku sleduje přesně určitý postup výchovatelské metody.

K dosažení úspěchu je však třeba nejen všech dobrých předpokladů u cvičitele, *ale i u žáků*. Každý začátečník, chce-li dosáhnouti úspěchu, musí se bezpodmínečně *podrobiti radám* svého cvičitele. Po několikadenním výcviku se často stává, že mnozí žáci jezdí už poměrně dobře a že sami z kursu odcházejí. Zde se má poctivý cvičitel přesvědčiti, zda žák neodchází s některými podstatnými vadami, které jako zárodky nedokonalosti se přenášejí do budoucna. Nesmí být proto špatně vykládáno, pozastaví-li cvičitel i poměrně dobrého lyžaře, upozorní-li ho na některé vady jízdy a předvede-li správné provedení pozastaveného cviku.

Bylo by ku prospěchu, kdyby v každém kursu byli účastníci rozdělení alespoň na dvě skupiny a výcvik byl prováděn za dozoru dvou cvičitelů. V takto vedených kursech možno více přihlížeti k individualitám. Ze žáků schopnějších možno vytvořiti zvláštní skupinu a z této skupiny vrátíme žáky, u nichž jsme zjistili, že některé cviky vy-

žadují propracování, do skupiny nižší a obráceně. V takových kursech je lepší souhra mezi účastníky a cvičiteli, pokročilejší se nezdržují nudným opakováním cviků a pozornost slabších není odváděna pozorováním lepších a podle jejich názoru šťastnějších.

Důležitou funkci ve výcviku mají lyžařské hole. Hole jsou v rukách lyžaře jen pomocným prostředkem, který napomáhá k provedení některých cviků. Podtrhuji slovo *napomáhá*. „*Jízda na lyžích*“ mělo by být heslem všech lyžařských kursů a cvičitelé by si měli uvědomiti, že vyučování některých cviků za pomoci holí může mít neblahý vliv. Používání holí jako pomocného prostředku při výcviku může sloužiti k ulehčení některých cviků, ale často se stává, že si lidé na jejich používání tak zvyknou, že hůl je pak nemilým faktorem, brzdícím možnost dalšího zdokonalení jízdy.

Závažnou podmínkou úspěchu je dobrý *soulad cvičitelů se žáky a oboustranná snaha*. Někdy stačí mírná domluva nebo povzbuzení, někdy nutno podniknouti ctižádost. Kouzlem úspěchu je umění vžítí se do duše a citů jednotlivce, umění které přináší kladné výsledky i v případech zdánlivě beznadějných.

Cvičitel musí být odhodlán doslova se „*piplat*“ se svými žáky. Ale musí být stejně energicky rozhodný tam, kde vidí, že se opravdu nic víc dělat nedá. Zdánlivě beznadějně případy musí přesně rozeznávat od určitě beznadějných.

ZNÁTE SVÉ VLASTNÍ HORY?

Slepé pohrdání vlastní a vynášení ciziny je stejnou indolencí, jako postup obrácený. Lidem druhu, nazývaného „dřevo“, nepřidá cizina za mák a v žádném směru a člověk, který má všech pět rádně pohromadě, potřebuje a musí vidět cizinu, aby se srovnáním poučil a našel správnou míru pro své činy. Tohle jsou vlastně věci jasné a základní, jako abeceda. A přece skutečnost mluví hodně jinak. Nemylte se.

Zůstaňme jen u svých zimních sportů, horolezectví a turistiky. V posledních letech se nejezdí do ciziny v tak hojně míře jako dříve jen proto, že lidé nemají peněz nazbyt a že Národní banka i pohraniční úřady přece jen dělají potíže při vývozu peněz. Ale už letos, jen se podívejte, kolik Čechoslováků bylo v Rakousku! A kolik jich vůbec bylo za hranicemi. Dobrá, nechme stranou Jugoslaviu s jejím mořem a počasím, to je tedy bez konkurence. Zůstaňme u hor. — Nejsme hospodářským listem a proto nechme stranou i hospodářské výsledky cizineckého ruchu, jehož pasivní složka, zejména ve styku s Rakouskem a Jugoslavií, je v celkové cizinecké bilanci letos přímo hrozivá. Vezměme to odjinud.

Máme mezi sebou mnoho lidí, kteří znají velmi dobře celé Alpy a některé jejich kouty doslova podrobně. Ještě větší řada lidí zná ty Alpy celkem dobře a ještě více je těch, kteří znají dobře aspoň některé známější kouty. (Nemluvme o těch, kteří v Alpách byli, ale znají je jen povrchně a málo.) Velmi mnoho z oněch znalců Alp nezná pořádně Vysoké Tatry, ba jsou případy a — ne řídké — že je neznají vůbec. Pak ovšem nemusíme mluvit o Nízkých Tatrách, obou Fatrách, Karpatech. — Nebudete to chtít věřit, ale jsou tu lidé, kteří by dobře obstáli při topografické zkoušce z Alp, ale v míře daleko větší by současně propadli z topografické znalosti Šumavy, nebo Beskyd. Ale je strašné, že mnozí z nich neznají pořádně ani Krkonoše, naše nejklašičtější hory. Ne, nelze říci, že by tam nebyli. Byli tam rozhodně dříve než v Alpách; tam právě poznali kouzlo hor, to je přivábilo do hor větších. A ty Alpy je pak už pro sebe zajaly. Jsou lidé, kteří zabalí o své dovolené, ať už je zimní, nebo letní, svůj tlumok a nádobíčko a hajdy do Alp. Na Krkonoše pak jim už zbude jen nějaká ta neděle a to se pak musí po vyšlapané cestě. (Nevěřili byste, že jsou lidé, kteří desetkrát za sezonu načínají hory v jednom a tomtéž místě a mezi nimi je mnoho těch, kteří jinak doslova ani netrefí než na svoji boudu. Někteří si v tom dokonce libují. Mají tam svůj stůl, svoji židli, svůj půllitr (hlavně), svůj pokoj, svoji postel a snad dokonce i svoje prostěradlo. — Ale to sem nepatří.)

Jsou lidé, kteří ohruňují nos nade vším tuzemským. U nás to podle nich dráhy, dopravci, hospodští, hoteliéři, stavitelé, výrobci, horáci atd. prostě neumějí. Samozřejmě i horské a sportovní organizace jsou podle nich docela vedle. U nás není možno

na horách žít pro samé zlobení a drahotu. Ale v Alpách, nebo v Himalájích — a už to začne. Ni jak vás nerozesmutní, když tyhle řeči vede člověk mladšího věku a jistého typu, jehož lidové označení si tu odpustím. Smutnější ovšem je, že právě tito klackové mají hodně peněz k utrácení. A ty nechají tam. Ale často vede takovou řeč i vážný muž, z kterého mluví přesvědčení.

„Mám se tu všude zlobit,“ řekne vám, „narážet na neochotu, milosti, špatnou organizaci, drahotu, o přesnosti dopravy ani nemluvě. (Při tom otočí zápěstí a vy zjistíte, že vlak už má půlhodinku navrch a je ještě v první polovině cesty.) Mám dostávat špatně servírováno, chodit na problematické WC, rvát se o místo u stolu, o místo v autobusu, o místo ve vlaku? Naši lidé to prostě neumějí. Také tu není nikdo, kdo by je pořádně poučil a na zkušenou v cizině nemá každý z malých podnikatelů peněz. Netvrdím, že cizina je v celku lacinější, ale za ty peníze se tam aspoň nezlobím. A věřte mně, že rozumné zařízení, praktická a dobrá věc, mně působí radost. U nás se jí dočkáte málokde. Proto tedy, milý pane, když už jste to chtěl vědět.“

Buďme objektivní a řekneme, že tem muž má v lecčems pravdu, ale rozhodně ji nemá v celku a v závěru. Pravda je, že u nás je v těchto směrech hodně nedostatků, ale stejně je pravda, že máme hodně a většinu horských podniků dobře vybavených a nikoliv drahých. Dokonce laciných. Musí se však vybírat. Naproti tomu máte v cizině místa drahotou přímo odpuzující. A ne málo. Tam se prý nejezdí. Jezdí se do malých hnízd. A malá hnízda jsou i u nás laciná a je tam stejně krásně! Řekne vám, že v cizině si lidé hosta váží. A ukažte mně jednoho domácího podnikatele, který je vyhazuje!

A pak: nemyslíte, že ti zkušenější lidé, kteří prošli cizinou, neměli by něco ze svých zkušeností dát právě tam, kde jsou nespokojeni? Malý, soukromý, dobře míněný hovor vydá víc než hlasitá kritika od plíc. Jsme-li tedy v mnohém za cizinou, nespravíme to tím, že budeme právě do té ciziny jezdit. Naopak, musíme zůstat doma, musíme dát podnikateli, ať už je to dopravce, hotelier, obchodník, nebo kdokoliv jiný, možnost vydělat, aby mohl investovat do potřebných zlepšení. Musíme být kritiky pozitivními, nikoliv jen negativními nespokojenci. Tím, že budeme dávat přednost cizině, nic doma se nezlepší.

A nejen z národohospodářského vlastenectví je třeba dávat přednost vlastní před cizinou, ale zejména také s hlediska národního a státního. My musíme ze všech sil podporovat zápas našich hraničářů, t. j. nejen svou přítomností v pohraničních horách, ale i ožívováním jejich hospodářství.

Ciziny jen tolik, kolik potřebujeme k poučení! Vyvážet dnes do ciziny peníze na to, co dovedou poskytnout i naše hory, znamená úmyslně je poškozovat. A kdo si tohle troufá hlásat?

M. Hartmanová, Malá Fatra, Chlieb (1644 m)

7 K. Kancnýř, Velká Fatra, Křižná (1575 m)

NAŠE LETOŠNÍ VÝZBROJ A VÝSTROJ

Kdysi se objevovaly na trhu lyžařských potřeb novinky v pravém slova smyslu; určité sensace v rozvoji techniky jízdy na lyžích znamenaly snahu změnit i výzbroj a tak jsme se setkávali s výrobky více méně pokusnými a sezonními. Tak konjunkturálním letošním přehled stavu lyžařských potřeb není. Řekl bych, že vývoj krystalisuje do určitých forem. Špatné, či nevhodné zaniklo, vhodné věci se ještě zdokonalují, jde se do hloubky. Není to jistě ustrnulostí, ba právě nesporným pokrokem opravdu hodnotným, pracuje-li se na podkladě zkušeností a nikoli jen dohadů, nebo jen ve snaze po vyhovění módě.

Pro jízdu na lyžích potřebujeme výrobky hodnotné materiálem, vypracováním i formou a sestavením, plně odpovídajícím dosavadním nejlepším poznatkům. Těžko lze očekávat, obzvláště v dnešní době, cenový sestup. Ale přece i v tom směru možno letos konstatovati nejen dobrou vůli docílení cen nejspravedlivějších a nejpřístupnějších, ale i zvýhodnění výrobních způsobů, aby obchod odpovídal zásadě: dobré zboží za dobré peníze.

Prodělali jsme časy pokusů s lyžemi úzkými a dlouhými, strašně širokými a krátkými. Letos je základem všech druhů lyží starý telemarský tvar. Všechny jiné tvary prokázaly jen malou opodstatněnost a byly spíše pokusy více méně módními.

Normální lyže pro jízdu v terénu má ve středu šířku 7 cm, v ohbí 9 cm, na patce 8 cm. Zdůrazňuje se základní podmínka, aby lyže v ohbí byla velmi měkce pružnou, ve středu pak náležitě tvrdou a pevnou. Dobrá lyže má patku dostatečně pružnou. Aby tomu bylo vyhověno, vypracuje se dobře ohbí lyže do potřebné tenkosti, za to však síla středu se zvyšuje aspoň na 3 cm. Profilový hřeben vystupuje a sestupuje poměrně náhle v ladné křivce. Není už nutným u lyží z dobrého dřeva. Dnes vyrábí se i lyže na vrchní straně ploché, nebo jen s profilem zaobleným.

Tak zvané lyže polozávodní mizí z trhu. V terénu, v hlubokém sněhu výhodné nejsou a pro závod v běhu po vyjeté stopě jsou přece lepší lyže opravdu závodní. Ustoupila proto móda užitečnosti.

Závodní lyže pro běh je docela slušně širokou, 5·7—5·8 cm ve středu, v ohbí a patce zachovává poměry šířek telemarského tvaru. Rovněž délka 204—212 cm je docela průměrnou, ba krátkou proti dřívějším. Technika běhu v rozmanitém terénu toho vyžaduje.

Snahu docílit i co nejmenší váhy závodní lyže, ukázali nám loni při FIS-závodech Severané svými *lepenými lyžemi*: skluznice je tu vytvořena plátem hickory, na něm je nalepeno dřevo jedlové, tedy měkké a lehké a vřeh je tvořen zase plátem hickory, tvořícím hřeben profilu a běžícím až do špičky. Protože by šrouby vázání v měkkém dřevě nedržely dosti pevně, je do lyže vsazena destička bukového dřeva právě tam, kde byly lyže provrtávány pro původní spodní Huitfeldovo vázání. Špička tako-

vých lyží je velmi elasticou a aby střed byl pevným, zvyšuje se jeho síla až na 3·3 cm. Lyže je o celou třetinu lehčí než celohickorová.

Lyže pro slalom nevykazuje dnes již takových rozdílů proti normální lyži turistické, rovněž i *lyže pro sjezd*, kde ovšem je nutnou větší váha; přidává se jí trochu na délce. V Norsku se zavádí už stejný typ lyží pro závod ve sjezdu i slalomu.

Stačí, mají-li *lyže pro skok* jen dva žlábků, spíše mělké a širší. Je důležitou a nyní zdůrazňovanou podmínkou i pro všechny ostatní druhy lyží: neprohlubovati zbytečně žlábek. Úzký jeho profil (byť hluboký) nemá pro vedení lyže takového významu.

Celokorové lyže, o nichž zde bylo již loni psáno, jsou stále nevyjasněným řešením, ačkoli prý se v Německu stále zkouší a mají prý mnoho výhod.

Umělé hrany na lyžích prokázaly až dosud svoji důležitost tolik, že kromě lyží pro běh a event. skok náleží dnes na všechny ostatní druhy. Je nesporné, že technika jízdy se pozvedla právě v důsledku tvrdých hran. Počáteční snahy vedly k systémům nejrůznějších druhů, ale možno nejspíše říci, že původní jednoduché řešení, ocelové pásky prostě přišroubované (Lettnerovy hrany) je jedním z nejlepších. U nás jsou nejvíce používány. Ze systémů, kdy kovová hrana je připevněna bez použití šroubků, se velmi osvědčily hrany Nöbel, které jsou úzké a plochu skluznice, potřebnou pro mazání nezužují. Novým řešením jsou hrany Ruudovy, jejich složitá konstrukce teprve čeká na podrobnější zkušenosti.

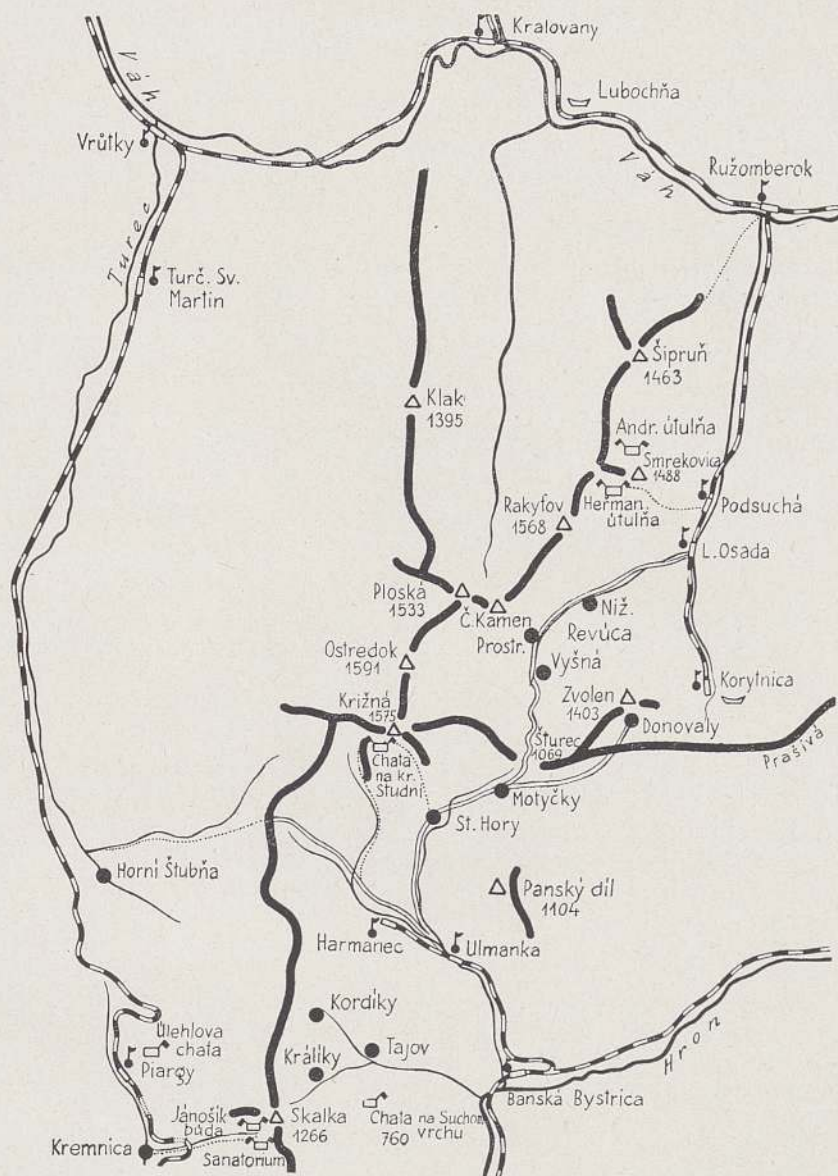
Námítku zúžení plochy skluznice hranami chtějí odstraniti norské Marius-hrany (patent). Tu připevněny jsou páskové hrany se strany lyže rovněž šrouby. Aby možnost ohybu lyže nebyla kolmým postavením hran rušena, jsou Marius-hrany montovány ve zcela krátkých dílcích, sousedících tak, že do okrouhlého výřezu jednoho konce vložen je zaokrouhlený konec hrany druhé.

Důležitým u hran je materiál: kov tvrdý, ale nikoli křehký. Upozorňujeme obzvláště, že i ocelové hrany nemusí být ještě kvalitními jen proto, že jsou z oceli. Je obtížno zkouseti vlastnosti namontované ocelové hrany při prvním pohledu.

Z hmot jiných než kov, zůstává stále hodnotným čs. výrobek Černý (patent) pro tvoření hran po celé délce lyže i v kombinaci s hranami kovovými. Je vhodným materiálem, zejména v ohbí, kam jinak se přidělávají kovové pásky tenčí než normální, aby špička neztratila elasticnost.

Vázání. Novinkou nejen zajímavou, ale jistě příjemnou je možnost výroby vázání Haug, Greswig-Loipe a Kandahar v přesné kopii u nás. Znamená to asi 30% zlevnění. Továrny, které již dříve vyráběly kovové části lyž. výzbroje, znají již hodnotný materiál i pro vázání.

Novým řešením vázání je švédské armádní „Voitto“, konstruované na stejném principu jako je závodní vázání pro běh Broorwith.

MIROSLAV KARLÍČEK

VELKÁ FATRA

Velká Fatra vyplňuje rozsáhlé území mezi Váhem a Hronem a mezi silnicí z Ružomberku do Banské Bystrice a drahou z Vrútek do Hronské Breznice. V severní části vyniká souvislý hřeben od Šipruň nad Ružomberkem až ke Križné nad Starými horami; jižní část je nižší a podle blízké Kremnice se jmenuje Kremnické hory.

Celková situace, přístup, terén.

Velké území je poměrně řídko opatřeno chatami. Chaty s hostincem, celý rok otevřeným, jsou jen čtyři. V severní části Heřmanova chata na Smrekovici, spravovaná společně s Ondrejovou chatou, chata při Královej studni, v jižní části Janošikova búda na Skalce, u které je také velké sanatorium a chata na Suchém vrchu, v okolí Banské Bystrice.

Okrajové partie Velké Fatry můžeme poznati také z lázní a osad. Nejbližším lyžařským místem severní části jsou státní lázně *Lubochňa* na trati Bohumín—Košice. V okolí je dobré lyžaření na svazích a hřebenech severních výběžků Velké Fatry. Pěkný terén, níže položený, poznáme při ubytování v *Ružomberku*, rychlíkové stanici na téže trati. Z Ružomberka vede lokálka do lázní *Korytnice*, které jsou položeny pod hřebenem Nízkých Tater. Před Korytnicí je stanice Lipt. Osada, kde dostaneme jednoduché ubytování. Stejně skromnější ubytování nalezneme v hostincích ne-

bo v soukromí v dědinách Nižné, Středné a Vyšné Revúci, které leží v hlubokém údolí mezi Velkou Fatrou a Nízkými Tatrami. Vede jimi silnice z Ružomberku do Banské Bystrice s autobusovým spojením. Z Revúci je dobrý přístup na krásný terén pod Ploskou a Černým kamenem.

Západní okraj Kremnických hor je pohodlně přístupný z Kremnice, kam se dostaneme hlavní tratí z Vrútek. *Kremnica* má velmi dobrý lyžařský terén v samotném okolí města a protože ubytování v městě je pohodlné, lze návštěvu za dobrých sněhových podmínek velmi doporučiti. Blízké Kremnické hory jsou pohodlně z města přístupny.

Druhé známé hornické město *Banská Bystrica* nemá sice vyšší hory tak blízko jako Kremnice, za to má však velkou řadu pěkných, povlnných tur v nejbližším okolí. Pěšky nebo autobusem se dostaneme na velmi vděčný terén v okolí vesnic Kordíky, Kráľíky a Tajov, kde je také chata na Su-

chém vrchu. Autobusem nebo vlakem dospějeme blíž k Velké Fatře do zajímavých hornických osad Starých Hor, Motyček, Španie Doliny a Donoval. Zejména *Donovaly*, ležící již ve výběžcích Nízkých Tater ve výši 1000 m, mají krásný lyžařský terén. Prozatím najdeme v nich jen jednoduché ubytování a stravování (dotazy v konsumu), v dohledné době však bude v Donovalech vybudován větší turistický objekt.

Horské chaty ve Velké Fatře:

Heřmanova chata na Smrekovici (1448 m) leží v severní části hlavního hřebene Velké Fatry. Její nájemce spravuje zároveň i 20 minut vzdálenou *Ondřejovu chatu na Smrekovici* (1488 m). Heřmanova chata patří odboru KČST v Ružomberku. Má noclehárny pro 24 osob a nájemce může větší návštěvu ubytovati ve vojenských pavilonech sousedního vojenského tábora, nebo v Ondřejově chatě. Nocleh stojí Kč 4.—, celá pense od 25 Kč. V Ondřejově chatě je 6 pokojů se 17 lůžky, kde nocleh stojí Kč 6.— a 2 noclehárny se 24 lůžky po 4.— Kč.

Výstup ze stanice Podsuchá na lokální trati Ružomberok—Lázně Korytnica trvá asi 1½ hod. Nová cesta je dobře stavěna, takže přístup je zcela bezpečný. Spojení do Podsuchy obstarává také státní autobus z Ružomberka od nádraží. Z Ružomberka přímo na chatu je 5 hodin cesty, poprvé není radno ji dělati bez vůdce.

Terén v okolí chaty je velmi pěkný i pro méně zdatné lyžaře. Sníh v chráněné poloze bývá velmi dobrý. Dobří lyžaři mohou se vydati hřebenem k jihozápadu na Rakytov a Ploskou. Celý hřeben až k chatě na Králově Studni projdeme asi za 9 hodin. Do Ružomberka je krásný 20 km dlouhý sjezd.

Adresa: Fr. Sojíček, nájemce Heřmanovy chaty, Ružomberok, Jelenec.

Chata při Králově Studni (1300 m) je ze severu přístupná jen hřebenem buď z Heřmanovy chaty (9 hodin) nebo z Revúce (6 hodin). Za mlhy je orientace na hřebenu velmi obtížná, hrozí také laviny, proto je cesta hřebenem za nepříznivého počasí riskantní.

Chata patří OKČST v Banské Bystrici. 3 noclehárny pojmu 60 osob. Nocleh stojí 5.— Kč. Chata má stálého hospodáře, u kterého dostaneme i jídlo.

Přístup z jihu je dvojitý: kratší ze Starých Hor, 2½ hod., kam se dostaneme autobusem z Banské Bystrice; delší, ale bezpečnější, z Harmance (3½ hod.), kam vede z. B. B. dráhy. Ve Starých Horách i v Harmanci můžeme si levně najmouti vůdce nebo nosiče.

Terén je pěkný. Rozsáhlé pláně, na kterých bývá krásný prachový sníh, jsou vhodné i pro mírně pokročilé lyžaře. Zdatní najdou v okolí dostatek tur.

Adresa: Klub čs. turistů, odbor v Banské Bystrici.

Chaty Velké Fatry (od shora dolů): Janošikova buda na Skalce, Úlehlova útulňa nad Piargami, Donovaly a Králova studňa.

Janošíkova bída na Skalce (1188 m) je majetkem města Kremnice, stejně jako blízké velké sanatorium. K oběma objektům vede z Kremnice pěkná cesta.

Janošíkova bída má noclehárny a pokoje s hostincem, sanatorium je moderně zařízeno. Cena pence v chatě od 28 Kč.

Výstup z Kremnice vede Bystrickou dolinou, trvá dvě hodiny a je zcela bezpečný.

Terén: před chatou malé cvičiště, 5 minut od chaty rozsáhlé Zadné a Predné Pláně s mnoha svahy. Pláněmi sjedeme k Úlehlově chatě nad Piargami a k vesnici Blaufuss, případně ke Kremnici. Na opačnou stranu hřebene Kremnických hor se dostaneme lesní cestou k vesnicím Kordíky a Králíky a dál k Banské Bystrici nebo k chatě na Suchém vrchu.

Adresa: Janošíkova bída na Skalce, Kremnica.

Informace: Městský úřad, Kremnica.

Úlehlova útulňa nad Piargami (850 m), která je zařízena pouze pro denní pobyt. Je opatřena nádobím na vaření čaje a dřevem.

Přístup ze železniční stanice Piargy před Kremnicí za 30 minut.

Poplatek za jednodenní pobyt 1 Kč.

Klíče u Ing. J. Jurena, ředitele mincovny v Kremnici.

Terén: pěkné, mírné pláně s dobrým sněhem. Od chaty vystoupíme za 2 hodiny k Janošíkově chatě.

Adresa: OKČST, Kremnica.

Chata na Suchém vrchu (860 m) patří OKČST v Banské Bystrici. Má 5 pokojů s 10 lůžky po 5 Kč a 1 noclehárnu s 10 postelemi, stálý hostinec.

Přístup z Banské Bystrice 2 hodiny, nebo autobusem do Tajova a pak pěšky 1 hodinu.

Terén: mírné svahy. Sníh je chráněn proti západním větrům hřebenem Kremnických hor, takže bývá velmi dobrý, ačkoli chata leží nízko.

Adresa: OKČST Banská Bystrica.

Všeobecně.

Kromě těchto hlavních oblastí má Velká Fatra mnoho krásných terénů, méně známých. Kdo chce poznati celou Velkou Fatru v několika dnech, necht si rozvrhne turu takto:

Rychlíkem do Kremnice, výstup na Janošíkovu chatu. Sjezd na Králíky a Tajov, výstup na chatu na Suchém vrchu. Sjezd do Tajova, autobusem do Banské Bystrice, autobusem nebo vlakem do Harmance, výstup na Královu Studňu. Při příznivém počasí velká tura hřebenem na Heřmanovu útulnu na Smrekovici. Kdyby to nebylo možno, pak přechod přes Křižnou do Revúce, autobusem do Podsuché a výstup na Heřmanovu chatu. 20 km dlouhý sjezd do Ružomberka zakončí tuto zajímavou a příjemnou cestu velmi krásným pohořím, poměrně řídké navštěvovaným.

Vrcholy Velké Fatry (od shora dolů):

Smrekovica, Rakytov, hlavní hřeben Velké Fatry a Křižná.

Pečlivé a svědomité vypracování *lyžařských holí* je dalším pokrokem letošní sezony. Upozňují zejména na dobré nasazení objímky a bodce a utěsnění proti vodě, jež způsobuje hnití dřeva. Objímka z lehkého, ale pevného materiálu. Naše kvalitní výroba používá spec. bodců z oceli tvrdé, ale nelámající se. Průpletům talířků věnuje se velká péče, aby se mnohostranným tahem vyztužovacích remínek nekroutily; spoj rákosového kroužku nikoli plechová, nýbrž opletená rákosem, nebo tvrdým drátem. Materiál na vlastní hole zůstává: bambus (pepřovka) a tonkin. Tenkým tonkinovým holím dodává se pevnosti plněním dřevěným jádrem. Různé barvy holí, či obalení celuloidem je více věcí vkusu než účelnosti.

Lyžařská obuv je dnes naprosto speciálním výrobkem. Kvalitní v materiálu a vypracování a tvarem přizpůsobené vázání. Dobré vypracování silné podrážky v klenku a rovného přechodu na podpatek, dále pevný opatek i vyztužení spodních částí svršku, aby pohyb nohy byl botou přenášen na vedení lyže pevně, ale pohodlně, jsou zjevnými podmínkami dobré lyžařské boty. Určitá její váha je ovšem nutnou vzhledem k pevnosti stavby; váha jedné boty 95—100 dkg je naprosto vhodnou a dostačující. Moderní lyžařská bota je svým tvarem elegantní, nikoli robustní, nic přehnaného; i ve své důkladnosti je lehkou. Není velikého rozdílu mezi lyž. závodní botou a lyž. botou turistickou. Stále

je snaha docílit nejlepšího utěsnění boty shora, proti sněhu. Obruby plstěné, nebo z tulení kůže jsou jedním řešením; jiným, zajímavým a důkladným je proužek z gumové pěny, obalený nepromokavým plátnem a všitý do boty, aby ji utěsňoval nad kotníkem (Patent Velus). To je ochrana přímo v botě. Velmi používanou součástí výstroje jsou *ochranné kamaše*. Snad více pro oblibu svého vzhledu než pokaždé z opravdové nutnosti. Ale má-li kamaše chránit před vnikáním sypkého jemného prašanu do bot, nebo před obalováním punčoch, vyžaduje dobrého vypracování. Dvojitá covercoatová látka lepená gumou, nebo dobrá celtovina, podložená gumou v místech, které kryje šněrování boty, dobré upevnění kožených pásek přišitím, nebo cvočky, ale pak i podložením, aby se ze svého upevnění nevytrhávaly.

Nahraditi právě *tulení pásy* vhodnou tkaninou je nyní už více než pokusem. Výrobek Ski Skin byl po zkouškách zdokonalen a odborníci mu přiznávají výborné vlastnosti, jak při pásech připínacích, tak i nalepovacích. Praktický připínací systém Attenhoferův se svými upínacími svorkami na špičku lyže, je i u nás uveden do obchodu.

Ve velikém výběru *lyžařských mazání* stojí vosky naší výroby značně vysoko. O novinkách v tom oboru lze říci nejspíše to, že metody mazací se v důsledku vysokých kvalit dobrých vosků zjednodušují. Nutnost mazání je tak spíše chápána a uznávána i v širokých vrstvách lyžařského lidu.

PRO
LYŽAŘE
JEN

FILM
DESKA
PAPÍR

Dobrym lyžařům

dobrou výzbroj

z odborného závodu

ALEX. PRŮCHA

PRAHA I., NÁRODNÍ 25

vyzkoušená výzbroj a výrobky se značkou Svazem lyžařů
RČS. „Doporučeno“

Přestavný úhlopříčný tah

KANDAHAR čs. patent přihášen

M. S. S.

umožňuje rychlou změnu na plochý tah při stoupání a šikmý tah při sjezdu. Snadné připínání a odpínání. Přitahování lyží na podpatek. Velká jistota při pádu.

MAT. SALCHER A SYNOVÉ
akciová společnost, Bílovec, ČSR.

Větrovky jsou část obleku, kterou možno nazvat šťastným nápadem nejen pro její oblibu, ale užitečnost: lehká blůza z materiálu jemného a hustého, mající za úkol co nejlépe chránit lyžaře před větrem a sněhem a při tom co nejméně bránit pohybům. Jemná impregnovaná sýpkovina, nebo balonové hedvábí, jsou plně odpovídajícím materiálem. Napodobeniny, na př. mandlované kaliko, jsou nevhodné.

Větrové blůzy se šijí v celku a oblékají se přetažením přes hlavu; letos mají už i vpředu knoflíky. Dlouhá až na boky, s možností dobrého utažení (gumou), stažená gumou na zádech i v pasu, volná kolem hrudi, volnějších rukávů (aby se blůza mohla obléci přes sweater) a s všitou stahovací šňůrou kolem krku. Otvor kápě pro obličej je rovněž stažen gumou. Pro ochranu očí sjezdaře jsou velmi výhodné, ke kápi již přišité, gumové štítky s otvory pro lepší cirkulaci vzduchu (pod plným

štítkem se tvoří vzdušný vír a sníh zalepuje oči). Barevnost větrových blůz není již jen věcí vkusu, ale má i opodstatnění pro lepší rozeznání lyžaře na sněhu, obzvláště v mlze.

Šijí se i samostatné *kápě* pro ochranu hlavy.

Trh lyžařské výstroje uvádí i *kabáty* z kombinované tkaniny vlněné a bavlněné.

Praktickou zajímavostí jsou Attenhoferovy čisté gumové krátké a široké *ovinky* pro utěsnění hořeného okraje boty proti sněhu. Budou u nás vyráběny.

Svaz lyžařů zřídil již před časem odbornou komisi, která sleduje všechny novinky lyžařského trhu. Její práce zasluhuje všestranné podpory. Komise bude moci vydávat tím lepší posudky a tím více rad, čím více zkušeností bude mít po ruce. Uvítá proto ráda všechna sdělení našich evičitelů a praktiků o jejich poznatcích ze sféry výstroje a výstroje. Stejně tak uvítá i jakékoliv vážné doplnky našich dnešních řádků.

Proč používáme k správnému voskování lyží jen lampu FIS? Již Norové naši učitelé v lyžaření vpalovali vosk do lyží a aby tyto konservovali, surovou dehtovou pryskyřici. — To jest sice jediné správné způsob voskování, avšak abychom mohli od případu k případu nanést na plochu lyží vrstvu vosku, odpovídající sněhovým poměrům, jest bezpodmínečně nutné ustáliti se na vhodném způsobu. — Konserování lyží dehtovou pryskyřicí, která musí býti dobře vpálena do pórů dřeva, získáme skutečně dobrý podklad k dalšímu voskování. — Jest míti stále na zřeteli, že jen vhodné a pečlivé voskování zaručí sportovci úspěch, nikoliv však bezplánovité mazání. — Doposud se užívalo žehliček, letovacích lamp a pod., kterými jsme však nikdy nedosáhli toho, aby nastalo

opravdové vnitřní spojení vosku se dřevem. — Upozorňujeme na nově přestruovanou lampu FIS na voskování lyží, která dnes vykazuje opravdu veškeré vlastnosti, které správné voskování vyžaduje, nehledě k tomu, že lampu FIS možno použítí též pro jiné účely, jako vařič, lampu na svícení a pod. — Nová lampu FIS není komplikovaným přístrojem, ale velmi jednoduché konstrukce, zaručuje okamžité zapálení, krásný, mohutný, větru vzdorující plamen. — Odpadá zde jakékoliv namahavé šroubování, nemá pryžových a nebo jiných vložek a dbáme-li přesně návodu, který jest ku každé lampě přiložen, jest jakékoliv nebezpečí vyloučeno. — Nízká nákupní cena a několikrát způsob použití učiní lampu FIS nepostradatelnou zimní výzbrojí. —
J. Luft, Děčín.

SVAZ LYŽAŘŮ RČS DOPORUČUJE VOSKY VELOX

Vaše spokojenost závisí

NA SPRÁVNÉM VÝBĚRU LYŽAŘSKÝCH
POTŘEB. PŘENECHTE STAROST O TO
L. STEHLÍKOVÍ, KTERÝ VÁM DOBŘE PORADÍ

Skauting,

PRAHA II., VODIČKOVA UL. 6 • TELEFON: 374-23

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

SVAZ LYŽAŘŮ

Sjezdový kurs Svazu lyžařů v Igls. Svaz lyžařů veden snahou poskytnouti našim zájemcům o sjezd (t. j. dokonalým lyžařům a lyžařkám) opravdu nejlepší training ve vysokohorském terénu, uspořádá ve dnech 22. ledna—1. února 1936 10denní sjezdový a slalomový kurs v Igls u Innsbrucku pod vedením odborně školených instruktorů. Desetidenní training s použitím lanové dráhy, rovná se měsíčnímu pobytu bez lanovky, o úspoře fyzických sil nemluvě. Bezprostřední okolí Igls, vzdálené 20 minut autem od Innsbrucku s věvodčími horami Glungezerem 2679, Rosenzochem 2798, Gamslauer. Sp. 2675, Sonnen Sp. 2639, Rotwand Sp. 2486, Morgenkogel 2603 atd. jest nejideálnější pro sjezdový training. Igls sám, na úpatí Patscherkofelu, položen jest sice nížko, 900 m, má však lanovou dráhu, která vás vyveze na kotu 1970 m k Berghotelu Patscherkofel, odkud jest jedna z hlavních tur na Glungezer 2679. Zde mají Rakušané největší sjezdovou dráhu do Hall, 12 km dlouhou s výškovým rozdílem 2000 m. Má mnoho variací, holých plání, lesů, vysokého i nízkého porostu a nekonečnou řadu vln terénu (houpaček). Vyrovná se úplně známé sjezdové dráze Parsenn v Davosu. S Hallu vrací se lyžaři opět pohodlně elektrickou drahou neb vlakem přes Innsbruck do Igls. V samotném Igls jsou mimo to 2 stále udržované sla-

lomové dráhy, které budou samozřejmě kursu k dispozici. Denní program každému jistě vyhoví s ohledem na pohodlí lanové dráhy, na kterou kurs bude míti velkou slevu. (Blok 12 jízd za 20 šilinků, t. j. 1 jízda za 7 Kč!) Současně bude tam trénovati náš reprezentativní sjezdový team pod vedením rakouského trenera a nejlepší rakouští sjezdaři. Účastníkům zájezdu naskýtá se jedinečná příležitost, poznati v akci nejlepší sjezdaře světa v domácím prostředí a předolympijské kondici. Možno počítati s maximální cenou 12 šilinků denní pense (t. j. 55 Kč). V ceně jest již zahrnuto kursové instruktorů. Bude vypraven přímý vůz z Prahy. Na rakouských drahách sleva 60%. Přihlášky s ohledem na omezený počet účastníků řiďte na kancelář Svazu Lyžařů Praha II., Žitná 14, tel. 322-13 do 20. prosince 35 se zálohou 100 Kč. K. Rudl.

(K této výzvě svazového referenta sjezdu poznamenává redakce, že věc se nikterak nekříží s názory, vyslovenými současně v tomto čísle v článku: Znáte své vlastní hory? Sjezdařina vzala svůj počátek v Alpách a dnes patří mezi nejdůležitější lyžařské disciplíny. Nemůžeme ji opomíjet. Musíme se i na tomto poli uplatnit na předních místech. Zatím se nám to nedařilo. Učili jsme se totiž ponejvíce jen doma. A to bylo málo. Jdeme proto rovnou k prameni: do Alp, mezi nejlepší evropské sjezdaře. To

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

ŽÁDEJTE VŠUDE

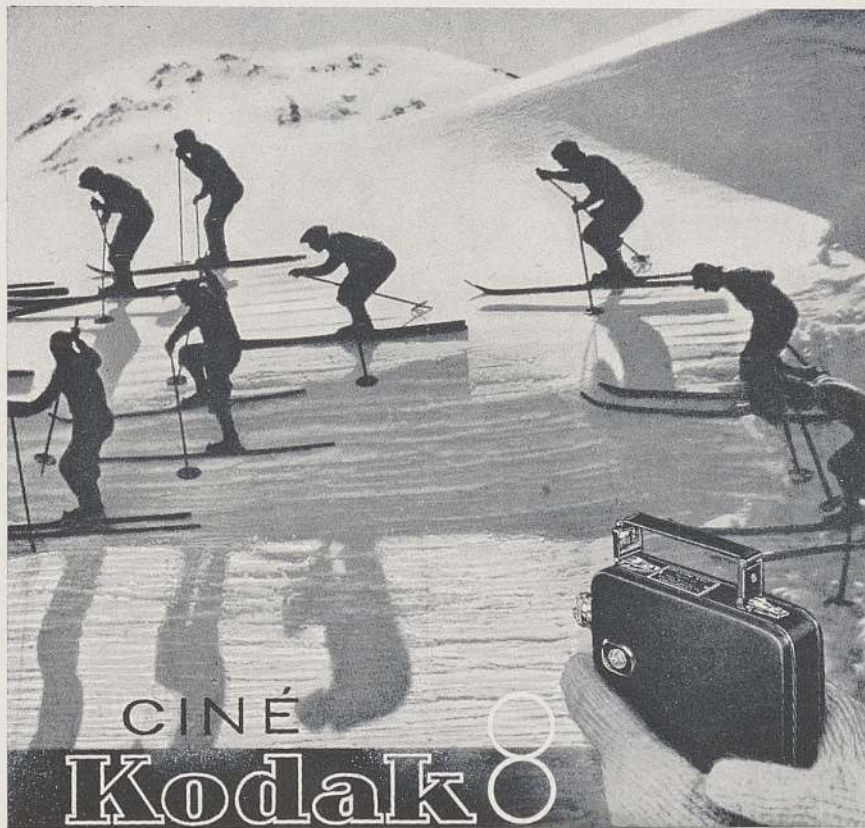
není bezhlavým vývozem peněz do ciziny. Nejdeme tam za zábavou, ale za vydatným poučením. Důkladných zkušeností, které tam hodláme nabýt, využijeme pak mnohostranně doma a tím bezprostředně přispějeme k oživení sjezdářského ruchu na našich horách. Jednáme tedy ve prospěch našich vlastních hor a naší vlastní lyžařiny, jedeme-li tentokrát v houfu do ciziny, abychom se naučili to, co dosud umí cizina lépe než my.)

Ustavující schůze ústředního výboru Svazu lyžařů RČS. konala se 23. října 1935 v Národní kavárně v Praze. Schůzi řídil předseda Ing. Ant. Jauris; v zahajovacím prosluvu vzpomněl úmrtí poslance a předsedy poslanecké sněmovny, bývalého ministra Národní obrany, Bohumíra Bradáče. Předseda nastínil pracovní program pro správní rok 1935/1936 a apeloval na všechny nové funkcionáře, aby se s chutí ujali přidělené práce. Funkce obsazeny byly takto: jednatel Ing. Jiří Kraus, mezinárodní tajemník JUDr. Karel Finger, pokladník Josef Kunce, účetní JUDr. Karel Zimmer, dopravní referent MUDr. Xaver Hnátek, zdravotní referent docent MUDr. Karel Procházka, pojišťovací referent Josef Brožek, pojišťovací komise Josef Brožek, Jaroslav Honzů, Bohumil Peka, propagační referent Ing. Stanislav Procházka, matrikář a správce inventáře Josef Dušek, referent cest a značek Jaroslav Honzů, referent pořadatelský František Žížala. Do Technického sboru zvoleni: JUDr. Karel Finger, Ing. Josef Jílek, Ing. Jiří Kraus, JUDr. Jaroslav Moser, MUDr. Karel Procházka a Bohumil Zadák. Ustavující schůze schválila kooperaci dalších členů do Technického sboru, jimiž jsou: Dr. Otakar Brauner, František Dlabola, Jaroslav Hon-

zů, Jiří Jelínek, JUDr. Josef Kalibera, Ivan Komárek, Rudolf Krňoul, Jindra Kosina, Bohumil Peka, Ing. Frant. Příbyl, Karel Rudl, Jan Řihánek, Ing. Arnošt Sekanina, Ing. Josef Zástěra a Ladislav Zbyněk.

Zastoupení Svazu lyžařů v celostátních korporacích. Na ustavující schůzi ústředního výboru zvoleni byli také zástupci Svazu do celostátních sportovních korporací a do korporací pro podporování cizineckého ruchu. Do Československého Výboru Olympijského vysílá Svaz lyžařů RČS. za lyžařství náčelníka arch. K. Jarolímku (náhradník JUDr. K. Finger) za sánkařství a bobsleigh Ivana Komárka (náhradník Dr. O. Brauner). V Československém Vsesportovním Výboru zastupují Svaz JUDr. J. Moser a Jan Řihánek. V Čsl. ústředí cizineckého ruchu jsou zástupci Svazu Ivan Komárek a B. Zadák (náhradníkem Ing. J. Kraus). Ve Svazu čsl. horských podniků Ing. V. Macháček a B. Peka. Do Záchraného sboru pro Krkonoše delegováni byli Ing. R. Pilnáček a Emil Metyš.

Ustavující schůze Technického Sboru Svazu lyžařů konala se 30. října v hotelu „Zlatá Husa“ v Praze. Nastávající zimní sezona bude vyžadovati mnoho intenzivní práce. Jsou to v prvé řadě přípravy na Zimní Olympijské Hry v Garmisch-Partenkirchen a III. Přebor slovanských národů v jízdě na lyžích, spojený s mistrovstvím RČS. Členové Technického sboru jsou si vědomi těchto nesnadných úkolů a odpovědnosti, spojené s jejich prováděním a proto také volba jednotlivých referentů dělá se pod tímto zorným úhlem. — Schůzi řídil náčelník arch. Karel Jarolímek. Místonáčelníkem zvolen opět B. Zadák, jednatelem Ladislav

CINÉ
Kodak

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

SNADNO, DOBRĚ
A LEVNĚ
LEHKÝM
PŘIJÍMAČEM

CINÉ
KODAK OSM

za Kč 995 —

Nezávazné předve-
dení v odb. závodě

KODAK, spol. s r. o.
PRAHA

Zbyněk, zapisovatelem B. Peka. Předsedou Cvičitel-
ského odboru stal se J. Říhánek, předsedou soudcov-
ského odboru Ing. J. Jílek, předsedou dorosteneckého
odboru Jindra Kosina, referentem závodníků Rudolf
Krňoul, referentem závodů B. Peka, referentem můst-
ků Ing. Pilnáček, referentem bobsleighu a sáňkařství
Ivan Komárek, referentem sjezdu a slalomu arch. K.
Rudl, referentem brannosti B. Zadák. Protestní ko-
mise sestává z pánů Dr. Braunera, Dr. Mosera a Dr.
Kalibery. Po provedených volbách a na návrh jedno-
tlivých referentů zvoleni byli i členové všech odborů.
Cvičitelství sestává z pp. Jiřího Jelínka, Jindry
Kosiny, Ing. Fr. Příbyla, doc. MUDr. K. Procházky,
kteří jsou členy Technického sboru a na jejichž návrh
byli kooptováni do Cvičitelství odborů další pracov-
níci: J. Bárta, R. Bauše, J. Čtvrtečka, V. Myšák, B.
Peka, Dr. Votava a Dr. Mecl. Komisi pro bobsleigh
a sáňkařství tvoří Dr. Brauner a Norbert Lang, komisi
pro sjezd a slalom Ing. Zástěra, Mg. Ph. Kock, V. My-
šák a J. Honzů. U Technického sboru zřízena byla
zdravotní komise, která za předsednictví doc. MUDr.
K. Procházky sestává z pánů Dr. Mecla, Dr. Votavy,
Dr. Bureše, Ph. Mg. Kocka, Ing. Pilnáčka a Dr. Brau-
nera.

Velký úspěch lyžařských filmových představení
v Denisově ústavě. Svaz lyžařů spolu s Masarykovým
lidovéhohonným ústavem a Státním diapositivním
ústavem pořádá každou středu večer v Denisově ústa-
vu v Praze II., Štěpánská ul. 37. lyžařská filmová
představení, s aktuální úvodní lyžařskou přednáškou
význačných lyžařských pracovníků a s bohatým pro-

gramem lyžařských filmů. Bilance dosud konaných
filmových večerů je plně uspokojivá, sál byl ve
všech případech již *předem vyprodán* a některý pro-
gram vynutil si dokonce *i opakování*. Je vidět, že tyto
lyžařské filmové večery se vzily a že zájem o ně stále
stoupá. Je to pořádný kus propagace lyžařství.

Příručka „Lyžař v sezoně 1935—36“ vydána bude
v prosinci péčí Svazu lyžařů. Pracuje se na ní již dlou-
ho a vydatně. Slibuje býti velmi dobrou a praktickou
pomůckou pro každého lyžaře. Poznáte to sami z tohoto
obsahu:

I. Svaz lyžařů RČS. a jeho technické vedení v žu-
pách (cvičitelé, soudci). II. Pojištění členů a závodů.
III. Lyžařský kalendář, obsahující lyžařské školy, zá-
vody, vysokohorské podniky, zájezdy. IV. Seznam
výhod doma i v cizině — seznam relací — jízdní řády.
V. Potřeby lyžařské, SLRČS. doporučené — nákupní
prameny. VI. Průvodce po zimních střediscích všech
hor republiky. Každé horstvo uvedeno jest v samostat-
ném oddíle. Udána jsou všechna zimní střediska, ho-
tely i chaty, železniční i autobusová spojení, ubytovací
možnosti a nejvděčnější tury. Lyžařský sport u nás
již pevně zakotvil. Potřebuje však stejně rozvinutí do
šíře a prohloubení, jako zintensivnění. Zvýšení vše-
obecné úrovně jak technické, tak i po stránce všech
ostatních vědomostí. Tato příručka bude neocenitel-
ným rádcem, který dobře vyplní mezeru, jež nám v to-
to všeobecně informativním směru dosud scházela.
Skutečnost, že knížku vydává Svaz lyžařů, zaručuje
přesnost všech údajů.

Objednávky ve Svazu lyžařů, Praha II., Žitná 14.

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

ODBOR PRAHA V PRAZE II., ŠKOLSKÁ ULICE 14. TELEFON 318-34

LYŽE

VÁZÁNÍ, HOLE, SÁNKY,
HOCKEYOVÉ HOLE

Je mnoho výrobců lyží - zkuste to však s námi!
Jsme odborný závod a máme 41 let zkušeností!

H. MEČÍŘ A SPOL., JILEMNICE

Pište o ceník! • Klubům sleva!

NAŠE FOTOSLUŽBA!

Odprodáme několik set továrně nových fotografických
přístrojů různých formátů s nejlepší značkovou optikou **za poloviční ceny!**

Nikdy už nekoupíte levněji • Navštivte nás •

FOTO „ARGO“, NESRSTA-BEKÁREK, PRAHA I., KAPROVÁ 9. TEL. 635-78

ŽUPY A KLUBY

Župy v procentech. Pražská župa S. L. RČS. soustřeďuje 51·85% jednotlivců, organizovaných v členských klubech Svazu lyžařů, jichž má tato župa 91. — Na druhém místě je *jesenická*: 8·35% (klubů jen 16). — Třetí je *krkonošská*: 7·52% (klubů 46). — Čtvrtá je *západočeská*: 7·08% (22). — Pátá *brněnská*: 5·35% (24). — Šestá *bezkydská*: 4·69% (klubů 48! Zde je na druhém místě.) — Sedmá *západoslovenská*: 4·64% (13). — Osmá *jizerská*: 3·60% (18). — Devátá je *východoslovenská*: 3·32% (25). — Desátá *jihocheská*: 2·23% (15). — A konečně (vzpomeňte si, že nikoli nebyl Betlém nejmenší mezi městy judskými) *podkarpatoruská*: 1·37% (5 klubů). — Podle našeho odhadu zůstává asi 80% všech našich lyžařů mimo jakoukoliv organizaci. Na hory jezdí jen vlaky „podnikovými“, na něž není třeba členských legitimací. To jsou důsledky železniční politiky vůči nám. Jen dvacet procent všech československých lyžařů je organizováno ve Svazu lyžařů, v Sokoile a ve všech ostatních organizacích dohromady. Čili — a to stojí za konstataování — největším našim lyžařským střediskem jsou Státní dráhy. To je jasné.

Valná schůze pražské župy Svazu lyžařů RČS. konala se v úterý 15. října 1935 v hotelu Zlatá husa v Praze za účasti 33 delegátů ze 14. klubů. Za Svaz lyžařů RČS. přítomen místonáčelník Zadák. Předseda Jirků vzpomněl obětí zimy v Krkonoších a na Dum-

bieru. Zhodnotil práci župy v minulé sezoně a načrtl nový program. Po zprávách jednatele (Pokorný), náčelníka (Rudl), referenta pořadatelského (Šebek), dorosteneckého (Kopecký), cvičitelů a soudců (Průcha), tiskového (Pokorný), dopravního (Glogar), archiváře (Průcha), zapisovatele (ing. M. Dembovski), pokladníka (Pachta) a dozorčího výboru (Reich) uděleno odstupujícímu výboru absolutorium. Nový výbor zvolen akla- maací takto: Předseda: V. J. Jirků, místopředseda: MUDr. K. Hnátek, náčelník: K. Rudl, jednatel: N. Pokorný, pokladník: ing. R. Dembovski. Členové výboru: A. Průcha, Mg. Ph. Zd. Kock, B. Šebek, K. Bolomský, O. Bauše, K. Bloman. Náhradníci: J. Pachta, Jos. Pokorný, J. Vaňátko, Dr. V. Valouch, Ot. Jirků, Dr. K. Kučera. Dozorci účtů: L. Reich, B. Peka, náhr.: Dr. J. Krámský.

Plukovníku Verichovi, který po mnoho let byl činníkem pražské župy a který pro nemoc odchází z výboru, věnována krásná, v kůži vázaná adresa. Doslovem Dra Hnátko, který nastínil nejbližší úkoly župy, větší péči o všechno členstvo a energické řešení otázky dorostenecké, byla schůze skončena.

Na ustavující schůzi výboru 22. října 1935 zvoleni: referentem cvičitelů a soudců A. Průcha, dorostu Dr. X. Hnátek, mústků a tiskovým N. Pokorný, pořadatelskými B. Šebek a J. Pokorný, dopravními Dr. V. Valouch a K. Bloman, zdravotním Dr. J. Krámský,

PRO LYŽAŘE

OBLEK moderního střihu z velmi dobré látky v barvě tmavomodré neb tmavohnědé, pánský nebo dámský .

180.-

PROFIL. LYŽE z dobrého jasanu s přípev. Huitfeld. vázáním, 1 pár popruhů, 1 sjezdový vosk, (lyže v délce 180, 190, 200—205 cm)

119.-

1 PÁR LYŽAŘSKÉ OBUVI z la mastnočinné kůže 2× ručně šitá, nový střih, zaruč. nepromokavá pánská Kč 126.-, dámská

119.-

V případě potřeby použijte naší úvěr. akce
Obrázkové ceníky mimo Prahu vyplaceně

NEJVĚTŠÍ OBCHODNÍ DOMY

BROUK+BABKA

AKCIOVÁ SPOLEČNOST

PRAHA VII., Belcrediho třída 58-68

Brno - Mor. Ostrava - Plzeň - České Budějovice

KAŽDÝ
AUTOMOBILISTA
POTŘEBUJE

LEXIKON
ČESKOSLOVENSKÝCH
AUTOMOBILISTŮ

S AUTOMOBILOVÝM
SLOVNÍKEM
V PĚTI ŘEČECH

CENA Kč 65.-

OBJEDNÁVKY:

LEXIKON ČESKOSLOV. AUTOMOBILISTŮ

PRAHA XII., FOCHOVA TŘÍDA 31

účetním J. Pachta, zapisovateli J. Vaňátko a Dr. K. Kučera, archivářem O. Bauše. — Zástupci župy do zastupitelstva Svazu lyžařů V. J. Jirků, ing. R. Dembovský, náhr. MgPh. Zd. Koek. — Náčelnictvo: náčelník K. Rudl, jeho zástupce MgPh. Zd. Koek, členové A. Průcha, Dr. X. Hnátek, N. Pokorný, J. Vaňátko, O. Bauše, L. Zbyněk, Ot. Jirků, K. Bloman, Dr. K. Kučera. — Župní dorostenecký odbor: předseda Dr. X. Hnátek, zást. Ot. Jirků, členové K. Bolomský, K. Bloman. — Pořadatelská závodní komise: K. Bolomský, kpt. R. Kovárna, kpt. Longa, B. Peka, J. Pokorný, E. Kindlová, B. Peková.

Adresa pražské župy: Norbet Pokorný, jednatel, Karlín, Za invalidovnou, pavilon č. 7.

Třicátá valná hromada Českého Ski Klubu v Plzni se konala 21. října v Měšt. besedě za četné účasti. Za zpč. župu KČST přítomni prof. Devetr a Ing. Čadil. Pozdravné příspisy poslal Svaz lyžařů, zpč. župa a kom. rada Č. Tkadlec. Omluveni Dr. O. Brauner, Ing. Hudec a Arna Juránek. Po zahájení vzpomněl předseda Dr. Čipera zesnulých členů: Dr. Braunera sen., Ladislava Šeniawského, V. Jareše, F. Kocka a Dr. Jindřicha Petáka. Předseda referoval o přátelských stycích s různými organizacemi. Zmínil se i o posílení mocenského postavení Svazu připraveným spojením s KČST, DTJ, Pohorsk. jednotou Radhošť a s Orlem. Vyjednává se se Sokolem a HDW a spěje se k ustavení státních svazů. Prof. Devetr promluvil za KČST, župu i odbor Plzeň. Následovaly zprávy jednatelská, náčelnická a pokladní. Zvláštní pozornosti se těšily úspěchy našich závodníků na závodech FIS, zdařilé konání kursů, zejména s Tyrolákem Zingerlem, 4 závodů na Šumavě a provedení svazového běhu 1935. Pozoruhodný úspěch zaznamenal L. Kroft na Akademických mistrovstvích světa ve Sv. Mořici. — Příspěvky na sezonu 1935/6 stanoveny: Kč 30 člen činný, Kč 15 člen přispívající, Kč 10 akademik, Kč 5 dorost a žactvo.

Český Ski Klub v Plzni měl v uplynulé sezoně 125 činných, 14 čestných, 15 přispívajících, 12 akademických, 32 dorostenců a 20 závodníků, celkem 218 členů.

Volby nového výboru provedeny aklamací. I. předsedou zvolen MUDr. A. Čipera, II. předsedou Ing. O. Prokop. Členy výboru: N. a R. Langové, Ing. F. Hudec, Mr. Ph. B. Pekarský, K. Rozum, K. Vilím, Mr. Ph. N. Hauba, MUDr. O. Hecht, E. Wollner, Otto Ulč, F. Divíšek. Zd. Vejšický, Petr Karel, Rich. Zizius. *Hospodářem chaty* Arna Juránek. *Náhradníky:* Karel Svoboda, Lad. Kroft, Zd. Petrová, Václav Kučera. *Revisory:* Č. Tkadlec, prok. Ed. Svoboda, Oldřich Schwenda. *Delegáty do SL:* Dr. Čipera, N. Lang, Dr. Brauner, Ing. Šafařík. *Delegáty do župy:* Dr. Čipera, Langové, Vejšický, Divíšek. *Cvičitelským referentem* Petr, *dorosteneckým* Divíšek, *soudcovským* R. Lang. — Pro nastávající sezonu chystáme vánoční zájezd do Sv. Antonu, vánoční závody pro děti českých škol v Ž. Rudě a štedrovecerní nadílku, závod ve skoku, Velkou sjezdovou cenu Šumavy, klubový přebor a řadu bezplatných kursů pro členy.

4 členové klubu pojedou na Zimní olympijské hry do Garmische. Jako obvykle, i letošní valná hromada skýtala obraz *svorné spolupráce a naprosté jednotnosti*. Přáním zdaru a příznivé, sněžné zimy, zakončil předseda tuto jubilejní valnou hromadu.

Jubilejní valná hromada LZK. Ve středu 23. října 1935 oslavil Lyžařský závodní klub svých deset let valnou hromadou, kterou navštívili: náčelník Svazu lyžařů arch. Jarolímek a mezinárodní sekretář Dr. Finger, Norbert Pokorný za Pražskou župu a Ing. Koutský za Český Ski Klub Praha. — Schůzi zahájil předseda gen. řed. Ing. Dr. Kruliš-Randa. Ihned nato náčelník klubu Dr. Scheiner podal přehled vývoje klubu. — Důvody, které vedly před deseti lety k založení LZK, jenž by se zabýval výhradně závodním lyžařstvím, byly ty, že celá řada dobrých lyžařů nebyla spokojena se životem v existujících spolcích a že zde byla možnost zachytiti zámožné vrstvy, jinak na závodním lyžařství nepřilíš interesované; tito členové byli ochotni platiti vyšší členský příspěvek za společenské prostředí, klubem skýtané a obrátiti tuto majetkovou potenci k výchově závodnictva. — Přesto, že založení nebylo nepřátelským krokem proti žádné organizaci, setkával se klub s počátku s překážkami. Přezdívkou „Vysoké

Dokonalé potřeby pro jízdu na lyžích

VÁM DODÁ: **LYŽE** čsl. výroby

jasanové i hickorové dokonale vypracované pro turistiku, běh, sjezd a slalom vedeme výhradně od fy J. JINDŘÍŠEK, z cizích jen původní norské „Gresvig“

HOLE

s obšívánými držadly barevné i přírodní, vyrobené dle zkušeností našich závodníků, pro běh, sjezd a slalom

HRANY

pat. „ČERNÝ“ i kombinované s ocelí, montujeme ve vlastní odborně zařízené dílně

SPORT HECHT — MALEČEK

PRAHA II., JUNGMANNOVO NÁMĚSTÍ 19 TELEFON 235-33

napětí“ (podle odznaku) klub přijal a může s hrdostí tvrdit, že toto vysoké napětí vnesl do celého lyžařství. Klub soustředil celou řadu závodníků, hlavně horských, opatřil jim prvotřídní vzory v norských instruktorech (Hansen, Swendsen, Sigmund Ruud) a prvotřídní výzbroj. Náklady, z nichž profitovalo i ostatní československé lyžařství, dosahují statisíců. — Usilovná práce se projevuje v úspěších četných závodníků, které klub vychoval. Celková výkonnost jejich je taková, že s ní může málokterý klub soutěžit. Mezi závodníky LZK za deset let jeho trvání nalézáme jména, která vytvořila a ještě spoluputují české závodní lyžařství, jako: Fišera, Jebavý, Hanuš, Hylčer, Ing. Havelka, Havlíček, Kadavý, Koldovský, Kučera, Pech, Ing. Novák, z mladších Budárek, Císař, Havara atd. LZK dobyl dvakrát mistrovství klubů Svazu lyžařů, dvakrát byl druhým a jednou čtvrtým při celkovém počtu pěti dosud pořádaných mistrovství klubů. — Svůj proslov zakončil Dr. Scheiner přečtením 53 jmen členů, kteří jsou příslušníky LZK po celých deset let. — Následovaly zprávy pokladníka Dra Kačera, jednatele pí Olgy Scheinerové, náčelníka (přednesená místonáčelníkem Drem Kovařovicem), správce inventáře Dra Egera, které vesměs schváleny, načež provedena změna stanov. — Ve volbách přijata byla kandidátka vedená opět předsedou Ing. Dr. Krulišem-Randou, jednatelem pí. Olgou Scheinerovou a náčelníkem Drem Scheinerem. Dále zvoleni Dr. Moser, Dr. Zimmer, prof. Dr. Komárek, Ing. V. Novák, Dr. Kovařovic, Dr. Kauders, Dr. Kačer, Bauše, Rudl, sl. Ledererová, sl. Kačerová, Dr. Eger, Dr. Hauner. — Pro své zásluhy o klub byli zvoleni manželé Scheinerovi čestnými členy.

Sníh. II. díl známé odborné lyžařské příručky je zajímavým a dokonalým lyžařským servicem, který rozdává odborný lyžařský závod Alex. Průcha, Praha I. Národní tř. 25. Články této praktické knížky jsou psány nadšenými a povoláními lyžařskými odborníky. Jsou praktickým informátorem všech. Vyžádejte si knihu ve vlastním zájmu.

AUTOSALON MALÝCH PRAHA II., Havlíčkovo náměstí čis. 34

speciální
sportovní
výzbroj
pro caparty

LYŽE

z la horského jasanu, kleny a originál. americké hickory nejlevněji nakoupíte u **odborníka a výrobce**, dodavatele našich předních závodníků

K. JANOUŠKA, tovární výroba lyží, PRAHA-PODOLÍ Pankrácká 18, tel. 45488

Montáž všech osvědčených hran • Veškeré opravy lyží • Největší sklad lyží v Praze • Lyže, hole vázání již od Kč 110.— • Lyžaři kupujte přímo u výrobce

Skigliss šetří dřevo!

Speciální bluzy do fukéře!

Tato speciální norská blůza s kapucí, zhotovená z bal. hedvábí, s praktickým pouzdem, je nezbytná pro každého lyžaře, turistu i závodníka.

SPORT STRNIŠTĚ Y. M. C. A. Kč 85.—
PRAHA II., POŘÍČ 12. TELEFON ČÍS. 24888
Sklad lyží nejnovějších vzorů

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

A LYŽAŘSKÉ VOSKY J E N U F I R M Y :

SPORT KOPŘIVA

BRNO, MASARYKOVA 2

Kosmoplast

ideální rychloobvaz

LYŽAŘSKÉ KAMAŠE do polovice lýtek, zaručeně nepromokavé, hnědé, šedé a zelené s trikotovou vložkou, koží lemované, mosazné šněrování, Kč 35.—.
PALEČNICE pánské a dlouhé dámské s trikotovou vložkou, dlaně a palce koží vyložené, pár Kč 16.—.
Sdělte velikost bot a objem ruky v cm. — Zásilky vylacené.

E. BURSÍK, PLZEŇ, HUSOVA TŘÍDA Č. 20.

AUTOCHLADIČE

všech značek vyrábí a opravuje
V. CHYTIL, PRAHA-NUSLE, Oldřichova 37, telef. 547-79.
Mrazuvzdorné náplně do chladičů.

Sportovní ceny putovní poháry - plakety

Výrobci:

Fr. Javůrek - Jos. Vrabec, Praha II., Žitná 1. Tel. 307-81

Prvotřídní lyže „SKI-MÜLLER SPECIAL“

kupujete levně u odborníka. Výroba lyží

Sportovní dům J. MÜLLER v Harrachově.

Lyžařská výzbroj, obleky, boty, sáňky atd.

Vyžádejte si ceník.

Lyže a sáňky se půjčují.

ZÁVODY

Přespolní běh Svazu lyžařů v Bolevci u Plzně. Svaz pověřil provedením letošního svého běhu Český Ski Klub v Plzni, který jej uspořádal v roztomilém polesí boleveckých rybníků v neděli 20. října 1935. Start a cíl byl u restaurace boleveckého Ostende. Běh byl obleslán až na malé výjimky bohužel jen Západočeskou župou. Organizace závodu dobrá. Účast 45 osob.

Výsledky:

II. tř., 8 km: 1. Vejšický Zdeněk, Č. Ski Klub v Plzni, 34.11; 2. Svatoš Jan, Sněhaři Domažlice, 34.43; 3. Bloman Kája, Klub lyž. vinohradských, 35.03; 4. Žák Jaroslav, Č. Ski Klub v Plzni, 35.08; 5. Rupert Frank, Č. Ski Klub v Plzni, 35.25; 6. Lucák, L. o. S. K. Sparty Plzeň, 36.53; 7. Berger, Západočes. lyž. klub, Plzeň 37.05; 8. Bokr, S. K. Sparta Plzeň, 38.45; 9. Hrdlička Alois, Lyž. klub Brouk a Babka, 39.13; 10. Svoboda, Lyž. klub Brouk a Babka, 39.16; 11. Wolf, Lyž. klub Brouk a Babka, 39.59; 12. Mucha Frt., Česká Sport. Společnost Plzeň, 42.54; 13. Krupička, Brouk a Babka Plzeň, 43.37; 14. Nohelský J., Zpč. lyž. klub Plzeň, 46.52; 15. Švanda, Brouk a Babka Plzeň, 48.40.

Tř. st. A, 8 km: 1. Agler, Brouk a Babka Plzeň, 45.56.

Tř. III., 8 km: 1. Kolařík, Brouk a Babka Plzeň, 37.34; 2. Hrabáčka, Sparta Plzeň, 37.47; 3. Štengl, Brouk a Babka Plzeň, 40.44; 4. Roh, Sparta, 50.30.

Dorost, 4 km: 1. Pátek, Č. ski klub Č. Budějovice, 11.52; 2. Brabec, Klub lyžařů vinohradských, 12.47; 3. Propper, Brouk a Babka Plzeň, 13.36; 4. Civický, S. K. Sparta Plzeň, 13.52; 5. Píner, S. K. Plzeň, 14.21; 6. Beneš, Brouk a Babka, Plzeň, 14.21; 7. Blažek, Brouk a Babka, Plzeň, 14.52; 8. Kautský, Brouk a Babka, Plzeň, 16.03; 9. Filípek, Brouk a Babka, Plzeň, 17.22.

Ženy, 4 km: 1. Kovandová, Brouk a Babka Plzeň, 17.11; 2. Bostlová, KČST Plzeň, 17.26; 3. Šteflová, Brouk a Babka, 17.35; 4. Marešová, KČST Plzeň, 21.47.

Měřiči časů a soudci: Dr. O. Brauner, R. Lang. Rozdělení čestných odznaků provedeno ihned po závodu.

Přespolní běh lyžařského odboru Svazů skautů konal se 10. listopadu v Krči. *Putovní cenu univ. prof. Dr. J. Charváta*, místopředsedy Svazu, získal 5. vodní oddíl, který v přeboru oddílů byl na prvním místě se 110 body. *Druhým* byl 16. oddíl se 65 body, *třetím* 33. oddíl se 33 body, *čtvrtým* 2. dív. s 31 body, *pátým* 4. chlapecký s 28 body, *šestým* 45. chl. a 3. vodní s 21 bodem, *sedmým* 1. oddíl O. S. s 20 body, *dále* 3. dív. 16 bodů, 8. dívčí 12 bodů, 6. chl. a 77. O. S. 11 bodů, 21. chl. 7 bodů. — Závod konal se na dvou tratích a to 2½ km pro skauty žáky a dorost, při čemž na nejobtížnější části trati byla nařízena povinná chůze. Závodníci přes 18 let měli trať necelých sedm kilometrů.

Velká cena Pražské župy 1936 uspořádána bude jako obvykle v Krkonoších. Provedením pověřen byl župou Český Ski Klub Praha.

Lyžařský přebor KČST 1936 bude se konati 26. ledna 1936. Provedením pověřen odbor KČST v Banské Bystrici.

Zimní hry židovského světového svazu Makkabi konají se v Ban. Bystrici ve dnech 18. — 24. února 1936.

SVOU LÁCÍ ZNÁMÝ

A. NIKODÉM

PRAHA I., CELETNÁ
v průchodě proti Baťovi

brilanty, šperky, hodinky

První odborný závod v Dejvicích

SPORT-JANOVÁ-DEJVICE

na Hutích, č. 3 n.,
telefon číslo 734-63

**vyhoví Vám v každém
směru odborně a levně**

FOTO GLOGAR

odborný závod pro amaterskou fotografii
PRAHA II., LAZARSKÁ 10
naproti Burianovu divadlu • Tel. 276-03

Sportovní potřeby

VŠEHO DRUHUNA -
KOUPITE NEJLEVNĚJI
PŘÍMO U VÝROBCE

Sport-Dvořáček

PRODEJNA - PRAHA II., JEČNÁ 20

Žádejte
všude jen
,TRAIL'

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS**, Praha-Liberec

BIBLIOGRAFIE

České letáky k Olympijským Hrám. Pořadatelstvo vydalo jeden leták pro letní a druhý pro zimní hry. Jsou vypraveny s pravou německou důkladností, mají hodně krásných obrázků, plánek, informací a celkem dobrou češtinu — až na ten název: „IV. Olympijské Zimní Hry“. U nás se — aspoň v lyžařských kruzích — již vžil název „Zimní Olympijské Hry“, který ostatně také v duchu jazyka lépe vyjadřuje, že jde o zimní část olympijských her. Název „Olympijské zimní hry“ v duchu našeho jazyka zdůrazňuje, že tentokrát jde o olympijské zimní hry, což předpokládá, že jsou podobné zimní hry i obyčejné nebo jiné, než olympijské. A to by nebyla pravda. Ať už je to tak, nebo onak, nám víc sedí název „Zimní Olympijské Hry“. To ovšem nijak neubírá na kvalitě letáků, které jsou opravdu vzorné. A kromě toho: ještě žádné pořadatelstvo Olympijských her nevydalo české letáky. Tentokrát se dostala čeština poprvé do řady olympijských propagačních řečí.

Dr. Arnold Fanck: Der weise Rausch. Berlínská filmová společnost H. R. Sokal-Film vydala tuto revui skvělých lyžařských obrázků z kořisti dra Fancka, pořízené při natáčení dnes už velmi hezké řádky lyžařských filmů. Formát má o něco větší než náš Zimní Sport a znamenitou výpravu. Již obálka je skvělým malířským dílkem. Vidíte tu známou arlbergskou společnost, výborně vyjádřenou několika mistrnými tahy štětce: Hannesa Schneidra a Leni Riefenstahlovou, pronásledované na prudkém svahu populární dvojicí Guzziho Lantschnera a Seppa Rissita, v černých širácích a plandajících kalhotách (a to se ví: Sepp má jednu nohu v oblacích), za nimi kluk, který — jak si hned vzpomínáte — po upozornění o volné dráze projíždí pomalým jezdcům pod nohama a daleko za nimi práší skupina jezdců. Sv. Anton s kostelíčkem je tam také. Milá obálka. — A dr. Fanck ovšem oslovuje čtenáře: mé milé obecenstvo! A pak přichází to bílé opojení. Je to skoro půltřetí stovky nádherných lyžařských momentek. Samý pohyb. Švih v nesčetných variacích. Rychlost, rychlost. Sníh a slunce. Prolistujete to nejdříve rychle a pak se noříte do jednoho obrázku za druhým. Fanck je gourmand lyžařského obrázku. Je to umělec vysokých kvalit. Je stejně skvělý fotograf jako režisér. Dovedl nejen udělat tyhle skvělé obrázky, ale dovedl je tady sestavit mistrnou rukou do skupin, které dokonale vyjadřují to, co pod ně hodí ve formě nepatrného titulku. Fanck má ovšem takové spousty skvělých lyžařských fotografií jako — doslova — nikdo jiný na světě. Krásně se mu to vybírá. Ale tu úžasnou řadu obrázků si dovedl sám připravit a udělat. A to je dílo, před kterým klobouk dolů. Tahle knížka stojí za shlédnutí. Je to bible lyžařské dynamiky skoro beze slov. Nikde, ani ve filmu, jsme neviděli lyžařský pohyb lépe a vkusněji vyjádřen.

Alois Kosch: Die Massage des Skiläufers. Vydalo letos nakladatelství H. Kapri, Vídeň VII. Knížka má 32 stran s řadou skiz (Cena S 1.50). Příruček o masáži jak všeobecných, tak i speciálních pro jednotlivé sporty, je již celá řada. Nemůže tedy tato příručka přinést nic v podstatě nového. Podává však stručné po-

Nejlepší výkon zaručuje

ve sportu i v povolání pouze pevné zdraví a dostatek energie. Chcete-li mít úspěch, pečujte o to, abyste zůstal zdravý a práce schopný. Doplňte svou denní stravu Ovomaltinou k snídani a k svačině. Její lehce stravitelné, koncentrované živiny a vitaminy zpracuje tělo v několika okamžicích v svěží krev a novou energii.

OVOMALTINE

levnější: Kč 8.— 15.— 28.—

kyny, jak prováděti lyžařskou masáž a hodí se hlavně pro závodníky.

K. H.

The Britisch Ski Year Book 1935, ročenka britského lyžařského klubu, t. j. centrální organizace veškerého britského lyžařstva, právě vyšla. Přineseme z ní občas trochu lyžařského materiálu. Vydávána je stále A. Lunnem, bývalým předsedou S. C. G. B. Je v ní — což v anglickém životě je obvyklé — malá revue celého světa.

Dr. Alois Oberholzer: Geschichte des Schilaufs (mit besonderer Berücksichtigung Mitteleuropas), (vydal Deutscher Verlag für Jugend und Volk, Vídeň I., 1935, 88 stran, cena RM 2.—). Dějiny jízdy na lyžích byly dosud zpracovány povětšinou jen časopisecky v menších pojednáních. Dr. Oberholzer, sportovní učitel na universitě v Innsbrucku, pokusil se vyplnit tuto mezeru v lyžařské literatuře a podává ve své knížce souborné dějiny jízdy na lyžích od dob prehistorických až do nejnovější doby se zvláštním zřetelem na vývoj jízdy na lyžích v alpských zemích.

K. H.

André Hermann: Le ski technique nouvelle. (Vyšla v Paříži u nakl. Berger-Levrault, má 88 stran, 19 obrázků a stojí 3.75 fr.), zaznamenáváme jen krátce, poněvadž jsme ji do rukou ještě nedostali.

K. H.

G. Sandoz: Le Livre du skieur de descente (Paříž 1935, 205 stran, 25 obrázků, stojí 15 fr.). Tato „knih sjezdaře“ pojednává o technice sjezdové, o průpravném výcviku, o bezpečnosti a úrazech při sjezdu a o hygieně závodníka.

K. Hala.

Řešení otázky úhlopříčného tahu při lyžařských vázáních. Moderní lyžařská vázání jsou charakterisována úhlopříčným tahem. Úhlopříčný tah umožňuje těsnější styk živé nohy s mrtvým dřevem a usnadňuje tak ovládání lyží. Zvláště nutným stal se úhlopříčný tah tím, že v poslední době vázání bývá připevňováno do předu. Z důvodů bezpečnosti musí být úhlopříčný tah přestavný.

Tuto otázku řeší vázání „Kandahar“ a to tak, že tah může být přestaven ze šikmého na plochý nebo opačně, aniž by bylo nutno vázání odepnouti.

Vázání „Kandahar“, které jest vyrobeno jen z kovu, skládá se v podstatě s polooblého péra, které přiléhá kolem podpatku a které jest spojeno s uzavřenou svorkou drátovým káblem, jako tažný materiál. Kábl zavěsí se do saněk, přišroubovaných na lyžích před čelistmi ve vzdálenosti, která se řídí podle velikosti nohy. Saňky tvoří část napínače. Potřebného napětí ve svorce docílí se napínačem, který je vybaven pohodlným pákovým ramenem. Tažný kábl, který probíhá pod čelistmi se dá zavěsiti do 2 vodidel, připevňených za čelistmi. Zavěšením káblu do zadního vodidla vznikne silnější, pro sjezd žádoucí šikmý tah. Zmenšení tohoto tahu, nutné pro stoupání a obyčejnou chůzi, docílí se jednoduše tím, že se napínač uvolní

a kábl vyvěsí ze zadního vodidla. Noha může při tom zůstat ve vázání. Tažný kábl je ovínut spirálou, aby byl chráněn proti tření na vodidlech.

Náhrada jinak používaného koženého řemene drátovým káblem má tu výhodu, že pro menší příčný řez jsou boční výstupky, které jízdu brzdí, menší. Jakožto další výhodu možno uvést, že na stranách nejsou žádné napínače ani přezkové části, které by jízde nebo vzájemnému pohybování lyží překážely. Přestavné čelisti možno našroubovat a přestavět v nejkratší době.

Důvod, že vázání „Kandahar“ se stalo ve Švýcarsku módním vázáním jistě netkví v elegantním vzezření, nýbrž v jeho praktických výhodách.

Vázání „Kandahar“ vyrábí se nyní i v Československu firmou Mat. Saleher a synové, akciová společnost v Bílovci.

LYŽAŘI

**STAV SNĚHU
SDĚLÍ ZDARMA**

na dotaz z pouličních telefon. budek

**Z Ú — Z PRAVODAJSKÁ
ÚSTŘEDNA — Tel. *410-41**

**Lyžař běžec — lyžař turista šetří sil, používá-li „Lyžařskou spojku Hora“ Kč 36—
Hlavní sklad: EDUARD HORA, PRAHA XVI, MALVAZINKY 1695.**

NAVŠTIVTE NAŠE HORY

P. T. návštěvníkům Špindlerova mlýna doporučujeme z český
HOTEL SLAVIE

Výborná kuchyně • Plzeňský prazdroj • Ústřední topení • Stanice Svazu lyžařů RČS • Tel. č. 6

**HOTEL - PENSIÓAT
KRÁSNOHORSKÁ
ČESKÁ KUBICE } ŠUMAVA**

Celoroční klimatické sídlo — Zimní sporty — Rodinný hotel I. řádu — Stanice rychlíků. Nejpohodlněji dosažitelná stanice zimních sportů — Trainingový lyžařský můstek. Zadejte prospekt.

ČERCHOV, 1039 m n. m. ŠUMAVA

„Chýše Pasovského“ majetek KČST. v Domažlicích. Ideální letní i zimní pobyt. 20 pokojů se 60 lůžky. Studentské noclehárny. Veřejná telefonní hovorna. Ústřední topení. Výborná domácí kuchyně. Cvičná louka pro lyžaře — začátečníky. JOSEF HALADA, RESTAURÁTÉR.

DOPORUČUJE SE

VOSECKÁ BOUDA, HARRACHOV, TEL. Č. 5

HOTEL HERČÍK, HARRACHOV, TEL. Č. 14

Výborná kuchyně, „Prazdroj“, ústř. topení.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh. Pustevně. Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celon. sezony. Moderně zařízení 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvo-třídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny. Veškeré dotazy vyřizuje **JAROSLAV KREJČÍ**, hotelier.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense

PEC V KRKONOŠÍCH

oblíbené středisko a klimatické lázně. Několik sánkařských drah — dva můstky pro skok na lyžích — kluziště. Dotazy zodpoví: **LÁZEŇSKÝ SPOLEK, PEC.**

Z CIZINY

Z mezinárodní termínové listiny. Pokud FIS založit mezinárodní termínovou listinu byl sice proveden, ale ne příliš úspěšně. Svazu lyžařů došla mezinárodní termínová listina jako příloha 7. oběžníku FIS; mezinárodní termíny hlásilo pouze 6 svazů. Československu zařaděny do termínové listiny: mistrovský závod na 50 km, který se jede 26. ledna v České Kubici na Šumavě, mistrovství republiky Československé ve dnech 21. až 23. února 1936 ve Špindlerově Mlýně a „Velká cena Československa ve sjezdu a slalomu“ na den 1. nebo 15. března 1936. Z ostatních významných mezinárodních závodů, uvádí mezinárodní termínová listina tyto: 22. až 26. ledna mistrovství Polska, 19. až 24. února francouzská lyžařská mistrovství v Chamonix, 22. až 23. února mistrovství Švýcarska v závodech na 50 km spolu se IV. švýcarským závodem štafetovým, 26. února až 1. března závody Holmenkollen, 28. února až 1. března mistrovství Švýcar v Davosu, 8. až 9. března mezinárodní závody Finska „Salpauuselän lihto“ v Lahti, 14. až 15. března Arlberský „Kandahar“ ve Sv. Antonu na Arlberku. Tato termínová listina uvádí i mistrovství HDW, která se konají ve dnech 24. až 26. ledna v Rokytnici nad Jiz.(!)

President FIS, komandant Nik. Ram. Oestgaard, pobočník norského korunního prince, oslavil koncem října svoji padesátku. — Českoslovenští lyžaři, jejichž učitelem byl Oestgaard již dávno před válkou, připoují se srdečně k dlouhé řadě gratulantů, kteří přišli vyjádřit svoje upřímné city k muži, který patří mezi největší postavy světového lyžařství.

Rakouský trener v Jugoslavii. Jihoslované pozvali k vedení prosineového olympijského trainingu rakouského závodníka Franze Harrera ze Skiklubu Lech. — Loni a předloni tam působil na tomto místě náš Stehlík.

Rakouský trener v Bulharsku. Bulhaři následovali jihoslovanského příkladu a pozvali k vedení svazového kursu svých závodníků známého rakouského skokana Eduarda Galeitnera ze Salzburgu. Při této volbě prý rozhodovalo hlavně to, že Rakušané hojně obeslali a ovšem i zvítězili v loňských bulharských mistrovstvích. Galeitnera bude provázeti i Fritz Nemetz z Mittendorfu.

Rakouský trener ve Španělsku. A do třetice jde rakouský trener i do Španěl. Kdo to bude, není t. č. ještě známo, ale ten muž už má jakýsi úspěch předem zajištěn: celé španělské olympijské mužstvo přijde dokončit training na několik týdnů do Rakouska (nikoliv tedy přímo do Garmische, což je zajímavé).

Finští sjezdaři! Zní to v každém případě aspoň zajímavě. Ale vzpomeňte si, co tento národ lyžařských „běžců“ dokázal ve V. Tatrách ve skoku a v kombinaci. Srovnajte s tím léta ještě nedávná, kdy byla Finům připisována suverenita jen na plochých dráhách. Za pány těžkých horských tratí s náročnými výstupy a sjezdy pokládání byli výlučně Norové. Kdysi to byla pravda. Sami jsme se o tom přesvědčili (viz na př. těžkou trať „kongresové“ padesátky 1923 na Krkonoších a „plochou“ padesátku 1929 v Zakopaném). — Dnes už to pravda není. Na těžké trati vyrovnají se Norům. Nebezpečně se jim dovedli při-

Co stojí

dokonalé a vyzkoušené součásti lyžařské výzbroje z odb. závodu

A. Fricha

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘÍDA 25, telefon 330-17
najdete v příloženém ceníku a brožurce „Sníh“

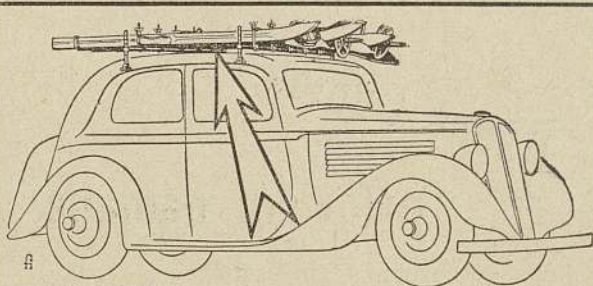
PLETENÝ TOVAR PRE ŠPORT

najlepšie nakúpíte
v predajniach fy

„SLOVENKA“

SPOL. s r. o., TURČ. SV. MARTIN

Predajne vo všetkých väčších mestách Slovenska a Podk. Rusi

DO HOR

Jeďte s lyžemi řádně připevněnými na střeše Vašeho vozu snadno snímatelným držákem „KAROSA“

Žádejte v autobchodech neb u firmy

KAROSA továrna karoserií
Praha VII., Plynární ul. telefon 710-01.

ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE

v prvotřídním provedení vyrábí
F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,
PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64

blížit i v kombinaci a skoku. Proč by nemohli provést totéž v alpských disciplínách? Národ *takových* sportovců! Prostě: alpskou kombinací ZOH mají jet: Karppinen, Heikkinen, Niemi, Nurmela, Kalle, Lähde a Forssel. Prodělávají prý již speciální výcvik.

O Birgeru Ruudovi a Raymondou Soerensenovi prý před olympijskými hrami ještě dost uslyšíme ve spojení s amatérskou klausulí. Norové prý mají nějaké zprávy, že proti startu těchto dvou bude protestováno. Tyhle starosti my tedy zatím mít nemusíme. — Zatím slyšíme o Soerensenovi jen to, že se oženil s württembergskou lyžařskou závodnicí Martl Schweitzerovou. Že by se podobnými úmysly zanášel i Birger Ruud zatím známo není.

Už 3. listopadu se v Kongsbergu v Norsku (odkud pocházejí všichni Ruudové) vesele trenoval sjezd a slalom. Že se tam současně i skákalo, netřeba dodávat, mluvili se o Kongsbergu.

Žena vede norský slalomový trening. To je zpráva, která stojí za zaznamenání. Je to slečna Jespersenová, která ovšem není vrchním vůdcem norských slalomistů, ale členem nejsvětější trojice norských slalom-trenerů, jimiž jsou kromě ní ještě u nás dobře známý Gutormsen a Alf Koningen. Kromě nich mají však dnes Noři k dispozici pro trening též hezkou řadu velmi zkušených sjezdařů a slalomistů. Tato disciplína je dnes v Norsku v úžasném vzestupu. Noři našli najednou takové řady výtečných sjezdařů, že soumrak alpské slávy nedá na sebe už dlouho čekat. Snad už letos uvidíme Nory pevně na prvních místech. Ostatně již loni dobyli řadu „alpských“ vítězství.

Švýcarský lyžařský výboj. Švýcarská dopravní ústředna — jistě aspoň s tichým souhlasem SSV — posílá pod vedením prof. H. Leuterta z Zürichu vzorné družstvo lyžařských cvičitelů do Štrasburku, Paříže, Amsterdamu a Nizy, aby tam vedli kurzy přípravného lyžařského tělocviku podle švýcarské učební osnovy. Tato akce má ovšem více propagační než sportovní význam (hoši s sebou vezou i kufry prospektů). Je to značně — ostatně docela po švýcarsku — přismoudlé profesionalismem a hotelovými zájmy. — Jsme ovšem daleci toho odsuzovati to. Naopak, stavíme tyto snahy za vzor: sport jednou vyhoví hospodářským zájmům a za čas zase hospodářské skupiny pustí trochu chlup ve prospěch sportu.

Rakouští profesionální učitelé lyžařství mají svůj vlastní svaz, jehož sídlo jest v Innsbrucku. Letošní valná hromada se konala 5. a 6. října v Kitzbühlu. Předsedou je E. Dosenberger. Význačné místo ve svazu zaujímá ovšem i Hannes Schneider. Rakouští profesionálové působili v posledních letech (poté, kdy H. Schneider byl v roce 1930 povolán do Japonska) nejen ve Francii a Itálii, ale i ve Španělsku, Rumunsku, ba i v Alžíru a dokonce i v Americe a v Australii. — Upozorňujeme, že Zingerl, který působil u nás, nebyl profesionálem.

Rakouský lyžařský svaz (Ö. S. V.) založen byl 4. listopadu 1905. Oslavoval letos jubileum třiceti let. Podivuhodnou shodou založen právě toho dne i říšsko-německý lyžařský svaz (D. S. V.). Náš svaz (jak jsme již v 1. č. poznamenali) založen byl o celé dva roky dříve.

Řádný tlumok •

poloviční námaha

Pro lyžaření a turistiku jsou jediné vhodné tlumoky s rákosovou podpěrrou, které nepřiléhají a zabraňují pocení zad, které se nekymácí, udržují tělo vztyčené a rozvádějí váhu břemena na kyčle a ramena. Doporučujeme osvědčené prvotřídní tlumoky MONT-BLANC a TRIGLAV. Jsou nepromokavé, z prvotřídního materiálu, lehké a vkusné.

Jediný výrobce:

P. A. Šlechta & syn,

LOMNICE n. POP.

Prodej prostřednictvím
všech sportovních obchodů

Svaz lyžařů RČS. doporučuje

LYŽAŘSKOU OBUV značky:

„SEDLMAJER“

Dejte si jí předvésti a **žádejte ji**
ve všech **sportovních závodech.**

Prodej pro obchodníky:

SEDLMAJER, PRAHA XVI., Zborovská 14.

Sportovní košile

a veškeré ostatní prádlo
dobře nakoupíte

v prodejnách textilních továren

FEJFAR & MLÁDEK

PRAHA II., UL. 28. ŘÍJNA
a 75 prodejen v ČSR

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1936

Francouzský amatérismus. Již v prvním čísle našeho listu jsme obšírně popsali onen kámen úrazu, kterým je olympijská amatérská klausule pro učitele jízdy na lyžích z povolání pokud jde o jejich start na ZOH a co z toho vzniklo. Francouzi si celý problém hrozně zjednodušili, jak nedávno prohlásil vůdce francouzského olympijského teamu E. Bunau-Varilla. Francie prý pošle všechny své nejlepší jezdce do Garmische bez ohledu na to, jsou-li lyžařskými učители, či nic. Jedná se zejména o známé závodníky jako jsou Allais, Vignoles, Allart, Beckert atd. Je prý totiž diametrální rozdíl mezi učitelem jízdy na lyžích a mezi profesionálem. Francie prý dokáže, že její závodníci — i když jsou lyžařskými učители — vyhovují olympijské amatérské definici. — Jaký bude důkaz, o tom prohlášení mlčí. Bude to však pravděpodobně francouzský názor, který je již staršího data, že totiž profesionálem je jen ten, kdo přijímá *úplatu za závodní výkon*, nikoliv ten, kdo se sice živí vyučováním sportu, ale závodí „za darmo“. Že olympijské kruhy tuto konstrukci v žádném sportu neuznávají, je ovšem známo. Jsme tedy právem zvědaví, zda Allais a jeho druhové se dostanou na olympijský start.

Rakouské olympijské přípravy. Trainingový tábor rakouského olympijského mužstva byl uspořádán od 17. listopadu do 20. prosince t. m. na Hochtorhausu na Glocknerské silnici u Heiligenblutu. Veden byl inž. R. Lezuo, F. Maierem a setníkem Pischlem. Sportovním instruktorem byl norský amatér-trener Bjarne

Karlsen, sjezdovou část vedl A. Seelos. Mezi závodníky, kteří se podrobili tomuto výcviku, nalézáme mnoho známých jmen: Dellekarth, Hauser, Matt, Seelos J., Zingerl, Aschenwald, Höll, Mariacher, Baumann, Steinwender, Knobloch, Maier, Schmid, Miller, Jamnig, Pfeifer atd.; jsou mezi nimi i lidé českých jmen, jako na př. Hradecký, Mrázek, Rus, Hrabě.

Ga—Pa. Žádný nový vosk, nebo tlumok, nýbrž zkratka Garmisch-Partenkirchen, kterážto dvě slova jsou dnes, kdy se musí tak často psát i vyslovovat, i Němcům příliš dlouhá. Našli si tedy toto stenografické označení. Jak dlouho to některým listům, kde už zdomácnělo, bude ministerstvo propagandy trpět, se ještě neví.

Američané (USA) pošlou do Evropy 15 mužů k lyžařským soutěžím ZOH. Odecestují z New Yorku spolu s bruslaři, hockeyisty a bobisty 3. ledna 1936. Seznamme se tedy trochu se severoamerickými lyžařskými jmény, která nám zatím neznají ani nijak cize, jak vidíte: Oimen, Mickelsen, Saetre, Backström, Henriksen, Parsons, Torisen, Durance, Fraser, Chivers, Bright, Fredheim, Hunter, Livermoore. Všichni jsou Američané, jména však většinou severská.

Italové, přes válku s Habeší, připravují se tak, že nelze tvrdit, že by se na ZOH neobjevili. Mají v trainingu 60 lidí, lyžařů, bruslařů a hockeyistů, žen i mužů. Kurs následuje za kursem. Jména: Nasi, Valle, Sertorelli, Stefan, Gerardi, Kasebacher, Demetz, Scilligo, Scalet, Vuerich, Menardi, Volcan, Pariansi, Zanni,

ROTTEFELLA BROR-WITH's závodní norské vázání

VeluS lyžařské hole pro turistiku, běh a sjezd,
doporučené Svazem lyžařů RČS.

ANTON BERG's norské lyžařské vosky

VeluS lyžařské kamaše v deseti různých barvách

H O V D E S K I ručně pracované norské lyže pro turistiku,
závod a skok

Generální zastoupení a sklad pro RČS:

S P O R T K O P E C K Ý,

PRAHA II., JUNGMANNOVA TŘÍDA 1 • TELEFON Č. 23469

(Prodej pouze ve velkém).

Guarnieri, Petrucci, Paluselli, Giacinto, Chierroni, Zertanna, Dimasi; ženy: Wiensinger, Crivelli, Christiani, Dei Rossi, Dreher Gadda. — To jsou jen lyžařská jména. Většinu z nich slyšíme po prvé. — Ti, které jsme z mezinárodních bojů trochu znali, slouží teď v Erythrei a v Somalsku. — Kdo vede trening, není nám známo. Některé kursy (asi jen theoretické) konaly se prý i v Římě.

Španělsko zúčastní se poprvé ZOH. Budou startovat čtyři muži a dvě ženy. Španělsko obešle patrně i závod vojenských hlídek.

Lotyšsko bude při ZOH zastoupeno 13 hokejisty, 3 rychlobruslaři, 1 krasobruslařkou, 5 lyžaři (mezi nimi 1 žena) a 2 vedoucími.

Rumunští důstojníci závodí na bobu. Rumunsko bude zastoupeno v Garmisch-Partenkirchen dvěma čtyř- a dvěma dvousedadlovými boby, obsazenými skoro výhradně důstojníky. Čtyřsedadlový bob „Rumunsko I“ řídí kapitán Anghelescu a nadporučík Papana řídí čtyřsedadlový bob „Rumunsko II“. Oba dvousedadlové boby „Rumunsko I“ a „Rumunsko II“ řídí podplukovník Mihail a inženýr Frim.

Olympijských bytů dost! Pořadatelstvo ZOH se zlobí, že prý se po Evropě rozšiřují „klepy“ (citujeme doslova), že už teď není v Garmisch-Partenkirchen dost volných bytů a zdůrazňuje, že je a bude bytů dost. — Rádi věříme, že bude místa dost, protože není dost peněz.

Zahajovací ceremonie ZOH je již přesně vypracována. Každý krok je už určen. Předepsáno je, kde bude kdo stát, co se bude mluvit, co hrát, ba i jak budou účastníci oblečeni. Podrobnosti přineseme včas. Zatím je pro nás snad trochu brzo.

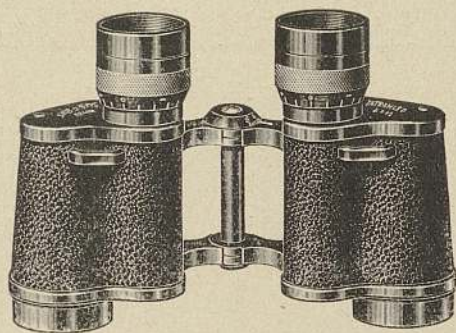
K hokejové olympijské soutěži hlásily dosud svá mužstva tyto státy: Kanada, Amerika, Československo, Anglie, Německo, Švýcarsko, Rakousko, Polsko, Lotyšsko, Maďarsko, Švédsko, Francie, Japonsko, Finsko a Rumunsko.

Jak se v Německu podporuje lyžařský olympijský trening, dokazuje mimo jiné i sleva 50%, kterou požívají všichni účastníci treningu a kursů na státních autobusech. A u nás?

Švédsko vyšle na Olympijské Hry plný počet reprezentantů, také vojenskou hlídku. Požádalo red. Luthera za převzetí funkce zástupce Švédska při hrách. Ten však nepřijal.

Pět olympijských kruhů je dnes v Německu pod ochranou zákona. K účelům obchodní reklamy nesmí býti tohoto mezinárodního olympijského symbolu nijak užito.

Žádné zvýšení cen při Zimních olympijských hrách v Garmisch-Partenkirchen. Bavorské ministerstvo hospodářství vydalo dne 28. září 1935 nařízení se splnomocněním říšského komisaře pro kontrolu cen, aby během zimních olympijských her 1936 nebyly ceny zvýšeny. Podle tohoto nařízení jest pro obvod okresního

Dálky přiletí k vám opatříte-li si pro zimní sport **triedr**

TATRAHLED

8 × 30

Vyrábí a dodává jediná tuzemská továrna mikroskopů a triedrů

SRB A ŠTYS, Praha XVII., Kavalírka 208.

Místní prodejna: Praha II., Myslíkova ul. 10. Žádejte u svého optika neb přímo u nás.

Učte se plovat

V KLIMENTSKÝCH LÁZNÍCH
PRAHA II., KLIMENTSKÁ ULICE 9

ČLENOVÉ SVAZU používají

při zájezdu do hor na

Krkonoše - Bouřnák - Orlické hory

výhradně služeb fy

Lidová autodoprava spol. s r. o.,

SMÍCHOV — telefon 413-51, 412-20, 433-29

Vyžádejte si nezávazně informace!

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

THYMOLIN

THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Lehounké pouzdro
Kč 3:50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12:80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

úřadu Garmisch-Partenkirchen a pro okolní obce, pro okresní úřady Weilheim a Tölz zakázáno, požadovati neb stanoviti od 15. ledna do 20. února 1936 za nocleh a stravování včetně obsluhy vyšší ceny, než bylo žádáno v těchž dnech roku 1935, nebo než bude povoleno okresními úřady (!?). Předem uzavřené smlouvy o pronájmu bytů podléhají výslovně schválení okresního úřadu. V každém pronajatém pokoji musí býti na viditelném místě čitelným písmem napsána, přibita tabulka povolených cen pokojů. Nebude-li moci býti smlouva za daných podmínek uzavřena, i kdyby ji pronajímatel uzavřítí mohl, či nemohl-li by pronajímatel splnit požadované podmínky, může okresní úřad pro uvedenou dobu potřebné místnosti zabavit a sám jimi disponovati.

Neuposlechnutí těchto nařízení podléhá trestnímu předpisu nařízení říšského komisaře pro kontrolu cen ze dne 8. ledna 1935, podle něhož se přestupek pokutuje až do 1.000 RM za jeden každý případ.

Olympijské ceny. Abychom si dobře rozuměli: nikoliv ceny sportovní, ale *ceny vstupného* na podniky Zimních Olympijských Her. Ceník leží před námi. Pěkné cifřičky. Začneme tedy se zahajovací slavností. Vlastní sport na ní nebude žádný a přece jsou ceny vstupného *dvojnásobné* proti cenám na lyžařské běhy a více než dvojnásobkem vstupného na hokejové zápasy. Na takovém hokejovém zápase už přece něco vidíte. Jakou zvláštní sportovní podívanou jsou průvody, řeči a podobné ceremonie, že to je tak drahé? *10 RM nejdražší sedadlo a 5 RM nejlacinější místo k stání!* Znásobte si to. Vezměte v úvahu, že ne vždy

se mění peníze za čistý bursovní kurs, že zejména v časové tísní, na nádražích, v hotelích a pod. přepočítací „kursy“ rapidně vzrostou a jste pak u sumy skoro 80 Kč za nejdražší a skoro 40 Kč za vůbec nejlacinější lístek na podívanou, která ještě není olympijským zápasem. — Jdeme však dále: na všechny lyžařské běhy, t. j. štafetu, 18 km, vojenské hlídky a 50 km jsou jednotné ceny: 5 RM za nejdražší sedadlo a 3 RM za nejlacinější místo k stání, tedy o něco méně než 40 Kč, resp. 25 Kč. Na skok sdružený jsou ceny stejné jako na zahajovací obřad, t. j. 10 RM a 5 RM. Zato na skok prostý jsou hezky nataženy: nejdražší sedadlo 20 RM, nejlacinější místo na „přirozené tribuně“, t. j. na prostém svahu, 4 RM. Mezi nimi jsou ceny 15 RM a 7 RM. *Tohle jsou nové olympijské rekordy.* Skoro 160 Kč za sedadlo nechtělo dosud žádné pořadatelstvo lyžařských závodů. Teprve teď vidíte, jaká byla na FIS-závodech ve V. Tatrách láce vstupného. — Na hokej se platí nejvíce 4 RM, nejméně 2 RM, na finalové kolo však 8 RM za sedadlo, resp. 4 RM za místo k stání. Srovnajte s tím pražské ceny při mistrovství světa 1934 a dojdete k tomu, že jsme za naprosto stejnou, či snad i lepší podívanou chtěli asi polovic. — Na krasobruslařské soutěže jsou ceny od 5 RM do 2 RM. — Oficiální odznak stojí 1.25 RM, plaketa 6.40 RM. Neopravňují k ničemu. — Docela maličkým petitem hlásí pak ceník, že krytá tribuna ledního stadionu je vyhrazena jen pro generální a permanentní vstupenky. Podívejme se tedy, co budou platiti nabobové, kteří si mohou dovolit koupi takových lístků: generální vstupenka na sedadlo na tribu-

Podporuje chuť

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘE TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

**GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,
HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.**

Telefon 246-41 až 48

ně stojí 200 RM (tedy skoro 1600 Kč), tatáž na místo k stání 80 RM; permanentky stojí: na sedadlo 110 RM a k stání 55 RM. Permanentky platí jen na lední podniky, kdežto generálky na všechno, t. j. na lední, lyžařské a bobsleighové podniky. —

Čechoslováci v olympijském soudcovském sboru jsou zatím dva: *Dr. J. Moser*, místopředseda S. L. a člen předsednictva FIS a *K. Jarolímek*, náčelník S. L., jeden z mezinárodních soudců, požívající pověsti opravdu světové.

REDAKCE

ČÍSLO 4. vychází 16. prosince 1935 s obálkou podle fotografie J. Řihánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 5. vyjde 4. ledna 1936. Redakční závěrka 18. prosince 1935. — ČÍSLO 6. vyjde 25. ledna 1936. Redakční závěrka 9. ledna 1936. — ČÍSLO 7. vyjde 15. února 1936. Redakční závěrka 1. února 1936.

NAŠE PROSBA o pohybové snímky měla přece jen ohlas. Několik — opravdu ze všech předplatitelů a čtenářů našeho listu jen několik — fotoamatérů jemnějšího svědomí prohlédlo svoji poslední lyžařskou kořist a zaslalo své momentky. Bohužel většího dílu z nich nebudeme moci vůbec užít, ani ne tak pro slabší fotografickou kvalitu, jako pro chyby technického rázu, t. j. srozumitelněji: pro posice, jež jsou na štíru s předpisy učebního plánu, právě připraveného. Ale některých z nich přece jen upotřebíme po náležité úpravě. Ti, kdo neměli pohyb, poslali aspoň krajiny. Bylo vás pramálo, kteří jste vyhověli naší prosbě. My Vám za to děkujeme tím srdečněji!

JAK JSME SE ZMÍNILI již v redakčních sděleních v čísle 2. Z. S., založili jsme ve Svazu velký fotoarchiv lyžařských snímků. Budou sloužit nejen redakci Z. S., ale vůbec službě novinářské a propagační; archiv má být i studnicí zimních zeměpisných a topografických snímků pro lyžařskou popisnou literaturu („průvodce“) a zejména má obsahovat i hojnost technických snímků ke studiu lyžařského pohybu a k účelům technických brožur a knih. A — last not least — má obsahovat i krásnou fotografii zimní bez ohledu na předmět. Krátce: krajiny, hory, boudy, všechny lyžařské výkony v jízdě terénní i v závodě, portréty, vše co se vztahuje k lyžařskému životu, uměleckou materii. —

PROTO PROSÍME všechny své příznivce, kteří nám již dříve zaslali své obrázky a neshledali se s nimi v Zimním Sportu, ani jim nebyly vráceny, aby nám laskavě nečinili námitek proti zařazení jejich snímků do svazového fotoarchivu.

STEJNĚ PROSÍME i autory, kteří jsou s námi právě ve styku, aby lask. svolili k zařazení svých obrázků do tohoto archivu a nežádali je zpět. Poslouží velmi lyžařské věci již tím, že snímky tam budou. — Na event. námitku, co tam s „technickými“ snímky, kterých nelze otisknout pro vadnou posici, jízdu proti předpisům a pod., odpovídáme raději ihned: i takový snímek má v našem archivu velkou cenu, neboť ukazuje chybu, které se nutno vystríhati. I takového může být někdy dobře užito!

SWAZOVÝ FOTOARCHIV má kartotékový systém skupinových obálek; má dělítko zeměpisné i odborně-lyžařské, t. j. najdete tam stejně dobře obálku na př. s Orlickými horami, jako obálku s kristiániemi, obálku s Norskem, jako obálku s FIS-závody. Na každém snímku (s výjimkou těch, kde to nebylo lze nijak zjistit) je označen autor a před každým použitím snímku mimo vlastní bezprostřední účel Svazu lyžařů bude autor dotázán.

OTÁZKA HONORÁŘŮ Z. S. A REPRODUKČNÍHO PRÁVA, resp. našeho stanoviska k této věci, potřebuje také vyjasnění. Zimní Sport patří Svazu lyžařů. Svaz lyžařů vyplácí tedy honoráře za snímky, použité v Zimním Sportu. Vyplacením honoráře zakupuje si Svaz lyžařů pro sebe a své účely všechna reprodukční práva dotyčného snímku, nikoliv jen právo reprodukce v Zimním Sportu. Jestliže má autor jiná přání a výslovně je předem projeví, postupujeme ovšem podle vzájemného ujednání. — Tohle neznamená, že by snad autor nemohl volně disponovat svým snímkem i po uveřejnění v Z. S.; Svaz lyžařů si jen vyhrazuje užít snímku i jinak (na př. v některé knize, jiném listě, při propagandě a pod.); nemůžeme však platit nějaké zvláštní a vysoké honoráře a přistupovat při tom na podmínky, jež by nás ve volné dispozici zakoupeným snímkem příliš omezovaly. To se raději i překrásného snímku vzdáme — neboť opravdu nemáme na to peněz. Na štěstí existuje mnoho uvědomělých autorů, kteří se spokojí i nižším honorářem (který nemusí urgovat a vymáhat, neboť je zaslán promptně) a neobchodují příliš se svými sportovními zálibami. Těm — náš dík.

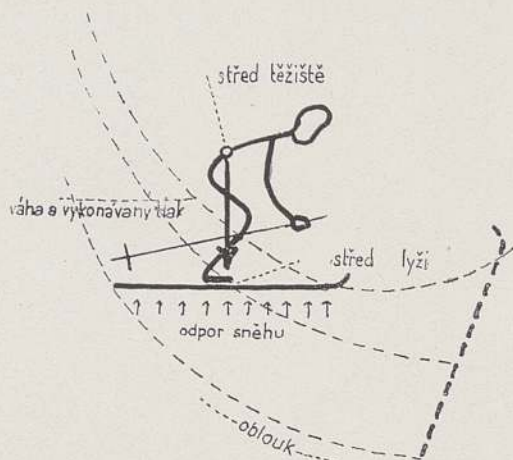
ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51 — ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120 REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13. ÚČET POŠTOVNÍ SPŮRITELNÝ 34 474. — PŘEDPLATNĚ NA 10 ČÍSEL KČ 85.— JEDNOTLIVĚ ČÍSLO KČ 4.— MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

PŘEJEME VÁM VESELÉ VÁNOCE A DOBRÝ SNÍH!

SJEZDOVÁ TECHNIKA

V poslední době bylo mnoho psáno o sjezdové technice. Byly rozebírány jednotlivé fáse cviků, zdůvodňována jejich účelnost, popisovány funkce určitých svalů, ale v jádru každý z popisů se vyhýbal jasné a přesné definici. Lidově řečeno, „chodili jsme stále okolo“.

Dlouho bylo zdůrazňováno, že základem jízdy na lyžích je běh a teprve Hannes Schneider učinil průlom do těchto zásad. Se svým spolupracovníkem Dr. Fanckem shrnuli svoje poznatky a vydali před deseti lety knihu „Wunder des Schneeschuhs“. Tato kniha až do dneška zůstává z nejdůkladnějších a stále předčí mnohá díla pozdější doby.

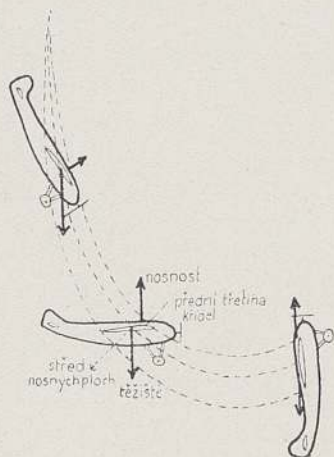
Technický průměr lyžařských mas nebyl úměrný ohromnému rozmachu tohoto sportu. Lyžařství po stránce sportovní doznalo za dobu deseti let takového rozšíření jakého věru nikdo neočekával a přineslo i nové symptomy sjezdové techniky. Rychlost je hlavním činitelem v dnešním lyžařství, nejdůležitějším činitelem dnešních sjezdových závodů. Jedině snaha dosíci co největších rychlostí dala sjezdové technice ony zdárné prvky vývoje a zdokonalení v době co nejkratší; dnes jsme v takovém tempu, že nemůžeme předvídati jaké další výsledky tato snaha přinese a jaký bude stav sjezdové techniky v nejbližší budoucnosti.

Jdeme však zpět do dob, kdy lyžař v možnostech

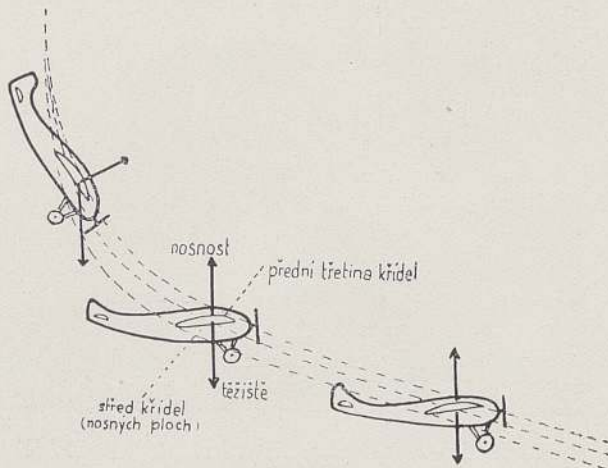
V minulém ročníku časopisu „La Revue du Ski“ upozornil p. René David na odpor sněhu a jeho důležitou roli při provádění lyžařských cviků. Poukazoval na určitou shodnost odporu vzduchu u letadla a odporu sněhu při provádění křivky. Použil jsem jeho námětu při zpracování tohoto článku, abych odůvodnil důležitost odporu sněhu, který je závažným činitelem ve vývoji sjezdové techniky.

sjezdu byl omezen nevyspělostí sjezdové techniky. Je sice pravda, že možnosti sjezdu jsou dány sklonem svahu a jakostí sněhu, ale tyhle předpoklady byly dříve také a přece dřívější lyžaři brzdili každou jen trochu větší rychlost a — obrazně řečeno — brzdili i možnost vývoje sjezdové techniky. Brzdou rychlého vývoje byla i funkce holí, které při sjezdu slouží lyžaři jedině za kormidlo a tím je jejich úloha úplně vyčerpána. Technicky dokonalý sjezdař musí být naprosto volný; rychlosti docílí jedině dokonalou souhrou svých svalů a jemným přenášením váhy těla s účelným využitím cviků.

Vraťme se do dob minulých a zrekapitulujme si, jak se sjíždělo dříve. Prvním údobím byl sjezd v přívratu. Nevím, zda je možno vážně mluvit o sjezdu v přívratu, poněvadž za dnešního stavu sjezdové techniky připadá mi způsob ten doslova pouhým ploužením. Rovnoměrně zatížené lyže musí překonávat silný odpor sněhu; lyžař je v tvrdém postoji o napjatých svalech, což vše je protikladem možnosti dosažení rychlosti. Často je tvrzeno, že tento způsob jízdy skýtá určitou záruku bezpečnosti, ale uvážíme-li tvrdost oné jízdy, krajní vypětí svalů a nemožnost rychlého přizpůsobení se daným okolnostem, vidíme, že záruka bezpečnosti je tu pouze zdánlivá

Nahoře obr. č. 1, vlevo č. 2, vpravo č. 3, k textu na str. 106.

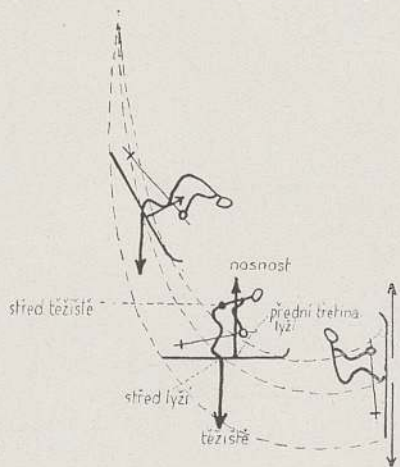

F. Stejskal, Vteřina před křišťánkou

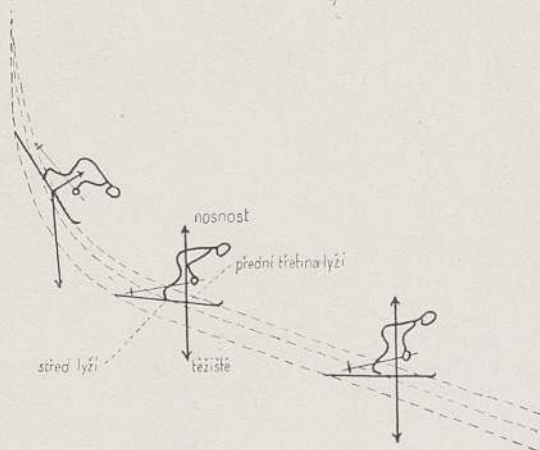
Určitý klad ve vývoji sjezdové techniky přinesl Hannes Schneider. Ve své knize se věnoval hlavně přesné definici přívratných oblouků a přívratné kristianie, snížil postoj a tím i těžiště lyžaře a tímto způsobem chtěl vyřešit pocit bezpečnosti. Každá myšlenka má rub i líc. Hannes Schneider sledoval cíl co možno největší bezpečnosti ve sjezdu a luštil problém tím, že „posadil“ lyžaře co nejnižší. Vycházel z předpokladu, že nejnižší těžiště skýtá největší bezpečnost. Je to dokázáno a diskuse by byla zbytečná. Bylo však zapomináno, že při provádění přívratného oblouku a přívratné kristianie musí lyžař nadlehčít svoje těžiště, lyžařsky řečeno „nad-

nésti svoje tělo“, stočít pánev a následujícím snížením postoje přenést váhu těla na odlehčenou lyži. Celý tento postup musí být rytmicky plynulý.

Jak rozhodujícím činitelem v provádění přívratného oblouku a přívratné kristianie je přenášení váhy těla, v našem případě odlehčení a zatížení lyže, můžeme se přesvědčit velice jednoduchým způsobem. Stoupněme si na pérovou váhu, jaké jsou na ulicích a v nádražních halách a obětujme na ten pokus dvacetihalář. Ručička váhy nám ukáže váhu našeho těla. Učinme malý podřep a hned nato se vztyčme. Již při mírném podřepu a vztyku nám ručička ukáže výkyv až o 20 kg a

Vlevo č. 4, vpravo č. 5,
k textu na str. 107.

učiníme-li prudký dřep a vztyk zjistíme, že výkyv se pohybuje mezi 50 až 100 kg. Z tohoto jednoduchého způsobu se můžeme názorně přesvědčiti, jak nadnesením těla může lyžař odlehčiti svoji lyži a jaký tlak vykonává snížení postoje.

Tlak na lyže je přenášen na sníh; můžeme z toho usuzovati, jakým násobkem síly jsou prováděny mnohé cviky. A nyní si představte, jakého citu je třeba, aby nadnesením těla a opětným snížením postoje byly správně zatíženy lyže.

Abý lyže vytvořily přívratný oblouk neb přívratnou kristianii a přešly z původní polohy do jiné sjezdové polohy, k tomu je třeba jednak určité síly, v našem případě tlaku na lyži, ale také odporu. Síla, v našem případě zatížení lyže, podle všech předpokladů by měla působiti v místě, kde noha je připevněna k lyži, tedy asi uprostřed nosné plochy lyže. Zdálo by se logickým, že i odpor sněhu působí na celou plochu lyže, respektive stejně na přední jako na zadní polovinu, poněvadž předpokládáme, že obě části lyže nesou stejnoměrně rozloženou váhu lyžaře.

Předjme však ke skutečnosti a pozorujme lyžaře v okamžiku provádění oblouku; shledáme, že náš předpoklad je mylný.

Předesílám, že sníh není naprosto neprostupná hmota. Přívratný oblouk a přívratná kristianie prováděné s poměrnou lehkostí v kypřém sněhu, nejsou proveditelné na ledovém, neprostupném podkladu. Velikost oblouku je úměrná odporu a kde není vůbec odporu, nepřejde lyže do smyku stranou. Z toho vidíme, že dva rozhodující činitele napomáhají vytvořiti cviky — tlak na lyže, vykonávaný lyžařem a odpor sněhu.

Při provádění přívratného oblouku a přívratné kristianie proniká lyže do sněhové pokrývky. Z normální sjezdové polohy je lyže vytlačována na spádnicí a v tom okamžiku je na ni přenesena váha těla; vykonávaný tlak ji vtlačuje do sněhu a začne se projevovati účinek odporu sněhu. Odpor sněhu je činitel rozhodující a napomáhá nám k dokončení cviku. Předpokládali bychom logicky, jak jsem již předeslal, že odpor sněhu by se měl projevit na celou plochu lyže, ale zjistíme, že se jeví vlastně jen na první třetině plochy lyže. (Obr. 1.)

Z toho vidíme, že vytvoření těchto cviků nám umožňuje síla odporu sněhu a váha lyžaře, pře-

nášená na prostředek lyže. Odpor sněhu je činitel mrtvý, síla tlaku je činitel živý.

Konstruktérům letadel je z praxe všeobecně známo, že těžiště letadla musí býti shodné s přední třetinou nosných ploch křídel, poněvadž v onom bodě se projevuje odpor vzduchu.

Praktický příklad: zhotovme si draka a uvažme provaz v jeho geometrickém středu. Účinek odporu vzduchu se neprojeví, drak nestoupá do výše, nýbrž po počátečním výstupu do výše několika metrů náhle klesne, opět vyskočí a tyto pohyby za stálého ztrácení výšky se opakují, až náš drak neslavně končí na zemi. Upevníme-li draka provazem v přední třetině jeho plochy, přejde do rovnováhy, začne působiti vztlak vzduchu a drak bude pravidelně stoupati vzhůru.

Je to trochu odvážné srovnání s lyžařským cvikem, ale jděme dále. Podobný úkaz aerodynamických zákonů se projevuje u letadla. Má-li se udržeti letadlo ve vzduchu, je nutno, aby vztlak křídel byl v rovnováze s těžištěm letadla (viz obr. 2.).

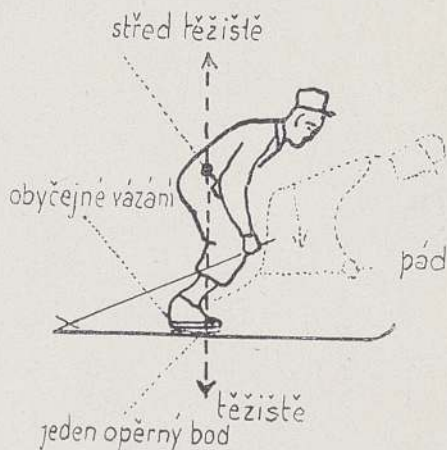
Kdybychom umístili nosné plochy letadla tak; že jejich střed by probíhal přesně těžištěm letadla, mohli bychom se přesvědčiti o síle vztlaku. Takto konstruované letadlo by nepřešlo ze svislého letu do vodorovného, naopak odpor vzduchu by byl tak silný, že letadlo by přešlo do nebezpečné polohy, kdy trakční síla vrtule by nepřemohla sílu vztlaku a letadlo by se převrátilo.

Obrázek č. 3 znázorňuje křivku dráhy správně vyváženého letadla. Jeho těžiště probíhá v myšlené přímce první třetiny jeho nosných ploch. Síla vztlaku nemá takového účinku a letadlo ze svislého letu přejde lehce do letu vodorovného a vznáší se ve vzduchu.

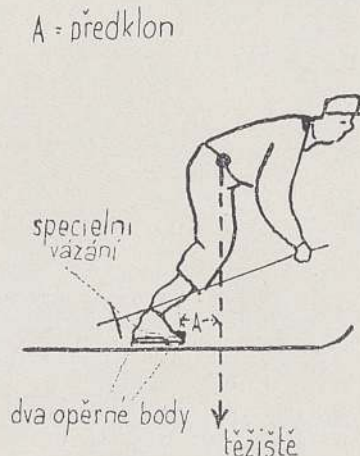
Shodnost dráhy, jakož i pohybů špatně vyváženého letadla a dráhy lyžaře, vykonávajícího kristianii bez přednesení těžiště vpřed, je nápadná. Táž křivka dráhy, týž výsledek.

Obdobnost působících sil je rovněž nápadná: dvě tělesa poháněná hybnou silou v pohyblivém prostředí (vzduch a sníh), jež klade odpor jejich pohybu a jejichž těžiště jsou umístěna uprostřed jejich nosných ploch. Z toho možno usouditi, že důsledky těchto sil jsou shodné. (Obr. č. 4 a 5).

Připomínám naprostou shodnost křivky dráhy špatně vyváženého lyžaře, který z přímého sjezdu

Vlevo č. 8, vpravo č. 9, k textu na str. 110.

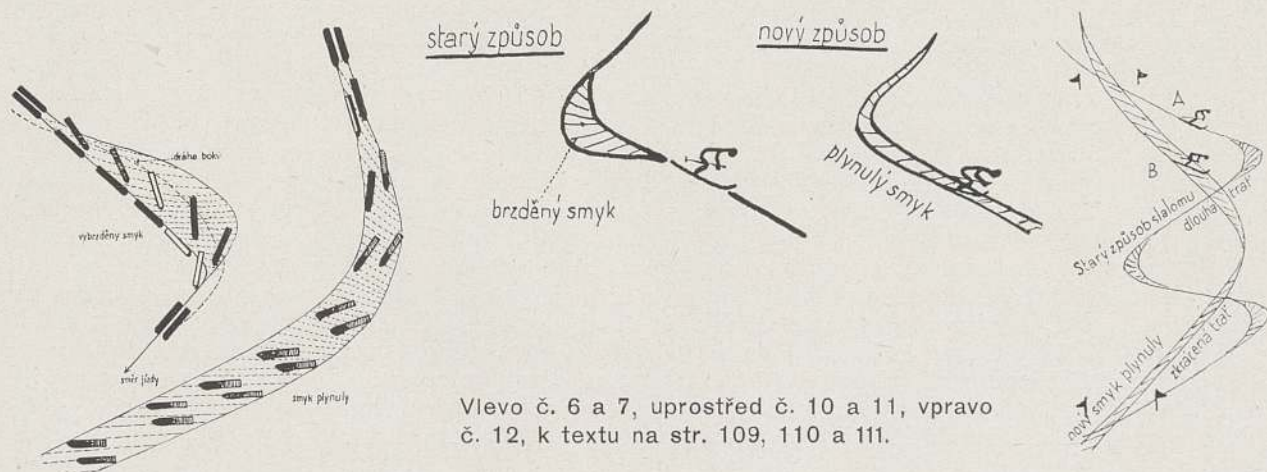
S. Ritzer, Kdysi příkrá stráž — dnes cvičná louka

vykonává kristianii a nepřenesa váhu těla vpřed; přejeđe vrstevnici, což mívá za následek, že mu lyže podjedou, nebo padne vzad a naopak lyžař ve správném předklonu vykoná oblouk a pokračuje v žádaném směru v jízdě.

V době, kdy se u nás na lyžích stále jen běhalo a kdy jsme sjížděli pouze lesní cesty, předpokládal Hannes Schneider, že sjezdová technika je ve vývinu a připouštěl možnost jejího zdokonalení. Ač na Arlbergu byly základem všech švihů přívratné oblouky a přívratné kristianie, již tenkrát tušil, že vývoj spěje vpřed a sice ke kristianii, prováděné ve velikých rychlostech o lyžích, skoro rovnoběžně vedených. Je zajímavé, že právě tam, kde snížení

těžiště bylo hlásáno jako jediné možné a správné řešení problému sjezdové techniky, od této zásady bylo upuštěno. Kdo byl před 4—5 lety na Arlbergu, viděl, že se sice vyučuje přívratným obloukům a kristianii, ale že se jezdí úplně odlišným stylem. Nebyl více kladen takový důraz na snížení těžiště, které prodlužuje dobu, potřebnou k nadenení váhy těla — odlehčení lyže — a k snížení postoje — zatížení lyže.

Je samozřejmé, že mechanické prvky, které jsou základem každého pohybu, zůstanou stále tytéž. Lyže doznaly jen nepatrných změn a rovněž osoba, posuzovaná výkonem svých svalů jako prvek, se nijak nezměnila. Celá tato hybná soustava však je

Vlevo č. 6 a 7, uprostřed č. 10 a 11, vpravo č. 12, k textu na str. 109, 110 a 111.

J. Kulich, Masarykova chata na Šerlichu v Orlických horách

tak složitá, že změny směru a provádění jednotlivých cviků mohou být vykonávány různým způsobem a přece výsledek je stejný.

Sjezdová stopa dřívějšího lyžaře byla vlastně celá řada šikmých sjezdů, spojovaných přívratnými oblouky nebo kristianiemi. Nebylo využíváno předklonu jako nyní a svahy nebyly najížděny přímo. Rozhodujícím činitelem v provádění oblouku neb kristianie je přenesení váhy těla s lyže vnitřní na vnější, které je vykonáváno v okamžiku, kdy vnější lyže přichází na spádnici. Okamžik, kdy odlehčená lyže přichází na spádnici, kdy lyžař musí nadnésti svoje tělo, odlehčítí vnitřní lyži, stočítí pánev, přenéstí váhu těla na vnější lyži a snížení opětně postoj, je příliš krátký a ne každý najde opravdovou harmonickou souhru v provádění. Přírozený důsledek těchto pohybů byl náhlý nebo příliš velký tlak na lyži; následovala prudká rotace lyží. Na délku oblouku, jeho menší nebo větší sevření působila živá síla, v našem případě tlak na lyži, vykonaný přenesením těla. Naklonění těla vzad nebo zahranění při provádění mělo za následek pád do zadu nebo dovnitř oblouku.

Na začátku jsem se zmínil, že odpor sněhu se projevuje na přední třetinu plochy lyže. Neznali jsme ovšem v té době výhody předklonu a sledujeme-li dráhu těžiště, zjistíme, že je táž jako dráha čelistí vázání. Silné zatížení lyže v místě vázání bylo přenášeno na celou plochu skluznice, odpor sněhu se projevil téměř na dvou třetinách plochy

a důsledek toho byl rychlý otáčivý pohyb lyže.

Přírozeně, že bylo hledáno takové řešení, aby přenášení váhy těla nebylo prováděno tak energeticky a hlavní snahou bylo ztlumití prudkost onoho pohybu a zvětšití co nejvíce poloměru oblouku. Otázka ta byla rozřešena výkyvem boků.

Veškeré pohyby, napomáhající k provedení cviků a sice vztyk, stočení pánve, přenesení váhy těla, snížení postoje atd., vyvěrají z jednoho základu a harmonicky se sdružují v celek, podmíněný sklonem svahu, jakostí sněhu, rychlostí a fyzickými i duševními vlastnostmi jednotlivce. Sjezd není pouhým mechanickým výkonem. Celá nervová soustava se nachází ve stěhu; na její impulsy reagují příslušné svaly a postupně i celé tělo. Veškeré pohyby jak těla, tak i lyží jsou rytmicky plynulé, nijak přesně vyhraněné, všechny mají stejnou základní důležitost a všechny tyto prvky stmeluje ladný soulad v hodnotný výkon.

To jsou ideové směrnice sjezdové techniky; praktické směrnice jsou tyto: váha těla na předsunuté lyži, předklon větší nebo menší, ale zásadně vždy tělo v předklonu, rychlost postřehu, lehkost a jistota v přechodu na spádnici. Základní a rozhodující pohyb ku změně směru jízdy neb k zastavení je v mírnějším nebo rychlejším přenesení váhy těla s jedné lyže na druhou. Přenesení váhy těla je mnohdy zmírněno na pouhý slabý tlak a někdy je doprovázeno prudkým, ale v každém případě plynulým pohybem. Tento pohyb musíme vykonati

Keystone - Balkan, Kaplička v horách

vždy v okamžiku, kdy lyže, na níž hodláme přenést váhu těla, přichází na spádnicí. Je to rozhodující okamžik, který musíme správně odhadnouti. Pouhý slabý tlak na lyži, nebo přenesení váhy těla, doprovázené prudkým pohybem jsou stupnicemi intenzity, jakousi výslednicí výkonu, klíčem k provedení obratu, ku změně směru jízdy, ku zmírnění rychlosti, dlouhým plynulým obloukem počínaje a prudkým ostrým zastavením konče.

Jdeme však dále. Stupeň intenzity — lépe řečeno, rychlost provedení smyku — je sice určován mírnějším nebo prudším přenesením váhy těla, ale je také výslednicí pohybu předchozího.

Je třeba vysvětlení této věty, aby byla zdůvodněna spojitost jednotlivých základních prvků sjezdové techniky. Rozložme si cvik v prvky. Důležitou fází cviku je okamžik, kdy lyže vně oblouku — lyže na svahu odlehčená má být položena, nebo lépe řečeno přechází na spádnicí a sice ve chvíli, než na ni přeneseme váhu těla a než přebere úlohu lyže vedoucí. To je první údobí prováděného cviku; v následujícím období zatížená lyže provádí smyk a přechází do žádaného směru jízdy. Obě tato údobí cviku jsou spojena vůlí lyžaře — přáním přejíti do nového směru jízdy nebo zastavit. Intenzita smyku — druhého období cviku — je přeudrčena prvním údobím a obě fáse prováděného cviku určuje vůle.

Vůle, uvedená ve skutek, má dva charakteristické způsoby v možnosti provádění cviku. V jednom

případě dráha lyže na svahu (odlehčené), kterou tato musí vykonat, aby ze svého původního směru přešla na spádnicí, je výslednicí tlaku, vykonávaného lyžařem. Tlakem paty zevnitř je vytlačována lyže vně oblouku do menšího nebo většího přívratu. Lyže v onom okamžiku není zatížena a slabým tlakem (přenesením váhy těla) přechází lehce ve smyk a do nového žádaného směru.

V druhém případě to není pouhý smyk lyže, způsobený stupňovaným tlakem, ale takřka její odskok, způsobený rychlým energickým nadnesením a následujícím stlačením těla, doprovázeným vynesením boků vně a trupu dovnitř oblouku. Účinek těchto pohybů se projevuje na odlehčené lyži tím, že v pravém slova smyslu „odskočí“, poněvadž v tom okamžiku není vůbec zatížena (obr. 6).

To jsou dva možné způsoby, jak pokládati lyži na spádnicí a samozřejmě, že tyto dva způsoby jsou jaksi krajními mezemi ve způsobu provádění. Mezi těmito dvěma limity je nekonečná řada odstínů v provádění, jejichž společnou základní vlastností je smyk a jež by bylo možno rozlišovati jedine podle způsobů provedení.

Tím by bylo probráno druhé období vývoje sjezdové techniky, období přívratných oblouků a kristianí, spojovaných ve vlnovky. Je zajímavé, že Hannes Schneider tušil směr vývoje sjezdové techniky a náznakově předpovídal kristianii o lyžích téměř rovnoběžné vedených.

Problém ten byl vyřešen předklonem. Snaha vy-

Sojufoto, Kavkaz, Průsmyk Mamison s Osetínské vojenské silnice

konávají pokud možno nejmenší tlak na lyže a získají tak co nejmenší odpor sněhu přivádí nás do předklonu kolen a těla. Silným předklonem prodlužujeme dobu, při níž působí bočná síla a zmenšujeme tím rychlost rotace lyží. Délka smyku je tudíž větší a lyže v plynulém smyku vykonávají kristianii o velké rychlosti a poloměru. Energický pohyb boků zmizel; stal se bezúčelným právě tak jako výkyv boků vně oblouku. Kolena jsou měkce pokrčena, tlačíme je vpřed a rovněž i trup. Těžiště lyžaře vykonává tutéž dráhu jako jeho lyže. Boky jsou tlačeny dovnitř, hrud' směřuje vně oblouku a hlava vpřed. To jsou základní prvky plynulého smyku a jediné správné řešení dnešní sjezdové techniky.

Tomuto plynulému smyku lyží o velké rychlosti a poloměru se dostalo u nás několika pojmenování jako „Madona“, „Wende-kristianie“, „Andělíček“ a podobně. Všechna tato pojmenování nevystihují jednu z nejzákladnějších vlastností této kristianie a nebojím se proto nazvat tento švih případným názvem: plynulá kristianie (viz obr. 7).

Zmínil jsem se, že jednou z nejpodstatnějších známek této plynulé kristianie je předklon kolen a těla. Předklon těla je tak velký, že možno směle mluvit o „přednesení těžiště“. Pamatuji se, jak před několika lety jsme otázku tu řešili tím, že čelisti vázání byly připevňovány více kupředu a patky lyží jsme přitahovali k chodidlům Amstutzovo-

vým perem. Řešení to nebylo správné, poněvadž je podstatný rozdíl mezi předneseným těžištěm, které je fixováno k určitému bodu lyží a těžištěm, předneseným samotným lyžařem. Speciální sjezdová vázání nám umožňují plné využití výhody předklonu. Obr. 8 a 9 nám názorně představují dvě odlišné posice lyžaře. Na prvním obrázku vidíme, že těžiště lyžaře probíhá v čáře vázání, kdežto na druhém obrázku je těžiště předneseno až před čelisti vázání. Obvyčejné vázání nedovoluje lyžaři předklon až do vytečkované posice. Jeho nohy jsou pevně připoutány k lyžím jediné ve špičkách, kdežto paty jsou volné.

Speciální sjezdové vázání přidržuje botu celou plochou chodidla k lyži a umožňuje provést předklon bez nebezpečí pádu, který by byl samozřejmý při použití obvyčejného vázání.

Silně kupředu vytlačena kolena zkracují dobu, potřebnou k nadnesení váhy (odlehčení lyží), jež bylo důležitým činitelem při přechodu do oblouku. Tento vztyk lyžaře, doprovázený odlehčením lyže neb lyží, který je jedním ze základních prvků všech kristianii, nehraje při plynulé kristianii tak důležitou roli a používáme jej jediné v případech, kdy útvar terénu nebo jakost sněhu nás donutí, abychom vytažením trupu z boků a nadnesením váhy těla odlehčili lyže úplně.

Tření ploch lyží je úměrné jejich zatížení a má přímý vliv na velikost oblouku a jeho sevření.

Srovnání křivky dráhy letadla s lyžařskou sto-

L. Stehlík, Na Pokljuce u Bledu

pou plynulé kristianie (viz obr. 3 a 5) nám zřejmě dokazuje shodnost základních prvků.

Nevýhodou přívratné kristianie je, že po nasazení oblouku následuje jako samozřejmost i jeho dokončení. Provedení přívratné kristianie znamená pro lyžaře určitou časovou ztrátu, poněvadž při najíždění švihů musí zmírnit rychlost. Uvážíme-li ještě, že těžiště je nízko a že při provádění musí být z oné nízké polohy nadneseno a opětně sníženo, což samozřejmě není možno provádět ve velké rychlosti, uznáme nevýhody přívratné kristianie pro sjezd. Odlehčení a zatížení lyže skýtá určitou jistotu, ale logicky: úhel oblouku je tím menší, čím energičtější jsou pohyby ty prováděny. Chce-li lyžař změnit směr, musí oblouk dokončit a může pokračovati v jízdě v novém žádaném směru teprve, když ustane rotace lyží (obr. 10.).

Při plynulé kristianii je přemáhána síla odporu sněhu silným předklonem lyžaře a proto je možno docílit co největšího oblouku. Předklon umožňuje lehké provedení změny směru jízdy, aniž by lyžař musel střídavě odlehčovati a zatěžovati lyže. Může libovolně regulovati otáčivý pohyb lyží, a přece jeho lyže zůstávají stále v plynulém smyku. Z přímé jízdy může lehce přejíti ve smyk a hned nato opětně ve sjezd přímý, aniž by při provádění ztrácel času jako při dřívějším způsobu sjezdové techniky. A jsou to právě sjezdové závody, kde byla prokázána veliká přednost plynulé kristianie a jedině tímto způsobem jízdy docílují závodníci

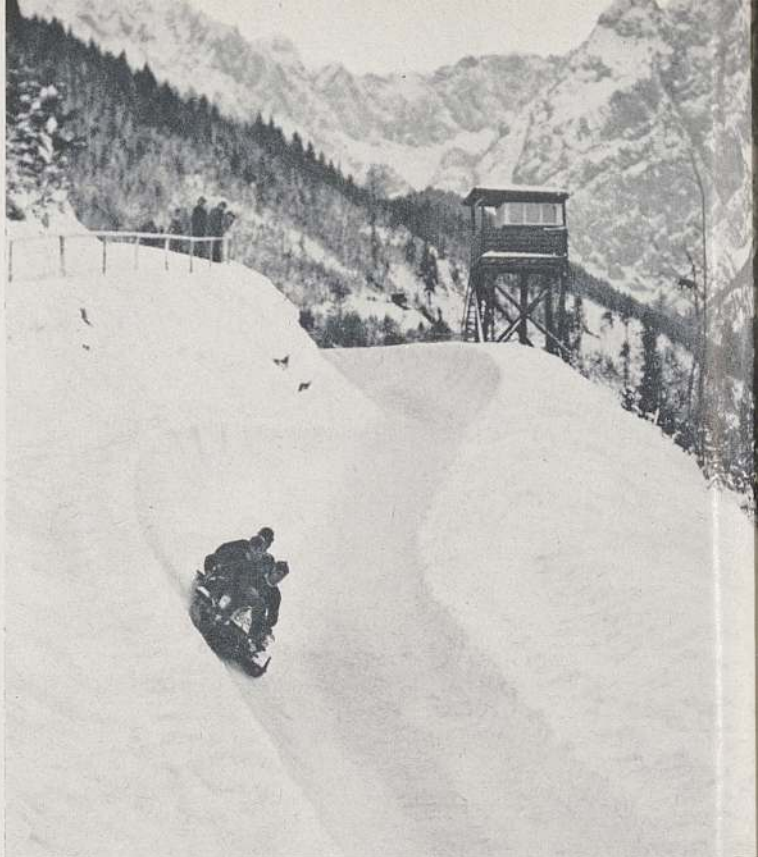
rychlostí, které se nám zdály před krátkou dobou naprostou nemožností (obr. 11).

Obr. 12 znázorňuje dráhu lyžaře, jak se jezdilo dříve (A) a současně sjezdovou dráhu lyžaře dneška (B). Vycházíme-li z předpokladu, že oba ovládají stejně danou sjezdovou techniku, počítali bychom s možností pádu u lyžaře B, poněvadž ku projetí trati použije větší rychlosti. Nesmíme však zapomínati, že plynulá kristianie je vlastně mírně brzděný smyk po celé délce poloměru a že celou dráhu projíždí lyžař na lyžích odlehčených. I kdyby průměrná rychlost obou lyžařů byla stejná, bez ohledu na sklon svahu, lyžař B bude mít přece lepší čas, poněvadž jeho trať je mnohem kratší.

Využití síly, spojené účelně s aerodynamickými zákony, nám jasně dokazuje, že odpor sněhu se projevuje na přední třetině lyží.

Praxe nám dokazuje, jak důležitou roli hraje přednesení těžiště při nácviku plynulé kristianie. Silné vytlačení kolen vpřed určuje velikost oblouku a vytlačuje i lyže kupředu a staví je do nového směru jízdy. Čím je větší vytlačení kolen vpřed, tím větší jistotu skýtá provádění. Činnost kolen umožňuje provedení švihů a jejich stažením zpět švih ukončíme. V pružném vytlačení kolen vpřed je vlastně vtip celé plynulé kristianie. Spolu s přednesením těžiště byla jím vyřešena technika sjezdu.

Při plynulé kristianii se setkáme s několika prvky, které jsou velmi odlišné od ostatních kristianii. Především je to velká pohyblivost nohou a

Olympijská bobsleighová dráha v Garmisch-Partenkirchen: cíl a jedna ze zatáček

lehkost všech pohybů, jimi vykonávaných. Úplným kontrastem je pevné držení trupu, které přechází až do jakési ztrnulosti. Jedním z nejdůležitějších činitelů je silné vytlačení kolen vpřed. Kolena vytlačujeme lyže do dlouhého smyku a tímto tlakem je přivádíme i do žádaného směru jízdy. Po celou dobu švihů spočívají chodidla plně na lyžích, patky lyží však nejsou zatíženy. Zatížení lyží v předních dvou třetinách nám je umožněno vytlačení kolen vpřed a předklonem těla. Lyže po celou dobu smyku jsou vedeny stále po plochách. Tělo po celou dobu švihů je v předklonu (položeno na vzduch) a těžiště je stále vpředu). Svislice, spuštěná s myšleného bodu těžiště na lyži, by směřovala před čelisti vázání). Trup je v kříži mírně prohnut, pánev i rameno uvnitř tvořeného oblouku tlačíme vpřed. Boky tlačíme dovnitř a hrud' směřuje vně oblouku. Hlava směřuje kupředu ve směru jízdy, zrak je upřen daleko vpřed a brada je vysunuta. Ramena máme mírně stažena zpět. Hrud' při provádění smyku je vypjata a horní část trupu přechází do stavu jakési ztrnulosti. Paže jsou mírně pokrčeny a lokty máme trochu od těla. Předloktí směřuje vpřed a zevnitř. Hole svíráme pevně, zápěstí je jakoby zlomeno vzhůru (poloha hřbetní). Talíře se nedotýkají sněhu. Silné vytlačení kolen vpřed, předklon těla a vydržení v popsané pozici po celou dobu smyku, jakož i klidné držení holí umožňují hladké provedení švihů.

Poloha lyží: ze základní sjezdové polohy vytla-

čujeme silně vnitřní lyži vpřed a při přechodu spádnice je předsunuta, v mírném odvratu a při překonávání bočního smyku více zatížena. V této poloze překonávají lyže bočný smyk. Dříve však, než bočný smyk ustane, přechází lyže do sjezdové, téměř rovnoběžné polohy. Délku smyku a úhel tvořeného oblouku regulujeme větším nebo menším vytlačení kolen a předklonem. Švih do zastavení provádíme stažením kolen zpět, zvýšením postoje a stažením ramen a loktů zpět. Při přechodu do nového směru jízdy zvýšíme trochu postoj, předsuneme mírně jednu lyži a pokračujeme ve sjezdu. Při přechodu z jednoho švihů do druhého se nám jeví zvýšení a opětné snížení postoje jako rytmické zhoupnutí.

Nácvik provádíme na svahu z přímého sjezdu. Obě kolena pokrčena a vytlačena vpřed; jednu lyži nepatrně předsunutou. Při dostatečné rychlosti zvýšíme nepatrně postoj (kolena však zůstanou pokrčena a vytlačena vpřed) a hned na to se snížením postoje vytlačíme vpřed koleno uvnitř oblouku a tím i lyži. Následuje mírné prohnutí v kříži, vytlačení pánve vpřed, boků dovnitř, vnitřního ramene vpřed, vypjetí trupu a hlavně vydržení v této pozici po celou dobu smyku. Zvýšení a opětné snížení postoje, jakož i následující pohyby jsou rychlé, ale *plynulé*.

Plynulá kristianie, nacvičená na obě strany a spojovaná, dává dostatečnou jistotu ve vedení lyží a je neocenitelná ve velkých rychlostech.

BOBSLEIGHOVÝ SVĚT

Skeleton a bobsleigh jsou dvě, k nejvyšší dokonalosti vypěstované odnože sportu sáňkařského. Doba jejich zrození ve střední Evropě je téměř stejná s dobou příchodu lyží do střední Evropy. Jsou to léta osmdesátá minulého století. Sport lyžařský — nevezme-li v úvahu nejstarší lyžařství Šlovinců na Blokách — je zde přestěhovalcem z dalekého Severu, skeleton i bobsleigh jsou ve střední Evropě „tuzemci“. Jejich rodnou zemí je Švýcarsko a zakladateli angličtí hosté Švýcarska.

Co je skeleton? Skeleton jsou malé, lehké, ocelové sánky, na nichž jezdec v leže, řídí a brzdí nohama opatřenými na špičkách bot ocelovými drápy, obrněn na hlavě helmou, na loktech a kolenech ocelovými pláty, řítí se v ledovém žlabu dráhy rychlostí vystřelené koule. Skeletonová dráha „Cresta Run“, dlouhá 1250 m, jedna z největších atrakcí Sv. Mořice, vede od šikmé zvonice vesnice Sv. Mořic dolů do Celeriny. Bylo na ní skeletonem docíleno rychlosti 120 km za hodinu. Počítačový stroj, určující čas jezdce, je zajímavé dílo lidského důmyslu.

Nebezpečí tohoto riskantního sportu a ležatá poloha jezdce, neposkytující plně vychutnání požitku z rychlostního výkonu, vedla roku 1888 amerického diplomata S. D. Townsenda k zhotovení prvního bobsleigu, který podle jeho návodu sestrojil ve Sv. Mořici kovář Matthys tak, že jeden skeleton pevně spojil se silným prknem, sloužícím za chassis a v předu připojil otáčivě jiný skeleton, jako řídící. Brzy nato byla ve Sv. Mořici vystavěna první bobsleighová dráha nedaleko dnešní „Cresta Run“. Odtamtud dobýval si bobsleighový sport napřed ostatní švýcarská střediska zimních sportů a postupně i jiné země.

V roce 1906 zaznamenává Německo v Oberhofu (ovšem jen na silnici k Schweizerhütte) první bobové závody; bude tedy 1936 slaviti v Garmisch třicetiletí tohoto mužného a riskantního sportu v zemi. Nejčelnější dráhy Německa jsou v Garmisch (Riesersee), Oberhofu, Schierke, Schreiberhau. Schreiberhau v Krkonoších je nám nejbližší velká mezinárodní dráha bobsleighová (ze stanice Polubný elektrickou). Je 1500 m dlouhá, má šest velkých zatáček a obávané S se sklonem 16%. Projektoval ji inženýr Zentzytzki.

Francie šla vývojově skoro současně. Drahami v Chamonix (délka 1500 m), Superbagnères, Saint Pierre de Chartreuse, Willard de Lans, Font Romeu, bylo vývojově skoro předhonojeno Švýcarsko a byla to Francie, která zásluhou hraběte Renauda de Frégeolière byla zakladatelkou organizace světového bobsleighového sportu zvanou „Fédération internationale de bobsleigh et tobogganing (zkráceně FIBIT) v Paříži“. Sdruženy jsou v ní federacemi tyto země: Anglie, Argentina, Belgie, Československo, Francie, Irsko, Itálie, Kanada, Lucembursko, Německo, Nizozemí, Polsko, Ra-

kousko, Rumunsko, Spojené Státy, Švýcarsko.

Itálie má 2000 m dlouhou, dokonalou dráhu v Cortině d'Ampezzo, menší dráhy v Ponte di Legno a v Rocarrassu v Abruzzách (nový, zdá se, že provisorní podnik). Rakousko má Semmering a známé Igls v Innsbrucku. V Americe byly poslední olympijské soutěže bobů v Lake Placid v Adirondack Mts. na dráze stavěné Němci se 16 zatáčkami a docílena rychlost přes 80 km za hodinu.

Rumunsko má menší dráhu v Sinaia-Predealu a vyniká mezinárodně zatím v párovém bobu (řidič npor. Papanu), Polsko má dráhu v Zakopaném.

V území našeho státu vyvíjel se sport bobsleighový v severním pohraničí Čech na přírodních drahách (silnicích) v okolí Dubí, Příchovic-Tannwaldu, Kraslic, Tiefenbachu atd., pěstován příslušnou sekcí HDW. Menší umělá dráha je v Tatranské Lomnici.

První větší, dokonalá umělá dráha byla postavena na území našeho státu před světovou válkou v *Mariánských Lázních*. Kolem ní soustředil se brzy čilý život a činnost. Již roku 1913 *obeslaly Mariánské Lázně mistrovství Německa v Oberhofu a dobyly championát i zlatý pohár německého korunního prince*. Válkou nastala i zde pomlka, ale teprve v právě uplynulé sezóně došlo k významnému úspěchu: Mužstvo sportovního klubu v Mariánských Lázních, Lanzendörfer—Růžička, zúčastnilo se závodů *o mistrovství světa v párových bobech v Igls* (Tyrolsko) a dobylo Československu v celkovém čase obou preliminovaných jízd 3.38.14 (1.42.76, 1.55.38) *druhé místo* za Švýcarskem (Capadrutt-Diener, Curych) 3.31.72 (1.45.26, 1.46.46) a před Itálií (marchese Brivio-Solveni, Milán) 3.38.41 (1.46.83, 1.51.48), při čemž mělo v první jízdě nejlepší čas dne 1.42.76. Místní listy (na př. „Tiroler Anzeiger“) psaly s uznáním o tomto teamu a akcentovaly zejména skromnost obou závodníků, jejich jistotu a ráznost („Schneid“). Při druhé jízdě byla dráha již silně rozježděna a vzdor tomu byl pryč „Schneid“ obou znamenitý.

Mariánské Lázně jsou tedy jediným místem u nás, které má udržovanou *umělou bobovou dráhu*, která poskytla trainingem na ní *domácímu mužstvu* možnost umístiti se významně ve *světové soutěži*. Proč tuto okolnost zvláště akcentuji? — Poněvadž jízda na *umělé dráze*, ledovém „žlabu“ (mezinárod. výraz „piste“) s bobsleighem s 75 cm stopou, je něco zcela jiného, než jízda na přírodní dráze.

Uvažme, že umělá bobová dráha je nejen nesmírně nákladným dílem, ale je především *výkopem v terénu*, který teprve *ledem*, jehož pevnost lehké podléhá změnám, stává se sjízdným a pochopíme, jaké požadavky klade jízda na umělé dráze na jezdce.

Tyto požadavky přirozeným vývojem rychlostí, resp. snahou po rekordech, jak pochopitelno, stále vzrůstají. Dříve, řekněme, ještě tak v roce 1925, nikdo se nad tím nepozastavil, když se před každou

V. Fuchs, Podkarpatská Rus, Šešul

M. Karliček, Vys. Tatry, Jastrabá a Bedřichova chata 2

Lyžařské děti = zdravé děti. O správnosti této rovnice není dnes již nejmenších pochyb. Jeden z fotografických důkazů poslal nám známý lyžařský cameraman V. Vich, který je otcem této tříleté krasavice

větší zatačkou silně brzdilo. Dnes můžeme skutečně dobrou dráhu projeti bez dotknutí brzdou. Možnost k tomu dává „stavební kultura“ zataček.

Dříve byly takové zatačky bobových pist vlastně nepravidelným, řekl bych, „zakřivením“ dráhy, na něž se v nejlepším případě naházelo trochu sněhu — spíše pro klid jezdců, než pro projeti. Prudké zatačky, které bylo možno velkou rychlostí najeti, daly velkou starost s jich udržováním a byly proto postrachem jak pro konstruktéry drah, tak i pro jezdce.

Avšak časem vyřešily teoretické výpočty a praktické pokusy tento problém stavby zataček a jak sportovně vyspělí diváci, tak i v první řadě jezdci, požadují dnes dráhy s hojnými a velké umění jízdy vyžadujícími zatačkami. Na bobové dráze v Lake Placid v Americe, dějišti posledních olympijských bobových soutěží, je s třemi vlásníkovými zatačkami a jednou S zatačkou celkem 16 zataček a přece docílilo se rychlostí přes 80 km za hodinu.

Pro docílení dobrého času potřebné včasné nájždění zataček a rychlé vyjetí, resp. sjetí s jejího svahu vyžaduje dokonalé umění jízdy a bezvadnou spolupráci řidiče a mužstva. Bobsleighový sport je velikým, pikantním dráždidlem pro nervy jezdců i diváků, vyžaduje vrcholnou chladnokrevnost, rozhodnost a odvahu riskovati vše...

My v Československu, kteří se teprve opatrně chystáme — a je to zatím *hudba velmi daleké budoucnosti* — vstoupiti na mezinárodní, závodní bobsleighové kolbiště pevným, ustáleným a průbojným sportem, musíme mít na mysli, že zde

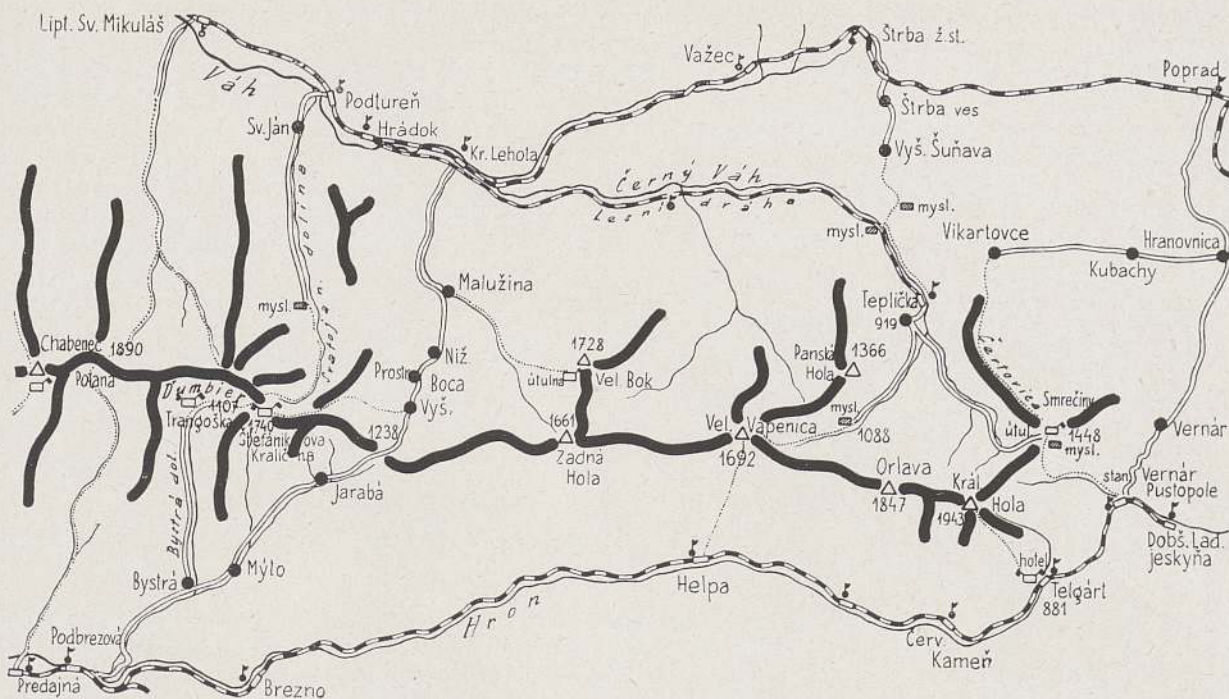
bude vývoj velmi těžký. Je to sport nákladný, regulérní vozidla nesmírně drahá, regulérní dráha a její udržování je, jak z výše uvedeného líčení vidno, *velkopodnikem*, který si budou moci v budoucnosti dovoliti snad některá naše velká střediska zimních sportů. Těžko spolky. Jistě u zmíněných středisk vývojem k tomu dojdeme. Není však také lehké naléztí úspěšné závodníky. Itálie rekrutovala na př. své první závodníky v bobu a skeletonu (Landfranchi) ze svých bývalých automobilových závodníků.

Zkušenosti z bobsleighových jízd na silničních drahách nemají pro mezinárodní soutěže ceny.

Svaz lyžařů, resp. jeho bobsleighová sekce, je jediným zástupcem Československa ve FIBIT. Vzhledem k úspěchu v Igls přemýšlí a pokouší se o obeslání bobových soutěží v Garmisch s mužstvem z kruhů svých členů.

Ve dnech co píše tyto řádky, není nikdo ještě vybrán (nominován), neboť Svaz neurčuje olympijské borce, nýbrž navrhuje je pouze sportovní komisi ČOV. Zatím se zvažují zkušenosti osob v úvahu přicházejících, finanční otázky, charakter. Mužstvo z Igls si zatím postavilo samo dvou-sedadlové vozidlo. Staví ještě vozidlo čtyřsedadlové. Je zde i nabídka ještě jednoho mužstva, též z Mar. Lázní. Svaz lyžařů i ČOV mohou mít při výběru jen jednu směrnicí: *vybrati jen sto-percentní muže s prvotřídními vozidly, zkušenostmi a úspěchy na umělých drahách.*

A o rozšíření tohoto sportu u nás se nebojme, golf je také exklusivním sportem a ujal se v Československu. Čas bobsleighu přijde též,

Situácia mapka Nízkeých Tater.

Nahore časť východní, vpravo západní.

MIROSLAV KARLÍČEK

NÍZKÉ TATRY

Nízke Tatry jsou největším slovenským horstvem. Vyplňují střední Slovensko mezi Váhem a Hronem. Na východě klesají v nižší Slovenský ráj, na západě splývají na sedle Šturci s Velkou Fatrou.

Přístup a terén

Se severu začínáme tury ze stanic trati Bohumín—Košice mezi Ružomberkem a Popradem, s jihu ze stanic dráhy z Banské Bystrice až k Dobšinské ladové jeskyni. — Hřeben Nízkeých Tater od 1300—1400 m do 2000 m je holý a rozsáhlé pláne při dobrém sněhu a počasí jsou velmi vhodné pro lyžareni. V okolí chat najde i méně zdatný lyžař místo pro cvičeni; hřebenové tury a zvláště přechody mezi chatami mohou však podniknouti jen dobří lyžaři s náležitou výzbrojí. Vysoko položený hřeben a hluboká údolí uchovávají sníh dlouho do jara. — Na hřebenu Nízkeých Tater jsou jen 2 chaty s hostincem. Chata na Chabenci a Štefánikova chata na Ďumbieru; pod hřebenem Ďumbieru je s hostincem Chata na Trangošce. Bez hostince jsou: útulna na Smrečinách pod Kráľovou Holí a ve stavbě je útulna na Velkém Boku. — Údolní pobyt je možný v lázních Korytnice a v osadách údolí Lužňanky v oblasti Chabence, v Nižné, Prostřední a Vyšné Boci v oblasti Ďumbieru, v Lipt. Tepličce, Telgártu a Helpě v oblasti Kráľovy Hole.

Horské chaty

Prašivá. Chata na Chabenci leží ve výši 1546 m na jižním svahu hlavního hřebene, jihozápadně od Chabence (1955 m). Patří středoslovenské župě KČST. Má stálý hostinec, 3 noclehárny s 54 lůžky, 2 pokoje po 4 lůžkách. Nocleh v pokoji Kč 12.—, v útulně Kč 7.—. Celá pense v noclehárně Kč 35.—, v pokoji Kč 40.—, pro studenty zvláštní zlevněná pense Kč 20.—. Adresa: Chata na Chabenci, Jasenie č. p. 218, pp. Predajná, Slovensko.

Přístup se severu: z Ružomberku lokálkou do stanice Lipt. Osada, pěšky nebo autem do Lipt. Lužné, 1½ km za Lužnou odbočují želez-

né značky na tyčích na hřeben, po němž vede zimní značení až na chatu. Výstup z Lipt. Lužné trvá 3½ hod. Při špatném počasí je cesta hřebenem obtížná. S jihu: vlakem do stanice Zamostie za Banskou Bystricí, pěšky nebo autem do údolí ke Kyslé vodě, lesem na sedlo mezi hřebenem a Struhárem a podle značek k chatě. Ze Zamostie 6 hod., od Kyslé vody 3 hod. — Terén u chaty je velmi dobrý, rozsáhlé pláně až do výše 1955 m umožňují krásné sjezdy, s hřebene je nádherný rozhled. Lyžařské značení je po celém hřebenu od lesa nad Hiadelským sedlem na západ, od Prašivé až po Polanu za Kotličkou na východ.

Hřebenovou turu na Štefánikovu chatu na Ďumbieru je možno dělat jen za velmi příznivých sněhových poměrů *zdatným* lyžařům. Při náledí nezbytně nutno mít železa a lano. Za mlhy je cesta velmi riskantní.

Ďumbier. Štefánikova chata na Ďumbieru

je postavena ve výši 1740 m jihovýchodně od vrcholku Ďumbieru (2045 m) na horském uzlu. Patří Klubu čl. turistů. Má stálý hostinec, 4 pokoje s 9 lůžky (další se přistavují), 2 noclehárny pro 35 osob. Nocleh v pokoji Kč 13.—, v noclehárně Kč 7.—, celá pense Kč 42.—. Adresa: Štefánikova chata na Ďumbieru, p. p. Lipt. sv. Ján, Slovensko.

Přístup se severu: rychlíkem do Lipt. sv. Mikuláše, osob. vlakem do Královky Lehoty, autobusem do Vyšné Boci, dolinou na sedlo a svahem Kraličky na hřeben a k chatě. Z Vyšné Boci 3 hodiny. Při závějích a špatném počasí je tato cesta riskantní. Bezpečná delší cesta se severu vede pěšky ze stanice Podtureň přes lázně Lipt. Sv. Ján, dlouhým údolím do kotle pod chatu a podél tyčí k chatě. Trvá 6 hodin. V polovině je možný odpočinek v hájovně. Z jihu: vlakem na Banskou Bystricu do Podbrezové, autobusem do dědiny Bystré, pěšky nebo autem 9 km k chatě na Trangošce, pak lesem a podle tyčí k chatě. Výstup z Trangošky trvá 2 hod. — Terén je velmi krásný. S vrcholu Ďumbieru (2045 m) na chatu je pěkný sjezd, krásné pláně jsou na Kraličce (1809 m), v údolí je sníh a dobrá jízda i při horším počasí, až do května. — Na chatě je lyžařský cvičitel.

Chata na Trangošce je nově postavena ve výši 1107 m v Bystré dolině pod Ďumbierem. Patří OKČST v Podbrezové. Má hostinec, 2 noclehárny s 28 lůžky po Kč 5.—. Adresa: Klub čl. turistů, odbor Podbrezová. — Přístup: vlakem do Podbrezové, autobusem do Bystré, pěšky nebo autem 9 km z Bystré na chatu. Terén v okolí je vhodný pro cvičení, z chaty je přístup na hřeben Ďumbieru. Výstup na Štefánikovu chatu trvá 2 hodiny. — Nová chata na Trangošce zajistí přispěje k lyžařskému oživení této krásné doliny, zpríjemní pobyt a zvýší bezpečnost.

Chaty Nízkých Tater (od shora dolů): Štefánikova chata na Ďumbieru (1740 m), chata na Chabenci (1546 m), seník v Bystré dolině nad Trangoškou a Smrečiny.

Králova hora.

Útulna na Smrečínách leží ve výši 1400 m severovýchodně od Královy Hole. Spravuje ji Klub čsl. turistů, odbor Lipt. Hrádok. Má 3 pokoje s 12 lůžky po Kč 7.—. Potraviny možno obdržeti u hajného v sousední hájovně. Adresa: Horár na Smrečínách, pošta Vikartovce, Slovensko, nebo Klub čs. turistů, odbor Lipt. Hrádok.

Přístup se severu: pěšky ze stanice Štrby na vesnici Štrbu a Šuňavu do Lipt. Tepličky, údolím Černého Váhu od stanice lesní dráhy až na konec údolí, odbočkou výstup ke Smrečínám. Celkem 7 hodin. — Autem z Popradu na Kubachy do Vikartovců, kde u obchodníka Ševce dostaneme jídlo a najmeme si vůdce. Další cesta hřebenem Čertovice (bez zimních značek) na Smrečiny (3 hodiny). — Lesní drahou z Liptovského Hrádku do Lipt. Tepličky; vlak nejedí pravidelně, informace podá OKČST, Lipt. Hrádok. — S jihu: vlakem do stanice Vernár na dráze Brezno—Dobš. ladová jiskyně. Výstup 2½ hodiny.

Terén: útulna je na rozsáhlé louce s mírným svahem a krásným pohledem na Vysoké Tatry. Na rozsáhlý terén Královy Hole (1934 m) je 2 hodiny pohodlného výstupu. Široký hřeben Královy Hole za dobrého počasí je velmi vhodný pro lyžování, za mlhy je orientace velmi obtížná. Další túry hřebenem vedou k Velké Vápenici. S Královy Hole je dlouhý sjezd do Telgártu. Smrečiny jsou vhodné pro ty, kteří hledají samotu a klid v krásném prostředí.

Na Velkém Boku (1728 m), severně od hlavního hřebene, se staví útulna, která bude mít 50 lůžek. Útulna je asi uprostřed cesty mezi Ďumbierem a Královou Holí. — Přístup bude z konečné stanice lesní dráhy z Lipt. Hrádku přes vesnici Malužimu a dolinu Hodruše, odkud k chatě bude necelá hodina; bude vybudována v létě 1936.

Pobyt v údolí. — Oblast Prašivé.

Lázně Korytnica, konečná stanice lokálky z Ružomberku. Pense od 40 Kč. Velmi dobré ubytování. V okolí pěkné louky. Výstup na Prašivou a k chatě na Chabenci.

Donovaly, vesnice ve výběžcích Nízkých Tater na přechodu k Velké Fatře. Přístup z Banské Bystrice autobusem. Ubytování v hostinci a soukromí, dotaz v konsumu.

Liptovská Osada, stanice lokálky a autobusu z Ružomberku, má spojení silnicí s Lipt. Lužnou (ubytování v hostinci a soukromí), lázněmi Železno a hornickou osadou Magurka pod hřebenem Prašivé (ubytování v soukromí). Dotaz u starosty.

Oblast Ďumbieru.

Autobusem z Královy Lehoty se dostaneme do Nižné, Prostředné a Vyšné Boci, hornických osad, kde dostaneme ubytování v hostinci nebo v sou-

Vrcholy Nízkých Tater (od shora dolů):
Témě Ďumbieru, hřeben Chabeneč-Vel. Chochule,
Králova Hora a Chabeneč.

kromí. Dotaz v hostinci, ve škole nebo u starosty. Lyžaření na svazích v okolí vesnice, na Kraličce a Rovné Hole (1728 m).

Oblast Královny Hole.

Liptovská Teplička je konečná stanice lesní dráhy z Lipt. Hrádku. Dotaz o jízdě vlaku na ředitelství st. lesů v Lipt. Hrádku. Pobyť v hostinci, v pokoji na lesní správě (na povolení ředitelství státních lesů v Lipt. Hrádku) a v soukromí. V okolí pěkný terén od 1000 do 1300 m. Tury na hřeben Nízkých Tater na Královu Holu (přes Smrečiny) a na Velkou Vápenici, kde je skvělý lyžařský terén, bohužel zatím bez útulku.

Na jižním úpatí Královny Hole je nové lyžařské středisko *Hotel pension „Telgart“* u vesnice Telgart, stanice na nové dráze z Brezna do Dobš. ladové jeskyně. Pension je soukromým majetkem, leží ve výšce 946 m. Má 1 až 4postelové pokoje s moderním zařízením; pense je od 38 Kč denně. Koupelny, společenské pokoje, čítárny atd. Terén v okolí

dobry, mírné svahy, tury na hřeben Královny Hole do výše 1943 m. Krásný sjezd. Adresa: Pension „Telgart“, Nízké Tatry, Slovensko.

V pensionu je lyžařský učitel. Letos budou pořádané lyžařské kursy.

Na jižním úpatí Velké Vápenice je možno se ubytovati v hostinci ve vesnici Helpě. Na Velkou Vápenici výstup 3 hodiny.

Všeobecně.

Hřeben Nízkých Tater je skvělým vysokohorským terénem. Má přirozeně svá nebezpečí, proto je nutna opatrnost a rozvaha. Pro první návštěvy všech objektů doporučuji vůdce, kterého obstarají nájemci chat nebo odbory KČST. Po velkých vánicích hrozí místy laviny.

Nejkrásnější sport je v předjaří, kdy vysoké hřebeny mají dostatek sněhu i slunce. I za nepříznivých zim mají Nízké Tatry — často jediné u nás — dostatek sněhu.

Větší výpravy na svátky nutno hlásit předem.

JOSEF KALIBERA

LYŽAŘSKÝ ROZHLAS

Jestliže můžeme s místním rozhlasem při běžeckých lyžařských závodech počítati jako s prostředkem, kterým při dobré organizaci lze dosáti větší návštěvy diváků a tím i větších příjmů, pak s místním rozhlasem při skoku musíme dnes počítati jako se samozřejmostí. Obecenstvo je již z jiných sportovních podniků zvyklé na to, aby bylo

o všem, co vidí i informováno. Nedostatek takové informace o výkonech, jménech, stavu soutěže atd. je podstatným defektem a působí u diváctva rozladění. Dovedli byste si na př. dobrý atletický či plavecký meeting představití bez místního rozhlasu? A přece obecenstvo na těchto podnikcích ve většině vítěze *vidí*, na př. v běžích! Při lyžařském

SVAZ LYŽAŘŮ RČS DOPORUČUJE
VOSKY VELOX

Vaše spokojenost závisí

NA SPRÁVNÉM VÝBĚRU LYŽAŘSKÝCH
POTŘEB. PŘENECHTE STAROST O TO
L. STEHLÍKOVÍ, KTERÝ VÁM DOBRĚ PORADÍ

Skauting,

PRAHA II., VODIČKOVA UL. 6 • TELEFON: 374-23

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

skoku však ani soudcové nemohou dobře určit vý-
těže, dokud je závod v proudu. A ti jsou přece nej-
více informováni svými záznamy. Obecenstvo bý-
vá zpravidla vůbec desorientováno o stavu soutěže
a vyhlídkách konkurentů. Většinou podivuje se jen
krásě výkonu a odvaze skokanů. A přece dobrý
místní hlasatel může i ze závodu — jehož vítěz
nebude znám ani za několik hodin — učiniti na-
pínavé divadlo, *sportovně* napínavé. Může z tohoto
podniku udělat i pro diváky skutečný závod.

Proč chodí obecenstvo na lyžařský skok? Právě
sportovní fandové, informovaní o kondici a umění
závodníků, přicházejí sledovat boj svých oblíbenců
o metry a body a mají z toho opravdu něco. —
Ostatní publikum můžeme rozdělit zhruba na tři
skupiny. Mnoho lidí jde na to jako na vzácné di-
vadlo lidské odvahy; je jim jedno, kdo vyhraje;
celý ten ruch je pěknou podívanou a příjemným
osvěžením na dobrém vzduchu. Druzí vidí rádi vý-
kony, t. j. dobré výkony, dovedou to všeobecně
ocenit a jsou rádi, když to všechno dobře dopadne.
A konečně třetí jdou na lov sensací; rádi se
vzrušují a takový příšerný pád po hlavě, kdy
v mraku sněhu a rychlé rotaci nelze ani rozeznat
co je ruka a co lyže a je-li ten člověk vůbec ještě
celý — to je injekce na nervy. — Jen se nemylíte a
nezlobte se na mne pro tohle tvrzení. Jen si vzpo-
meňte na zvukovou reakci hlediště při dobrém vý-
konu a zcela jinou, hlasově zcela jinou reakci při
pořádném pádu. Vidět takový pád — to je vidět
skutečné dobrodružství. A to táhne. Co táhne

desetitisíce na závody velkých rychlostí: moto-
cyklové ploché dráhy a automobilové okruhy?

Trochu jsme se uchýlili, ale jen proto, že chci
říci, že dobrý místní hlasatel může nejen sportov-
ním fandům dodat výborný *přehled*, ale všechny
ony tři skupiny diváků získat pro sledování přede-
vším *sportovního výkonu*, pro sledování *boje a po-
stupu soutěže*.

Co je k tomu třeba? Především dobrého rozhla-
sového zařízení, to znamená zejména dostatek sil-
ných tlampačů v oblasti hlediště. Tahle stránka
musí být doslova předimenzována, neboť nelze za-
pomenout, že jsme venku, často ve větru, že máme
na délku, šířku i výšku rozlehlé hlediště. Velmi dů-
ležitým momentem je umístění amplionů. Bezpod-
mínečně všechny ampliony musí být zcela odvrá-
ceny od mikrofonu hlasatelova. Mikrofon nesmí
zachycovati zpět hlasatelův hlas, vycházející z am-
plionů; pak by z toho byla nelibá směs, v hantýrce
zvaná „polívka“. Proto by bylo nejlépe izolovati
hlasatele ve zvláštní kabině, což má ovšem své vý-
hody, ale také řadu nevýhod. Hlasatel musí mít
absolutní přehled a proto by musila být kabina z nej-
větší části zasklena. Ale máme dobré (či lépe špat-
né) zkušenosti, že skla se brzo zapotí a pak je to
ještě horší. Žádné lihové a olejové směsi tu nepo-
máhají. Zasklená kabina není zde tedy ideálem;
nejlepším řešením je: ampliony daleko od mikro-
fonu a úplně odvráceny (raději více slabších ampli-
onů než jeden či dva silné), kabina otevřená, neza-
sklená, ale přece jen izolující od ruchu soudcovské

Při zimním sportu KRÉM nebo OLEJ-NIVEA

Natřete se jím pečlivě a důkladně dříve než vyjdete
na vzduch! Opakujte to natírání podle potřeby i víckrát!
Větre a zimou popuká pokožka a popraská; pozbývá
své pružnosti a nemůže se už přizpůsobovati střídavým
teplotám. Krém Nivea a olej Nivea tomu zabranují.
Vždyť víte: Krém Nivea obsahuje Eucerit, který pokožku
zušlechťuje, a na tom se zakládá jeho známý účinek.

KRÉM NIVEA: Kč 3.00-13.00 / OLEJ: Kč 6.00, 12.00, 22.00

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: VILÉM BRAUNS, Praha-Liberec

1/3 zálohy

postačí Vám k nákupu nejmodernějšího foto-
grafického přístroje Zeiss-Ikon neb kinoaparátu
Ciné-Kodak.

Vyžádejte si ceník a naše výhodné splátkové podmínky!

SPECIÁLNÍ ZÁVOD PRO AMATÉRSKOU KINEMATOGRAFII

FOTO WACHTL

PRAHA, Národní 26 - Senovážná 8 - Fochova 3

věže (musí mít ovšem střechu), z kabiny rozhled po celé délce můstku od nejvyššího místa nájezdu k nejspodnějšímu bodu dojezdu a mikrofon takového druhu, aby sice přijímal hlas hlasatelův, ale nikoliv zvuky ze sousedství (i za cenu, že by hlasatel musil velmi silně mluvit, ne křičet). — Když jsme u kabiny, či vůbec místa hlasatelova: musí být *velmi prostranné*, musí tam být nejen místo pro hlasatele, ale i pro jeho pomocníky a ti se nesmí navzájem plést; musí tam být několik pultů pro psaní, rozhodně tam musí být telefon, sprostředkující spojení se startem, s dojezdem a zejména s vrchním soudcem délek. *Nesmí* tam být nikdo, kdo tam nemá co dělat, i kdyby měl sebe více prýmků na rukávech. — Hlasatel musí být neustále informován telefonem o tom, kdo je u startu, zejména kdo je bezprostředně na řadě, je-li připraven, co mu schází atd., také o tom, kdo se nedostavil včas, aby mohl být hledán či pobídnut atd. — Okamžitě po provedení skoku musí se hlasateli telefonem oznámiti uznaná délka; bylo by dobře, kdyby i bodoví soudci oznamovali v nejistých případech, který výkon považují za pád a který za čistý skok. Oznamovati počet udělených bodů, to by snad bylo s některých stran považováno za požadavek přílišný, ale prosím, zůstaňme u toho a zeptejme se: nepracuje fotbalový, hockeyový, polový, tenisový a celá řada soudců jiných sportů a her veřejně, před zraky soutěžících i před zraky a soudem obecnstva? A také nestojí ani v našem,

ani snad v žádném cizím závodním řadě, že výkon soudce stylu je tajný. Naopak, když soudce halí svůj posudek do pláště neviditelnosti, velmi často se ocitá v divném postavení, když si na něho pak veřejnost svítí. Velmi často se vyskytují stížnosti na soudce v krasobruslařství, v boxingu a vůbec všude, kde jde o neveřejné bodování. Ani lyžařina nebyla prosta stížností v tomto směru. Namítnete, že ani veřejně pracující soudce není prost stížností, ukážete jen na kopanou a máte pravdu. Ale to není ještě důvodem k tomu, aby lyžařský soudce nemohl ihned na místě veřejně říci, na kolik bodů si cení výkon. Být by to *mohlo* a zde se na to dnes díváme s hlediska zlepšení místní informace, s hlediska poskytnouti divákovi co nejvíce, zapojiti jej přímo do závodního dění a ne mu ubíratí to nepodstatnější, t. j. stav soutěže a vlastní boj o pořadí, který se zrovna tak odehrává ve sféře bodů, jako před kolíky metrů. Představte si, že by programy byly už tisknuty s rubrikami pro záznamy (co by se jich pak prodalo!) a že by každý divák mohl znát délku i počet bodů a usuzovati sám na místě o chancích závodníků. Mohl by ovšem jen usuzovati, *ne počítati*, ale to by stačilo k zvýšení zájmu o průběh závodu o celé desítky procent.

Celou tuhle službu ovšem nelze zastat ústním megafonem a nějakými dorozumívacími signály. Říkat obecnstvu to, co ví a vidí, působí uboze. Je směšný hlasatel, který říká obecnstvu: „skáče číslo 99“ ve chvíli, kdy jej obecnstvo na startu

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

NEŽÁDEJTE VOSKY — ale

ENO VOSKY

které Svaz lyžařů RČS. doporučuje

MIX - MEDIUM - SKARE - KLISTER

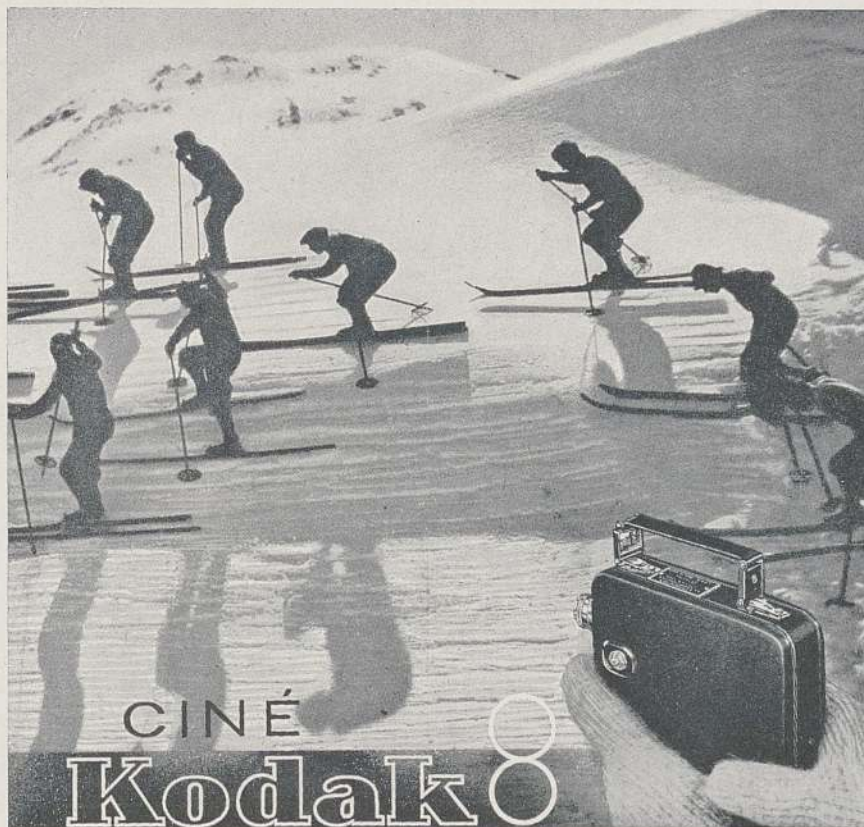

či ve vzduchu vidí (zejména nepřipojí-li se za číslem jméno, což se také stává, hlavně proto, aby si lidé víc kupovali programy; to je ovšem trapný omyl, protože pak si mohlo pořadatelstvo rozhlas vůbec odpuštět a vydělat by víc, než na zvýšeném trhu programů!). Směšný je hlasatel, který oznamuje: „skočil 40 metrů“, ačkoliv to každý vidí na tabuli napsáno. (Kde ovšem tabule není — je to pochopitelně na místě!) Tohle bývá zpravidla tam, kde není telefon, nebo kde jde špatně. Poněvadž ani hlasatel není osobou vševědoucí, může při nedostatku včasných informací říkat jen to, co vidí a to konečně vidí skoro každý. Čili česky: *nechcete-li učinit vše, aby rozhlas přesně klapal, pak jej ani nezařizujte*. Škoda peněz a stejná morální škoda pro sport.

Mluvili jsme již vpředu o kabině, jejím umístění a její prostore, o telefonu. K tomu ještě několik slov: stačí, když je hlasatel spojen se startem a s vrchním soudcem délek. Je prospěšné, má-li však spojení i s ostatními místy závodiště. K obsluze telefonů je třeba pomocníků. Hlasatel má přece před sebou mikrofon a nemůže divákům servírovat své domlouvání se stanicemi. To musí provádět pomocníci; stačí jeden, ale při větším podniku bude třeba dvou. Ti jsou ve *stálém spojení* (tedy žádné zvonění) jak se startem, tak s doskočištěm, mluví ztlumeně, tak se i dorozumívají s hlasatelem, příp. mu píšou na lístečích čísla a jména a vůbec svá sdělení. Někdy může hlasatel přisluouchávat na dalším sluchátku, současně zapojeném, takže

vše slyší a rovnou si upravuje. Telefonní služba je základní kámen úspěchu. Ta musí přesně běžet. Včas oznamovat starty a zejména *obratem* oznamovat délky. — Oznamovat změny a vše zajímavé. Neoznamovat to, co je vytisknuto v programu!

Hlasatel musí být dobře orientován o věci, musí se vyznati v personálních závodníků a funkcionářů, znát sportovní dráhu soutěžících nebo aspoň výkony poslední sezony, musí mít zásobu informací a vůbec být lyžařským odborníkem. Víc lyžařským než hlasatelským. Obecenstvo promine nějaké přeroknutí, zakoktání, špatnou větu, ale rozhodně nepromine věcný omyl nebo nevědomost. — Dobrý hlasatel vyplňuje přestávky informacemi bezprostředně k závodu se vztahujícími, aktualitami, ba i dobrým vtipem. Musí mít po ruce desky a gramofonové zařízení, aby mohl také zahrát. Nesmí zapomínat, že on je v jistém směru vládce shromáždění a počínat si podle toho. Nikdy nesmí ztratit hlavu. Klid je první podmínkou a proto musí mít klid především kolem sebe. Zvědavci, kteří se na hlasatele tlačí, mohou zkazit celý podnik. Místní hlasatel si musí ovšem v mnohém směru počínat docela jinak než reportér státního rozhlasu. — Pomocníci zprostředkují spojení telefonní, vedou přesné a čitelné záznamy o délkách, pádech, startech, takže z jejich listin může hlasatel ihned zopakovat dosavadní výkony závodníkovy, je-li třeba; proto je nejlépe k těmto záznamům užívat opisů soudcovských listin, nikoliv tisknutého programu, který nemá na to místa. Pomocníci musí obstarat i spo-

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

SNADNO, DOBRĚ
A LEVNĚ
LEHKÝM
PŘIJÍMAČEM

CINÉ
KODAK OSM

za Kč 995 —

Nezávazné předve-
dení v odb. závodě

KODAK, spol. s r. o.
PRAHA

jení se soudeci stylu ohledně škrtání závodníků pro další kola, o nejasných výkonech (dotyk rukou a pod.) atd. K tomu všemu je třeba nejen sešranosti a pochopení, ale i rychlosti a hlavně místa. Proto by mělo každé pořadatelstvo závodu, které užívá rozhlasu, dbáti, aby soudcovská věž byla naprosto čistá ode všech lidí, kteří tam nemají vykonávat svoji funkci. Spočítáte mnohdy na prstech rukou funkce, jež nutno vykonávat na věži. Zato vám však všechny prsty včetně u nohou mnohokrát nestačí, chcete-li spočítat všechny, kdo věž obsadili — aniž by tam měli co dělat.

Přísný zákaz a přísné, bezvýjimečné provádění. Žádný novinář, ani fotograf, ani vůdce výpravy, ani místní hodnostář, ani světová krasavice ne-

prokáže vám větší služby, než když poslechnete a zůstane na svém místě, z něhož mnohdy mnohem lépe vidí.

Pak jde všechno hladce a je úspěch. Neklidný rozhlas dovede vnést neklid do všech řad a pak to dopadá zle.

Mnoho lyžařských funkcionářů se dosud dívá na místní rozhlas jako na zbytečnost, překážející jim a zejména nechápu, že *rozhlas potřebuje všechno přesně a ihned*, počínaje elektrickým vedením a konče okamžitou odpovědí na dotaz.

Rozhlas není jen výkonem hlasatelovým, je výsledkem práce téměř celého kolektiva funkcionářů. A tu je třeba naprosté vzájemné loyality. Jinak je škoda práce i peněz.

SVAZ LYŽAŘŮ

Z mezinárodní agendy. V době Zimních olympijských her 1936 v Garmisch-Partenkirchen, zasedá kongres Mezinárodní lyžařské federace. Do 11. t. m., tedy 3 měsíce před konáním kongresu, musely být ve smyslu stanov FIS předloženy presidiu návrhy jednotlivých svazů. Svaz lyžařů předložil jich několik. Mezi nimi je i doplnění § 14. mezinárodního závodního řádu, aby soudce pro závody FIS a Olympijské hry, jmenovalo direktorium FIS. Návrh je odůvodněn tím, že tímto způsobem jmenování soudců, odstraní se častá nedorozumění a rozladěnost, vzniklé jmenováním soudců z pořádatelského svazu. — Dále i návrh

na doplnění § 35. mezinárodního závodního řádu, pojednávajícího o štafetových závodech, který má být doplněn tím, že umístění té které štafety, je odvislé také od okamžitého předání štafety speciálně určenému soudci. Odůvodnění: jestliže závodní řád předpisuje, že štafeta nesmí být na závodní trati ztracena, je nutno, aby poslední závodník také prokázal, že štafetu v pořádku donesl.

Další návrh žádá, aby jednotlivé svazy byly povinny vésti o učitelích jízdy na lyžích z povolání samostatnou, přesnou registraci, kterou by hlásily každoročně nejpozději do 1./XII. FIS.

PRO LYŽAŘE

PROFIL. LYŽE z dobrého jasanu s přípev. vrchním Huitfeld. vázáním, pár tonkinových holí s rákos. talíři, 1 pár popruhů, 1 sjezdový vosk, (lyže v délce 180, 190, 200—205 cm). **109,-**

OBLEK moderního střihu z velmi dobré látky v barvě tmavomodré neb tmavohnědé, pánský nebo dámský . **180,-**

1 PÁR LYŽAŘSKÉ OBUVI z la mastnočinné kůže 2× ručně šitá, nový střih, zaruč. nepromokavá pánská Kč 126,-, dámská **119,-**

**V případě potřeby použijte náš úvěr. akce
Obrázkové ceníky mimo Prahu vyplaceny**

NEJVĚTŠÍ OBCHODNÍ DOMY

BROUK-BABKA

AKCIOVÁ SPOLEČNOST

PRAHA VII., Belcrediho třída 58-747

Brno - Mor. Ostrava - Plzeň - České Budějovice

NOVÉ TVARY

NEKREZAVĚJÍCÍ OČEL

OMEGA

SVĚTOVÝ REKORD PŘESNOSTI

První pozvání ze zahraničí. Nedávno došlo Svazu lyžařů srdečné pozvání na lyžařská mistrovství Francie, která se konají v nejkrásnějším zimním středisku francouzském Chamonix-Mont Blanc ve dnech 16.—25. února 1936. Závody mají velmi obsáhlý program, poněvadž s mistrovstvím Francie jede se současně závod o mistrovství vysokých škol a závody vojenské. Stručný program: závody vysokých škol jsou ve dnech 16. až 19. února (sjezdu, slalom, běh na 18 km a skok). Vlastní lyžařská mistrovství francouzská začínají 19. února; 20. je závod vojenských hlídek na 25 km a závod civilní na 18 km; 21. závod ve sjezdu, civilní i vojenský; 22. závod o pohár Montefiore, civilní i vojenský, 16 km a závod ve slalomu civilní a vojenský; 23. závod ve skoku vojenský i civilní na olympijském můstku; 24. závod v běhu na 45 km a závod vojenský na 18 km; 25. závod štafetový, civilní a vojenský, na 4×10 km a slavnostní zakončení závodů.

Potřebujeme více soudců! Stará soudcovská garda Svazu lyžařů pomalu řídne a mladí nastupují do soudcovského sboru jen v mizivém počtu! Jak potom lze provést heslo, dost často i u nás slyšené: staří, uvolněte místa mladým? Staří uvolňují tyto funkce i bez tohoto volání a mladí se nemají k tomu, aby je obsadili. Skutečnost vypadá mnohdy i jinak. Staří by už velmi rádi ani nešli vykonávat své soudcovské funkce, ale *musí*, protože by závod event. zůstal i bez soudcovského obsazení. Vidíte-li tedy u soudcovských stolů staré veterány, oceňte jejich práci a obětavost. Rozhodně si nemyslete, že tam nechtějí mládež vidět. Naopak. — Klubovní a župní jednatele, náčelníci a soude-

referenti musí letos vyvinout *krápní činnost za účelem náboru mladých soudcovských sil!*

Mladí, hlaste se!

Potřebujeme více sportovních činovníků! Nejen do soudcovského sboru, ale i do sboru sportovních činovníků a pořadatelů je jen velmi malý příliv mladých. Kdo nerad sedí nad stopkami, kdo nerad počítá a boduje, ten může ještě nalézt dobré sportovní zaměstnání, ba zábavu v řadě jiných sportovních funkcí pořadatelských, zejména technických. Na př. vytyčování tratí, běžeckých i sjezdových, není jen pouhá pořadatelská starost, je to mnohdy znamenitý sportovní výkon. I tady vidíme však málo mládeže a zejména málo nových tváří! Nejsou-li technické pořadatelské funkce nejvhodnějším polem pro mladé, pro příští vůdce naší lyžařiny, pak již nie! Potřebujeme nejen mladé závodníky, nejen mladé cvičitele, ale i mladé soudce a mladé pořadatele! *Mladí, do práce, myslíte-li to s naším sportem dobře!*

Slevy pro členstvo Svazu lyžařů v tatranských státních lázních. Na *Štrbském Plese*: při pobytu do 4 dnů 10% z ceny pokoje; od 5 dnů 5% z celé pense (t. j. z pokoje i stravy); platí po dobu celé sezony. — V *Tatr. Lomnici*: od 4 dnů 5% z celé pense, avšak pouze z cen hlavní sezony (od 22. XII. do 6. I. a od 4. do 20. IV.); jinak jsou ceny již vůbec o 10% sníženy. — K tomu poznamenáváme, že *ceny pensí počínají na Štrbském Plese již od Kč 30— a v Tat. Lomnici od Kč 35—*. Proti loňsku jsou tyto ceny opravdu vydatně sníženy. Zahrnují v pensí: ubytování, otop, světlo a stravu, nikoliv však obsluhu a daň z obrátu.

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

ODBOR PRAHA V PRAZE II., ŠKOLSKÁ ULICE 14. TELEFON 318-34

LYŽE

VÁZÁNÍ, HOLE, SÁNKY,
HOCKEYOVÉ HOLE

Je mnoho výrobců lyží - zkuste to však s námi!
Jsme odborný závod a máme 41 let zkušeností!

H. MEČÍŘ A SPOL., JILEMNICE

Pište o ceník! • Klubům sleva!

41 LET VÝROBY

NAŠE FOTOSLUŽBA!

Odprodáme několik set továrně nových fotografických přístrojů různých formátů s nejlepší značkovou optikou **za poloviční ceny!**

Nikdy už nekoupíte levněji • Navštivte nás •

FOTO „ARGO“, NESRSTA-BEKÁREK, PRAHA I., KAPROVÁ 9. TEL. 635-78

ŽUPY A KLUBY

Český Ski Klub v Hradci Králové konal 24. řádnou valnou hromadu 15. listopadu 1935. Zahájil ji předseda prof. K. Mlynář. Vzpomenul zesnulého přítele Václava Špalka, který hlavně v dřívějších letech byl dobrým členem, pracovníkem i závodníkem klubu. Dále promluvil o neutěšených poměrech, o neporozumění ministerstva železnic, které svým postupem v poskytování výhod je příčinou stálého úbytku členstva. Za spřátelený Klub čsl. turistů pronesl pozdrav MUDr. B. Janoušek, který vřelými slovy ocenil přátelskou spolupráci obou klubů. Po zprávách členovnických, z nichž hlavně potěšila zpráva náčelníka o vzestupu závodní činnosti klubu v minulém období, schváleno na návrh účetních dozorců hospodářství klubu. Předseda promluvil ještě o Hradecké chatě na Liščí hoře, která je majetkem klubu. Chata zlepšena další přístavbou. Klub získal koncesi a obdržel povolení ke stavbě, ke které bude přikročeno, jakmile bude opatřen dostatečný kapitál. Předseda poděkoval všem, kteří svou pomocí přispěli hlavně k získání koncese, zvláště vládnímu radovi Wolfovi, přednostovi okresního úřadu v Hradci Králové, Dru. Steinfeldovi a Ant. Šanderovi. Dále poděkoval odstoupícím členům výboru Janko Jamborovi s přáním brzkého návratu do středu jeho přátel v klubu, Ant. Šanderovi, který i nadále zůstane stavebním poradcem klubu a je ochoten v každém případě potřeby chopiti se práce, Jaroslavu Benešovi, který vyžádal si na rok dovolenou z funkce pokladníka, zůstane však ve výboru jako

účetní dozorce. Ve volbách, provedených aklamací, přijata kandidátka odstupujícího výboru: zvoleni čestným předsedou Jos. V. B. Pilnáček, předsedou prof. Karel Mlynář, místopředsedy ing. Rudolf Pilnáček, Stanislav Hofmeister, náčelníkem Ota Panoušek, místonáčelníkem Adolf Kastner, jednatelem Karel Podsedník, pokladníkem Marcel Jílek, dopravním referentem a správcem inventáře Eduard Franc, dalšími členy výboru a náhr. Josef Bartoš, ing. O. Hofman, Josef Kašpar, ing. Jos. Srna, Frant. Stejskal, Jaroslav Šádek, Karel Šimek, ing. Fr. Novák, JUDR. Fr. Steinfeld, Josef Šádek, Fr. Vodehnal, prof. L. Wipler, účetními dozorei Jaroslav Beneš, Vl. Pecka. Volných návrhů nebylo. Po skončení předvedeny diapozitivy z Podkarpatské Rusi s přednáškou ing. O. Hofmana a prok. K. Šimka.

Členské a výborové schůze konají se každý pátek po celou zimu v klubovní místnosti restaurace na Krétě.

Lyžaři KČST. v Brně. Výroční schůze se konala v zrcadlovém sále hotelu Passage za účasti 140 členů a hostů. Podle zprávy jednatele vyjezdí na lyžích 1060 členů z celkového počtu 5266 členů odboru Klubu čs. turistů Brno. Z nich je organizováno ve skupině lyžařů KČST a současně ve Svazu lyžařů 407 členů. Pro výcvik členstva má skupina 2 evičitele a 6 vedoucích. Registrovaných závodníků je 13. Lyžaři KČST uspořádali v minulém období kurs, který navštěvovali 104 účastníci. Teoretického a praktického kursu pro vý-

Sportovci

žádejte výhradně ručně zpracovanou obuv.

K dostání ve všech odborných závodních.

František Hanuš
tov. výroba speciální sport. obuvi

Praha-Bubeneč, Vítězná nám. 820. Telefon 701-23.

**PLAKETY — ODZNAKY
ČEST. CENY — POHÁRY**

dodá

I. B. PICHL

Praha I., Celetná 33. Tel. 742-27.

LYŽAŘSKÉ KAMAŠE do polovice lýtek, zaručeně nepromokavé, hnědé, šedé a zelené s trikotovou vložkou, koží lemované, mosazné šněrování, Kč 35.—.

PALEČNICE pánské a dlouhé dámské s trikotovou vložkou, dlaně a palce koží vyložené, pár Kč 16.—. Sdělte velikost bot a objem ruky v cm. — Zásilky vylacené.

E. BURSÍK, PLZEŇ, HUSOVA TŘÍDA Č. 20.

Vymázl jste se již někdy na lyžích?

Nemějte strachu, že se zraníte o fotopřístroj při pádu.

BALDINA v kapse jest skladná. Jest to ideální malá fotokomora pro normální kinofilm; 36 snímků rozměru 24 × 36 mm od světelnosti 1:4.5 až 1:2.

Informace v každém odborném fotozávodě, aneb přímo u firmy

BEDŘICH KUH, Praha I., U radnice 11

ZÁK. CHRAŇ. Lyžařské vosky

OLYMPIA

A. ELGER, Zinvald (Rudohoří).

AUTOSALON MALÝCH
PRAHA II., Havlíčkovo náměstí čis. 34

speciální
**sportovní
výbroj**
pro caparty

cvik cvičitelů a vedoucích zúčastnilo se 20 členů. Mimo to bylo uspořádáno 31 vyjížděk jednodenních za účasti 555 osob, 12 zájezdů vícedenních za účasti 132 osob, dráhy bylo použito na 28 vyjížděcích, autocarů na 12 a 3 vyjížděky byly uspořádány od konečné stanice poul. dráhy. Na jízděm bylo zapláceno při jízdách drahou v ČSR 16.473.30 Kč, v zahraničí 1.949.40 Kč, autocarem 7.575 Kč. Pro výcvik začátečníků bylo uspořádáno 5 vícedenních a 5 jednodenních kursů za účasti 155 osob. Bylo předneseno 16 přednášek. Do nového výboru zvoleni: K. Žůrek, M. Hampl, MUC. Jar. Čech, Vl. Stopka, St. Mann, M. Melichar, J. Kraval, Vl. Šubrť, sl. Matulová, Jos. Čech, Jan Kuhn, Frant Pytlík, O. Vránek. V župě budou zastupovat Lyžaře KČST: K. Žůrek jako místopředseda, M. Hampl jako jednatel, MUC. Jar. Čech jako člen výboru, K. Kraval a J. Kuhn.

ZPRÁVY

Bartoňův úraz. 28. květen letošního roku byl černým dnem našeho závodního lyžařství. Vyřadil totiž nejlepšího našeho závodníka a mistra, jednoho z nejpopulárnějších našich lidí, Toníka Bartoně. Budeme ho nyní hodně postrádat. Výkonnost a umění Bartoňovo může nám dnes ještě sotva kdo nahraditi.

Jak k úrazu došlo. Uvedeného dne po 2. hodině odpolední jel Bartoň na kole do Stromkovic nakoupiti jasanové dříví. Silnice z Vysokého ke Hradsku, kolem známého hostince „Na Mlejnků“, má velký spád a četné zatačky. A jedna z těchto zataček, asi 20 min. cesty za Vysokým, stala se mu osudnou. Při značné rychlosti, zvyšované ještě „dobrou“ jeho vahou, chtěl Bartoň před zatačkou zabrzditi, shledal však, že brzda nefunguje. Vtom se mu sesmekl i převodní řetěz. Měl ještě tolik duchapřítomnosti, že se snažil zmírniti běh rozjetého kola brzděním předního kola nohou, protože ruční brzda rovněž nefungovala. Na pravé straně louka a silniční příkop vroubený jasanem, na levé straně hluboký úvoz. Zbývalo jedině riskovat stočení kola na louku. Na neštěstí při stočení do prava dostalo zadní kolo smyk a Bartoň byl prudce vymrštěn na blízký jasan a zůstal ležeti na silnici se zlomenou pravou nohou. Asi 10 min. po této havarii nalezl Bartoně člověk jdoucí do Hradska, který okamžitě běžel do Vysokého, aby vyzooměl jeho rodinu a tak o 1/4. hod. odpoledne ležel již Bartoň v semilské

Skiglisované skluznice vydrží
několik týdnů!

Specielní bluzy do fukéře!

Tato specielní norská bluza s kapucí, zhotovená z bal. hedvábí, s praktickým pouzdrem, je nezbytná pro každého lyžaře, turistu i závodníka.

SPORT STRNIŠTĚ Y. M. C. A. Kč 85:-
PRAHA II., POŘIČ 12. TELEFON ČÍS. 24888
Sklad lyží nejnovějších vzorů

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

A LYŽAŘSKÉ VOSKY J E N U F I R M Y :

SPORT KOPŘIVA

BRNO, MASARYKOVA 2

Jesenická lyžařská obuv

Specialita: Závodní lyžařské boty pro běh
Váha páru pouze cca 700—900 g

Specielní dílny sportovní obuvi
Jan Toeltsch Krnov. Klášterní ul. 3
Ilustrované prospekty zdarma

Prvotřídní lyže „SKI-MÜLLER SPECIAL“

kupujete levně u odborníka. Výroba lyží

Sportovní dům J. MÜLLER v Harrachově.

Lyžařská výzbroj, obleky, boty, sáňky atd.

Vyžádejte si ceník.

Lyže a sáňky se půjčují.

AUTOCHLADIČE

všech značek vyrábí a opravuje

V. CHYTIL, PRAHA-NUSLE, Oldřichova 37, telef. 547-79.

Mrazuvzdorné náplně do chladičů.

FOTO GLOGAR

odborný závod pro amatérskou fotografii
PRAHA II., LAZARSKÁ 10
naproti Burianovu divadlu • Tel. 276-03

Sportovní ceny putovní poháry - plakety

Výrobci:

Fr. Javůrek - Jos. Vrabec, Praha II., Žitná 1. Tel. 307-81

Lyže

překližované, nejnovější norský vzor, lyže z la horského jasanu, kleny a originál. amer. hickory, nejvýhodněji koupíte u **odborníka a výrobce**, dodavatele našich předních závodníků K. JANOUŠKA, TOVÁRNÍ VÝROBA LYŽÍ, PRAHA-PODOLÍ PANKRÁČKÁ 18. — TELEFON 454-88

HYGIENA MOTORU.**POUKÁZKA.**

PROVÁDÍME ZDARMA ODBORNÉ VYPLACHOVÁNÍ MOTORŮ.

Znáte tuto službu SPEEDWELL CLEANU? — Než naplníte zimní druh oleje, pošlete nám tuto poukázku. — Sdělte laskavě:

ADRESU VAŠÍ AUTODÍLNY, GARÁŽE, kde si přejete, aby se vyplachování provedlo:

VAŠÍ ADRESU

Vystřihněte laskavě, nalepte na dopisnici 50 hal. známku a zašlete na adresu: SPEEDWELL s. s. o., Praha I., nám. Republiky, pal. Kotva.

Zimní provoz zdokonalil SPEEDWELL POLAR

SPEEDWELL OILS

Reference továren:

AERO, JAWA, OGAR, PRAGA, ŠKODA, TATRA, WALTER, ZET

Zájezdy „ČEDOKU“

za zimním sportem a osvěžením:

21. XII. do Vysokých Tater	Kč	690—
21. XII. na Podkarpatskou Rus	„	355—
21. XII. do rakouských Alp (Malnice)	„	745—
21. XII. „ (Ehrwald)	„	895—
11. I. 36. do Vysokých Tater	„	450—
18. I. „ na Podkarpatskou Rus	„	355—
8. II. „ na Světovou Olympiádu a F. I. S.	„	995—
15. II. „ na Podkarpatskou Rus	„	355—
20. II. „ do rakouských Alp (Malnice)	„	695—
22. II. „ na Špindlerův mlýn	„	415—
29. II. „ do Švýcar (Unterwasser)	„	1090—
29. II. „ do Nízkých Tater (Telgart)	„	465—
7. III. „ do Vysokých Tater	„	450—

Informace a prospekty „ČEDOK“
Praha a všechny filiálky i zástupci

OBCHODNÍ DŮM

KOZEL

DEJVICE

Kijejská ul. Tel. 732-82

**SANĚ
LYŽE
BRUSLE**

nemocnici. Ujal se ho primář semilské nemocnice Dr. Pluhař, který po celou dobu věnoval mu spolu s ostatními lékaři mimořádnou péči a učinil vše, co bylo možno. Při prohlídce bylo zjištěno, že Bartoň utrpěl zlomení pravé stehenní kosti v první její třetině, tržnou ránu na levém předloktí a oděrky na hlavě. Fraktura byla těžká, na velmi nebezpečném místě asi 15 cm pod pánevním kloubem, příčná s mírně rozštípenou kostí na obou koncích. Po převozu do nemocnice noha byla značně opuchlá, první dojem lékaře proto byl, že Bartoň ležící snad v bezvědomí na silnici byl přejet ještě autem. Při prohlídce se však tato domněnka nepotvrdila. Bartoň sám s určitostí tvrdil, že vědomí neztratil. Neztratil však ani svůj pohotový humor. Vyprávěje o příhodě litoval zejména toho, že první doutník jeho života, který si na cestě koupil a zapálil, byl nečekanou „prohlídkou“ jasanu přetvořen v koště.

31. května provedena operace; trvala 3 hodiny. Léčení vyžádalo si však mnohem více času, než se původně dalo předpokládat. V druhé polovině září byl stav fraktury již tak uspokojivý, že bylo možno pomýšlet na propuštění Bartoně z nemocničního ošetření. Aby však zlomená noha byla pro každý případ zabezpečena, byl Bartoň 23. září za pomoci Dra Žahourka převezen do Prahy na orthopedickou kliniku prof. Dra Zahradníčka, kde mu měla být zhotovena bandáž, která by zabránila event. zkrivení srostlé kosti.

166 dní vyžádalo si léčení úrazu. Byla to jistě perná zkouška trpělivosti. Dnes je Bartoň opět doma ve Vysokém. Bartoň měl v těchto měsících příležitost přesvědčiti se, jaké popularitě se těší v lyžařských kruzích.

Dne 9. listopadu odjížděl Bartoň z Prahy. S jeho vysokou sportovní kariérou je — jak se zdá — konec. Ale nepochybujeme, že se nám zas vrátí na sněž a snad i na lyžařskou závodní dráhu. O můstku dnes raději ani nemluvíme.

Mistr Bartoň nám tedy odešel z čela našeho závodnického šiku. Hledáme nového Bartoně!

Doslov prof. Jiřího Jelínka k jeho článku: Švih a oblouk. Článek jsme přinesli v čísle 3. na str. 70—74. Když bylo již číslo zlomeno a ve strojích, přál si autor malou změnu v závěru. Bohužel bylo již pozdě. Proto rádi přinášíme aspoň dnes těch několik řádek a tlumočíme vám přání autora, abyste si jimi nahradili poslední dva odstavečky jeho článku. Ony dva od-

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU UNION

POJIŠŤOVACÍ AKCIOVÁ SPOLEČNOST V PRAZE.

Centrála: PRAHA I., MASARYKOVO NÁBŘ. 4.

Filiálky: LIBEREC, BRNO, BRATISLAVA.

stavce by podle mínění autorova lépe měly znít takto:

„Kdybychom chtěli rozdělit uvedené cviky podle nějaké zásady, tedy: *švihem* bychom měli nazývat lyžařský cvik, při němž se lyže pohybují na sněhu po oblouku, jehož poloměr při provádění můžeme měnit (všechny kristianie); *obloukem* pak cvik, při němž se při omezené rychlosti tvoří oblouk, jehož poloměr po započetí oblouku, již nemůžeme měnit bez porušení plynulosti zakřivení (přivratný oblouk, telemark). Tím by se ovšem telemark přeřadil proti dosavadnímu dělení; ale všimněte si jej hlavně při vlnovce telemarku. Co je správnější? Pro nás jsou rozhodující fakta, ne snad jenom tradice. Chceme vždy hledati pravdu, abychom šli cestou hodnotného pokroku.“

Hej, pod Krivánem... Tatranský Kriváň je jedním z nejmarkantnějších a jistě nejkrásnějších z velikánů těchto našich velehor. Milují jej nejen horolezci, kteří zdolávají jeho stěny, komíny a kuloáry, ale i lyžaři, neboť řekne-li se Kriváň, myslí se i jeho krásný *lyžařský* terén. Řeknete-li Gerlach, či Lomnický štít, uděláte větší radost horolezci, než lyžaři.

Slovenští lyžaři vám všem dnes vzkazují, že i na západ od Štrbského Plesa jsou krásné hory a zvou vás: přijďte se na ten skvělý lyžařský terén podívat. Skupina Kriváně a Liptovských Holí bude pro mnohého z vás opravdovým objevem. — Jaký je tam přístup, říkáte? Štrbské Pleso že je daleko? A cesty? — Teď se hlásí o slovo hoteliér Gustav Nedobrný ze Štrbského Plesa, lyžař a horolezec ze staré gardy. Tento starý milovník Tater do nich dnes bije krumpáčem a sekerou. S pěknou skupinou dělníků *staví novou cestu ze Štrbského Plesa až pod Kriváň, ke Kriváňskému Plesu (Jamskému). U tohoto tak málo známého jezírka bude novou chatu.* Stavba hezky pokračuje a bude o Vánocích hotova.

Bylo nutno odložit poetické vzdechy a vzít na pomoc svalnatou dlaň, sekeru, krumpáč a dynamit.

Také peníze, ovšem. — Ale lyžařská cesta na Kriváň

KOBERCE
ZÁCLONY
PLAIDY
DEŠTNÍKY

ATD.

TAPIS
RIDEAUX
PLAIDS
PARAPLUIES
ETC.

KETTNER & ŠKALOUD

PRAHA II., NA PŘÍKOPĚ 2. PALÁC „KORUNA“

Šťastnou cestu do hor!

Přivezte si domů jejich zasněženou krásu na snímcích

Odborně Vám je vyvoláme, aby se daly silně zvětšovat

FOTO HAVLÍK

PRAHA VII, Bělského 22

Telefon 73660

„PŘÁVĚ TAK DOBRÝ, AVŠAK MNOHEM
LEVNĚJŠÍ NEŽLI NORSKÉ VOSKY“

Založ. 1857

znějí mnohá dobrozdání o

- 6101. Dura-vosk pro jízdu a skok pro každý sníh (červená etiketa) Kč 4.—
- 6102. Dura-vosk pro stoupání a jízdu, pro každý sníh (zelená etiketa) Kč 4.—
- 6103. Dura-vosk pro lepkavý sníh (modrá etiketa) Kč 4.—
- 6110. Dura-lverit-vosk na lyže (univerzální vosk na lyže, metalisovaný, žlutá etiketa) Kč 8-50
- 6111. Dura-lverit-vosk na lyže, tekutý Kč 6.—
- 6104. Surový dehet smrkového dřeva k impregnaci jízdnicích ploch Kč 2-50

K dostání ve všech příslušných obchodech a u vyrábějící firmy

KAREL DÜRSCHMIDT

ústředna Ústí n. Lab., jakož i ve vlastních filiálkách

Praha XII., Fochova 60. Tel. 55618. Praha VIII., Královská 222. Tel. 27332. Praha XI., Poděbradova 24. Tel. 259-78. Praha VII., Belcrediho 10. Tel. 70078. Praha XVI., Stefánikova 26. Tel. 47118. Brno, Cejl 5. Tel. 12553. Brno, Veselá 11. Tel. 12362. Olomouc, Denisova 4. Tel. 345. Znojmo, Dolní Česká ul. 10. Tel. 564. Plzeň, Palackého nám. 10. Tel. 805. Plzeň, Poděbradova 20. Tel. 1799. Liberec, Hablova tř. 3. Tel. 3568. Jablonec n. Nis., Nová radnice. Tel. 3513. Frýdlant v Čech., Panská 6. Tel. 82. Hradec Králové II., Husova 21. Tel. 482. Č. Budějovice, Rašínova ul. 9. Tel. 838. Bratislava, Mariánská ul. 8b. Tel. 1436. Mor. Ostrava, Zámecká ul. 9. Tel. 28-26. Teplice-Sanov, Náměstí. Tel. 217. Teplice-Sanov, Mlýnská 20. Tel. 1026. Teplice-Trnovany, Chlumská 34. Tel. 4255. Pardubice, Wilsonova 420. Tel. 318. Cheb, Tržní nám. 28. Tel. 226. Karlovy Vary, Mostní tř. 1042. Tel. 3268. Jihlava, Komenského tř. 6. Tel. 169. Chomutov, Nádražní ul. 39. Tel. 385. Česká Lípa, Dámská 10/213. Tel. 173. Rumburk, Nádražní ul. 6. Tel. 268. Prešov, Masarykova tř. 67. Košice, Srobarova ul. 4. Tel. 3212. Opava, Hrnčářská ul. 2. Tel. 2. Tel. 661. Ústí n. L., Skolní nám. Tel. 2105/76. Ústí n. L., Bělská. Tel. 2105/77. Ústí n. L., Trmická ul. 31. Tel. 2105/78. Ústí n. L., Hrnčářská ul. 13. Tel. 3035. Podmokly, Schillerova ul. 13. Tel. 642. Litoměřice, Masarykovo náměstí, hotel »Červený raka«. Tel. 376.

SVOULÁČÍ ZNÁMÝ

A. NIKODÉM

PRAHA I., CELETNÁ
v průchodě proti Bařovi

brilanty, šperky, hodinky

První odborný závod v Dejvicích

SPORT-JANDOVÁ-DEJVICE

na Hutích, č. 3 n.,
telefon číslo 734-63

**vyhoví Vám v každém
směru odborně a levně**

Vinohradským a vršovickým
sportovcům dodává jediné

**SPORT
NOVÁK
VRŠOVICE**

Palackého 30. Telef. 590-78.

Nejlevnější ceny lyží, bruslí
a zimních potřeb.

NA LED
I SNÍH

Vás vyzbrojí a vystrojí

»**TĚLOSPORT**«

Praha II., Hyberská číslo 7
telefon číslo 243-04

Na tento průkaz sleva

už je a chata pod Krivánem už o Vánocích bude a proto vzhůru pod Kriván, via Štrbské Pleso.

Jeden z prvních, kdo v této sezoně „lyžovali“, byl i Státní meteorologický ústav. Být meteorologem je věru nepříjemné zaměstnání. Doby proroků už jsou dávno ty tam a přece jen se na něm chce, aby prorokoval. Ale nekamenujte je, nehubujte tedy ani na tento prorocký ústav. Jestliže se jeho předpovědi dnes více a zítra méně rozcházejí se skutečností, přece jen analfabet nevyčte z jeho zpráv, popisujících počasí uplynulého dne, co ho čeká zítra a „po čem si bude šlapat“. Jestliže je tedy předpovídání počasí samo o sobě úkolem nevděčným, neměl by si jej ústav ještě zhoršovatí naivním „lyžováním“, budícím u nás útrpný úsměv. Neboť lyžování a astrachanismus jedno jest. My, slušní lyžaři, *jezdíme na lyžích* a Stát. meteorologický ústav a s ním i všechny ostatní ústavy a stanice meteorologické sítě měly by nás v tom následovat, t. j. říkat nám, je-li a kde, resp. bude-li a kdy sníh dobrý či špatný *k jízdě na lyžích, pro lyže, pro lyžařský sport*. Na sníh vhodný jen k „lyžování“ ne-reflektujeme!

Záhranná služba v Krkonoších. Rychlý rozvoj lyžařského sportu a rostoucí počet lyžařů, navštěvujících naše hory, vynucuje si pochopitelně i řádnou a spolehlivou organizaci záchranné služby. Tragická neštěstí, přihodivší se loňské zimy na Krkonoších uspišila organizaci záchranné služby v širokém měřítku i na těchto našich nejnavštěvovanějších horách. Po předechozích anketách došlo k ustavení Výboru pro záchrannou službu v Krkonoších a vedoucím této akce je okresní úřad ve Vrchlabí, v čele s okresním hejtmanem, p. vrch. radou Vainou. Ve výboru spolupracují všichni zainteresovaní činitelé; jsou to mezi jinými i Svaz lyžařů RČS, KČST, Červený kříž atd. Svaz lyžařů zastoupen je v ústředním výboru pp. Ing. Rud. Pilnáčkem z Hr. Králové a E. Metyšem z Jilemnice. Ústřední výbor záchranné služby vypracoval organizační plán této služby pro celé Krkonoše a v těchto dnech utvořen byl užší pracovní výbor výkonný, jehož úkolem je prakticky provést stanovený program. Z programu

DOBŘÉ RADIO zaručeně koupíte
u odborníka

RADIO ZOUNEK

Praha-Žižkov, Karlova 6. Telef. 259-72

Na omrzliny i zastaralé

GERLACHOVKA Kč 6.-

v lékárnách a drogeriích neb

G. JAVŮREK, PRAHA XI.,
Mladoňovicova č. 11. Tel. 350-62

PRAŽSKÉ
ZÁVODNÍ
PRAHA - KUNRATICE

tělocvičné

NÁRADÍ
PODLE

ČOS

VÁŠ
VÝROBCE

ADAM

• Telefon číslo 570-15 • Neomezená záruka.

vyjímáme několik detailů, podle nichž mají být v určitých boudách pro případ rychlé pomoci umístěny dvou a až čtyřčlenné hlídky místních lyžařských sdružení. Telefonní ústředny v oblasti Krkonoš mají být v provozu v neděli a ve svátek v zimním období do 24 hod., resp. v některých místech, kde není ústředna, někteří soukromí abonenti. Má být organizována služba varovná pro případ nenadálých povětrnostních poruch a má se tak dít pomocí telefonu a rozhlasu. Horské boudy budou opatřeny varovnými vývěskami o nebezpečí a o zákazu opuštění boudy při nebezpečném počasí s upozorněním, že v případě samovolného opuštění boudy bude postižený, resp. jeho rodina nucena hradit veškeré výlohy, spojené se záchrannou výpravou. Členové záchranných družstev budou opatřeni zvláštními zjevnými odznaky a jejich povinností bude v létě chránit horskou přírodu. Horské chaty budou vybaveny lékárníčkami a potřebným materiálem pro první pomoc. První záchranná stanice byla zřízena již místním Červeným křížem na nádraží v Polubném, v nejbližší době ustaveny budou záchranné sbory v Harachově, v Rokytnici n. Jiz. a Špindlerově mlýně.

HDW o naší valné hromadě. Číslo 3. Wintersportu, úředního orgánu HDW, věnuje 15 řádků naší poslední valné hromadě. Píše se tam mezi jiným: „změny ve vedení a následkem toho i v cílech Svazu se nestaly“. (Co očekávali? To je ovoce pozornosti některého denního tisku, věnované nám před valnou hromadou. — Pozn. red. t. 1.) „Hodně času zabraly projevy o předsevzatém cíli Svazu: převzít vedoucí roli v lyžařském sportu státu, při čemž KČST (doslova tam KCTST), Sokolu a HDW přiděleny úlohy trabantů. Za tímto účelem byla před rokem vypověděna smlouva.“ Redakce Wintersportu k tomu poznamenává, že podle její vědomosti výpověď byla dána již před 2 roky. — A my říkáme: o tom, kdo má (a nemusí tedy teprve přebírat) vedoucí roli v lyžařském sportu našeho státu, mluví snad skutečnost dosti zřetelně. Jsme stejně dobří sportovci jako demokratičtí lidé: nejde o žádné pány a o žádné trabanty, nýbrž o spojení lyžařského sportu v Československu v jedinou mohutnou jednotku.

Chcete krásnou přednášku? Autor četných našich obrázků a topografií slovenských hor, prof. Miroslav Karlíček, sestavil diapositivní přednášku „Zimní pohádka slovenských hor“.

Je to 180 kolorovaných diapositivů ze všech slovenských hor: Malá Fatra, Velká Fatra, Nízké Tatry, Liptovské Hole a Vysoké Tatry. Autor je ochoten přijet sám ku přednášce nebo přednášku zapůjčit (text psán na stroji). Dotazy na adresu: Miroslav Karlíček, profesor obchodní akademie, Přerov. Doporučujeme tuto pěknou přednášku našim lyžařským spolkům pro zahájení lyžařské sezony.

Barevné lyže. V lyžařských školách v Arose po-

Na závodech

a při sportu vůbec je bezpodmínečně třeba rychle a vydatně posilujícího nápoje.
Zkušení sportovci pijí

OVOMALTINE

levnější: Kč 8.— 15.— 28.—

užívají cvičitelé při vyučování lyží, natřených červeně. Červené lyže na nohou cvičitele dávají možnost daleko přesněji sledovat každý jejich pohyb při předvádění cviků; podle zkušeností z poslední sezony se tato novinka ve cvičebních kursech velice osvědčila, ale není modou (pozor!) a proto doufáme, že se červené lyže u nás o Vánocích neobjeví, jako „dernier cri“.

40 párů lyží půjčuje nemajetným studentům lyžařský odbor V. S. Brno.

Umíte se správně namazat? Pak samozřejmě používáte jen krém Grado. Když se jím namažete, můžete jezdit v prudkém horském sluníčku i v ledové vánici — Vaše pleť neutrpí, rychle a krásně zhnědne. Nezapomeňte: Grado sportovní krém s hojivým účinkem.

Do chlebníku něco na zub. Kus slaniney, trochu sušeného ovoce, čokoládu. A také Thymolin! Ten s sebou jede po každé na hory — aby si zuby nemysly, že je chceme přes neděli o nějaké to čištění ošidit!

Omega na Olympiádě. Jak se právě dovídáme, budou na XI. Zimní Olympiádě v Garmisch-Partenkirchen, všichni mezinárodními sportovními svazy jmenovaní časoměřiči používatí jedině stopek značky Omega.

„Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — ZPRAVODAJSKOU ÚSTŘEDNU, telefon: *410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Při zavolání z jiné telefonní stanice zaplatíte poplatek 1 Kč složenkou, kterou Vám ZÚ zašle. — Viz insert.“

Sklad
Praha I., Příkopy 27

LYŽAŘI

ODJEZDY VLAKŮ A AUTOBUSŮ TĚŽ
STAV SNĚHU SDĚLÍ Z D A R M A

na dotaz z pouličníh
ních telefon. budek

Z Ú — Z P R A V O D A J S K Á
Ú S T Ř E D N A - Tel. *410-41

Letos do **TELGÁRTU** - NÍZKÉ TATRY
Tam najdete co každý dobrý lyžař hledá. - Pište
si o prospekt:

Hotel pension „Telgárt“
TELGÁRT, NÍZKÉ TATRY

NAVŠTIVTE NAŠE HORY

BANSKÁ BYSTRICA

Středisko zimních športov na Slovensku • Leží v srdci troch horstiev: Nízkych Tatier, Veľkej
Fatry a Slovenského Krušnohoria • Ideálne lyžiarské terény • Lyžiarské môstky • Hockey •
Krasobruslenie • Sáňkovanie • Stála lyžiarská škola Sväzu lyžiarov RČ.S.

**POD KRIVÁŇOM
V TATRÁCH**
Nová lyžiarska chata u Kri-
váňského (Jamského) plesa.
Otvorená už tejto zimy. Zve
Vás k návšteve Gustav
Nedobry, maj. Podnikov
KČsT. na Štrbskom Plese.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh. Pustevně.
Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu.
Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocehárny s elektric-
kým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvo-
třídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.
Veškeré dotazy vyřizuje **JAROSLAV KREJČÍ**, hotelier.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense

PLEŠNÉ JEZERO - ŽELNAVA

1090 m n. m. Nově postavená chata 7 km od nádraží
Želna. Prvotřídní lyžařský terén. Vysoko polože-
né cvičné louky. Vždy prachový sníh. Krásné vy-
hlídky na Alpy. 2lůžkové pokoje i spol. nocehárny
vytopeny. Prvotřídní pense, levné ceny.
A. Hochholdinger, Plešné Jezero, Želna.

TURISTICKÝ DŮM POD SMRČINOU

ŽELNAVA-NOVÁ PEC 848 m n. m.

Ideální lyžařský terén • Sáňkování • Můstek • Stře-
disko jihočeských lyžařů • Cvičné louky před hotelem
• Útulné pokoje • Koupelny • Levné pense • Nové
postaveno • F. SPRINGER, NOVÁ PEC-ŽELNAVA

HOTEL - PENSIONÁT KRÁSNOHORSKÁ ČESKÁ KUBICE } ŠUMAVA

Celoroční klimatické sídlo — Zimní sporty — Rodinný hotel
I. řádu — Stanice rychlíků. Nejpohodlnější dosažitelná stanice
zimních sportů — Trainingový lyžařský můstek.
Žádejte prospekt.

HOTEL LESNÍ ZÁTIŠÍ

Seifenbach pošta Harrachov

Patnáct pokojů, elektrické topení, tekoucí studená
a teplá voda. Ideální lyžařský terén pro začáteč-
níky a pokročilé. Sáňkovač dráha. Známá kuchyně.

Maj. E. ERLEBACH.

HRNČÍŘSKÁ BOUDA

Pošta Černý Důl, telefon Vrchlabí — „Hrnčířská“ (vrč. hov.)

Majitel **LUDVÍK ERLEBACH**

Ústřední topení, částečně tekoucí voda

Doporučuje se

NOVÁ BOUDA

„KOPPENBLIK“

STUFENSEITE, pošta Pece č. 26.

Ideální terén pro lyžaře

DOPORUČUJE SE

BOUDA

NA BRAUNBERGU

V PECÍCH

17 pokojů, ústř. topení, teplá i studená voda. Dobrá kuchyně.
Pro začátečníky ideální terén. Telefon 22.

HORSKÝ HOTEL - JONOVA BOUDA

p. p. Velká Úpa. — Telefon číslo 9. — 950 a 1100 m n. m.

Elektrické světlo - ústřední topení. — Pro
kluby zvláštní ceny. — Bližší informace
ochotně a zdarma podá **Ad. Kneifl**, maj.

Z CIZINY

Mr. W. R. Bracken, známý anglický lyžařský závodník a champion, jeden z praktických průkopníků sjezdu a slalomu (neboť onen pověstný Mr. A. Lunn, přes svoji ohnivost je pouze theoretikem od zeleného stolu), s kterým jsme se setkali již před řádkou let na některých zahraničních podnikcích (vzpomínáme v rychlosti na př. jen FIS — závodů v Polsku 1929) skončil tak, jak mnoho z vynikajících boreů končí: ve sportovním obchodě. Veliká londýnská firma „Army and Navy Stores“ na Victoria Street zaměstnává jej po část zimní sezony jako vrchního poradce svého oddělení zimních sportů. Bracken je (nebo aspoň býval) majorem britské armády. Toto jeho postavení určuje bezpochyby i jeho plat a práci. A rozdíl, který je mezi britským majorem a krkonošským chlapcem-řemeslníkem, je i měřítkem rozdílu v jejich obchodním zaměstnání: Bracken udělí za den několik rad svému řediteli a některým rodem či penězi vynikajícím kupcům, má při tom svoji kancelář a svůj přesný čas. Naš hoch z Krkonoš se živí celodenní montáží a hoblováním a je rád, že je živ. A byli lidé, kteří u nás mluvili v tomhle směru o profesionalismu. — Takový Bracken je ovšem amatérem i podle přísných anglických definic: živí se opravdu jen duševní prací. — Naši hoši, kteří montují v dílnách sport. obchodů svými mohlými dlaněmi, byli by podle toho ovšem profesionály. Podle výše platu jsou však nejčistšími amatéry, které kdy nosila země.

Miss A. D. Sale-Barker, mnohým z našich závodníků i funkcionářů osobně známá anglická sjezdařka, v posledních letech ovšem už vydatně poražená, byla vyznamenána S. C. of G. B. medailí Peryho, jakýmsi to řádem za mimořádné výkony, založeným Earlem of Limerick, presidentem klubu v letech 1925-27.

Rakouští mezinárodní soudcové pro saisonu 1935-36 jsou: Albert Bildstein (Velden), Benno Ebenbichler (Innsbruck), Sepp Eder (Saalfelden), Ing. Robert Lezuo (Achenkirch), Dr. Franz Martin (Videň), Hans Rehbeck (Videň), Ing. Theodor Rhomberg (Dornbirn), Fred Schatz (Innsbruck), Hannes Schneider (Sv. Anton) a Sepp Weissenbacher (Bělák).

Nové kolečkové lyže zkonstruoval K. Weber ze Sv. Mořice. Jejich výhodou je, že mohou býti užity nejen na tvrdé hladké ploše, ale i na loukách o větším sklonu a lze prý jimi dočlísti téměř všech cviků, dosažitelných normálními lyžemi na sněhu.

Boj o nejvyšší můstek. Na svahu Kochty (Kavkaz) se staví můstek pro 60metrové skoky. V jeho blízkosti se studuje místo, na němž má býti postaven můstek pro skoky nad 100 metrů. Ideálem je vytrenovat sovětské skokany pro světový rekord ve skoku. Zvláštní expedice fysiků zde studovala fysikální otázky lyžařského skoku. Můstky stojí v blízkosti předpokládaného kavkazského Davosu.

Norský Švýcar. Norský svaz udělil stálou startovní licenci svému závodníkovi *Henriku Tschudi-mu* pro švýcarský klub Wald v Zürichu. Norovo jméno zní ve Švýcarsku opravdu domorodě.

Kayak = lyže. V turečtině.

Švýcarské lyžařské pojištění. Švýcaři mají snad nejlepší vybudované lyžařské pojištění. Také Angličané

Co stojí

dokonalé a vyzkoušené součásti lyžařské výbroje z odb. závodu

A. Fricka

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘÍDA 25, telefon 330-17
najdete v příloženém ceníku a brožurce „Snh“

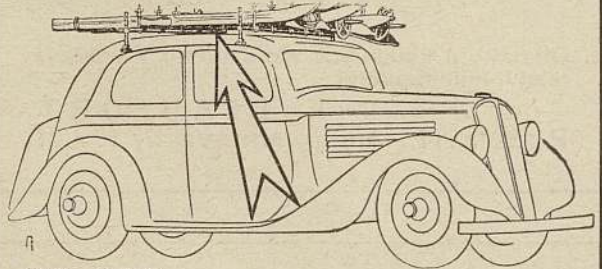

ZÁK. CHRAŇ. Lyžařské

OLYMPIA

vosky

A. ELGER, Zinvald (Rudohoří).

DO HOR

Jezďte s lyžemi řádně připevněnými na střeše Vašeho vozu snadno snímatelným držákem „KAROSA“

Žádejte v autoobchodech neb u firmy

KAROSA továrna karoserií
Praha VII., Plynární ul. telefon 710-01.

RIEGROVA PEKÁRNA

jemného černého a bílého pečiva

HARRACHOV

*Doporučuje své denně čerstvé výrobky dobře známé jakosti
Občerstvovací stanice pro všechny turisty*

**ODZNAKY
PLAKETY
MEDAILE**

v prvotřídním provedení vyrábí

F. PROVAZNÍK A SPOL., umělecký rytecký ústav,
PRAHA VII., JABLONSKÉHO 93. Tel. 707-64

Při fotografování zimní krajiny,
zimního sportu poradí Vám
nová příručka Dr. W. Heeringa

Fotografování v zimě

ZIMNÍ KRAJINA A ZIMNÍ SPORT

kteřá byla právě vydána se 40 překrásnými vybranými reprodukcemi v textu. První kniha v české odborné fotoliteratuře, která probírá thema fotografování v zimě v přírodě a to jak zasněžené krajiny, tak i zimního sportu. Příručka doplněna cennými pokyny technickými pro vyvolávání snímků, které přinesou mnoho užítku každému, komu činí vyvolávání snímků zasněžených partií potíže. Knihu přeložil Aug. Škarda, je tištěna na silném křídlovém papíře, kartonovaná a čítá 64 strany.

CENA Kč 12.—

Obdržíte u knihkupců nebo přímo v nakladatelství-knihkupectví

E. BEAUFORT,
Praha II., Jungmannova tř. 19.-21.

PLZEŇSKÝ

Prazdroj

pro lyžaře
po tuře osvěží
posilní a uklidní

67

dobře stoupá
rychle sjíždí

mají výborné pojištění. Vůbec všude za hranicemi se lyžařskému pojištění daří lépe než u nás. — Švýcaři mají celkem 30 kategorií pojištění, rozdělených celkem do šesti oddílů, z nichž nejlacinější zahrnuje smrt a invaliditu, nejdražší pak smrt, invaliditu, denní plat od 1. dne a léčebné útraty. Nejlacinější kategorie: smrt 2000 fr., invalidita 2000 fr.: prémie 3.80 fr. — Nejdražší kategorie: smrt 10.000 fr., invalidita 20.000 fr., denní plat od 1. dne 10 fr., léčebné výlohy 8 fr. denně, 1.000 fr. za případ: prémie 77 fr. — Mezi těmito dvěma mezerami je celá serie nejrůznějších možností a výše pojištění. — Snad by se u nás s lyžařským pojištěním více hnulo, kdyby pojišťovna zavedla také nějaký takový výběr možností a cen. Snad právě jen jediná možnost a cena bez výběru brání rozvoji. Ve Švýcarsku provádějí lyžařské pojištění dvě pojišťovny. Text smlouvy přináší č. 3 roč. 32 listu SKI, orgánu S. S. V., vyšlé 20. listopadu 1935.

Lyžařské pojištění v Rakousku je obligatorní. Lze je však určitými příplatky zvýšiti. Jsou tři možnosti: nejlacinější: smrt 600 S, trvalá invalidita 10.000 S, denní odškodnění 2 S, záchranné výlohy 100 S za prémii 7 S pro nezávodníka a 10.50 S pro toho, kdo i závodí; nejdražší varianta je: smrt 1500 S, trvalá invalidita 25.000 S, denní odškodnění 5 S a záchranné výlohy 250 S za prémii 17.50 S, příp. 25.50 S. Pojištění platí od 1. prosince 12.00 do 1. června 12.00.

Každou neděli sjezd s Marmolady! Od 1. prosince do konce května pořádá se na Marmoladě na standardní, přesně stejné trati, každou neděli sjezdový závod. O rychlostech tam dosažených referovali jsme již v č. 1. Mezinárodní sjezdový závod s Marmolady, v pořadí již pátý, koná se 12. dubna 1936. „Obří slalom Marmolady“ jede se 1. března 1936.

Švýcarské závodnické licence. Odstavec c) švýcarských licenčních předpisů praví: startovní povolení pro cizinu dává technické vedení SSV po zaslání licenční knížky (naše závodnická legitimace) klubem. K žádostem na poslední chvíli došlým není bezvýjimečně brán žádný zřetel. — Závodníci usedlí v cizině dostanou trvalou licenci pro celou zimu. Neplatí však ke státním mistrovstvím té které země. — Závodníci v pohraničí mají také trvalou licenci pro sousední zemi s výjimkou mistrovských podniků.

Nový patentní batoh: Harco. Je to švýcarský výrobek fy Hanhart a Co., Diessenhafen. Od obšírného popisu pouštíme. Snaživý obchodník opatří vám informace.

Evropská sáňkařská mistrovství budou vybojována v Garmischi po skončení Olympijských her.

Mezinárodní soudci Svazu lyžařů RČS. Mezinárodní lyžařská federace rozšířila počet mezinárodních soudců jednotlivých svazů na 10. Svaz lyžařů RČS. jmenoval a FIS oznámil 8 svých mezinárodních soudců; k doplnění zvýšeného počtu jmenoval dále pp. Ing. Rudolfa Pilnáčka a Frant. Dlabolu. (Viz číslo 1., str. 26 letošního ročníku.)

Presidentem švýcarského svazu (SSV) je Ing. Paul Simon, Bern. — Náčelníkem Hans Stuber, sekretářem Dr. B. Rüfenacht, Bern.

Zvláštní vlak z Československa na Zimní Olympijské Hry bude vypraven Svazem lyžařů, Wagon—Lits—Cookem a Fénixem. Nejnižší cena 855 Kč.

Na zuby *Praktické pouzdro na cesty* Lehoučké pouzdro Kč 3'80

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II., Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

ZPRÁVY

Druhé zimní světové hry Makkabi v Banské Bystrici. Banská Bystrica, jejíž skvělé lyžařské možnosti byly objeveny při mistrovství republiky roku 1933, bude v letošní sezoně dějištěm Druhých zimních světových her Makkabi. Ačkoliv se zdálo, že hry budou se konati v Krkonoších, kde bylo pořadatelství nabízeno mnoho výhod se strany hotelových podniků, bylo v poslední chvíli rozhodnuto pro Banskou Bystrici, kde snad jedinou *obtíž bude působiti ubytování cizích hostů*. Částečně tomu má odpomoci otevření Sliache, který je jinak v zimě uzavřen, dále bude nutno účastníky *ubytovati i v soukromí a možná že i v nejbližším okolí Banské Bystrice*.

Přípravy byly svěřeny Těl. jednotě Makkabi v Banské Bystrici, které je přidělen jeden zkušený člen ústředí Makkabi jako vedoucí sekretář her; sekretariát byl zřízen ihned, jakmile bylo pevně rozhodnuto pro Banskou Bystrici. Závody se konají ve dnech 18.—24. února t. r. Aktivně se her zúčastní sportovci asi s 15 státi; v programu je lyžařství, rychlobruslařství, hokej, krasobruslařství a sánkařství. Budou provedeny klasické lyžařské závody na 18 a 50 km, závod štafetový pro muže i ženy, závod sdružený, skok prostý, sjezd a slalom pro muže i ženy. Program jistě velmi obsáhlý, který klade na pořadatelstvo ohromné požadavky. Závod ve skoku bude proveden na můstku gen. M. R. Štefánika, který je majetkem Skiklubu B. Bystrica a patří mezi nejlepší naše můstky vůbec. Závodní tratě budou vedeny nejbližším okolím města, dovolí-li to

ovšem sněhové poměry; sjezd a slalom bude pravděpodobně uspořádán ve Velké Fatře na Křižné.

Z Německa je již přihlášen celý zvláštní vlak do Banské Bystrice a sekretariát je zahrnován dotazy téměř z celé Evropy.

První světové zimní hry Makkabi byly uspořádány před dvěma roky v Zakopaném v Polsku; podnik byl však postižen velkou nepřízní počasí po celou dobu jeho trvání; přes to počet účastníků se odhadoval na 10.000.

V. Kocum.

Lyžařský kurs pro učitelstvo. Rekreační kursy Masarykova lidovévohovného ústavu jsou každoročně hojně vyhledávány kulturními pracovníky. Vedle kursů pro vůdce táboření jsou to zvláště kursy zimního využití volného času mládeže, organisované na Krkonoších v součinnosti se Svazem lyžařů, jež se těší již třetí rok pozornosti učitelstva. Příští kurs bude pořádán od 1. do 5. února (t. j. o pololetních prázdninách) v Krkonoších za vůdcovství pp. prof. J. Jelínka, ředitele J. Firsta a J. Říhánka, cvičitelů Svazu lyžařů. V každém kursu jsou tři stupně: začátečnický, pokročilý a nejvyšší. Kromě techniky lyžařství jsou účastníci kursu instruováni o hrách na sněhu i v místnostech, o první pomoci, lékařské a pedagogické stránce zimních sportů. Každý rok projde kursy 40—50 učitelů a učitelek, věnujících se zimní rekreaci mládeže. Jednotliví instruktoři mají na starosti nejvýše 15 žáků, takže je tu možnost probrati důkladně všechny otázky zimní rekreace. Informace

Podporuje chut

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘE TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

**GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,
HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.**

Telefon 246-41 až 48

o kursu podává Masarykův lidovýchovný ústav, Praha XII. Blanická č. 4.

Nejlepší sjezdaři Československa. Na základě výsledků minulé sezony sestavil p. Rudl tento sjezdový žebříček: 1. Hromádka, 2. Ascher, 3. Cířka, 4. Čtvrtečka, 5. Horčička, 6. Václavík, 7. Stehlík, 8. Šíma—Weiss, 9. Brabec K.—Říha, 10. Votava—Daňo, 11. Kleinschmidt, 12. Kralík—Šabata, 13. Štiller—Bauše, 14. Bereš, 15. Kokrhánek.

Ženy: 1. Dostálová—Beinhauerová, 2. Klozarová E., 3. Lelková, 4. Irmenbachová, 5. Šebelová, 6. Garkischová, 7. Klozarová V., 8. Daňová, 9. Kindlová E., 10. Hondlová.

Lýžařská universita. Vratislavská universita vykázala v posledních letech soustavně dobré lyžařské výsledky, že jí berlínské ministerstvo kultu přiznalo titul „lyžařské university“ a pověřilo vedením všech vysokoškolských lyžařských kursů, zejména pro studující tělovýchovy.

Majitel chaty pod Rozsutcom, p. Josef Weider, nám sděluje, že zprávy o prodeji jeho podniku (v kterémžto směru měl prý vyjednávat KČST) jsou bezpodstatné. Také cena pense nečiní Kč 35.—, jak jsme i my přinesli na str. 53, nýbrž jen 28 Kč.

Nová chata na Pop Ivanu v Podkarpatské Rusi. Dosavadní malá chata, upravená z bývalé delimitační chaty, naprosto nedostačuje. Tomuto nedostatku bude odpomoceno postavením řádného tu-

ristického hotelu přímo pod Pop Ivanem ve výši 1800 metrů. Hotel bude celý ze dřeva a bude v něm přístřeší pro 60 osob. Vyžádá si nákladu přes 80.000 Kč. Na rozdíl od druhých chat bude otevřen po celý rok i v zimě.

Na Vrchmezí v Orlických horách má býti napřesrok vybudována turistická chata, která ponese jméno Švehlovo.

Na celé stránce uveřejňuje švýcarský oficiální lyžařský list *dary* na fond *Gratiski*. A u nás? Kde jste, dárcové?

„Nevěčí agencie“. Dostali jsme od jedné rakouské firmy tento legrační dopis:

„Velevážené páni,

Viděli jsme nahodou, Váš krásný list „zimní sport“ a dovolujeme se Vás ptati, jestli Vám můžeme poslati naše vyborny fotografi na pohled.

Jsme jedna s tech nevěcích fotografických agencie v Evropě a těšilo by nas velice taki pracovat s Vašem domu. Zastaváme vše velki autori jak jsou X. Y., X. Y., X. Y. a dale.

Cena za jeden obraz jest Kč 50.—

Čekajíc Vaše odpověď, znamenáme s dokonalou uctou.“

Nové vydání svazových řádů. Právě vyšly tiskem: *Řád cvičitelských zkoušek, Řád technického sboru Svazu lyžařů a Řád Cvičitelského odboru T. S. S. L.* — Publikace lze po 1 Kč obdržeti ve Svazu lyžařů.

REDAKCE

ČÍSLO 5. vychází 10. ledna 1936 s obálkou podle fotografie J. Řihánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 6. vyjde 25. ledna 1936. Redakční závěrka byla již provedena. — ČÍSLO 7. vyjde 15. února 1936. Redakční závěrka 1. února 1936. — ČÍSLO 8. vyjde 8. března 1936. Redakční závěrka 21. února 1936.

DNEŠNÍ ČÍSLO vychází proti stanovenému datu o šest dní opožděně. Redaktor se omlouvá, neboť pochází stejně jako vy jen z tohoto světa a proto i pro něho platí, že dvěma pánům se těžko slouží. Těžko, ale přece. Druhým pá-

nem zde totiž byla naše učební osnova „Základy lyžařství“ (viz str. 160), jejíž redakci a úpravu byl nucen provést a ta vydala za dobrá dvě čísla Zimního Sportu. Nádavkem byly týdny kolem Vánoc rozbity mnoha svátky, což sice nevedlo k postupu prací redakčních, ale tiskárenských. Svátky a neděle redaktor pustě znesvěcoval za svým pracovním stolem, což bylo konec konců i příčinou, že v této sezoně neměl ještě lyže na nohou. To je rub i líc této funkce.

Příští číslo však budete mít v rukou včas.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51 — ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120 REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13. ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNY 34.474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—, MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

Miroslav Karlíček, Liptovské hole, Smutná dolina pod Roháči

PŘESKOK A TERÉNNÍ SKOK

Snaha docílit co největší rychlosti v nepřerušované jízdě staví přeskok v lyžařské technice až do druhé řady. Je to přirozený důledek vývoje lyžařské techniky, která se hledí zbavit všech cviků, dějících se za zpomalené jízdy nebo v malé rychlosti. Kdysi byl přeskok považován za vrcholný lyžařský cvik. Doba jeho slávy minula, ale právě tak, jako lyže bez vázání netvoří celek, ani lyžařská technika bez přeskoků by nebyla úplná. Okolnosti jsou mnohdy silnější než vůle a prostě nás donutí, abychom platně využili výhody přeskoků.

Lehký prachový sníh na pevném podkladě umožňuje poměrně snadné provádění přívratných oblouků a všech švihů. Zcela jiná situace však je, když čerstvě napadlý sníh na povrchu zvlhne a v zápětí na to umrzne. Vytvoří se pevná kůra („površek“), která není nijak spojena s vrstvou napadlého sněhu. Čerstvě napadlý sníh se poněmáhle slehává pod korou; vznikne vzduchová prostora mezi vlastní sněhovou masou a povrchem. Takové složení sněhu nedovoluje bez přímého nebezpečí provádění švihů, poněvadž lyže se nestejněměrně probořují a také odpor sněhu je nepravidelný. Na rovině nebo mírném svahu ještě prorážejí lyže lehce povrchovou kůru a sjezd v malé rychlosti není nebezpečný. Za takových okolností můžeme měnit směr přešlapováním. Odlehčené špičky lyží se nám nikdy neproboří tolik, aby to mělo v zápětí náhlé zbrzdění rychlosti a pád kupředu. Tento způsob změny směru jízdy neb zastavení však můžeme používat jedině na mírných svazích. Máme-li však za podobného stavu sněhu sjíždět prudký svah, aniž bychom se vystavovali nebezpečí pádů, vrátíme se rádi k zavrhanému přeskoku. Je to cvik, v němž jsou prvky odhodlanosti, jistoty, přesnosti ba i rytmiky. Je však velmi třeba správného postřehu.

Každý cvik, má-li být bezvadně proveden, vyžaduje určité složení sněhu. Je samozřejmé, že ideální podmínkou pro přeskok by byla vrstva prachového sněhu na dostatečně slehlém podkladě. Takové složení sněhu skýtá dostatečnou oporu k zabodnutí hole, odraz je lehký a dopad je ztlumen vrstvou poddajného sněhu. V příliš hlubokém sněhu je sice dopad měkký, někdy až příliš měkký, ale odraz a vyzvednutí lyží je spojeno s určitou námahou a rovněž i oporu hole není možno přesně odhadnouti. Firnový sníh sice skýtá dostatečnou oporu k zabodnutí hole a k vlastnímu odrazu, ale dopad je již tvrdší. Zásadně neprovádějme přeskok na tvrdém sněhu, poněvadž ani sebe větším podchyčením nárazu při doskoku nezmírníme jeho prudkost a vystavujeme se nebezpečí podvrtnutí nohy, nebo zlomení lyží. Povrchově ztvrdlý sníh sice není rovněž ideální, ale tam nás okolnosti k tomu prostě donucují.

Důležitou roli při přeskoku hraje hůl. Při všech švících je funkce holí více méně podřadná a

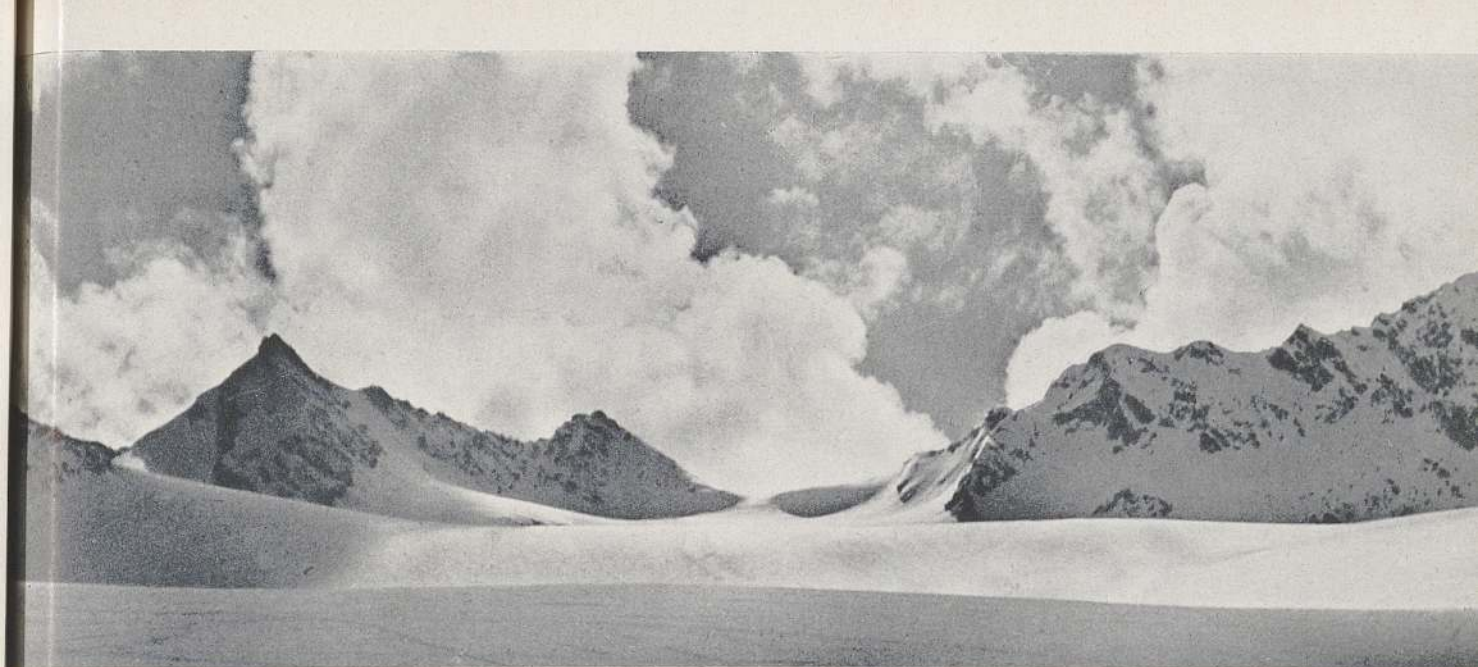
slouží spíše k jejich energičtějším prováděním, ale při přeskoku jsou hole nutnou technikou pomůckou. Správné přednesení hole, vykonávané rytmicky plynulým pohybem a její přesné zabodnutí ke špičce vnitřní lyže, jsou zárukou zdárného provedení. Tyto pohyby jsou nerozlučně spjaty se zvýšením postoje, následujícím snížením a odrazem. Nájezd a provedení musí být naprosto klidné. Lyžař musí mít jasný postřeh a musí přesně odhadnouti předem místo, kde zabodne předhozenou hůl a okamžik, kdy ji zabodne. Najtždění přeskoků v podřepu s předhozenou hůlí a vyčkávání příhodného okamžiku nese v sobě již prvky nezdaru.

Ze sjezdové pozice zvyšujeme trochu postoj a současně přednášíme vpřed hůl. Přednes hole vykonáváme pohybem zápěstí, při čemž hůl i ruka přechází vpřed těsně kolem boků. Nikdy nepřednášejme hůl v oblouku pohybem zápěstí vně a také nepředhazujeme hůl příliš do výše, poněvadž tím ztrácíme rytmus pohybu. Jakmile hůl dospívá vrcholného bodu kmihu, snižujeme postoj a rovněž i hůl. Ruka, v níž držíme hůl, jde vpřed (za hůl) a v důsledku toho vytáčíme trup vně a snižujeme vnitřní rameno. Následuje zabodnutí hole ke špičce vnitřní lyže, opření se o zabodnutou hůl a odraz. Odrážíme se současně plnými chodidly. Tento rytmus pohybů můžeme naevičiti na místě. Již při nácviku si nikdy nezvykejme držení holí v nadhmatu a držíme vždy hole normálním způsobem. Snad bychom docílili efektnějšího provedení, ale v terénu není kdy na přípravu holí.

Po této průpravě můžeme přejít k nácviku vlastního přeskoků. Nácvik provádíme na svahu ze sjezdu šikmého. Z normálního sjezdového postoje provedeme popsané pohyby a po odrazu vytvočíme ramena a trup dovnitř oblouku. Váha těla je vpředu. Nohy tlačíme k sobě a kolena přitahujeme pod bradu. Tlakem kolen a kotníků k sobě udržujeme lyže v rovnoběžné poloze. Otáčivý pohyb těla dovnitř a ke svahu začíná v ramenech a přechází celým tělem až do pat a je přenášen na lyže. Účinek toho pohybu se projevuje dříve na vnitřní noze a také lyži a kdybychom stisknutím nohou neudrželi lyže v rovnoběžné poloze, začal by se projevovati účinek otáčivého pohybu dříve u vnitřní lyže, lyže by přešla do odvratu a patky ba se zkrížily. Následoval by pád, případně zlomení lyží.

Současně s otáčivým pohybem těla dovnitř začne se projevovati i funkce druhé hole, která až do tohoto okamžiku byla držena vzadu. Vytvočení trupu dovnitř přivádí automaticky vnější ruku do kmihu. Tento mimovolný pohyb paže a hole vpřed umožňuje vytvočení trupu dovnitř a usnadňuje i přenesení váhy těla více na hůl a hlavně vpřed.

V mrtvém bodě výskoku spustíme nohy a tlakem špiček bot dolů udržujeme lyže v rovnováze.

Jan Kuhn, Hory i mraky v Nízkých Taurách (odkud je snímek) jsou stejně krásné jako v Nízkých Tatrách, stačí jen změnit písmeno

Tělo překonalo vrcholný bod výskoku a vytočením trupu dovnitř a ke svahu byly přivedeny lyže do žádaného směru jízdy. Nyní se připravujeme na doskok, jehož tvrdost změkčujeme vytlačením kolen vpřed a snížením postoje. Doskok musí být pružný, o lyžích rovnoběžných a na celé plochy skluznic. Po doskoku se opětně vztyčíme. Při změně směru jízdy podchytáváme prudkost doskoku snížením postoje (váha těla vpředu) do mírného pokleku a předsunutím jedné lyže a mírně se vztyčující přecházíme opět v normální sjezdový postoj.

Na mírných svazích zabodáváme hůl ke špičce vnitřní lyže, abychom docílili delšího odskoku; na prudkých svazích ji zabodáváme šikmo stranou vpřed, abychom naopak mírnili prudkost a mohutnost odskoku. Naklonění dovnitř oblouku musí být vždy úměrné danému svahu. Při silném naklonění trupu dovnitř nám podjedou při doskoku lyže a naopak při malém naklonění se vystavujeme nebezpečí přepadnutí se svahu. V terénu používáme většinou přeskoku o úhlu 90° a pouze do protisvahu vytočíme tělo a lyže o 180° a pokračujeme v další jízdě.

Podtažení kolen pod bradu provádíme na mírných svazích, abychom získali větší možnost vypérování doskoku. Na prudkých svazích stačí nadnésti lyže nad sněh a i při dosti mírném odrazu nás otáčivá síla pohybu odhodí hluboko se svahu; pak můžeme lehce ztlumiti doskok.

V terénu prožíváme přeskoky nejvýš účelně a bez zbytečného plýtvání energií. Nikdy se neukvapujeme! Každé najetí přeskoku musí být klidné a rytmicky plynulé. Nepodtahujeme příliš kolena pod bradu a neskákejme pro krásné „oči“. To není vlastním účelem lyžařského sportu.

Dalším důležitým cvikem je přeskok o obou holích. Rozhodně nemyslím ony přeskoky, jimiž se nám představují tak zvaní „luční lvouni“, ale praktický přeskok, který je nepostradatelný v těžkém terénu a obzvláště, jsme-li ještě obdařeni baňohem. Nemá oné elegance, jíž se vyznačuje přeskok o jedné holi, naopak má všechny známky účelnosti.

Při přeskoku o holích zabodáváme obě hole blízko u sebe ke špičkám lyží a sice uvnitř úhlu přeskoku. Poněvadž není naší snahou docílití příliš velkého odrazu, zabodáváme hole šikmo stranou vpřed. Rytmické zvýšení a snížení postoje je pouze slabě naznačeno. Při zabodnutí holí je trup mírně nahnut dovnitř úhlu přeskoku. Odraz je mírný; po odrazu přejdeme do vzporu na holích, kolena mírně přitáhneme pod sebe a vytočením trupu dovnitř přivádíme lyže do žádaného směru jízdy, načež po vzporu klidně doskočíme na plné plochy skluznic. Ve vzporu na holích vytrváme po celou dobu otáčivého pohybu a mírníme tím prudkost rotačního pohybu i doskok. Ramena i trup při provádění vytáčíme dovnitř a ke svahu, váha těla je vpředu.

Dokonalý lyžař by měl kromě přeskoku ovládat i terénní skoky, které slouží hlavně k překonávání překážek ve směru jízdy, k přenesení se přes návěje, meze atd. Jejich výhodou je, že jimi se neztrácí rychlost. Terénní skoky přes meze a s návějí do prudkých svahů přivádějí lyžaře do správného předklonu.

Největší překážkou při nácviku terénních skoků je strach z rychlosti. Při nácviku na mírném svahu, hlavně v místě doskoku, ztrácíme potřebný rytmus pohybu, nevydržíme dostatečně dlouho ve vzporu na holích a místo abychom doskočili na

svah v mírném podřepu, obvykle v pravém slova smyslu dosedneme na lyže. První neúspěch pak odradí od dalšího propracovávání cviku. Volně tudíž k nácviku vždy nějakou návějí nebo mez s bezpečným místem doskoku o větším sklonu.

Při nácviku je tu opět nezbytný rytmus pohybů: zvýšení postoje a přednes obou holí kmihem zápěstí vpřed, přechod do mírného podřepu se současným snížením holí. S přednesem holí jdou i mírně v loktech pokrčené ruce vpřed. V tom okamžiku je již lyžař připraven na zabodnutí holí a následující odraz a vzpor na hole. Rychlost postřehu a správný odhad zabodnutí holí a odrazu jsou zárukou úspěchu.

Pohyby lyžaře nejsou nijak přerušované: nahora, dolů a odraz. Rovněž i kmih holí je plynulý: vpřed, vzhůru a dolů. Se zvýšením police předhazujeme těsně kolem těla hole a automaticky s jejich klesáním snižujeme i postoj do mírného podřepu; následuje zabodnutí holí na zlomu svahu a v zápětí na to odraz plnými plochami skluznic a vzpor na hole. Hole držíme normálním způsobem.

To je první fáze cviku; další údobí je vydržení ve vzporu a doskok. Po odrazu stiskneme kolena i kotníky k sobě, abychom udrželi lyže ve vodorovné poloze. Při vzporu na hole podtahujeme kolena pod sebe a vytrváme ve vzporu s podtaženými koleny a mírně sehnutým trupem až do okamžiku, kdy překonáme vrcholný bod výskoku a začneme přecházeti do předklonu.

Lyže od okamžiku odrazu až do této chvíle mají míti polohu úměrnou sklonu svahu. Ve vzporu zůstaneme co nejdéle, abychom prodloužili délku skoku.

Při přepadu na svah zůstáváme vahou těla stále vpředu a spouštíme nohy k podchycení doskoku, který vypérujeme vytlačením kolen vpřed. Doskakujeme v mírném pokleku o jedné lyži předsunuté — váha těla zůstává stále vpředu — a postupně se vztyčující pokračujeme ve sjezdu.

Návěje, meze nebo přechody z protisvahu do roviny překonáváme terénním skokem bez použití holí. Předpokladem je dostatečná rychlost. Nájezd provádíme v hlubším podřepu, v němž vytrváme až před samotný zlom svahu. Opět zde rozhoduje správný postřeh a odhad místa odrazu, který nesmí být proveden ani brzy, ani pozdě. Odraz v tomto případě neprovádíme skluznicemi lyží, nýbrž prudkým vztyčením těla. Je to podobný odrazový pohyb, jako když skokan opouští lyžařský můstek a přejde do letu vzduchem. Rychlost, které napomáháme vztykem a přednesem váhy těla vpřed vymrští nás do vzduchu. Po odrazu přitáhneme kolena silně pod bradu a tiskneme kolena i kotníky k sobě, abychom udrželi lyže v rovnováze. Ve vrcholném bodu výskoku je tělo jakoby složeno; kolena jsou silně podtažena, trup je nahnut vpřed a zrak je upřen na místo doskoku. Jakmile překonáme vrcholný bod křivky letu, napínáme nohy a připravujeme se na doskok, který podchytáváme stejně jako při provedení o holích.

Úmyslně se vyhýbám popisování různých chyb, jichž se při těchto cvicích lyžaři často dopouštějí a které mívají obvykle neblahé následky. Popisují cviky tak, jak se mají správně provádět a jak jich lze v terénu platně využít. Jejich nácvik snad bude působiti určitě obtíže, ale námaha bude odměněna opravdovou radostí z užitku, jež přinesou.

JEŠTĚ K NÁCVIKU KRISTIÁNKY

K článku Karla Podlahy: Nácvik kristiánky, který vyšel v čísle 2. Z. S. na str. 38., došly nás dva projevy, které beze změn uveřejňujeme. Kdo nesouhlasí, může si to zde s autory vyřídit. Misto mu dáme.

MIROSLAV KARLÍČEK

Již 12 let vedu lyžařské kursy; za tu dobu jsem vyzkoušel různé způsoby nácviku. Souhlasím s tím, že pro zvýšení rychlosti jízdy by bylo nevhodnější začínati s nácvikem kristiánky a teprve potom cvičiti také přívrat. Bohužel však je možno tento postup zachovati jedině v těch kursech, kde máme možnost docílit s žáky takové vyspělosti, aby mohli již tohoto cviku použít při sjezdu. Je možno tedy jen v kursech vícedenních cvičiti kristiánku napřed.

Většina našich kursů trvá však jenom jeden den, t. j. neděli. Po kursu chtějí cvičenci použití svého umění k sjezdu aspoň na chatu nebo na stanici. Sjezd vede obvykle lesní cestou nebo jiným úzkým prostorem, který je uježděn, rozbit pády, nebo saněmi, či povozy a automobily. Na takovém sjezdu nemohou začátečníci použití kristiánky, vždyť i vyspělý lyžař na takovém terénu musí použití přívratu, aby sjezd zpomalil. Brzdění stálou kristiánkou může dobrý lyžař použití na příhodném

sjezdu na pláni nebo dostatečně široké cestě nebo na sjezdu užším, ale nerozbitém.

Nemohu tedy nutit začátečníka po jednom dni cvičení, aby sjížděl a brzdil kristiánkou. Neumí-li na takovém sjezdu přívrat, vydávám ho nebezpečí pádu, zlomení lyží nebo zranění. Musím proto při kursu přece jen napřed naučiti začátečníka brzditi tím způsobem, kterého může ještě téhož dne použít, t. j. přívratem.

Závěr tedy je: při vícedenních kursech začnu kristiánkou a procvičím ji tak, aby ji všichni dobře uměli; při neděl. kursech a na terénu, s něhož účastníci musí odjížděti lesními cestami, nebo jiným, pro švih nevhodným terénem, začínám přívratem, ovšem vzbuzuji vlastním příkladem co největší touhu v účastnících, aby se naučili mnohem pěknejší a rychlejší kristiánce.

Pro nácvik samotný je postup, doporučený autorem v minulém článku, vhodný. Velmi dobře jej probírá Arnold Fanek s mnoha filmovými obrázky

J. Neškudla, Orlické hory, Kramářova chata na Suchém Vrchu

ve své krásné knize „Divy lyžařství“, od které se vlastně datuje převrat v nácviku kristiánky. Připomínám, že je vhodné cvičiti švih, to je pohyb nahoru a dolů se současným otáčením těla, nejdřív na místě. Dělán to tak, že vyhledám pro cvičence malý kopeček, návěj a pod., kolem které je dostatek místa. Cvičenec si stoupne na tuto vyvýšeninu tak, aby se na ní mohl točit. Pak na místě zmíněným šroubováním, t. j. vztyčením z podřepu za současného otáčení těla snaží se otočiti lyžemi. Je nutno dbát na to, aby otočení lyží bylo výsledkem pohybu těla, aby tedy cvičenec netočil jen nohama a tím snažil se posunout lyže. Tento cvik mnohokrát provedený na místě, usnadní pak při sjezdu provedení švihu tak, že cvičenec je sám překvapen, jak lehce provede kristiánku. Nejvíce záleží na správném pohybu těla, které se zvedá z podřepu nejenom nahoru, nýbrž se předklání

i vpřed a současně otáčí: nejdřív ramena, pak trup a na konec nohy a lyže. Při tom je nutno dbát na plynulost celého pohybu.

Není tedy nácvik přívratu bezduché kopírování alpských vzorů, nýbrž důsledek našich terenních poměrů. Kdybychom měli k dispozici krásné alpské pláne i pro své nedělní kursy, pak bychom mohli bez obavy cvičit pouze kristiánku a přívrat vůbec vynechat. Vzpomenete-li si však na ubohé sjezdy rozbité pády, na vyježděné lesní silnice, na vysoké návěje na mnohých našich sjezdech, přiznáte z jistě, že na tuto nemůžeme pustit lyžaře, který nedovede *všude bezpečně* zpomalit jízdu. V alpských lyžařských školách cvičí přívrat proto, že jejich žáci chtějí co nejdříve jít na turu a na alpských svazích, jak bylo správně již napsáno v minulém článku, je nutno jezdit opatrně, to je tak, aby chom nepřejeli na nebezpečné místo.

BOHDAN BENDA

Článek K. Podlahy „Nácvik kristiánky“ měl odezvu v lyžařském kroužku, jehož jsem mnoho let cvičitelem. Po jeho přečtení položil při debatě jeden velmi talentovaný žák otázku, není-li můj cvičebním způsobem brzděn ve vývoji. Proto se rád chápu příležitosti, kterou redakce poskytuje k diskusi a uvádím některé zkušenosti z vlastní cvičitelské praxe.

Při výcviku začátečníka postupuji takto: necvičím nikdy na uhlazeném terénu, nýbrž na sněhu,

který vede a proberu postupně se žáky základní cviky — chůzi po rovině, obraty, výstup, sjezd přímý i šikmý, vše až do jistoty při rychlejším tempu, dále oboustranný přívrat se zastavením a přívratný oblouk. Tento nácvik ukončím lehčí partií v terénu, kterou volím tak, aby žáci použili a zopakovali vše, čemu se dosud naučili. Další část nácviku zahájím přívratnou jízdou a hlavní péči věnuji přívratnému oblouku, který nacvičím dokonale na různých svazích. Po ovládnutí přívratné-

Jan Mišauer, Přeskok o holích použitých jako při terénním skoku (učební osnova S. L. však nelegalisuje tento cvik)

ho oblouku cvičím přívratnou kristiánku, po níž teprve následuje vyšší výcvik rozmanitých švihů, přeskoků, skoků, ale to se již vymyká rámci citovaného článku.

Tuto metodu zvolil jsem proto, že chci naučit žáka co nejdříve v terénu a na každém sněhu bezpečně sjíždět svahy — s nejmenším počtem pádů. Připouštím, že nácvik přívratné kristiánky je poněkud zdoluhavější — poněvadž bez dokonalé znalosti přívratného oblouku by to nešlo — ale žák může jí použít (s výjimkou lámavého sněhu) téměř vždycky, nehledě k tomu, že po jejím ovládnutí se snadno naučí všem jiným švihům. Tvrdím, že je nejtěžší nacvičit dobře přívratný oblouk, neboť přívratná kristiánka z něho vychází a žák ji po přívratném oblouku ovládne poměrně rychle, jakmile zvýší tempo a zmenší vnitřní přívrat. Dále má tento cvičební postup tu výhodu, že dostane-li se žák na túře na svahy, jejichž sjezd v kristiánkách vyžaduje tempo, které přesahuje jeho dosavadní možnosti, má ještě v záloze přívratný oblouk, jímž nejstrmější část svahu absolvuje; to je pro začátečníka značné plus, neboť si v terénu dovede poradit. Přesvědčil jsem se, že žák, cvičený na uhlazené louce, dává jí vždy přednost před terénem a že t. zv. „luční jezdcí“, kteří moje žáky předčili na hladké louce, byli v terénu proti nim daleko slabší.

Páně Podlahova metoda nepřináší však nic nového; sám jsem se začínal učit kristiánkou, ale viděl jsem, že tímto způsobem nácviku jsem zůstal pozadu za svým přítelem, který cvičil stejně dlouho jako já metodou, již jsem výše popsal. Začal jsem tedy po dvou letech znovu od základu

podle něho a brzy jsem se mu v terénu vyrovnal.

Je nesporné, že sjezd v kristiánkách je nejrychlejší způsob sjezdu (kromě nepřerušovaného sjezdu přímého), ale nezařadil bych přívratnou kristiánku ku sjezdům pomalým (brzděným); naopak, přívratná kristiánka dobře nacvičená je po mém soudu stejně rychlá jako kristiánka p. Podlahou popsaná, neboť obě mají společné znaky, předklon a houpavý pohyb nahoru — dolů; přívratná kristiánka však žádá ještě překládání váhy těla s nohy na nohu a v jisté fázi vyklonění těla se svahu, což se později na strmých svazích ocení.

Přívratná kristiánka nasazuje se z úzké stopy lehčeji. Proč ji tedy nasazovat ze široka? I to se dá v rámci výcviku žáka přece odstranit. Na zledovatělém povrchu ovšem se úzká stopa těžko udrží.

Důvod p. Podlahy, že pro naše ploché hory netřeba cvičit přívrat před kristiánkou, neobstojí. Měl by být pak vlastně dvojí výcvik, t. j. pro naše ploché hory napřed kristiánka a pro strmé svahy dodatečně přívrat. Žák, který jednou kristiánku jakž takž umí, velmi nerad bude cvičit dodatečně pomalý přívratný oblouk. Když učit, tak od pomalejšího k rychlejšímu, ne naopak.

Souhlasím s p. Podlahou, že mnozí začátečníci ustrnou na přívratném oblouku a jezdí v ošklivých postojích; jsou to velkou většinou samouci, kteří v žádném kursu nebyli a ti by se metodou p. Podlahy naučili kristiánce bez dohledu učitelova zrovna tak, jako se naučili přívratnému oblouku.

Není nutno doslovně kopírovat cizí vzory, ale proč z nich nepoužít to, co mají dobrého a co našim poměrům vyhovuje?

Jan Mišauer, Přeskok o holích na jedné straně zabodnutých (užívá se jej zejména při turové jízdě s bafohem)

E. S. HOKEŠ

ZRANĚNÍ NA LYŽÍCH A THEORIE RELAXACE

Stejně jako v lékařství, i ve sportu se občas objeví určité názory, které ovládnou mysl a vnučují se svým imperativem, aby za kratší nebo delší čas zapadly za obzor a nikdy se již neobjevily. Snad někdy znamenají určitý přínos pro praxi. Po období, kdy se většina věcí léčila chirurgickým zákrokem, přišlo období obkladů, potom období lázní, přišla i epidemie víry v injekce, aby po ní se objevila teorie všeléčivosti ozařováním, přišlo i náboženství vitaminů a máme před sebou období preventivního lékařství. Stejně tomu bylo ve sportu. Nic nenadělá více škod, nežli imperativní heslo, které se hodí do mas, stejně je to v lyžařství se špatně pochopeným heslem uvolnění svalů v jízdě — t. zv. relaxace.

Oč prakticky jde při relaxaci? Teorie tvrdí, že je třeba jezdit na lyžích při sjezdech s uvolněnými svaly. Především si řekněme, nač je sval a jak v lyžařství funguje. Je nepochybné, že příroda neupravila lidské svalstvo právě k tomu, k čemu je používáme v lyžařství. Klouby a pouzdra kloubová, šlachy a svaly, k nim se připínající, jsou v lyžařství vystaveny velmi rychlým a ostrým změnám napětí, které nemají své obdoby snad v žádném jiném oboru sportu. Rychlostní ráz lyžařství se stálým přepínáním, vybrzdováním, změnami směru, kde z tempa 40 a více kilometrů vybrzdíme do rychlosti kroku, nebo do zastavení, to vše vyžaduje mnoho

přípravy od šlach a pouzder kloubových. Mnozí se domnívají, že právě to je příčinou, proč je tu procentuálně nejvyšší počet úrazů.

Lyžařské úrazy jsou ze 70% poruchou kloubů, šlach, nebo kloubu hlezenního. Je to samozřejmě, protože chodidlo je nejbližší silám, které při vybrzdování způsobují krotivé momenty, měnící směr lyží a jejich hmoty, čímž na každý čtverečný centimetr plochy kloubové připadá tlak ne desítky, ale snad sta kilogramů. Zbývající část úrazů se dělí na úrazy a výrony do kolen, zranění a zlomeniny rukou (hlavně předloktí a dlaní). Úrazy na lebce, dále pak zlomeniny žeber a paží jsou většinou následkem vrcholných výkonů, na něž subjekt úrazu nedorostl, respektive objekt (kost) svou silou nestačil.

Úrazy, jež většinou končí výronem (při nejmenším) do kloubových pouzder, natrhnutím šlach a nebo naštípnutím kloubů (hlavně chodidla), jsou problémem svého druhu. Není vám divné, že jste již tolik vydrželi a najednou menší náraz o kámen, větev, strom, podklesnutí nohy způsobí natržení nebo dokonce porušení pouzdra kloubového? Uvažte, jak silná a robustní je svalová tkáň právě v těchto místech a přece neodolala! Byli jste znaveni po celodenní jízdě? To přece nemůže být důvodem, aspoň ne hlavním. Šlachy jsou zde přece tak pevné, že by vydržely nésti celé tělo. Kdybyste

Miroslav Karlíček, Liptovské Hole od Zuberce

byli nacvičeni před okamžikem nebezpečí napnouti svaly v kámen, jako při největším výkonu sportovním a přivedli tak svalstvo nohou k naprostému napětí, celé tělo bude ocelovým perem, které může býti vymrštno, ale nemůže býti přinuceno, aby jedno jeho místo relaxací — čili svalovým uvolněním — bylo zbaveno oné pružinové energie, která celek a hlavně kostru chrání před poškozením.

Relaxace je pověrou dnešní doby. Neříkám tím, že máme jezdit ze svahů, nebo chodit na rovině a do vrchu ve strnulé posici, nebo při napiatých svalech. Brzy bychom ztratili veškerou fyzickou energii. Jde o něco jiného. Prázdna technika gymnastiky, která naplňuje jako zlaté doly síně různých podniků gymnastických, dělá z žen a mužů hadrové figurky, které si zvyknou na uvolnění kloubů a svalů a nikdy je potom nedovedou v době potřeby zpevnit, jak toho okamžik žádá. Lyžařství je sport okamžitých reakcí svalů na povely mozkové. Kdybychom potřebovali rychlostí reakcí při jízdě aeroplánem a v závodním autu učinili rovnou 100, pak jistě rychlost reakcí na situace v lyžařství nebude daleka 80—90 a daleko za těmito půjde cyklistika (50), kanoistika (40) a j. Lidé, kteří do lyžařství přinesli pojem relaxace, spletli lyžařům a sobě dva pojmy. Jedním z nich je ladnost a pružnost, s jakou při nadvládě nad svalovou sítí sjíždíme v proudové křivce sjezdů, takže ležíme na vzduchu (můžeme-li tak hovořit) a druhou je klam o nepřítomnosti svalů při volném sjezdu, což většinu svádí k ne-

připravenosti. Kdo se nenaučil rychle (a tedy mechanicky) revidovati nastávající situace ve zlomcích desítn vteřiny, ten končí ke svému překvapení a vnitřní hanbě při nejmenším výronem do kloubů, ne-li něčím horším. A to vše v situaci, která okamžitou reakcí svalů, nebo donucením jich k ocelovému okamžitému napětí mohla býti hravě překonána. Zvyk relaxace způsobuje, že většina lyžařů jezdí bez uvědomování si své síly a připomíná jízdu závodním autem, v němž vše ovládáme, ale nesrostli jsme nervově s celým prostorem vozu, abychom jej cítili a prostorově odhadovali.

Svědomitě a odborně vedené lyžařské kursy dávají jezdcům zkušenost v terénu, učí ho reakci na prostor a rychlému rozhodování. Tím urychlují tempo reakcí. Psychotechnické zkoušky u motoristů ukazují, že reakce vteřinová znamená, že nebezpečí by musilo býti vzdáleno asi 25 metrů, než by je subjekt při jeho objevení se „vzal na vědomí“. To je vzdálenost, kterou při 100 km rychlosti auto ujede asi za vteřinu. Při padesátikilometrové rychlosti tedy vteřina jízdy se rovná přibližně 12 metrům. Na vybrzdění přijde podle zkušeností a schopností řidiče 3—10 metrů. Teprve reakce rychlostí jdoucí do desítn vteřiny a s ní spojená automatická, v desítnách vteřiny následující reakce (brzdění, vyhnutí se atd.) umožní zvýšení bezpečnosti pro jezdce i okolí. Lyžař má reakci na prostředí ztíženu. Jeho přehled prostředí je zhoršen jednotností barvy terénu. Vjedeme ze sypkého

Miroslav Karliček, Liptovské Hole, Predné Zeleno

sněhu na zledovatělou plochu a teprve v té chvíli vidíme změnu. Ostrý suk kleče může být zakryt centimetrem sněhu a následkem je pád. Zde tedy rychlost reakce — vnímání změny — může přijít „okamžitě“, to jest ve dvacetině vteřiny, ale není již kdy na vyrovnání, jež si vyžádá pro povel nervům další dvacetiny vteřiny (v nejlepším případě), nebo jiné obrany. Proti tomu lze se bránit v okamžitých situacích reakcí napnutí svalstva, která může být cvikem zautomatizována, že v zápětí po nárazu, resp. ve většině případů těsně před ním vypěruje kostru.

Tyto rádky jsou pouze zkušeností z praxe. Je pozoruhodné, že nemáme v lyžařství dosud psychotechnických zkoušek závodníků, nemáme sportov-

ně lékařských zkušeností, které by nám ukázaly, jak reaguje sportovec na terén, na jeho zvláštnosti a zálužnosti. Potřebovali bychom současně spolupráce všech sportovců, abychom snesli zkušenosti a ověřovali je lékařsky. Sport je věda. Může být dělán dobře nebo špatně. Nesmí být však dělán prostředně. A co hlavně, nesmí se dostat do zajetí hesel, které — nevyzkoušeny — škodí rozvoji zájmu a prohloubení schopností. Zde nemluvíme ovšem o zvláštních typech lidí, jichž vnitřní neschopnost z nich dělá smolaře na objednávku, lidí, na které prostředí čeká, aby jim něco vyvedlo.

To jsou však případy, které patří na kliniky neurologů a ne do terénu.

JOSEF KALIBERA

OLYMPIJSKÉ PŘIHLÁŠKY POD LUPOU

Nikdo nemá tak pevné ceny, aby z nich něco nesevil. Proto i Němci sleví něco z té tisícovky aktivních boreů, kterou očekávají letos v „Ga-Pa.“ Řekněme, že sleví skoro polovic; přes to budou mít rekord. V Lake Placid bylo jen 307 závodníků ze 17 států, v St. Moritz 492 z 25 států a v Chamonix 293 z 16 států. Letos je do Garmische hlášeno již 28 států. Bude-li tam za dnešních poměrů 500—600 aktivních boreů, bude to nejen úspěch, ale

i rekord. — Podívejme se, jak by to vypadalo, kdyby přijeli všichni. *Australci*— ačkoliv mají velký Ski Club, ačkoliv mají ohromné a skvělé lyžařské terény, dobře vybudovanou a nikoli mladou organizaci — neposílají do Evropy lyžařské borece, jen rychlobruslaře. — *Belgičané* jsou podle abecedy prvou sensací: obesílají pánský slalom. To nesmí mýlit. Jeden či dva boreci, kteří se to dovedli naučit v Alpách — snad i na olympijskou

I. Seidl, Podkarpatská Rus, Polonina Boržava

úroveň — neříkají přece, že Belgie je lyžařskou zemí. — *Britové*, aby dodali váhy slovům páně Lunnovým, nezůstali jen u přihlášky svých sjezdařů a sjezdařek, ale hlásili i 18 km a *skok* (!), nikoli však kombinaci. Přihláška Angličanů ke skoku je skoro sensační. Otázkou je ovšem, uvidíme-li Angličany vůbec na můstku. O tom, že se nemístí, není sporu. Zdá se spíš, že tato přihláška je jen demonstrativní. Britové budou poraženi i v alpské kombinaci. O klasických disciplínách ani nemluvíme. — Při této příležitosti je však dobře říci, že to nejsou Angličané, kteří jsou autory slalomu, jak u nás občas slyšíme. Ne, ne. Slalom má svůj původ ve *Skandinávii*! Je to ostatně severské slovo. Skandinávci a zejména Norové znali slalom mnohem dříve, než Angličané viděli lyže. Jedno však Angličanům vzít nelze: našli jakousi cestu k ocenění slalomového výkonu. A jako celá anglická lyžařina: je v tom víc švýcarského než britského. Švýcarští „radové“ Angličanů byli snad dobře zapláceni, nikoliv však jmenováni. Ale dobrá, několik Britů hnulo tou károu a svět jí pak už vezl dál. — Hodně obhlíženi budou jistě *Bulhaři*; bude to asi něco podobného, jako kdysi bylo s Jugoslávci: chlapi jako hory, technicky však slabí. Na skok a na 50 km si Bulhaři netroufají. Na alpské disciplíny ano; to je zajímavé a je v tom zřejmě vidět *rakouského* trenera. (Rakušané se letos také nezohli na 50 km. Ale o tom dále.) — Není správné, že mladé lyžařské státy (vedle Bulharů jsou to

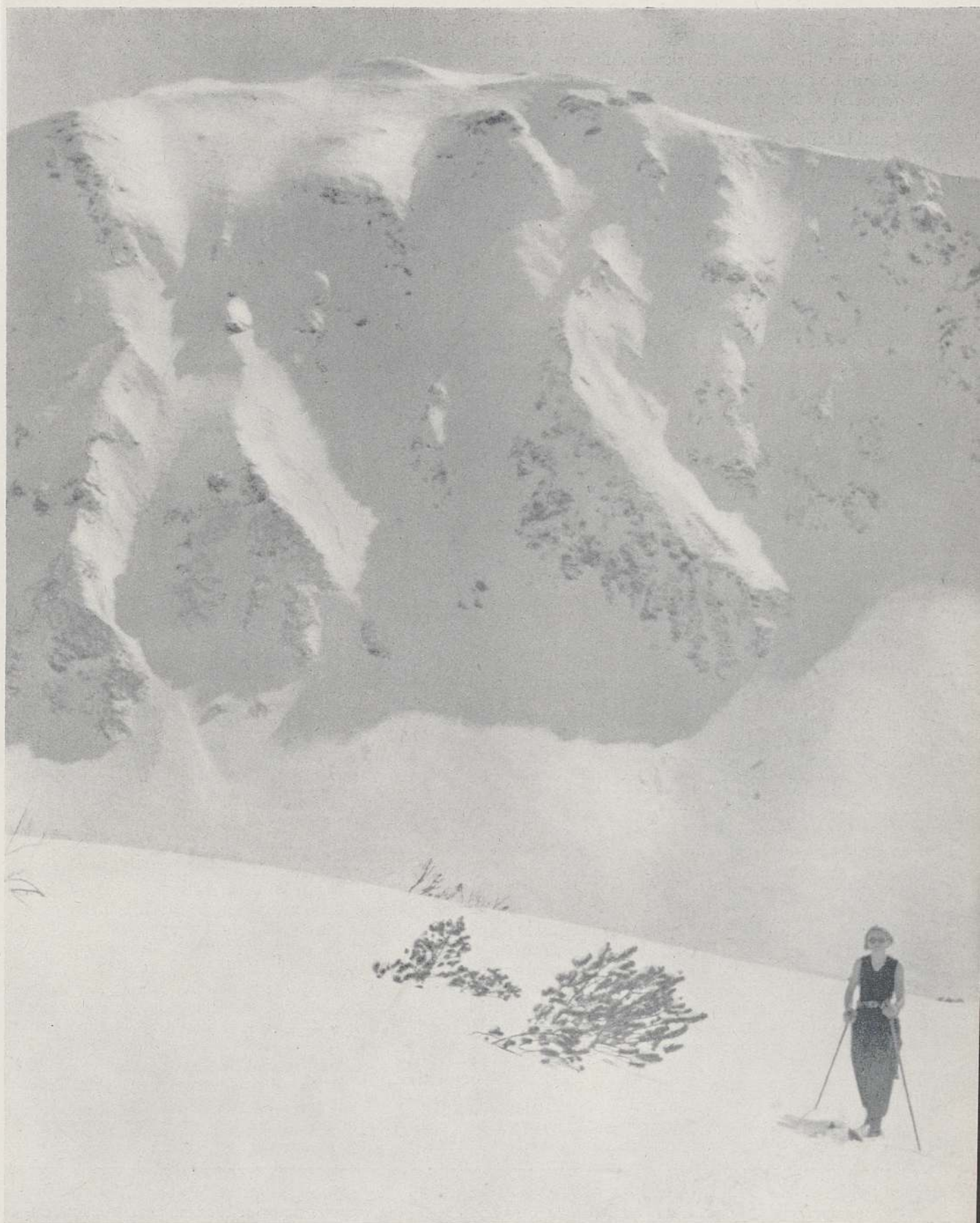
i Maďaři, Turci, Holanďané, Lotyš, Lucemburčané, Estonci, Španělé) jdou rovnou do alpských disciplín. Je přece jasné, že sjezdařina předpokládá *prožit* stadium klasické. Podívejme se na norský příklad: těm chlapečům, ostříleným na můstcích a zvyklým nic si nedělati z nekonečné řady bílých kilometrů, připadá najednou sjezd lehoučkou legrací, v které prostě zaujali místo vpředu. Proto také nemějme obav o osud naší sjezdařiny, která spočívá na starém, solidním klasickém základě. Potřebujeme jen velkorysého sjezdařského vůdce. Materiál bychom měli. — Podle abecedy jsme na řadě *my*, ale nebudeme tu o sobě mluvit. Obesíláme všechno, co bylo vůbec vypsáno. To stojí také za zmínku. Že se tam budou všichni Čechoslováci opravdu bít, o tom nepochybuje. — *Estonci*: jejich přihlášky jsou věrným obrazem jejich ploché baltské vlasti: 18 km a 30 km a jedna sjezdařka, která se to naučila naproti v Norsku. — *Finové* mají obsazeno všechno až na dámskou alpskou kombinaci: zdá se být opravdu kuriosní skutečností, že v zemi jezer je sportovní úspěch vyhrazen jen mužům. Slyšeli jste už něco o Finkách? Finská vojenská hlídka patří mezi vážné kandidáty vítězství. — Přihláška *Francouzů* je sensací: obsahuje všechny disciplíny až na dámský sjezd a slalom. Kdo z jejich mužstva je papírovým amatérem a kdo není, o tom necháme mluvit olympijské otec. Zatím se Francouzi neohlíželi na žádné řeči; poslali přihlášku a : mládenci, bavte se s tím.

Podle francouzských názorů jsou všichni amatéry, bez ohledu, je-li kdo učitelem lyžařství nebo stenografie. Je na tom mnoho pravdy! Za start totiž žádný jejich lyžař plat nebere a živ ze závodění také nikdo z jejich lidí není. Je jezdeckým amatérem pro civilní závod jezdecký důstojník, který celý svůj život jezdí vlastně profesionálně na koni? Je. A přece dostává za svoji jezdeckou činnost pěkný plat. Je lyžařským amatérem pro civilní závod důstojník, který řadu roků vede lyžařské vojenské kursy, t. j. je po celé zimy na lyžích a dostává vlastně za vyučování jízdě na lyžích plat? Je. Odvážili byste se odmítnout registrovat takového důstojníka jako amatérského závodníka? A přece je přímo typickým profesionálem proti studentovi, který — aby si přivydělal, jede na zimu dělat učitele lyžařství do lyžařské školy, dostává byt a stravu a pár korun do kapsy? Každý z nás ví, že Francouzi mají skutečnou pravdu, ale formální pravdu má Olympijské komité. Vše je jasné. Uvidíme, co se bude a co se nebude chtít vidět se tranny O. D., t. j. olympijské diplomacie. Ale vraťme se do Ga-Pa. — *Řekové* jsou také sensaci. Nedivte se však: v zemi helénské slunce jsou i kraje s důkladnou zimou. Tito potomci olympijského národa troufají si ovšem na alpskou kombinaci; pak už jen na krátké štreky: 18 km a „štafle“. — *Holandané*, vlastně Holanďanky, se naučily sjezd v Rakousku. Ale je docela možné, že při jisté tělesné dispozici lze za holandský zlatý docílit takových rychlostí, jakých by si sebedisponovanější chudák s jinou valutou dopřát nemohl. Ten se musí totiž učit příp. i sám. Tady máme zas jinou otázku: jakýsi „pecuniarismus“. To je ovšem také hodně mravní, nejen peněžní problém. Bohatec, který si může zaplatit po celou zimu pobyt v horách a nejlepší systematický training, je amatérem (v původním anglickém smyslu, přijatém i pro olympijské řady), ale chudák, který si musí na svůj pobyt v horách sám vydělat a sice tím, co nejlépe dovede, t. j. učením jízdy na lyžích, ten je profesionálem. Jaký je *lyžařský* rozdíl mezi těmi dvěma? Žák je „po vyučení“ snad někdy i lepší učitele, protože může být bezstarostnější a duševně volnější. A může si odpočinout kdy chce. „Profesionál“ může odpočívat, jen když mu to pan šéf dovolí. Takové to je. Na štěstí je těchto boháčů tak málo, že to nestojí za řešením. Pořádný lyžařský učitel si však přeje, aby jich bylo plno. — *Italové* si odpustili skok a štafety. To jsou divné mezery, jistě vzniklé mimořádností válečných poměrů. Ale při tom vojenská hlídka pojede! — *Japonci* obsadili všechno až na dámský sjezd a slalom. Těžko o nich něco spolehlivého říci. Známe je tak málo. Ale známe je z dob, kdy nám jejich exoticky slabé výkony nestačily ani k úsměvu. To není tak dlouho! Dnes prý jsou výborní. A že jsou výbojní, to víme. — *Jihoslované* jdou do toho s vehemencí. Obsazují jako Japonci všechno až na dámskou sjezdařskou disciplínu. Letos dosáhnou Jugoslávci zcela jistě svých dosud nejlepších výkonů. Již loni v Tatrách jsme viděli, jak jejich forma stoupá. Možná, že překvapí ve sjezdových disciplínách.

Rakouský trener! — *Kanaďané* mají ve svém hlášení také mezery: nemají dámy a nemají borce pro krajní disciplíny: skok a 50 km. Nad tím, že v Kanadě, zemi tisícimílových sněhových plání, není dost vytrvalců, dlužno ovšem trochu kroutit hlavou. Ale pravděpodobně tam není zvykem hledat sportovce u Hudsonova zálivu, nebo u řeky Mackenzie. — *Lotyšši* se odvažují jen na 18 km a ovšem i na dámskou alpskou kombinaci. — *Lichtenštejní* hlásí jen boby. I to je zajímavé: alpská zemička, bezprostřední soused klasického lyžařského kraje — Arlbergu, nemá lyžařských závodníků! Či nemá na ně? — *Lucemburští*, Alp mnohem vzdálenější, kteří také hlásí bob, našli aspoň jedinou sjezdařku a tím vstoupili do šiku lyžařských států. — *Němci*, což jest samozřejmě, obsadili důkladně všechno. Loni měli v Tatrách úspěch. Bylo to jen proto, že náš team byl zralejší pro nemocnici než pro sněh, nebo by byli naše hochy porazili i za normálních poměrů? Letos v únoru uslyšíme odpověď ze severního svahu Alp. Předem říkáme: na důkladně připravené Němce se musí naši mimořádně sebrat! — *Norové* obsazují ovšem všechno a jak se patří; jsou stále a jistě zůstanou nejlepšími lyžaři světa. *Vojenská hlídka norská však zůstala doma*. Je to nepochopitelné právě od Norů, kde jízda na lyžích s puškou a střelba na lyžích patří k věci. Tahle mezera je opravdu sensací. — Stejnou sensací je mezera v přihlášce *Rakušanů: nejedou 50 km!* Tak daleko to přivedlo sjezdařství! Našli-li mezi svými sjezdařskými hochy několik běžců na 18 km a štafetu, neznamená to ještě, že něco od nich uvidíme. Viz loňské Tatry. — A do třetice ještě jednu sensaci: *Švýcaři nejedou pánský sjezd a slalom!* Oni sice nejedou ani 50 km, ani štafetu — ačkoliv obsazují 18 km a kombinaci — ale to by byl „rakouský“ zjev, následky extrémní sjezdařiny. Jestliže však tak sjezdařský stát, jako Švýcarsko, nepošle na Olympijské hry, konané téměř v sousedství švýcarské hranice, své nejlepší lidi, pak to má jiné příčiny. Už jsme zde o nich mluvili; v těchto rádcích i v minulých číslech. Je to zas olympijská amatérská klausule. My toho litujeme, ačkoliv na druhé straně musíme obdivovat vzácnou prozíravost olympijských otců, kteří vložением přísné amatérské klausule do olympijských řádů zachovávají tyto světové hry otevřené celému sportu. Kdyby byli připuštěni i opravdoví profesionálové, bylo by brzo po hrách. Svět by ztratil o ně zájem, neboť svět není Anglie. — Přísná amatérská klausule olympijská sice svádí k obcházení, ale nějaké to šalamounské rozhodnutí spíše sneseme než takový profi-sport, jaký jsme na př. viděli na championátech Evropy v Lucerně za blahých časů, kdy si hamburský pan Jännecke nabíjel kapsy našimi penězi, sestavoval rozvrh vítězství a porážek a když si to někdo z dvoumetrákových borců dobře nepamatoval, dovedl mu při nelsonu připomenout: noch zwei Minuten aushalten! — Ale vraťme se z Lucerny opět do Ga-Pa. — *Maďaři* nenašli sice vhodné borce pro 50 km a štafetu (tady asi v důsledku loňského praslabeého výkonu v Tatrách), za to hlásí všechno ostatní, i dámy na

Miroslav Karlíček, Liptovské Hole, Tri Kopy
Jsme dalecí toho hlásati slepý fanatismus domova, ale sudte sami:

Miroslav Karliček, Liptovské Hole, Volovec

Nejsou tyhle hory stejně krásné jako Alpy? Že tam nejsou lanovky a taneční parkety? O to jsou lacinější.

alpskou kombinaci, ba i vojenskou hlídku! — *Poláci* obsadili všechno, i hlídky, až na dámský sjezd a slalom. Slavná bohatýrka Bronislawa Stazsel-Polankówna už totiž překročila závodnický věk úspěchů a tak tam mají v přihlášce mezeru. — *Rumuni* obsazují, až na hlídky a dámskou alpskou kombinaci, všechno ostatní. — *Švédové*, na rozdíl od Norů, nenašli mezi svými ženami vhodnou „interpretku“ k reprezentaci Švédska v alpské kombinaci, za to však našli výbornou vojenskou hlídku, která bude o to bojovnější, že největšího konkurenta hodlá nalézt ve Fínech. Ale naše československá hlídka je také znamenitě připravena. Lyžařsky i střelecky. — *Španělé* pojedou jen 18 km a samozřejmě dámský sjezd a slalom. — Sensací v jistém smyslu budou *Turci*, kteří startují v 18 km, štafety a pánské i dámské alpské kombinaci. Turkyňe ve slalomu místo v harému, to snad je víc než dostatečný důkaz, že prezident Kemal Atatürk provedl historický převrat v tureckém

životě. — Konečně *Američané*, kteří kromě vojenské hlídky obsadili všechno. Sotva se dostanou do předních řad. Ale — neviděli jsme je čtyři roky! Mezi tím tam byla řádka znamenitých evropských trenerů. Jak se zdá, učili se však víc sjezdu, než běhu a skoku. — Zajímavým je, že ze všech 28 států, k ZOJ 1935 přihlášených, pouze dva se nezúčastní lyžařských soutěží: Austrálie a Lichtenštejnsko. 26 lyžařských států podalo přihlášky podle svých poměrů; je tu celý svět a proto se přihlášky různí. V jednom se však shodují a to je zjev skutečně pozoruhodný: *všechny státy hlásí se na sjezd a slalom*. Deset na obojí soutěž, dámskou i pánskou, jedenáct pouze pány, pět pouze dámy. Alpská kombinace je jedinou soutěží, všemi obslanou. To se nestalo ani klasickému běhu na 18 km, který je jinak obeslán nejhojněji. — Je ta sjezdářina jen módou, nebo má v sobě opravdu novou sílu, která pomalu odsune ostatní disciplíny na postranní kolej?

JAN NEPOMUCKÝ

LYŽAŘ ALPSKÝ SE SÍDLEM V PRAZE

Tento druh lyžaře může být v Praze vlastníkem nemovitostí, může se mu po hlavě rozlézati pleš, může nosit lulku, ale to vše jsou znaky podřadné. Jeho podstatným znakem zůstává nesmírné pohrdání lyžaři krkonošskými.

Naš alpský lyžař dosud nenašel v odborném tisku svého troubadoura; odvažují se proto předložit tuto první studii, která ovšem nemůže být dokonalá.

Lyže našeho hrdiny bývají široké a s umělými hranami, ze dřeva hikorového; kupuje svoji výzbroj výhradně v Rakousku, kam za tím účelem propašuje pár tisícovek. Výzbroj domácího původu prohlíží se shovívavým úsměvem u vědomí svého dobrého vychování. Na naše bídná parátka by se nemohl spolehnout, až pojedou do *svého* těžkého terénu. Jeho prsa jsou jako oltář vyzdobena záhadnými odznaky s kurentkou. Odznak našeho svazu přirozeně nenosí.

Svoji dovolenou tráví v alpských nižších polohách, do poloh vyšších se odebírá, aby napsal pár lístků do Prahy pro plebejské lyžaře našich pohraničních hvozdů. Díky bohu, mají Alpy i do těchto poloh dobrou komunikaci. Ale běda, na neděli mu nezbude nic jiného, než ty naše pomezí hvozdy. Aspoň ukáže našim samoukům, jak pracuje svalstvo dolních končetin, aby lyže nehraly jako psí vítr. Neboť to je ta největší neřest našich jezdců, kteří neprodělali kurs v Alpách: nepomyslí na rodinu, ani na svoji důstojnost, válejí se klukovsky a dávají v šanc zdraví i čest, nevědomci!

Lyžař alpský potřásá hlavou: tady se nedá nic dělat.

Bývá málomluvný, protože mezi námi nenalézá porozumění pro své evangelium: pomalu, ale jistě. Proto jezdí do své zaslíbené země.

Jeho jízda je rozvázná a důstojná. Ubohý alpský učitel to s ním myslel dobře, ale jeho sebevědomí a přitomnosti alpského učitele a ve scenerii alpských velikánů formulovalo novou víru a na tu mu nikdo nesahej. Když si to tak pustí po pláni u Liščí boudy, má zuby zaťaty a ve vráskách můžete číst vrcholné vypětí energie. Odzbrojuje svým blahovolným úsměvem nás, kteří jezdíme jako blázni a kteří bychom byli ztraceni, kdybychom přijeli do *jeho* Alp.

Jeho podstatným znakem je, jak jsem napsal, naprosté pohrdání naší jízdou. Bývá sice málomluvný, ale vlídné slovo železné brány otvírá. Možná, že uslyšíte, jak řekne, ukazuje na provinilce, jenž se okolo řítí do zhouby:

„Hele, lyžař československý! S tímhle by mohl přijít k nám do Alp! Támhle se podívejte, to je vidět hned člověka, který prodělal kurs v Alpách!“

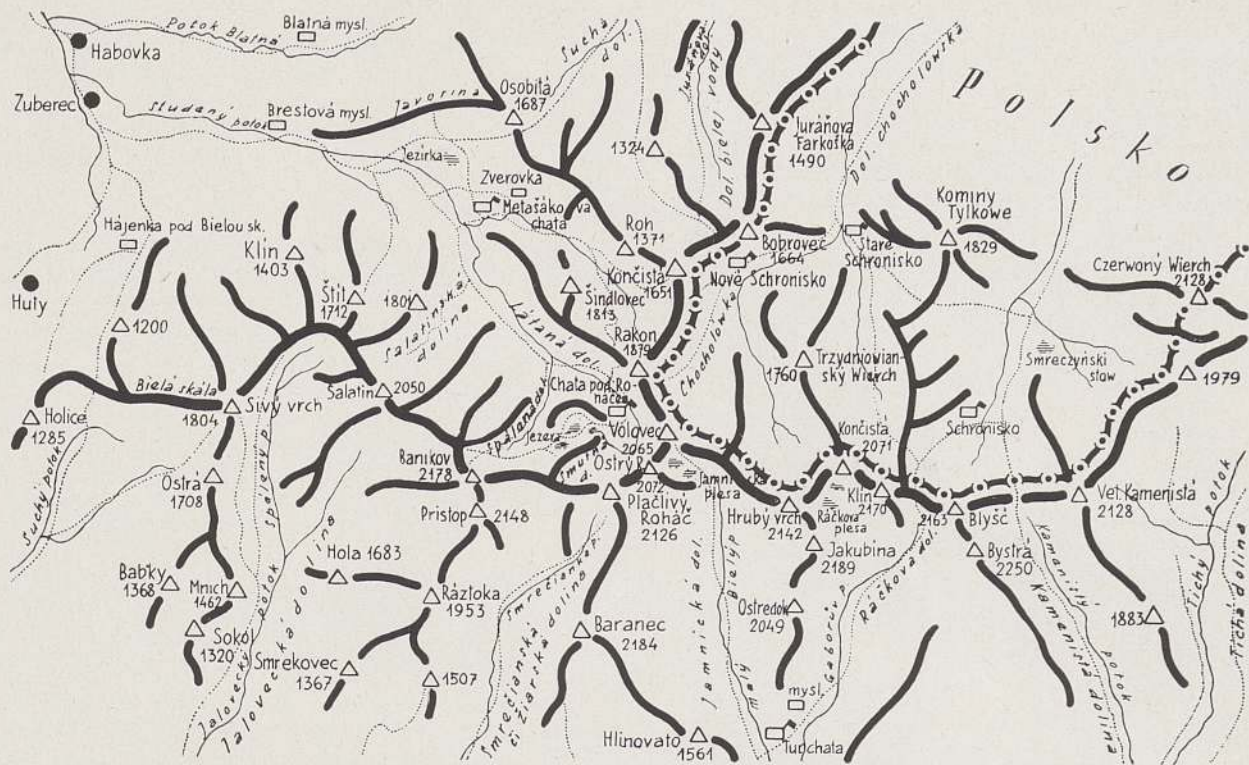
A opravdu, předmět obdivu jede krok co krok a píše své drobné obloučky do sněhu pomalu a krásně.

Jste-li zvědaví na další podrobnosti, vyhledejte si vzorek příští neděli podle popsaných znaků a doplňte si má zběžná pozorování.

Ale dělejte, lidi, neboť tento tvor je už na vyhynutí!

SVAZ LYŽAŘŮ DO RUSKA NA KAVKAZI

Za spolupráce Čedoku uspořádá Svaz lyžařů zájezd na Kavkaz v druhé polovici března, přes Velikonoce, asi do 12. dubna. Cena 2500 Kč. Podrobnosti ve svazové kanceláři a v Čedoku.

Situační mapa Liptovských Holí

MIROSLAV KARLÍČEK

LIPTOVSKÉ HOLE (ROHÁČE)

Liptovské Hole, které jsou zvané podle některých svých vrcholů také Roháče, jsou naše nejromantičtější hory. Odlehlost jejich dolin a vzdálenost od obvyklých lyžařských cest dodává jim zvláštní kouzla. Je tam samota a ticho. Lyžařsky jsou Liptovské Hole vhodné hlavně na severní straně. Hluboké doliny, obrácené k severu a chráněné od jihu vysokým hřebenem mívají velmi dobrý sníh dlouho do jara.

Přístup a terén.

Do severní části je východiskem dědina Zuberec. Z rychlíkové stanice Kralovany (na trati Bohumín-Košice) odbočíme drahou přes Oravský Podzámok do stanice Podbiel. 12 km cesty z Podbielu do Zuberce můžeme ujet autem, které si však musíme objednat (J. Hudec, autodoprava, Tvrdošín; Pavel Magerčák, obchodník, Zuberec, Orava). Auto pro 4 osoby stojí 35 Kč, při větším počtu osoba 9 Kč. Autem můžeme zajet ještě asi 4 km za Zuberec k hájovně na Brestové. Cena až na Brestovou z Podbielu je 55 Kč do 4 osob, více osob po 13:—

Kč. Levněji nás zaveze povozem nebo saněmi do Zuberce, k hájovně nebo až k chatě Štefan Šroba, podrychtár, Zuberec, Orava. Ve všední dny může skupina 2 až 3 osob použít také poštovní povozu, který vyjíždí z Podbielu do Zuberce v 10 hodin. Z jihu můžeme nastoupit cestu z Liptovského sv. Mikuláše. Podturně nebo Liptovského Hrádku, stanic na trati Bohumín-Košice.

Pro lyžařský sport jsou nejvhodnější severní doliny: Smutná dolina pod Roháči, Spálená dolina pod Třemi Kopami a Látaná dolina pod Zabratem. Maťašáková chata a chata v Račkovej dolině mají hlavně význam jako východiska do dolin; chata pod Roháči je uprostřed krásného terénu. Jižní svahy Liptovských Holí jsou příliš vystaveny větru a slunci, takže brzo sníh ztrácí. V závěru dolin, vysoko položeném, bývá dobrý sníh. V dolinách mohou lyžaři i méně zdatní, výstup na Predné Zeleno a Volovec mohou podniknouti jen dobří lyžaři. Na příkrých svazích je místy nebezpečí lavin; je třeba značné opatrnosti.

Chaty.

Liptovské Hole mají jen tři chaty. V severní části je Matašákova chata na Zverovke a chata pod Roháči; obě jsou celý rok obsazeny hospodářem, u kterého dostaneme celé zaopatření. V jižní části je chata v Račkovej dolině obydlena v létě. V zimě je třeba se informovat u odboru KČST v Lipt. sv. Mikuláši.

Matašákova chata na Zverovke leží ve výši 1030 m při ústí dolin Roháčské a Látané. Na útulně je stálý hospodář, u kterého dostaneme celé zaopatření. Chata má 4 noclehárny se 40 postelími po Kč 5.—. Pokoje pro menší společnost může hospodář obstarat v sousední hájovně. Celá pense v zimě od 28 do 32 Kč. Je-li chata zavřena, dostaneme klíče v hájovně 100 kroků od chaty.

Adresa: Matašákova chata na Zverovke, p. p. Zuberec, Orava.

Informace OKČST, Dolný Kubín, jemuž chata patří.

Přístup ze Zuberce pěšky $1\frac{1}{2}$ hodiny nebo autem k hájovně na Brestové, odkud $\frac{3}{4}$ hodiny pěšky, povozem či saněmi; na silnici 5 minut od chaty.

Terén: chata stojí na velké louce s malým svahem. Poblíž jsou svahy vrchu Osobitě. Půl hodiny je do Látané doliny s mírnými svahy a pěkným sněhem. Z Látané doliny můžeme vystoupit na Zabrat, Rákon a Volovec (2065 m) se skvělým rozhledem. Na chatu pod Roháči je z M. chaty $1\frac{1}{2}$ až 2 hodiny.

Chata pod Roháči je ve výši 1400 m ve středu krásného lyžařského terénu při ústí Smutné doliny pod Roháčskými plesy. Patří OKČST v Dolný Kubíně. Je tam stálý hospodář, u kterého dostaneme dobré zaopatření. Chata má 2 budovy: v menší je kuchyně a obydlí hospodářovo, ve větší jsou 2 noclehárny a 2 menší pokoje celkem pro 40 osob. Nocleh stojí Kč 6.—, celá pense 28—30 Kč.

Adresa: Chata pod Roháči, p. p. Zuberec, Orava.

Přístup stejnou cestou jako k chatě na Zverovke, se silnice však odbočíme proti toku Roháčského potoka a dobrou lesní cestou za $1\frac{1}{2}$ až 2 hodiny vystoupíme k chatě. Na požádání pošle hospodář vůdce nebo nosiče.

Terén je nádherný. Nad chatou ústí Smutná dolina, ve které je sjezd od Smutného sedla z výše 2000 m na chatu. Za 20 minut od chaty vystoupíme k Roháčským plesům, u nichž je krásný cvičný terén s rozmanitými svahy ve výši 1700 m. Přes plesa dostaneme se do dlouhé Spálené doliny. Sjezdová horská tura je s Předního Zelena (2150 m), odkud je krásný rozhled na hřeben Lipt. Holí i Vysoké Tatry. Od chaty můžeme vystoupit také na Rákon a Volovec. Smutná dolina i Roháčská

Chaty Liptovských Holí: nahoře je dědina Zuberec, pod ní Matašákova chata na Zverovke a chata pod Roháči. — Dole je vrchol Osobitá, 1687 m (všechny obrázky Miroslav Karlíček).

pleša jsou sjízdná i za méně příznivého počasí, ostatní tury jen za příznivých podmínek. Sníh v okolí chaty je dobrý až do poloviny dubna, v dolinách do poloviny května.

Přechod hřebenem na Volovec do Jamnické doliny a k chatě v Račkovej dolině jen za velmi dobrých sněhových poměrů a jen pro zdatné lyžaře. S Rakonu můžeme navštívit polské útulny v Chocholovské dolině.

Chata v Račkovej dolině zpřístupňuje jižní svahy Liptovských Holí. Je postavena ve výši 920 m při ústí Račkovy a Jamnické doliny. Patří OKČST v Lipt. sv. Mikuláši. Má 6 pokojů se 20 lůžky po 8 Kč a 1 noclehárnu se 12 lůžky po 6 Kč. V zimě není pravidelně otevřena.

Informace podá Klub čs. turistů, odbor v Lipt. sv. Mikuláši nebo Jan Harich, Pribylina.

Přístup: rychlíkovou stanicí na trati Bohumín—Košice je Liptovský Hrádok, odkud je na chatu 3¹/₂ hod. přes Pribylinu, kam jede autobus. Osobní zastávka je Podtureň, odkud je na chatu 2³/₄ hodiny.

Terén. Chata je vhodným východiskem pro návštěvu vysoko položených závěrů obou dolin, kde je sníh poměrně nejdéle.

Přechod na severní stranu do chaty pod Roháči je bez horolezecké výzbroje velmi riskantní a možný jen přes Volovec a Rákon. Svahy nad Jamnickými plesy jsou velmi příkré; *pozor na laviny!*

Údolí.

Chata v Oraviciach ve výši 793 m je na sever od hlavní oblasti Roháčů. Má 2 noclehárny s 15 lůžky po Kč 4.—. Je otevřena celoročně, v nepřítomnosti správce je klíč v sousední hájovně. Je východiskem do okolních dolin i na polské Tatry. Do Zakopaného je 15 km. Patří Klubu čs. turistů, odbor v Tvrdošíně.

Dědiny *Zuberec* a *Habovka* jsou při cestě z Podbielu do Lipt. Holí. V Zuberci obstará ubytování v soukromí P. Magerčák, obchodník.

Všeobecně.

Liptovské Hole jsou překrásné a jen pro svoji odlehlost jsou nedostatečně známy a ceněny. Lyžařské tury v dolinách jsou i pro méně zdatné, ale vytrvalé lyžaře, horské tury jen pro dobré lyžaře. Nejkrásnější je pobyt na Lipt. Holích v předjaří. Okolí chaty pod Roháči patří k nejkrásnějším místům na slovenských horách. Bezpečné sjezdy v dolinách s bezvadným sněhem, i sjezdy po prudkých svazích horských úbočí vyrovnají se krásou vyhlášeným sjezdům zahraničím. Každý náš vyspělý lyžař by měl poznati Liptovské Hole, které považují za naše nejkrásnější hory.

Vrcholy Liptovských Holí: nahore je Volovec, dále sjezd s jeho vrcholu do Chocholovky, Roháč a závěr Jamnické doliny (dva hořejší obrázky M. Karlíček, dva dolejší F. Stejskal).

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1936

Jak se hlásilo na lyžařské soutěže ZOH 1936. — I.
Belgie: pánský sjezd a slalom.

Bulharsko: kombinace, 18 km, štafeta, dámský i pánský sjezd a slalom.

Československo: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafeta, dámský i pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Estonsko: 18 km, 50 km, dámský sjezd a slalom.

Finsko: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafeta, pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Francie: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafeta, pánský sjezd, a slalom, vojenská hlídka.

Holandsko: dámský sjezd a slalom.

Italie: kombinace, 18 km, 50 km, dámský i pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Japonsko: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafeta, pánský sjezd a slalom.

Jugoslavie: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafeta, pánský sjezd a slalom.

Kanada: kombinace, 18 km, štafeta, pánský sjezd a slalom.

Lotyšsko: 18 km, dámský sjezd a slalom.

Lucembursko: pánský sjezd a slalom.

Maďarsko: kombinace, 18 km, skok, dámský i pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Německo: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafety, dámský i pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Norsko: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafety, dámský i pánský sjezd a slalom.

Polsko: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafety, pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Rakousko: kombinace, 18 km, skok, štafety, dámský i pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Rumunsko: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafety, pánský sjezd a slalom.

Řecko: 18 km, 50 km, pánský sjezd a slalom.

Spojené státy: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafety, dámský i pánský sjezd a slalom.

Španělsko: 18 km, dámský sjezd a slalom.

Švédsko: kombinace, 18 km, skok, 50 km, štafety, pánský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Švýcarsko: kombinace, 18 km, skok, dámský sjezd a slalom, vojenská hlídka.

Turecko: 18 km, štafety, dámský i pánský sjezd a slalom.

Velká Británie: 18 km, skok, dámský i pánský sjezd a slalom.

(Výslovně upozorňujeme, že v oficiálních tabulkách není užíváno termínu „alpská kombinace“, nýbrž doslova označení „sjezd a slalom — páni, dámy“; naproti tomu klasická kombinace je označena „běh a skok kombinovaný“. Podle toho jsme přizpůsobili zde své označení.)

Jak se hlásilo na lyžařské soutěže ZOH 1936. — II.
Kombinace: Bulharsko, Československo, Finsko, Francie, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Kanada, Maďarsko, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, Švýcarsko, Spojené státy — 17.

18 km: Bulharsko, Československo, Estonsko, Finsko, Francie, Řecko, V. Británie, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Kanada, Lotyšsko, Maďarsko, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, Švýcarsko, Španělsko, Turecko, Spojené státy — 23.

Skok: Československo, Finsko, Francie, V. Británie, Japonsko, Jugoslavie, Maďarsko, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, Švýcarsko, Spojené státy — 15.

50 km: Československo, Estonsko, Finsko, Francie, Řecko, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Německo, Norsko, Polsko, Rumunsko, Švédsko, Spojené státy — 14.

Štafety: Bulharsko, Československo, Finsko, Francie, Japonsko, Jugoslavie, Kanada, Německo, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Švédsko, Turecko, Spojené státy — 15.

Dámský sjezd a slalom: Bulharsko, Československo, Estonsko, V. Británie, Holandsko, Itálie, Lotyšsko,

Vaše spokojenost závisí

NA SPRÁVNÉM VÝBĚRU LYŽAŘSKÝCH
POTŘEB. PŘENECHTE STAROST O TO
L. STEHLÍKOVI, KTERÝ VÁM DOBRĚ PORADÍ

Skauting,

PRAHA II., VODIČKOVA UL. 6 • TELEFON: 374-23

FOTO přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Maďarsko, Německo, Norsko, Rakousko, Švýcarsko, Španělsko, Turecko, Spojené státy — 15.

Pánský sjezd a slalom: Belgie, Bulharsko, Československo, Finsko, Francie, Řecko, V. Britanie, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Kanada, Lucembursko, Německo, Norsko, Rakousko, Polsko, Rumunsko, Švédsko, Turecko, Maďarsko, Spojené státy — 21.

Vojenské hlídky: Československo, Finsko, Francie, Itálie, Německo, Maďarsko, Polsko, Rakousko, Švédsko, Švýcarsko — 10.

K olympijské umělecké soutěži je dosud přihlášeno 11 států: Československo, Francie, Itálie, Japonsko, Jugoslavie, Maďarsko, Polsko, Rakousko, Španělsko, Švédsko a Spojené státy Severoamerické. Účast přislíbily dále Belgie, Finsko, Jihoafrická Unie, Lotyšsko, Lucembursko, Řecko a některé státy středoamerické. Obzvláště Japonsko zamýšlí přivést na výstavu obšířnou uměleckou sbírku 130 děl malířských a grafických, asi 30 sovkulptur a asi 15 děl stavitelského umění. Švédsko se zúčastní 20 až 25 sovkulpturami. V Římě bude uspořádána od ledna do března 1936 výstava sochařských, malířských a architektonických děl, která má býti jakousi přehlídkou pro olympijskou uměleckou soutěž. Současně mají býti uspořádány předběžné soutěže literárních a musikálních děl, jež přicházejí pro olympijskou soutěž v úvahu.

Jak staré jsou olympijské kruhy? Ještě při olympijských hrách ve Stockholmu 1912 neměla Olympiada vlastní Olympijské vlajky. Až roku 1914 navrhl baron Coubertin známý symbol do sebe vklíněných pěti kruhů v modré, černé, žluté, zelené a červené barvě na bílém poli. Jak známo, symbolisují olympijské kruhy olympijskou myšlenkou spojených všech pět dílů světa. Barva jednotlivých kruhů nemá s díly světa nic společného; nepředstavuje tudíž černý kruh Afriku, žlutý Asii atd. Baron Coubertin dal v r. 1914 zhotoviti v „Bon Marché“ vlastním nákladem 500 kusů těchto olympijských vlajek. Vlajka byla poprvé vztyčena 14. června 1914, v předvečer zahájení Olympijské-

ho kongresu v Paříži při oslavě, uspořádané hrabětem a hraběnkou de Berthier. 14. června doprovázela vlajka, nesena šesti skauty, presidenta Poincaré k jubilejní oslavě dvacátého výročí založení Olympijských her. Vlajka byla vztyčována při všech slavnostech, získala si velké oblíbení a mnoho účastníků kongresu si ji přivezlo z Paříže do své vlasti. — Ve světové válce, kdy bylo sídlo Mezinárodního olympijského komitétu přeloženo do Lausanne, vlála olympijská vlajka z lausannské radnice. Roku 1916 byla přenesena do San Franciscu, kde zdobila výstavu „Den Mezinárodního olympijského komitétu“. Olympijské barvy zavlály pak poprvé nad olympijskými závodníky při Olympijských hrách v Antverpách. Tehdy byla též zasvěcena belgickým olympijským výborem darovaná, krásně vyšívána atlasová vlajka. — V městě, kde se pořádaly poslední Olympijské hry je vlajka uložena a předána pak zemi, pořádající příští Olympijské hry. Nyní je v Los Angeles. John C. Porter přinese ji do Berlína, předá presidentu Mezinárodního olympijského výboru, hraběti Baillet-Latour, načež bude až do následujících Olympijských her uschována v Berlíně.

Zajímavý československý rekord. Zpravodaj Olympijských her, vydávaný v Berlíně organizačním komitétem O. H. a vycházející už delší dobu i v češtině, přináší v č. 26 přehled výsledků hlášení k soutěžím Zimních Olympijských Her. Sestavil je v tabulku, kde poslední tři rubriky jsou pro srovnání věnovány i poznámce, zda se dotčený stát zúčastnil i Zimních Her v Chamonix 1924, St. Moritz 1928 a Lake Placid 1932. Připojení těchto tří rubrik z nás dělá jakousi ojedinělou zvláštnost. Jsme totiž *jediným státem v této tabulce, jehož řádka je v každé rubrice vyplněna*, což znamená, že hlásíme nejen ke všem soutěžím ZOH 1936, ale že jsme se i všech dosavadních zimních her zúčastnili. To o sobě žádný jiný stát říci nemůže. Nejvíce nás v této tabulce ohrožuje Rakousko: to bylo také již na všech třech minulých Zimních Hrách, ale letos nehlásí 50 km. Tam má jeho řádka jedinou mezeru. Také

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS**, Praha - Liberec

1/3 zálohy

postačí Vám k nákupu nejmodernějšího fotografického přístroje Zeiss-Ikon neb kinoaparátu Ciné-Kodak.

Vyžádejte si ceník a naše výhodné splátkové podmínky!

SPECIÁLNÍ ZÁVOD PRO AMATÉRSKOU KINEMATOGRAFIÍ

FOTO WACHTL

PRAHA, Národní 26 - Senovážná 8 - Fochova 3

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

ODBOR PRAHA V PRAZE II., ŠKOLSKÁ ULICE 14. TELEFON 318-34

Německo má jedinou mezeru: hlásí sice na všechny soutěže letošních Her, ale nebylo r. 1924 v Chamoni. Také Spojené státy jsou mezi prvními: byly na všech dosavadních Hrách, ale letos neobsazují vojenskou hřídku a curling. — Zpravodaj Olympijských Her dostává do rukou statisíce sportovců a žurnalistů v celém světě. Pro nás je to pěkná čest a znamenitá propagace, že aspoň tady a v tomhle směru zaujímáme pevné první místo. V každém případě je to dobré vysvědčení naší sportovnosti. A také dobrou známkou na vysvědčení našeho Olympijského výboru a Svazu ly-

žařů. Naše mezinárodní lyžařská politika měla vždy pevnou linii a zachovává ji stále.

Švýcarští bobisté startují určitě v Garmischi. Vůdcem mužstva bude Albert Mayer z Montreux. Pojedou dva boby. Závodníci budou na místě trénovati již koncem ledna.

Německá vojenská hlídka byla pod vedením nadporučíka Badera a norského trenera Lingsoma v treningu v Allgäu; přestěhuje se co nejdříve do Garmische; treningu se zúčastní celkem 15 mužů.

Norská sjezdačka Jespersenová si zlámala nohu.

ZÁVODY

Český Ski Klub v Č. Budějovicích přinesl štafetou pozdrav Šumavy republice. Byla to dobrá myšlenka. Bohužel nebyla loni realizována, bylo mnoho úvah. I letos se provedení těžko rodilo. Před 28. říjnem napadl sníh, z Nové Peci bylo hlášeno 60 cm, z Plešného jezera ještě více. Na lyže to nebylo, na běh také ne. Ale přece padlo osvobozující slovo. Nic není tak odpuzujícího pro účastníky jakéhokoliv závodu, jako „pořádá se jenom v případě příznivého počasí“. Řekne-li se však: „za každého počasí“, pak účast je povinná, nikdo o ní neuvažuje, jede se. Celá trať z Plešného jezera, t. j. 73 km, byla rozdělena na úseky: Plešné jezero, Springer v Nové Peci, Černá Hůrka, Čertův Mlýn, Č. Krumlov, Kamenný Újezd, Čes. Budějovice. Na chatě u Plešného jezera byl ráno 28. října 1935 o 6. hodině odstartován první běžec: *na lyžích*. Se svítilnou za pasem, za tmy, deště a vichřice píchal dolů ke Springrům. Od Springrů střídali se do Černé Hůrky tři běžci. Byli jsme určeni do Černé Hůrky. Ráno v půl šesté, ve vichřici a přívalu vod scházeli jsme se v Lan-nové třídě, abychom v Černé Hůrce byli o 7.30. Počet běžců byl přesně stanoven a jeden se nedostavil. Ráno za takového počasí nebývá člověk shovívavě naložen. Zívá, v zádech mrazí a svět je černá beznaděj. Od-běhli jsme jeho 4 km sami. Dešť neustával, bláto stří-kalo a byl i sníh, vítr stlal nám větve na silnici. Dělali jsme, co jsme mohli, úsek v horách před Hořicemi byl

hezký kus práce. Ve třetím úseku scházel také jeden. Ale nevadilo, přidali jsme a odběhli štafetu i za něho, trati se natáhly, větve kosodřeviny od Plešného jezera bez zdržení putovala z ruky do ruky. Další úseky byly již v pořádku a tak o 11. hodině poslední běžec, doprovázen celou skupinou, kladl větve kleči a státní vlajku, hold českobudějovických lyžařů republice, na podstavce pomníku plukovníka Ševce. Podnik se vy-dařil přes krajně nepříznivé počasí. Bohatě zkušenosti budou využity při příštích bězích z Plešného jezera, neboť nepochybujeme, že tento štafetový běh stane se tradičním.

Frojda.

Lesní běh v Měchenicích. 6. října konal se v Bojov-ském údolí 12. ročník populárního běhu pražské župy. Proti tradici prohrěšilo se jen počasí. Nebylo tradičního sluníčka, ale za to přesně v 10 hod., při startu prvního závodníka, spustil se silný liják. Organizace závodu byla velmi dobrá. Trať byla dosti obtížná, ale průběh hladký. Nevzdal se nikdo. Ženy a žáci běželi 2 km, dorost 4 km a muži 8 km. Startovalo 50 závodníků ze 70 přihlášených.

* Putovní cenu Komárkovu obhájil K. Bloman z K. L. V. Nejlepšího času dne na 8 km docílil Malý z L. K. Vys. Sp., který však nestartoval loni na veřejných lyžařských závodech a tím ztratil nárok na dobytí pu-tovní ceny. Pěkně běžela Lelková ze Slavie a Fojtí-ková z K. L. V.

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

Mažte jen „ENO“ vosky

DOPORUČENÉ SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

Výsledky:

Ženy, 2 km: 1/1 Lelková, Slavia, 9.29; 2/3 Fojtová, KLV., 3/4 Boháčková B+B.

Žáci, 2 km: 1/2 Kutina Václ., Vočko, 9.32; 2. Jonák Boh., KLV.; 3. Kožený Olaf, Slavia.

II. tř., 8 km: Malý, LKVS., 28.14; 2/2 Bloman Karel, 28.27; 3/3 Wotava Zd., KLV., 28.50; 4/5 Kraus Jar., KČST P.; 5/6 Mottl Václ., Vočko; 6/7, 7/8 Hesoun B., Vočko, Škrdlant, Vočko; 8/9 Pařík A., KLV.; 9/11 Worzfels, Sparta, 30.45.

III. tř., 8 km: 1/12 Švejdar Kar., KLV.; 30.58; 2/25 Šmatlák, Vočko,

St. A, 8 km: 1/4 Cígener, KLV., 28.54; 2/10 Novotný Vl., KLV.; 3/22 Dr. Šule, LTC Pha.

St. B, 8 km: 1/17 Adámek, Slavia, 33.26.

Hosté, 8 km: Balcar, ČVK., 31.16; Hrabák Eda (boxer), 34.39; Cetl; Novotný (vojín).

Prespolní běh Lyžařského klubu Brouk a Babka, Praha, konal se v neděli 20. října 1935 v Kunicích u Stránčic. U startu shromáždilo se celkem 40 startujících. *Výsledky: Ženy, 2 km:* 1. Langeová Hilda, 9 : 25 min., 2. Vobližová Ela, 3. Warausová Zdena.

Dorost: 1. Kodýtek Karel, 8 : 24, 2. Hospodský Václav.

II. třída, 5 km: 1. Škrdlant Zdeněk, 16 : 11 min., 2. Tolar Jiří, 3. Lust Josef. *III. třída:* 1. Šebek Josef

15 : 58 min. *Třída starší A:* 1. Vondráček Václav 19 : 29 min. *Třída starší B:* 1. Bomba Josef 22 : 23 min. Závod měl velmi zdařilý průběh a řídil jej soudce Pražské župy pan Bolomský. Před zahájením byla vztyčena státní vlajka.

Předvánoční a vánoční lyžařské závodní období celkem dobře proběhlo. Obleva, dostavivší se po svátcích a neúprosně pokračující až do třech králů, učinila v závodní činnosti důkladné škrty na všech horách.

Umíte se správně namazat? Pak samozřejmě používáte jen krém Grado. Když se jím namažete, můžete jezdit v prudkém horském sluníčku i v ledové vánici — Vaše pleť neutrpí, rychle a krásně zhnědne. Nezapomeňte : Grado sportovní krém s hojivým účinkem.

Do chlebníku něco na zub. Kus slaniny, trochu sušeného ovoce, čokoládu. A také Thymolin ! Ten s sebou jede po každé na hory — aby si zuby nemyslily, že je chceme přes neděli o nějaké to čištění ošidit !

„Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — ZPRAVODAJSKOU ÚSTŘEDNŮ, telefon : *410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Při zavolání z jiné telefonní stanice zaplatíte poplatek 1 Kč složenkou, kterou Vám ZÚ zašle. — Viz insert.“

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

CINÉ
Kodak

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování.

ŽUPY A KLUBY

Západočeská župa. 10. listopadu konala svoji XVII. řádnou valnou schůzi nejstarší župa Svazu Lyžařů — župa západočeská, která tím ukončila 23. rok svého trvání. Schůzi zahájil a velmi dobře řídil dlouholetý její předseda MUDr. A. Čípera, který ve svém zahajovacím projevu vzpomněl zesnulých, zejména náčelníka domažlických Sněhařů Wimmera, Sienavského, rady Kocka a vylíčil značnou a dobrou práci Svazu Lyžařů pro propagaci naší vlasti za hranicemi. Po přečtení zápisu XVI. valné hromady zapisovatelem Láskou přikročeno ke zprávám funkcionářů; zprávu jednatelskou podal O. Řezáč: snaha župy jest, aby opatřila členstvu, sdruženému v klubech, levné cestování na hory. Snaha tato loňského roku byla nedostatečně v klubech podporována; bylo možno pro nedostatek zájmu vypraviti jen 4 zvláštní vlaky (jízdenka Kč 28.10). Celkem bylo dopraveno těmito vlaky 1.816 lyžařů. Letošního roku bylo docíleno, že župě byl svěřen prodej cenin Svazem Lyžařů, čímž konečně docílila župa těsnější spolupráce s kluby. V sezoně 1934/5 sdružovala župa 20 klubů (vystoupily dva kluby) s počtem 1286 členů, oproti 1151 v sezoně 1933/34. Největším klubem v župě jest Lyžařský odbor KČST Plzeň se 663 členy, následuje S. K. Sněhaři, Domažlice 160, Český Ski Klub, Plzeň 153, S. K. Olympia, Plzeň 54, S. K. Sparta, Plzeň 51, S. K. Plzeň 45, ZLK, Plzeň 38, Lázeňský spolek, Česká Kubice 38, L. K. Brouk a Babka, Plzeň 26, ČSS 22 Lyžaři-Klatovy 12, ČOT, Plzeň 10, K. A. Žižka 6, KČT Strakonice 5, KČT Zbiroh 2 a KČT Rokycany 1. Celkem bylo registrováno členů, akademiků a dorostu dohromady 1286. Odeslaných dopisů celkem 88, přijatých 265, zpráv o podnikcích župy v denním tisku 94. Schůzi konala župa 7. Vlastní podniky župy byly 2 sportovní a 1 výchovný, přespolních běhů bylo celkem 5 (1 župní, 4 klubové), závodů na lyžích bylo celkem 15 (z toho 2 župní a 13 klubových). — Zprávu o technickém vedení župy a technických odborech župy podal župní náčelník Norbert Lang, který se zmínil o úspěších našich západočeských závodníků na mezinárodních závodech v Tatrách a župních podnikcích; přeborníkem župy jest pro sezonu 1934/5 Svatoš, Sněhaři, Domažlice, přeborníkem dorostu Fr. Binder, S. K. Olympia, Plzeň. Cvičitelství odbor uspořádal cvičitelské zkoušky 27./I.; titul cvičitele získalo 8 vedoucích župy. Celkový počet cvičitelů v župě jest 34;

pro nečinnost vyřazeno 25 cvičitelů. Pro dorost uspořádán kurs od 31./I.—6./II. pod vedením cvičitelů Krofta, Kůse a Vejšického. Soudců v župě jest 7 a 13 měřičů; registrovaných závodníků má župa 230. Letošního roku velmi překvapila zpráva pokladní, kterou přednesl St. Kůstka; letošního roku vykazuje zvýšené příjmy. Po vyčerpání zpráv funkcionářů poděkoval předseda všem činovníkům za jejich práci a přednesl referát o němém značení šumavských cest, ke kterému má býti v nejbližší době přikročeno. Ve volbách, které byly provedeny aklamací, zvolen stejný výbor jako loňského roku, který je nejlepší zárukou, že práce župy povede dále k prospěchu západočeského lyžařství. Předseda MUDr. A. Čípera, Český Ski Klub, Plzeň, místopředseda prof. J. Dewetter, Lyžaři KČST, Plzeň, jednatel O. Řezáč, S. K. Plzeň, náčelník N. Lang, Český Ski Klub, Plzeň, pokladník St. Kůstka, S. K. Sparta, Plzeň, členové výboru: Jan Janda, S. K. Olympia, Plzeň, JUC. A. Zendulka, S. K. Sněhaři, Domažlice, J. Černý, Lyžaři KČST, Plzeň, Karel Nejd, ČSS, Plzeň, Ladislav Zedlo, ZLK, Plzeň, E. Malcher, Lyžaři KČST, Plzeň, náhradníci: J. Wolf, L. K. Brouk a Babka, Plzeň, K. Čihař, S. K. Plzeň, F. Lásk, Lyžaři KČST, Plzeň, M. Vrána, S. K. Sparta, Plzeň, J. Pacalt, Lyžaři, KČST, Plzeň, J. Jirka, S. K. Olympia, Plzeň, dozorcí výbor: disp. A. Vošta, L. K. Brouk a Babka, Plzeň, V. Kučera, Český Ski Klub, Plzeň a K. Vavřík, S. K. Olympia. Před ukončením valné hromady podal velmi obšírný referát o lyžařských vlcích místopředseda prof. Dewetter. Valnou schůzi pak ukončil předseda poděkováním dennímu tisku za jeho podporu.

Český spolek pro zimní sporty v Praze konal dne 6. prosince 1935 valnou hromadu; zvolil předsedou Ing. Josefa Jílka a správní výbor, který ustanovil ze svého středu místopředsedy K. Kabelku a Ing. J. Huleše, jednatele J. Papeže a JUDr. F. Janouška, pokladníkem prof. Ing. Dra V. Jareše, účetním a zapisovatelem Fr. Davida, matrikářem Vlad. Bohdana, archivářem MUDr. K. Eichnera, náčelníkem Ing. C. M. Šimka a místonáčelníkem Ing. M. Technika.

Skiklub Banská Bystrica vypracoval se úsilivnou prací svých funkcionářů na prvé místo mezi slovenskými lyžařskými kluby a jeho valného shromáždění, konaného koncem listopadu, zúčastnil se velký počet členstva, které se zájmem vyslechlo zprávy. V letošni

Bildsteinův napinač

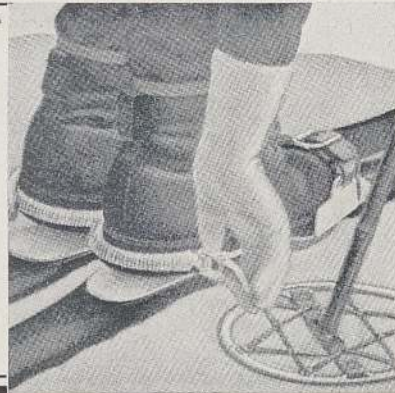
VÁZÁNÍ DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

Pro skok, běh, slalom a sjezdy. Měkký, souměrný tah vázání a ochrana běžce proti zranění nohy. Nejlepší pérový materiál, který se ani při nejnižší teplotě neláme. — Velmi snadné připínání a veliká možnost přizpůsobení každé velikosti bot. Dlouhá náponka, tudíž snadné zapínání.

V Ý R O B A A P R O D E J P R O Č . S . R .

MAT. SALCHER A SYNOVÉ akc. spol. Bílovec Č. S. R.

sezóně bude dostaven a dán do užívání nový cvičný můstek v Laskomerské dolině, který bude dovolovati skoky do 40ti metrů. V minulé sezóně měl Skiklub na 60 závodníků, kteří s úspěchem startovali na 10 závodech. Poněvadž letošního roku konají se v Banské Bystrici dva velké podniky, přebory KČST a II. zimní světové hry židovské, nekoná Skiklub žádné veřejné závody, věnuje se však tím více vnitřní práci pro své členstvo a výchově dorostenců. Do nastávající sezóny vstupuje Skiklub ochuzen o několik obětavých pracovníků, kteří byli přeloženi z Banské Bystrice. Je to v prvé řadě místopředseda pplk. gen. št. Mir. Regentík, který odešel do Hranic, Franta Barborka, který odešel rovněž na Moravu a ing. Šubrt, místonáčelník, který odešel do Č. Budějovic. Všechny těchto pracovníků bylo na valné hromadě vzpomenuáno a vzdán jim dík. Odchodem jejich uprázdnilo se ve výboru několik míst, která musela býti doplněna. Čestný výbor byl doplněn ing. Zimmermannem, dr. Mil. Úlehrou a plk. Sloupem. Předsednictvo zůstalo nezměněno: předsedou ing. Ladislav Reiss, náčelníkem prof. J. Koudelka, pokladníkem K. Reinhardt, jednatelem Ludo Matušik, klubovým lékařem dr. L. Nábělek. Místopředsedou klubu místo pplk. Regentíka byl zvolen Václav Kocum, do výboru pak z nových členů byli štkpt. Bouzek, štkpt. Schieberle, Karel Kocum, ing. S. Novák a J. Ružinský. V neděli po valném shromáždění bylo v místním kině dopoledne uspořádáno Skiklubem filmové matiné na kterém byli promítány dva lyžařské filmy: Kouzlo lyží a hor a Závody FIS. Účast obecnstva

byla ohromná; svědčí o zájmu, jakému se v Banské Bystrici lyžařství těší.

S. K. Plzeň. 29. listopadu konal jeden z nejstarších lyžařských klubů západočeských Odbor pro zimní sporty S. K. Plzeň svojí XXXI. valnou hromadu. Zahájil a řídil ji v přátelském duchu předseda Arnošt Profes. Zprávu jednatelskou, pojednávající o uplynulé sezóně a probírající činnost odboru, podal M. Bursa; zprávu pokladní, která vykazuje dobrou finanční situaci odboru, podal dlouholetý pokladník V. Vlach; zprávu náčelnickou přednesl náčelník K. Čihař; další zprávu podal revisitář odboru Raška. Po zprávě revisorů účtů, přednesenou dir. O. Wieserem, schváleno udělení absolutorium odstupujícímu výboru. Před volbami učinil velmi pěkný přátelský projev župní náčelník Norbert Lang za Český Ski Klub, Plzeň; apeloval na spolupráci mezi odborem S. K. Plzeň a Českým Ski Klubem jako tomu bylo v dřívějších dobách. Zpráva župního náčelníka byla velmi mile přijata. Členské příspěvky jako v minulé sezóně: pro členy Kč 10.—, dorost Kč 3.—, akademici Kč 4.—. Ve volbách, které provedeny aklamací, zvolen téměř dosavadní výbor odboru, jenž jistě jest dokonalou zárukou, že práce odboru půjde i nadále v kolejích, které určili jeho zakladatelé v roce 1904. Předsedou zvolen Arnošt Profes, místopředsedy pplk. Knetl a řed. Jašek, členy výboru Modr, Vlach, Ing. Fügner, Raška, Čihař, Bursa, Kankrlík, Kunc a Řezáč, revisory účtů Brandt a Klier, delegáty do župy Čihař a Řezáč, delegáty do ústředí klubu předseda Profes a Řezáč. Tím byl program valné

ROTTEFELLA

BROR-WITH's závodní norské vázání

VeluS

lyžařské hole pro turistiku, běh a sjezd, doporučené Svazem lyžařů RČS.

ANTON BERG'S

norské lyžařské vosky

VeluS

lyžařské kamaše v deseti různých barvách

H O V D E S K I

ručně pracované norské lyže pro turistiku, závod a skok

Generální zastoupení a sklad pro RČS:

S P O R T K O P E C K Ý,

PRAHA II., JUNGMANNOVA TŘÍDA 1 • TELEFON Č. 23469

(Prodej pouze ve velkém).

hromady vyčerpán; po volných návrzích valná hromada ukončena zapěním klubové hymny kvartetem „houloubků“ za řízení čestného předsedy odboru Dr. O. Pivoňky „Vy hory nebetyně“. Po ukončení valné hromady ihned konána ustavující schůze výboru a zvoleni: náčelníkem K. Čihař, pokladníkem M. Bursa, jednatelem O. Řezáč, rekvizitářem E. Raška, vedoucím dorostu A. Kankrlík, členy výboru Vlach, Modr, Ing. Fügner a Kunc.

Lyžařský klub v Olomouci konal svoji XI. řádnou valnou hromadu v pondělí 9. prosince 1935 za velmi pěkné účasti členstva a hostů. Valná hromada měla klidný a důstojný průběh a ze zpráv funkcionářů bylo

zřejmo, že klub spěje opět k těm metám, které si jeho zakladatelé vytkli. Do nového výboru zvoleni byli opět osvědčení a nadšení pracovníci. Předsedou klubu zvolen opět zkušený „lodivod“ a mecenáš dr. Jiří Drábek, I. místopředsedou MUDr. Alois Roztomilý, II. místopředsedou pí Hel. Fröhlichová, jednatelem Jan Macháček, náčelníkem Leopold Plasgura, pokladníkem Josef Lukáš, hospodářem Rupert Kytka, zapisovatelem Míla Dobrovská, Dále zvoleni Adolf Novotný, Alois Mastík, Láďa Dohnal, Martin Basl, náhradníci Milada Janošová, J. Domes, Bohuslav Alka, František ŠmolDas.

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Bohumil Zadák: Základy lyžařství. Učební osnova Svazu lyžařů RČS. Spolupracovali Jiří Jelínek, Franta Příbýl a Jan Řihánek. Schválil Cvičitel'ský odbor Technického sboru Svazu lyžařů. Redakci a grafickou úpravu provedl Josef Kalíbera. Pérovky kreslil Franta Příbýl. Autotypie z filmu Kouzlo lyží a hor, natáčeného V. Vichem v režii Masarykova lidového hromadného ústavu za spolupráce Svazu lyžařů. Vydal Svaz lyžařů republiky Československé, Praha II., Žitná 14. Vytiskl písmem „Ideál“ Dr. Ed. Grégr a syn v Praze, 1936.

Tak zní titul a tiráž tolik očekávané knihy. Byla napsána po důkladném rozmyšlení, byla důkladně probrána, prodebatována, opravována a zdokonalována, byla důkladně vystylisována. Je to poctivě udělaná knížka. Ani jediný názor, v ní vyslovený, není pouhým osobním vlastnictvím autorovým; vše je schváleno (t. j. propracováno, ne jen přečteno, nebo snad dokonce jen bez čtení aprobováno) plnem Cvičitel'ského odboru Svazu lyžařů. Autor i jeho hlavní spolupracovníci měli do poslední chvíle pečlivý dozor nad dílem. Nebylo nic obětováno času. Kniha není žádným lyrickým výletem; je to přísně technická věc velké tělovýchovné hodnoty. V naší malé lyžařské literatuře nemáme dosud tak systematického díla. Je zatím naší nejlepší lyžařskou knihou. Je skvělou učební osnovou, vystihující plně dnešní stav lyžařské techniky.

Kniha má sedm hlavních částí: I. *Názvosloví*. — II. *Průprava* (A. Připínání a odpínání lyží. — B. Průprava na sněhu v rovině). — III. *Jízda na lyžích v rovině*.

— IV. *Obraty na rovině*. — V. *Výstupy*. — VI. *Sjezdy*. — VII. *Změny směru a zastavování* (A. Přeslapování. — B. Přivratný oblouk. — C. Kristianie. — D. Telemark. — E. Přeskok. — F. Terénní skok). — Obsahuje kromě názvoslovné kapitoly (která není číslována), celkem 87 číslovaných odstavců s popisy cviků, má dále 28 kreslených obrázků a schemat a 14 příloh se sestavami hlavních lyžařských pohybů, pořízenými filmovou cestou; je to celkem 85 výstižných posílených snímků.

Cena této knihy, jež byla vydána pouze ve vkusné a praktické celoplátěné a poctivé vazbě je Kč 12.—, pro cvičitele a vedoucí Kč 8.—. Expeduje ji Svaz lyžařů.

Lyžař v sezoně 1935—1936 je dobrá a praktická knížka a bude ještě lepší, až bude moci její redaktor — Ing. V. Macháček — věnovati onu energii, kterou musil vyvinouti ke stvoření knížky, jejímu obsahovému a informačnímu zdokonalení. Za nejcennější část publikace považujeme lyžařský kalendář (přesto, že rozměry zimy v něm dovedou leckdy udělat důkladné změny) a ostatní informační stati, na př. seznamy relací, pojištění, seznamy soudcovské, cvičitel'ské, praktické pokyny atd. Část geografickou bylo ovšem nutno omeziti na nejmenší míru, neboť při širším měřítku vyrostla by kniha v důkladný svazek. Tato část má i ve svém telegrafickém vzezření určité výhody. Většinou však každý, kdo potřebuje informace o krajině, sáhne po speciálním průvodci, detailně zpracovaném. A těch je dnes už hodně a velmi dobrých. Snad by

LYŽE

VÁZÁNÍ, HOLE, SÁNKY,
HOCKEYOVÉ HOLE

Je mnoho výrobců lyží - zkuste to však s námi!
Jsme odborný závod a máme 41 let zkušeností!

H. MEČÍŘ

A SPOL., JILEMNICE

Pište o ceník! • Klubům sleva!

bylo skoro lépe v příštím vydání věnovati tento prostor praktickým informacím, seznamu klubů, adresám jednatelů, adresáři horských bud a hotelů, horskému telef. seznamu, značení, materiálu, seznamu lyžařské literatury atd.. Redaktor správně žádá na str. 72 o náměty: zde má tedy jeden od nás. — Knížku jako celek upřímně pochvalujeme.

Krásy Slovenska (se stálou přílohou Vysoké Tatry) je velmi krásný a znamenitě redigovaný list, jehož obsah i úprava vás musí zaujmout. Propagačně velmi cenným je resumé obsahu každého čísla (na druhé straně obálky) v polštině, němčině a francouzštině. Za 30 Kč dostanete 10 čísel do roka na pěkném křídovém papíře a s mnoha krásnými obrázky.

Dělnický turista, list Svazu čsl. dělnických turistů, cituje v č. 4. roč. XV. podstatnou část našeho článku „Myslit dopředu“ z č. 7. loňského ročníku a vážně se zabývá našimi vývody, pokud se týkaly otázky mladého administrativního dorostu. Je přesvědčen, že mezi dělnickou mládeží najde se i pro tento obor sportovní práce dosti vhodných lidí. — Rádi bychom to viděli. Demokratická podstata našeho sportu umožňuje práci každému, kdo je schopen. Ale bohužel i dělnická sportovní mládež — a ta zejména — směřuje také víc k „akei“, ven, na vzduch, na hory, na hřiště, na řeku. Ani jí se nechce k „zelenému stolu“. Funkcionářství má dnes bohužel pramalý kurs. Mladí lidé raději zápolí dnes na závodní dráze, než na schůzi.

Tělesná výchova mládeže, nezávislý list pro vychovatele mládeže, vycházející v Brně, je velmi dobrý odborný časopis. Tím víc překvapuje, že v č. 1. roč. VI. na str. 25. přináší dvě hrubé chyby vlajkovačů. Na obr. 18. je správně nakreslena státní vlajka na vrcholu stožáru. Ale obr. 17. je hrubý omyl: korouhev!! Naše úřední vlajkové předpisy, ani mezinárodní usance neznají žádnou korouhev; namalován je tam právě ten nesmysl na příčném rahně, proti němuž se dnes ze všech sil bojuje. — Také obr. 16. (prapor) je chybný. Prapor nikdy nevlaje se svislé žerdí, nýbrž jen s vodorovné dolů. A na obrázku zapomněl autor vůbec na modrý klín, který musí i prapor přece mít.

Zájem Francouzů o Podkarpatskou Rus je krásně vyjádřen vydáním knihy *La Ruthénie Subcarpathique*. Autorem je René Martel. Vyšlo v Paříži, nakl. Paul Hartmann (V., Rue Cujas 11.). Kniha má skoro 190 stran a několik map.

L'Esquí (Revista editada pel „Club d'esqui de Catalunya“). Katalánští lyžaři v Barceloně založili nový lyžařský list, jehož prvé číslo, prvotřídně vybavené, zaslali i nám (adresa byla bez chyby!) se žádostí o výměnu za Zimní Sport. List vychází ve formátu na výšku o málo menším našeho, má velmi pěknou fotografickou obálku na tuhém papíře, uvnitř kvalitní křídový papír, černý tisk, moderní groteskové typy, velmi vkusnou úpravu. Obsah je bohatý a všestranný. Svůj zájem věnuje list správně převážně technickým otázkám (plynulá kristianie!) a reportáži. Lyriku a snění mezi smrč-

Specielní bluzy do fukěře!

Tato speciální norská bluzy s kapucí, zhotovená z bal. hedvábí, s praktickým pouzdem, je nezbytná pro každého lyžaře, turistu i závodníka.

SPORT STRNIŠTĚ Y. M. C. A. Kč 85,-
PRAHA II., POŘÍČ 12. TELEFON ČÍS. 24888
Sklad lyží nejnovějších vzorů

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE

A LYŽAŘSKÉ VOSKY JEN U FIRMY:
SPORT KOPŘIVA
BRNO, MASARYKOVA 2

Kosmoplast

ideální rychloobvaz

První odborný závod v Dejvicích

SPORT - JANDOVÁ - DEJVICE
na Hutích, č. 3 n., telefon 734-63
vyhoví Vám v každém směru odborně a levně

AUTOCHLADIČE

všech značek vyrábí a opravuje
V. CHYTIL, PRAHA-NUSLE, Oldřichova 37, telef. 547-79.
Mrazuvzdorné náplně do chladičů.

Na omrzliny i zastaralé
GERLACHOVKA Kč 6,-
v lékárnách a drogeriích neb

G. JAVŮREK, PRAHA XI.,
Mladoňovicova č. 11. Tel. 350-62

PRAŽSKÉ ZÁVODNÍ tělocvičné PRAHA - KUNRATICE • NÁŘADÍ PODLE ČOS. VÁS VÝROBCE ADAM • Telefon číslo 570-15 • Neomezená záruka.

LYŽAŘI

STAV SNĚHU SDĚLÍ Z D A R M A

na dotaz z pouličních telefon. budek

Z Ú — Z PRAVODAJSKÁ
ÚSTŘEDNA - Tel. *410-41

Vymázl jste se již někdy na lyžích?

Nemějte strachu, že se zraníte o fotonádobu při pádu.

BALDINA v kapse jest skladná. Jest to ideální malá fotokomora pro normální kinofilm; 36 snímků rozměru 24 × 36 mm od světelnosti 1:4,5 až 1:2.

Informace v každém odborném fotozávodě, aneb přímo u firmy

BEDŘICH KUH, Praha I., U radnice 11

Sportovci žádejte výhradně ručně zpracovanou obuv.

K dostání ve všech odborných závodech.

František Hanuš tovární výroba speciální sportovní obuvi

Praha-Bubeneč, Vítězné nám. 820. Telefon 701-23.

Cukrárna KERNER HARRACHOV

Doporučuje své denně čerstvé pečivo dobře známé jakosti • Velký výběr bonbonů a čokolády • U cvičných luk

DROGERIE „KRAKONOŠ“

BEDŘICH JÄCKL

Harrachov • Nový Svět

Barvy a chemikálie

Augusta Göbla synové

MECHANICKO-UMĚLECKÁ TOVÁRNA STUH

Velký Šenov ČSR.

specialita:

UMĚLECKY TKANÉ ETIKETY
ODZNAKY, TOVÁRNÍ ZNAČKY
LEMOVKY OZDOBNÉ

ky přenechal jiným. S Katalánci nás vízí dávné přátelské styky (řed. R. Pilát, Klub alpistů čsl., Čes. Ski klub Praha). Přejeme mnoho zdaru jejich novému listu a úspěch jejich lyžařským snahám.

Gerald Seligman: Snow Structure and Ski-fields (vyšlo u Macmillan and Co. v Londýně). Je to ohromná práce o formách sněhu, jeho složení, soudržnosti, změnách, jeho pohybu, závějích, návějích, lavinách atd. atd. Sta snímků, často mikroskopických, sta nákrešů provází toto dílo, jež vycházelo původně jako předlouhé články v „British Ski Year Book“ 1932, 1933 a 1934 na celých stovkách stránek. Není to ovšem žádné povídání, nýbrž práce vědecká, zkušenostmi prokládaná a nesčetnými doklady provázená. U nás nikdy nic takového mít nebudeme. Nikdo by tu práci nezaplátl. Je to práce typicky anglická: důkladná. I autor je typ svého národa: napsal svému klubu pro klubovní časopis „Ski Notes and Queries“ jako doporučení své knihy větu: *tato kniha ukázala své obdivuhodné hodnoty: přechásto jsem nad ní upadl do spánku.* A to se rozumí: redakce se toho chytla a nadepsala článek, v němž knihu doporučuje: *Nový uspávací prostředek.* — Tohle dovedou jen Angličani. U nás by něco takového autor o sobě vůbec nenapsal. A kdyby mu to redakce přece provedla, důkladně by ji žaloval. V tomhle jsme za Angličany tisíce honů.

Peter Lunn: High-Speed Skiing (vyšlo u Methuen and Co., London). Autorem je syn známého anglického slalom-fanatika Arnolda Lunna. Tím je řečeno vše o obsahu knihy. Je to anglicko-švýcarské kredo velkých rychlostí a plynulých kristiání. Knihu jsme neviděli. Recenzi čerpáme z anglického „Ski Notes a Queries“ č. 58, kde posudek končí opět anglickým humorem: „Ale, oh! Petře Lunne, co řekne Otec až přijde domů a zjistí, že jsi vynechal pomlčku (-) ve slově *skiing*?“

Vzornou závodnickou příručku, obsahující všechny potřebné technické pokyny vydal právě švýcarský lyžařský svaz německy a francouzsky. Nejbohatší je kapitola běhů, ale i všechny ostatní disciplíny jsou tam tak prakticky probrány, že prý i samouk se může podle této knihy stát závodníkem. Jakým, to švýcarský svaz nepraví.

Ročenka 1935 Švýcarského lyžařského svazu nedávno vyšla. Je to velmi krásná knížka formátu asi 18 × 26 o 180 stranách. Je bohatě proložena nejen výbornými kreslenými obrazy, ale i znamenitými barevnými reprodukcemi a zejména krásnými hlubotiskovými přílohami. V těchto převládá drtivě krajinový tón, kdežto pohyb je vyjadřován kresbou a malbou. Je to zajímavý poznatek. A to nelze přece ve Švýcarsku mluvit o nedostatku pohybových fotografií. — Užito je jako obvykle tři jazyků: převládá němčina, v menšině je francouzština a nejméně je italština. — Kniha je pochopitelně všestranná: Topografie, náladové věci, vzpomínky, črty a popisy, vedle materiálu organizačního a ryze sportovního, přehledy, zprávy, seznamy, statistiky. — Velmi pěkné dílo. Sluší se ovšem připomenout, že Švýcaři mají jen velmi chudý oficiální lyžařský list, omezující se ponejvíce jen na organizační stránku, téměř bez obrázků. Nedostatek listu nahrazují každoročně výbornou ročenkou. Pravděpodobně jim tento způsob víc vyhovuje.

Helset et Straumann : Développement du saut à ski. Vydal oficiálně švýcarský lyžařský svaz v Bernu. Znamení tato knížka světových odborníků lyžařského skoku stojí jen 1 šv. frank. (SSV., Bern, Schanzenstrasse 1.)

Guide officiel suisse du tourisme à ski vydal švýcarský lyžařský svaz (SSV., Bern, Schanzenstrasse 1); pro nečleny cena 6.50 šv. fr.

Emil Dowisch : Schach dem Skiunfall. H. Kapri, Wien, 200 stran. Autor má na mušce zejména alpská nebezpečí. Kdo nás konečně naučí *mat* nehodám?

Walther Flaig : Lawinen! 120 obrázků, tabulek a map doprovází toto obsažné a vyčerpávající dílo o alpských lavinách. Autor rozeznává 11 speciálních druhů lavin. Kniha není jen suchým vědeckým dílem. Psána je na osnově skutečných příběhů.

Hannes Schneider : Auf Ski in Japan. Tyrolia-Verlag, Innsbruck. Méně lyžařská, více cestovní literatura. Více kuriosní zábavy než lyžařských poučení.

Ernst Baumann : Meine Berge, meine Kamera. Vydalo knihupectví Dra Waltera Heeringa v Harzburgu. 127 stran, ohromný počet skvělých obrázků v hlubotisku.

Zmizeli jsme, nevědí o nás. „Winter, úřední list DSV, ilustrovaný časopis pro zimní život, sport na sněhu a ledu a pro zimní cestování“, jak zní jeho epický titul, uveřejňuje již v řadě čísel termínovou listinu zahraničních závodních podniků. Marně tam hledáte nějaký náš termín přesto, že čtyři naše mezinárodní termíny přinesl oběžník FIS, rozeslaný všem členům FIS. Pro Winter neexistujeme, aspoň nikoli v pozitivním smyslu. Je-li ovšem příležitost se o nás otřít, vědí o nás dobře. Měli jsme již řadu let své názory o problematické objektivnosti redakce tohoto listu vůči nám, ale dovedli jsme je zapomenouti, kdykoliv šlo o to, ukázat dobrou vůli. Zejména jsme na vše (a nebylo toho málo) zapomněli před závody FIS, jež jsme v minulé sezoně pořádali v Tatrách. Ještě nebyly tenkrát závody zahájeny a už jsme se přesvědčili o tom, že v tomhle směru jsme chybili. A to, co následovalo, byly jen další důkazy, že se dobrá vůle na téhle straně nevyplácí. Chování Wintru, jeho nakladatelství i redakce, vůči nám při zahájení letošní sezony nám však kategoričtěji prikazuje nezapomenout už nikdy. Nechceme se tu rozepsat o tom, co nám vydavatelstvo W. napsalo ve věci našeho listu, nebudeme tu rozbírat fakt, že z mezinárodní termínové listiny škrtná pro své čtenáře podniky československé (nikoliv ovšem HDW, což si také nutno pamatovat), nebudeme tu litovat svého hostitelského omylu, nebudeme už o Wintru, jehož

Na závodech
a při sportu vůbec je bezpodmínečně třeba
rychle a vydatně posilujícího nápoje.
Zkušeni sportovci pijí

OVOMALTINE

levnější: Kč 8.— 15.— 28.—

úroveň ostatně v posledních letech viditelně klesá, ztratí dalších slov. Všechno si to vryváme v paměť. Příležitost ještě přijde.

Rakouský lyžařský list „Der Ski, zugleich Sport im Winter“, oficiální časopis rakouského lyžařského svazu je svým zjevem mnoho dlužen oné světové kvalitě, kterou má rakouské lyžařství. Úpravou i obsahem. Patrně konkurence mnichovského „Wintru“ a jiných tisků. O československém lyžařství snaží se — podobně jako jeho mnichovský konkurent — vědět co nejméně.

Wintersport se jmenuje oficiální list HDW, vycházející v Jablonci n. N. za redakce F. Priebsche. Zlepšil letos trochu svoji obálku, jinak zachovává i v tomto svém třetím ročníku svoji konservativní úpravu i náplň. Překvapuje to právě u Němců, přátel pokroku a moderny. Nevíme, jak se listu finančně daří. Přejeme mu kolegiálně a upřímně zdar a úspěch.

NAVŠTIVTE NAŠE HORY

HOTEL - PENSIONÁT }
KRÁSNOHORSKÁ }
ČESKÁ KUBICE } **ŠUMAVA**

Celoroční klimatické sídlo — Zimní sporty — Rodinný hotel
I. řádu — Stanice rychlíků. Nejpohodlněji dosažitelná stanice
zimních sportů — Trainingový lyžařský můstek.
Žádejte prospekt.

DVORAČKY V KRKONOŠÍCH

20 pokojů, ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda, lázeň.

Výborná kuchyně, ideální lyžařský terén.
Pošta Horní Rokytnice nad Jizerou. Telefon č. 11.

ELLA PÜHONNA, majitelka.

Hotel Bellevue

HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí teplá a studená voda. - Telefon Nový Svět č. 15. Stálá telefonní služba.

HOTEL „ERLEBACH“,

HARRACHOV

Ústřední topení, tekoucí voda.
Telefon Nový Svět číslo 6.
Stálá telefonní služba.

HOTEL ZIENECKER HARRACHOV, KRKONOŠE

Nejkrásnější slunečná poloha. Výška 750 m. Telefon: Nový svět 19.
Pošta: Nový Svět-Harrachov. Studená i teplá voda. Koupelny. Ústřední topení

HOTEL „KOTRBA“, NOVÝ SVĚT

Pokoje s ústředním topením, tekoucí teplá a studená voda, garáže. Vlastní řeznictví.
Telefon č. 4. Majitel JULIUS KOTRBA

ZVONICOVÁ BOUDA, PŘÍCHOVICE

15 minut od nádraží Polubný, krásné cizinecké pokoje, tekoucí teplá a studená voda. Telefon Příchovice č. 11-2. Krásný lyžařský terén. Majitel H. KRAMEROVÁ

Hotel „Central“

Špindlerův Mlýn

Všechn moderní komfort

Mírné ceny

Garage Telef. 24

BOBÍ BOUDA (Smolík)

Krkonoše - 1115 m nad mořem

Pošta Černý Důl. — Telefon: Centr. Hrnčířská č. 1
Ve všech pokojích tekoucí teplá a studená voda, ústřední topení.

Letos do **TELGÁRTU** - NÍZKÉ TATRY

Tam najdete co každý dobrý lyžař hledá. - Pište si o prospekt:

Hotel pension „Telgárt“
TELGÁRT, NÍZKÉ TATRY

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pence

**POD KRIVÁŇOM
V TATRÁCH**

Nová lyžařská chata u Kriváňského (Jamského) plesa.
Otvorená už tejto zimy. Zve
Vás k návšteve. Gustav
Nedobry, náj. Podnikov
KČST. na Štrbskom Plese.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh.-Pustevně.
Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu.
Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvořádní pence a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.
Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

BANSKÁ BYSTRICA

Středisko zimních sportů na Slovensku • Leží v srdci troch horstiev: Nízkych Tatier, Velkej Fatry a Slovenského Krušnohoria • Ideálne lyžiarske terény • Lyžiarske môstky • Hockey • Krasobruslenie • Sáňkovanie • Stála lyžiarska škola Svazu lyžiarov RČS.

Z CIZINY

FIS-závody 1936 vlastně ani neměly být, protože letos jsou Zimní Olympijské Hry. Od založení FIS a od zavedení ZOH nestalo se nikdy, aby vedle ZOH byly v olympijském roce pořádány ještě zvláště FIS-závody. Jak došlo k letošním, vložili jsme již v prvním čísle letošního ročníku (str. 29). Hlavní a vlastně i jedinou příčinou, že k tomu došlo, je usnesení CIO (mezinárodního olympijského výboru) z 3. března 1935, jímž byl na Zimních Olympijských Hrách zakázán start lyžařským učitelům z povolání. Pak už měly věci spád dnes celkem dobře známý. Již v létě byly vlastně FIS-závody v Innsbrucku hotovou věcí s podmínkou, že budou schváleny kongresem FIS, který zasedá v Garmisch-Partenkirchen při ZOH. Že je schválení, je nepochybné. Poněvadž však zákaz startu se v praxi týkal vlastně jen některých vynikajících sjezdových závodníků (neboť mezi běžci se učitelé z povolání vůbec nevyskytují a mezi skokany téměř ne), bylo již v létě jasno, že sportovní úroveň klasických disciplín olympijských nebude nikterak dotčena zákazem startu profi-učitelů a že se vlastně všichni členové FIS mohou zde plnými silami utkat. Tím byl vlastně dán program letošních FIS-závodů: stačilo omezit jej jen na část alpskou. Tedy něco takového, jako bylo 1934 (Solleftea — Sv. Mořie) a 1935 (Vys. Tatry — Mürren), jen s tím rozdílem, že letos klasická část FIS-závodů oděna je do olympijského roucha a alpská část se vlastně jede dvakrát: jednou v rámci olympijském bez „kanonů“ a po druhé samostatně s hrubou

alpskou dělostřelbou. Jsme zvědaví na sportovní rozdíly. Škoda, že vzhledem k terénu a sněhu bude lze těžko matematicky porovnávat výkony. Většina lidí, kteří pojedou alpskou kombinací ZOH, pojedou však i alpskou kombinací FIS. A tak dospíváme k závěru, že letošní sjezdové FIS-závody jsou vlastně pořádány pro několik lidí, lépe řečeno k vůli několika lidem. Pozadí je ostatně pochopitelné a každý zasvěcenec dobře chápe, že Rakušané a zejména „Insbroučáci“ byli za moudré rozhodnutí CIO těmto pánům hrozně vděční. Jinak by vyšli s prázdnou, takhle mají — díky profi-otázce — pěkné závody se zaručenou skvělou mezinárodní účastí. Tak se na to chodí!

Nás rozhodnutí CIO a FIS nijak nebolí. Naše sjezdové mužstvo nemusilo si ani při olympijské profi-formule žádného borce odeprít. Naopak se o několik míst, která by obsadili alpští učitelé, naše chance zvětšily. Jak vidíte, dobrota na všech stranách.

Program letošních FIS-závodů v Innsbrucku je tento: 21. února (pátek) je sjezd pánský i dámský; 22. února (sobota) je pánský i dámský slalom. To jsou hlavní dny. Rámcový program začíná již 15. února a končí 24. února. — V sobotu 15. je uvítací večer účastníků curlingového mistrovství v hotelu Greif v Innsbrucku. V neděli 16. a v pondělí 17. je rakouské a tyrolské curlingové mistrovství na Herzsee; 17. kromě toho i mezinárodní slalom pro pány i dámy v Seefeldu; téhož dne rozdělení curlingových cen. — V úterý 18. je mezinárodní skok v Seefeldu; téhož dne rozdělení cen

ROTTEFELLA BROR-WITH's závodní norské vázání

VeluS lyžařské hole pro turistiku, běh a sjezd,
doporučené Svazem lyžařů RČS.

ANTON BERG'S norské lyžařské vosky

VeluS lyžařské kamaše v deseti různých barvách

H O V D E S K I ručně pracované norské lyže pro turistiku,
závod a skok.

Generální zastoupení a sklad pro RČS:

S P O R T K O P E C K Ý,

PRAHA II., JUNGMANNOVA TŘÍDA 1 • TELEFON Č. 23469

(Prodej pouze ve velkém).

ze skoku i slalomu v Seefeldu a velký boxing-match v Greifu v Innsbrucku. — Ve středu 19. bude světový mistr Karel Schäfer a mnozí jiní olympijští matadoři ukazovati své umění na kluzišti v Innsbrucku. — Ve čtvrtek 20. hockeyový turnaj v Innsbrucku a večer městský gala-koncert. — V pátek 21. a v sobotu 22. jsou výše uvedené FIS-závody. — V neděli 23. je skok na FIS-můstku Berg-Isel. — V pondělí 24. je mezinárodní speciální 15 km sjezd z Glungezeru.

Je to pěkný program. Aranžován je skoro víc z lázeňského a cizineckého, než ze sportovního hlediska. Abychom si rozuměli: nehaníme to, naopak stavíme jako dobrý příklad, na němž bychom se měli mnohému naučit! Neříkáme ovšem, že tam musíte jet!

Rakouská výprava diváků na Olympijské hry v Garmisch rovněž nebude — podobně jako naše — ubytována na německém území, nýbrž v Scharnitz. Toto místo leží na severní tyrolské hranici, ale na východ od Zugspitze, kdežto Ehrwald, kde bude československá soukromá výprava, leží právě pod západními svahy Zugspitze. Scharnitz je na svahu pohoří Karwendel, známého lyžařského ráje. Tento rakouský kraj (Seefeld) je pověstný svým stálým zimním počasím. Když v Innsbrucku na jedné i v Garmischu na druhé straně pohraničního hřebenu teče, v Seefeldu a Scharnitz je zajištěně dobrý sníh. Tohle není žádná reklamní průpovídka. To je skutečnost tisíckrát ověřená. U nás mají podobnou pověst Nízké Tatry. — Scharnitz je spojeno s blízkým Innsbruckem horskou lokálkou (Martinswd., Fragenstn., Seefeld, Milser), která pak pokračuje scharnitzkým průsmykem, údolím Isery

přes Mittenwald, Kainzenbad, Partenkirchen do Garmische. — Zájezd trvá od 8. — 17. února, odjíždí se z Vídně, bydlí se většinou v hromadných noclehárnách, na několikapostelové, nebo ještě lepší pokoje jsou ovšem příplatky. Cena je 108 Sch. Zahrnuje jízdné 3 tř., pohraniční propustku, olympijský odznak, nocleh (sedmkrát), snídaní (osmkrát), vstupenky na hry po sedm dní, stálou jízdenku Sch.-Ga.-Pa. Druhá třída stojí 119 S. — Když tak slyším tyto zprávy, živě si vzpomínám na výtky, kterých jsme tolik vyslechli při pořádání FIS-závodů v Tatrách: že hlavní naší chybou prý bylo roztažení závodů po celých Tatrách, t. j. na frontě asi 25 km. Podívejte se dnes na Garmisch-Partenkirchen, které samo ovšem nestačí, takže bylo nutno zmobilisovati mnoho okolních míst, nejen na německé, ale i na rakouské půdě. Uvidíme, jak se zhostí úkolu jejich dráhy a autobusy. A ani v koutku srdce jim nepřejeme, aby na ně přišla taková sněhová katastrofa, jako přišla na nás. Pak by to tam při daleko větší místní rozlehlosti (pomysleme jen na trojúhelník Garmisch, Ehrwald, Scharnitz) dopadlo přes armádu sil civilních i vojenských příp. i hůře, zejména pro kapsy hostů.

Němci udělí lyžařská vyznamenání už napřed. Co kdyby se na Olympijských hrách něco stalo? *Bogner, Leupold a Motz* byli nedávno v Mnichově vyznamenáni zlatou čestnou jehlicí DSV. Nikdo neupírá této vynikajícímu borecům jejich lyžařské zásluhy. Jen termín, který vedení DSV zvolilo k udělení vyznamenání, termín tak povážlivě krátce před olympijským zápasem, svádí k podezření.

V RAKOUSKU JE LACINO!

Hory a sníh neznají rozdílů mezi přepychovým hotelem a útulnou horskou chatou! Slunce svítí v rakouských Alpách stejně chudému jako bohatému. Je tam spousta malých, levných horských míst, položených uprostřed nádherných lyžařských terénů, které nejsou dosud střediskem mondénní společnosti a kde dostanete

nocleh s celým zaopatřením za 5 až 6 šilinků.

NOVOU CESTOU ZA KRÁSOU RAKOUSKÝCH HOR!

Vyžádejte si v cestovních kancelářích informace o paušálních sazbách, společenských výpravách a všech slevách.

**STUDENTI, Vaše
prázdniny na lyžích V RAKOUSKU!**

Na zuby *Praktické pouzdro na cesty* Lehoučké pouzdro Kč 3.50

THYMOLIN

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II., Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

Německé lyžařské pojištění mládeže. Za roční prémii —80 RM včetně správních výloh se vyplácí 40—RM lékařských a lékárenských výloh, 25—RM záchranné výlohy, 200—RM při smrti, 1200—RM při invaliditě. Pojištění je *obligatorní* a je s ním spojeno i povinné ručení v této míře: osobní škody do 100.000 RM, věcné škody do 10.000 RM. Pojištění je podrobena všechna mládež od 6—20 let. — (Členský příspěvek do organizace lyžařské mládeže činí ročně —17 RM.)

Švýcarské mistrovství, které se jede letos v Davosu (28. února — 1. března), vybojováno bude jako čtyřnásobná kombinace (běh, skok, sjezd, slalom). Vedle tohoto titulu bojuje se ovšem ještě o sjezdařský titul v alpské kombinaci (sjezd, slalom).

Rakušané učí za hranicemi. Již v minulém čísle jsme oznámili, že v Jugoslavii působí jako trenér F. Hauer, v Bulharsku E. Galeitner a F. Nemetz, dále jeden trenér, jehož jméno bohužel neznáme, ve Španělsku. Dnes dostáváme zprávu, že i ve Francii působí oficiálně dva Rakušané: Franz Falsch v Metách a Peter Jennewein v Megève.

Maďarský lyžařský svaz pořádá svá mistrovství jako obvykle v Matrahaza, ve dnech 20. — 23. února 1936, přes to, že právě v oněch dnech jsou sjezdové FIS-závody v Innsbrucku. K nim však maďarský svaz vyšle také své mužstvo. Že by měli tolik dobrých závodníků? Loni nám toho ukázali zatím jen velmi málo, ačkoliv mají velmi dobré rakouské trenery. Ostatně rakouský trenér je u nich vidět: sjezdaři se tam dobře, jinak nic.

Letošní znak FIS-závodů je konkurenční Olympijským hrám, až to křičí. Olympijský znak je pět spojených kruhů. Znak letošních FIS-závodů jsou *tři*

spojené kruhy. Aby to olympijské tatíky tolik nebolo, přidali si Rakušané do každého kruhu po jednom písmenu z „FIS“.

V soudcovském sboru olympijského slalomu a sjezdu nemáme vůbec zastoupení! FIS-direktorium povolalo do tohoto soudcovského sboru tyto pány: *Dr. Botsch* (Německo), předseda, *Dr. F. Martin* (Rakousko), *hrabě Bonacossa* (Italie), *A. Lunn* (Anglie), *Dr. Amstutz* (Švýcarsko), *P. de la Chapelle* (Francie), *baron P. Le Fort* (Německo), *hrabě C. C. D. Hamilton* (Švédsko) a *I. de Rytter Kielland* (Norsko).

Meziměstský lyžařský match Budapešť—Viedeň má být uspořádán k návrhu, vyšlému z kruhů maďarských. Město Budapešť prý věnuje cenu. Řád zápasu vypracují Maďaři.

„Tschechischer Skiverband“ přijde prý podle zprávy „Der Ski“ do Innsbrucku na FIS-závody. Upozorňujeme „Ski“, že se německy jmenujeme „Skiverband der Československých Republik“, zkráceně „Čechoslovenský Skiverband“ (ovšem také „Tschechoslovenský“, nikdy však ne pouze „Tschechischer“.)

Inu Poláci! Akademický sportovní svaz polský vyjednává s Rakušany o mezinárodní match akademiků polských s rakouskými. Konati se bude přirozeně v Zakopaném. Match s našimi studenty se ovšem nehodí do rámce germanofilské politiky dnešního Polska. Jsou to smutné poměry. Matche s Němci a Rakušany a Maďary ano. Ale Slovanská mistrovství?

Maďarské závodní lyžařské mužstvo ztrávil Vánoce v Arthurhausu v treningu za vedení Ladislava Iglauera, jemuž pomáhali Markus Maier a Peter Radacher.

Podporuje chut

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘÍ TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

**GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,
HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.**

Telefon 246-41 až 48

Pěkný fanda. Hans Findeis, řidič na dráze „Murtalbahnen“ v Umrau v Rakousku (Nízké Taury), získal za listopad 31 nových členů pro Oesterr. Ski Verband. Který náš železničář jej hodlá napodobit?

Zvláštní vlak z Československa na Zimní Olympijské Hry bude vypraven péčí světové cestovní organizace Wagons—Lits—Cook, Svazu lyžařů a pojišťovny Fenix. Účastníci této výpravy nebudou sice bydliti přímo v Garmisch-Partenkirchen, nýbrž v blízkém rakouském Ehrwaldu, za to však pořídí celý tento zájezd mnohem laciněji a budou mít kromě toho mnohem více a mnohem lepších příležitostí užití skvělého lyžař. terénu pod Zugspitze, než by měli v Garmisch-

Partenkirchen. Budou moci ovšem kdykoliv navštívit Hry za malý příplatek na cestu vlakem, který za dvě jízdy denně po všechny dny pobytu činí dohromady pouze 11 Sh. Nejnižší cena celého zájezdu 855.—. Zájezd koná se ve dnech 8.—17. února 1935.

Jedeme do SSSR na Kavkaz! Svaz lyžařů a Čedok uspořádají velký lyžařský zájezd na Kavkaz v druhé polovici března přes Velikonoce asi do 12. dubna 1936. Partie na Kavkaze jsou těžké a proto je zájezd vyhrazen pouze dobrým lyžařům. Cena 2500.— Kč. Při cestě navštívena budou některá ruská města. — Podrobnosti v dalších číslech t. l. a ve zvláštním letáku, který bude včas k dispozici ve Svazu lyžařů, resp. v Čedoku.

REDAKCE

ČÍSLO 6. vychází 25. ledna 1936 s obálkou podle fotografie J. Říhánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 7. vyjde 15. února 1936. Redakční závěrka 1. února. — Číslo 8. vyjde 8. března 1936. Redakční závěrka 21. února 1936. — Číslo 9. vyjde 28. března 1936. Redakční závěrka 12. března 1936. — Poslední číslo 10. vyjde 18. dubna 1936. Redakční závěrka 3. dubna 1936.

TROCHU REDAKČNÍ KORESPONDENCE. Redaktor obdržel v poslední době několik zásilek snímků. Nemůže je zde všechny vypočítávat. Někteří přispivatelé žádali však o vrácení v případě, že jejich obrázky by nebyly otisknuty. Redaktor je však prosí za laskavé svolení, aby mohl jejich obrázky zařadit do svazového fotoarchivu i kdyby jich event. nepoužil v Z. S. — Není třeba, aby nám psali. Pouze v případě, kdyby této prosbě vyhověti nemohli, prosíme o vyzoomění. Jinak předpokládáme souhlas. Jsou to dámy a pp.: K. Hampl, Klatovy; Dr. A. Svozil, Píerov; V. Karoch, Praha XIX.; O. Schütz, Brno; J. Mišauer, Olomouc; J. Weider, Terchová; J. Kuhn, Brno; Z. Menec, N. Město n. Metují; Z. Švorcová, Chrudim; Ing. F. Smutný, Brno (prosím pěkně: pošlete filmy od dosavadních a další ve větším formátu; jsou výborné!); O. Kocum, B. Bystrica; B. Urbančík, M. Ostrava; M. Karlíček, Píerov; V. Nebesařová, Pardubice; Karel Sýkora, Rachov; K. Beinhauer, Brno; Dr. J. Šimčísko, B. Bystrica.

ZAJÍMAVÝM ZJEVEM je, že redakce dostává dosti snímků ze Slovenska, ale téměř nic z Krkonoš! V Krkonoších se přestalo už fotografovat?

DO POSLEDNÍCH REDAKČNÍCH SDĚLENÍ nevešla se nám už malá omluva, že teprve v onom (5.) čísle objevují se některé staré závodní zprávy (na př. Měchenice, budějovický běh 28/10 a pod.), které však nicméně je nutno registrovat.

ZÁJEM MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ O NAŠE OBRÁZKY. Ministerstvo zahraničních věcí hodlá propagačně užít některých krásných obrázků z letošního ročníku našeho listu. Tento zájem nás přirozeně potěšil a stejně potěší i všechny naše čtenáře, nejvíc ovšem autory snímků, jejichž adresy jsme ministerstvu zahraničí oznámili za účelem bližšího vyjednávání o užití snímků, podmínkách atd. Svůj souhlas jsme přirozeně dali. — Chápeme se tohoto případu, abychom vás upozornili, že náš list je čten na mnoha významných místech jak státní a veřejné správy, tak i soukromého podnikání, zejména v oboru grafickém a že otisknutím svých obrázků u nás neobětujete je zapomnění, nýbrž stavíte před odbornou veřejnost. Uveřejnění u nás často vám zjedná nové úspěchy. To platí stejně o příspěvcích rukopisných.

PROSÍME klubovní a župní zpravodaje, aby s námi byli v intenzivnějším styku.

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA II., ŽEROTÍNOVA 51 — ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120 REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13, ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 35.—. JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—. MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

Dr. EDUARD BENEŠ, PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Svaz lyžařů RČS pozdravil druhého presidenta republiky slavnostním projevem svého předsednictva dne 8. ledna 1936 a svého zastupitelstva dne 15. ledna 1936

SPRÁVNĚ UČIT A DOBŘE SE UČIT

Chtěl bych ihned zdůraznit, že naší snahou má být nejen učit *jezdít* na lyžích, učit technice jízdy, ale *vychovávat celého lyžaře*, aby dovedl také lyžařsky *žít*, cítit, myslet, využít sněhu, hor a pohybu nejen k prospěchu tělesnému, ale i duševnímu.

Máme-li mluvit o učení lyžaření, musíme vlastně mluvit o učitelích, t. j. o cvičitelích, jaký má být a co má dělat; ale také o žákovi. To je samozřejmé. Já sám sice také říkávám: to, co se lyžař nenaučil, nebo špatně naučil, to je především chybou jeho učitele, ale přece nesouhlasím s názory některých lyžařů, kteří každý nedostatek neb chybu svalují na neschopnost učitele. Je-li žák tělesně neschopný, nechápavý neb nepozorný, nemá-li opravdový zájem, pílí a důvěru k učitelovi, nemůže tento dělati zázraky. Zmínil jsem se o důvěře k učitelovi, — ta dělá divy. Plnou důvěru si nejlépe získá cvičitel, když žáci poznají, že dokonale ovládá lyže, že věci rozumí, že se o ně opravdu stará, že se nechce snad před nimi „vytahovat“, že co řekne je pravda, že je rozhodný, neváhá, že je jistý sám sebou i tím, co tvrdí, že vždy dobře radí, nepřehání, nežene je do nebezpečí, nepřemáhá jejich síly atd. V žádném jiném sportu není tolik třeba, aby učitel dělal takového starostlivého tátu svým žákům, často i mnohem starším.

Cvičitel musí učit všemu z lyžařského života. Po cestě, večer v chatě a pod. je dosti času, aby si mohl se žáky porozprávět, vyložit jim, jak se mají na lyže za různých okolností oblékat, co vše si brát s sebou, jak ošetřovat lyže, jak s nimi zacházeti ve vlaku, v autobusu, jak se na cestě a na horách zařídit, kam a kdy voliti své zájezdy a tury; má je učit poznávat terény, orientaci v horách, učit je dívat se na krásu barev a tvarů, rozumět přírodě a jejím projevům. Učit je družnému, veselému kamarádství, aby dovedli býti obětavými a spolehlivými druhy v čas potřeby. Cvičitel má své žáky učit vnímat radost z pohybu, z prásčícího sněhu, z pěkné stopy.

Nemá *každý* člověk všechny žádoucí vlastnosti dobrého cvičitele. Dobrý učitel se rodí. Je sice možno mnohé, kteří nejsou takovými rodilými učitelii, naučiti vésti a cvičiti lyžaře, ale dobří vychovatelé z nich budou už sotva. Proto se stává, že i z těch, kdož jsou zkouškou kvalifikováni k učení lyžařství, nevyhovují *plně* naší ideální představě, ale *mají aspoň většinu* potřebných vlastností k vedení a učení svěřených jim lidí. Naopak mohou býti nadaní lidé, kteří by byli dobrými vychovateli, ale jim se obvykle nedostává všech vědomostí technických. Dobrý cvičitel musí mnoho čísti, mnoho pozorovati, aby nebyl otrokem toho, co si jednou někde přečetl nebo slyšel, musí stále a stále sledovati všechny směry lyžaření, aby pak mohl na svých pevných vědomostech stavěti svoji učební metodu. Cvičitel se má opírat i o své praktické zkušenosti, má látku ovládati tak, aby vše

bylo pro něho jasné, dokázané. Cvičitel musí býti dobrým psychologem, znalcem lidských povah, aby uměl volit správnou cestu, jak koho učiti — neboť platí, že každého je nutno učiti dle jeho osobních tělesných, i duševních vlastností a schopností. Metodika musí se tedy přizpůsobiti individualitě žáka. Základní vlastností cvičitele musí býti trpělivost, nesmí ho rozčilovat žákův neúspěch, neboť to je vlastně jeho neúspěch a musí tak dlouho hledat, až to napraví. Cvičitel musí býti bystrým pozorovatelem, aby mu neunikl žádný detail pohybu, ani celek. Vystihnouti chybu je umění, ale pak se teprve může správně napravovati.

Cvičitel musí býti příjemný, musí míti zvučný, ale ne pronikavý hlas, nesmí rvát na své svěřence, tím je ztrémuje, zarazí; naopak, musí je uklidňovati a povzbuzovati. Cvičitel musí jasně, srozumitelně a přesně mluvit. Klid cvičitele při chybě žáka je neocenitelný.

Není dobře říkati: to je špatně — tím by se mu vzala chuť, znervosněl by; má se na př. říci: — no, dobré by to bylo, ale musíte ještě udělati to a to.

Vedoucí a cvičitel musí býti plně zodpovědný za své skutky. Proto zkoušku vedoucího může dělati jen ten, kdo dosáhl plnoletosti a zkoušku cvičitele po roční zkušební lhůtě. Stal se případ, že cvičitel byl volán k zodpovědnosti, když se jeho svěřenec vážně zranil. Pak musí prokázati, že nepomenul nic z povinné péče, aby nevezniklo zranění. Za náhodná zranění během cvičení a výletů nenese ovšem cvičitel zodpovědnost, neboť každý se zúčastní dobrovolně a na vlastní nebezpečí; přece však musí dbáti všech možných nebezpečí a podle toho se zachovati. Cvičitel musí uvážiti, že nesmí žáka do ničeho hnáti, nutiti, tím nedocílí úspěchu; chce-li mu dodati odvahy, musí povzbuditi klidně, musí mu dáti jistotu na mírném svahu za lehčích okolností. Rozhodně se nesmí slabšímu žákovi říci na př.: ty jsi baba, ty se bojíš — nechce-li tento žák riskovat tam, kde ví, že svojí dovedností ještě nestačí.

Cvičitel nesmí chtít od nováčka hned vše sjíždět; často jsou nováčci, kteří se nebojí „šusovat“, ale jakmile si jednou nabijí, jsou pak až příliš opatrní. A těm, kteří jsou bojácnými, se musí také napřed dodat sebedůvěra a pocit bezpečnosti a pak se teprve může od nich požadovati více. Odvážné lyžaření musí míti za podklad bezpečnou a dokonalou techniku. Na př. pro takového Ruuda je skok 70 m bezpečným, pokus obvyčejného lyžaře o takový skok by byl pokusem o sebevraždu.

Často tím, že někoho do něčeho nutíme, mu to znechutíme a vezmeme mu i ten kousíček odvahy, který měl. Cvičitel si musí býti plně vědom zodpovědnosti, s jakou vše podniká. Často se přihodí cvičitelii, že má ve skupině, kterou vede, lyžaře, který dělá ze sebe příliš dobrého jezdce a „moc

L. Štor, Vys. Tatry, Před Votrubovou chatou, Lomnický, Durný a Jahňáčův štít

toho ví“; ten by svým povídáním a chlubením neb kritisováním cvičitele mohl velmi znesnadnit práci. Takového mluvku není dobře okřikovat; naopak, nechat ho mluvit, ale zavést ho na prudší svah, do těžšího sněhu a tam mu dát příležitost, aby to ukázal — ovšem že se vyválí, udělá si ostudu a uzná, že musí být pozorným, pilným žákem, aby se to opravdu naučil a raději o tom moc nevykládal. Cvičitel musí svým zkušeným okem pozorovat žáka, ale současně se reorientovat se svého hlediska dobrého jezdce k hledisku žáka, kterého učí; musí se vmyslet do jeho pocitů, dojmů a myšlenek; pak může snadněji nalézt chyby a poradit, neboť vystihne vlastně příčinu neúspěchu. Kdo se takto nedovede přiblížit k žákovi, vmyslet se do jeho představ a dojmů, kdo se povýšenecky dívá na ubohého nováčka, jak „to patlá“, ten daleko nedojde s výchovou lyžaře.

Žák musí spolupracovat se svým učitelem; nesmí si myslet, že si stoupne na lyže a cvičitel to do něho prostě naleje. Žák musí poslouchat velmi pozorně, pozorovat každý detail a řídit se přesně podle pokynů. Že musí poslouchat cvičitele je nejen jeho povinností, ale i jeho zájmem. Vždy však je nanejvýš nutno, aby se po každé, když něčemu nepochopí nebo něco přeslechl, zeptal, aby vždy přesně věděl co a jak má dělat. Jelikož se obvykle cvičí ve skupině, snadno cvičitel některého žáka v určitém detailu přehlédne.

Žák musí vždy cvičiteli říci, je-li unaven, ale

naopak nesmí být lenivý a musí se snažit. Skoro pravidlem bývá, že nováček jsou až příliš horlivými, velmi se unaví a pak se jim nic nedaří, jsou rozmrzelí, nemají z toho pravou radost. Tedy: všeho s mírou.

Žák se nesmí vzdát bez vědomí cvičitele, nesmí se nikam sám vydávat.

Stále zde musím užívat slov — učitel — žák — vypadá to tak školsky, tvrdě. Mám však při tom na mysli spíše veselé kamarády, kteří si spolu dobře rozumějí. Jeden z nich, zkušený, radí druhému. Cvičitelé, nechtějte ze sebe dělat důstojného kantora nebo „feldvébla“, který jen honí a poroučí.

Při základním uvažování o učení si musíme vždy uvědomit, čeho chceme dosáhnouti. Vždy si něco jiného představuje nováček, když poprvé vstupuje na lyže a něco jiného s ním zamýšlí jeho cvičitel. Je proto dobře, když může cvičitel svému svěřenci vyložit, co to vlastně ten lyžařský sport je, jak vypadá, co nováček čeká, co může a co musí s počátku dokázat.

S lyžařem nebude všude a stále jezdit cvičitel, bude musít být samostatným, bude si musít dovést radit sám — proto když nováček přijde do kursu, musí se naučit nejen začátkům techniky jízdy, ale musí si udělat obrázek, přehled celé techniky lyžařské. V kursu se naučí základům; ale musí se mu vysvětlit i další věci, aby mohl pak správně zdokonalovat svoji techniku. Bezpečně se naučí ovládat lyže až po mnohých a mnohých

K. Beinhauer, Z treningu našeho olympijského mužstva na Dvoračkách v Krkonoších, Putrlík

zájezdech a při těch se má stále snažit zdokonalovat se na základě rad z kursu.

Není každému možno v kursu zůstat dlouho, aby se mohl pomalu zdokonalovat ve sjezdech a pak teprve — když by dovedl bezpečně a jistě sjížděti i prudší svah, ovšem stále končící rovinou neb mírným protisvahem — se začal učit měnit směr nebo zastavovat. Ovšem, takový lyžař by nemohl nikam na turu nebo do terénu, nemohl by poznat krásu hor, osvěžit se. A pak, jistota sjezdů prudkých svahů, vlastně jistota sjezdu vůbec se získává až po letech, ne za několik dní.

Takový postup není prakticky možný a nebylo by to ani za mák rozumné, protože by takový lyžař nemohl sjet ani k nádraží (i když je to v lehkém terénu), protože každá pláň i cesta vyžaduje změny směru a přibrzdění. Nemůžeme přece chtít, aby lyže nesl na zádech, nebo aby brzdil holema. Musíme se snažit v době co nejkratší naučit nováčka tolik ovládat lyže, aby si uměl změnit směr jízdy, a zmírnit rychlost, aby tak byl *bezpečným*, byť i v lehkém terénu; vést ho do těžšího by bylo hříchem. Jakmile žáka něco naučíme, musíme ho to ihned učit prakticky používat v terénu, v nerozježděném či hlubokém sněhu, na omezeném místě a pod.

Již jsem zde jednou zdůrazňoval, že se nemá učit tím způsobem, že žádáme od žáka, aby nás kopíroval, ale musíme mu vysvětliti, co od něho chceme, co je *principem* evíku. Nesmíme chtít

mnoho věcí najednou. Nesmíme chtít tedy zbytečně mnoho, jen to nutné, jen princip a detailů si nevšímáme a přesné jich provádění přidáváme teprve, když žák dovede bezpečně princip. Většinou si žák všimá různých detailů, které se mu zdají důležité pro nový evík, ale podstatné součásti evíku si nevšimne, princip nepochopí. Při evičení nevysvětlujeme jen jak a co dělat pravou nohou, trupem atd, ale hlavně proč se to tak má dělat, účel každého pohybu a postoje. Když tohle žák zná, dovede pak to, co se na louce naučil, v terénu uplatňovat. Často, když se i pokročilý nováček řítí do plotu nebo smrčku modlí se v duchu, aby se mu zatočení povedlo, jak to dělal na louce a ono se mu to obyčejně „zrovna“ nepovede; kdyby znal dobře, co který pohyb způsobuje, dovedl by *presně* ovládat lyže, t. j. podle daných okolností terénu, hloubky a jakosti sněhu a podle rychlosti by si dovedl přizpůsobiti evík, jehož princip je stejný, ale detaily různé. Proto je pouhé kopírování evíků s uježděné, volné louky v terénu bezcenné.

Lépe jest učit ve skupině, neboť žáci pohledem na ostatní dostávají větší chuť do evičení, více se snaží, je to pro ně zábavnější, pozorování druh druhu se přiučují z jejich chyb, nepociťují únavu v družnosti skupiny; kdežto samotný žák stále myslí na únavu, nemá povzbudivý vzor. Někdo se však stydí a tu je nutno mu vysvětliti jeho nesprávný názor a dodat mu důvěry.

K. Beinhauer, Z treningu našeho olympijského mužstva na Dvoračkách v Krkonoších, Václavík

Cvičitel musí včas postřehnouti únavu u cvičenců, která se nejčastěji jeví v nepřesnosti a nezdaru cviků, v rozmrzlosti a pod.; musí buď dáti odpočinek, nebo přestatí vůbec, protože při únavě už žák věci dobře nevnímá, nic se mu nedaří, nepokračuje tedy ve výcviku, mohl by se vyčerpat, zeslabit nebo si přivodit úraz.

Únavě se má snažit cvičitel předejít hlavně tím, že mění látku a zpestřuje ji; na př. do nácviku přívratného oblouku vloží rychlý sjezd, přes houpačky atd.

Měněním učebné látky se oddaluje jak tělesná, tak i duševní únava. Raději cvičiti méně, asi 2 hod. dopol. a 2 odpol. a více odpočívat, dosti jísti; pak se dá udělati více pokroku a zlepšení.

Při učení je nejlépe ukázati cvik, který budeme dělati, aby žák měl nějakou představu o tom, co mu budeme vykládat. Pak cvik podrobně vysvětlíme a znovu ukážeme, pomalu, vzorně, řekl bych klasicky předvedeme. Při provádění opakujeme vysvětlení. Podle potřeby musíme znovu vysvětliti buď vše, nebo části a ukázati cvik pomalu, jakoby ve zpomaleném filmu a pak normálně rychle provedený i jeho hlavní části. Kdybychom ukázali žáku cvik prostě tak, jak bychom ho dělali při jízdě v terénu, nic by z toho neměl, nepostřehl by jeho průběh. V předvedeném cviku nesmí býti ani nástin chyby, aby nemýlila žáka. Jsou lidé, kteří lépe věc pochopí, když se jim vysvětlí, když to slyší (sluchový typ chápání), jiní

zas, když to vidí (zrakový typ). Nejčastěji se tato dvojí schopnost vnímání spojuje a je proto důležité bráti na to zřetel.

Mnozí cvičitelé dělají problém z toho, zda se má učiti napřed kristianie a pak přívratný oblouk či naopak. Lpí-li někdo na *určitém stejném* postupu za různých, ba *velmi různých podmínek*, ukazuje to na velký jeho omyl. Pro *dobrého* cvičitele to problémem není. Když bude sníh mělký, lehký, na pevném podkladu a bude nevhodnější, nejlehčí pro kristianii, bude učiti nejdříve kristianii, bude-li však sníh hluboký, pro kristianii těžký, bylo by hříchem cvičitele, kdyby nezačal přívratným obloukem; bude-li sníh ještě hlubší a nejlépe ovladatelný telemarkem, je svatou povinností cvičitele začíti telemarkem. Bude-li těžký, vlhký sníh, „vata“, nebo prolamující se křusta, nebudeme seděti za pecí, ale začneme učiti žáka měnit směr přešlapováním. (Při této příležitosti bych chtěl podotknouti, že přešlapování bývá velmi přehlíženo, ač je velmi důležité a měl by je každý lyžař ovládati.) Technika jízdy je určována jakostí sněhu (má se jí řídit) a proto její učební metodika se má jakostí sněhu řídit tím důsledněji.

Existuje metodika *každého jednotlivého cviku*, ale pořadí cviků se *nesmí diktovati*, předepsati; zde rozhoduje schopnost cvičitele, zda zvolí tu nejlepší cestu. A jestliže snad začne cvičitel napřed přívratným obloukem na sněhu, na němž by byla kristianie o procento lehčí, neudělal tak velikou

F. Smutný, Liptovské Hole, Tri Kopy a Baníkov

chybu, aby proto musel být stavěn před soud. Bude chtít naučit své žáky stejně obému a je-li *dobrým* cvičitelem, dovede je po přívratném oblouku naučiti kristianii stejně dobře a nebudou mu jezdit těžce, tvrdě, stále v přívratu, protože je prostě *dovede* naučiti jezditi správně a nevymlouvá se, že byli přívratem zkažení. Nesmíme žádný cvik vyzdvihovati neb snižovati. Každý má za *svých* nejpříhodnějších okolností *stejnou* cenu.

Pro nováčka je ovšem rozhodující, aby měl pocit jistoty, aby si uměl přibrzdit a změnit směr a toho se v *naprosté většině* docílí snáze přívratným obloukem, v němž má širokou, pevnou základnu a pocit bezpečnosti, než smykem stranou, jak je tomu u kristianie, což vyžaduje mnohem cvičenější, jistější postoj na lyžích. Ze smyku stranou má nováček strach, je pro něj velmi labilní. Je sice na pohled hezké, ale nesvědomitě chtít, aby nováček se učil hned s počátku jezdit rychle, když ještě nedovede dobře ovládat lyže. Chceme jezdit rychle, ale napřed dobře ovládat lyže.

Odmítněte takové cvičitele, kteří žákům budou chtít vnucovat své metody, založené ne na praktických, osvědčených poznatecích, ale na fantasií a snad na touze po uspokojení své osobní ctižádosti. Při volbě metody vždycky šetřme těchto jejich zákonů:

řídíme se *žákem*, jeho schopnostmi, *sněhem*, jeho jakostí, *terénem*, jeho možnostmi, *dobou*, kterou máme k dispozici pro učení;

postupujeme *od lehčího* k těžšímu a *od jednoduššího* k složitějšímu.

To platí zvláště pro mnohé t. zv. průpravy. Na př. někdo chce učit telemark a proto dělá s žákem složitou „průpravu telemarku“, jež sama je těžší, labilnější a složitější než cvik sám. To je dost častá chyba. Nutno voliti cestu opravdové průpravy, nacvičovati zjednodušený pohyb cviku. Rozkládat jej v jednotlivé složky není dobré, neboť ty se žák snadno naučí, každou zvlášť, ale celek stále neumí. Vždy je nutno míti na mysli to, čeho chceme konečně dosáhnouti. Učit se vše vpravo i vlevo? Ovšem, ale napřed na tu stranu, na kterou to jde snáze; když to žák dobře umí na jednu stranu, může pohyb lépe vnímati, pozorovati, sledovat a pak, když se to učí na tu nešikovnější stranu, ví co má dělat, protože ten pohyb už zná, je symetrický na druhou stranu. Ne tedy si říkat: na tuhle stranu se to snadno naučím, budu se to učit na tu těžší. Pak to neumí na žádnou pořádně. Nejlépe se učíme cvik na obě strany, když již to na jednu stranu dovedeme, tím, že jej spojujeme střídavě vpravo a vlevo (na př. vlnovka kristiánek); zde pak se usnadní provádění rytmem, nutností plynulého pohybu, souměrností a snáze se cvik dobře naučí i na tu „levou stranu“. Kdo na př. dělá kristianii lépe vpravo, zaručeně bude dělat telemark lépe vlevo. Proč? Protože při každé kristianii hraje hlavní roli noha vnitřní (vzhledem k oblouku), kdežto při telemarku noha vnější.

F. Smutný, Liptovské Hole, Ranní mlhy mezi Predným Zelenem a Tremi Kopami

Stále zde bylo hovořeno o povinnostech učitele i žáka a dosud nic o jejich právech. Ano, jejich práva po svědomité práci jsou veliká. Není to vždy okamžitý vděk cvičiteli a uznání žáků, to přichází často až později; ale je to hlavně vědomí, že udělal něco, co uspíš a usnadní jeho žáku přiblížení se k branám lyžařského ráje, do něhož může vstoupit jedině ten, kdo ovládá dokonale lyže a dovede býti i duší a srdcem dobrým lyžařem. A žák má právo

zváti se lyžařem teprve, naučil-li se lyže ovládat, nejen nosit. Neměli bychom říkati „lyžař“ každému, kdo má lyže s hranami z oceli a lyžařský oděv, byť i krásný.

Chceme pozvednout úroveň našeho lyžařstva; k tomu nestačí propagovat lyžařství a jezdit od října do května na hory, k tomu je nezbytně nutno stále a stále se učit a zdokonalovat. A přitom jíti správnou cestou metodického výcviku.

JIŘÍ KRAUS

NAŠE PŘÍPRAVY NA OLYMPIJSKÝ BOJ

Vstoupili jsme opět do olympijského roku. Letošní olympijské hry jsou pořadím jedenácté, zimní jejich část pořádá se po čtvrté. Od posledních Olympijských her, které konaly se v roce 1932 v Los Angeles a zimní jejich část v Lake Placid, uplynula čtyři léta, která přinesla bezesporně velké změny v poměru sportovních sil jednotlivých národů i velké změny v osobách reprezentantů. Ve všech státech tato čtyři léta znamenala intenzivní práci a cílevědomé přípravy k dosažení nejlepších výsledků.

Sport rozšířil se v posledních letech tak, že se stal jednou z podstatných složek mezinárodního

kulturního života. Veliká řada států pochopila již dokonale význam sportu a podchytila jej svojí podporou. Poměr státní moci ke sportu projevil se v různých státech zajisté různě, celkem možno však tvrditi, že většina států dobře vystihla význam sportu nejen pro vnitřní život národa, ale i jeho vysokou hodnotu ve stupnici snah o lepší soužití národů a konečně i jeho ohromný význam jako zahraničního propagačního prostředku par excellence. Správné pochopení sportu se strany státu projevuje se zejména v jeho podpoře, která umožňuje jeho dobrý vývoj; tuto otázku dnes nelze již řešiti na základě svépomoci sportovních

O. Dorfman, Malá Fatra, Výstup na Rozsutec

organizací. A tady si musíme otevřeně přiznati, že v našem státě je zapotřebí ještě mnoho pracovat, abychom dostihli úroveň států jiných a to i států, které jinak stavíme na mezinárodní stupnici za sebe. A nechceme-li, aby nás cizina v tomto předběhla o tolik, že by to mohlo znamenati i katastrofu pro naše vývojové možnosti, je třeba chopiti se práce ihned a rázně.

Prakticky projeví se dosavadní poměr států ke sportu právě při letošních Olympijských hrách; nás budou obzvláště zajímati výsledky Zimních Olympijských Her a z těch pak zejména výkony lyžařské. Již předem můžeme považovati za markantní příklady kolaborace státní moci se sportem zejména Německo a Itálii, v menší míře pak celou řadu států jiných. Přáli bychom si ze srdce, abychom měli alespoň část těch možností, jaké má dnes na příkad lyžařský sport německý, italský, polský, rakouský atd., abychom měli tolik finančních prostředků, jež by nám dovolily připravit naše jistě dobré a nejtěžší konkurence schopné — závodníky tak, aby nejen obhájili náš středoevropský primát v lyžařství, ale mohli pokračovati v cestě za úspěšným dobýváním posic nových. Se skromnými prostředky, které československé lyžařství mělo a má k dispozici, můžeme s klidným svědomím přiznati, že v přípravách na těžké boje v Garmisch-Partenkirchen učinili jsme do krajnosti vše!

Vlastní přípravy našich závodníků zahájeny

byli již brzy z jara. Náčelnictvo Svazu lyžařů vypracovalo podrobný plán pro celé období olympijských příprav, který se dělil na dvě části: přípravy letní a přípravy na sněhu. Na základě závodních výsledků z minulých sezon, zejména na základě výsledků závodů FIS 1935 a mistrovství 1935 sestaven seznam závodníků, kteří přicházeli v úvahu pro zařazení do olympijského mužstva. Tento seznam zpracován na širokém podkladě, který umožňoval dostatečný výběr a zahrnoval celkem 44 boreců, kteří podpisem zvláštního dotazníku zavázali se dodržovati předepsaný program letní i zimní přípravy a podrobili se dobrovolně tuhé kázní. Aby náčelnictvo Svazu mohlo přípravy podrobně sledovati, zasílali závodníci každý týden výkazy, které potvrzovali klubovní náčelníci. Letní příprava byla prováděna odděleně. Nebylo, bohužel, lze pro nedostatek finančních prostředků soustřediti tyto vybrané závodníky ve společném výcvikovém táboře. Peníze, které jsme měli, musili jsme schovati na trening zimní, který vyžadoval již bezpodmínečně soustředění. S příchodem zimy a prvního sněhu nastalo období tuhého treningu a stanoveny termíny kursů. Závodníci rozděleni do čtyř skupin: běžci vytrvalci, běžci sprinteři, závodníci ve skoku a závodníci alpské kombinace. Kontrolou výcviku pověřeno náčelnictvo Svazu.

První kurs svolán na Dvoračky na dny 8.—15. prosince 1935. Povoláni byli: Budík, Cífka, Faistauer, Kadavý, Královec, Kučera, Mihalák, Musil,

Bittner, Garmisch-Partenkirchen, dějiště Zimních Olympijských Her 1936

ing. Novák, Svatoš, Kreuz, Šimůnek, Vrána, Žal-
ský a Hilčer. Výcvik vedl ve skupině vytrvalců
Musil, ve skupině sprinterů Šimůnek. Sněhové po-
měry byly celkem příznivé, kurs splnil dobře svůj
úkol a poskytl vlastně první příležitost posoudit
a přehlédnouti kondici jednotlivých boreů a stupeň
jejich výkonnosti. Kurs skončil treningovým zá-
vodem na trati 8.5 km dlouhé, kterou jeli sprinteři
jedenkrát a vytrvalci dvakrát. Výsledky potvrdily
předpokládané pořadí. Na trati 8.5 km: 1. Musil
30.03, 2. Šimůnek 30.16, 3.—4. Mihalák a Hilčer
31.23, 5. Žalický 33.00, 6. Cífkka 33.04, 7. Svatoš
34.02, 8. Kreuz 35.31. Na trati 17 km: 1. Musil
59.35, 2. Mihalák 1.01.28, 3. Hilčer 1.02.37, 4. Sva-
toš 1.06.40, 5. Kreuz 1.09.45.

Další kursy následovaly ve dnech 29. prosince až
4. ledna pro závodníky alpské kombinace na Dvo-
račkách a ve dnech 1.—12. ledna pro všechny ostatní
závodníky a také pro skokany v Novém Světě-
Harrachově. Vedením kursu sjezdařů pověřen Eda
Hromádka spolu s Jar. Čtvrtečkou. Do kursu no-
minováni: Ascher, Čtvrtečka, Daňo, Hromádka,
Kralík, Říha, Šíma a Václavík. Do kursu pro
disciplíny klasické: Budárek, Cífkka, Faistauer,
Hilčer, Chlum, Kadavý, Kučera, Lukeš, Mihalák,
Musil, ing. Novák, Svatoš, Steinmüller, Šimůnek,
Vrána a Žalický. Technickým vedením tohoto dru-
hého kursu pověřeni pro běh ing. Novák a Musil,
pro skok Šimůnek. Zástupcem náčelníka po celou
dobu kursu jmenován MUDr. A. Mecl, jehož hlav-

ním úkolem byl však lékařský dozor a studium
jednotlivých boreů během výcviku. Kurs byl plně
obeslán, bohužel nepříznivé sněhové poměry zne-
možnily, aby mohl zcela splnit svůj úkol, zejména
ve skoku. Silná obleva, datující se již od 26. pro-
síce, vyřadila z programu svazový můstek na Pta-
činci, s jehož nájezdu a z části doskočiště zmizel
sníh. Bylo proto nutno výcvik omezit pouze na
trening v běhu. Ale i v Harrachovském údolí sníh
rychle mizel a byli proto běžci-vytrvalci dirigo-
váni opět na Dvoračky, jejichž vysoká poloha a
snadná přístupnost hřebenů Krkonoše poskytovala
možnost dlouhých běhů. Ostatní závodníci až do 6.
ledna cvičili v údolí harrachovském a seifenbaš-
ském. 7. ledna i oni se musili přestěhovat na Dvo-
račky, kde zůstali až do 12. ledna. Na dny 5., 6. a
12. ledna stanoveny byly treningové závody, kte-
rých zúčastnili se i vybraní závodníci HDW, kteří
se před tím připravovali odděleně, ale podle smě-
nic, shodných s našimi. 5. ledna proveden na Dvo-
račkách závod v běhu na cca 16.5 km. Trať vyty-
čena v okolí Dvoraček směrem na Zadní Plech a
Plešivec v kole o délce 5.5 km, které se jelo třikrát.
Sníh byl úplně zmrzlý, jen místy slabý poprašek.
Bylo těžkým úkolem připravit za těchto poměrů
trať. Závod měl hladký průběh. Výsledky: 1. Be-
rauer Gust. 1.00.51⁴/₅, 2. Musil Cyr. 1.01.09, 3. Žal-
ský 1.04.54, 4. Lahr Jan 1.04.58⁸/₅, 5. Kadavý Boh.
1.04.59, 6. Ing. Novák 1.05.14, 7. Hilčer 1.05.25,
8. Semptner Frant. 1.05.32, 9. Svatoš Jan 1.06.02,

E. Kovář, Kozákov, Riegrova chata

10. Šimůnek Frant. 1.06.16, 11. Cífka Jan 1.06.45, 12. Dressler Hugo 1.07.06, 13. Scherbaum Ewald 1.07.57, 14. Buchar Josef 1.08.00, 15. Faistauer Jar. 1.09.33, 16. Bleidel Adolf 1.10.53, 17. Kraus Frant. 1.11.17, 18. Dr. Spazier 1.13.01, 19. Steinmüller 1.13.01, 20. Hauser Otto 1.14.07, 21. Maier Frant. 1.14.25, 22. Šrámek Boh. 1.15.07, 23. Hollmann Walter 1.15.38, 24. Čabelka Karel 1.18.21, 25. Štochl 1.18.53, 26. Sattler Jos. 1.23.05, 27. Maršálek 1.25.24.

Bylo zajímavé sledovat na trati výkony nejlepších našich závodníků a kontrolovat jejich mezičasy při projíždění jednotlivých kol. To konečně bylo hlavním účelem tohoto závodu. Znamenitě vedl si v prvním kole mladý závodník HDW Gust. Berauer. Jeho největší soupeř Cyril Musil zdržel se hned v polovině prvního kola pádem při prudkém sjezdu na úzké lesní cestě, kde si odřel do krvava čelo i ruce. K nim řadili se Mihalák, Šimůnek a Hylčér. Ze závodu vyřazen byl ve druhém kole zajímavou nehodou Mihalák, který na oné lesní cestě, kde pád zdržel Musila, ztratil hůl, kterou již nenašel. Musil a Žalský svoje výkony ve druhém kole značně zlepšili, Berauer jede stále vyrovnaně, u Šimůnka začínají se projevovat následky chřipky, s ním k závodu nastupoval. Zlepšení vykazují Kadavý a Labr. Ve třetím kole boj vyvrcholuje, Musil má nejlepší čas tohoto kola, Berauer poněkud polevuje, lepší se Žalský, Hylčér, Novák, Buchar. Musilovi se ovšem nepodařilo na

poměrně krátké trati dohnati ztrátu a zůstává 18 vteřin za vítězem závodu Berauerem.

Týž den odpoledne vytyčena kombinovaná trať sjezdu a slalomu na svahu Lysé hory směrem ke staré hájence na Dvoračkách, která v první části byla sjezdem, v druhé části slalomem (vsunuty čtyři slalomové figury). Při úplně zmrzlém sněhu byla trať značně těžká. Závod se jel ve dvou kolech. Výsledky: 1. Pick Wil. v celkovém čase 3.05.07, 2. Berauer Gust. 3.12.02, 3. Eda Hromádka 3.12.05, 4. Gebert 3.21.00, 5. Knahl 3.21.01, 6. Pich Br. 3.22.02, 7. Hollmann 3.23.00, 8. Lahr 3.27.03, 9. Ascher 3.35.04, 10. Hartig 3.38.06, 11. Čtvrtečka 3.41.07, 12. Kleinschmidt 3.56.05, 13. Kralík 3.59.07, 14. Václavík 4.01.00, 15. Streit 4.09.05. Nejlepší čas měl Hromádka 3.00.5, ale 12 trestných vteřin posunulo jej na třetí místo. V kategorii žen (které jely pouze jedno kolo) umístila se jako 1. Wünschová Z. v čase 2.29.00, 2. Beinbauerová 2.33.00, 3. Purkertová 3.00.00, 4. Wünschová L. 3.04.05, 5. Langová 3.30.00, 6. Möhwaldová 3.38.04, 7. Streitová 4.07.00.

Na 6. ledna proponovaný tréninkový závod ve skoku na můstku v Harrachově nemohl být bohužel uspořádán a konal se pak na můstku DSV ve Schreiberhau. Závod měl velmi dobrý průběh a potvrdil prvotřídní kvalitu našich skokanů. Lázeňská správa ve Schreiberhau velmi ochotně vyšla vstříc a tak závod sám na dobře upraveném můstku byl jedním z nejlepších poslední doby. Jeho vý-

sledky jsou velkým úspěchem našich závodníků, vezmeme-li v úvahu, že vesměs všichni naši závodníci byli letos na velkém můstku po prvé. Výsledky: na prvním místě je Steinmüller 220.9 bodu a skoky 54 a 58 m (posledním utvořil nový rekord můstku ve Schreiberhau). Druhým byl Budárek 210.5 bodů a skoky 52 a 54 m, 3. Kahl 205.2, 53 a 50.5 m, 4. Lahr 203, 45.5, 52.5 m, 5. Lukeš 196.8, 45.5 a 49.5 m, 6. Čivrný Fr. 196.4 — 45.5 a 48.5 m, 7. Glaser 194.6 — 49.5 a 46 m, 8. Vrána 194.4 — 48 a 43 m (byl vůbec letos po prvé na lyžích), 9. Meixner 194.3 — 45.5 a 48 m, 10. Čivrný Mart. 192.8 — 47 a 46.5 m, 11. Kraus Fr. 191.9 — 44 a 48.5 m, 12. Dressler 180.3 — 38.5 a 43.5 m, 13. Wanke 179.6 — 38.5, 49 m, 14. Bleidel 178.3 — 37.5 a 48 m, 15. Körner — DSV. 177.8 — 40 a 42 m, 16. Kohl — DSV. 177.2 — 39.5 a 42 m, 17. Schier — DSV. 174.8 — 42.5 a 43 m, 18. Franke — DSV. 174.7 — 42, 41 m, 19. Loos 173.9 — 43 a 43 m, 20. Sattler 172.0 — 44 a 47.5 m, 21. Chlum 170.1 — 33 a 41.5 m (jeho krátké skoky třeba vysvětliti malou, lehkou postavou a silným protivětrím, jinak skákal stylově velmi hezky), 22. Hollmann 169.1 — 43.5, 40.5 m, 23. Lukeš V. 167.8 — 39 a 37 m, 24. Farský 159 — 35 a 40.5 m, 25. Scherbaum 158.3 — 37.5, 41.5 m, 26. Maier 147.3 — 32 a 40.5 m, 27. Berauer Gust. 129.5, 51 pád a 47 m, 28. Filip 127.5 — 43.5 a 51 pád.

Z výsledků je zřejmo, že disponujeme dobrými skokany, kterým však scházelo dosud jen jedno: dost sněhu.

Další trainingový závod konán dne 12. ledna na Dvoračkách; byl určen hlavně pro závodníky, kteří přijdou v úvahu pro štafetu, pro 18 km a pro závod vytrvalostní. Ani tentokrát nebyly sněhové poměry příznivější, sníh zmrzlý, jen místy na chráněných úsecích v lese slabá vrstva moučného sněhu. Trať vyznačena na kruhu o délce cca 9 km; toto kolo jeli závodníci, přicházející v úvahu pro štafetu jedenkrát, ostatní dvakrát resp. třikrát. Vyznačení trati dalo velkou práci, zejména „projetí“ stopy. Startovalo celkem 17 závodníků. Výsledky prvního kola: na prvním místě je Šimůnek ve velmi dobrém čase 34.54 min., druhým Semptner 36.59 min., 3. Kadavý 37.10, 4. Mihalák 37.23, 5. Lahr Jan 37.53, 6. Žalský 38.09, 7. Svatoš 38.34, 8. Musil 39.32, 9. Ing. Novák 39.54, 10. Hylčér 40.04, 11.—12. Cífka a Buchar 40.20, 13. Vrána 40.29, 14. Kučera 41.43, 15. Faistauer 41.51, 16. Dressler 41.58, 17. Buchar 42.19. Druhé kolo jelo šest závodníků: 1. Mihalák, který jel v rovnáném čase 39.29, 2. Cífka 40.38, 3. Ing. Novák 39.55, 4. Buchar Jar. 42.47, 6. Faistauer 44.14.

Ve třetím kole byl opět první Mihalák v čase 40.45, 2. Ing. Novák 40.57, 3. Cífka 41.48, 4. Faistauer 46.29, 5. Buchar Jos. 49.37.

Výsledky všech tří kol, t. j. závodu na 27 km: 1. Mihalák 1.57.37 hod., 2. Ing. Novák 2.00.46, 3. Cífka 2.02.46, 4. Buchar Josef 2.12.11, 5. Faistauer 2.12.34.

Vyrovnaný a slibný výkon podal Mihalák a Vláška Novák, velmi dobře jel Cífka, na výkon Fai-

stauera měla vliv silná rýma. V zájmu jednotnosti v obelání Zimních Olympijských Her dohodlo se technické vedení Svazu lyžařů s technickým vedením HDW na společném postupu ve výběru nejlepších československých závodníků; na základě této dohody sestaveny přihlášky do Garmisch-Partenkirchen. Dne 13. ledna předány přihlášky Československému olympijskému výboru. Na každou závodní disciplínu hlášeno osm závodníků, z nichž budou startovati maximálně čtyři. Na závod štafetový hlášeni: Berauer, Kadavý, Lahr, Mihalák, Musil, Semptner, Šimůnek, Žalský. Na 18 km: Berauer, Kadavý, Mihalák, Musil, ing. Novák, Semptner, Šimůnek, Žalský. Na závod sdružený: Berauer, Dressler, Faistauer, Kadavý, Kraus, Lahr, Šimůnek, Vrána. Na skok prostý: Budárek, Dressler, Kahl, Kraus, Lahr, Lukeš, Steinmüller, Vrána. Na 50 km: Cífka, Faistauer, Horn, Mihalák, Musil, ing. Novák, Scherbaum, Svatoš. Sjezd a slalom: Ascher, Čtvrtečka, Gebert, Hollmann, Hromádka, Knahl, Kraus, Pick. Pro sjezd a slalom dam (který jest pouhou exhibiční částí Zimních Olympijských Her), přihlášeny Dostálová-Beinhauerová, Kunertová, Möhwaldová a Weissshuhnová. Současně s přihláškami lyžařů předány i přihlášky bobistů, jejichž vrcholnou organizací jest také Svaz lyžařů RČS., člen Mezinárodní bobsleighové a tobogganingové federace (FIBT) v Paříži. Hlášeno celkem šest bobů, označených „Československo I.—VI.“. Bob „Československo I.“ je dvousedadlový, řidič Lanzendörfer, brzdař Růžička, „Československo II.“ dvousedadlový — řidič Leubner, brzdař Dr. Ing. Heinzl, „Československo VI.“ rovněž dvousedadlový — řidič Blechschmidt Jan, brzdař Blechschmidt Vilém. „Československo III.“ je čtyřsedadlový — řidič Klötzl, brzdař Schilbach, mužstvo Novotný a Raab. „Československo IV.“ čtyřsedadlový — řidič Lanzendörfer, brzdař Růžička, mužstvo Menzl, Zintel. A konečně bob „Československo V.“ také čtyřsedadlový, řidič Leubner, brzdař Dr. Ing. Heinzl, mužstvo Blechschmidt Vilém a Posselt.

Nominovaní olympijští závodníci budou až do svého odjezdu dne 1. února podrobeni dalšímu systematickému výcviku. Závodníci pro alpskou kombinaci prodělají ještě před nástupem v Garmisch-Partenkirchen trainingový kurs ve vysokohorském terénu v Igls v Tyrolích, pod vedením u nás dobře známého rakouského sjezdaře Frant. Zingerla, závodníci pro závody klasické zůstanou v Československu a věnují se ještě hlavně trainingu skoku. Zdravotní stav našich reprezentantů, kontrolovaný a sledovaný po celou dobu kursu od 1. do 12. ledna MUDrem Meelem, asistentem kliniky prof. Dra Hynka, je velmi dobrý, nálada znamenitá.

Závodníci šli do přípravy a půjdou i do těžkých olympijských bojů s chutí a energií. Neříkám žádnou frázi, pravím-li, že jsou si vědomi své velké odpovědnosti. Jistě vydají ze sebe vše, aby jméno a čest československého lyžařství a Československé republiky v nejsilnější konkurenci světa, podle svých nejlepších možností obhájili.

M. Staněk, Bielské Tatry od severozápadu

M. Staněk, Vysoké Tatry, Ladové a Zbojnické pleso, Javorový štít

K. Beinhauer, Z treningu našeho olympijského mužstva: nahore vlevo Čtvrtečka a vpravo Čtvrtečka s Kralíkem cvičí slalom na svazích Kotle, dole vlevo Hromádka sází slalomistům trať a vpravo transport slalomových branek na Kotel

BOHUMIL ZADÁK

TŘETÍ CELOSTÁTNÍ ZÁVOD BRANNOSTI—HLÍDKY

9. ÚNORA V ORLICKÝCH HORÁCH

Svaz čs. důstojnictva společně se Svazem lyžařů provedl v roce 1934 hlídkový závod jako celostátní, přístupný všem závodníkům-členům tělovýchovných korporací v republice Československé. Dříve byl to svazový závod hlídek; nové názory na brannost a spolu i skutečnost, že není třeba o brannosti lidu stále jen diskutovati, ale spíše snažiti se o její provádění, našly pochopení jak ve Svazu lyžařů, tak i ve Svazu čs. důstojníků. A výsledek jistě potěšil všechny.

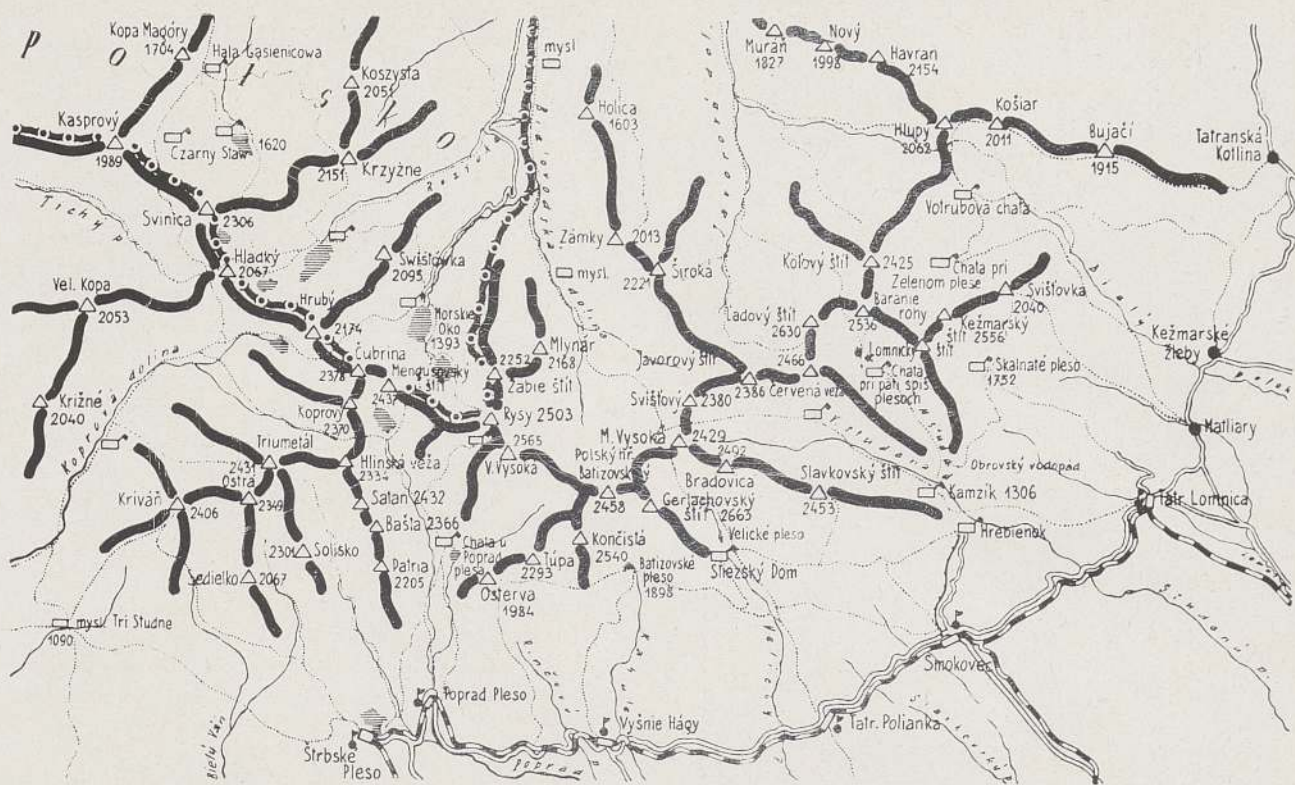
Závod vyvíjí se postupně. V prvních dvou ročnicích měly hlídky jen zátěž 3—5 kg a musely společně projeti celou trať. Hlídky vojenské, četnické neb stráže bezpečnosti byly v nevýhodě: jely v polní výstroji bez pláště, s opaskem a puškou. Letos jsou závodní propisice zdokonaleny. Dávají všem hlídkám téměř stejné podmínky. Závodníci kluboví musí jeti v soukenných oblecích, musí míti čepice se štítkem neb tvaru voj. čepice, dále opasek 6 cm široký a v mnohých kategoriích i pušku.

Pořádající korporace spolu s Akademickou legií v Praze sledují dosáhnouti svého cíle postupně a zdaří-li se letošní závod, pak snad již příštího roku bude možno uvažovati o zařazení střelby i hodu granátem. Prozatím nedostatek polních střelnic, namnoze i malá lyžařská zdatnost příslušníků střeleckých organisací nedovolují vypsatí závod tak, jak bychom si ve svém vlastním zájmu přáli.

Žádoucí by byla i povinná účast všech klubů, jednot, odborů i částí vojenských. Prozatím nám dává jen dobrovolná účast pouze nepřesné měřítko, kdo to dobře myslí s lyžařstvím a jeho významem pro brannost.

Nejdůležitější ustanovení propisic:

1. závod je přístupen všem tělovýchovným (sportovním, tělocvičným, skautským, střeleckým atd.) organisacím, které přispívají ke zvýšení státní brannosti, dále odbočkám Svazu čs. důstojnictva, ústavům čs. armády, četnictva, stráže bezpečnosti i pohraniční finanční stráže. (Pokračování na str. 186.)

Situační mapa Vysokých Tater

MIROSLAV KARLÍČEK

VYSOKÉ TATRY

Vysoké Tatry jsou sice naše nejnámější horstvo, lyžařsky však nejsou stále dost oceněny. Zejména mimo hlavní svátky je jejich návštěva malá. Neprávem jsou Vysoké Tatry opomíjeny, vždyť velký počet státních, klubovních a soukromých hotelových podniků poskytuje dostatečně pestrou cenovou stupnici, ve které si každý může vybrati podle svých finančních možností. „Drahota“ Vysokých Tater je jen strašidlem. Žije však stále v mysli těch, kteří jsou sice ochotni v cizině zaplatiti každou sumu za své pohodlí, u nás však chtějí míti i přepych zadarmo. Protože právě většina výitek se týká této drahoty Vysokých Tater, podám ve svých člancích ukázký cen.

Sněh je na V. T. od začátku prosince do konce dubna, nejvhodnější je od poloviny ledna do konce března v polohách nižších a do konce dubna v terénech vyšších. Nejkrásnější tatranské terény jsou v závěru dolin s pěknými svahy, které mohou sjižděti i méně pokročilí lyžaři. Bohužel právě tyto nejlepší terény postrádají chat a hotelů; výhodou je jediné to, že se k nim dostaneme brzo. Z jarní pohody krásných lesů na úpatí se dostaneme v předjaří za 3 hodiny až na konec údolí do výše přes 2000 m, kde ještě vládne zima. Tato blízkost

jara a zimy, lesů a sněhových plání je jedním z pozitivů pobytu ve V. T. Velkou předností Vysokých Tater je jejich znamenité léčebné klima, kterého při lyžaření užijeme dostatečně. Vysoké Tatry a lyžaři si dosud dost dobře nerozumějí; nepochybuji, že bližší seznámení prospěje oběma stranám.

Ve svých člancích se musím omeziti jen na nejstručnější informace. Podrobnosti o cenách a zimním programu se dovíte z brožurky „Vysoké Tatry v zimě 1935/36“, kterou dostanete v cestovních kancelářích. V. Tatry by zasluhovaly zvláštní *zimní* publikace s obrázky. Snad do příští sezony vyjde.

Ke všem cenám za pensi je nutno připočítati 10% na obsluhu a 3% na daň, není-li jinak výslovně uvedeno.

Štrbské pleso (1350 m).

Přístup: z rychlíkové stanice Štrby autobusy nebo autem. Spojení je stále udržováno. Pěšky podle staré zubačky trvá výstup 1 a půl hod.

Ubytování: *Státní podniky:* Hotel Hviezdoslav, pense od 63 Kč, hotel Kriváň, pense od 50 Kč; v obou hotelích je ústřední topení, teplá a studená tekoucí voda. Vily Jiskra, Detvan, Janošík a Jerzerka, pense 36.— až 42 Kč.

Podniky Klubu čs. turistů: (ceny včetně všech přírážek) Hotel KČST (ústř. topení, teplá a stud. voda), pense Kč 42.50, pokoje v hotelu Tatra, pense Kč 38.—. Noclehy v noclehárnách Kč 8.—. Studenti mají zvláštní slevy.

Soukromý hotel Mory u Nového Štrbského plesa: (ústř. topení, t. a st. voda); pense od 45.— Kč, turistická postel s pensí Kč 40.—. Členové lyžařských organizací mají 10% slevy. Od 7. do 31. ledna je 15%, od 1. března do Květné neděle 5% slevy.

Terén. Poblíž hotelů jsou malé cvičné loučky. Štrbské pleso by nutně potřebovalo vybudování velké cvičné louky pro lyžařské kursy. 10 minut od plesa je Jarolímkův velký můstek na skok. Lesní cesty na začátku dolin jsou povlovné a pěkně sjízdné, výš v dolinách je dobrý terén pro pokročilé lyžaře. Na Kriváňských loukách, vhodných pro cvičení, je vybudována nová chata, zatím pro denní pobyt.

Okolí Štrbského plesa.

Chata u Kriváňského plesa (Jamského) 1444 m, není dosud dokončena. Letos se tam podává občerstvení, v létě se dohotoví. Bude mít 3 noclehárny a 4 pokoje se 42 postelemi. Noclehy Kč 6.— a Kč 8.—, pense od Kč 38.— (včetně přírážek).

Přístup se Štrbského plesa pěknou vozovou cestou s mírným stoupáním $1\frac{1}{4}$ hodiny. V okolí je velmi dobrý lyžařský terén; Jámy (1571 m), Zahandel (1872 m), krásné tury pod Kriváň, do Suchovodské doliny až do výše 2100 m.

Adresa: Gustav Nedobří, nájemce podniků KČST, Štrbské pleso.

Vážecká chata (1138 m), blízko hájovny Tri studničky. Je $2\frac{1}{2}$ hod. východně od Štrbského plesa. Má 7 místností s 38 lůžky. Pense 35.— Kč, mimo sezonu Kč 25.—. Pěkná louka na cvičení, tury do Koprové doliny.

Adresa: Vážecká chata u Troch studniček, p. Vážec, Slovensko.

Popradské pleso (1513 m).

Přístup: se Štrbského plesa 2 cesty. Horní cesta na Drigant má do Mengusovské doliny dosti prudký spád s několika ostrými zatáčkami, proto se nehodí pro méně zdatné lyžaře. Bezpečný přístup je dolinou od zastávky elektr. dráhy podél telegrafních tyčí. *Letní cesta*, nově zřízená pod Patrií, je v zimě pro laviny nebezpečná.

Ubytování v chatě KČST u Popradského plesa. Cena pense včetně všech přírážek: při pobytu delším týdne, ubytování v noclehárně, 3krát denně strava, Kč 38.40, ubytování v pokojích Kč 44.70. Při pobytu kratším týdne Kč 42.40 a Kč 48.60.

Adresa: Chata u Popradského plesa, Vysoké Tatry.

Terén. Blízko chaty jsou velmi pěkné svahy na cvičení: Tury: mírná k Žabímu plesu a pod Hincova plesa. Větší svahy jsou k Hincovým plesům

Od shora dolů: Štrbské Pleso s letadla, Popradské Pleso, Votrubova chata, okolí Zbojnické chaty

a do doliny Zlomisk, kde můžeme vystoupiti až do výše 2150 m. Lyžaření v okolí Popradského plesa je velmi pěkné, sníh bývá až do poloviny dubna všude dobrý, později můžeme lyžariti v některých dolinách.

Útulňa KČST pod Rysmi ve výši 2288 m je otevřená jen podle potřeby. Hospodaři na ní nájemce chaty u Popradského plesa. Přístup k chatě je místy strmý. Výstup od chaty na Rysy mohou podniknouti jen velmi dobří lyžaři, při náledí s horolezeckým zajištěním.

Vyšné Hágy (1085 m)

jsou známy hlavně jako letovisko. Ubytování v sanatoriu, denní pense od 35.— do 45.— Kč. V okolí louky pro cvičení a možnost mírných výletů pro méně zdatné lyžaře. Dobří lyžaři navštíví terén na Ostervě.

Tatranská Polianka (1010 m).

Přístup elektr. drahou se Štrbského plesa nebo Starého Smokovce. Autem nebo pěšky cestou Slobody.

Ubytování v sanatoriu Dra Guhra pense od 55 Kč, v pensioně Tatranský Domov od 40 Kč.

Terén v okolí je dobrý pro cvičení a lehké výlety. Mústek na skok. Výstup na chatu ve Velické dolině, blízko níž je cvičný mústek na skok a k Slezskému domu (3 hod.). Sjezd, dosti příkrý, lesem, je vhodný jen pro dobré lyžaře.

Sliezský dom (1680 m)

je majetkem Karpathenvereinu. Pense 40.— až 45 Kč.

Přístup z Tatranské Polianky za 3 hod., se Sport-hotelu Hrebienok svahem Slavkovského štítu též 3 hod.

Terén. Vysoko položená Velická dolina, končící Polským hřebenem, je vhodná pro zdatné lyžaře. Počasí bývá dosti drsné. Sjezd k Hřebínku vhodný za dobré orientace.

Nový Smokovec (1010 m)

má několik podniků, ve kterých dostaneme prvotřídní ubytování s pensí od 50.— Kč (Parkhotel). Levněji můžeme bydlet v několika vilách, kde stojí pense 40.— až 45.— Kč.

Starý Smokovec (1020 m)

s přílehlou Pěknou Vyhlídkou. Grand hotel (ústř. topení, t. a st. voda), pense Kč 56.— až 100.—. Pensiony a vily, pense od 40.— do 60.— Kč.

Terén. Ve Starém a Novém Smokovci je pěkný cvičný terén. V posledním roce byly zřízeny opět nové cvičné louky; ve St. Smokovci za poštou v Novém pod kostelem. Při příznivých sněhových poměrech je v obou lázeňských místech dobré lyžaření. Pohodlná tura je lanovkou na Hrebienok a širokou sáňkařskou drahou zpět. Větší tury jsou přes Tatr. Polianku do Velické doliny a přes Hrebienok do Velké a Malé Studené doliny.

Od shora dolů: U Žabích Ples pod Rysy, Modré pleso, v Kopském sedle, Štít Olgy

2. Závodí se podle závodního řádu Svazu lyžařů RČS.

3. Dráha:

a) Třídy I., II., star. A, B, vojsko i střelecké korporace 25 km,

b) III. tř. a dorost 10 km.

4. *Hlídky* 3členné, jeden člen je velitelem.

Zátěž: Ve třídě I., II., III., dorost, st. A a ve třídě střelců baťoh neb mošna, 3 kg libovolné, ale pro celou hlídku stejné zátěže.

Ve třídě st. B baťoh neb mošna, 5 kg. *Zátěž* obstará si každý sám.

Ve třídě I., II. a starší A má každý člen pušku s řemenem. (Pušky budou vydány na místě.) Velitel hlídky hlásí příjezd vojenským způsobem.

Hlídky vojenské jako doposud jedou v polní výstroji bez pláště, 3 kg zátěž, 1 dvoudílná sumka

a puška. Je-li velitelem gážista, místo pušky má pistoli, ale zátěž 5 kg. Hlídky četnictva, fin. stráže a stráže bezpečnosti jedou ve stejnokrojích s puškou, zátěž podle kategorie příslušných hlídek civilních. Jistě spravedlivé hodnocení, neboť těžko mohli by konkurovat aktivním, nepoměrně mladším vojínům.

Závod je dotován celou řadou cen putovních i věcných; každý závodník obdrží pamětní odznak.

Hojná účast závodníků i funkcionářů je povinností všech, kdo mají skutečný zájem o naši branou moc a smysl pro brannost.

Závod koná se 9. února 1936 v Orlických horách. Start v Deštné před hotelem Orlice.

Dne 7. února je závod Svazu čs. důstojnictva na 18 km. Přijďte dříve, zúčastněte se práce!

JOSEF KALIBERA

JEŠTĚ LYŽAŘSKÝ ROZHLAS

Předem slibuji, že tato kapitola o lyžařském rozhlasu je poslední. Chceme-li však svoje závodní podniky po rozhlasové stránce dokonale vybavit, je nutno pohovořit si ještě o jedné velmi důležité věci: o *rozhlasu státním*.

Vysílání lyžařského závodu rozhlasem státním je pro nás propagačně neobyčejně důležité. Proto dlužno mu věnovati všemožnou péči. Tím větší, oč je lyžařská rozhlasová reportáž těžší než kterákoliv jiná sportovní reportáž. A — bohužel — lyžařská reportáž je opravdu nejtěžší. Popisovati průběh bojovné hry, na př. kopané, hockeye, házené, je nejen poměrně snadné pro reportéra, ale i prvotřídně zajímavé pro posluchače. Před očima reportérovými se stále něco děje, co je v bezprostřední souvislosti, v dramatickém spádu; okamžitá situace poskytuje přesný přehled zápasu. Nic z toho nemá za podklad svého líčení reportér lyžařský. Okamžitý stav závodu v běhu, či ve skoku nezná ani soudce, tím méně reportér. Tento nedostatek dlužno tedy nahrazovati jinak. — I ty sportovní disciplíny, kde je divadlo samo poměrně stále stejné co do pohledu, na př. tenis, boxing, jsou pro zdar a spád reportáže lehčím oříškem než závod lyžařský. I když v tenisové reportáži stokrát za průběh zápasu popisuje zpravodaj, že míček skončil v síti, i když v boxingu je nucen ohlásiti mnohokrát za večer stejný úder, je tu stále ještě dramatická stránka věci: postup matche ve prospěch té, či oné strany. Tohle u lyžařské reportáže schází. Zřídka kdy se stane, že může reportér ohlásiti zaručeně jistý výborný čas některého běžce, čas, který už nemůže být překonán. A ještě není takový fakt zcela zaručen, dokud nejsou po ruce záznamy všech kontrol, že závodník si nijak nezkrátil trať. Ale i kdyby to bylo zcela jisto, bylo by to asi vše. Pořádí sotva může hlásit; při naprosto spolehlivé a přesně klapající službě z celé trati mohl by sou-

visle popisovat jen průběh běhu, přejezdy kontrolami; podobně nevhodné předpoklady máme i při skoku, kdy lze popisovat výkony, kdy však pořadí je věci opravdu neznámou i dlouho po posledním skoku.

Jestliže jste nebyli spokojeni s lyžařskými reportážemi ať již podávanými mnou, nebo red. Laufem či společně, pak vám mohu říci, že jsme nikdy nebyli spokojeni ani my sami. Věc a její relativní úspěch má velmi mnoho háček. A ty se nepodařilo odstraniti ani jinde, v zemích, kde jsou po této stránce přece jen napřed, na př. v Německu a Rakousku. Vyslechl jsem už řadu zahraničních lyžařských reportáží. Všude se objevují celkem stejné, nám dobře známé nesnáze. Především je to onen nedostatek dramatického spádu, o němž jsem právě mluvil. Je to dále i obtížnost této práce, opravdu těžký úkol zorganizovati přesnou zpravodajskou službu pro rozhlasového reportéra, službu, která by mu aspoň trochu pomohla nahraditi onen dramatický nedostatek. K neúspěchu zpravidla přispívá i to, že naše můstky obyčejně nemají naprosto spolehlivé telefonní vedení, je nutno improvizovati, pracovati i za nepříznivých povětrnostních poměrů, za nedostatku místa, při nedostatečném přehledu, za místní obsluhy, která přechásto klopýtne docela pochopitelně atd. atd. Je však na nás tyhle nedostatky co možno odstranit, neboť propagační význam takové reportáže je pro náš sport opravdu ohromný. Kudy na to? Jak se to má dělat?

Především je nutno vyjednávat s naší rozhlasovou společností: Radiojournalem. Za provedení reportáže je nutno žádat velmi brzy, t. j. hodně dlouho před závodem, neboť rozhlasová společnost musí celou věc projednat programově, technicky i rozpočtově naprosto přesně a při tom v rámci mnoha jiných a důležitějších věcí. A jednání není a ani nemůže býti nějak rychle jednoduché. Roz-

hlas je bohužel aparátem velmi složitým. To je třeba uvážit. Lhůta jednoho měsíce je podle mých zkušeností dosti krátká, lépe je začít vyjednávat ještě dříve. A ještě něco: neobtěžujte rozhlasovou společnost žádostmi o vysílání méně důležitých podniků. I když s vašeho hlediska se zdá být váš závod významným, může být s hlediska celostátního rozhlasu složkou ještě hodně podřadnou. — Jestliže však jste se věci podjali, pak jste zavázáni všemi silami pomáhati a nemyslet si, že si to Radiojournal už všechno zařídí sám. Musíte dát reportérovi k dispozici opravdu pro něho nejlepší místo, ne ono, které by podle vašeho názoru stačilo. Špatným umístěním reportéra lze celou reportáž snadno a úplně zkazit. Tady platí vše, co jsme již v předchozích dvou článcích řekli o umístění místního reportéra. Také zde platí vše o jeho zpravodajské obsluze. A dokonce to platí v míře mnohonásobně větší, neboť co není třeba říkat přítomným divákům, to může být velmi důležitým pro posluchače nepřítomné. Zejména je třeba, aby státní reportér byl v naprostém klidu, absolutně nevyrušován. Absolutně! Jestliže si Radiojournal postavil někde druhý mikrofon k zachycování místního ruchu, t. zv. kulisy, je přímou sabotáží postaviti se do blízkosti tohoto mikrofonu a uplatňovati se svými výkřiky. — K vysílání běžecých závodů přímou reportáží sotva bude docházeti. Takový závod je lépe vylíčiti až po skončení, ve formě souvislého referátu, kde už možno podati plastický obraz závodu se všemi jeho příhodami. S přímými reportážemi z běžecých našich závodů máme zatím zkušenosti chabé.

Skok! To je vedle slalomu nejpříznivější rozhlasový objekt. Umísťující státního reportéra a připravující jeho práci nezapomeňte, že musí vidět vše, co jen možno. V každém případě skokana od startu až do posledního bodu dojezdu. Hned, jak je to možno, musí znát délku skoku a to bezpodmínečně dříve, než startuje následující skokan. Když tahle část informace zklame, je konec s reportáží. Posluchači by sklídili reportéra, který by jim hlásil teprve po provedeném skoku dalšího závodníka délku předchozího, nebo snad ještě dřívějšího. Stejně tak nemůže obstát referát, kde by se některé výsledky hlásily a jiné nikoliv, kde by se popisovala jen krása skoků a odvaha skokanů a nic konkrétního. Než takový referát „jak pánbůh dá“, raději nic. Ničíte tím pověst reportérovi i sobě. Žádný reportér není kouzelníkem a proto mu všechny potřebné vědomosti musíte poskytnout sami.

Jak? O umístění jsme mluvili. V druhé řadě je to telefon. Tady také platí doslova to, co jsme řekli o místním telefonu při skoku v minulém článku. K obsluze telefonu, určeného k službě reportérovi státního rozhlasu, je nutno určití pomocníka, který se ve věci vyzná a tiše pracuje, je klidný a nerozčiluje se. Musí to být velmi šikovný chlapec, zejména se musí dobře a tiše, při tom ovšem jasně, dorozumívat s reportérem při podávání zpráv, telefonem přijatých. Poblíže reportéra si Radiojournal umísťuje své amplifikační za-

řízení. Technický úředník, obsluhující amplifikaci, zpravidla také zprostředkuje po drátě dorozumění s radioústředím, proto musí být také po ruce reportérovi. Pro amplifikaci samu je třeba dosti místa, zvláštěního, suchého, nerušeného. Slouží-li za dorozumění jen modulační linka (po níž jde vlastní referát), pak mohou nastati různé komplikace, protože ve chvílích, kdy referát běží, nelze se přirozeně dorozumívat (na př. o jakosti přenosu, jeho délce atd.), proto je lépe, aby pro dorozumění určeno bylo ještě druhé vedení. Pak dlužno ovšem pamatovat i na umístění těchto aparátů v bezprostřední blízkosti reportérově. Jak vidíte, je to dosti složité; proto je bezpodmínečně třeba pro rozhlas hodné místo. Samozřejmě je i zapotřebí, aby všem pracím byla věnována svrchovaná péče. Každé vedení musí býti provedeno poctivě, pulty, stoly a pod., musí být zrobeny poctivě a šikovně, tak, aby vše pohodlně a bez překážení vyhovovalo.

Předpokládejme tedy, že reportér má výborné místo, vidí všechno dobře, má dobré místní telefonní spojení, má bezvadné spojení i dorozumění se svým radiocentrem, má dobré pomocníky, není vyrušován, v jeho okolí se nekřičí (nezapomeňte, že dřevěná bouda výborně rezonuje!), že se pod ním, ani nad ním nedupe těžkými lyžařskými botami, že žádný z funkcionářů nedělá drahoty, že je zkrátka všechno v pořádku. Pak se musíte postarat ještě o jednu velmi důležitou věc. A to je optické (nikoliv jenom telefonické=akustické) oznamování délek speciálně pro reportéra. Telefon je věc choulostivá sama o sobě. Tím choulostivější je při závodě ve skoku, kde kdokoliv — i bez zlé vůle — může zavaditi lyžema o telefonní vedení, přetrhnouti je, vedení může míti daleko snadnější svod, než normálně atd. Je tu zkrátka velmi velká možnost přerušení. Pak by rázem bylo po reportáží. Tomu se pomůže tak, že se speciálně pro reportéra postaví naproti jeho stanovišti zvláštní tabule, ukazující ciframi délku skoku. Délka musí býti oznámena rychle, tak, aby jakmile skokan dojede, už reportér číslo viděl a mohl je říci. —

Je-li závod vysílán, pak celá režíe musí býti hbitá a rychlá. Žádné zbytečné a velké přestávky. Všichni „režíseri“ musí nasaditi všechny síly, aby to mělo pěkný spád.

Nechtějte nikdy, aby se vysílal celý závod! Mějte přece ohled k těm doma, kteří nejsou sportovci. Dvě — tři hodiny jednorázové reportáže, to unaví i fandu. Nejlépe bude vysílati asi půlhodinky z druhého či třetího kola zápasu. Pak už lze vylíčit aspoň trochu dosavadní průběh a na to navázat s bezprostředním obrazem.

Podobně jako skok, je vděčným objektem lyžařského rozhlasu i slalom (nikoliv sjezd). I zde musí mít reportér v zásadě vše totéž, co musí mít při skoku, t. j. musí vidět celou trať, kterou ovšem musí stále sledovati triedrem, musí mít dobré a spolehlivé telefonní spojení se startem, při čemž nemá být nijak vzdálen cíle. Bylo by dobře, kdyby měl i spojení se strážci aspoň hlavních branek. Jako optická reserva pro případ vy-

povědění telefonu je dobře umístit u startu tabuli s čísly závodníků, s které lze triedrem dobře číst.

Jinak platí i zde: není to reportér, který dělá dobrou reportáž. Je to režie! A režie musí reporté-

rovi usnadnit jeho úkol. Musí pracovat pro něho. A přece nepracuje jen pro něho, nýbrž pro celou lyžařinu, neboť dobrá rozhlasová reportáž je naší největší propagací.

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1936

„Aftenposten“ (Oslo), t. j. red. P. Ch. Andersen, v roli olympijského věštce.

Předpovídání sportovních výsledků je vždycky choulostivá a riskantní věc. Zejména předpovídá-li se podle výsledků z minulé sezony. Tipovat lyžařské olympijské výsledky je — máme-li na mysli jen generální dělítko — věc dosti jasná; jestliže však jdeme do detailu, pak je to opravdu odvážné. Tedy generelně: Severané zvítězí. Tohle však nestačilo panu P. Christianu Andersenovi, sportovnímu redaktoru norského „Aftenposten“ z Oslo, kterého dobře známe z loňských FIS-závodů ve Vys. Tatrách. Red. Andersen předpověděl ve svém listě tyto olympijské výsledky:

Lyžařství.

18 km: 1. Finsko, 2. Norsko, 3. Finsko, 4. Norsko, 5. Švédsko, 6. Norsko (zde se Andersen řídil výsledky FIS-závodů z Tater jen s tím rozdílem, že na 3. místo dává Fina místo Nora, čili říká, že Norové budou v 18 km letos slabší, kdežto Finové lepší.)

50 km: 1. Švédsko, 2. Finsko, 3. Švédsko, 4. Švédsko, 5. Norsko, 6. Finsko. (Zde ponechal prvá dvě místa z FIS 1935; ostatní důkladně zamíchal; Norsko dal z 3. místa až na 5., čili zase zhoršení; Švédy posunul vpřed a přidal jim jedno místo na účet švýcarský (loni

5. místo) a trochu i na účet finský (loni 2. a 4. místo); Švédové byli loni první a šestý.)

Sdružený závod: 1. Norsko, 2. Norsko, 3. Finsko, 4. Německo, 5. Norsko, 6. Československo. (Zde nechal všech prvních šest z Tater; zachovává 1., 5. a 6. místo, druhého Nora posunul ze 4. na 2. místo, Fina z 2. na 3. místo, Němce z 3. na 4. místo. Přehození Bognera o číslo zpět je charakteristické: považuje — stejně jako my (s čímž jsme se ostatně netajili) — loňský německý úspěch za přechodný. Příznačné je také, že ani pro letos nedává Švédům naději na místo v klasické kombinaci.)

Skok: 1. Norsko, 2. Norsko, 3. Švédsko, 4. Norsko, 5. Polsko, 6. Finsko. (Tento tip je zajímavý: přiznává Finům „místo na slunci“ v disciplíně, kde dosud vládli Skandinávci a Středoevropané; Norům ubírá jedno místo a nahrazuje je právě Finem. Polské místo odsunuje o jedno zpět a švédské dává o tři vpřed.)

Vojenské hlídky: 1. Finsko, 2. Norsko, 3. Švédsko, 4. Německo, 5. Itálie, 6. Československo. (Tahle předpověď je opravdu odvážná. Jestliže přiznáváme velkou pravděpodobnost prvním třem místům, pak o druhých třech velmi pochybujeme. Střelecké umění zde může velmi zamíchat pořadím. Může-li Andersen dost oprávněně tipovat i v ostatních disciplínách, zde se

SVAZ LYŽAŘŮ RČS DOPORUČUJE
VOSKY VELOX

LYŽE

VÁZÁNÍ, HOLE, SÁNKY,
HOCKEYOVÉ HOLE

Je mnoho výrobců lyží - zkuste to však s námi!
Jsme odborný závod a máme 41 let zkušeností!

H. MEČÍŘ A SPOL., JILEMNICE

Pište o ceník! • Klubům sleva!

41 LET VÝROBY

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře.** — Telefon 259-9-1.

Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

spoléhá opravdu jen na „čich“, protože spolehlivých předpokladů pro úsudek tu opravdu není.)

Slalom mužů: 1. Německo, 2. Francie, 3. Rakousko, 4. Švýcarsko, 5. Itálie, 6. Anglie.

Slalom ženy: 1. Německo, 2. Švýcarsko, 3. Rakousko, 4. Rakousko, 5. Anglie, 6. Švýcarsko.

(Oba slalomové typy jsou stejně riskantní jako tip hlídke. Jen trochu nepřesně nasazená kristianie tu může v pořadí mnoho zařadit.)

Stafety Andersen nepředpovídá. Že bychom si hádli my? (Finsko, Norsko, Švédsko, Československo, Německo, Polsko, nebo Norsko, Finsko, Švédsko, Německo, Československo, Rakousko, nebo Finsko, Norsko, Švédsko, Německo, Polsko, Československo??)

Sjezd rovněž nepředpovídá.

Zato jsou zajímavé další typy:

Bobsleigh:

Bob dvousedadlový: 1. Německo, 2. Spojené státy, 3. Německo, 4. Švýcarsko, 5. Švýcarsko, 6. Spojené státy.

Bob čtyřsedadlový: 1. Německo, 2. Spojené státy, 3. Německo, 4. Švýcarsko, 5. Švýcarsko, 6. Spojené státy.

Kanadský hokej:

velmi nás mrzí, že s námi vůbec nepočítá. Tady budou naši hoši Andersena, doufáme, důkladně korigovat, neboť ten docela bezdůvodně hádá: 1. Kanada, 2. Spojené státy, 3. Německo, 4. Švédsko, 5. Francie, 6. Anglie.

Rychlobruslařství.

500 metrů: 1. Norsko, 2. Norsko, 3. Amerika, 4. Norsko, 5. Kanada, 6. Rakousko.

1500 metrů: 1. Norsko, 2. Norsko, 3. Norsko, 4. Rakousko, 5. Amerika, 6. Rakousko.

5.000 metrů: 1. Rakousko, 2. Norsko, 3. Amerika, 4. Norsko, 5. Rakousko, 6. Finsko.

10.000 metrů: 1. Rakousko, 2. Amerika, 3. Norsko, 4. Norsko, 5. Finsko, 6. Norsko.

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS**, Praha - Liberec

Krasobruslení.

Krasobruslení mužů: 1. Rakousko, 2. Anglie, 3. Rakousko, 4. Kanada, 5. Německo, 6. Finsko.

Krasobruslení žen: 1. Norsko, 2. Rakousko, 3. Anglie, 4. Švédsko, 5. Kanada, 6. Německo.

Krasobruslení dvojic: 1. Německo, 2. Rakousko, 3. Maďarsko, 4. Kanada, 5. Maďarsko, 6. Amerika.

V příštím čísle, které vyjde 15. února, sotva vám budeme moci přinést olympijské výsledky. Hry končí až 16. února. Ale v č. 8 si to povíme a srovnáme.

Zatím jsme na ZOH třetí! Abyste nebyli dlouho napínáni: třetí v počtu přihlášených borců. V tomto směru vede ovšem Německo — 143, druhé je Rakousko — 115, třetí Československo — 81, čtvrté Spojené státy — 62, pak Švýcarsko, Francie a Norsko — 50 atd., poslední je Estonsko a Lichtenštejnsko — 6.

Start Japonců na našich mistrovstvích 1936, která se konají 19. — 23. února 1936 ve Špindlerově Mlýně, je téměř zajištěn. Svaz lyžařů dlouho vyjednával o této věci prostřednictvím pražského japonského vyslanectví. Japonský vyslanec Ogava, veliký podporovatel a příznivec sportu (jeho dílem je jak zájezd japonských atletů, tak i start japonských hokejistů) přislíbil u příležitosti pražského matche v kanadském hokeji Japonsko-Československo našim zástupcům, že ke startu japonských lyžařů na našich mistrovstvích s největší pravděpodobností dojde. Termín prý je velmi příznivý a celá situace velmi slibná. Jednání v Praze vedli s naší strany Dr. K. Finger a Ing. S. Procházka.

Hančův memoriál, mistrovská padesátka československá, která měla být odstartována 26. ledna 1936 na České Kubici, se nejede. Závod byl přeložen na 1. března 1936, neboť dosavadní nedostatek sněhu nedovolil dosud našim závodníkům běžeti delší trati. Opatření se tedy nestalo snad pro okamžitý nedostatek sněhu na Kubici, ale z ohledu na zdraví a kondici našich závodníků. — Místo závodu nezměněno.

1/3 zálohy

postačí Vám k nákupu nejmodernějšího fotografického přístroje Zeiss-Ikon neb kinoaparátu Ciné-Kodak.

Vyžádejte si ceník a naše výhodné splátkové podmínky!

SPECIÁLNÍ ZÁVOD PRO AMATÉRSKOU KINEMATOGRAFII

FOTO WACHTL

PRAHA, Národní 26 - Senovážná 8 - Fochova 3

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

ODBOR PRAHA V PRAZE II., ŠKOLSKÁ ULICE 14. TELEFON 318-34

JSTE LYŽAŘSKY POJIŠTĚNI?

INFORMUJTE SE VE SVÝCH KLUBECH O VÝHODÁCH NAŠEHO LYŽAŘSKÉHO POJIŠTĚNÍ
A DEJTE SE POJISTIT! VELIKÉ VÝHODY, NEPATRNÁ PRÉMIE!

ZPRÁVY

Noví cvičitelé. Příslušné zkoušky složili a cvičiteli byli jmenováni: Antonín Husák (S. K. Slavia, Praha), Jiří Kolovrat (S. K. Liberec), Jaroslav Káčovský (Čes. Krk. sp. SKI, Jilemnice), František Lebeda (KČST, Rachov), Josef Měrka (KČST, Rachov); vedoucím jmenován František Měrka (KČST, Rachov).

Výzva na Slovensko. Autor našich článků o slovenských horách prosí slovenské lyžaře, majitele a nájemce chat a funkcionáře lyžařských organizací, aby mu oznámili změny a novinky, které nastaly nebo se stanou na slovenských horách. Dále snažně žádá všechny, aby pamatovali na pěkné obrázky slovenských chat a terénů a sdělili mu, zda by byli ochotni zapůjčit je pro zhotovení diapositivů, potřebných pro propagaci Slovenska v cizině. Výlohy nahradí. Miroslav Karliček, profesor obchodní akademie, Přerov, Morava. Tam zasílejte výše žádané informace.

Je HDW župou německého lyžařského svazu? Není to poprvé, co „Winter“ zařazuje zprávu z HDW do rubriky „Nachrichten aus den DSV — Gauen.“ Již před lety se tvrdilo, že HDW je skutečně organizován v DSV jako zvláštní župa a když se pak začalo u nás na tyto věci přísněji hledět, starali se naši Němci, aby se takové řeči nevedly. Byl-li HDW tehdy v DSV organizován či nikoliv, to ovšem dodnes spolehlivě nevíme. A také nevíme, jak je tomu dnes. Dělá-li „Winter“ tyto provokativní věci z pochopitelné zlovolnosti, pak je to jeho věc (nám tím nesmyslem nic neprovede a HDW to žádný prospěch nepřinese); ale je také možno, že to ve „Wintru“ zaběhne do této rubriky z jakési setrvačnosti, nebo i proto, že to je stále správné. Pak by to ovšem byla věc vážná. Vážná pro nás, vážná pro FIS (neboť její člen přece nemůže být dvojnásobně organizován) a vážná také pro naše úřady.

Svazový zájezd do Krkonoš ve dnech 18.—23. února 1936. Odjezd 18. února 1936 odpoledne do Jilemnice, odkud týž den autobusem na BENECKO (nocleh). 19./II. dopoledne výstup na ŽALÝ neb sjezd na Levínek (dle stavu sněhu), odpoledne přes ZÁKOUTÍ do HUTI (h. Skála), kde nocleh. — 20./II. výstup Kuželským potokem na DVORAČKY (oběd) přes Lysou horu úbočím Mumlavy na LABSKOU BOUDU (nocleh). — 21./II. Projíždění svahů Labského Dolu a přes Pudlavu na MARTINOVKU (oběd), odpoledne výstup na SNĚŽNÉ JÁMY a sjezd od Violíku na Labskou boudu (nocleh). — 22./II. Bokem na Vysoké kolo, odkud dlouhý sjezd přes BRADLEROVKU do ŠPINDLEROVA MLÝNA (nocleh). — 22./II. odpoledne a dne 23./II. účast na mistrovských závodech ve Špindlerově Mlýně. — Vedoucí Ing. V. MACHAČEK. Cena celého zájezdu cca Kč 250.—.

Druhý svazový zájezd na Krkonoše ve dnech 12. až 15. března u příležitosti „Velké ceny Československa ve sjezdu a slalomu“.

Zájezd Svazu lyžařů NA PODKARPATSKOU RUS. Ve dnech 21. — 29. března 1936. Proposice budou v denním tisku.

Sáňkařské mistrovství republiky, které se mělo konati rovněž 26. ledna bylo pro nevyhovující sněhové poměry přeloženo na neděli 16. února 1936. Místo závodů (Nový Svět—Harrachov) nezměněno.

Zima nám letos nepřeje. S krajním úsilím jsme provedli trening našich borců pro Zimní Olympijské Hry. Řadu závodů jsme musili přeložit na pozdější termíny. Jen některé, na př. přebor pražské župy, podařilo se provést, ovšem za velmi nepříznivých sněhových podmínek. Přeborníkem Pražské župy stal se Šimůnek. Referát v příštím čísle.

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

Mažte jen „ENO“ vosky

DOPORUČENÉ SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

Autobusová doprava do lyžařských středisek a terénů u nás už zdomácněla. Po mnohaletých zkušenostech je už opravdu spolehlivá. Celá řada firem je již na tento obor zařízena. Zejména *Lidová Autodoprava s. s. r. o., Praha XVI., Kartouzská 200*, má bohaté zkušenosti. Jezdí velmi pohodlnými busy všemi směry, do Krkonoš, do Orlických hor, do Jizerských hor, do Krušných hor. Za malé příplatky vypravuje i osobní vozy.

Okresními lyžařskými náčelníky HDW jmenováni: pro Krušné hory F. Schröpl v Ústí n. L.; pro Praděd Ing. H. Reichel, Karl. Studánka; pro Bezkydy Karel Laška, Vítkovice; pro Jizerské hory A. Reckziegel, Jablonec n. N.; pro Tatry Dr. D. Reichart, Tatr. Polianka. Kdo pro Krkonoše nepodařilo se nám zatím zjistiti.

Nová chata v Krkonoších se zřizuje na cestě z Pohraničních bud přes Černou Sněžku na Sněžku u Eminých pramenů. Doposud tam stála pouze letní dřevěná bouda, v zimě zavřená. Pozemek i chata patří panství černínskému.

Přeprava lyží ve 2. třídě vozové. Odehylkou od doplňujícího ustanovení k čl. 26 železničního přepravního řádu povoluje se na zkoušku na tratích čs. státních drah a tratích soukromých čs. státními drahami pro-

vozovaných bráti s sebou bezplatně lyže do vozů nebo oddílů 2. třídy, určených pro zimní sportovce a opatřených nápisem „Lyžaři“ a není-li takových, též do jiných oddílů 2. třídy, byli-li sportovci do nich poukázáni průvodčím vlaku.

Lyže musí být náležitě očištěny a osušeny a uloženy ve voze tak, aby zařízení vozu nebylo poškozeno. Za poškození nebo znečištění vozu jest cestující povinen náhradou podle čl. 19 § 4 železničního přepravního řádu.

Nezaujme-li sportovec místo ve voze anebo v oddílu určeném pro zimní sportovce nebo ve voze nebo v oddílu, jež mu byl průvodčím vlaku poukázán anebo nejsou-li lyže náležitě očištěny a osušeny, musí je podati jako cestovní zavazadlo za tarifní zavazadelné. Není-li pro lyže místa v oddílu 2. třídy nebo překážely-li by lyže spolucestujícím, jest sportovec povinen umístiti lyže v postranní chodbě vozu, pokud možno v síti na zavazadla.

Program zimních zájezdů, pořádaných ČSD (ředitelství v Praze) a pojišťovnou Fénix (odd. pro cizinecký ruch.). — *Únor. Začátkem února*: Pololetní prázdniny v Orl. Horách asi Kč 190.—. Pololetní prázdniny v Beskydech asi Kč 270.—. *Od 8.—16. února 1936*: Zotavená ve Vys. Tatrách od Kč 560.—.

**VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU**

**CINÉ
Kodak**

Není to více snem! Denně vzrůstá počet sportovců, kteří filmují přístrojem Ciné »Kodak« Osm, neboť filmování jest snazší a levnější než fotografování.

8

ERRELL

Od 15.—23. února 1936: Týden zimních sportů v Špindlerově mlýně asi Kč 360.—. Od 22. února do 1. března 1936: Zimní cesta na Podkarpatskou Rus asi Kč 410.—. Od 29. února do 8. března 1936: Týden na Krkonošských hřebenech asi Kč 410.—. Březen: Od 7.—15. března 1936: Týden zimních sportů ve Vysokých a Nízkých Tatrách asi Kč 570.—. Od 14.—22. března 1936: Jaro na boudách v Krkonoších asi Kč 420.—. Od 21.—27. března 1936: Jaro ve Vysokých a Nízkých Tatrách asi Kč 570.—. Duben: Od 8.—14. dubna 1936: Za horským sluncem do Vysokých a Nízkých Tater asi Kč 450.—. Od 8.—14. dubna 1936: Za horským sluncem do Beskyd asi Kč 370.—. Od 11.—13. dubna 1936: Velikonoce v Krkonoších asi Kč 440.—.

Každému účastníku je zaručeno pohodlné místo podle jeho přání. Ubytování a stravování vesměs jen v podnicích, které se při pořádání dosavadních výprav nejlépe osvědčily. Pod vedením zkušených vůdců a v plánovitém programu seznámí se účastníci dokonale se všemi význačnými partii příslušného horského zájezdu. Téměř u všech zájezdů bezplatný lyžařský kurs. Družný společenský život účastníků jest zpestřen vlastními sportovními závody i veselými večery. Mimopražští účastníci zájezdů mají nárok na 33% slevu jízdného pro jízdu z bydlíště do nástupní stanice, jakož i ze stanice výstupní do svého bydlíště. Informace, jakož i přihlášky přijímají v Praze: Referát výletních vlaků Bazar vedle Wils. nádr. Úř. hod. 8—12 a 14—17. Telefon čís. 383-35, a Oddělení pro cizinecký ruch živ. pojišť. Fénix, Praha II., Václavské nám. 60. Telefon čís. 350-55. V Brně: Zavazadlová pokladna

na hlav. nádraží, a Oddělení pro cizinecký ruch živ. pojišť. Fénix, Běhounská 10. Telefon 137-45. — V Bratislavě: Výdejna jízdenek, hlavní nádraží a Oddělení pro cizinecký ruch živ. pojišť. Fénix, Grösslingova 8. Telefon 13-19. Ve všech větších městech osobní pokladny příslušných železničních úřadů.

Dvě věci, které by neměly chybět v naší výzbroji do hor. Jezditi do hor není moda; jezdíme tam pro zdraví. Bílé pláně, obalené stromy, skvělý horský vzduch, sladká únava, zvyšující chuť k jídlu, sílící nervy a zlepšující spánek — a pak ta družnost a bezstarostnost! — Zdá se nám nepochopitelným, že se minulá století mohla obejít bez zimních sportů. Přešly k nám z hornatých severských zemí, naučili jsme se jim, staly se naší potřebou. Jet na hory znamená vybočit z všedního života. Vypnout na řadu hodin unaveného člověka a zaměstnávat ony skupiny svalů, a nervů, které při normální práci byly v nečinnosti. Mnohý si však před odjezdem do hor neuvědomí, že existuje také špatný pád, zlomení ruky nebo nohy, těžké odřeniny, vyslzení, těžké omrzliny, ba i smrt ve vichřici a sněhové bouři.

Mám přítele v jedné z největších československých pojišťoven. Vypravoval mi: „To by člověk ani nevěřil, co podivných malérů a nešťastných náhod, o nichž noviny nepíší, se přihodí za jednu zimu. Jsem zaměstnán v úrazovém odboru; minulou zimu zavedli jsme zvláštní pojištění zimních sportů a máme ve svém archivu na sta vážných i méně vážných případů. Takový pojištěný člověk dovede si své pojistky vážit teprve když se mu něco stane. I když toto pojištění je levné, je stále ještě mnoho sportovců, kteří před odjezdem do hor zapomenou na tu podstatnou část výzbroje, na za-

Na zimní sport KRÉM • OLEJ NIVEA

Zvláště v zimě za studených dnů potřebuje Vaše pokožka, aby nepokukala a nepopraskala, dostatečné ochrany proti nepohodě. Natřete si — z opatrnosti — každý večer, ale též dříve než vyjete z domu, obličej a ruce důkladně krémem Nivea neb olejem Nivea. Pak Vám neuškodí ani delší pobyt na drsném a studeném povětří a budete se těšit z jemného a něžného lesku své pleti.

A odkud je tento účinek? Od Euceritu! Právě Euceritem je krém a olej Nivea tak účinný.

Krém Nivea: Kč 3.— až 13.—, Olej: Kč 6.—, 12.—, 22.—

Základy lyžařství

Učební plán

Svazu lyžařů RČS.

obdržíte v kanceláři
Svazu lyžařů RČS.

PRAHA II.,
Žitná 14.

V plátně vázané.

Cena Kč 12'-

jištění sebe a svých nejbližších. A přece každý ví, že životní pojistka je nejuhodnější způsob spoření a úrazová pojistka že je to jediné, co nás chrání na každém kroku i při náhodě, proti níž nás ani sebe větší a rafinovanější opatrnost nemůže uchránit. Někteří lidé ještě stále dobře nechápou, že když si vyjedou do hor zbaveni všech hmotných starostí o sebe a svoji budoucnost a budoucnost svých nejbližších, že to lyžaření, sánkování i prosté procházení po bílých pláních je daleko radostnější a může jim přinést daleko víc osvětlení, než kdyby nás tížilo pomýšlení: „Což kdyby?“
 Chej říci: ti, kdo se dovedou radovat z paprsků zimního slunce, kteří hledají zdraví a odpočinek na horách, měli by životní a úrazovou pojistku považovat za nezbytnou součást výstroje na cestu do hor, neboť zdraví a finanční zabezpečení, to spolu velmi úzce souvisí.

ZÁVODY

K počátkům sjezdových závodů u nás. V loňských číslech Zimního sportu četl jsem s opravdovým zájmem instruktivní články pp. Honzů a Myšáka o sjezdu a slalomu. Vzpomínal jsem: „Jak vlastně ulehčenu mají dnes práci ti, kdož pořádají sjezdové závody!“

Co bychom byli dali před sedmi lety tomu, kdo by nám byl poradil, když jsme se odhodlali pořádati první sjezdový závod! —

Zimní klub v Jičíně, tehdy ještě Zimní odbor S. K. Jičína, uspořádal první veřejný závod ve sjezdu na Táboře u Lomnice již v r. 1929. Pokud jsem mohl zjistit, byl to prvý sjezdový závod v Čechách. Začali jsme propagovat tuto lyžařskou disciplínu v době, kdy tento závod byl ještě v nemilosti a nebyl uznáván za rovnocennou složku se závody distančními. Důvody, které nás přivedly k uspořádání závodu, platí konec konců ještě dnes. Nepodceňovali jsme distanční závody, každoročně jsme je také pořádali, ale shledávali jsme, že pro klub, který není přímo v horách nebo nemá zvláštních finančních prostředků, jsou takové závody (pro závodníky i obecnost málo přitažlivé) vlastně neproduktivní. Setkávali jsme se často s faktem, že distanční závody vyhrávali závodníci, jejichž lyžařská technika v terénu byla často podprůměrná. Proto jsme si řekli, že uspořádáme závody, jichž se bude moci účastnit širší okruh členstva a v nichž zvítězí opravdu lyžařská terénní technika. Byl to tedy s naší strany i pokus o jakousi demokratisaci lyžařských závodů, vyhrazených do té doby jen aristokracii dokonalého srdce a plíce.

Brzo jsme se ovšem seznámili s obtížemi. Z našeho úzkého kruhu nikdo žádných sjezdových závodů neviděl a závodní řád Svazu, mluvící o sjezdu v několika krátkých paragrafech, byl v této věci pomůckou skoro nedostatečnou. Odvážným však přálo štěstí.

Co stojí

dokonalé a vyzkoušené součásti lyžařské výstroje z odb. závodu

A. Pricha

PRAHA I., NÁRODNÍ TŘÍDA 25, telefon 330-17
 najdete v příloženém ceníku a brožurce „Sníh“

NAŠE FOTOSLUŽBA!

Odprodáme několik set továrně nových fotografických přístrojů různých formátů s nejlepší značkovou optikou **za poloviční ceny!**

Nikdy už nekoupíte levněji • Navštivte nás •

FOTO „ARGO“, NESRSTA-BEKÁREK, PRAHA I., KAPROVÁ 9. TEL. 635-78

Po dlouhém uvažování trať tohoto prvního sjezdového závodu zvolena na sev. svahu Tábora; start u rozhledny. Trať měřila asi 1.5 km, měla jen jedno obtížnější místo a asi 100 m roviny. Závodu se zúčastnilo v různých kategoriích (muži, starší, dorost, ženy) asi 50 závodníků; líbil se závodníkům i divákům, kteří měli možnost viděti závod právě na nejobtížnějším místě. A to přišlo vhod i pokladně klubu; počátek byl i finančně šťastný. Ještě těsně před startem nebyli jsme jednotni v názoru, zda start má být hromadný (jak tehdy připouštěl závodní řád) či v intervalech. Štěstí, že rozhodl názor druhý, vždyť i při půlminutovém vypouštění mohlo snadno dojít k nebezpečným úrazům; tenkrát na naši nezkušenost doplácela jen jedna vymknutá noha. Chybili jsme také, že jsme vypouštěli podle pořadových čísel a ne každou kategorii zvláště.

Po těchto zkušenostech byli jsme příštího roku (1930) již moudřejší. Zvolili jsme trať zase na sev. svahu Tábora, ale zcela jinde. Jen start byl na stejném místě. Trať byla pro závodníky obtížnější a pro obecnostvo zajímavější, ale zase měla rovinku, která rozhodla, že zvítězili dobří závodníci z Podkrkonoší. Pro žactvo a ženy měla také určité zjednodušení. I tento závod přinesl nové zkušenosti. Kontrolní branky byly na obtížnějších místech; žluté praporky upozorňovaly správně na nesnadnější úsek, ale zapomněli jsme, že závodník před sebou musí vidět celý úsek trati. Vedli jsme totiž na jednom místě trať přes prohlubeň. A tak se stalo, že několik závodníků tam upadlo a druzí nevědomky najeli na ty, jimž se zatím nepodařilo vstáti. Výsledky ukazovaly, že zvítězili ti, kteří měli nejméně pádů. Jen asi 5% závodníků podařilo se celou trať sjetí bez pádu.

Dík sněhovým poměrům r. 1931 byl třetí ročník konán na jižní straně Tábora, která je prudší. Nová trať byla sice o něco kratší, ale za to měla přes 100 m prudkého sjezdu velmi blízko chaty, místa to startu. Závod shromáždil přes 100 závodníků — i z dalekého okolí — a měl naprostý sportovní úspěch. Ukázalo se však, že závod v takovém měřítku předpokládá značný počet pořadatelů a hlavně pohodových měřičů času. V umístění rozhodovala $\frac{1}{10}$ vteřiny, ale při shluku, kdy více závodníků dojíždělo k cíli (ač intervaly byly minutové!) nestačili dva měřiči se stopkami. Ukázaly se i jiné obtíže a nedostatky. Přesné vytýčení trati se dalo až hodinu před startem a nikdo už neměl trať projížděti. Ovšem nebylo možno zamezit, aby se nevytušilo, kudy trať povede. Bylo to sice klubovní tajemství velitele trati a jeho pomocníků, ale těžko bylo zahladit stopy a tak neznalost trati u cizích závodníků byla určitým handicapem.

Také telefonní spojení startu s cílem ukázalo se zá-
douce, ovšem na to nestačily naše prostředky. A tak propočítávání časů mohlo začít teprve hodinu po dojezdu posledního závodníka. Také nezřetelnost čísel závodníků a jejich umístění jen na prsou, zavinilo několik nedorozumění.

V celku však naše myšlenka zvítězila. Závod sjezdové na Táboře se vžily a značí dnes už určitou tradici. Sněhové poměry zavinily, že čtvrtý ročník se konal až r. 1934 a pátý pak 1935.

Již pro druhý ročník jsme si sami vypracovali přesné proposice. Srovnávám-li je s doplňkem závodního řádu Svazu, loni vydaným, mohu směle říci, že nic podstatného jsme v nich nevynechali. Ovšem v několika podrobnostech se odchylovaly. Sjezdová trať má nyní být v hlavním směru známa 2 dny před závodem a přístupná pro trening. Odpomohlo se tak handicapu, o kterém jsem hovořil. Podle nynějších předpisů předjíždějí upozorní závodníka a tento musí stopu uvolnit. Myslím, že naše ustanovení, že „vyhýbá se předjíždějí“ bylo praktičtější, poněvadž závodník při sjezdu není vázán určitou drahou, nýbrž jen směrem, určeným kontrolními brankami; konečně při značné rychlosti sjezdu nedá se toto ustanovení v praxi dobře provést.

Shrnuji v krátkosti naše zkušenosti ze sjezdových závodů:

1. Zájem členstva o klub vzrostl, poněvadž možnost závodit byla rozšířena; rozhodujícím bylo lyžařské umění a ne jen běžecské dispozice.

2. Získal se zájem obecnosti, což — při dobré organizaci — přineslo zisk i pokladně.

3. Právě lyžařské umění došlo svého ocenění.

Vítězslav Hejduk.

Velká cena Luhačovic. 9. února 1936 bude uspořádán na Lopeníku u Bojkovic závod ve sjezdu a slalomu „Velká cena Luhačovic“. Lázně Luhačovice, známé již ve sportovním světě svými letními sportovními podniky a turnaji všeho druhu, ocenily plně význam lyžařského sportu a se vzácným pochopením umožnily uspořádání těchto závodů. Propůjčily podniku své jméno a dotovaly závod krásnými cenami i putovním pohárem. Uspořádání závodů ujal se Akademický klub Lázně Luhačovice, člen Svazu lyžařů. Za místo závodů byl vybrán blízký Lopeník, který je zimním střediskem Lázní Luhačovic. Krásný terén, dobré sněhové poměry (výška 962 m), pohodlné a hlavně levné ubytování v cha^{te} Komenského, která byla letos značným nákladem rozšířena, činí z Lopeníka středisko nejen moravského Slovácka, ale i lyžařů brněnských, kteří zde nalézají vše, co se žádá od dobrého lyžařského místa. Závod uspořádán budou ve větším měřítku; je velmi

MÁTE JIŽ NAŠI NOVOU LYŽAŘSKOU KNIHU ZADÁK: ZÁKLADY LYŽAŘSTVÍ.

JE OFICIELNÍ UČEBNÍ OSNOVOU SVAZU LYŽAŘŮ.

OBJEDNÁVKY VYŘIZUJE KAŽDÝ KNIHKUPEC A SVAZ LYŽAŘŮ, PRAHA II., ŽITNÁ UL. 14

potěšitelným zjevem, že již nyní je proječován mezi československými lyžaři značný zájem o tento podnik. Proposice zašle a veškeré informace ochotně podá Akademický klub Lázně Luhačovice, tel. 361, 362.

ŽUPY A KLUBY

10 let Vysokoškolského Sportu Brno. Vysokoškolský Sport Brno vchází do nového desetiletí. Za deset let obětavého úsilí na poli studentského sportu na Moravě se vystřídal několik studentských generací. Při mnohotvárné činnosti Vysokoškolského Sportu ve všech téměř oborech sportu a tělesné výchovy zvláštní význam měl již od samého jeho založení Vysokoškolský Ski Klub, který tvořil základ dnešního lyžařského odboru. Tento odbor dodal moravskému lyžařství nejen řadu vynikajících závodníků a cvičitelů, nýbrž i mnoho schopných organizačních a technických pracovníků. Vysoká úroveň novoměstských závodníků z nichž uvádíme zvláště Filipa, Beranovského, Stehlíka, Kožnářka a Pokorného, tvořících jádro VS Ski Klubu. Přispěla k jeho rychlému rozmachu, neboť již na prvních obeslaných akademických přeborech v Krkonoších umístili se tako na prvních čtyřech místech a po pět následujících let obhájili téměř neohroženi titul přeborníka vysokých škol v jízdě na lyžích. Rok 1926 byl mezníkem v historii lyžařství VS Brno: od tohoto roku jest nově vzniklý lyžařský odbor postaven na širší organizační základnu a stává se během několika sezon počtem členů i svou sportovní vyspělostí jedním z předních klubů brněnské župy Svazu lyžařů. O tom svědčí pořádané závodní kursy na Novoměstsku a v Roháčích, závod o přebor vysokých škol v Novém Městě na Moravě dvakrát a jednou v Pustevnách.

V letech následujících jest vývoj VS Brno silně ohrožen podstatným omezením státních dotací, zaviněným všeobecnou hospodářskou tísňí a nevýhodnou situací, ve které se ocitl po reformě jízdních výhod na ČSD, která vyzněla nepříznivě pro lyžaře, sdružené ve Svazu lyžařů. Tato nevýhoda byla alespoň částečně napravena normálními výhodami, poskytovanými vysokoškolačkám. V této svízelné době, ač počet 345 členů z r. 1932 nebyl již dosažen, pokračuje však lyžařský odbor intenzivně ve své činnosti závodní i turistické. O tom svědčí několik význačných úspěchů na závodním kolbišti i na poli výchovném. Lyžařský odbor má totiž stále největší počet zkušených cvičitelů z klubů v brněnské župě sdružených. Tyto se stále zdokonalují účastí na mnohých kursech všech oborů lyžařské techniky a nejvýznačnějších závodech v RČS. Široký výchovný význam VS Brno jest nejlépe vyjádřen přesvědčivým vítězstvím jeho vyrovaného závodního mužstva, složeného převážně z cvičitelů na hlídkovém závodě brannosti „100 km napříč Bezkydami“. Téhož roku získává Dostálová mistrovství dam RČS.

Skigloss drží lépe jak všechny mi známé prostředky!

15:-

Elias Julien.

Na omrzliny i zastaralé
GERLACHOVKA Kč 6.-
v lékárnách a drogeriích neb
G. JAVŮREK, PRAHA XI.,
Mladoňovicova č. 11. Tel. 350-62

Sportovci žádejte výhradně ručně zpracovanou obuv.
K dostání ve všech odborných závodech.
František Hanuš tovární výroba speciální sportovní obuvi
Praha-Bubeneč, Vítězná nám. 820. Telefon 701-23.

První odborný závod v Dejvicích
SPORT - JANDOVÁ - DEJVICE
na Hutích, č. 3 n., telefon 734-63
vyhoví Vám v každém směru odborně a levně

RIEGROVA PEKÁRNA
jemného černého a bílého pečiva
HARRACHOV
Doporučuje své denně čerstvé výrobky dobře známé jakostí
Občerstvovací stanice pro všechny turisty

LYŽAŘI NEZASPÍTE
vzbudí Vás telefonicky
ZÚ - ZPRAVODAJSKÁ ÚSTŘEDNA - Tel. *410-41

dobře stoupá - rychle sjíždí

SKIL VOSK LYŽE MEDIUM MIX

PRAŽSKÉ ZÁVODNÍ **tělocvičné** NÁRADÍ PODLE **ČOS.** VÁŠ VÝROBCE **ADAM**
PRAHA - KUNRATICE • Telefon číslo 570-15 • Neomezená záruka.

Když se začínají rozmáhati nové sjezdové disciplíny, ani tu nezůstává VS pozadu. Jeho cvičitelé zúčastní se sjezdových kursů v Tatrách a v Krkonoších a brzy osvojují si základní prvky sjezdové techniky a umísťují se velmi čestně na sjezdových závodech. Úspěchy na těchto závodech jsou korunovány vítězstvím Dostálové-Beinhauerové na Velké ceně Československa v Tatrách, na základě čehož byla jmenována do reprezentačního mužstva RČS pro letošní zimní Olympiádu v Garmisch-Partenkirchen.

Loňského roku uspořádal VS první české sjezdové závody v Jeseníkách, které se setkaly s neobyčejným úspěchem a získaly mnoho nových adeptů pro toto krásné sportovní odvětví. Po vzoru švýcarských studentských mistrovství byla na návrh VS Brno zařazena do rámce akademických přeborů též alpská kombinace, takže přeborníkem stává se ten, kdo získá největší počet bodů v závodě sdruženém a zároveň v alpské kombinaci. Nutno zdůraznit neobyčejný význam

této novinky, jelikož bude nyní snahou každého lyžaře-akademika, aby vynikl ve všech složkách lyžařského sportu a stal se tak opravdu všestranným lyžařem.

Na konec nutno též zmínit se o pozoruhodné horolezecké činnosti členů lyžařského odboru VS v období lezním. Velmi četné byly kursy, pořádané ve skalách v okolí brněnském za vedení cvičitelů, kteří získali bohaté zkušenosti v našich velehorách a hlavně na horolezeckých táborech v Dolomitech.

Lyžařský odbor VS Brno může tedy s uspokojením a s oprávněnou hrdostí hledět zpět na svou minulost, na nezištnou a skromnou práci svých zakladatelů a průkopníků, na úspěchy svých bývalých i přítomných členů.

Letošní akademické přebory nechť jsou dalším mezníkem v práci lyžařského odboru a nechť ožíví skvělou tradici akademického lyžařství, ve kterém VS Brno hrál vždy úlohu vynikající. *Skj.*

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Jan Plichta: Almanach Sportu. Nákladem vlastním. Tuto tradiční publikaci bere do rukou kdykoliv hledáme spolehlivá a dobře seřazená data. Rok od roku rostoucí rozsah almanachu je bezpečným svědectvím vzrůstu všeho československého sportu. Také vnitřní i zevní úroveň publikace roste. Cena Kč 14.—. Stran 144. Praha II. Křemencová ul. 8.

Giuseppe Mazzotti: Das Buch vom Matterhorn. Vyšlo v Berlíně, 32 obrázků. Skvělé líčení historie tohoto drápu Alp od prvních pokusů o výstupy.

Heinz Scheibenpflug: Berge um uns. Vyšlo německy u družstva Gutenberg Praha-Vídeň-Curych, 208 stran, hojně a výborně obrazy, skizzy, tabulky.

Deutsches Bergland, německý měsíčník turistický, cizinecký a zimních sportů, vycházející v Zábřehu na

Moravě nákladem a za redakce F. Burschofskyho, přináší v č. 8. (prosinec 1935) ročníku 11., na str. 141 článek: *Stavba a zařízení lyžařské chaty* od S. K. Mörtha s nákresy.

Ročenka libereckého Gebirgsvereinu zabavena podle § 14 zákona na ochranu republiky a její rozšiřování zakázáno. Že se tak nestalo pro projev svrchované lásky k Československé republice, je na snadě.

„Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — ZPRAVODAJSKOU ÚSTŘEDNU, telefon: *410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Při zavolání z jiné telefonní stanice zaplatíte poplatek 1 Kč složenkou, kterou Vám ZÚ zašle. — Viz insert.“

NAVŠTIVTE NAŠE HORY

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pence

**POD KRIVÁŇOM
V TATRÁCH**
Nová lyžařská chata u Kriváňského (Jamského) plesa. Otvorená už tejto zimy. Zve vás k návšteve. Gustav Nedobrá, náj. Podnikov. KČST. na Štrbskom Plese.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem • středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Radh. - Pustevně. Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázními v domě. Prvotřídní pence a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

PEC V KRKONOŠÍCH

oblíbené středisko a klimatické lázně. Několik sáňkařských drah — dva můstky pro skok na lyžích — kluziště. Dotazy zodpoví: LÁZEŇSKÝ SPOLEK, PEC.

Z CIZINY

V německém tisku říšském i našem mělo velký ohlas, že naši olympionikové musili vybojovat mezi sebou rozhodující kvalifikační zápas na říšskoněmeckém můstku ve Schreiberhau. Přetrásá se to všelijak, namnoze i naivně jako nějaká německá, nebo dokonce hakenkreuzlerská zásluha, že tam byl na můstku sníh a v Harachově nikoliv. A i při tom se nám ovšem velmi hodilo, že náš Steinmüller ten závod vyhrál a dokonce vytvořil můstkový rekord, který se asi sotva komu podaří překonat, protože šel daleko za hranici bezpečného výkonu. Někde se aspoň utěšují, že Steinmüller má německé jméno a že pochází z Krušných hor. To znamená: kdo čteš, rozuměj, moc kovaný Čech to není, vlastně by měl patřit do HDW! Jaké naivnosti!

Hojnost anonymů musí být ve Švýcarech. Švýcarský lyžařský svaz dostával v poslední době tolik anonymních stížností, zabývajících se „nepřístojnostmi“ v jeho různých orgánech, že pisatelům sděluje docela veřejně ve svém listě, že na nepodepsané dopisy nejen odpovídá, ale vůbec nezařizuje.

Famosní výkon podal dne 22. prosince 1935 jakýsi Švýcar, 52 let starý, podle stylu zprávy pravděpodobně „svazový dědek“ S. S. V.: vyjel o 6. hod. ráno z Wabern u Bernu, maje na kole připevněné lyže. Na kole, nikoliv na motocyklu. Šlapal 65 km mimo celé thunské jezero po zledovatělé a zasněžené silnici do Zweilütschinen (byl tam již v 10 hod.), zde připjal lyže, stoupal do Lauterbrunnen, odtamtud nahoru do Wengen a až na Kl. Scheidegg. Odtamtud dolů do Grin-

delwaldu a údolím opět do Zweilütschinen, opět na kolo a do Bernu. Říkal, že se stydí, že užil při výstupu tuleních pásů. Když se u nás něco takového provede, proč nám to nenapíšete?

Soudcové skoku ve Švýcarsku jsou zařadění do tří tříd: v I. tř. jsou oprávněni soudcovati švýc. mistrovství a mezinárodní závody, v II. tř. soudují nejvýše župní přebory, v III. tř. jen klubovní závody. Kandidáti nesmí nikdy úředně soudcovati. Rád se přísně dodržuje.

Velitelem francouzské vojenské hlídky v Garmisch-Partenkirchen je poručík Faure.

Olympijský můstek v Garmisch-Partenkirchen se chlubí těmito čísly: rovinka startu je 111 m nad rovinou dojezdu; nájezdová věž je 44 m vysoká; pod stolem je veliká „lyžárna“ (nebo „mazárna“, jak chcete); chce-li skokan dosáhnouti délky 70—80 m, musí jeti nájezdovou rychlostí 22—23 m/vt., t. j. asi 80 km/hod.; sklon doskočiště je 30°; při 80 m skoku spadne se od hrany asi 42 m (to jsou dva pěkné domy nad sebou); rekord má Raymond Soerensen skokem 84 m; celkem prý může skoky pozorovati 75.000 lidí, což není špatný žert, jestliže u toho stojí „unter Ausnützung aller bestehenden Möglichkeiten“, což může být také na př. televise. Že by?

Filzmoosalpe. Málokdo z návštěvníků Alp zná toto pohoří tak bohaté zimními krásami, pěknými lyžařskými terény a rozhledy na Vysoké a Nízké Taury. Ba možno říci, že je i mnoho rakouských lyžařů, kteří tato

ROTTEFELLA BROR-WITH's závodní norské vázání

VeluS lyžařské hole pro turistiku, běh a sjezd,
doporučené Svazem lyžařů RČS.

ANTON BERG's norské lyžařské vosky

VeluS lyžařské kamaše v deseti různých barvách

HOVDESKI ručně pracované norské lyže pro turistiku,
závod a skok

Generální zastoupení a sklad pro RČS:

SPORT KOPECKÝ,

PRAHA II., JUNGMANNOVA TŘÍDA 1 • TELEFON Č. 23469

(Prodej pouze ve velkém).

místa neznají. Proč? Filzmoosalpe je horstvo poněkud odlehlé od železničních tratí, místy 30—50 km a ti lyžaři, kteří tam přece přijížděli, byli nuceni ubytovati se v odlehlém městečku Grossarl, neboť horských chat tu nebylo. Později, když byla postavena silnice z železniční stanice St. Johann i. P. do Grossarl dlouhá asi 20 km a poštovní autobus začal obstarávat spojení mezi oběma městy, byl umožněn pohodlnější přístup k horám. Dnes má Filzmoosalpe již tři chaty, z nichž nejznámější, nebo lépe řečeno nejvhodnější je chata zvaná Filzmooshütte, ležící v samém středu těchto Alp ve výši 1710 m. Hlavní horský hřeben ve výši 2200—2400 m, všude sjízdný, tvoří jakousi podkovu v délce asi 30 km a od něho rozbíhají se jiné hřeben, z nichž je jedinečně krásný rozhled. A právě tak jsou zde i krásné sjezdy na všechny strany. Pro lyžaře-turisty je Filzmooshütte nejvhodnějším východiskem do okolí ať již ku Wagrainu, nebo k Tappenkarsee a na Klingspitzi, nebo na Spielkogel, Hundseck a do Gasteinu, či na Gründeck a do Grossarl. Vnitřní svahy této horské podkovy jsou skloněny k severu a proto všechny vyjíždky do hor končí sjezdem k chatě po prachovém sněhu. Filzmoosalpe je prostě horstvo, které úplně uspokojí i toho nejnáročnějšího lyžaře a získá si i každého začátečníka, neboť terény jsou velmi vhodné i pro lyžařské kursy, které tu vedou místní zkoušení cvičitelé a profesor tělocviku ze Št. Hradce.

J. Kuhn.

V Norsku je dnes už několik můstků na 100 m skoky. Především dnes už velmi populární Rena u Hamaru. (Tam o Vánocích skočil K. Wahlberg sice „jen“ 77 m,

ale dostal za tento obzvlášť překrásný skok 20 bodů, což je stejně řídký zjev jako 90·5 m délky, kterou tam nedávno docílil Kongsgaard.) Pak je to můstek Sauherad v Telemarken, dále Kongsvinger a konečně Odes u Gjøviku. Slavný můstek v Holmenkollen patří dnes už spíše do musejního inventáře nedalekého „Skimusetu“. Sic transit.

„Italky“ pro Ga-Pa pocházejí většinou z oné části Itálie, jež patřila dříve Rakousku. Vůdkyně jsou tři; pocházejí z Bolzana a jsou majitelkami těchto krásných italských jmen: Paula Wiesinger, Clara a Ingrid Franzelin.

Mezinárodní akademické závody konají se letos v Mürren, kde před dvanácti lety byly konány vůbec poprvé.

Angloněmecký lyžařský tábor mládeže byl „rozbit“ koncem roku na Rossfeldhütte v Berchtesgadenu. Jak to dopadlo, zpráva neříká. Ale proč ne dobře?

Při kvalifikačních olympijských závodech v Norsku dosaženo 90·5 m dlouhého, bezpečného skoku. Skákalo se na můstku v Rena u Hamaru. Muž, který tam skočil tuto délku, nebyl nikdo jiný než Arnold Kongsgaard, největší konkurent Ruudů.

Peter Oestbye prohrál na stará kolena svůj vážný návrh, aby z klasifikace lyžařského skoku bylo odstraněno oceňování stylu. Oestbye (který je mimo jiné i mistrem Německa z r. 1912) asi před rokem podal v tomto směru vážný návrh norským lyžařským kruhům. „Sportsmanden“ otázal se pak deseti nejlepších skokanů, co o tom soudí. Bergendahl, Sundet, Johansen, S. Ruud, Beck, Andersen, Christiansen, Vinjaren-

V RAKOUSKU JE LACINO!

Hory a sníh neznají rozdílu mezi přepychovým hotelem a útulnou horskou chatou! Slunce svítí v rakouských Alpách stejně chudému jako bohatému. Je tam spousta malých, levných horských míst, položených uprostřed nádherných lyžařských terénů, které nejsou dosud střediskem mondénní společnosti a kde dostanete

nocleh s celým zaopatřením za 5 až 6 šilinků.

NOVOU CESTOU ZA KRÁSOU RAKOUSKÝCH HOR!

Vyžádejte si v cestovních kancelářích informace o paušálních sazbách, společenských výpravách a všech slevách.

**STUDENTI, Vaše
prázdniny na lyžích V RAKOUSKU!**

Na zuby *Praktické pouzdro na cesty*

pro kartáček a zubní pastu!

Lehounké pouzdro
Kč 3-50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12-80

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

gen, Högkvold a Tönsberg se jednomyslně vyjádřili proti Oestbyovu návrhu a žádají dokonce, aby oceňování stylu mělo v konečné formuli převahu nad délkou. — Ale přes to se to bude natahovat!

Anglo-Swiss match se konal 12. ledna na Weissfluhu. Jako každoročně i tentokrát zvítězili „Swiss“ nad „Anglo“. Cenu věnoval Mr. Seligman, starý anglický „Davosák“.

Dráha Parsenn dopravila v prosinci 1935 18.093 osob (v prosinci 1934 jen 13.655 osob). Toto zvýšení se přičítá zejména jízdám olympijských sjezdařských mužstev: švýcarského, francouzského a německého(!). Největší frekvence na Parsenu byla 30. prosince: 2410 osob na I. sekti a 2709 osob na II. sekti (dosud největší číslo denní frekvence bylo 2057 osob). Za rok 1935 vyjelo parsenskou lanovkou 135.164 osob, o 17-18% víc než loni (r. 1934 115.350).

Italie startuje také ve štafetách. V oficiálním přehledu přihlášek nebyla však v této disciplíně uvedena. Pořadatelstvo však oznamuje, že přihláška řádně došla a byla i potvrzena.

Norský trener HDW, Trygve Haanes, působí u německých klubů v Krkonoších, na Pradědu a také v Tatrách.

Trať pro FIS-slalom 1936 u Innsbrucku bude tatáž, kterou již v r. 1933 našel Hannes Schneider pro FIS-slalom a kterou byl nucen opustit pak pro oblevu. Výškový rozdíl je 200 m. Je to u zámku Mentelbergu, lépe řečeno nad ním, na terase Natters-Neutters. Svah je severní. Slalom se tam už mnohokrát jel a svah se pro tento druh závodů plně osvědčil.

Poolympijské zimní hry. Sáňkařská sekce Fédération Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing (FIBT) uspořádá v Garmisch Partenkirchen počínaje

dnem 18. února na olympijské dráze pro bob závody o mistrovství Evropy na sáňkách a skeletonu. Ježto část zahraničních závodníků na bobu jezdí též na rohačkách a skeletonu, bylo umístění závodů těsně po olympijských hrách žádoucí. Závodů o mistrovství na sáňkách účastní se pravděpodobně Anglie, Itálie, Švýcarsko, Maďarsko, Rakousko, Polsko, Norsko, Československo a Německo; závodů o mistrovství Evropy v jízdě na skeletonu účastní se asi i U. S. A. a Rumunsko. Na pánských jedno a dvousedadlových rohačkách a skeletonu hájí mistrovství Evropy Německo, na dámských jednosedadlových rohačkách Československo.

Budeme jezdit na Matterhorn? Italská společnost, podporovaná prý státem (?), staví lanovku z Breuilu ve Val Tournanche na sedlo Matter (Theodell). Jak se to vyřeší na druhou stranu (Zermatt) se zatím neví. Od konečného bodu lanovky budou mít alpisté stále ještě vyhrazen dráp Alp jen a jen pro sebe.

Olympijský zvon v Berlíně. Ve zvláštním voze převezen byl po silnici z Bochumu do Berlína obrovský zvon, darovaný organizačnímu výboru XI. olympijských her bochumskými železárnami. Zvon, téměř 5 m vysoký, předán byl dne 26. ledna v Berlíně Exc. Lewaldem slavnostně prezidentu organizačního výboru XI. Olympijských her, říšskému ministrovi vnitra Dru Frickovi a tímto opět říšskému sportovnímu vůdci von Tschammer a Ostenovi.

Němci hledají náhražku za „kombinaci“, ovšem jen slovní. „Kombination“ se jim nelíbí. My jsme se s tímto problémem už dávno vypořádali. Náš „sdužený závod“ nám docela vyhovuje a vyhovuje i vývoji ve „dvojsdužený, troj- a čtyřsdužený závod“. Kal.

Podporuje chut'

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘÍ TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,

HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.

Telefon 246-41 až 48

REDAKCE

ČÍSLO 7. vychází 15. února 1936 s obálkou podle fotografie J. Řihánka.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO 8. vyjde 8. března 1936. Redakční závěrka 21. února 1936. Může se stát, že vzhledem k Zimním Olympijským Hráům, jejichž popis a výsledky má toto číslo přinést z pera několika zpravodajů, se jeho vydání o nějaký den zpozdí. Znajíce dobře obtíže, jež doprovázejí tvoření takového čísla a bývají podstatnou překážkou včasného vydání (neboť kdejakému autoru z našich řad je každá lhůta hrozně krátká a musí být za každou cenu přetáhnutá) omlouváme se předem pro všechny případy. Učiníme však vše, abychom dodrželi stanovený termín. — **ČÍSLO 9.** vyjde 28. března 1936. Redakční závěrka 12. března 1936. — **POSLEDNÍ ČÍSLO 10.** vyjde 18. dubna 1936. Redakční závěrka 3. dubna 1936.

JE TĚŽKO VŠEM SE ZACHOVAT. Redaktor dostal letos řadu milých projevů o vzhledu a obsahu listu. Pochopitelně se však všude nelíbí. Tak na př. významný funkcionář ze slovenského lyžařského střediska nerad čte zprávy z ciziny a vůbec drobné zprávy. Raději by tam viděl referáty ze schůzí. Ujišťuji jej, že 99% našich abonentů zprávy ze schůzí přímo nenávidí, že jim do schůzí nic není a nemají o ně vůbec zájem. Světlo do svazové kuchyně vnáší schůzové oběžníky. Ty jsou určeny funkcionářům a jestliže si funkcionáři přejí číst na př. protokoly náčelnictva, nebo referáty o jeho schůzích, je nutno prosadit, aby tento materiál byl zařadován do oběžníků ve formě ještě větší, jestliže nestačí formát dnešní. Zimní Sport ztratil pro suché schůzovní referáty svého času značnou část svých abonentů a rozhodně se touto smutnou cestou nehodlá znovu dáti. Jsme ostatně demokrati a podrobujeme se většině (která si schůzovních referátů čísti nepřeje), zejména je-li to většina tak drtivá, nad to platící předplatné a když i redaktor sám se k ní hlásí z celého svého srdce.

STEJNĚ se musí redaktor ujmout veřejně i prof. M. Karlíčka, proti němuž byla ze stejných úst vznesena námitka, že není dobře, když vyplňuje polovici čísla. Prof. M. K. nikdy nevyplnil polovici čísla a kdyby tak učinil, byl by mu redaktor ze srdce vděčen. Ano, tak málo se píše! Jestliže vůbec lze mít námitky proti tomu, kdo vyplňuje polovici čísla, pak je dlužno mít v první řadě proti redaktorovi samému. Kdo má námitky, že čte v našem listě stále stejná jména autorů, má jen jednu cestu k nápravě: napsat, nebo vyfotografovat lepší! To

se však, bohužel, neděje a proto má redaktor svaté právo se zde ozvat.

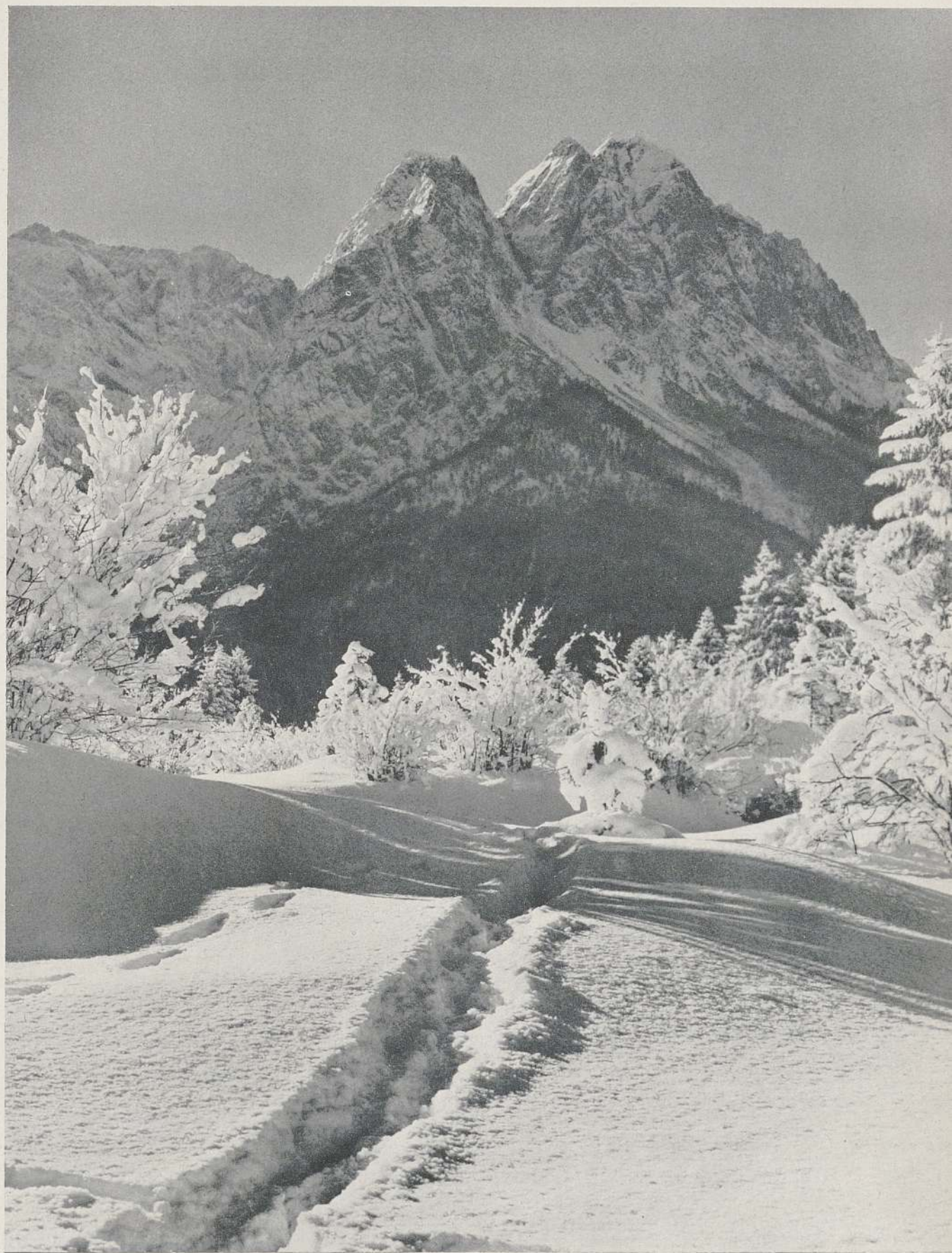
NEVĚŘILI BYSTE, že se často namítá jen proto, aby se namítalo. Když jsem byl již nucen dnes uhodit na tuhle strunu, musím vám dát k lepšímu i jednu námitku, vyslovenou na valné hromadě významného slovenského klubu loni na podzim. Tam si totiž někdo stěžoval, že prý se v Zimním Sportu málo píše o Vys. Tatrách! To je opravdu veselé, když si povážíte, že vydavatelstvo naopak čekalo námitky, že tam jsou samé Tatry! Loňský ročník měl tři obálky: všechny měly motiv z Vys. Tater. Tedy 100%! — Loňský ročník měl 224 obrázků (včetně pérových nákresů), z toho bylo 120 tatranských snímků, tedy mnohem více než 50%! — Loňský ročník měl 86 velkých článků, z toho 39 bylo tatranských, tedy skoro 50%! — Drobné zprávy nepočítáme. I tady by vyšlo asi stejné číslo. A co kdybychom to počítali na řádky! Měli jsme a máme v Z. S. tolik rádi Tatry a vůbec Slovensko, že nám to horalé z Čech a Moravy už mají hodně za zlé! Ale přes to se dovedlo v Tatrách říci, že je nepropagujeme.

NAŠE NOVÁ OBÁLKA. Ne, netěšte se už pro tento ročník. Letos už nová nebude. Víte, že jsme chudí a že vás, platících abonentů, je poměrně málo. Ale musíme v této zimě už myslet na příští zimu. Možná, že ve vaší fotografické kartotéce leží snímek, který by byl jako ulitý na naši obálku. Možná, že jste takový snímek ještě — zejména v letošní mizerné zimě — ani nevyexponovali, ale že jej už nosíte ve svém fotografickém oku. Zkrátka: hledáme vhodný obrázek na obálku pro náš příští ročník. Rozměry listu zůstanou a pravděpodobně i forma obálky. V každém případě je formát A4 na výšku (t. j. 210×297 mm) směrodatný, resp. jeho úhlopříčna. Hledáme obálku, snad i dvě či tři. Jistě se mezi vámi najdou. Na motivu nezáleží. Musí však být fotograficky prvotřídní. Snímky, které se nebudou hodit pro obálku, mohou najít uplatnění v listě. Kromě honoráře dostane autor přijatého obálkového snímku celý příští ročník zdarma. Čekáme na kořist.

NAŠI SPOLUPRACOVNÍCI-FOTOGRAFOVÉ obvykle žádají snímky obratem zpět, což je ovšem pro redaktora velmi přísná podmínka. Způsob redakce a vydávání našeho listu bohužel vyžaduje mít obrázky po ruce delší dobu, neboť není přece možno jen bez ladu a skladu je reprodukovat. Redaktor prosí o lask. strpení. Na mnohé dojde!

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTINOVA 61 — ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120 REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13. ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA 10 ČÍSEL KČ 35.— JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.— MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

Beckert, Jitro v Garmisch-Partenkirchen

NA OSTRÝ ROHÁČ ZIMNÍ HOROLEZECKÁ REPORTÁŽ

Chata pod Roháčem je vsunuta hluboko do hor ve výšce 1480 m, kde právě přestává pásmo lesů. O 600 m výše jsou vrcholy Roháčů, o nichž se mezi horolezci mluví s jistou úctou; mají své převislé stěny, své nadšené obdivovatele i své oběti.

O Vánocích 1935 řádil po bílých plochách sněhu jižní deštivý vítr, odstranil je z údolí a okolo Roháčské chaty vyleptal černé skvrny. Když nám však trhlina v mracích dovolila popatření na hřebeny Roháčů, viděli jsme je obaleny zářivou bílou vrstvou sněhu, neboť ve výšce 2000 m neměla obleva účinků. To jsme přesně zjistili na dvou výzkumných výstupech: 27. prosince na Ostrý Roháč obvyklou cestou přes Volovec a východní hřeben, 30. prosince přes Smutné sedlo na Plačlivý Roháč. Nebylo nebezpečí lavin, sněhová pole dobře držela a bylo možno všude pevně zarazit celou špičák při jištění. Závěje na hřebenu byly větrem udusány.

Po těchto zkušenostech se železy, lanem a špičákem jsme s kamarádem Šlampou sestavili plán výstupu, který dosud v zimě proveden nebyl. 31. prosince se vyjasnilo a s dalekohledem v ruce jsme mohli přesně vypracovat plán, vrýt si v paměť několik pevných bodů pro případ mlhy a k odhadnutí vzdáleností i času. S časem bylo nutno počítati a šetřiti, neboť den končil již po čtvrté hodině.

V našem plánu byl výstup ze Smutné doliny strmým žlebem mezi Ostrým a Plačlivým Roháčem, odtud na východ hřebenem přes Ostrý Roháč a dále po polské hranici přes Volovec a Rákon s obvyklým sestupem na chatu.

1. ledna jsme vyjeli do Smutné doliny na lyžích, které nám sloužily až do míst, kde do doliny ústí strmý žleb, jež budu nazývati Novoroční.*) Právo k tomuto pojmenování jsem dostal od obyvatelů chaty, kteří vládou těmto horám, jakoby jim byly uděleny lény, žijí svým způsobem a vedou prý spory, zda je středa či čtvrtek, sedm nebo osm hodin. Jejich chata nemá parket, ani přepychu městského dancingu, v němž bývá nadbytek nafoukanosti a nedostatek inteligence; je to však chata, jak si ji my lyžaři představujeme.

První lavina, padající s Roháčů, jde prý Novoročním žlebem, stejně jako polovina uvolněného kamení ze severních stěn. Je proto v zimě obtížné najítí takový den, jako byl Nový rok 1936, kdy mráz stmelil dohromady skálu, sněh i led v pevný celek, kdy zároveň neznemožňuje výstup severní vichřice, kdy by bylo jasno a večer svítil měsíc.

Pod žlebem opouštíme lyže, pro které si přijdeme zítra, připevňujeme na nohy železa, připravujeme špičáky a uvazujeme se na lano na krátkou vzdálenost.

Lano, špičák a železa spolu s touhou po vítězství jsou prostředky, které vedou horolezce bílou

pohádkou a cestou zdánlivě neslezitelnou až na vrchol. Chybí-li jeden z těchto prvků, stává se výstup téměř nemožným.

Dole je sníh dosti měkký, propadáváme se, což by bylo ve žlebu nebezpečné. Naše očekávání na základě výzkumných výprav se však splňuje, neboť sníh v samém žlebu je tvrdý a do příkré sněhové plochy se železa dobře zakusují. Přikrývá nás řídká mlha, slibující, že se zas rozplyne a proto pokračujeme. Máme také slib pěkného počasí od zkušených obyvatelů chaty. Nesčíslněkrát zarážíme špičáky a střídavě jdu napřed já a pak zas kamarád Šlampa, stoupáme s největší opatrností jeden po druhém a trpělivě posouváme smyčku lana po pevném špičáku.

Držíme se v levém kuloáru a dlouho v mlze nemůžeme odhadnouti výšku. Teprve po třech hodinách lezení poznáváme uprostřed žlebu skalní útes, který jsme včera dalekohledem odhadli jako orientační bod v druhé polovině žlebu. Za útesem je asi čtvereční metr vodorovné plochy sněhu, do něhož zarážíme špičáky, abychom k nim přivázali sebe i tlumoky.

Při našem hodování se rozplynula řídká mlha dosud milosrdně přikrývající hlubiny, pod námi v propasti se objevila Smutná dolina, ale stopy našich kroků mizejí deset metrů pod námi za vypouklou plochou sněhového srázu, což vzbuzuje pocit úplného odpoutání od dolního světa. Nad námi se objevilo Novoroční sedlo s ostrým majákem. Dole z chaty nás již objevili a sledovali nás pak při celém dalším výstupu dalekohledy. Po silvestrovském hýření odpočívala celá posádka doma a pozorovala nás při výstupu i hřebenové tuře až do noci.

V dalším úseku tiskli jsme se k ledovému srázu ještě opatrněji, protože bylo příliš dobře viděti, jak je naše postavení exponované: pod námi byla 400 m hluboká propast, s níž jsme byli v nejtěsnějším spojení pomocí našeho ledového žlebu.

Nad hlavami v úzkém Novoročním sedle objevil se obraz, který by nadehl každého filmového režiséra: byli jsme na severní straně ve stínu, ale obrysy sedla i špičatého majáku zářily úzkým zlatým páskem ve slunci. Ze sedla vylétaly přes naše hlavy útržky bílých mraků před tmavomodrým nebem.

Posledních sto metrů trvalo dlouho, stupy se ve zledovatělém sněhu těžko vysekávaly a vhodná místa pro jištění vybírali jsme s největší rozvahou. Chránili jsme se traversovatí žleb příčnými stupy, abychom neporušili soudržnost sněhových mas.

Když jsme vítězně stanuli na Novoročním sedle, stiskli jsme si pravice a bylo nám jako vojevůdcům po vyhrané bitvě. Údolím zazněl řev našich druhů z chaty, řev, vyjadřující blahopřání. Oni pak usedali k vybraným pokrmům, neboť bylo čtvrt na jednu, kdežto my jsme na sedle spolykali jablko a trochu cukroví a hned jsme putovali dál.

*) Celý žleb je uprostřed krásného snímku M. Karlička na 137. str. v 5. čísle letošního Z. S. Žabí perspektiva odnímá však žlebu jeho skutečnou příkrost.

Jaroslav Kvíd, Jak jsme slezli Ostrý Roháč

Zubatý hřeben až k západnímu sedlu jsme včera odhadli jako lehký, v čemž jsme se mýlili. Trval nám mnohem déle než další výstup ze Západního sedla na Ostrý Roháč. Hřeben byl příliš členěný a dosti ostrý, bylo nutno jistit, takže jsme Západního sedla dosáhli teprve v půl druhé. Na vrchol Ostrého Roháče byl výstup snadný, za půl hodiny jsme na něm stanuli.

Na vrcholu (2072 m) nám zářilo slunce a byl krásný rozhled. Hřeben Roháče byl skleněnou horou z pohádky. Pod ledovým obalem byla ukryta skála, která ukázala kousek velký jako dlaň teprve po několika úderech špičákem. Z bílého obalu vyrůstaly dlouhé mléčné rampouchy, kterých se tisíce ježilo proti směru větru; museli jsme je urážeti, když nám zatarasily cestu. Trhlíny a záchyty byly ukryty pod vrstvou zářících mas.

Za námi na jižní straně byla řada vrcholů krásně bílých, jako Plačlivý Roháč, Tri Kopy, Hrubá Kopa, Baníkov, Patria, Baraniec, Hrubý Vrch (2184 m) a vzadu za stříbrným Váhem Nízké Tatry. Před námi se bělal Bobrovec, v Polsku Červené vrchy, Gievont a daleko vzadu naše i polské Vysoké Tatry. Osobitá byla se svými krásnými skalami beze sněhu, ale Smutná dolina statečně odolávala; je dobře ukryta před jižním větrem a odolává mu ještě v červnu, kdy se tam lyžařívá. Za Smutnou dolinou bylo několik jezer v dolínách, stvořených pro lyžaře.

Druhý nižší vrchol Ostrého Roháče jsme obchá-

zeli po jižní straně; také proto, že jsme na něm stanuli již před několika dny a museli jsme úzkostlivě šetřit časem. Obcházení bylo však obtížné, protože jsme neměli přehledu a dostávali jsme se do obtížných postavení. Po vyřešení několika těžších míst dostali jsme se zas na hřeben, který je od vrcholu na východ jako ostrá pila a má na obě strany příkré stěny.

Na tomto ostrém hřebenu nebylo viděti skály, všechno bylo pod bílým pláštěm sněhu, ledu, závějí a převisů. V létě je to tura celkem lehká, protože skála je členěná na mnoho schodů, záchytů a říms, ale při čistě zimním výstupu jsou tyto přednosti zahaleny. Nám byl oporou většinou jen sníh a led a proto jsme museli dobře jistiti. Bylo to však jištění velmi účinné, úplně odlišné od jištění v Novoročním žlebu. Lano jsme přehazovali přes hřeben a špičák nám odhaloval dutiny pod převisy, připravenými na cestu do Smutné nebo Jamnické doliny. Jen někde jsme vykopávali záchyt na skále pod bílou korou.

Po dokončení východního hřebenu nám zbývalo ještě příkré sněhové pole nad Východním sedlem. Zapadalo slunce a měsíc nám pak nahrazoval jeho světlo. Popisy západů slunce jsou sice velmi všední, ale musím naši podívanou stručně zaznamenat. Na východě byly po celé šířce pásy barev červené, žluté a fialové, barvy, které na obloze někdy vidáme. Na západě byly však barvy, které jsem ještě nikdy v životě na obloze neviděl: hnědá, zelená a zeleno-

Jaroslav Kvíd,

Jak jsme slezli Ostrý Roháč:

Na str. 204, Hřeben byl jako ostrá pila —

Na str. 205, Na hlavní vrchol byl výstup snadný,
ale nižší vrchol jsme musili obcházet —

modrá v nejčistších odstínech, v jakých je vídáme na barevných hedvábných látkách. Pak byly na obloze dva prsteny mraků, jak je umí vyfouknouti cvičený kuřák nebo někdy komín lokomotivy. Stály nehnutě krásně vysoustruhovány nad dvěma menšími vrchy.

Lano nám dnes vydrželo až do konce suché, což jsme ocenili opět při jištění přes špičák, kdy tvořící se smyčky uvádějí horolezce v zoufalství. Zvedal se vítr a vháněl nám ledové krystalky do obličejů. Sestup sněhovým polem pokračoval v noci jen zvolna a ten, který jistil, trpěl zimou. Vděčně jsme se dívali na měsíček, který nás vysvobodil od těžké tury v temnotách.

Pět dní staré stupy z naší první tury jsme již nenašli, vítr a sníh úplně vyrovnal plochu. Na sedle jsme byli v pět hodin a vítr již tak zesílil, že při krátkém oddechu při svinování lana nám vzal rukavici, pásku s uší a jeden větší předmět, jehož totožnost jsme vůbec nezjistili a jehož vlastnictví jsme nezištně strkali jeden na druhého.

Na Volovec a Rákon nás hnala silná vichřice a

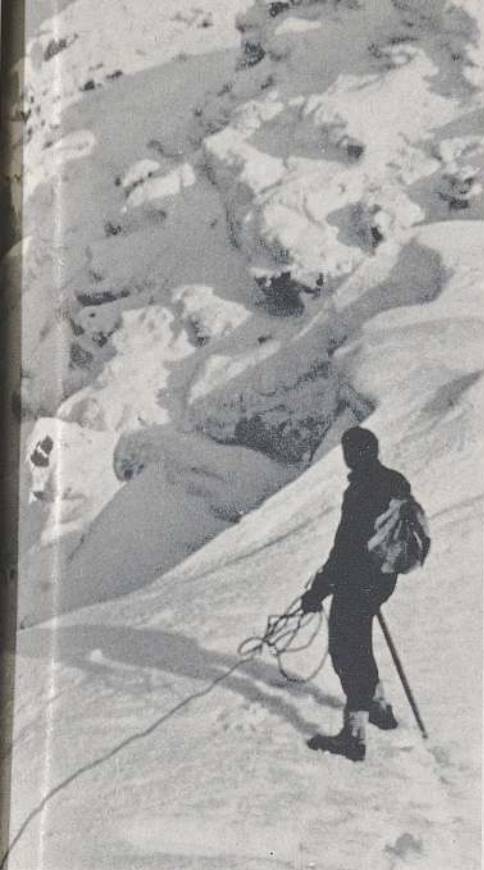
srážela nás k zemi. Kukla na hlavě vrčela jako kulomet a když se vichřice hnala z boku kolem úst, otevřených do malého kroužku, hvízdalo to jako siréna.

S hřebenu Rákoně dávali jsme do chat světlem znamení, že máme již bezpečnou půdu pod nohama, aby zbytečně neměli obav. Neviděli nás již půl třetí hodiny, co nás schovala noc.

Železa jsme sejmuli teprve nedaleko chaty; sloužila nám dnes téměř jedenáct hodin a zmrzlé sněrování již hodně tísnilo nohu.

V chatě znepokojeni nebyli a když jsme před sedmou hodinou otevřeli dveře, přivítal nás srdečně nevolený statný a vousatý náčelník. Kdyby naše tura mohla být pozorována z oken činžáků, kaváren a hokynářských krámů, byli bychom ustaranými oběany nazývaní známými nám málo úspěšnými jmény a voláni na boží soud. Vousatý náčelník ovšem nepromítal naši turo do všedního prostředí, nýbrž do svých snů, prožitých v chatě pod Roháčem. Podal nám ruku a řekl pět hřejivých slov: „Počínali jste si vskutku pirátsky.“

NAŠI HOŠI SE SKVĚLE DRŽELI NA ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HRÁCH 1936 V GARMISCH-PARTENKIRCHEN. DOBYLI VLASTI A JEJÍMU LYŽAŘSTVÍ ŘADU VÝZNAMNÝCH ÚSPĚCHŮ PŘED TVÁŘÍ CELÉHO SVĚTA! ZDAR A DÍK VÁM, HOŠI!

JAN KUHN

A ZNOVU K NÁCVIKU KRISTIÁNKY

Pokračujeme v debatě, zahájené v č. 2. p. Podlahou, k níž přispěli v č. 5. pp. Karliček a Benda. A pravíme znovu: kdo nesouhlasí, ať si to zde s autorem vyřídí. Místo mu dáme.

Mluvíme-li o tom, jaký postup zachovávat, učíme-li začátečníka jízdě na lyžích, musíme si v prvé řadě jasně uvědomiti, co pod jízdou na lyžích rozumíme. Protože chceme, aby z každého lyžaře byl dobrý jezdec, cvičíme ho tak, aby účelu bylo dosaženo co nejdříve (metodicky a systematicky). Myslím totiž, abychom na znaky (prvky) jednotlivých cviků navazovali znaky těch cviků, které z předchozími souvisejí, nebo je podmiňují a tak dostoupili k určité vyspělosti, kdy tuto vývojovou linii můžeme opustiti a věnovati se jiným cvikům. Tedy: *na určitý cvik navazují takový, který má co nejvíce znaků cviku předchozího*, aby výcvik byl nejen soustavnější, ale i rychlejší.

Mám na mysli úplného začátečníka. Toho učim nejprve chůzi sunem po rovině. (Vynechávám zde různá poučení jak padati a pod.) Pak přijde sjezd přímo a šikmo, který má stejné znaky jako sjezd přímo, až na malé odlehčení jedné lyže. Znaky sjezdu přímo jsou: váha těla na obou lyžích, lyže u sebe, jedna poněkud předsunuta, obě nohy v mírném podřepu, pro kmitání (pérování), volné držení těla (nenucený postoj) s předklonem. Tedy pět znaků. To cvičím začátečníka tak dlouho, až vidím, že nejedí tvrdě nebo ztrnule a bojácně,

prostě že mu to sedí na mírném i sráznějším svahu. A teď uvažujme, který cvik bychom učili dále, abychom na znaky sjezdu přímo navázali cvik další, který má nejvíce znaků cviku předchozího a tím některé z nacvičených znaků nevyklučovali, nýbrž naopak ještě je zdokonalovali při cvičích dalších. Tímto dalším cvikem je bezesporu kristiánka, zvláště plynulá, u které jsou všechny znaky sjezdu přímo; ty zůstávají, přibude pouze vstyk (odlehčení) a švih spojený s přechodem opět do podřepu. Jinak řečeno: důvod, proč necvičím po sjezdu přímo přívratný oblouk, nebo přívratnou kristiánku, je ten, že při těchto cvicích nezopaková vá si začátečník všechny znaky sjezdu přímo jak je tomu u kristiánky, neboť v tom okamžiku, kdy začíná prováděti švih, vyloučí znak postoje na obou nohou, neboť zatíží jen jednu nohu a přívratem druhé opouští i druhý znak, t. j. nohy u sebe. To má za následek, že, jednak se nezdokonaluje ve sjezdu přímo, jako při postupu sjezd přímo-kristiánka a za druhé vrací se nepřímou a nevědomky ke staré chybě, kterou dělá při sjezdu přímo, totiž že dává nohy od sebe, neboť začátečníci mají domněnku, že při postoji poněkud rozkročmo je základna větší a tedy i postoj jistější. A důsledek?

J. Hora, Ledovcová štěrbiná

Učte ho přívrtné oblouky a odvyká si správný sjezd přímo! Výsledek je: naučíte ho jednomu, odvykl druhému. To u kristiánků není. Proto tvrdím z vlastní zkušenosti, že po správném sjezdu přímo naučíte každého dříve správné kristiánce než přívrtnému oblouku nebo přívrtné kristiánce.

Snad by někdo mohl říci, že podle toho přívrtné kristiánky a oblouky kazí sjezdaře. Ne, to neříkám, ale chci, aby učením se druhého cviku zdokonaloval se jaksi současně i v předchozím, který již prodělal. Cvičením kristiánce zdokonaluje se ve sjezdu přímo a učí se i plynulosti jízdy, což u přívrtných cviků není, neboť tyto můžeme provádět při zmírněné rychlosti, nehledě ani k tomu, že na řečenou plynulost působí rušivě i odklon od svahu, přívrtn, roznožení a velké kolébání při přenášení váhy těla. To vše ubírá nejen plynulosti, ale i estetičnosti, či — chcete-li — eleganci v jízdě, která dnes při požadavcích na vyspělost sjezdaře nehraje podřadnou roli. A tato plynulost jízdy, jejíž rychlost je úměrná ke sklonu svahu, to je právě ten pravý požitek sjezdu, tedy jízdy na lyžích. Proto — a hlavně proto — ten zájem o sjezd a slalom!

Jsou někdy svahy tak srázné, že je nelze sjíždět kristiánkou, nýbrž přívrtnou kristiánkou. Ale to zase potvrzuje mé důvody a vyvrací tvrzení páně Bendovo, které si odporuje. Tedy: 1) mírný svah, 2) příkřejší, 3) srázný; řeší se 1) sjezdem přímo, 2) kristiánkou, 3) přívrtnou kristiánkou.

Pan prof. Karlíček říká něco o alpských pláních, že u nás nejsou a že proto u nás musíme postupovat při výcviku jinak, myslíme-li na naše lesní cesty a silnice. Znáám Alpy i naše hory a p. Karlíček zná ty naše pláně z nás nejlépe. Ale pozor! Neučíme přece začátečníka jezdit tak, aby uměl jezdit nebo jezdil po cestách, nýbrž v terénu a já bych si nevzal na svědomí nováčka, který v neděli ráno začal, aby již večer po takových cestách, jak je p. K. popisuje, sjížděl k nádraží. To u nováčka jen zesiluje strach z jízdy na lyžích, znechutí ho to, o úrazech ani nemluvě. Je také lhostejné, je-li pláň dlouhá nebo krátká, princip zůstává stejný. Na kratší udělám deset kristiání, na delší dvacet. Každého začátečníka musíme učit hned *terénní* jízdě. Po těžkých, srázných a úzkých cestách, ať jde raději pěšky, dokud se to spolehlivě nenaučí.

Souhlasím plně s p. Podlahou, že všichni ti, kteří se učili napřed přívrtným cvikům a pak teprve kristiánce, většinou se bojí rychlosti. A nebyli to pouze samouci. Nejen to. Pokud jsem měl možnost, seznal jsem, že většina z nich ani kristiánku nedocvičila, neboť, jak říká p. Podlaha, spokojila se tím, co umí. Připouštím, že postup od sjezdu přímo ke kristiánce nedá se u někoho uplatnit, neboť kristiánka vyžaduje již určitou rychlost, které se bojí, ale to všechno tu bylo i u těch lyžařů, kteří se bojí i rychlejšího sjezdu přímo. A ti zůstanou, ať již tak, či onak, vždy beznadějnými případy.

J. Řihánek, Na vrcholu

Závěrem: nejde o to, cvičíme-li jen o nedělích, nebo celý týden souvisle, nejde také napřed o to, kde bude jednou jezdit, nýbrž *co je správné, co je lepší a co chceme jednou mít z svých žáků*. Jde o *základu* jak postupovati, chceme-li mít více dobrých

lyžařů a které metoda je pro výcvik *dobrého lyžaře* lepší. Pod pojem dobrého myslím že to také není opatrnost, ale *bezpečnost*. Z vlastní zkušenosti tvrdím: napřed *kristiánku*, pak teprve *přívratný oblouk* a *přívratnou kristiánku*.

RUDOLF KŘÍŽ

A ZNOVU RELAXACE

Ke článku Ing. E. S. Hokeše „Zranění na lyžích a theorie relaxace“, uveřejněném v minulém čísle 5., zaslal nám p. R. K., profesor tělocviku na gymnasiu v Trnavě, tento doplněk.

Otázka, kterou autor projednává, je velmi aktuální a její podání svědčí o dobrém pozorování, resp. zkušenostech; plně se zastávám většiny pisatelových názorů. Thema článku však nebylo úplně vyčerpáno. Především vysvětlení pojmu relaxace bylo jednostranné. Relaxace znamená uvolnění a právě tohoto významu uvolnění různí lidé různě užívají. Fysiologicky to znamená buď 1. uvolňování svalů vůbec, 2. svalů, které právě nepracují (nervosvalová koordinace) 3. kloubních pouzder a vazů anebo šlach, které omezují maximální pohyb kloubu.

Autor má na mysli body 1. a 3., které bývají v módních směrech gymnastických zdůrazňovány

a často přeceňovány a cvičením přeháněny a vedou pak k řadě uvedených úrazů. Bod 2. přichází právě v úvahu při správném sjezdu, případně ostatních lyžařských výkonech.

Řekněme si, jaký je význam jednotlivých bodů, zvláště při jízdě na lyžích.

1. Uvolňování svalů vůbec je a) umění, kterým šetříme energii tělesnou v čas odpočinku [mimo naši vůli nastává úplná relaxace tělesná (kromě svalů, které nejsou ovládány naší vůlí, př. srdce, dých. svaly, zažívací a j.) při hlubokém spánku], b) možnost daná svalům, aby se zotavily nerušeným přílivem nových výživných látek a odvedením látek odpadových (děje se též hlavně ve spán-

N. Lang, Šumava, Jezerní stěna

ku) e) umění ovládati tělo vědomě prostřednictvím svalů, naší vůlí ovládaných.

Všechny tyto složky jistě napomáhají při nácviku jízdy na lyžích.

Bod 2. Schopnost, nepoužívat svalů, kterých právě nepotřebujeme k určitému výkonu, je jedním z tajemství úspěchu závodníků, hlavně vytrvalců. Začátečníci v jízdě na lyžích vždy mají ztrnulé držení těla způsobené právě zbytečným stahováním svalů, které přímo nejsou potřebné k výkonu; ale oni si to neuvědomují, je to bezděnné a jen častým cvikem naučí se pracovat pouze těmi svaly, které jsou přímo účastny na pohybu a jízda stává se pak lehkou (na pohled) — podobnou letu ptáka a není ztrnulá tvrdá.

Bod 3. Je nutný jen pokud je normální pohyblivost kloubů omezena na př. zkrácenými svaly (nečinností) které třeba uvolnit cvičením. Jestliže však toto cvičení přesahuje meze max. pohyblivosti, ku které je kloub určený, pak „uvolněný“ kloub je vlastně zdrojem četných defektů při výkonu, který vyžaduje pevného držení těla, jak tomu je u lyžařského sportu. (Příkladem extrémního uvolnění kloubů jsou t. zv. „hadí lidé“.)

V nácviku jízdy na lyžích potřebujeme jistě znáti body 1, 2, i 3, ovšem pokud nevedou k „uvolňování“, jak o něm hovoří p. inž. Hokeš (extrémny bodů 1 a 3); pak ovšem může dojít k úrazům jak

o nich autor mluví, t. j. způsobeným chabým držením těla nebo slabou pevností pouzder a vazů kloubních.

Ale i jezdec dobře připravený k jízdě na lyžích může utrpět úraz, který nikterak nečekal, protože nosnost jednotlivých orgánů lidského těla je omezena. Jistě byly stvořeny aby nesly tělo, ale ne za okolností pádu nebo nárazu při jízdě rychlostí 80 km. Jedno z lékařských pravidel zní: „funkce si tvoří orgán.“ To znamená, že teprve jezděním na lyžích otuží se tělo tak, že snáší námahu, způsobovanou lyžařskými výkony, resp. pády. Tato schopnost však je omezena do určité míry a co nad to jest — v rukou božích jest (viz pád při rychlosti 90 km/1 hod!). Pružné napětí svalů zmírní náraz jen do jisté míry. Tento stah svalový při pádu je buď vědomý nebo podvědomý. Často však hlavně náhoda, nebo obratné složení těla při pádu určují výsledek „výmazu“.

Lyžař sám, nebo jeho cvičitel, musí znáti cenu dobré přípravy tělesné než vstoupí na lyže, užitek tělu plynoucí z vlastní jízdy na lyžích, ale především míru, do jaké si může dovolit zatěžkavati svoje tělo výkony v jízdě (včetně nežádoucích pádů), t. j. ovládati rychlost jízdy na lyžích v každém terénu, kde možno ještě jezdit na lyžích.

„Všeho s mírou“ to zde platí v plné váze.

Bittner, Pohled na Garmisch-Partenkirchen z lanovky na Wank. V pozadí Zugspitze 2966 m. Pod vrcholem Alpspitze (v levo v rohu) je Kreuzeck, kde se jel sjezd a slalom

JOSEF KOUDELKA

METODIKA JÍZDY NA LYŽÍCH

K tomuto článku, který patří do naší technicko-výchovné serie a je významným příspěvkem k debatě, vedené v letošním ročníku, připojil prof. J. K. dopis tohoto znění: „Protože je i u nás zima bez sněhu, dostal jsem se také já konečně k tomu, abych napsal něco pro Zimní sport. Kol. Jelínka prosím, aby se za to na mě nehměval, ale dále v CO. pracoval. Jsem pevně přesvědčen, že blízká budoucnost dá za pravdu mně a ne jemu. Odborná práce musí být nejen účelná, ale především programová; musí tedy mít i svůj odůvodněný předpis, resp. postup.“

Konečně se letos dostáváme k věci, o níž se psalo dosud nejméně: k metodice jízdy na lyžích. Názvosloví, popis jednotlivých výkonů a jejich soustavné uspořádání (systematiku) podává nám Cvičitel'ský odbor S. L. v knize „Základy lyžařství“.

Pokud se týče obecné metodiky jízdy na lyžích, tu musím vzpomenout sice staršího, ale dobrého pojednání Zadákova, které bylo vydáno Pražskou župou S. L. a podle kterého jsme hodně dlouho učili. Tento vyučovací způsob opravila důkladně knížka Horčíčková, která nám poskytla mnoho nových a velmi cenných metodických pokynů, třebaže je jinak prací silně individualistickou. Konečně letošní ročník „Zimního Sportu“ přinesl několik článků metodických, ale ty se týkaly většinou jen určitých výkonů, hlavně nácviku kristiánky, případně toho, čemu máme učit dříve, kristiánce nebo přívratům. Byl to zvláště článek K. Podlahy, který vyvolal již tři repliky (Karlíček, Benda,

a více méně i článek kolegy Jelínka „Správně učit a dobře se učit“.) Tento článek je obsažnější a stojí skutečně za debatou. Naproti tomu názory v článku pp. Karlíčka a Benda jsou už dnes většinou zastaralé, třebaže se autoři odvolávají na mnoho let vyučovací praxe. Zkušenost je sice mnoho, ale ne všechno. Neméně záleží také na kritičnosti, odborném studiu a stálém přemýšlení, zda by to snad přece nemohlo jinak a lépe jít.

Kolega Jelínek dává cvičitel'ské veřejnosti k dispozici dobré všeobecné metodické pokyny a rady, proti nimž se nedá celkem nic namítat. Jsou to zvláště pokyny didaktické a pedagogické, platící především pro vychovatele a učitele vůbec. Jsou přirozeně aplikované i na evičitele, který je ve své práci učitelem, případně i vychovatelem.

„Méně a raději pořádně,“ bude jistě i tu lépe, než mnoho a povrchně; ale cvičit v krátkodobém kursu dvě hodiny dopoledne a dvě hodiny odpo-

M. Karliček, Vysoké Tatry, Jahňací štít

M. Karliček, Vys. Tatry, Kolový, Černý, Lomnický štít

ledne a raději „více odpočívát a jíst“, je rada špatná. Chceme-li v takovém kursu něčemu naučit, musíme tomu věnovat aspoň šest hodin denní práce a ne pouze čtyři hodiny, které sice stačí pro výlet, spojený se cvičením, ale nikoliv pro řádné vyučování v řádném kursu.

V základní věci metody má ovšem kolega Jelínek pravdu; při volbě metody dbejme:

- a) žáků a jejich schopností,
- b) sněhu a jeho jakosti,
- c) doby k vyučování,
- d) postupu od lehčího k těžšímu a od jednoduššího k složitějšímu.

To jsou však pravidla pouze základní a všeobecná, aplikovaná z metodiky obecné, která nám nemohou postačít. Proto máme i metodiku každého cviku (výkonu); tvrdí-li kolega Jelínek, že pořadí cviků se nesmí diktovat (nebo předepsat), nýbrž že tu rozhoduje schopnost cvičitele, je na velkém omylu. Je to stanovisko sice liberální, ale také pohodlné. Není sice nutno pořadí cviků v každém případě diktovat, ale na základě zkušeností a odborných vědomostí musíme si stanovit přece jen určitý postup cviků, který uznáváme za nejvhodnější, sice by jinak mohla nastat ve vyučovacím postupu hotová anarchie. Ovšem i ten nejlepší postup nebudeme moci někdy dodržet; dosti často nám bude diktován jiný postup stavem sněhu nebo terénu, nikoliv však vždycky. Proto je nutno *metodický postup cviků zásadně stanovit* a podle možnosti jej vždy zachovat. Je jisto, že v tomto postupu bude na příklad kristianie zařaděna před přívratné oblouky a nikoliv naopak. Strach ze smyku stranou nebude tu rozhodným činitelem, *nýbrž účel věci*, to je základ rychlé, pěkné, rytmické a nenamáhavé jízdy. To však nebude znamenat, že přívraty jednoduše vypustíme a učit jim nebudeme. Základem zůstanou však vždy ty výkony, při nichž

lyže máme v poloze základní; tedy ani přívrat, ani odvrat, nýbrž telemark a kristianie.

Dovolím si tedy takový metodický postup učebni krátce naznačit:

- a) chůze, obraty, sjezd,
- b) přešlapování, telemark, kristianie, bruslení,
- c) přívrat, přívratné oblouky, přívratná kristianie,
- d) odvrat, odvratné oblouky, odvratná kristianie,
- e) přeskoky, terénní skoky.

Z tohoto postupu vidíme, že základem zůstává nám škola norská, jejímž charakterem je telemark a kristianie. Teprve po nácviku této části přikročíme ke druhé, přívratům a odvratům, to jest základům školy alpské. Máme-li kurs krátkodobý připojíme za nácvik kristianie ještě přívrat a další část učebné osnovy ponecháme na pokračování. Tento vyučovací postup, v němž učíme kristiánce před přívratem, není žádnou fantasií ani nesvědomitostí, nýbrž naopak *zdůvodněným* vyučovacím postupem na základě zkušeností, ale i přemýšlení. Mimo to je to postup jednoduchý, lehčí a všestranný.

Jestli snad při něm nováček nemůže ještě druhý den do terénu, není to žádným neštěstím, protože se tam dostane později. Lyžařské kursy jsou především k tomu, aby naučily základům řádné jízdy a nikoliv jen různým přívratům a obloukům, pomocí jichž můžeme hned dělati tury a hřebeny.

Tím ovšem nechceme a nebudeme přívratnou jízdu zavrňovat právě tak, jako žádný jiný cvik, který nám ulehčuje bezpečnost jízdy.

Různý stav sněhu a terénu nás jistě naučí vážit si nejen kristianie, ale i přívratu a přeskoků. Proto je nutno abychom se učili důkladně všemu; ovšem určitý a *zdůvodněný metodický postup* jeví se tu nezbytným.

JOSEF KALIBERA

STÁLE NEROZŘEŠENÝ PROBLÉM

Rozeberme, ještě dříve než budeme — chtíce či nechcíce — nuceni pitvat mrtvé tělo Zimních Olympijských Her, některé proudy moderního lyžařského myšlení.

Máme na světě věci a akce, které stárnou hodinu za hodinu, či hodinu od hodiny mládnou, jak chcete. Tomu se dvěma slovy říká prudký vývoj. Řada lidských činností prodělává v poslední době takový vývoj, na př. letectví, radio. — Naproti tomu je tu zase řada činností, jež od nejstarších dob zůstaly celkem stejné, nebo kde aspoň princip zůstal, na př. doprava na ose, na kole. Mezi károu starých Číňanů, Assyřanů, či Egyptanů a aerodynamickým vozem dneška je sice hezký rozdíl, ale jen v „provedení“. Princip zůstal: kolo na ose. S lyžařinou máme něco podobného. Princip je stále týž: klouzání lyže po sněhu; jeho provedení, ať už po stránce použitého materiálu, či po stránce

techniky pohybu prodělalo, zejména v posledních letech prudký vývoj. Reforem objevuje se v lyžařském sportu každoročně předlouhá řada, reformních návrhů je ovšem řada ještě delší, ale jakýsi dobrý démon nás chrání, že mnoho těchto návrhů pěkně propadne. Kdo by to mohl vydržet?

Připusťme, že lyžařina má sama v sobě něco avantgardního (aspoň tak ji dnes chápeme); ten základní lyžařský prvek: rychlost, stále vpřed, ten ji důkladně prolíná. A proto stojí za uvážení skutečnost, že tenhle prudký vývoj, s nímž dnes už počítáme, jemuž se podřizujeme, proud v němž plujeme (výslovně nechci říci, že jsme unášeni), že ten vývoj je na některých místech úmyslně a rozvázně brzděn.

Vezměme si tedy na př. skok. Především pokud jde o délku. Přirozená snaha byla a je stále: skočit co nejdále. Vzpomeňme si, že kdysi, dávno před

(Pokračování na str. 216.)

Miroslav Karliček, Vys. Tatry, Ladové Pleso

MIROSLAV KARLIČEK

VYSOKÉ TATRY

POKRAČOVÁNÍ TATRANSKÉ KAPITOLY Z Č. 6.
DOKONČENÍ TOPOGRAFICKÉ REPORTÁŽE O SLOVENSKÝCH HORÁCH

Velká studená dolina.

Ze Starého Smokovce se lanovkou dostaneme o 300 metrů výš. U hořejší stanice lanovky stojí výstavný

Sport-hotel Hrebienok (1313 m). Má ústř. topení, t. a st. vodu, velké jídelny, je velmi dobře zařízen. Společné nolehárny jsou příjemné. Pense od 45 Kč do 70 Kč.

Adresa: Sport-hotel na Hrebienku, p. p. Starý Smokovec.

Přístup a terén: rychlíková stanice Poprad, elektrika do St. Smokovce, lanovka k hotelu. Před hotelem je velká louka na cvičení, s ní je pěkný sjezd po sánkařské dráze nebo terénem do St. Smokovce. Tury do Velké a Malé Studené doliny, na Slavkovský štít i na Slezský dům.

Hotel Kamzík Klubu čs. turistů (1285 m) je vzdálen 15 minut od Hrebienku pohodlnou, rozšířenou cestou. Ubytování v pokojích a společných nolehárnách. Pense 45 až 50 Kč. Při kursech zvláštní slevy.

Adresa: Hotel Kamzík, p. p. St. Smokovec, Vysoké Tatry.

Přístup a terén: od konečné stanice lanovky 15 minut; před hotelem menší louka na cvičení, dobrý

přístup na krásný terén Velké Studené doliny (půl hodiny).

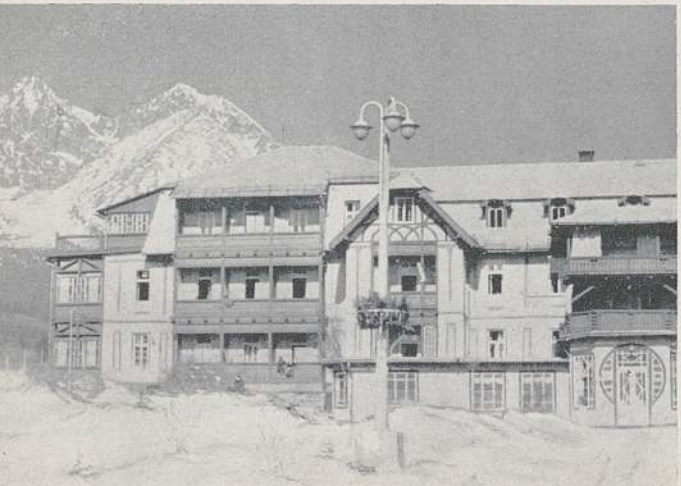
Velká Studená dolina má velmi pěkné svahy pro bezpečné cvičení. Je sjízdná až od závěru ve výši 2200 m. Má pěkný sníh dlouho do jara, protože je od jihu chráněna. Malá Studená dolina je užší, má také dobré svahy, přístup do ní okolo Obřího vodopádu je obtížnější.

Na konci Velké Studené doliny je Zbojnická chata, v Malé Studené dolině je Teryho chata.

Zbojnická chata (1960 m) je v závěru Velké Studené doliny. Je celý rok otevřena, má 1 společnou nolehárnu pro 30 osob, nově upravenou a zvětšenou jídelnu a kuchyni. Pense Kč 40 až Kč 45.

Adresa: Zbojnická chata KČST., p. p. St. Smokovec.

Přístup a terén: z hotelu Kamzík 2 až 2½ hod. bezpečného výstupu. Pouze poslední svahy nad Vareškovým plesem jsou příkřejší. Za mlhy nutný vůdce. Okolí ve výši téměř 2000 m je pokryto vysokou vrstvou sněhovou dlouho do jara, takže ještě v květnu je možné lyžaření. Tury do široké doliny Sesterských ples jsou pohodlné, krásný sjezd je od Prielomu. Za zvláštních okolností je nebezpečí lavin. Sjezd Velkou Studenou dolinou až ku Kam-

ziku novou sjezdovou drahou patří k nejkrásnějším v Tatrách.

Teryho chata (2022 m) je otevřena pouze o Velikonocích. Má nyní ústřední topení, místo pro 30 osob. Pense od Kč 45. Přístup Malou Studenou dolinou je mírný až pod morenu Pěti spišských ples, na morenu k chatě je výstup příkrý, vhodný jen pro vyspělé lyžaře. Okolí je velmi dobré pro lyžování, sníh vytrvá až do května.

Tatranská Lomnica (860 až 900 m)

je známé lázeňské místo s několika státními a soukromými podniky a vilami.

Státní hotely: největší je skvěle zařízený *Grand-hotel „Praha“*, pense od 53 do 92 Kč, dále hotel *Lomnica a Slovenský dom*, pense od 45 do 65 Kč. Nejméně 15tičlenné společnosti platí v hot. „Praha“ pensi od Kč 44.—. Krásně zařízená zotavovna *Morava*, pense 32 až 60 Kč. Ve vilách je pense od 35 Kč.

Podniky Klubu čs. turistů na nádraží mají noclehárny, pense Kč 32.

Přístup a terén: vlakem z Popradu, elektrikou ze St. Smokovce. V místě je několik dobrých luk na cvičení a pěkné výlety do okolí, sáňkařská dráha, kluziště atd. Tury vedou k hotelu Kamzík, přes Matliare do Bělovodské doliny, pro zdatné lyžaře ku Skalnatému plesu.

Lanovka má prý vésti etapě do pěkného lyžařského terénu u Skalnatého plesa (1752 m). Bude v provozu v roce 1937. 4 m široké silnice pro dopravu materiálu zůstanou jako krásný lyžařský sjezd.

Skalnatá chata (1762 m) je v místě event. příští stanice lanovky pod Lomnickým štítem. Ubytuje 12 osob, denní pense Kč 40.

Adresa: Skalnatá chata, p. p. Tatranská Lomnica.

Přístup: 2 až 2½ hod. z Tatr. Lomnice. Sjezd pro dobré lyžaře. Sníh do jara. Dobrý terén na svazích v okolí plesa. Možnost tur omezena.

Přes léčebné místo *Tatr. Matliare* dojdeme nebo autobusem dojedeme k několika pensionům.

Bílá voda (925 m) při ústí Bělovodské doliny, pense od Kč 40, *Kežmarské Žleby*, pense Kč 35, *Salviový prameň*, pense Kč 40. Ve větším středisku,

Tatranské kotlině,

je turistická restaurace i noclehárna, oddělená od sanatorií. Pense od Kč 35. Cvičné terény jsou v blízkosti, výběr pěkných tur. Silnice vede dál do horské vesnice

Ždiar (1000 m).

Několik pensionů a vil, ubytování také v soukromí. Pense od Kč 30.

V okolí pěkné cvičné terény, tury na Spišskou Maguru a Bělské Tatry. Velmi vhodné místo pro delší ubytování. Krásné kroje.

Chaty a hotely Vysokých Tater: hotel Kamzík, Zbojnická chata, Sport-hotel Hrebienok a Matliary

Východní Tatry.

Nejkrásnější lyžařský terén tatranský je nejméně znám a nejhůř přístupný. 4 až 5 hodin trvá cesta z Tatranské Lomnice na Votrubovu chatu pod Kopským sedlem.

Votrubova chata KČST (1630 m) má 3 pokoje a 2 noclehárny celkem pro 45 osob. Denní pence od Kč 35.

Adresa: Votrubova chata, p. p. Tatranská Lomnica.

Přístup: z Tatranské Lomnice pěšky přes Matliare do doliny Bielej vody vede výstup bezpečný, ale dlouhý. V poslední třetině za mlhy a špatného počasí nutný vůdce.

Terén je skvělý. Před chatou dlouhé mírné svahy. Za 20 minut z chaty vystoupíme na Kopské sedlo (1775 m), odkud je nádherný sjezd Prednými Meďodoly pod chatu nebo neméně pěkný sjezd Zadnými Meďodoly do Javoriny. Oba sjezdy jsou na severním svahu, takže sníh v dubnu je ještě bezvadný. Ze sedla chaty je dobrý výstup na vrchol Hlúpého (2062 m) s překrásným rozhledem. Z chaty vede horská túra s alpskými svahy přes Červené a Modré pleso pod Jahňačí štít (2231 m). Sjezd jedinečný. Delší tury vedou do překrásných dolin severních Tater (Javorové, Široké atd.), které pro odlehlost jsou dosud těžko přístupné. Krásná Bělovodská dolina nemá vůbec útulku.

Tento nejkrásnější tatranský terén zasluhuje, aby v něm bylo vybudováno středisko pro československou lyžařskou školu.

Javorina

a její krásné okolí byla 1. ledna 1936 převzata státem do vlastnictví. Doufejme, že stát vybuduje nebo dovolí postavit v tomto krásném území útulny, aby i tato místa byla nám přístupna v zimě. Zatím můžeme přebývat v hostinci v Podspádech (adresa Pension Rottmann, Podspády, p. p. Javorina), odkud je do Javoriny půl hodiny, nebo v soukromí v Javorině. Z těchto míst můžeme navštívit také polskou část Tater na zvláštní legitimace KČST nebo propustky.

Závěr.

Popsat slovenské lyžařské terény je úkolem, který byl téměř nad moje síly. Děkuji všem, kteří mně při této práci pomohli. Prosím, abyste prominuli, že není popsáno vše, co Slovensko lyžaři nabízí. Lyžařství na Slovensku se rozvíjí velmi čilým tempem a znalost krásných slovenských terénů se rozšiřuje. *Prosím všechny, jimž záleží na propagaci našich krásných krajů, aby mne upozornili na změny, které ve slovenských horách nastaly. V posledním čísle tohoto ročníku oznámím souborně všechny opravy, o kterých se dovím.*

Moje adresa: Miroslav Karlíček, profesor obchodní akademie, Přerov.

Vrcholy a doliny Vysokých Tater: Bílá plesa pod sedlem Kopa, pod Prielomem, Červené pleso, Jahňačí a Lomnický štít z Hlúpého

válkou v prvních letech XX. století, skákalo se něco přes deset metrů na primitivních můstcích, pokud vůbec o nich bylo lze mluvit. Jdeme dále a vzpomeňme si, jak se pak už došlo k hranici lidské možnosti, pokud se jednalo o pouhý skok vpřed a že zvyšováním místa odrazu a snižováním místa doskoku se za pomoci gravitační síly matky země uměle prodlužovala dráha skokana vzduchem, t. j. délka skoku. Tahle snaha dát člověku k dispozici takové zařízení, aby jej za šetření jistých zákonů fyzikálních a tělocvičných vyhodilo co nejdále, ta dnes končí u můstkových staveb na stometrový výkon. Říkám „dnes končí“, protože zítra bude pokračovat směrem číslu k 200. A tady jsme viděli první brzdu. Je docela pochopitelné, že FIS měla starosti o životy a zdraví lidí, jež pod svými třemi písmenami sdružuje. Ale osud tu nastrojil velký paradox. Právě v letech, kdy vedení FIS přechází na klasiky lyžařiny, Nory, právě tehdy norská mládež se chápe toho, co jejich a ovšem také jiní tatíci zakazovali jejich alpským kamarádům. „Mamutí“ můstky, jak se tehdy říkalo můstkům na 60—70 m, stály do té doby totiž zejména v Alpách. Ale podivuhodno je, že už tenkrát zasazen byl v Norsku zárodek ohromného můstku (ve Flugbergu) a mladičký zázrak Ruud na něm bil na velký zvon, dobře slyšený po celém Norsku. Norové se postavili do čela tažení za rekordním skokem, Norové to byli, kteří se stejně doma jako v cizině objevovali jako potulní rytíři na ohromných můstcích, pěvci prvé stovky. A Norové to byli, kteří se o první stovku vážně pokoušeli. Jestliže jí v Planici nedosáhli a jestliže Ulland v Ponte di Legno upadl když už šel přes sto, nic z toho nebere Norům ani centík slávy. Jsou to oni. — Dobrá. A co je s brzdou? Usnesení přece ještě platí. Každý velký můstek putuje na papíře do Kongsbergu k Hansenovi, nebo do Waldenburgu k Straumannovi, aby přitáhli brzdu a přece jeden i druhý hlásají, že stovka je jistá a stopadesátka možná. Norské oficiální lyžařské kruhy se vrhly na cestu, naznačenou už před tisíci lety nebožtíkem Šalamounem: trpí, aby si jejich hoši na tu stovku beze všeho skočili, ale nesmí to být pod titulem závodu, viz Planici. Ale to také brzo přejde.

Tedy: délka. — Ještě je tu druhá složka, trochu uslechtilější než holá cifra metrů, přes to, že se také vyjadřuje v číslech: styl, krása výkonu. Estetika sportovních výkonů také prodělala svůj vývoj. Pamatujete se přece jak ještě nedlouho před válkou se pěstovala „krasojízda“, telemark se musil dělat hezky bez holí a vousatý borec musil hezky rozpažit ruce a prsty lадně zakřivit jako tanečnice. Ve skoku bylo něco podobného a snad to bylo vůbec ve všech sportech. Pak se reálnost tělesného výkonu oprošťovala od téhle strojenosti a falešného názoru na „ladnost“ a krása se správně nalézala v přirozeném pohybu těla, v posicích vyjadřujících usilovnou snahu po krajním výkonu. Zůstaňme u skoku. Tam nebylo lze požadovat, aby se skokan ve vzduchu držel v nějaké předepsané póze jako na př. při předválečném krasojezdckém telemarku. Tam se přirozenost výkonu uplatňovala sama svojí

životní silou. krásný skok pak byl a je dodnes ten, který všemi pohyby skokana vyjadřuje jeho jisté, pevnou vůlí ovládané úsilí po nejmohutnějším výkonu. Hned pak jsme u toho: ovšem že lze bezvadně krásně skočit krátkou „sichrovku“. Ale to nic není, člověk se přirozeně žene za krajním výkonem — za délkou. A tu krajní délku lze dokázat jen čistým stylem a čistý styl je krásný styl. Prostě: délka vyžaduje styl a styl je krása. Jistý dlouhý skok musí být krásný skok. V rekordním výkonu zahrnutá je samozřejmě i vrcholná krása. To je logická devisa. Jsou tu ovšem výjimky. Jsou všude. Ale ty jen tohle pravidlo potvrzují. Dnes jsme po stránce lyžařské zevní estetiky mnohem pravdivější, než kdysi.

Divíte se tedy takovému Oestbyemu, že si tohle logicky uvědomil a že velmi vážně navrhnul odstranění stylového bodování skoku? Uvažte, že na menších můstcích lze skočit i špatným stylem a neupadnout. Pak rozhodovaly ovšem body stylu, protože na př. mnoho lidí dovedlo podat maximální metrový výkon, jež můstek dovoloval. Jakmile se skokanský boj přenáší na veliké můstky, může na nich obstát jen muž jistý, stylově vybroušený a mezi takovými stejně vyspělými soupeři může rozhodnout jen délka, čili výraz vůle a síly, které dovedl člověk do svého stylově dokonalého výkonu vložit. Co pak tam se stylovým bodováním?

Jestliže se tedy nedivíte logickým základům těchto úvah, jež výstižně vyjádřil Oestbye svým návrhem, pak se ovšem musíte srdečně podívat tomu, že se deset nejlepších norských skokanů jednomyslně vyjádřilo pro zachování bodování stylu! Nevím, co vedlo ty chlapece, nositele slavných jmen, že se tak vyjádřili. Jsou to nějaké obavy? Je to konservativnost, která by byla tak paradoxní u této avantgardy?

Podívejme se na jiné sporty. Boduje se styl v atletice? Tam rozhodují jen stopky, metry a centimetry. Vytýká někdo oštěpaři, jak drží oštěp? Strhuje se na výkonu něco skokanovi o tyči za to, jak se přenesl přes latku, jak držel tyč při rozběhu, jak přehmatával? Má někdo za zlé skokanovi do dálky, jestli padne do písku kupředu, nebo dozadu, nebo zůstane-li snad stát? Kdyby se vyskytnul někdo, kdo by vyhrál stovku na patách, místo na špičkách, byl by snad diskvalifikován? Řeknete mně na to, že by to prostě na těch patách nemohl dokázat a tu jsme u toho. Nemohl, to je jasné. A myslíte, že by lyžařský skokan mohl bezpečně skočit 90 m, kdyby měl vyloženě špatný styl? Snad se v nuancích stylu různí od druhých, ale nemůže to být špatný styl, určitě by upadl. Jinými slovy: styl, ať je jakýkoli, pokud splňuje předepsané podmínky výkonu (na př. nedotknout se ani prstem ploché doskočiště), musí být dobrý styl. Proč tedy body?

Athletika snad už dospěla v mnohých disciplínách ke svým krajním výkonům, daným lidskými možnostmi. Aspoň přibližně. Vždyť už se jedná při rekordech jen o zlomky vteřin, o centimetry. Či myslíte, že jednou bude někdo běhat stovku za pět vteřin? Lyžařský skok jistě nedospěl ještě

ke hranicím lidské možnosti. Prostě proto, že tu je lidské možnosti napomáháno zákony fyziky. Ale i tady dospějeme jednou — a snad už brzo — k těmto mezím. Vedla snad tahle úvaha těch deset Norů, že hlasovali pro bodování stylu?

A když už jsme zase u toho: může být bodování stylu spravedlivější než dosud? Víme přece, že zaujatý soudce může neobyčejně změnit umístění kteréhokoliv závodníka. Prosim, pánové, jsem dalek někoho urážet, jsem v řadách soudců jistě aspoň dvanáct let, ale možnost tu je a není mně znám paragraf, který by dovoľoval zrušit výsledek závodu, nebo nějakou interpolací nahradit mé bodování, kdybych úmyslně dal mizernému závodníku 20 bodů a druzí 8, nebo výbornému 5 a druzí dva 19. Snad by mě vyhodili ze soudcovského sboru a mohli by mě udělat ostudu ve všech novinách světa a snad by i zrušili celý výsledek. Ale co kdybych opatrně ubíral jen po 2 či 4 bodech a vypadalo by to nikoliv jako neresiosnost, ale jen jako zvláštní přísnost? Co pak? Čili — a tohle jsem už jednou napsal v Zimním Sportu v březnu 1928 — bodování stylu je velkou slabinou. Tvrdím, že je-li délka skoku absolutní hodnotou, vyjádřenou v metrech, pak také styl je absolutní hodnotou, ať

už je vyjádřen jakkoli. Jako není možno, aby podle jednoho soudce skočil závodník 60 m, podle druhého 65 m a podle třetího 70 m, stejně přece není možno, aby styl, jímž závodník letěl vzduchem, stál podle jednoho soudce za 12, podle druhého za 14 a podle třetího za 16 bodů. Chcete tvrdit o klobouku, který má soudce na hlavě, že je červený, když je šedý?

Otázka bodování lyžařského skoku je formálně dávno rozřešena. Snad by se mohlo dospět omezením bodového rozpětí soudců (na př. tak, že by se krajní klasifikace nesměly od sebe vzdálit víc než o 2 body, což předpokládá ovšem jakousi konsultaci) k reálnějšímu středu, ale mnoho se na tomto systému spravovat nedá. Víím, že by bylo důkladným řezením odstranění bodování, ale jsem přesvědčen, že vývoj k tomu spěje. Možná, že se začne na velikých můstcích. A nebudeme snad ani dlouho čekat na nějakou takovou zkušební soutěž, kde bodování odpadne a bude rozhodovat délka. A nebude to nic svatokrádežného. Jen nezapomínejte na tu atletiku. Veslařům se také nebuduje, je-li čistým, či nečistým stylem, stopne se prostě průjezd cílem. A přece to nevedlo k nějaké stylové derutě, prostě proto, že ke každému dobrému

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

CINÉ
Kodak

Není to víc esnem! Denně
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování.

8

ERRELL

výkonu je dobrého stylu potřebí jako předpokladu.

Bodování stylu lyžařského skoku je formálně dávno rozřešeno a přece je to stále otevřený problém. Věřte však, že ohromné plachty soud-

covských vypočítávacích tabulek jednou zmizí a že budeme výkony mezi 100 a 200 m ceniti jen v metrech. Pak se budeme usmívat jak jsme se mohli celé hodiny mořit v moři cifer nad třicetimetrovým skůčkem.

ZÁVODY

Přebor pražské župy SLRČS. Přebor pražské župy a přebor dorostu pražské župy byly vypsaný na 12. ledna t. r. a to buď v Senohrabech u Prahy neb ve Špindlerově mlýně. V okolí Prahy nebyl vůbec sníh a náhlá obleva v Krkonoších vynutila si v poslední chvíli odložení závodů o týden. Podle ujištění ředitelství lázeňského spolku o nových 30 cm sněhu byly určeny závody na 19. ledna. Sněhu bylo sice málo a méně než bylo hlášeno, ale přece víc než na př. při štafetách F. I. S. v Inbruchu 1933. V lese nebyl sníh téměř žádný a tak místonáčelník pražské župy Kock najezdil v sobotu ca 50 km než našel a vyznačil trať 6 a půl km dlouhou, kterou dorost, ženy a muži III. tř. jeli jednou a muži I., II. a tříd starších dvakrát. Start byl před hotelem Slavia, trať vedla k sv. Petru, pak po úbočí Kozích hřbetů zpět nad Špindl. mlýn a končila sjezdem k cíli (startu). Náčelník Svazu arch. Jarolímek povolil našim reprezentantům pro Olympiadu start. Tím přebory získaly velkou konkurenci.

V běhu na ca 13 km zvítězil ve skvělém čase 45 : 35 Šimůnek Slavia (prvé kolo 23 : 01, druhé 22 : 34). Odpoledne byl sice ve skoku druhý, nepatrným bodovým rozdílem za Lukešem, který měl lepší styl, ale v závodě sdruženém zvítězil náskokem 86.3 bodu a stal se přeborníkem pražské župy Svazu Lyž. RČS. Druhý v běhu byl Vrána, Slavia 49 : 47 (24 : 30, 25 : 17). Rovněž v závodě sdruženém byl druhým, ačkoliv hodně ztratil druhým skokem, který byl sice nejdelší 38 m, ale s pádem.

Velmi krásného úspěchu dobyt Žalský, Slavia, vítězstvím v běhu ve II. tř. (loni byl ještě III. tř.), třetím časem vůbec 50 : 05 (24 : 20, 25 : 45), před Kučerou Janem, LZK 52 : 06 a Štochlem Mir., KČST. Praha 52 : 42. Ve třídě starších zvítězil vinohradský Novotný o 27 vteřin nad Slavistou Dr. Břejlou. Dorost vyhrál nadějný Brůna, Slavia 26 : 34 lepším časem než vítěz III. tř. Čurda LZK 27 : 13. Obě třídy žen staly se také kořistí L. O. S. K. Slavia. Zvláště Lelková v I. tř. docílila velmi krásného času 30 : 55. Přebor dorostu vyhrál hladce Holý, Slavia.

Ve skoku prostém zvítězil nejhezčími skoky Lukeš, Slavia před Šimůnkem, Dolenským a Vránou (všichni Slavia). V II. tř. skákal velmi pěkně a vyhrál Václavík, LZK. III. tř. vyhrál Císař, LZK. V dorostu byl jistějším Holý před Niklem (oba Slavia) a Vejnar, LZK.

Závody konaly se za slunečného počasí. Přihlášeno bylo k běhu celkem 120 závodníků, startovalo 95, došlo 88. Skákalo 22 závodníků.

Soudcovali: skok: styl pp. arch. Jarolímek, náčelník Svazu, Dr. Moser, mez. tajemník Svazu a V. J. Jirků, předseda praž. župy, vrchním soudcem délek byl Dr. J. Scheiner. Při běhu: Doc. Dr. Procházka, V. J. Jirků, N. Pokorný, K. Bolomský.

Výsledky.

Závod sdružený:

Přeborníkem pražské župy SL RČS pro rok 1936 je: František Šimůnek, lyž. odb. S. K. Slavia 453.9 b. (37.5, 36.5); 2. Vrána Rud., Slavia I. 367.6 b. (36, 38 s p.); 3. Dolenský, Slavia II. 360.7 b. (31, 35); 4. Lukeš, Slavia II. 359 b. (36, 37); 5. Vanel, Slavia II. 317.1 b. (28.5, 28); 6. Hanu, LZK I. 286.7 b. (29, 30); 7. Havara, LZK II. 252.6 b. (29, 32.5 s p.).

Přeborníkem dorostu župy pražské SL RČS pro rok 1936 je:

Holý Lad., Slavia 425 b., 28.5, 29; 2. Vejnar, LZK, 355.6 b., 29.5, 31; 3. Nikl. Jan, Slavia, 353.6 b., 23, 26.5.

Skok prostý:

I. třída: 1. Lukeš, Slavia; 2. Šimůnek Frt., Slavia; 3. Dolenský, Slavia; 4. Vrána, Slavia; 5. Hanuš, LZK.

II. třída: 1. Václavík, LZK, 34.5, 36.5; 2. Vanel, Slavia; 3. Havara, LZK.

III. třída: 1. Císař, LZK, 32, 34.

Dorost: 1. Holý Lad., Slavia; 2. Nikl, Slavia; 3. Vejnar, LZK.

7 km:

III. tř.: 1/2 Čurda Kar., LZK, 27 : 13; 2/4 Kučera Kar., LZK, 27 : 51; 3/8 Švejdar Frt., KLV, 29 : 28;

Jedna z posledních lyžařských plaket, vyrobených Státní mincovnou v Kremnici. Tam byla jich již vyrobena celá řada, bohužel první z nich nevyhovovaly dobře lyžařským očím se stránky posiční a pohybové. Tato zaznamenává pokrok. Za námět sloužil snímek, uveřejněný v Zimním Sportu v č. 5 loňského ročníku XXIV. na str. 147

4/12 Šťastný Mil., Vočko, 31 : 32; 5/14 Mimra K., KLV, 32 : 39.

Dorost: 1/1 Bruna Vlast., Slavia, 26 : 34; 2/3 Bulušek Jos., LZK, 27 : 29; 3/5 Holý Lad., Slavia, 28 : 02; 4/6 Kožený Olaf, Slavia, 28 : 37; 5/7 Vejnar Jan, LZK, 29 : 47.

Ženy: I. tř.: 1/11 Lelková Kv., Slavia, 30 : 55; 2/17 Kouřilová, Slavia, 33 : 53.

II. tř.: 1/20 Mockerová, Slavia, 35 : 07; 2/22 Pekařová St., Slavia, 36 : 07; 3/24 Fahnová B+B, 40 : 32; 4/25 Warausová, B+B, 41 : 42; 5/26 Štěpánková, LK Dústojn., 43 : 24.

14 km:

I. tř.: 1/1 Šimůnek Frt., Slavia, 45 : 35; 2/2 Vrána Rud., Slavia, 49 : 47; 3/8 Dyntr Jar., Slavia, 54 : 25; 4/10 Hanuš Kam., LZK, 54 : 36.

14 km:

II. tř.: 1/3 Žalský Frt., Slavia, 50 : 05; 2/4 Kučera Jan, LZK, 52 : 06; 3/5 Štochl Mir., KČST Praha, 52 : 42; 4/6 Dolenský J., Slavia, 53 : 58; 5/7 Buchar Jos., ČSK, 54 : 02; 6/9 Votava Zd., KLV, 54 : 27; 7/11 Kaldarar H., Vočko, 55 : 12; 8/12 Vancl Jos., Slavia, 56 : 09; 9/13 Dr. Spazier O., Vys. Sport, 56 : 20; 10/14 Lukeš Jar., Slavia, 56 : 23; 11/15 Putterlík K., Vys. Sport, 56 : 58; 12/16 Petříček Jos., ČSK, 57 : 09; 13/17 Kučera Vojt., LZK, 57 : 30; 14/18 Vaníček K., B+B, 58 : 04, 15/19 Kastl A., KLV, 58 : 05; (52 dojelo).

Tř. starších A.: 1/41 Novotný Vl., KLV, 1 : 05 : 20; 2/42 Dr. Brejla L., Slavia, 1 : 05 : 47; 3/58 kpt. Kovárna, LK Dúst., 1 : 17 : 45.

N. Pokorný.

Třetí ročník závodu „Přes tři kopce“. V neděli 2. února 1936 uspořádal pražský lyžařský klub „Vočko“ populární již III. lyžařský závod „Přes tři kopce“ Trať tohoto závodu, který získává stále větší obliby mezi závodníky, vede z Dol. Míseček v Krkonoších přes Mechovinec, Černou Skálu a Šerín zpět na Dolní Mísečky. Veden jest téměř po celé délce 18 km krás-

ným, ale namahavým terénem a po cestě jde jen v nejnepříznivějším případě. Závod, sám o sobě technicky obtížný, ztížen byl ještě deštivým teplým počasím, takže sníh byl příliš těžký. Přesto bylo docíleno velice dobrých časů.

Startovalo 39 závodníků a cílem jich projelo 34.

17 km: I. tř.: 1/1 Hanuš Kamil, L. Z. K., 1.35.14; 2/2 Hylčér Karel, L. Z. K., 1.35.36; 3/16 Ing. Dlouhý, V. S., 1.59.29; — II. tř.: 1/3 Dr. Spazier, V. S., 1.37.18; 2/4 Votava Zd., K. L. V., 1.37.30; 3/5 Václavík Mil., V. S., 2.37.37; 4/6 Kaldarar H., Vočko, 1.40.13.

8 km: III. tř.: 1/1 Kučera K., L. Z. K., 35.55; 2/5 Štětka O., Ski Jilemnice, 41.52; 3/8 Motyčka Al., K. L. V., 45.58.

Dorost: 1/2 Kraus K., H. D. W., 37.21; 2/3 Balušek J., L. Z. K., 37.40; 3/4 Vejnar Jan, L. Z. K., 41.28.

Ženy: 1/10 Slezáková M., Vočko, 48.25; 2/11 Tryzňová V., Slavia, 52.33; 3/12 Hesounová Z., Vočko, 58.20.

Zlá zima, která o Vánocích zbavila téměř celou střední Evropu sněhu, měla nejen u nás, ale i všude u našich sousedů, velmi nepříznivý vliv na závodní činnost a řádila v termínových listinách způsobem surovým. Nieméně sluší připočísti k dobru našim funkcionářům a závodníkům, že přes tyto krajně nepříznivé podmínky přece jen řádka závodů byla provedena. Význam toho je veliký, neboť tím, že přece jen některý závod byl v oné nepříznivé době absolvován, uvolnilo se neobyčejně termínovým seznamům, kde jsou dnes podniky zhuštěny tak, že je lze stěží zastat. — V první polovici února počasí se otočilo a na všech stranách se závodí. Podmínky sněhové byly okolo polovice února znamenité v všech horách našeho státu. Hlavní závodní zřetel soustředěn je ovšem na severní svah bavorských Alp do Garmisch-Partenkirchen, kde naši hoši si dobře vedou, ačkoliv měli doma tak bídné sněhové podmínky k výcviku. O jejich dobré olympijské práci v Německu přineseme reportáž v příštím osmém čísle slovem i obrazem.

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS**, Praha-Liberec

1/4 (1/5) zálohy

postačí Vám k nákupu nejmodernějšího fotografického přístroje Zeiss-Ikon neb kinoaparátu Ciné-Kodak.

Vyžádejte si ceník a naše výhodné splátkové podmínky!

SPECIÁLNÍ ZÁVOD PRO AMATÉRSKOU KINEMATOGRAFIÍ

FOTO WACHTL

PRAHA, Národní 26 - Senovážná 8 - Fochova 3

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

ODBOR PRAHA V PRAZE II., ŠKOLSKÁ ULICE 14. TELEFON 318-34

ZPRÁVY

Stavba lanovky na Lomnický štít zastavena? V čísle 1. letošního ročníku přinesli jsme z pera Mil. Slavíka obšírný článek o historii lanovky na Lomnický štít, o dnešním stavu věci a realizaci. Věc sama byla nám však pochopitelně poněkud vzdálena, zejména jsme neznali její pozadí. Vítali jsme tuto věc docela upřímně. Každý z nás ovšem, kdo jen trochu zná místní poměry, litoval, že lanovka nevede do některého typicky lyžařského terénu a proto jsme i my narazili v úvodní kursivě k článku na docela všeobecné přání, aby aspoň sousedních terénů bylo nějakým vhodným opatřením využito. — Zatím však zastánci myšlenky této lanovky a pionýři její realizace prodělávali tuhý boj. Jiné skupiny, které již dříve nesouhlasily s projektem, pokud šlo o jeho konečný cíl (Lomnický štít), vyvinuly jistou protiaksi. S jakým výsledkem, o tom referují Národní listy 30. ledna 1936. Článek pro informaci svých čtenářů doslova a bez poznámek přinášíme. Zní: „*Nepromyšlený projekt stavby lanovky.*“

Již několik let se jedná o provedení velkorysého projektu, který jest znám pod jménem lanová dráha na Lomnický štít a jehož uskutečnění mělo přinést silné oživení cizineckého ruchu ve Vysokých Tatrách. Před dvěma lety pokročila jednání již tak daleko, že slov. krajské zastupitelstvo odhlasovalo 20 mil. Kč na stavbu a cestou věř. soutěže byly práce zadány olomoucké firmě Wiesner a spol. Firma loni v říjnu již zahájila přípravné práce. Tím větší překvapení tedy nyní v odborných kruzích vyvolala zpráva, že *min. veřejných prací v těchto dnech prozatím celé podnikání zastavilo a zakázalo*, aby se započlo se stavbou lanové dráhy. V tatranských kruzích se již dávno mluvilo o důvodech, které nyní vedly k překvapujícímu rozhodnutí ministerstva. Nyní se v celé své velikosti dostává na světlo onen boj, který v zákulisí předcházelo provedení tohoto plánu. Lomnický štít hrál svého času

v projektu stavby lanové dráhy a observatoře podružnou úlohu. Odborníci soudili, že v zájmu cizineckého ruchu nutno postavit takovou lanovou dráhu, která by především sloužila turistice a sport. účelům. Původně se skutečně vycházelo s tohoto stanoviska, ale tehdy přicházela v úvahu především Gerlachovka. Tato stavba by si však byla vyžádala obrovských nákladů a proto, pro očekávaný odpor, tatranští odborníci navrhovali pro stavbu lanovky *Velkou Studenou dolinu*.

Teprve na třetím místě se jednalo o Lomnický štít, který byl proto zatlačován do pozadí, neboť by bylo nutno obětovati část štítu, kdyby se tam chtěla postavit stanice, observatoř a event. turistická chata. Dnešní rozloha vrcholku Lomnického štítu činí pouhých 16 čtver. metrů a proto by bývalo nutno štít snížit o 30 m, aby se získalo potřebné místo. Když tedy před třemi lety dostala se záležitost s lanovkou opět do popředí, byl na základě rychlých jednání překvapujícím způsobem zvolen Lomnický štít. Proti tomu se tehdy ostře postavili tatranští odborníci a sice z toho důvodu, že lanovka *by byla přinesla oživení pouze Tatranské Lomnici*. Z Lomnického štítu totiž nevede vůbec žádné východisko k jiným částem Tater a proto jak z turistického, tak sportovního stanoviska se stavba lanovky nedoporučovala. V tomto kraji ostatně ani není vhodných polí pro lyžaření, neudrží se zde sníh a také vyhlídka je dosti sporá.

Nejvýhodnější tedy pro stavbu lanovky by byla Velká Studená dolina, v jejímž okolí jsou přímo ideální pláne pro lyžaření, odtud vedou četné cesty do všech tatranských údolí a směrem k Polským Tatrám, leží uprostřed a tudíž v každém ohledu lépe vyhovuje než Lomnický štít. Zapomnělo se však na jednu věc. Že totiž hlavním propagátorem stavby lanovky na Lomnický štít jest inženýr Országh, ředitel Tatranské Lomnice. Proto slov. kraj. zastupitelstvo tak překotně roz-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

Mažte jen „ENO“ vosky

DOPORUČENÉ SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

hodlo o této věci, aniž by si vyžádalo posudku tatranských odborníků a jiných zájmových skupin. Když se o tomto zákulisí stavby lanovky na Lomnický štít dozvěděly i pražské odborné kruhy, tedy v čele s univ. prof. Dominem zahájily ostrou akci proti zamýšlenému, ale nepromyšlenému projektu. K akci se pak připojil i Památkový úřad a sportovní a turistické organizace, které předtím, s ohledem na ředitele Országha, nechtěly proti plánu protestovat. Výsledkem velkorysé akce prof. Domina byl nyní přípis ministerstva veřej. prací, kterým se prozatím všechny práce na stavbě lanovky zastavují.

Nyní budou zahájena nová jednání, aby lanovka byla vystavena přece na nejvhodnějším místě, ve Velké Studené dolině.

Naše olympijská vojenská hlídka odjela z Prahy v pondělí 28. ledna 1936 ve 22:30 přes Dvoriště na Bled. Velitelem výpravy je štábní kapitán *Bedřich Novák*, ve výpravě jsou nadporučík *Steiner* (vlastník mohutné postavy formátu populárního vůdce našich hlídek kap. *Buchty*), podporučík *Beranovský*, četař *Trzvník*, desátník *Matějáško*, vojín *Musil*, *Kosour* a *Fousek*. Po malodohodových závodech na Bledu a po absolvování ZOH v Ga-Pa, odjíždí hlídka do Chamonix, kde startuje 20.—27. února.

Turistická chata u jezera Plešného ve výši 1090 m n. m. byla letošního roku Schwarzenberskou správou, v jejímž jest majetku, značně rozšířena a upravena i pro zimní provoz. Dřívější chata měla pouze společné nocehárny a v zimě byla nouzově upravena pro pobyt. Nynější přestavba — vyžádala si nákladu kolem 190 tisíc Kč — vyhoví všem návštěvníkům. Má dvě prostorné hostinské místnosti, upravené v šumavském slohu, z nichž hlavní zdobí původní velká selská kamna a mimo místností obytných pro hospodáře a provoz 10 vkusně zařízených a vytápěných pokojů mimo společné nocehárny. Chata jest celý rok obhospodářována. Chata jest východiskem na Plešný a Trístoličnick.

Eduard Ladisch, velmi mnohým z našich činovníků a závodníků známý přední funkcionář HDW, zemřel 28. listopadu 1935. Již před válkou vyvíjel značnou lyžařskou činnost. Po válce dostal se v čelo lyžařské sekce HDW. Byl pilným a energickým pracovníkem a dovedl také energicky dělat pořádek v německých řadách, když to bylo potřebí. Často jsme s ním byli ve styku: u zeleného stolu i na sněhu. Vždy věděl, co chce. V občanském životě byl železničním úředníkem; po postátnění Ústecko-Teplické dráhy, u jejíhož ředitelství sloužil, šel do pense. Pochován byl v Mostě.

Noří mnohonásobnými mistry Německa. Od roku 1900 dobyli Norové devětkrát mistrovství Německa (ve válce nebylo vypsané včetně 1915 až 1919 a v roce 1906 titul neudělen). Byli to 1900 *Bjarne Nilssen*, 1902 *Thorleif Bache*, 1903 *Thorwald Heyerdahl*, 1910

ČESKÁ SPOLEČNOST PRO PRŮMYSL CUKERNÍ

PRAHA II, LUTZOWOVA 23
Telef.: 20941-44, 29271/2, 33878
Teleg.: „Cukrprůmysl“

Veškeré druhy rafinády pro tuz. i export značek

RM - PČR - CB - RAČL

TOVÁRNA POŽIVATIN V MODŘANECH
Tel. 16035. Výrobky: Tel. 16036.

„EL-ČA“, čaj, kostky, žitná káva „MODŘANKA“
„TURISTKA“, káv. kostky, „ŠUMĚNKY“

MODŘANSKÁ SODOVKÁRNA
Sodové vody - Limonády

Žádejte všude kvalitní výrobky

**ČESKÉ SPOLEČNOSTI
PRO PRŮMYSL CUKERNÍ!**

Štočky

návrhy
americké
retuše

GRAFICKÝ UMĚL. ÚSTAV
Bohumil Pejša

Č. BUDĚJOVICE
ŠTEFANIKOVA TEL. 610
PRAHA II,
TYRŠOVA 12. TEL. 55567

ZÁK. CHRAŇ. Lyžařské
OLYMPIA vosky
A. ELGER, Zinvald (Rudohoří).

NAŠE FOTOSLUŽBA!

Odprodáme několik set továrně nových fotografických přístrojů různých formátů s nejlepší značkovou optikou **za poloviční ceny!**

Nikdy už nekoupíte levněji • Navštivte nás •

FOTO „ARGO“, NESRSTA-BEKÁREK, PRAHA I., KAPROVÁ 9. TEL. 635-78

JSTE LYŽAŘSKY POJIŠTĚNI?

INFORMUJTE SE VE SVÝCH KLUBECH O VÝHODÁCH NAŠEHO LYŽAŘSKÉHO POJIŠTĚNÍ
A DEJTE SE POJISTIT! VELIKÉ VÝHODY, NEPATRNÁ PRÉMIE!

Sveinung Trønnes, 1912 Peter Oestbye, 1913 Lauritz Bergendahl, 1914 Hans Gunnestad, 1928 Hans Vinjarengen a 1935 Sigurd Roen. — Také tři Čechoslováci byli mistry Německa, ale žádný Čech.

Rakouská expedice na Islandě (Vatna—Jökull), v níž jsou mimo jiné prof. F. Nieser, Dr. F. Stefan a Dr. R. Jonas, užívá prý pouze lyžařských holí rakouské značky „Komperdell“.

V Karavankách u Faak am See zřízena byla nová sjezdová dráha s výškovým rozdílem přes 1100 m.

R. Buneau—Varilla, vůdce dnes velmi populárního francouzského mužstva, jmenován byl čestným členem Ski Clubu of Great Britain.

Britská mistrovství 1936 vybojována byla v Grindelwaldu. Byly prý to celkem smutné závody, neboť se jich nesměli zúčastnit „ti, kdo za vyučování jízdy na lyžích, nebo za lyžařské vůdčovství přijali odškodnění“. A těch je ve Švýcarsku mnoho a mnoho. Letos to tedy Britové u švýcarského publika prohráli. Každý Švýcar dobře ví, že ještě v létě byli by Britové málem nechali padnout Zimní Olympijské Hry jen proto, že „učitelé“ byli z nich vyloučeni. A za několik měsíců provedli pak podle švýcarského hlasu toto „žonglérství“ s chudými švýcarskými učiteli. Zkrátka si tohle nóbl gesto Švýcaři dobře zapsali za uši.

Tak kde jsou ti rysové? Mnoha znalecům slovenských hor vstávaly koncem ledna vzteky vlasy na hlavě. Novinami prošla zpráva, že ve *Vysokých Tatrách* řadí pět rysů. Dále jste se dočetli, že v *Nízkých Tatrách* je viděl hajný. Hlavním jejich působištěm byla Spálená dolina, která je v *Liptovských holích*. Nakonec na ně

byl uspořádán hon pod *Krátovou Holou*. Prima rysové, kteří dovedli současně tahat za nohu počestné hajny v horách na sta honů od sebe vzdálených.

Co vše obsahuje sníh. Leckdo se domnívá, že sníh rozpuštěn dává destilovanou vodu H₂O, ale není tomu tak. Sníh, padající k zemi, sbírá různé látky z ovzduší. Přírodopysci zjistili, že velkoměstský sníh obnáší 1·2 % ústrojných látek, 39 % uhlí, 12·3 % uhlovdíku, 4·33 % kyseliny sírové, 1·33 % kyseliny solné, 1·37 % čpavku, 2·73 % okysličeného železa a ještě 31·24 % jiných látek. Podobně i dešťová voda.

Na německý rozhlas z Garmisch-Partenkirchen si stěžuje jeden z našich čtenářů. Bohužel jsme v té chvíli neposlouchali, ačkoliv jinak byl říšskoněmecký rozhlas pro nás vydatným pramenem zpráv. — Při zahajovací ceremonii popisoval, prý německý reportér u všech národních skupin jejich dres a zejména barvy jejich státní vlajky. Každé přidal nějaké liehotivé slovíčko na př. u Norů: zde krácejí nejlepší skokani světa a pod. Když prý jsme přišli konečně my před jeho oči, ohlásil jen stát, žádný dres, žádnou vlajku a nechal nás přejít s poznámkou: zástup lyžařů vedený dvěma důstojníky. — A za námi u Turků a Američanů prý zas vesele pokračoval v popisu vlajek.

Tohle nás ovšem nermoutí. Rmoutilo nás, když jsme loni viděli polovici našeho mužstva nemocnou a od Němců přemoženou. Ale i to sportovec snáší. Horší bylo jak se Němci usadili ve své pose a buď nás odbývali výrazy, naznačujícími, že jsme odbytí, nebo významným mlčením. Na to jim letos dali naši chlapeč tak pádnou odpověď, že nikdy nedostali lepší.

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Årbok 1935. Vydal Norges Skiforbund, Oslo 1936, Grondahl & Sons Boktrykkeri. — Je to ona světoznámá norská lyžařská ročenka. Norská je nejen svým jazykem, ale i svým zjevem a obsahem, což

znamená, že výprava je velmi skromná a jednoduchá, zato technicko-lyžařská náplň úžasně cenná. V tomhle směru je Årbok odjakživa a tradičně spolehlivý. A nemyslete si, že to je jen nějaká pouhá redaktorská

JIŽ V MINULÉM ČÍSLE JSME SE VÁS PTALI:

MÁTE JIŽ NAŠI NOVOU LYŽAŘSKOU KNIHU ZADÁK: ZÁKLADY LYŽAŘSTVÍ.

JE TO OFICIELNÍ UČEBNÍ OSNOVA SVAZU LYŽAŘŮ

JE TO SKUTEČNÁ ČESKOSLOVENSKÁ LYŽAŘSKÁ ŠKOLA

PŘEHLEDNĚ SEŠTAVENÁ, SROZUMITELNĚ NAPSANÁ

OBJEDNÁVKY VYŘIZUJE KAŽDÝ KNIHKUPEC A SVAZ LYŽAŘŮ, PRAHA II., ŽITNÁ UL. 14

péče o náplň knihy. Ne, to je projev lyžařské výše národa. Noří sami si dělají tuhle knihu, nedělá ji redaktor, který ostatně zůstává také formálně anonymní. Ano, Årbok je norská lyžařská visitka, mluví o jejich lyžařské kvalitě stejně jako vítězství na závodních tratích a jako jejich vysoký průměr. Letos má kniha asi 280 stran a hojněji obrázků, než jiná léta. Část úřední je tentokrát bohatší a nezajímá nás tolik. Jsou tam stanovy a řady, schůze, účty, výsledky, časy, délky, body, čísla, jména. Strana 101 je pro nás překvapením: Tsjeckoslovakia, Vysoké Tatry („Vysoké Tatry“ je bezvadně vysázeno). Celý norský zájezd na FIS závody 1935 je tu podrobně vylíčen pérem T. T. Hanssenovým na 18 stranách. Začíná to Domažlicemi (bohužel „Domaclice“) a přes Plzeň (opět bohužel „Pilsen“, ale to není Hansenova vina, neboť Plzeň, třikrát bohužel, není ve světě jinak známa než pod svým německým jménem) to jde ku Praze. Projížďka, nocleh v Axe, odjezd do Tater. A nyní Hansen kriticky popisuje celé závody; mile působí obrázek spoustami sněhu zasypávaného startu na 18 km, který jsme také měli v loňském č. 6 Zimního Sportu. — Pravým požítkem pro skokanské techniky — zejména i naše, neboť stať je psána dobrou němčinou — je výbojný článek Ing. R. Straumanna: „Zum Angriff Lindstad auf die FIS Normen für Sprunganlagen“. Jak známo uveřejnil Straumann své práce ve Ski Jahrbuch SSV 1927, ve „Schneehase — Jahrb. des Schweiz. Akad. S. K. 1934-1935“, v „Archives des Sciences Physiques et naturelles de Schweiz 1927“, v „Bulletin Anuel de la Société Suisse de Chronométrie 1933“. Letos obral si Årbok. — Straumannův článek je vysoce vědecký. Snad 99% skokanů samotných by mu nerozumělo bez cizí pomoci. Výsledky jeho měření se jen hemží matematickými a fyzikálními vzorci, odmocninami, zlomky, logaritmy, rovnicemi. Vezměte si do ruky letošní první číslo, kde jsme se formou velmi populární dívali do Straumannovy kuchyně. To vše je tu podáno, doloženo a dokázáno, slovem, číslem i obrazem. — Nikdo, kdo tento ročník Årboku nedostane do ruky, nebude chtít věřit, že jsou tak vědecké pokusy vůbec možné. Aerodynamická šetření byla konána i na modelech skokanů. Paraboly, siny, cosiny atd. se to jen hemží. Vysoce zajímavým oddílem Straumannova článku je i „kilometr lancé“ ve Sv. Mořici a popis jeho ultrapřesných měřicích aparátů. — Tahle práce by se měla u nás přeložit do češtiny a rozeslat všem můstkovým referentům, mělo by se o ní přednášet v kursech soudcovských i závodnických. Zaslouhovaly by toho i ostatní Straumannovy práce. Vidíme, jak za hranicemi se lyžařina vědecky větrá a sami se téměř nestaráme, abychom se aspoň s výsledky těchto prací seznámili. — Pan O. Lindstad z Oslo, apostrofován v nadpisu Straumannova článku, si to s ním ihned vyrovnává v následujícím článku, rovněž německém a připojuje další, velmi obsáhlou a stejně matematickou a fy-

sikální práci, bohužel v norštině. — Oba články o skokanské technice znamenají veliké obohacení letošní ročenky norského lyžařského svazu. Pravda, Årbok každoročně věnoval skoku plný, ba svrchovaný zřetel, neboť se konec konců jedná o nejnárodnější sportovní disciplínu norskou, ale letošní ročník překonává vše. Pochopitelné, neboť Straumann přišel letos k podivuhodným výsledkům. V každém případě je Årbok 1935 jedním z význačných svědectví, že ve skoku prožíváme dobu mohutného náporu k hranici lidské možnosti, opravdovou hrdinskou dobu lyžařských skokanů. Nikdo nebude moci upříti Norům, že v této době stáli v čele lyžařského skokanského světa. Prakticky i vědecky.

Věstník Klubu alpistů československých zahájil svůj třetí ročník (1936) překvapením pro všechny, kdo milují alpism. Vyšel v novém rouše. Změnil se od základu. Formát o něco menší, praktičtější, obálka elegantní,

„Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ — ZPRAVODAJSKOU ÚSTŘEDNU, telefon: *410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma. Při zavolání z jiné telefonní stanice zaplatíte poplatek 1 Kč složenkou, kterou Vám ZÚ zašle. — Viz insert.“

Skigliss

Ski-mont

ideální kombinace

LYŽAŘI

STAV SNĚHU SDĚLÍ ZDARMA
na dotaz z pouličních telefon. budek

Z Ú — ZPRAVODAJSKÁ
ÚSTŘEDNA - Tel. *410-41

PRAŽSKÉ ZÁVODNÍ TĚLOCVIČNÉ NÁRADÍ PODLE ČOS. VÁŠ VÝROBCE ADAM
PRAHA - KUNRATICE • Telefon číslo 570-15 • Neomezená záruka.

vnitřní úprava mnohem, mnohem zlepšená, obsah zajímavý; každý má z nového věstníku radost. „Strejdovi Fleischerovi“, který patří k našim nejstarším, t. j. prvním, pionýrům lyžařství, alpismu a skautingu a děláje čest sportovní morálce své mladé doby stále ještě nechce zahálet a rediguje od počátku „Věstník“, tomu musíme upřímně stisknout ruku. Reforma našeho alpistického věstníku bude nejen u nás, ale i za hranicemi jistě znamenitě přijata. A tedy: dál po této cestě!

Der Schneehase (svazek 3., č. 9., 1935), nová ročenka světoznámého Švýcarského Akademického Skiklubu vyšla; stojí 5 Frs. Knihu jsme ještě neobdrželi, ale podle nadšených švýcarských a německých hlasů, překonává prý svojí moderní výpravou všechny předcházející ročníky.

Program novoměstských závodních podniků, t. j. XII. přebor vysokých škol, XXI. veř. lyž. závodů S. K. N. Město, III. závodů o zlatou lyži Č.-m. vys., přeboru brněnské župy Svazu lyžařů a lyžařských vojenských závodů 6. divise, byl vydán ve velmi vkusné úpravě jako hezká knížka.

Miroslav Haller: Tanec palečnic. Říkačka o lyžařském oblékání. Soukromý tisk Českého Ski Klubu v Čes. Budějovicích. Recitoval na večeru ČSK. Čes. Budějovice Míla Mühlstein a tančila M. D. Ladmanová. Bibliofilsky vydaná kniha. Škoda, že se budějovičtí, kteří v tomto edičním směru vynikají, nevrhnou také na *technickou* lyžařskou literaturu. Zatím raději ukazují, že jsou národ veselý.

VIII. Ročenka Lyžařského klubu Ostrava, registrující zimní období 1934—35 vyšla koncem roku nákladem klubu. Má podobnou výpravu jako loni, t. zn. stejně dobrou. Kronika je — jak se ostatně patří — docela krátká; a za to aktuálními otázkám našeho lyžařství je věnováno dosti místa. Ostravští tvoří svojí ročenkou dobrou tradici.

Ski, oficiální časopis švýcarského lyžařského svazu vychází ve dvou vydáních: německém a francouzském. V obou jsou však mnohé zprávy a články dvojjazyčné. Jedenácté číslo letošního 32. ročníku (konec ledna 1936) přináší zajímavou studii Rudolfa Freye: Grafologie ve sněhu. Rozumějte dobře, nikoliv stopařina, nýbrž grafologie. Frázi o podpisu a visitce ve sněhu razil u nás brzo po válce známý a populární lyžař,

skaut a vodák Čmeli (MUDr. Jan Včelák). Něco takového je předmětem článku. Ne tedy: tenhle lyžař šel nahoru, tenhle jel dolů, ale: tahle stopa poohází od celého hejna samých „haurů“, tenhle byl lehký, tenhle těžký. Poznávat tyhle věci na rovině a při výstupu je dost těžké. Lehčí je to při sjezdu. Podle stopy lze dobře říci byl-li telemark dobře udělán, či kristiánka provedena jistě či náhodou. Že se stopa kristiánek od sebe liší, jako černé kuře od bílého, není vám třeba říkat. — Krásné hodiny lze strávit na některém z četných alpských srázů s protisvahem při jistém úhlu slunce. Jak lze ze stopy číst celou povahu, nejen lyžařské umění! Tohle je sice hodně odvážné slovo, ale připusťme, že i to někdy lze, ovšem pouze u vynikajících „technikářů“ a to také jen do jisté míry. Nebylo by lze říci něco špatného o dobráku, který je zlatý člověk, ale nemá lyžařské buňky a bude do smrti s kristiánkami na štíru. A kdo je s nimi na štíru, vypravuje svá lyžařská dobrodružství podivuhodným stylem, který jsem oehdy slyšel v autobuse. „Jak to sježu? — krásně, to já se odrazím, rychle dolů, udělám kristiánku, vstanu — udělám kristiánku, vstanu — udělám kristiánku, vstanu — ještě jednu kristiánku, vstanu a jsem dole.“ A jaký je zde ten grafolog?

VESTA BLIZZARD

Ochranná známka Zab. chráněno 37306

nejlepší ochrana pro zimní turisty

1 garnitura - 2 kusy - Kč 3.-
K dostání ve všech sportovních a papírnických obchodech neb u výrobce.

Hynek Fuchs, Praha I-460.

NAVŠTIVTE NAŠE HORY

GHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1513 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY

Zimní sporty. — Turistika. — Telefon: Štrbské Pleso č. 7. — Provoz celoroční. — Ubytování. — Denní pense

PEC V KRKONOŠÍCH

oblíbené středisko a klimatické lázně. Několik sáňkařských drah — dva můstky pro skok na lyžích — kluziště. Dotazy zodpoví: LÁZEŇSKÝ SPOLEK, PEC.

Z CIZINY

HDW není župou DSV. Naše zpráva z č. 6 „Je HDW župou německého lyžařského svazu“ měla v Německu odezvu. Dostala se na nejvyšší místa německého lyž. sportu (Deutscher Reichsbund für Leibesübungen-Fachamt Skilauf). Vůdce DSV p. Jos. Maier odevzdal pak v Garmisch-Partenkirchen našemu místopředsedovi Dr. J. Moserovi osobně dopis tohoto znění: „Vážení pánové! Jak se dovidám, přinesl váš list *Zimní Sport* (roč. XXV, č. 6, str. 190) zprávu, jako by HDW byl župou DSV. Jako vůdce DSV prohlašuji, že HDW není v žádném organizačním spojení s DSV. Velmi lituji, jestliže se takové nesprávné zprávy rozšiřují. Pravděpodobně bude vina ležeti na časopisu „Winter“, který noticky HDW přináší mezi zprávami žup HDW. Bylo by mně velmi líto, kdyby snad proto měly vzejít HDW nějaké těžkosti. Se sportovním pozdravem Jos. Maier, vůdce DSV.“ Velmi rádi přinášíme toto vysvětlení samého vůdce německého lyžařství. Nemůžeme však za věci udělat prostě tečku, ačkoliv se přiznáváme, že nás tento dopis dost těší, zejména proto, že dává za pravdu stanovisku našemu a odmítá stanovisko mnichovského listu „Winter.“ Také nám je však něčeho líto: jsme vzdáleni udavačství, jsme vzdáleni podzemních method, jsme čestní lidé — a proto je nám líto té poslední věty. Ne, HDW nevzniknou z této věci žádné těžkosti, není-li zde skutečně žádného — tedy ani tajného organizačního spojení. A my zatím, zejména po projevu p. Maiera, nemáme důvodu domnívat se něčeho jiného. Naši němečtí lyžaři jsou celkem rozumní lidé, kteří vědí, že veřejně prostě nelze takovou organizaci provést již z důvodů zákonných. A tajné spojení nemá praktické ceny. Tón naší noticky nesměřoval také proti HDW, nýbrž proti „Wintru“ a jeho okázale negativnímu stanovisku k československému lyžařství, které prostě „Winter“ nechce vzít na vědomost (pokud nejde o nějaký obchod se ziskem). Nemožné, přímo maloměstské metody „Wintru“ se dobře nehodí do reálného tónu dnešní mezinárodní sportovní muziky. — Tohle není ovšem od „Wintru“ nic nového. Jeho negativní stanovisko k československému lyžařství je už prastaré. My jsme na to odpovídali krajní korektností jak ve styku písemném, tak v jednání osobním, tak i ve způsobu psaní. Když však tam chápali naši slušnost jako servilnost, pak bylo třeba ukázat veřejně na ubohost takového myšlení. „Winter“ šel tak daleko ve své pýše, že mluvil i za DSV tímto

tónem!! 5. října 1935 obdrželi jsme od něho dopis, v němž nám nabízel tak ponižující podmínky vzájemné výměny našich listů, že jsme na to odpověděli významným mlčením. A v tomto dopise byla mimo jiné věta: „Die Lieferung dieses 2. Stückes ist aber seit längerem nicht mehr durchgeführt worden, weil DSV auf Erhalt Ihrer Hefte keinen Wert legt!“ Mohli jsme se dotázat DSV zda je to skutečně jeho názor na náš tisk a „Winter“ by byl poučen od německého lyž. ústředí nejen o slušném chování, ale i o tom, jak dalece smí si osobovati právo psátí jménem DSV, dokonce zahraničnímu tisku, ten „Winter“, jehož žurnalistickou, odbornou i uměleckou náplň dnes směle můžeme hodit na váhu se „Zimním Sportem“. Odtamtud tedy tenhle vítr zafoukal. — Naši Němci sami dosud na noticku nereagovali. Ostatně není toho třeba, nechtěli jsme vyprovokovati žádné loyální projevy, přibíjeli jsme jen na pranýř naivní stanovisko „Wintru“ — a vyhráli jsme.

Účtujeme s red. P. Ch. Andersenem, prorokem norského *Aftenpostenu*. V č. 6. na str. 188 otiskli jsme předpověď olympijských výsledků, kterou vypracoval známý sportovní redaktor norský a připojili i technický rozbor. Srovnejte dnes sami, jak se Andersen shoduje, či rozehází se skutečností.

17 km: *Andersen*: 1. Fin, 2. Nor, 3. Fin, 4. Nor, 5. Švéd, 6. Nor.

Výsledek: 1. Švéd, 2. Nor, 3. Fin, 4. Švéd, 5. Nor, 6. Nor.

50 km: *Andersen*: 1. Švéd, 2. Fin, 3. Švéd, 4. Švéd, 5. Nor, 6. Fin.

Výsledek: 1. Švéd, 2. Švéd, 3. Švéd, 4. Švéd, 5. Fin, 6. Nor.

Sdružený závod: *Andersen*: 1. Nor, 2. Nor, 3. Fin, 4. Němec, 5. Nor, 6. Českoslovák.

Výsledek: 1. Nor, 2. Nor, 3. Nor, 4. Fin, 5. Českoslovák, 6. Nor.

Skok: *Andersen*: 1. Nor, 2. Nor, 3. Švéd, 4. Nor, 5. Polák, 6. Fin.

Výsledek: 1. Nor, 2. Švéd, 3. Nor, 4. Nor, 5. Polák, 6. Fin.

Vojenské hlídky: *Andersen*: 1. Finsko, 2. Norsko, 3. Švédsko, 4. Německo, 5. Itálie, 6. Československo.

Výsledek: 1. Itálie, 2. Finsko, 3. Švédsko, 4. Rakousko, 5. Německo, 6. Francie.

Slalom muži: *Andersen*: 1. Němec, 2. Francouz, 3. Rakušan, 4. Švýcar, 5. Ital, 6. Angličan.

Podporuje chut

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘÍ TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Výsledek: 1. Němec, 2. Němec, 3. Francouz, 4. Němec, 5. Němec, 6. Nor.

Slalom ženy: Andersen: 1. Němka, 2. Švýcarka, 3. Rakušanka, 4. Rakušanka, 5. Angličanka. 6. Švýcarka.

Výsledek: 1. Němka, 2. Němka, 3. Švýcarka, 4. Němka, 5. Norka, 6. Angličanka.

Štafety a sjezd Andersen nepředpovídal. Ani alpskou kombinaci.

Bob dvousedadlový: Andersen: 1. Německo, 2. USA, 3. Německo, 4. Švýcarsko, 5. Švýcarsko, 6. USA.

Výsledek: 1. USA, 2. Švýcarsko, 3. USA, 4. Vel. Britanie, 5. Německo, 6. Německo.

Bob čtyřsedadlový: Andersen: 1. Německo, 2. USA, 3. Německo, 4. Švýcarsko, 5. Švýcarsko, 6. USA.

Výsledek: 1. Švýcarsko, 2. Švýcarsko, 3. Vel. Britanie, 4. USA, 5. Belgie, 6. USA.

Hockey: Andersen: 1. Kanada, 2. USA, 3. Německo, 4. Švédsko, 5. Francie, 6. Anglie.

Výsledek: 1. Anglie, 2. Kanada, 3. USA, 4. Československo.

Od srovnání dalších tipů (bruslařských) upouštíme. V celku se blíží nebo rozcházejí se skutečností asi ve stejném měřítku jako tyto. Nelze říci, že by Andersen nebyl znalec! Některé výsledky uhlodl přímo s úžasnou přesností, podívejte se jen na skok: všech šest prvních tam v pořadí Andersenem určeném, jen dva uprostřed si prohodili místa. To je přece úžasné. Ale jinde si náhoda s tipy zahrála. Raději neprorokujte.

O FIS-závoděch v Innsbrucku nemáme zatím původního referátu. Musíme ostatně i vyčkat rozhodnutí FIS, které byly prý předneseny na tyto závody stížností a podány návrhy na jejich anulování. Nedostatek sněhu přiměl pořadatele k příliš velkému riziku při vytyčování tratí, zejména slalomové. Obě trati však prý byly životu nebezpečné, mnoho závodníků se zranilo, někteří těžce. Většina odvážných konkurentů skončila závod v nemocnici. Mezinárodní tisk píše o těchto závodech tak bezohledně odmítavě, že loňská kampaň po FIS závodech v Tatrách byla pouhým beránčím mečením. A přece hlavní vinu nese počasí. Trochu ovšem i bezmezná hrdost ski-profiků, kteří

chtěli ukázat, že umějí jezdit ještě na horší trati, než byla ona strašidelná na Kreuzecku. Přepočítali se, neumějí.

Jak si sami Švýčarí chválí Diavolezzu. „Žádný horský lyžař neodolá tvé přitažlivosti, královská Diavolezzo! Jako jiskřící věnec perel v nejčistším světle řadí se hlava k hlavě v gardě jen Tebe důstojně. Jako valy a příkopy středověkých hradů obklopují Tě nikdy neodpočívající proudy ledovců. A uprostřed křišťálu a světla ční z oceánu sněhu Isla Pers, ztracený ostrov, ale nádherné odpočívadlo pro ledovcového poutníka, mezi obrovskými masami ledu opravdu zelený ostrůvek v bílém moři. Každý lyžař se zde na krátko zastaví, aby vydechl, zde u paty trpytné Palů a prudké východní stěny Berniny, dříve než nasadí ke sjezdu do hloubek tichého a přítulného kotle Bovalu a Morteratsche. — Lyžař našel onu dnes tolik ježděnou rutu, zvanou „traversování Diavolezzy“, poměrně pozdě. Jednomu 53letému vůdci z Pontresiny bylo souzeno v březnu 1903 zde raziti první stopu. Sám a osamělý projel tu v přečetných a nesmělých zákrutech po svalu 300 m vysokém k Isla Pers. Dnes absolvují tuto trať naše kanony za 14—17 vteřin. Nevražíš, horský turista, na tyto stále se zkracující časy, které tak láskou vaz onomu kdysi turistickému pojiždění? Sjezdový závod s Diavolezzy, toto ledovcové derby nejčistší kultury, přes dva ledovcové proudy, dohromady 10 km se spádem 1000 m, to vše za 14 minut, to je už co říci. A pouhé dvě hodinky trvá tu při tomto skvělém lyžařském turnaji divoká honba za palmou vítězství. A pak zas ticho. Královská Diavolezzo, miluji Tě.“ — My dnes nemáme lyriku v nijaké oblibě a chudáci básníci aby brali od státu podpory za to, že lyrika ztratila kurs. Ale tenhle švýcarský lyrický výlev, oficiálně uveřejněný, jsme si přece jen přeložili, abyste viděli, co to je lyrika moderní lyžařské vášně. Och, Diavolezzo, jak Tě miluji. . . U nás se řekne: Ale je to řádný sešup, tahle Diavolezza. . .

UŽ JSTE SI KOUPILI NAŠI LYŽAŘSKOU OSNOVU:
ZADÁK, ZÁKLADY LYŽAŘSTVÍ?

Kvalitní sportovní potřeby

R. HÁK, PRAHA XII., FOCHOVA 20. TEL. 399-27

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **Václav Váša**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3, jen v I. patře. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

PRAŽSKÉ
ZÁVODNÍ
PRAHA - KUNRATICE

tělocvičné

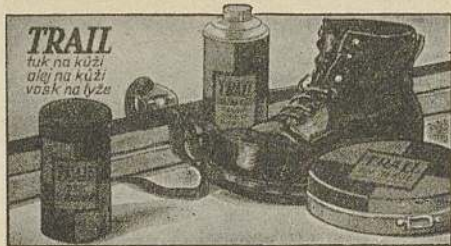
NÁRADÍ
PODLE

ČOS.

VÁŠ

ADAM

• Telefon číslo 570-15 • Neomezená záruka.

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS, Praha - Liberec**

CVIČITEL

JMENOVÁNÍ CVIČITELŮ SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

Čestnými cvičiteli jmenováni: Kocik Zdeněk, Český Ski klub, Praha, Janeba Josef, Český spolek pro zimní sporty, Praha, Sekanina Arnošt, L. K. Moravská Ostrava.

Cvičitelé jmenováni:

Župa pražská: Očenášek Vladimír, YMCA Praha, Voleský Otto, KČST Vinohrady, Weitz Dimitrij, A. O. KČST Praha.

Župa krkonošská: Feleman Jan, KČST Česká Třebová.

Župa jesenická: Böhm Jan, KČST Frývaldov, Fuhrherr Frant., Č. S. S. Olomouc, Hroza Viktor, KČST Olomouc, Machačka Miloš, KČST Olomouc, Mošová Emma, KČST Přerov, Pour Josef, KČST Frývaldov.

Župa brněnská: Klubko Miloš, KČST Brno.

Župa východoslovenská: Bouchal Adolf, K. T. L. Košice, Griese Bohuslav, KČST Košice, Hudyma Vojtěch, KČST Smokovec, Karvánek Alois, KČST Košice, Krupitzer Alois, KČST Smokovec.

JMENOVÁNÍ VEDOUČÍCH SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

Župa pražská: Altrichter Alois, K. A. Čs. Praha, Bloman Karel, K. L. V. Vinohrady, Götz Severin, A. O. KČST Praha, Gregor Josef, A. O. KČST Praha, Hořejší Otakar, Vočko, Praha, Janovský Václav, Brouk a Babka, Praha, Jirkovský Antonín, K. A. Čs. Praha, Kersenbrock Clemens, V. S. Praha, Kubát Vojtěch, S. K. Slavia, Praha, Kunze Valter, Č. S. K. Praha, Lelková Květa, S. K. Slavia Praha, Lichtensteinová Eva, S. K. Slavia, Praha, Machová Blanka, KČST Praha, Pařík Arno, K. L. V. Vinohrady, Pícha Viktor, KČST Praha, Reich Vilda, Brouk a Babka, Praha, Rus Robert, S. K. Slavia Praha, Říha Ant., S. K. Slavia Praha, Sládek Ladislav, S. K. Slavia Praha, Svoboda Frant., A. O. KČST Praha, Škvor Josef, Brouk a Babka Praha, Štěrba Jiří, V. S. Praha, Toth Arnold, A. O. KČST Praha, Valta Max, S. K. Slavia Praha, Vyskočil Stanislav, KČST Vinohrady.

1/4 (1/5) zálohy

postačí Vám k nákupu nejmodernějšího fotografického přístroje Zeiss-Ikon neb kinoaparátu Ciné-Kodak.

Vyžádejte si ceník a naše výhodné splátkové podmínky!

SPECIÁLNÍ ZÁVOD PRO AMATÉRSKOU KINEMATOGRAFIÍ

FOTO WACHTL

PRAHA, Národní 26 - Senovážná 8 - Fochova 3

Župa západočeská: Janotová Hana, Č. Ski Klub Plzeň, Kleissl Jan, Č. Ski Klub Plzeň, Svobodová Helena, Č. Ski Klub Plzeň.

Župa krkonošská: Audrlický Jan, KČST Hradec Králové, Bárta Karel, KČST Chocení, Brich Václav, L. K. Nové Město n. Met., Čermák Josef, KČST Lanškroun, Doleček Frant., S. K. Náchod, Dušek Jindřich, KČST Chocení, Frintová Marie, L. K. Nové Město n. Met., Jedlička Jaroslav, S. K. Náchod, Langr Josef, L. K. Nové Město n. Met., Marek Jindra, KČST Čermná u Kyšperka, Manec Zdeněk, L. K. Nové Město n. Met., Nejedlá Andula, L. K. Nové město n. Met., Vlček Jan, L. K. Nové Město n. Met.

Župa jesenická: Alka Bohuslav, L. K. Olomouc, Hroch Bohumil, Č. S. S. Olomouc, Kučera Karel, KČST Krnov, Mošová Vilma, KČST Přerov, Štěpán Stanislav, L. K. Olomouc, Tlapa Vojtěch, KČST Přerov, Žaludová Anna, KČST Přerov.

Župa brněnská: Hubáček Otakar, S. K. Mor. Slavia Brno, Kokrhánek Vladimír, Č. V. K. Brno, Kuhn Jan, KČST Brno, Sobotka Frant., V. S. Brno, Staněk Oldřich, Č. V. K. Brno, Vrtěl Ludvík A. O. KČST Brno.

Župa východoslovenská: Kirehner Eduard, KČST Smokovec, Klouda Alois, K. L. T. Košice, Lux Štefan, KČST Smokovec, Nietsch Matěj, KČST Smokovec, Potoček Jozef, KČST Poprad, Scholtz Ladislav, KČST Smokovec.

Župa podkarpatoruská: Riba Edmund, KČST Mukachevo.

PŘEŘAZENÍ ZÁVODNÍKŮ DO I. TŘÍDY.

Na základě výsledků docílených při závodech o mistrovství RČS. v jízdě na lyžích pořádaných 21.—23. II. 1936 přeřazují se do I. třídy závodní ve skoku na lyžích následující závodníci:

Chlum Miloslav Č. Ski klub Vysoké n. Jiz., čís. reg. 1670.

Skrbek Bohumil, Č. Ski klub, Vysoké n. Jiz., čís. reg. 1679.

Václavík Vladimír, Lyžařský závodní klub, Praha, čís. reg. 1249.

PROSÍME O LASK. ZAPLACENÍ PŘEDPLATNÉHO!

Banka Slavia

doplní Vaši výzbroj pro zimní sporty vhodným úrazovým a odpovědnostním pojištěním (pojištění povinného ručení)

**GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA II.,
HAVLÍČKOVO NÁM. 23 n.**

Telefon 246-41 až 48

REDAKCE

ČÍSLO 8. vychází 14. března 1936 s obálkou podle fotografie J. Řihánka. — PŘÍŠTÍ ČÍSLO 9. vyjde 28. března 1936. Redakční závěrka vzhledem k opoždění čísla 8. byla posunuta na 16. března 1936. — POSLEDNÍ ČÍSLO 10. vyjde 18. dubna 1936 (týden po Velikonocích). Redakční závěrka 3. dubna 1936.

VZKAZ NAŠIM FOTOGRAFŮM. Redaktor obdržel několik zásilek snímků, z nichž některé jsou opravdu znamenité. Všeobecně prosí autory, aby mu je ponechali do konce ročníku v rukou a nežádali vrácení. Nelpěl by tolik na této věci, kdyby to nebylo opravdu nutno. V první řadě však prosí všechny autory těchto snímků, aby bez ohledu na to, budou-li moci býti jejich obrázky otisknuty, věnovali je laskavě svazovému fotoarchivu. Jsou to zejména pp. F. Smutný, Brno; K. Beinhauer, Brno; S. Kovář, Trutnov; J. Kysela, Praha II. (otiskneme, jsou znamenité, nemáte víc?); M. Hartmanová, Brandýs n. L.; E. Gustab, Třinec (určitě použijeme, jsou výborné! Prosíme o další.); L. Kalandra, Hradec Král.; J. Kafka, Praha-Bráník.

PODÍVÁME-LI SE po našich letošních obrázcích, vidíme, že v míře daleko výraznější než loni jsme měli na začátku víc krajin, ke konci víc pohybu a aktuality. Je to zjev docela přirozený. Na začátku ročníku je to samozřejmě ještě loňská zásoba; aktuality — pokud zbyly — nelze už dobře brát; pohyb je vzácný. — Průběhem zimy se víc a více fotografuje. Od polovice ročníku bývá vždycky o trochu lepší výběr. Letos to však bylo dlouho mizerné, neboť zima nestála za nic.

ABY PŘÍŠTÍ ROČNÍK DOBRĚ ZAČAL a ovšem i vkusně pokračoval, dokud nedojdou první nové snímky („čerstvé“), musí mít redakce zásobu. Redaktor by ze srdce rád otisknul již nyní některé pěkné snímky, nechce se však naráz všech krásných věcí zbavit a schovává je. Na podzim se to hrozně těžko shání. Proto se tak důtklivě dožaduje věnování snímků pro fotoarchiv. Na koho nedošlo letos, přijde na řadu na podzim. To ovšem neznamená, že byste měli přestat posílat. — Nedávno se nás fotoarchiv zahraničního ministerstva opět dotazoval na celou řadu adres našich autorů. Tak se čiňte!

TROCHU UZNÁNÍ přece jen si mezi vámi dobýváme. Redaktor, absolutně vzdálen chlubných motivů (kdo mne znáte, svědčte!), uveřejňuje dnes zas některé příznivé hlasy, když minule musil polemizovat. Přirozeně mu záleží

na šíření pozitivního názoru na list a jen proto se to tu ocitá. Tatranská komisi a KČST v N. Smokovci poslala mu tento milý dopis: „Vážený pane doktore, v 7. čísle Vášho časopisu zakončujete seriu článků p. prof. M. Karlíčka o slovenských horách v zime. Sledovali sme sústavne reportáž s veľkou pozornosťou v každom čísle. Podobne ako to iste robila väčšina Vašich čitateľov. Považujeme za svoju povinnosť, aby sme Vám za túto spoluprácu v prospech lyžiárstva na Slovensku úprimne poďakovali s prosbou, aby ste poďakovanie vhodnou formou tlumočili i autorovi článkov. Prosíme Vás, aby ste i v budúcnosti keď nie priamo touto formou, teda obdobne, slovenské lyžiarské terény podporovali, pretože ozajstný záujem o terény môžu iste najlepšie zobudiť len podobné články, aké ste v tomto ročníku uverejnili Vy. Sme Vám skutočne úprimnou vďakou zaviazaní a poďakovanie sme ľahko môžeme tlmočiť za všetkých lyžiarskych pracovníkov na Slovensku.“ Redaktor používá této cesty, aby upřímně díky Slováků prof. M. Karlíčkovi tlumočil. Jistě je přijme se stejnou radostí, jako je přijal on. Tatranské komisi oba srdečně děkujeme za uznání. — Jeden z našich nových přispívatelů píše: „Četl jsem již dříve váš časopis v našem lyžařském kroužku KČST v T. Forma a obsah letošního ročníku mne však přinutil, abych se stal jeho stálým odběratelem.“ A hned přidal serii znamenitých obrázků. — Jiný píše: „Velmi správně jste jim to řekl; mohu vám potvrdit, že Z. S. získal velmi mnoho trvalých přátel svými články a celkovou zvýšenou úrovní obrázkovou i obsahovou. Není to jen u nás, ale i všude jinde kam přijdu. — Doporučoval bych obrátiti se na venkovské peněžní ústavy, aby zařadily Z. S. mezi listy, které mají v čekárnách.“ —

TAKÉ ADMINISTRÁTOROVI patří ovšem tyto díky i když mají na adrese jméno redaktorovo. Kdyby se administrátor nestaral o pořádek v hospodářství listu tak pečlivě jak činí, nesháněl peníze na všech stranách a nevyřizoval řady obchodních záležitostí listu (ať to začíná insertem a končí autorským honorářem) s přesností jemu vlastní, nemohli bychom si dovolit mnohé z toho, co vám dnes dáváme. Prosím, abyste nemyslili jen na toho, kdo zde honí pero po papíře, ale i na dlouhého a skromného muže v pozadí, který se stará, aby byl list z čeho živ. A přirozeně mu musíte usnadnit úkol zasláním předplatného. Že jste na to zapoměli!

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL KČ 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO KČ 4.—, MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

M. Karlíček, Liptovské Hole, Tri Kopy z Predného Zelena

KONGRES FIS 1935

Olympijský kongres mezinárodní lyžařské federace v Garmisch-Partenkirchen byl snad dosud největší lyžařský kongres vůbec. Byloť přítomno přes 60 delegátů různých federací, které byly zastoupeny v plném počtu. Jednání byla vedena veřejně a přístupna žurnalistům. Zasedání bylo převážně pracovní; během kongresu rozhodnuta taková řada věcných otázek jako doposavad nikdy. Okolností, která při tom byla neobyčejně potěšující pro lyžaře všech zemí a která vzbudila také pozornost celé žurnalistiky a všech federací ostatních, bylo to, že se ukázalo, jak kamarádkým duchem byla prodechnuta všechna jednání a že i ve všech těch případech, kde byly zásadní různosti názoru, bylo dosaženo rozumného kompromisu buď tím způsobem, že se bez odporu podrobila menšina většině, nebo někdy i tím způsobem, že převážná většina přizpůsobila se zvláštním zájmům menšiny, pokud tyto byly takové, že zasluhovaly skutečně zřetele. Zkrátka ukázalo se opět jednou, že lyžaři jsou dobří kamarádi a drží dohromady! Předpokladem hladké práce kongresu bylo ovšem, jak tomu ostatně je u všech správně vedených velkých organizací, že všechny sporné otázky a všechna věcná rozhodnutí byla předem v principu projednána v direktoriu FIS, kde o ní bylo dosaženo ve všech směrech jednomyslnosti, takže hlasování kongresu pak mělo fakticky vždy jen ráz formální, případně demonstrativní.

Na kongresu byly přijaty tyto nové národní federace: Federation Espanola de Esqui, Oesterreichischer Skibund, Nederlandsche Ski-Bond, Ligue Belge des Sports d'Hiver, Club Alpin Hélienique. Z nich první dvě byly již dříve přijaty prozatímně.

Bylo schváleno rozhodnutí letního zasedání direktoria FIS, podle něhož mají býti sjezdové a slalomové závody FIS uspořádány týden po olympijských hrách v Innsbrucku. Závody FIS na rok 1937 byly na pozvání francouzského svazu svěřeny tomuto k uspořádání v Chamonix. O závodech FIS v roce 1938 nebylo dosud rozhodnuto. Uchází se o ně Finsko, Norsko a Polsko. Rozhodnutí nebylo učiněno z toho důvodu, že dosud není známo, kdo bude mít olympijské hry v roce 1940, o něž se rovněž Finsko uchází; v tom případě by jeho žádost na rok 1938 padla a rozhodovalo by se mezi Norskem a Polskem. V každém případě dlužno očekávat, že závody budou zadány na sever, poněvadž je tentokrátě řada opět na severských zemích a směřodatné pro rozhodnutí bude tedy pouze, zdali se Finsko o závod v r. 1938 definitivně bude ucházeti či nikoliv. Rozhodnutí svěřeno direktoriu, které se sejde v Chamonix. Současně se závody 1938 na téže místě bude pořádán příští kongres.

Z věcných jednání zajímají nás v prvé řadě dvě věci: otázka účasti lyžařů na příštích olympijských hrách a otázka startu štafet. Pokud jde o první

záležitost, byla předmětem dlouhé rozpravy direktoria již v létě a nyní znovu před kongresem. V kongresu samotném byla o ní provedena nejprve obšírná debata informační v prvý den kongresu, v druhý den pak bylo o věci rozhodováno. Delegát bulharský, který je současně předsedou bulharského národního olympijského výboru, zřejmě inspirovan od výkonného komitě mezinárodního lyžařského výboru, exponoval se ve prospěch názoru mezinárodního výboru olympijského, setkal se však s téměř jednomyslným a velmi ostrým odporem ostatních delegátů. Pro nezasvěcence nutno říci, že se tentokrátě rozhodovaly vlastně 2 zásadní otázky, z nichž první jest sice známější, byla však skutečně méně rozhodující pro konečné usnesení než druhá, v jádře méně známá, zato však daleko zásadnější. První byla otázka startu učitelů lyžařství na olympiádě, druhá pak byla všeobecná zásada, zdali mají platiti bez omezení pro uspořádání olympijské soutěže pouze a jedině stanovy té které sportovní federace, či zdali a do jaké míry má mezinárodní olympijský výbor právo do těchto stanov a řádů ve věci zasahovati. Již v létě bylo usnesení mezinárodního olympijského výboru, který vylučoval z účasti na olympiádě učitele lyžařství, kteří podle stanov FIS nejsou považováni za profesionály, pokud ze svého startu nemají hmotného prospěchu, považováno za zaskočení lyžařské federace. Usnesení toto bylo totiž učiněno tak pozdě, že jsme měli na vybranou, buď podrobiti se tomuto diktátu a vyloučiti učitele lyžařství, ač jsme tím vlastně porušili naše závodní řady, anebo neučiniti tak a způsobit pořadajícimu svazu německému těžkou újmu tím, že by lyžařské soutěže byly z olympiady vyřazeny. Poněvadž bylo vyloučeno svolati mimořádný kongres v létě a poněvadž podobné rozhodnutí v zimě se zřetelem na krátkost času bylo zcela vyloučeno, nezbývalo než podrobiti se diktátu mezinárodního olympijského výboru. Jest ovšem zřejmo, že tento postup C. I. O. musil mít svou ozvěnu na kongresu. Různí delegáti vyslovili se neobyčejně ostře proti členům mezinárodního olympijského výboru, zejména jeho výkonného komitětu, obviňující je, že jsou naprosto vzdáleni skutečnému modernímu sportu lidovému a přímo s bouřlivým veselím a potleskem byla přijata slova anglického delegáta Arnolda Lunna, který prohlásil, že výkonný výbor CIO (Comité International Olympique) mu připadá jako zvláštní druh mezinárodní bridgové hry, kde osobně známí hráči hrají, nestarajíce se o svět kolem nich. Již v předsednictvu bylo jasno, že jsou pouze dvě možnosti. Buďto změnití závodní řád FIS tak, aby učitelé lyžařství byli vyloučeni, anebo ponechat dosavadní stav a trvati na tom, že pro uspořádání lyžařských závodů platí pouze a jedině náš mezinárodní závodní řád a že CIO nemá práva do něho se vměšovati. Že také ze-

K. Beinhauer, St. Christoph, Polední siesta

jména nemá práva připustiti ke startu svazy nedsdružené ve FIS, jak to učinil v Ga-Pa (turečtí lyžaři, kteří nejsou členy FIS). Bylo také brzy zřejmo, že první cesta vyloučení učitelů lyžařství pro krajní odpor řady federací národních je naprosto neschůdná a došlo tudíž k přirozenému, dokonce jednohlasnému usnesení, že lyžaři zúčastní se příštích olympijských her jedině budou-li platiti v celém rozsahu pro jich uspořádání jejich mezinárodní závodní řady. CIO, jak bylo zřejmo z rozhovoru, který měl předseda FIS na schůzce, ke které byl hrabětem Baillet-Latour pozván, nese toto rozhodnutí velmi těžce; rozhodnutí nebylo také snadné, poněvadž všichni delegáti si dobře uvědomovali neobyčejný propagační význam olympijských her. Byli si však současně vědomi, že jde o zásadní otázku, zdali má spravovat ten který sport jeho odborná federace nebo někdo cizí a byli si dále vědomi své velké síly v jednom směru: co by byly Zimní olympijské hry bez lyžařských soutěží. To bylo nejlépe vidět v Ga-Pa v den skoku, kdy bylo dosaženo rekordní návštěvy 150—200.000 diváků. Rámec všech soutěží a jejich základ tvoří soutěže lyžařské. Bez nich byla by zimní olympiada jenom stínem dnešní.

Nemám za to, že usnesením FIS a odmítavým stanoviskem CIO, které již bylo jeho předsedou formálně projevono, byla věc pro rok 1940 definitivně rozhodnuta. Nemám také za to, že budeme

čekati, jak řekl A. Lunn, až staří páni z CIO vymrou a přijde tam nová krev. Mám spíše za to, že dojde, tak jak to vyžaduje život, k rozumné dohodě. Jako na jedné straně jest nesporno, že ten, jehož hlavním životním povoláním je učení sportu, je dnes podle běžných názorů profesionálem, zrovna tak na druhé straně nutno přiznati, že učitelé lyžařství, kteří toto zaměstnání provozují pouze po dobu dvou—tří měsíců zimních a kteří musí míti k své výživě jiné a to hlavní zaměstnání, nejsou takoví sportovní učitelé z povolání. Mám za to, že bude možno nalézt definici, která by vylučovala opravdové učitele z povolání, která by však připouštěla takové učitele, u nichž se jedná jen o vedlejší zaměstnání a takováto definice při rozumné úvaze by měla býti přijatelnou jak pro CIO, tak také pro ony federace FIS, které mají ve svých řadách učitele lyžařství, z nichž veliká většina by podle této definice byla oprávněna ke startu. Nutno ovšem vyčkáti, až uplyne trochu doby a až pronikne zejména u CIO poznání, že nutno zachrániti lyžařství pro hry olympijské, nemá-li nastati odpadání jednotlivých sportovních odvětví od myšlenky olympijské vůbec.

Druhou otázkou, jež naši veřejnost zajímá, byla otázka, zda ve státech, ve kterých jsou dvě lyžařské federace, smějí startovati dvě štafety na závodech FIS, či pouze za každý stát jedna. V předsednictvu byla téměř jednomyslnost, že z důvodů

ČTK, ZOH 1936, Zahajovací slavnost a olympijský slib

zásadních má startovati vždy pouze jedna štafeta za stát. V plenu zřejmě inspirováni jsou s druhé strany, mluvili pro start dvou štafet, t. j. za každý svaz jedna, zástupci Rakouska, s nimiž souhlasili Maďari a říšští Němci; převážnou většinou bylo však usneseno, že za každý stát smí startovati jenom jedna štafeta, která ovšem může být složena z běžců, všech ve FIS sdružených svazů toho kterého státu.

Ostatní pracovní program kongresu byl rozvržen do tří velkých komisí. V první komisi byly projednány otázky, týkající se změn dosavadního mezinárodního závodního řádu. Jednalo se jednak o návrh předsednictva, který v jádře týkal se věci formálních a měl za účel lepší uspořádání textu závodního řádu, dále o několik dalších návrhů rovněž povahy víceméně formální. Naproti tomu zajímavějším jednáním bylo jednání komise druhé, která měla v referátu věci týkající se soutěže ve skoku. Byly přijaty jednak doplněné normy pro stavbu můstek, dále byl přijat obsáhlý návod pro povinnost soudců skoku a výstižnější ustanovení pro závodní řád skoku a konečně bylo usneseno, že mezinárodní závody mají být pořádány pouze na oněch můstcích, které dovolují nejvýše skoky 80 m. Toto poslední usnesení bylo jak předmětem největšího zájmu, tak předmětem nejohnivější debaty. Lze uvést řadu důvodů pro i proti němu. Celkem však považují usnesení za správné. Nejedná se jenom o moment nebezpečí při příliš dalekých skocích.

V tomto směru jistě lze zastávati zcela opačné názory a je těžko rozhodnouti, kdo má pravdu. Jedná se však daleko více o to, že čím jsou větší můstky, tím menší je okruh oněch skokanů, kteří mohou skákati a tím spíše stává se skok ekvilibristickým výkonem několika málo akrobatů a přestává být sportem lidovým. Je zde však ještě jedna důležitá okolnost: nesmíme přehlédnouti, k jakým závodům mezi jednotlivými lyžařskými středisky vede stavba můstek stále větších a větších a jak neohospodárné jest, jestliže značné obnosy, investované do stavby velkého můstku, jsou do značné míry znehodnoceny tím, že někde jinde se postaví můstek dovolující skok o 10—20 m delší. Také mezinárodní srovnávání jednotlivých výkonů stává se pak ilusorní, poněvadž předpoklady jsou příliš různé. Ze všech těchto důvodů považují rozhodnutí kongresu za správné, aspoň pro několik nejbližších let.

Komise třetí zabývala se otázkami nejaktuálnějšími, úpravou sjezdu a slalomu, disciplín to, které jsou ve vývoji a budí nejživější zájem. Byl usnesen v zásadě nový závodní řád, jehož redakci však provede předseda komise Dr. Martin v dohodě s pisatelem těchto řádků a zástupcem Švýcarska. Vedlo by daleko probírat detailně nová ustanovení řádu.

Nejdůležitější změny jsou:

1. Změna hodnocení sjezdu vůči slalomu; nebudou platiti nadále stejně, nýbrž poměr hodnot sjezdu a slalomu stanoven relací 4: 2¹/₂.

Centropress, ZOH 1936, Konečná část slalomové trati

2. Branky nebudou jako dosud z tyčí ohebných, nýbrž z tyčí pevných, jimiž nutno projeti a při nichž nebude již sporu o tom, zdali a jaké trestní body mají být počítány.

3. Nebyla sice mezinárodně uznána kombinace těchto dvou disciplin s během nebo skokem, aneb s obojím. Bylo však usneseno, že tam, kde národní závody mají tuto kombinaci, má být počítáno podle platného nyní ve Švýcarech systému počítání.

Schválením prací jmenovaných tří komisí byl vyčerpán věcný pořad kongresu a následovalo hladké schválení činnosti předsednictva v období 1934/36 a volby předsednictva, které bylo zvoleno v dosa-
vadním složení pouze s tím, že druhým místopřed-

sedou místo státního taj. Bobkowského (Polsko) zvolen hrabě Bonacossa (Itálie) (podle principu ancienity v direktoriu FIS), a konečně stanovení мүstkových poradů, kterými byli jmenováni opět Ing. Hansen (Norsko) a Ing. Straumann (Švýcarsko). Kongres ukázal jak mohutného rozmachu do-
znal lyžařský sport a jak velikým aparátem je mezinárodní lyžařská federace; jak kongres, tak olympijské hry v Ga-Pa ukázaly, že daleko nejpů-
bějším, nejvíce rozšířeným a nejoblíbenějším zimním sportem je nyní lyžařství. Doufejme, že se nám v nejkratší době podaří i v tuzemsku utvořit úplně jednotnou celostátní organizaci lyžařskou aspoň pro styky mezinárodní.

KAREL RUDL

SJEZDAŘI V OLYMPIJSKÉM ZÁPASU

Po absolvování sjezdového vánočního kursu a dvou sjezdových rozřadovacích závodů jmenováno bylo olympijské mužstvo: Hromádka, Knahl, Piek, Hollman, náhradníci Ascher, Čtvrtečka; z dáms pak Beinhauerová, Möhwaldová a později H. Walterová. Training na olympijský sjezd vyžadoval aspoň čtrnácti dnů zdokonalení v alpském terénu, na dlouhých sjezdech o velkém sklonu.

Vybrán byl Igls u Innsbrucku a training spojen se svazovým sjezdařským kursem. Bohužel sněhové zprávy, podávané odtamtud telefonicky, nebyly objektivní. Ve skutečnosti po našem příjezdu bylo sice 30—35 cm, ale bez podkladu. Po vydatném třídenním fůnu jsme byli beze sněhu. Jelikož jsme byli vázání aspoň po dobu 4 dnů zůstatí v Igls, uspořádali jsme autobusem společnou výpravu do

ČTK, Tři naši nejlepší lidé na ZOH 1936, vlevo Šimůnek (po 18 km), vpravo Mihalák (na lyžích) a Musil

sv. Antonu (139 km). Tam jsme se konečně shledali s bohatou zásobou sněhu, zvláště ve vyšších polohách, ve sv. Christophu. K tomu nádherné počasí, slunce a mírný mráz. Druhého dne odejelo několik účastníků do Kitzbühlu, zatím co někteří odstěhovali se definitivně do Antonu, kamž jsme se i my definitivně přemístili. Sjezdový kurs rozdělil se pak na 3 skupiny. Olympioniky s doplněním Stillera, Kleinsmidta a Beinhauera cvičil Zingerle, dalších 10 členů kursu Leoš Stehlík, ostatní pak dali se do arlbergské školy H. Schneidra. Byl to týden, kdy jsme si konečně zajezdili s chutí na velmi dobrém sněhu, ovšem v terénu poměrně lehčím než v Igls.

Celý Arlberg má krásné sklony, muldy, ale to vše jest otevřené a i ten lesík, který někdy v údolí přijde v úvahu. Nechej tím říci, že to není požitek z jízdy — naopak, jest to nádherné, ale pro tu moderní závodní sjezdařinu jest to místo ne zrovna nejideálnější. I lanovka zde chybí. Tendence tvoření dnešních sjezdových tratí spočívá v terénu velmi zvlněném, střídavě zalesněném, bohatém na všemožná překvapení, která tříbí nejenom techniku jízdy, ale i mysl a oko. To ovšem vyžaduje ohromné zdokonalení sjezdové techniky.

Na Christophu v hotelu Arlberghöhe, kde bydlelo olympijské mužstvo ve společné nocelehárně (denní pense 11.40 S), bylo celkem dobře až na jídlo, které nebylo na výši jak co do kvality, tak ani do kvantity.

Laskavostí Hannese Schneidra bylo nám zapůjčeno slalomové tyčení a praporky pro kurs L. Stehlíka. Sjezd cvičen byl na známé trati kandaharského sjezdu Galzig — Sv. Anton, slalom pak v bezprostřední blízkosti boudy v jedné z četných muld. Jedno odpoledne věnováno jízdě střelou na svahu Galzigu, kde se ukázalo, kdo a jak jest jistý při velkých rychlostech. Cvičilo se ekonomicky, aby závodníci každodenními výstupy a sjezdovými cviky zbytečně se neunavili. Bylo improvizováno několik závodů ve slalomu a sjezdu, kde Hromádka se ukázal jako závodník evropské úrovně; právem jsme byli zvědaví do jaké míry bude čelit olympijské konkurenci. Týden trainingu na Arlbergu rychle utekl a v sobotu 1. února stěhovali jsme se přes Innsbruck do Garmische. Ostatní účastníci kursu rozjeli se domů, někteří zůstali o několik dnů déle. Při posledním trainingu na kandaharském sjezdu upadl trener Zingerle ve velké rychlosti na záda a nemohl se zvednouti. Měli jsme obavy, nejde-li o vážnější zranění páteře; roentgen v Innsbrucku však ukázal, že to nebylo nic vážného. A tak jel s námi do Ga-Pa.

Do bohatě vyzdobeného Garmische přijeli jsme za velkého deště. V našem hotelu Antoniberg úřadoval již náš správce p. Nejedlý, který se s našim kuchařem postaral ihned o naše vždy hladové žaludky. A tak nadešel další týden trainingu v terénu nám ještě neznámém. Sjezdové olympijské trati byly stanoveny tři. Všechny z východiska Kreuz-

Centropress, ZOH 1936, vlevo Musil při 18 km, vpravo Mihalák při 50 km

ecku (1652 m, kamž vede lanovka s koty 760) se společným startem na Kreuzjochu 1719. Byly to trati „Krems“, „Standard“, a nová trať „N“ (Neuner-Strecke, pojmenována po autoru, známém lyžaři Neunerovi).

První den otevřena byla trať „Standard“, pak „Krems“. Obě tyto trati jsou povahou terénu i délkou přibližně stejné a končí u údolní stanice lanové dráhy na kotě 760 m. Jsou těžší než všechny běžné alpské sjezdy, obsahují nespočetné řady vln v lese i na pasekách o velkém sklonu. Bylo jasné, že stále uzavřená a velmi rychlá trať „N“ bude stanovena za trať olympijskou. Každý den sjezdové mužstvo včetně našich žen a trenéra Zingerleho, absolvovalo aspoň třikrát otevřenou trať. Byl to tvrdý training, zvláště později, když byla otevřena i trať „N“, která obsahovala nejvíce vln i protichůdně klopených, o velkém sklonu a probíhala z 80% lesem. Kladla značné požadavky na techniku i nervy závodníků. V prvých jízdách se trať studovala po částech (jako „automobilová závodní trať“). Tak těžkou, jako jest trať „N“, neviděl jsem ještě nikde v Alpách. Stejného názoru byl i náš trener Zingerle, Matt, Furrer i Lunn, kteří na můj dotaz, co soudí o vhodnosti této trati též pro ženy, prohlásili, že jest to pro ně více než dosti. Trať dámská byla sice o něco kratší (asi o 800 m), obsahovala však ihned od startu ty nejtěžší pasáže trati pánské. V některých německých novinách objevila se zpráva, že trať „N“ měří 3,8 km s výškovým

rozdílem 960 m! Jest to úplně falešné. Po bedlivém proměření podle mapy 1 : 25.000 trať měří *dobrých 5,5 km s výšk. rozd. 960 m*. Sněhové poměry před zahájením byly velmi dobré, avšak nový sníh, který napadl ve velkém množství, nespojil se ani dost málo s ledovým podkladem a tak závodníci již v trainingu všechen sníh sedřeli až na led. Jedno odpoledne věnovali jsme improvizovanému závodu ve slalomu na svahu blízkého Kochelbergu, kde Hromádka opět potvrdil ve čtyřech kolech naprostou převahu nad ostatními členy olympijského mužstva.

Zajímavé bylo sledovati cizí závodníky v trainingu poslední dny na trati „N“. Docilované rychlosti byly značné, ovšem bylo i dosti pádů a to některých na první pohled velmi ošklivých. Celková tendence jízdy švihů rychlostních i jízdy střelou, jevila se v silném předklonu, t. j. v posunutí těžiště těla na první třetinu lyží, v měkkých kolenech a v silném odlehčení těla bezprostředně před každým švihem. Po nějaké plynulé rychlostní kristianii (Madona) nebylo v tomto těžkém terénu (ani při slalomu) ani vidu. Po každé jízdě byl jsem šťasten, že se nikomu nic nestalo a věřte mi, že jsem vytrpěl na trati úplná muka čekání na naše mužstvo. Bohužel posledního dne trainingu a v poslední jízdě, již skoro na konci trati Hromádka upadl tak nešťastně, že jsme mysli, že jest všemu konec. Na štěstí byly to jen natržené šlachy v obou kotnících. Ihned do postele, koupele, obklady, klid atd.

ČTK, vlevo nahoře naše vojenská hlídka, dole naši bobisté, vpravo rozhlasví reportéři při práci

Na levé noze to příští den přešlo, na druhé se to jen částečně vyléčilo. V treningu nejvíce riskovali Birger Ruud, Allais, Fossum, Sertorelli, Konningen, Wörudle a Cranz. Pfnür i Lantschner jezdili poměrně opatrně. Úplně vyrovnaně jezdil celý německý dámský team v čele s Christl Cranz. Z norského teamu obdivuhodnou techniku a odvalu prokazovala Schou-Nielsen, Dybwad a Strömstad, Švýcarky Steuri a Bühler, z Angličanek Pinching a „Italka“ Wiesinger. Kanadanka Gordon-Lennox ač se poranila na ruce, jezdila trening v obvazu a ani monokl jí při jízdě nespádl. — Z našich dam sjezd nejlépe jezdila Walterová, slalom lépe Beinhauerová. Walterová potřebuje více ukázněnosti a techniky švihů, Beinhauerová opět více odvahy a techniky jízdy střelou, Möhwaldová jezdí sice pěkně (pomalu!), ale na tak těžký terén nestačila technicky, ani fyzicky. Z našich jezdil nejlépe Hromádka. Ostatní Hollmann, Pick, Knahl zlepšili by se jistě delším alpským treningem.

Sjezd. Již od 8. h. dopolední lanovka zdolávala nával závodníků, později i obecnstva, na Kreuzeck. Přesně o 11. hod. zahájen byl dělovou ranou start dam, položený as 800 m pod Kreuzjochem (37 startujících). První odstartovala Angličanka Pinching, která bez pádu absolvovala tuto velmi těžkou trať v čase 5.27.1. A již začaly odvážné dívky jezdit rychle za sebou. Trať měla 4 kontrolní brány. Zvláště druhá v polovině největšího

„šusu“ (40⁰) před můstkem (přes potok) poskytovala zajímavý pohled tisícům divákům, tisíciček se po obou stranách sjezdové trati. Některé závodnice zdolaly tuto nejtěžší partii přímo virtuosně. Nejlépe a nejrychleji zde jely Norky Schou-Nielsen, Dybwad, Strömstad, pak Cranz, Resch a Grasseger, Steuri, Bühler a Pinching. Favoritka Christl Cranz měla zde nejlepší čas, avšak pád, který si přivodila ve spodnějších partiích dráhy, posunul ji v této ostré konkurenci rázem na 6. místo. Walterová jela pěkný závod 6:17.8 (16) a nebyti značného spoždění pádem právě před touto kontrolní branou, do které se musela vracet, mohla se posunouti aspoň na 10. místo. To jsou ovšem samé kdyby. Zde platí čas a neplatí žádné výmluvy. Při závodech takové konkurence vyhrávají na konec při stejné technické vyspělosti nervy. Všichni naši závodníci mají však své nervy jen málo trénovány mezinárodními starty. To platí ovšem i o našich dámách.

Schou-Nielsen dobyla Norsku prvního úspěchu a to v disciplíně, kterou Norsko zavedlo pro dámy teprve předloni.

Po přestávce 20 min. přesně o 12. hod. odstartování muži (66 startujících) z Kreuzjochem. A druhý úspěch Norska! Birger Ruud jel jako blesk. Menší vlny přeskakoval, pěti kontrolními brankami propletl se jako had (riskoval sice mnoho, ale vše se povedlo), takže ani skvěle jedoucí Pfnür, Lantschner, Allais, Konningen, Fossum, Wörndle, Cranz

ČTK, ZOH 1936, vpravo nahoře malý můstek (skáče Hagen), dole grandiosní pole diváků pod velkým můstkem, vlevo pohled na oba olympijské můstky

a Ital Sertorelli nemohli ho ohrozit. Hromádka (přes svoje zranění) skončil na 16. místě ve stejném čase s Jugoslávцем Pračkem, pouhé 4 vteřiny za prvním Angličanem Lunnem a v malém časovém rozdílu od ostatních. Druhým z našich byl Hollmann (18), pak Pick (22) a Knahl (24). Dříve nám nebezpeční Poláci zůstali za námi, stejně ostatní Angličani, Maďari, Švédové, Belgičané, Japonci, Kanadané, Američané, Rumuni, Řekové, Turci atd. Cíl závodu byl skvěle aranžován ve formě malého stadionku (s odjezdem jako pod můstkem) ohraničeného sněhovou zídou, vroubenou prapory. Rozhlas a hudba starala se stále o zábavu obecnosti. Po trati fungovalo 8 sanitních kontrol, samozřejmě spojených telefonem a 22 kontrol závodních.

Pro závod *ve slalomu* vybrány a úplně připraveny byly dvě trati. Jedna v bezprostřední blízkosti lyžařského stadionu na Gudibergu, druhá poněkud dále a na svahu Kochelbergu v blízkosti cvičného můstku. Obě trati byly přibližně stejně dlouhé (600 m s výškovým rozdílem ca 200 m), terénově velmi zajímavé a přehledné. Z důvodů hojné návštěvy a možná i z důvodu „jiného“ zvolena byla trať na Gudibergu.

Dámský slalom obsahoval 23 branek, vytyčených od mnichovského sjezdového odborníka Dra Botsche. Na ztvrdlém, dobrém sněhu, byl slalom technicky těžký, bohatý na všemožné terénní variace. Nádherné slunečné počasí a 40.000 diváků,

nahromaděných po obou stranách slalom. trati a krásně upraveného cíle, bylo skvělým rámcem této vrcholné sjezdařské manifestace. Ovšem rozhlas, oznamovací tabule a elektrické měření času fungovaly bezvadně. Christl Cranz dokázala, že slalom jest její velkou doménou a že se řadí jako nejlepší světová slalomistka i mezi nejlepších 10 světových slalomistů pánských. Projela úžasným tempem všechny figury, neuvěřitelně rychle vertikálu a vjela zdravena nadšeně 40tisícovým davem do cíle. Jelikož její vážné konkurentky v důsledku lepšího umístění ve sjezdu startovaly v prvním i druhém kole dříve, vědělo se ihned podle času, že Christl vyhrála alpskou kombinaci. Nastaly nepopsatelné scény u cíle. Na Christl Cranz vrhlo se dobrých 60 fotografů, filmařů, rozhlas a nejbližší známí vynesli ji na ramenou z uzavřeného prostoru mezi lid. Obecnost se objímalo, vyhazovalo klobouky a čepice a 40.000 fandů bylo ve varu dobrých pět minut. Z našich dam jela Walterová slabě, Beinhauerová lépe, avšak velmi nervosně.

A to vše opakovalo se druhý den v neděli opět za krásného slunce, na tomtéž svahu, avšak před rekordní návštěvou 55.000 diváků. Takový zájem obecnosti dovede vyvolat pouze slalom, nebo skok. Pánský slalom měl 32 branek různě podle povahy terénu seskupených. Byl to slalom „dělaný speciálně pro Němce“. Všichni závodníci až na Pfnüra a Guzzi Lantscherna v prvním kole upadli. Birger Ruud nemohl si uhájit svůj náskok ze

M. Kovalčík, Liptovské Hole, Jakubiná (2189 m)

F. Stejskal, M. Fatra, Hromová

ČTK a Centropress, ZOH 1936, vlevo dole naše štafeta při prvním předávání (Musil—Berauer) a nahoře Ital Kasebacher, ačkoliv o minutu horší než Šimůnek, přináší do cíle italskou štafetu před naší; vpravo je slalom: nahoře Norka Schou-Nielsen, dole náš Hromádka

sjezdu. Dvakrát upadl a obsadil až 6. místo a musel se v kombinaci spokojit pouze se čtvrtým místem. Pfnür jel ve velkém tempu a „naprosto jistě“, rovněž i Guzzi Lantschner. Allais, Sertorelli, Konningen, Cranz ti všichni se jim naprosto vyrovnali, ovšem *neměli to na tomto svahu tak naučeno!!* Slalom zahájila Christl Cranz a docílila 80·7 vt., což jest čtvrtý nejlepší čas. To jest od ženy výkon abnormální. Seelos jeden z nejlepších slalomistů (profi) jel jakožto druhý, přetáhl rychlost, ve vertikále upadl a ještě dostal v další brance 6 trestných vteřin a přece docílil času 85·9 vt.!

Hromádku, od kterého se ve slalomu čekal velmi dobrý výkon (i noha se skoro uzdravila) potkala,

opět smůla. Po absolvování několika branek ve velmi dobrém tempu, prasklo mu v prudkém obratu Bildsteinovo péro u vázání a vylétla mu lyže. Tím byl ovšem úplně vyřízen.

Poučení: s vázáním tři roky starým nejde se do tak těžkého a důležitého závodu. A na konec ještě něco o soudeování. Od startéra počínaje u všech branek i v cíli byli soudci *pouze Němci*. Ostatní zahraniční soudcové sjezdu a hlavně slalomu měli sice pásky, ale mohli pouze přihlížeti výkonům, tak jako ostatní čestní hosté u cíle. Jest to charakteristické. Tím se pořadatelstvo krylo proti *eventuelnímu* zásahu mezinárodních soudců při stavění slalomu atd., atd.

JAROSLAV MOSER

LYŽAŘSKÉ SOUTĚŽE ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HER 1936

Třebaže každoročně jsou pořádány závody FIS a třebaže tyto tvoří skutečně úplnou přehlídku vrcholných lyžařských výkonů, dokonce napříště mohou býti k přání pořádacího svazu označovány za světové mistrovství — přece jenom po čtyřletí se opakující Zimní Olympijské Hry vzbuzují svým velkým propagačním významem ještě

větší zájem široké veřejnosti odborné i neodborné o jejich výsledky. O Olympijských hrách v Ga-Pa pak to platí dvojnásob se zřetelem k tomu, že byly uspořádány velkorysým způsobem nejen jako velké sportovní závody, ale jako obrovská manifestace sportu vůbec a sportovní zdatnosti a organizace německé zvláště. Státisíce diváků, překrásná

ČTK, vlevo Švéd Larson, fenomenální vítěz nad Hagenem, vpravo nahoře naši při zahajovacím pochodu před říšským kancléřem Hitlerem, dole populární československá olympijská kuchyně

zimní krajina a dokonalá zařízení sportovně-organizační vyzdvihly vlastní závody ještě více a učinily jejich výsledky relativně ještě důležitějšími než kdy jindy. Při posuzování výsledků vůbec a při posuzování výsledků našich závodníků zvláště musíme si ovšem uvědomiti jednu důležitou okolnost: Olympijské hry jsou velmi dobrým měřítkem pro posuzování lyžařské výkonnosti jednotlivých národností, jsou však zkresleným výsledkem pro posuzování výkonnosti jednotlivců. Proč? Z toho důvodu, že na závodech FIS dosavad nebyl nikterak omezen počet borců, které jednotlivé svazy mohou přihlásiti a početnost jejich účasti závisela jednak od počtu vynikajících boreů toho kterého národa, jednak od toho, jak velké finanční náklady ten který svaz chtěl vzíti na sebe; na olympijských hrách počet účastníků však je za každý stát omezen počtem čtyř, což znamená, že na příklad 10. místo v závodě na 18 km by mohlo býti místem 30., kdyby závody nebyly pořádány v Německu, nýbrž na příklad v Norsku, kde by startovalo místo 4 Norů 30 a kde by bylo třeba 10 Finů a rovněž tolik nebo i více Švédů. Nutno tedy míti na zřeteli tuto relativnost, pokud jde o výkonnost jednotlivců. Pokud jde však o srovnání stavu lyžařství v jednotlivých státech, podávají Olympijské hry obrázek velmi výstižný. Než přikročíme k věci, ještě otázku.

Jaké byly naše vyhlídky? Neváhám říci, že jsem patřil mezi skeptiky, že jsem nevěřil v opravdové

sportovní úspěchy, ač jsem jich možnost úplně nevykloučoval a byl jsem toho názoru, že při normálním průběhu dosáhnou naši závodníci sice slušného, nijak však zvláštního umístění. Uvědomoval jsem si, jak veliké oslabení pro naše mužstvo znamená neúčast Bartoňova, který byl u nás v běhu třídou pro sebe, který i ve skoku byl opravdu dobrá evropská třída a který tak v závodě sdruženém mohl býti opravdu nejvážnějším konkurentem každému. Výsledek závodu také ukázal, jak politováníhodné jest vyřazení Bartoňovo, poněvadž na výsledcích našich závodníků nejlépe vidíme, že při správné přípravě a trochu štěstí mohl Bartoň dosáhnouti kterékoli z tří olympijských medailí ve sdruženém závodě. Ale i tak se ukázalo, že přece jenom pečlivá příprava závodníků našich v běhu a domácí prostředí, které měli v Antonibergu Nejedlým po domácku obhospodávaném, přinesly ovoce v podobě velmi cenného a zejména i cizinou plně uznávaného umístění v disciplínách běžeckých. Ukázalo se také znovu, že nejsou výsledky pouhou hrou štěstí a náhody, ale že jsou úměrným tomu, jak dlouho a jak intenzivně jednotlivé druhy závodu jsou pěstovány. Je nesporné, že u nás po dlouhou dobu a ještě dnes v prvé řadě upřen jest zájem závodníků i technického vedení k běhu. Zde jsme také dosáhli nejlepšího umístění. Již hůře na tom je skok, speciálně pak letos, poněvadž poměrně velmi nepříznivá zima dovolovala závodníkům opravdu jen mini-

mální přípravu a nejhůře jsou na tom disciplíny sjezdové, které třebaže v poslední době se k nim zájem obrací, přece jenom jsou u nás nejméně favorisovány. Nechci tím říci, že bychom měli pokročit v přípravě závodníků tak daleko, jako na příklad pokročili Italové, jichž závodníci již od léta byli pohromadě v přísném treningu a to v přísném treningu lyžařském, který započal právě již v letních měsících na Štilfském sedle. Bylo právem poukazováno hlavně zástupci severských národů, že při takovéto přípravě stejně jako při přípravě na příklad borců německých vznikají otázky a pochybnosti úplně shodné s pochybnostmi o povaze amatérismu a profesionalismu, poněvadž je jisté ve výhodě borec, který po řadu měsíců na státní útraty jako amatér je v treningu proti profesionálu, který nemůže pěstovati svůj sport tak, jak by toho vyžadovala jeho závodní forma, nýbrž který musí se přizpůsobiti potřebám a přáním svých žáků. Dotkl-li jsem se již tohoto bodu, musím konstatovati, že dosavadní způsob rozlišování mezi amatéry a profesionály jistě musí doznat brzo změny, poněvadž opravdu vrcholné výkony sportovní, jaké dnes jsou žádány při velkých mezinárodních soutěžích mohl by podat jenom amatér, který vedle přirozeného nadání by náhodou byl opravdu tak zámožný, že by na své vlastní útraty mohl 1, 2 až 3 měsíce v zimě věnovati se pouze lyžím, anebo jinak pouze obyvatelé hor, mající trainingové možnosti přímo za humny. S tohoto hlediska nutno také posuzovati některé velmi špatné výsledky národů, věnovavších se jízdě na lyžích teprve v poslední době: jest nesprávné vysmívati se špatným výkonům Turků na příklad v závodě ve sjezdu a slalomu; všechno je relativní a jde-li o obecné měření sil, jakým jsou Olympijské hry, nutno s respektem uznati odvahu a sebezapření takovýchto závodníků, kteří vědouce předem o beznadějném, ba téměř trapném pro ně boji, přece statečně vydrží až do konce.

Ale přikročme k závodním výsledkům a jich hodnocení; o závodě ve sjezdu a slalomu a jich kombinaci dočtete se na jiném místě. Zde bych se chtěl dotknouti jenom dvou věcí: jednak že se osvědčilo býti pravdivým to, co mě major Oestgaard řekl před několika lety, že totiž, jestliže Norové budou 2—3 léta se vážně zabývati sjezdem a slalomem, budou rovnocenní alpským jezdcům a že ve sjezdu je porazí. To se skutečně na vlas při Olympijských hrách vyplnilo. Druhá věc, o níž bych se chtěl zmíniti je, že úspěchy Němců v těchto dvou disciplínách byly velmi relativní a to proto, že nejlepší jezdci Rakouska a Švýcarska byli ze závodu pro známý spor o učitele lyžařství vyřazeni. Nechci tím snižovati jejich výkony; jezdci jako Pfnür, Lantschner a Cranz jsou stejné úrovně jako nejlepší jezdci Rakouska a Švýcarska, ale celkový výsledek by byl samozřejmě vypadl při účasti těchto docela jinak. Třebas účast publika při těchto závodech byla velká, objevilo se přece jenom, že největší přitažlivostí působí a největší zájem vzbuzuje stále soutěž ve skoku. Soutěž ve skoku také byla vyvrcholením celých Olympij-

ských her a zastínila všechny ostatní soutěže svým skvělým rámcem a obrovskou účastí; ukázala znovu, že Zimní Olympijské Hry by nebyly ničím bez soutěží lyžařských.

Přihlédneme-li nyní k výsledkům jednotlivých závodů t. zv. klasických souhrnně, musíme konstatovati předně jednu velmi zajímavou okolnost: již loni při mistrovství Německa byl učiněn malý náznak (umístění Italů) a letos v Ga-Pa se to plně objevilo, že naprostá suverenita severanů v těchto disciplínách přestává. Jsou sice stále ještě lepší než ostatní národy lyžařské, ale nejsou tak jako byli dříve bez konkurence. Jejich řady ve všech disciplínách jsou prolomeny závodníky států středoevropských.

Štafeta

Jejich převaha nejvíce se objevila přirozeně v tom závodě, ve kterém se množí výsledky jednotlivců navzájem, t. j. v závodě štafetovém. Zde Severané skutečně byli stále ještě mezi sebou. Výsledek závodu je stejně čestným pro vítěze Finy, jako pro poražené Nory. Nejlepší režisér nemohl si vymyslet lepší režii než závod sám. Ještě několik set metrů před cílem vede Norsko a v poslední chvíli jeho náskok, který při poslední štafetě obnášel ještě přes minutu, je ztracen. Výkon posledního muže Finska byl skvělý a jest vidět, že Finové sestavili své mužstvo velmi takticky. Musíme ovšem uznati na druhé straně, že Norové onemocněním jednoho ze svých nejlepších závodníků a indisposicí druhého z nich byli hodně při sestavení své štafety handicapováni. Uvážíme-li později výsledky Švédů v běžeckých soutěžích, překvapuje vlastně, že za celý průběh tohoto závodu Švédové nezasáhli vážně do boje o první místo; musíme si ovšem přiznati, že pozdější výsledky Švédů byly způsobeny nejenom jich výkonností, ale také jich znalostí způsobu mazání. Neobyčejného úspěchu ve štafetách došla Itálie, která však přes vynikající výkonnost svých běžců následuje za Švédskem přece jen se značným rozdílem 7 minut, zatím co mezi prvními třemi je rozdíl pouhé 1 1/2 minuty! To ukazuje stále velikou převahu Severanů v soutěži mužstev. Italští běžci ukázali se s nejlepší stránky a získávali zejména při sjezdech. Trať štafet byla opravdu nejrozmanitější; jako delegát FIS projel jsem obě její smyčky: vykazovaly prudká i mírná stoupání, sjezdy všeho druhu, ale také značně dlouhé partie úplně plochého běhu. Tyto zcela vodorovné partie také rozhodly na konec o porážce Norů, ježto posledních asi 1000 metrů vedlo čistou rovinou a zde byl vedoucí Nor předstižen Finem. Způsobily také, že naše štafeta podlehla štafetě italské, poněvadž začátek první trati byl rovněž takovou zcela nepatrně stoupající rovinou a na této rovině náš první muž Musil, který s oblibou maže na hladko, se přepočítal a následkem nesprávného mazání velmi mnoho proti ostatním ztrácel. Jeho časovou ztrátu nemohl ostatně nikdo proti Italům dohoniti tím spíše, že italská štafeta měla 4 velmi dobré a vyrovnané

Nahoře: vlevo Vrána, náš mistr 1936, uprostřed Lukeš, jeden z našich nejlepších skokanů, vpravo Žalský, který patří mezi naše nejlepší běžce (všichni S. K. Slavia); uprostřed: Daňová (Ski klub B. Bystrica), vynikající slovenská sjezdačka, řed. K. Hlaváč (L. K. Brno), známý lyžařský pionýr, jeden z mála pamětníků našich lyžařských začátků, zejména na Moravě, je startérem Václavíkovi (V. S. Praha), našemu akademickému championovi, vpravo je Beinhauerová, naše nejlepší sjezdačka; dole vlevo mužstvo V. S. Brno a vpravo mužstvo Brouk a Babka, Praha.

borce, což ovšem jinak platí také o našich. Jak řečeno, ztrátu zaviněnou v prvním úseku nesprávným mazáním, nebylo však proti nim možno donohiti. Zoufalý nápor posledního muže naší štafety Šimůnka sice sliboval přinésti překvapení podobně jako mezi Finy a Nory, ježto se přiblížil Italovi asi na 40 vteřin, přece však při sjezdech mu též znovu unikal. Obdobným osudem byla stížena také štafeta Německa. Její první muž však, nemaje tvrdé houževnatosti a síly našeho Musila, daleko více doplatil na promazání a jeho časová ztráta byla tak veliká, že vypadalo nemožným, aby Německo dosáhlo slušného umístění. Jedině zcela mimořádným vypětím sil svého nejlepšího muže Bognera dostalo se Německo na místo 7. a Leupoldem konečně na místo 6. Poctivě souzeno, tak jako první 3 štafety byly téměř rovnocenné s tím, že Norsko i Finsko byly o stín lepší Švédska, stejně tak další 3 štafety si udržely rovnováhu rovněž s nepatrnou převahou štafety italské a československé. Výsledek byl ovšem zklamáním pro Němce, kteří nejenom počítali s plnou jistotou s vítězstvím mezi Středoevropany, ale kteří mimo to po velmi dobrých výsledcích loňských měli tajnou naději, že by mohli proraziti sevřenou frontu severskou. Následující štafety polská, rakouská, francouzská a jugoslávská podaly dobrý průměrný výkon a jejich umístění odpovídá celkové třídě závodníků jich štafet. Špatný výsledek vlastně podala štafeta japonská, od níž po výsledcích Japonců v Americe se očekávalo mnohde velmi mnoho. Ukázalo se, že Japonci nejsou zdaleka tak dobří běžci jako skokani, což souvisí snad s jejich přirozenými vlohami artistickými.

18 km

Jestliže s naším úspěchem v závodě štafetovém můžeme býti plně spokojeni, poněvadž jsme získali 5. místem 2 body na „Table d'honneur“ a poněvadž jsme, porazivše Německo, svedli s Itálií velmi těžký boj, pak můžeme býti opravdu pyšní na výkony našich závodníků v běžích, zejména v běhu na 18 km. Závodní trať, která vedla větší částí prvního úseku štafetového závodu, který byl jenom protažen směrem na východ, byla velmi pěkně volena a vykazovala rozmanitý, středně těžký terén. V závodě rozdělili se o první místa Švédové, Norové, Finové a Čechoslováci. Poslední vynikající Seveřan Jalkanen, muž, který vyhrál Finsku jako poslední člen závodní štafety proti Norsku, umístil se na místě 12. a byl poražen hned dvěma našimi závodníky, Mihalákem a Šimůnkem; jest sledován Demetrem z Itálie a hned opět naším Musilem, za nímž ještě jsou dva členové olympijského mužstva švédského a finského, což pro toho, kdo aspoň trochu dovede oceniti lyžařské výkony, znamená skvělý úspěch. Úspěch vynikne dvojnásob, nevezmeme-li 18 km závod jako závod v běhu prostém, nýbrž jako první polovinu závodu sruženého. V tom případě se umístujeme dokonce na místě 4, 8. a 16. Šimůnkem, Berauerem a Lahrem, tedy rovněž úspěch vynikající. Závod sám

zdál se do poslední chvíle jistou kořistí Hageny, nejlepšího sruženého závodníka Norů, který již několikrát po sobě vyhrál FIS a Holmenkollen; v poslední chvíli však se na něj „vytáhl“ mladý Švéd Larsson, který proti němu získal plnou minutu náskoku. Jak tvrdé byly boje, plyne z toho, že také mezi Hagenem a třetím (Niemi, Finsko) je opět rozdíl téměř 1 1/2 min. Teprve mezi 3. až 12. Jalkanenem jsou rozdíly vteřinové, což úspěch Mihaláka a Šimůnka ještě zvyšuje. O prvá tři místa dělí se tři severské země. V průměru všech nejlepších umístění dosahují přece jenom Norové, obsadivše místo 2., 5., 6. a 9. pak Švédové místem 1., 4., 8. a 15., dále Finové v pořadí 3, 7., 12., 13. Čechoslováci 10, 11, 15. a Italové 13., 16. a 19. V poli poražených končí Německo, pro nějž tento výsledek je ještě větším zklamáním než výsledek štafety. Jeho vynikající borci Bogner, Leupold, Motz a Zeller vůbec se neumístili na předních místech. Zdá se, že se Němcům přihodilo z části to, co nám loňského roku v Tatrách. Závodníci byli jednak přetrenováni, jednak domácí prostředí je příliš rozptýlilo a nenastoupili do závodů tak „fit“, jak bylo zapotřebí. Nejlepší jejich muž je na 18. místě. V běhu pro závod sružený velmi slušně se umístilo Rakousko na místě 7. a 15. Výsledek tohoto běhu dával našemu Šimůnkovi neobyčejnou naději: jeho 219 bodů z běhu dávalo mu možnost dobytí olympijské medaile bronzové a nevyučovalo dokonce naději na medaili stříbrnou. Byli jsme si ovšem vědomi toho, že k tomuto výsledku by bylo potřeba buď nepravděpodobně mimořádného výkonu Šimůnka ve skoku nebo zvláštního štěstí a že jinak spíše svoje umístění Šimůnek skokem zhorší než zlepší. Jest to ostatně věc sama o sobě zajímavá. Závodník, který ještě před několika lety byl jeden z našich nejlepších speciálních skokanů, polepšil se neobyčejně v běhu a podstatně zhoršil ve skoku. Příčinou jsou v prvé řadě špatné zimy posledních let, které pravidelný trénink skoku, zejména na malých domácích můstcích, téměř znemožňovaly.

Sružený závod

Výsledek závodu ve skoku sruženém potvrdil předpoklady. Lahr a Vrána skokem svoji pozici ve sruženém závodě značně zlepšili, Berauer udržel a Šimůnek nepatrně pohoršil. Je toho litovati, poněvadž vítězové sružených závodů skákali sice slušně a jistě, neukázali však nic zvláštního a náš Bartoň ve své normální kondici byl by býval rozhodně ve skoku lepší než zvítězivší Norové a v běhu aspoň tak dobrý jako Šimůnek; ale i tak při trochu lepším stylu mohl Šimůnek dosáhnouti aspoň 4., ne-li 3. místa. Nesmíme však býti nespokojeni, poněvadž celkově podal výkon, který nikdo neočekával, a poněvadž ostatní naši borci se velmi dobře umístili. Na celé čáře vítězi byli Norové, obsadivše svými závodníky místo 1, 2., 3., a 6., za nimi následují Finové místem 4., 8., 10., a 19., pak však již přijdou Čechoslováci místem 5., 9., 14. a 26. a pak pořadí národů je již roztrženo. Na předních

místech jsou sice ještě Polák Marusarz a Švéd Westmann, ale jejich další závodníci jsou příliš zpět, takže jako 4. nutno spíše oceniti Německo, jehož závodníci obsadili místa 12., 13., 18., a 23. *Umístění našeho mužstva jako celku ve sdruženém závodě považují za dosavadní nejlepší mezinárodní výsledek našeho lyžařského sportu vůbec* a cením si je nejenom proto, že jsme Šimůnkem obsadili 5. místo, ale hlavně proto, že se umístilo celé naše mužstvo v první polovině klasifikace a tři z něho dokonce mezi prvními 15. V tomto závodě také jsme naprosto přesvědčivě dokumentovali svoje první pořadí v t. zv. klasických disciplínách lyžařských ve Střední Evropě. Stejně jako Norové dokázali svoji velkou superioritu v tomto závodě i vůči Švédům a Finům, při čemž nutno ovšem uvážiti, že jeden z nejlepších závodníků švédských pro sdružený závod, Erikson, nestartoval, ježto se věnoval letos více sjezdu než běhu.

50 km

Po závodě na 18 km dosáhli jsme ještě nového potvrzení naší zdatnosti *v závodě na 50 km*. I zde umístili jsme se jako nejlepší Středoevropané, i zde

Musil zařadil se mezi Seveřany, poraziv 2 Nory a jednoho Fina. Umístil se na místě 8., Svatoš 15., Novák 19. Naše umístění bylo by bývalo ještě podstatně lepší, ale Mihalák, který toho dne byl v neobyčejně dobré formě a který získával čas i proti nejlepším Finům, vypadl ze závodu, zlomiv na zmrzlém kořenu lyži. Jinak byl 50 km závod úplným triumfem švédského mužstva. Zasvěcení však věděli, že to nebyl ani tak triumf švédských závodníků, jako triumf jejich vedoucího Hedlunda. Počasí při závodě na 50 km bylo velmi podobné jako na Olympijských hrách ve Sv. Mořici. Ze začátku mráz a čerstvý sníh, pak stoupání teploty a ke konci úplná obleva. Jako tehdy, také nyní zvítězili Švédové a dnešní vedoucí švédského mužstva Hedlund byl olympijským vítězem ve Sv. Mořici — a jak mi s jemným úsměvem sdělil zástupce Švédů ve FIS, hrabě Hamilton — všechny lyže byly vlastnoručně namazány a pro závod připraveny Hedlundem. I norští vedoucí mně se sladkokyselými úsměvy sdělili, že dodnes nepřišli na to, jak vlastně Švédové mažou pro takovýto závod, kde obleva vystřídá mráz, ač prý se snažili do toho tajemství proniknouti. Celé švédské mužstvo umístilo se na prvních 4.

VAŠE
ZIMNÍ
RADOSTI
VE VLASTNÍM
FILMU

CINÉ
Kodak

Není to více snem! Denně
vzrůstá počet sportovců,
kteří filmují přístrojem
Ciné »Kodak« Osm,
neboť filmování jest
snazší a levnější než fo-
tografování.

8

místech a jejich úspěch je absolutně dokonalý. Za nimi následuje Finsko, umístivší se na místě 5., 7. a 13., pak Norsko s místem 6., 10. a 11., za ním následujeme bezprostředně my. Nutno ovšem Norům přiznati, že jejich 2 daleko nejlepší lidé Samuelshaug a Bergendahl nemohli startovati, což je tím politováníhodnější, že při rozřadovacích závodech prý prvý z nich zvítězil s rozdílem 20 minut (!?) před druhým.

Skok

Uzavřením všech závodů lyžařských a vyvrhočením byl závod ve skoku prostém. Věděli jsme předem, že v tomto závodu nemáme vyhlídek. Náš jediný opravdu mezinárodně prvotřídní a naprosto jistý skokan Steinmüller, který by byl se jistě umístil mezi prvními 10, byl ze závodu svým zraněním vyřazen. Stavění mužstva bylo tak jako tak velkým problémem. Naši závodníci nemohli si zvyknouti na můstek v Ga-Pa, zejména na jeho velkou nájezdovou rychlost. Třebaže na příklad ve Špindlu o našem mistrovství bylo dosaženo delších skoků, jest přece mezi oběma můstkami podstatný rozdíl. Kdežto ve Špindlu záleží v první řadě na mohutném odrazu, záleželo v Ga-Pa hlavně na nájezdové rychlosti a včasném odrazu. Na tuto velikou nájezdovou rychlost si naši lidé nemohli zvyknouti a velká většina z nich odskakovala stále příliš pozdě. To mělo v zápětí jednak malou délku, jednak špatné držení těla. Většinou skokani musili teprve ve vzduchu spravovat nesprávný odraz, aby se tak vyvarovali pádům, ač jinak můstek sám o sobě je lehčí než můstek ve Špindlerově mlýně. O výsledku skoků bylo dosti diskutováno v publiku i v tisku. Chtěl bych říci, že vítězství Birgera Ruuda je naprosto zasloužené a spravedlivé. Je pravda, že Eriksson měl skoky dohromady o 2 1/2 m delší, ale styl Birger Ruuda, zejména při druhém skoku byl neporovnatelně dokonalejší a vyrovnanější. Jeho vedení lyží bylo naprosto bezvadné, obě lyže byly souběžné, předklon příkladný a doskok elastický. Eriksson naproti tomu skočil sice v obou případech jistě, ale držení těla mělo celou řadu drobných vad a poloha lyží ve vzduchu nebyla dobrá. Nelze mu také připsati délku na vrub osobního výkonu. Sníh totiž byl velmi těžký a každý závodník s větší vahou byl ve veliké výhodě, poněvadž měl větší nájezdovou rychlost, kterou bylo těžko vyrovnati prudkým odskokem. Za daných poměrů nemohl nikdy při sebe prudším odskoku skočiti Ruud tak daleko jako Eriksson, který je o tolik těžší. V délce s ním mohl konkurovati jedině Andersen, který byl 3., ale bylo vidět, že všichni Noři měli příkaz neriskovat příliš mnoho v délce a držeti se přibližně délek Erikssonových, ovšem v dokonalejším stylu. Tato taktika se také osvědčila, poněvadž obsadili místo 1., 3., 4. a 8. a nutno říci, že zcela zaslouženě. Mezi ně vsunuli se pouze čtyři ojedinelí zástupci ostatních zemí. Druhý Eriksson (Švédsko), 5, Marusarz (Polsko), 6. Valonen (Finsko), 7. Iguro (Japonsko). Stanislav Marusarez potvrdil opět, že patří do zcela nej-

lepší mezinárodní skokanské třídy, stejně jako Valonen. Objevem ve skoku byli Japonci. Obsadili sice jenom 7. místo, ale jiný jejich skokan Adachi dosáhl nejdelšího skoku dne 77 m, ovšem s pádem, stejně jako druzí 2 skokani. Malou tělesnou váhu nahrazovali obrovským předklonem, lehali si přímo na vzduch a je pochopitelné, že pak docházelo snadno k pádům; byl to ostatně jednotný soud všech odborníků, že japonští skokani mají bezvadný odskok a let vzduchem, že však jejich skoky nejsou dokončeny, t. j. že neovládají techniku doskoku, že totiž nedovedou se včas před doskokem zvednouti z velkého předklonu, v kterémžto umění mistrem je právě Birger Ruud. Velmi pěkně umístili se ve skoku Finové na zmíněném místě 6. a 9. Rovněž dobře a v průměru svého mužstva vlastně jako nejlepší Středoevropané Němci, z nichž nejlepší Marr byl na místě 10. a další na místě 12., 17. a 18. Naši závodníci umístili se ve středu pole jako 26. Lukeš, 28. Kahl, 31. Lahr a 39. Budárek. Lukeš byl neobyčejně poškozen bodováním soudců: má před sebou neméně než 7 závodníků se skoky podstatně kratšími, 14., Molbratten, Kanada, má celkovou délku skoku 138 m, kdežto Lukeš 140 m, ač je o 12 míst za ním. Budárek pak byl, jak se říká, v Garmischi vedle. Měl třetí mezinárodního nováčka a ač jindy se téměř rovná v délce Steinmüllerovi, měl skoky krátké a velmi nejisté. Přesto bylo správné, že byl stavěn, poněvadž je mladým závodníkem, který má svůj vývoj ještě před sebou. Kdo relativně velmi špatně skončil, byli Švýcaři. Ti, kteří dříve ohrožovali superioritu Norů ve skoku, byli docela vzadu. Prvý z nich na místě 19. Také Rakušani s místem 20. umístili se, vzhledem k třídě svých skokanů, špatně.

Srovnáme-li celkové výsledky Zimních Her Olympijských včetně sjezdu a slalomu, disciplin to, jež jsme teprve začali pěstovati, můžeme s klidem říci, že jsme nesporně prokázali své první místo mezi Středoevropany v závodech běžeckých a v kombinaci. Ve skoku a sjezdových závodech pak obhájili prvenství Němci, ovšem pokud jde o sjezd jen vzhledem k neúčasti Rakušanů. Kdybychom provedli olympijské bodování prvních 6 míst ve všech závodech lyžařských, pak dostane se na první místo Norsko 52 body, pak švédsko 38, Německo 31, Finsko 17, Československo a Francie po 4, Švýcaři a Itálie po 3 a Polsko 2 body. Kdybychom vymýtili bodování sjezdu a slalomu pro neúčast Rakušanů a Švýcarů, pak se nám objeví bodování takto: Norsko 45 bodů, Švédsko 38, Finsko 17, Československo 4, Itálie 3, Polsko 2 a Německo 1 bod. Vidíme, že téměř všechny své body získali Němci ve sjezdu mužů a žen, v každém po 15 bodech, že všechny své body získali Francouzové ve sjezdu mužů a Švýcaři ve sjezdu žen. Ale vidíme neméně zajímavou okolnost, že i Norové získávají 7 bodů ve sjezdu žen a mužů. Celkově možno říci, že nastává vyrovnávání; je pro nás potěšitelným zjevem, že při tomto vývoji držíme se v čele Střední Evropy a že náš odstup od Seveřanů se podstatně snížil.

TOTO UZNÁNÍ OBDRŽELA TOVÁRNA ENO-VOSKŮ
OD NAŠÍ VÍTĚZNÉ VÝPRAVY ZE „ZIMNÍ OLYMPIADY“

SVAZ LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ V PRAZE
FÉDÉRATION SKIEURS DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE, PRAGUE

TELEFON 322-13.
Účet pošt. spoř. 200.227.

GARMISCH-PARTENKIRCHEN, PRAHA III, dne 11. února 1936.
Žitná ul. 14.

Čís. j. 3269/36.

Titl.
Mnichovohradištská lučební továrna
J. Poláček
P R A H A VIII.,
Drahobejlova ul.

Československá lyžařská a bobistická výprava Svazu lyžařů republiky Československé, která odjela dne 1. února 1936 do dějiště největší sportovní události posledních čtyř let - IV. Zimních Olympijských her Garmisch-Partenkirchen, dovoluje si Vám tímto upřímně a přátelsky poděkovati za vzácné pochopení, projevené výpravě věnováním lyžařských vosků značky "ENO".

Odměnou za Vaši laskavost vedle našich upřímných a srdečných děků je ještě propagace Vašich výrobků jistě účinná vzhledem k pozornosti, jaké se všeobecně naše olympijská výprava v Garmisch-Partenkirchen těší.

Prosíme ještě jednou, abyste přijali naše srdečné díky a upřímné pozdravy z místa pořádání IV. Zimních Olympijských her.

S lyžařským pozdravem

Dominik
Füchsig
Šaostomy
Budáček
Ullrich
Václav
Šteindl
Müller
Jansová

Margaret
Trávník
Šteindl
Šteindl
Steinmüller

Republika Československá
SVAZ LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ V PRAZE
Republika Československá

VÝSLEDKY LYŽAŘSKÝCH SOUTĚŽÍ

IV. ZIMNÍCH OLYMPIJSKÝCH HER 1936

Sjezd žen

1. Schou-Nilsen Laila, Norsko, 5.04.4; 2. Resch Lisa, Německo, 5.08.4; 3. Graseger Käthe, Německo, 5.11.0; 4. Steuri Erna, Švýcarsko, 5.20.4; 5. Pfeifer Hadi, Německo, 5.21.6; 6. Cranz Christl, Německo, 5.23.4; 7. Pinching Evelyn, Anglie, 5.27.2; 8. Dybwad Johanne, Norsko, 5.32.0; 9. Bühler Marcelle, Švýcarsko, 5.51.6; 10. Wiesinger Paula, Itálie, 5.55.2; 11. Strömstad Nora, Norsko, 5.57.4; 12. Rexler Jeanette, Anglie, 6.05.4; 13. Schimmelpenninck Oije, Holandsko, 6.09.8; 14a. Nisl Grete, Rakousko, 6.12.8; 14b. Woolsay Elisabeth, U. S. A., 6.12.8; 15. Clara Frida, Itálie, 6.16.8; 16. Walterova Hilda, Československo, 6.17.8; 17. Butler Lois-Reid, Kanada, 6.20.0; 18. Duthie Birnie, V. Británie, 6.37.2; 19. Rosmini Herta, Rakousko, 6.40.8; 20. Weikert Grete, Rakousko, 6.47.0; 25. Chamier Edwina, Kanada, 7.21.0; 30. Peckert-Forsman Karin, Estonsko, 7.58.4; 34. Moles de Pina Margot, Španělsko, 10.52.4; 35. Martinsons Mirdsa, Lotyšsko, 15.21.6.

Sjezd mužů

1. Ruud Birger, Norsko, 4.47.4; 2. Pfenür Franz, Německo, 4.51.8; 3. Lantschner Gustav, Německo, 4.58.2; 4. Allais Emile, Francie, 4.58.8; 5. Ronningen Ulf, Norsko, 5.00.4; 6. Wörndle Roman, Německo, 5.01.2; 7. Fossum Per, Norsko, 5.03.2; 8. Cranz Rudolf, Německo, 5.04.0; 9. Sertorelli Giacinto, Itálie, 5.05.0; 10. Ruud Sigmund, Norsko, 5.11.6; 11. Durrance Richard, U. S. A., 5.16.2; 12. Chierroni Vittorio, Itálie, 5.20.0; 13. Guarnieri Adriano, Itálie, 5.26.4; 14. Lafforgue Maurice, Francie, 5.29.4; 15. Lunn Peter, Anglie, 5.35.6; 16a. Pracek Ciril, Jugoslávie, 5.39.4; 16b. Hromádka Eduard, Československo, 5.39.4; 17. Page George Hugh, U. S. A., 5.42.8; 18. Hollmann Walter, Československo, 5.45.6; 19. Czech Bronislav, Polsko, 5.46.4; 20. Esik Imre, Maďarsko, 5.48.2; 23. Palmer-Tomkinson, Anglie, 5.51.0; 25. Baadsvik Karl Johann, Kanada, 5.55.2; 27. Scheeser Horst, Rumunsko, 6.03.4; 29. Jordanoff Borislav, Bulharsko, 6.06.4; 34a. Persson Bertil, Švédsko, 6.26.0; 39. Sekiguchi Isamo, Japonsko, 6.48.6; 40. de Braconnier Raymond, Belgie, 6.52.0; 41. Negropontes Dimitri, Řecko, 6.58.6; 49. Negele Hubert, Liechtenstein, 8.09.4; 53. Schädler Franz, Liechtenstein, 11.59.8; 54. Bertulsons Herbert, Lotyšsko, 13.00.6; 56. Uhlanbigo Nazim, Turecko, 13.56.8.

Slalom žen

1. Cranz Christl, Německo, 72.0, 70.1, 142.1; 2. Grasegger Käthe, Německo, 76.0, 77.4, 153.4; 3. Steuri Erna, Švýcarsko, 77.2, 81.2, 158.4; 4. Pfeifer Hadi, Německo, 80.8, 78.8, 159.6; 5. Schou-Nilsen Laila, Norsko, 86.1, 77.3, 163.4; 6. Rexler Jeanette, Anglie, 85.7, 82.2, 167.9; 7. Dybwad Johanne, Norsko, 86.5, 90.9, 177.4; 8. Resch Lisa, Německo, 97.5, 82.9, 180.4; 9. Clara Frida, Itálie, 98.1, 95.1, 193.2; 10. Nisl Grete, Rakousko, 98.5, 98.7, 197.2; 11. Pinching Evelyn,

Anglie, 100.4, 98.8, 199.2; 12. Bühler Marcelle, Švýcarsko, 105.1, 94.6, 199.7; 13. Schimmelpenninck, Holandsko, 86.5, 116.9, 203.4; 14. Strömstad Nora, Norsko, 94.2, 111.1, 205.83; 15. Weikert Grete, Rakousko, 101.9, 112.9, 214.8; 16. Lettner Käthe, Rakousko, 103.4, 112.9, 216.3; 17. Rosmini Herta, Rakousko, 109.2, 108.8, 217.2; 18. Bouhton-Leigh Helen, U. S. A., 106.7, 10.8, 217.5; 19. Butler Lois Reid, Kanada, 114.4, 105.9, 220.3; 20. Blane Helen, Anglie, 119.9, 111.2, 231.1; 21. Peckert-Gorsman, Estonsko, 120.4, 112.6, 233.0; 23. Beinhauerová Růžena, Československo, 123.3, 115.5, 238.8; 25. Woolsea Elisabeth, U. S. A., 120.8, 129.3, 250.1.

Slalom mužů

1. Pfenür Franz, Německo, 72.1, 74.5, 146.4; 2. Lantschner Guzzi, Německo, 76.9, 75.6, 152.5; 3. Allais Emil, Francie, 80.4, 76.9, 157.3; 4. Cranz Rudolf, Německo, 92.9, 74.6, 167.5; 5. Wörndle Roman, Německo, 82.9, 85.8, 168.7; 6. Ruud Birger, Norsko, 91.9, 77.1, 169.0; 7. Sertorelli Giacinto, Itálie, 79.3, 90.1, 169.4; 8. Durrance Richard, U. S. A., 86.4, 86.9, 173.3; 9. Konningen Ulf, Norsko, 89.3, 84.3, 173.6; 10. Lafforgue Maurice, Francie, 86.6, 87.1, 173.7; 11. Palmer-Tomkinson, Anglie, 89.8, 86.5, 176.3; 12. Laszlo Szalay, Maďarsko, 87.6, 89.9, 177.5; 13. Lunn Peter, Anglie, 86.3, 92.5, 178.8; 14. Hugh George Page, U. S. A., 85.7, 93.4, 179.1; 15. Fossum Per, Norsko, 90.3, 89.7, 180.0; 16. Hollmann Walter, Československo, 88.1, 97.8, 185.9; 17. Pracek Ciril, Jugoslávie, 94.4, 92.6, 187.0; 18. Hudson Christopher, Anglie, 89.9, 102.4, 192.3; 19. Czech Bronislav, Polsko, 90.4, 102.9, 193.3; 20. Livermore Robert, U. S. A., 97.5, 96.7, 194.2; 24. Scheeser Horst, Rumunsko, 101.6, 96.5, 198.1; 28. Kövari Karoly, Maďarsko, 104.8, 103.6, 208.4; 30. Persson Bertil Ulf, Švédsko, 103.4, 114.0, 217.4.

Alpská kombinace žen

1. Cranz Christl, Německo, 94.12, 100, 97.06; 2. Grasegger Käthe, Německo, 97.88, 92.63, 95.26; 3. Schou-Nilsen, Norsko, 100, 86.96, 93.48; 4. Steuri Erna, Švýcarsko, 95.01, 89.71, 92.36; 5. Pfeifer Hadi, Německo, 94.65, 89.04, 91.85; 6. Resch Lisa, Německo, 98.70, 78.77, 88.74; 7. Dybwad Johanne, Norsko, 91.69, 80.10, 85.90; 8. Resler Jeanette, Anglie, 83.31, 84.63, 83.97; 9. Pinching Evelyn, Anglie, 93.03, 71.34, 82.19; 10. Bühler Marcelle, Švýcarsko, 86.58, 71.16, 78.87; 11. Strömstad Nora, Norsko, 85.17, 69.22, 77.20; 12. Clara Frida, Itálie, 80.79, 73.55, 77.17; 13. Nisl Grete, Rakousko, 81.65, 72.06, 76.86; 14. Schimmelpenninck, Holandsko, 82.31, 69.86, 76.09; 15. Butler Lois-Reid, Kanada, 80.11, 64.50, 72.31; 16. Wiesinger Paula, Itálie, 85.70, 58.67, 72.19; 19. Rosmini Herta, Rakousko, 75.95, 65.42, 70.69; 18. Weikert Grete, Rakousko, 74.79, 66.15, 70.47; 19. Woolsey Elisabeth, U. S. A., 81.65, 56.82, 69.24; 20. Lettner Käthe, Rakousko, 72.06, 65.70, 68.88; 22. Beinhauerová Růžena,

Československo, 73.42, 59.51, 66.47; 26. Peckert Karin Forsman, Estonsko, 63.63, 60.99, 62.31.

Alpská kombinace mužů

1. Pfnür Franz, Německo, 98.49, 100, 99.25; 2. Lantschner Gustav, Německo, 96.38, 96.13, 96.25; 3. Allais Emile, Francie, 96.18, 93.20, 94.69; 4. Ruud Birger, Norsko, 100, 86.75, 93.38; 5. Wörndle Roman, Německo, 95.42, 86.90, 91.16; 6. Cranz Rudolf, Německo, 94.54, 87.52, 91.03; 7. Sertorelli Giacinto, Itálie, 94.23, 86.54, 90.39; 8. Konningen Ulf, Norsko, 95.67, 84.45, 90.06; 9. Fossum Per, Norsko, 94.79, 81.44, 88.12; 10. Durrance Richard, U. S. A. 90.89, 84.59, 87.74; 11. Lafforgue Maurice, Francie, 87.25, 84.40, 85.83; 12. Lunn Peter, V. Británie, 85.64, 81.99, 83.82; 13. Page-George Hugh, U. S. A., 83.84, 81.86, 82.85; 14. Palmer-Tomkinson, Anglie, 81.88, 83.15, 85.52; 15. Pracek Cyril, Jugoslavie, 84.68, 78.40, 81.54; 16. Hollmann Walter, Československo, 83.16, 78.86, 81.01; 17. Guarnieri Adriano, Itálie, 88.05; 73.82; 80.94; 18. Chierroni Vittorio, Itálie, 89.81, 71.79, 80.80; 19. Szalay Laszlo, Maďarsko, 76.76, 82.59, 79.68; 20. Czech Bronislav, Polsko, 82.97, 75.84, 79.41; 24. Scheeser Horst, Rumunsko, 79.09, 74.00, 76.55; 31. Persson Bertil Ulf, Švédsko, 74.46, 67.43, 70.95.

Štafety 4×10 km

1. Finsko 2.41.33, Nurmela 42.34, Karppinen 39.56, Lähde 39.49, Jalkanen 39.14.
2. Norsko 2.41.39, Hagen 41.32, Hoffsbakken 39.33, Brodahl 39.52, Iversen 40.42.
3. Švédsko 2.43.03, Berger 42.49, Larson 39.39, Häggblad 40.34, Matsbo 40.01.

4. Itálie 2.50.05, Gerardi 43.59, Menardi 40.59, Demetz 41.51, Kasebacher 43.16.

5. Československo 2.51.56, Musil 45.50, Berauer 42.14, Mihalák 41.27, Šimůnek 42.25.

6. Německo 2.54.54, Däuber 49.22, Bogner 41.29, Leupold 41.37, Zeller 42.26.

7. Polsko 2.58.50, Gorski 46.37, Orlewicz 42.55, Karpziel 44.35, Czech 44.43.

8. Rakousko 3.02.48, Rössner 49.19, Bosio 45.00, Gallwitz 45.13, Baumann 43.16.

9. Francie 3.03.33, Gindre 47.15, Mermoud 46.06, Cretin 44.23, Jacomis 45.49.

10. Jugoslavie 3.04.38, Knap 48.34, Jacopic 47.22, Klanenik 44.51, Smolej 43.51.

11. U. S. A. 3.06.26, Torrison 49.25, Chivers 44.24, Parsons 45.02, Satre 47.35.

12. Japonsko 3.10.59, Yamada 51.38, Sekido 45.49, Yamada 45.57, Tadane 47.35.

13. Lotyšsko 3.26.08, Dahbolinsch 54.25, Kaneps 50.15, Grusitis 48.25, Riekstinsch 53.03.

14. Rumunsko 3.27.50, Zacharias 56.56, Kovacs 50.23, Coman 48.32, Kloeckner 51.59.

15. Bulharsko 3.29.39, Kotschhoff 52.32, Angelakoff 52.08, Kostoff 53.59, Jekoff 51.00.

16. Turecko, Erces 1.14.59, Ercilie 1.04.06, Tigin 1.10.26, Sevket —.—.—.

Závod v prostém běhu na 18 km

1. Larsson E., Švédsko, 1.14.38; 2. Hagen O., Norsko, 1.15.33; 3. Niemi P., Finsko, 1.16.59; 4. Matsbo M., Švédsko, 1.17.02; 5. Hoffsbakken O., Norsko, 1.17.37; 6. Rustadstuen Arne, Norsko, 1.18.13; 7. Nurmela S., Finsko, 1.18.20; 8. Häggblad A., Švédsko,

Na zimní sport

KRÉM • OLEJ NIVEA

Zvláště v zimě za studených dnů potřebuje Vaše pokožka, aby nepopukala a nepopraskala, dostatečné ochrany proti nepohodě. Natřete si — z opatrnosti — každý večer, ale též dříve než vyjdete z domu, obličej a ruce důkladně krémem Nivea neb olejem Nivea. Pak Vám neuškodí ani delší pobyt na drsném a studeném povětří a budete se těšit z jemného a něžného lesku své pleti.

A odkud je tento účinek? Od Euceritu! Právě Euceritem je krém a olej Nivea tak účinný.

Krém Nivea: Kč 3.— až 13.—, Olej: Kč 6.—, 12.—, 22.—

1.18.55; 9. Iversen B., Norsko, 1.18.56; 10. Mihalák Lukáš, Československo, 1.19.01; 11. Šimůnek Frant., Československo, 1.19.09; 12. Jalkanen K., Finsko, 1.19.27; 13. Demetz V., Itálie, 1.20.06; 14. Musil C., Československo, 1.20.14; 15. Lähdi M., Finsko, 1.20.21; 16. Menardi S., Itálie, 1.20.34; 17. Lindgren I., Švédsko, 1.21.04; 18. Motz W., Německo, 1.21.20; 19. Gerardi G., Itálie, 1.21.25; 20. Kaufmann G., Německo, 1.22.39; 21. Berauer G., Československo 1.23.04; 22. Gorski M., Polsko, 1.23.11; 23. Klancnik A., Jugoslaviie, 1.23.18; 24. Gindre K., Francie, 1.23.48; 26. Senderegger A., Švýcarsko, 1.24.27; 27. Zeller, A., Německo, 1.24.32; 28. Bosio H., Rakousko, 1.24.39; 29. Däuber Fr., Německo, 1.24.57; 30. Krasikov V., Estonsko, 1.25.11; 33. Tadano H. Japonsko, 1.25.28; 35. Satre K. M., U. S. A., 1.25.56; 48. Clark W. G., Kanada, 1.30.20; 51. Kaneps P., Lotyšsko, 1.31.44 54. Kotschoff Chr., Bulharsko, 1.32.30; 60. Coman I. Rumunsko, 1.36.21; 62. Velasco T. Palomo, Španělsko, 1.37.25; 71. Walter Fr., Anglie, 1.44.13; 72. Sevet M., Turecko, 2.09.36.

Závod v běhu na 18 km pro závod sdružený

1. Hagen O., Norsko, 1.15.33; 2. Hoffsbakken O., Norsko, 1.17.37; 3. Brodahl S., Norsko, 1.18.01; 4. Šimůnek Fr., Československo, 1.19.09; 5. Menardi S., Itálie, 1.20.34; 6. Oesterklöft B., Norsko, 1.21.37; 7. Baumann H., Rakousko, 1.22.45; 8. Berauer G., Československo, 1.23.04; 9. Nikunen N., Finsko, 1.23.59; 10. Bogner W., Německo, 1.24.11; 11. Gumpold I., Německo, 1.24.27; 12. Wagner F., Německo, 1.24.33; 13. Murama T., Finsko, 1.24.52; 14. Vuerich A., Itálie, 1.25.01; 15. Köstinger H., Rakousko, 1.25.09; 16. Lahr J., Československo, 1.25.11; 17. Bernath W., Švýcarsko, 1.25.12; 18a. Marusarz St., Polsko, 1.25.27; 18b. Orlewicz M., Polsko, 1.25.27; 19. Westman J., Švédsko, 1.25.38; 20. Julen O., Švýcarsko, 1.25.43; 21. Hedjerson H., Švédsko, 1.25.50; 23. Satre K., U. S. A., 1.25.56; 24. Mattila P., Finsko, 1.26.21; 25. Valonen L., Finsko, 1.26.34; 29. Decman T., Jugoslaviie, 1.29.44; 32. Clark W., Kanada, 1.30.20; 34. Yamada Sh., Japonsko, 1.31.28; 36. Eisgruber A., Německo, 1.31.38; 43. Grusitis E., Lotyšsko, 1.35.22; 47. Legard P., Anglie, 1.47.47.

Skok pro závod sdružený

1. Valonen, Finsko, 52, 54.5, 222.6; 2. Eisgruber, Německo, 51.5, 49, 212.1; 3. Marusarz St., Polsko, 51, 50, 208.9; 4. Dellekarth, Rakousko, 48, 49.5, 207.4; 5. Murama, Finsko, 49, 48, 205.8; 6. Mobraeten, Kanada, 49, 52.5, 205.0; 7. Sekiguchi, Japonsko, 48, 48.5, 203.2; 8. Lahr, Československo, 49, 53, 201.6; 9. Vrána, Československo, 48.5, 49.0, 200.6; 10. Westman, Švédsko, 47.5, 46.5, 199.3; 11. Czech, Polsko, 46, 45.5, 193.1; 12. Marusarz A., Polsko, 46, 47, 192.1; 13. Hoffsbakken, Norsko, 47, 45.5, 192.0; 14. Baadsvik, Kanada, 49, 46, 191.7; 15. Nikunen, Finsko, 47.5, 45.5, 191.6; 16a. Hagen, Norsko, 42, 46, 190.3; 16b. Gumpold, Německo, 45, 46, 190.3; 16c. Bogner, Německo, 45, 49, 190.3; 17. Torrissen, U. S. A., 45, 44, 190.2; 18. Koestinger, Rakousko, 44, 48, 189.2; 19a. Mattila, Finsko, 45, 47, 188.7; 19b. Oesterklöft, Norsko, 44, 48, 188.7; 20. Mayer, Rakousko, 47, 49.5, 188.2; 21. Julen, Švý-

carsko, 43, 45, 184.3; 22. Sekido, Japonsko, 43, 45, 183.3; 23. Blood, U. S. A., 44, 43, 183.1; 24. Wagner, Německo, 40, 46, 182.7; 25. Brodahl, Norsko, 40, 47, 182.6; 26. Berauer, Československo, 45, 42, 181.9; 27. Bernath, Švýcarsko, 43.5, 47, 180.7; 28. Orlewicz, Polsko, 41, 43, 179.4; 29. Baebler, Jugoslaviie, 41, 42, 177.5; 30. Šimůnek, Československo, 44.5, 43.5, 175.3; 31. Berger, Švýcarsko, 36.5, 47.5, 174.9; 32. Satre, U. S. A., 39, 41, 174.0; 33. Baumann, Rakousko, 40, 44, 173.6; 34. Legard, Anglie, 39.5, 45, 172.5; 35. Decman, Jugoslaviie, 41, 42.5, 169.1; 36. Jakopič, Jugoslaviie, 37.5, 42, 166.9; 37. Menardi, Itálie, 37.5, 40, 157.3; 38. Clárk, Kanada, 36.5, 35, 156.1; 39. Lundgren, Švédsko, (50), 53, 152.0; 40. Grusitis, Lotyšsko, 35, 36.5, 148.1; 41. Satre, U. S. A., (48.5), 53, 144.5; 42. Yamada, Japonsko, 38.5, (46), 125.2; 43. Ball, Kanada, 40.5, (36), 97.4.

Skoky s pádem, uvedena jsou v závorce = ().

Závod sdružený

1. Hagen, Norsko, 240.0, 190.3, 430.3; 2. Hoffsbakken, Norsko, 227.8, 192.0, 419.8; 3. Brodahl, Norsko, 225.5, 182.6, 408.1; 4. Valonen, Finsko, 178.6, 222.6, 401.2; 5. Šimůnek, Československo, 219.0, 175.3, 394.3; 6. Oesterklöft, Norsko, 205.1, 188.7, 393.8; 7a. Marusarz St., Polsko, 184.4, 208.9, 393.3; 7b. Murama, Finsko, 187.5, 205.8, 393.3; 8. Lahr, Československo, 185.8, 201.6, 387.4; 9. Nikunen, Finsko, 192.2, 191.6, 383.8; 10. Westman, Švédsko, 183.4, 199.3, 382.7; 11. Bogner, Německo, 191.2, 190.3, 381.5; 12. Gumpold, Německo, 190.4, 190.3, 380.7; 13. Berauer, Československo, 197.2, 181.9, 379.1; 14. Koestinger, Rakousko, 186.0, 189.2, 375.2; 15. Czech, Polsko, 181.9, 193.1, 375.0; 16. Baumann, Rakousko, 198.5, 173.6, 372.1; 17. Wagner, Německo, 189.2, 182.7, 371.9; 18. Mattila, Finsko, 179.7, 188.7, 368.4; 19. Menardi, Itálie, 211.0, 157.3, 368.3; 20. Julen, Švýcarsko, 183, 184.3, 367.3; 21. Bernath, Švýcarsko, 185.7, 180.7, 366.4; 22. Eisgruber, Německo, 152.8, 212.1, 364.9; 23. Orlewicz, Polsko, 184.4, 179.4, 363.0; 24. Mayer, Rakousko, 173.7, 188.2, 361.9; 25. Vrána, Československo, 158.8, 200.6, 359.4; 26. Satre Karl, U. S. A., 181.8, 174.0, 355.8; 27. Torrissen, U. S. A., 165.3, 190.2, 355.5; 28. Sekiguchi, Japonsko, 147.7, 203.2, 350.9; 29. Berger, Švýcarsko, 175.2, 174.9, 350.1; 30. Mobraeten, Kanada, 143.8, 205.0, 348.8; 31. Marusarz, Polsko, 153.4, 192.1, 345.5; 32. Dellekarth, Rakousko, 125.8, 207.4, 333.2; 33. Decman, Jugoslaviie, 162.3, 169.1, 331.4; 34. Sekido, Japonsko, 147.0, 183.3, 330.3; 35. Jakopic, Jugoslaviie, 160.8, 166.9, 327.7; 36. Blood U. S. A., 142.4, 183.1, 325.5; 37. Baebler, Jugoslaviie, 139.2, 177.5, 316.7; 38. Clark, Kanada, 159.3, 156.1, 315.4; 39. Lundgren, Švédsko, 161.2, 152.0, 313.2; 40. Baadsvik, Kanada, 115.2, 191.7, 306.9; 41. Grusitis, Lotyšsko, 134.6, 147.1, 282.7; 42. Yamada, Japonsko, 153.6, 125.2, 278.8; 43. Satre Paul, U. S. A., 129.4, 144.5, 273.9; 44. Legard, Anglie, 76.8, 172.5, 249.3; 45. Ball, Kanada, 147.3, 97.4, 244.7.

Závod na 50 km

1. Viklund, Švédsko, 3.30.11; 2. Wikstroem, Švédsko, 3.33.20; 3. Englund, Švédsko, 3.34.10; 4. Bergstroem, Švédsko, 3.35.50; 5. Karppinen, Finsk

3.39.32; 6. Tuft, Norsko, 3.41.18; 7. Heikkinen, Finsko, 3.42.44; 8. Niemi, Finsko, 3.44.14; 9. Musil, Československo, 3.46.12; 10. Smolej, Jugoslavie, 3.47.40; 11. Brodahl, Norsko, 3.50.14; 12. Hatten, Norsko, 3.50.37; 13. Casebacher, Itálie, 3.53.08; 14. Heikkinen, Finsko, 3.54.25; 15. Svatoš, Československo, 3.54.33; 16. Demetz, Itálie, 3.56.47; 17. Senoner, Itálie, 3.57.16; 18. Satre, U. S. A. 3.58.45; 19. Novák, Československo, 3.59.08; 20. Zemva, Jugoslavie, 3.59.13; 21. Knap, Jugoslavie, 3.59.17; 22. Scalet, Itálie, 4.01.54; 23. Krasikov, Estonsko, 4.02.52; 24. Woerndle, Německo, 4.03.33; 25. Gaiser, Německo, 4.05.44; 26. Karpiel, Polsko, 4.06.26; 27. Torrisen, U. S. A., 4.07.44; 28. Tadano, Japonsko, 4.10.23; 29. Parsons, U. S. A., 4.11.08; 30. Ponn, Německo, 4.13.12; 31. Sencar, Jugoslavie, 4.20.20; 32. Marx, Německo, 4.25.48; 33. Baeckstroem, U. S. A., 4.29.30; 34. Okayama, Japonsko, 4.30.28.

36 u startu, dojelo 34.

Skok prostý

1. Ruud Birger, Norsko, 75, 74.5, 232.0; 2. Eriksson, Švédsko, 76, 76, 230.5; 3. Andersen, Norsko, 74, 75, 228.9; 4. Walberg, Norsko, 73.5, 72, 227.0; 5. Marusz, Polsko, 73, 75.5, 221.6; 6. Valonen, Finsko, 73.5, 67, 219.4; 7. Iguro, Japonsko, 74.5, 72.5, 218.2; 8. Kongsgaard, Norsko, 74.5, 66, 217.7; 9. Tiihonen, Finsko, 71.5, 70, 215.3; 10. Marr, Německo, 71.5, 69.5, 214.2; 11. Fredheim, U. S. A., 73.5, 73, 214.1; 12. Koerner, Německo, 70, 71.5, 209.3; 13. Oimon, U. S. A., 71.5, 72.5, 207.6; 14. Mobraeten, Kanada, 71.5, 66.5, 206.9; 15. Johansson, Švédsko, 63, 66, 206.1; 16. Hjelmsstroem, Švédsko, 68, 62.5, 204.8; 17. Haslberger, Německo, 64, 67, 204.6; 18. Kraus, Německo, 62.5, 62.5, 204.4; 19. Buehler, Švýcarsko, 63, 63, 204.0; 19b. Bradl, Rakousko, 64, 70.5, 204.0; 20. Marusz, Polsko, 66, 66, 203.7; 21. Ostrand, Švédsko, 61, 68, 203.4;

22. Mikkelsen, U. S. A., 69.5, 68, 202.6; 23. Murama, Finsko, 71, 70, 202.2; 24. Mariacher, Rakousko, 65.5, 69, 201.5; 25. Rieger, Rakousko, 68, 67.5, 200.4; 26. Lukeš, Československo, 69, 71, 199.1; 27. Raymond, Švýcarsko, 64, 68.5, 197.3; 28. Kahl, Československo, 64, 64.5, 196.1; 29. Bietila, U. S. A., 66.5, 63.5, 195.2; 30. Miyajim, Japonsko, 63.5, 63.5, 194.6; 31. Lahr, Československo, 64.5, 66, 193.8; 32. Czech, Polsko, 62.5, 63.5, 193.0; 33. Badrutt, Švýcarsko, 64.5, 65, 191.2; 34. Baadsvik, Kanada 63.5, 59, 187.1; 35. Aschenwald, Rakousko, 64.5, 55.5, 185.6; 36. Da Col, Itálie, 59, 61, 179.6; 37. Gagne, Kanada, 58, 57, 177.3; 38. Pribovsek, Jugoslavie, 59, 55, 175.9; 39. Budárek, Československo, 59, 62, 174.2; 40a. Novsak, Jugoslavie, 54, 58.5, 174.0; 40b. Clompe, Rumunsko, 58, 59, 174.0; 41. Palme, Jugoslavie, 61, 55, 168.9; 42. Jacopic, Jugoslavie, 52, 53, 156.1; 43. Adachi, Japonsko, 73, (71), 150.8; 44. Tatsuta, Japonsko, (73.5), (77), 101.2; 45. Paelli, Finsko, (71), (68.5), 80.3.

Skoky s pádem uvedeny jsou v závorce = ().
48 u startu, 47 závod dokončilo.

Známky stylu 3 soudců

1. Ruud, 18, 18, 19.5; 19.5, 19, 19.5. 2. Eriksson, 18.5, 18.5, 18.5; 18, 19, 18. 3. Andersen, 18.5, 18.5, 17.5; 18.5, 19, 18.5. 4. Walberg, 19, 17.5, 19; 18.5, 18.5, 19. 5. Marusz, 17, 17.5, 17; 16.5, 18, 18. 6. Valonen, 17.5, 18.5, 19; 17.5, 18, 17. 7. Iguro, 16.5, 17.5, 14.5; 17.5, 18.5, 17. 8. Kongsgaard, 17.5, 17.5, 17.5; 17.5, 18, 17.5. 9. Tiihonen, 17.5, 17, 16.5; 17, 17.5, 17. 10. Marr, 17, 17, 16; 17.5, 18, 16.5. 11. Fredheim, 17, 16.5, 16; 16, 16.5, 16. 12. Koerner, 16, 16.5, 16.5; 15.5, 17, 15. 13. Oimon, 13, 15.5, 16; 16.5, 17, 16. 14. Mobraeten, 14, 16.5, 16; 15, 16.5, 18.5. 15. Johansson 18, 15.5, 17; 17.5, 17, 17. 16. Hjelmsstroem, 18, 16, 16.5; 17, 16, 16.

ZÁVODY

XII. akademické přebory RČS. v jízdě na lyžích. Vysokoškolský sport Brno uspořádal ve dnech 15. a 16. února 1936 na Pustevnách na Radhošti první část lyžařských akademických přeborů, t. j. závody v běhu a ve skoku. Protektorát nad XII. akademickými přebory převzal akademický senát Masarykovy university v Brně, který též věnoval putovní cenu pro přeborníka vysokých škol. Cena jest umělecké dílo docenta techn. akademického sochaře J. Macha.

Je to již po druhé, co akademické přebory byly uspořádány jako samostatný závod a je potěšitelné, že to byli právě brněnští akademici, kteří jak v letech minulých, tak i letos, dovedli náležitě vyzvednouti význam těchto stavovských závodů a založiti jejich tradici. Lze proto s oprávněnou nadějí očekávati, že i u nás dosáhnou vysokoškolská mistrovství toho významu, jaký mají v zemích alpských. Letos po prvé byla zařazena do akademických přeborů i alpská kombinace, kterou rovněž uspořádá Vysokoškolský Sport Brno ve dnech 18. a 19. března t. r. v Kotli v Jeseníkách.

V sobotu dne 15. t. m. konal se dopoledne distanční závod na 18 km a závod na 8 km pro dámy, za velmi krásné zimní pohody. V neděli pak na velkém můstku závod ve skoku sdruženém a závod ve skoku prostém společně s veřejným závodem Pohorské jednoty Radhošť. Závody ve skoku byly částečně ztíženy mlhou a sněhovou vánicí, což bylo možno pozorovati i na výkonech. Za Svaz lyžařů RČS byl přítomen jako vrchní rozhodčí starý přítel brněnských vysokoškoláků ředitel Karel Hlaváč. Technickou organizaci provedl velmi pečlivě Dr. Fr. Vojta. Vítězem závodu na 18 km, jakož i závodu sdruženého stal se Václavík za Techniku Praha, v závodě dam zvítězila bezpečně Beinhauerová, Universita Brno a ve skoku prostém Pokorný, rovněž Universita Brno.

Výsledky: 18 km: 1. Václavík, T. Praha 1.03.27 h.; 2. Kaldarar, U. Praha 1.04.42 h.; 3. Slonek, U. Brno 1.07.28; 4. Kokrhánek, U. Brno 1.08.11; 5. Beinhauer, T. Brno 1.10.03; 6. Kürti, T. Brno 1.10.54. Celkem startovalo 14 závodníků, dojelo 12.

Dámy: 8 km: 1. Beinhauerová, U. Brno 35.14 min.; 2. Německá, U. Brno 43.19; 3. Bortlová, U. Brno 46.05; 4. Kučerová, T. Brno 54.13.

Závod sdružený: 1. Václavík, T. P. 445.8 bodu; 2. Kokrhánek, U. B. 393.8; 3. Kürti, T. B. 392.13; 4. Slonek, U. B. 346.5; 5. Skorkovský, U. B. 313.

Skok prostý: 1. Pokorný, U. B., skoky 35, 36 m; 2. Václavík, T. P. 34, 33; 3. Kokrhánek, U. B. 28, 29; 4. Raclavský, T. B. 29, 27.5. Startovalo 8 závodníků.

Závodníci jednotlivých kategorií byli obdařeni plaketami od Vysokoškolského Sportu Brno a získali následující ceny: Václavík putovní cenu doc. Dr. Smotlacha pro vítěze závodu sdruženého a věcnou cenu od fy Sandrik. Kokrhánek putovní cenu Právnicka pro vítěze závodu na 18 km a věcnou cenu od fy Brouk a Babka, dále putovní pohár Svazu čs. studentstva v Brně. Beinhauerová věcnou cenu fy K. Vichr a Slonek věcnou cenu fy Stern.

Veřejné lyžařské závody na Pústevnách. Pohorská jednota Radhošť spolu s L. K. Ostrava uspořádaly 13. února veřejný závod ve sjezdu, slalomu a skoku; současně pořádal Vysokoškolský sport Brno IX. akademické lyžařské přebory. V důsledku toho byla na veřejných závodech velmi pěkná konkurence, ač i domácí podali pěkné výkony. Sjezd konal se na známé sjezdové dráze 2.5 km dlouhé za nádherného počasí a výborného sněhu, kterého bylo jen v nejnižších partiích poněkud málo. Na sjezd přihlásilo se 60 závodníků, startovalo 51 a dojelo 43. Ve společné třídě zvítězil favorit závodu Leoš Stehlík, K. L. Vinohrady, se skvělým časem 1.38, druhý Václavík M., V. S. Praha 2.01, třetí Skorkovský Jar., V. S. Brno 2.11, čtvrtý Kokrhánek V., C. V. K. Brno 2.11.5, pátý Konečný Herb., T. C. M. O. 2.14. Ve třídě III. umístil se jako první Skrbek Jos., KČST. M. O. 2.16, v dorostu překvapil Färber Kurt, KČST. M. O. časem 2.09, takže byl i v celkovém pořadí třetí. Druhý v dorostu byl Wotitz Jan, KČST. M. O., čas 2.14, třetí Klepáč Mil., KČST. M. O., čas 2.15, čtvrtý Fusek, P. J. Radhošť 2.26.5. V závodě žen neměla pí Dostálová-Beinhauerová konkurenci a jela sjezd ve výborném čase 2.13.5. V závodě středoškoláků zvítězil ve sjezdu L. Draxler, obch. akad., časem 4.04.5.

Slalom konal se ihned po sjezdu na louce na Kračičkách a jelo jej 30 závodníků, z nichž 20 závod dokončilo. Jela se 2 kola, dlouhá asi 300 m. Výsledky: společná třída: I. Stehlík 85.00, II. Štiler, P. J. Radhošť Praha 89.0, III. Skorkovský Jan 93.2, IV. Beinhauer, V. S. Brno 94.6. Ve III. třídě vyhrál Lubeš Jos., V. S. Brno, časem 105.6 vt. Dorost: I. Färber 99.6, 2. Wotitz Jan, KČST. M. O. 108.4, 3. Mikulec, P. J. R., 111.4. Dostálová-Beinhauerová jela slalom v čase 98.6 vt. Výborný Václavík ve druhém kole měl komplikovaný pád, takže musel závod vzdát.

Sdružený závod (alpská kombinace) vyhrál bezpeč-

ně Stehlík, 200 bodů a získal tím pro rok 1936 putovní cenu Pohorské jednoty Radhošť. Loňský obhájce této ceny Fr. Štiler musel se spokojiti s třetím místem za Skorkovským, který dosáhl 167.25 bodů, kdežto Štiler měl o 1 bod méně. Čtvrtý ve sdruženém byl Beinhauer 159.54 body, pátý Drexler Ad. 157.53, ve třetí třídě byl I. Skrbek 193.8 bodů, v dorostu první Färber 200 bodů, druhý Wotitz Jan 188.14, třetí Klepáč 181.4 bodu. Sjezdový putovní pohár L. K. Ostrava získává Stehlík a nově založenou putovní cenu pro přebor klubu Beskydské župy v alpské kombinaci, založenou letos L. K. Ostravou na paměť zemřelého Dr. A. Hory získává KČST. Kunčičky.

Skok prostý konal se na velkém můstku na Pústevnách za mlhavého počasí, takže nebylo možno použití celého nájezdu. V důsledku toho docilovali závodníci poměrně malých délek. Skok prostý stal se bezpečnou kořistí Oto Šuby, P. J. R. M. O., který skočil 37 a 37.5 m, velmi pěkně skákal O. Pokorný, L. K. Brno, skoky 35 a 36 m. Jako třetí umístil se Václavík 34, 33 m, čtvrtý Skrbek 34, 35.5 m. Skákalo 21 závodníků, z nichž 20 závod dokončilo. Pádů bylo velmi málo, úrazy žádné. —xl—

Závody v jízdě na lyžích o přebor lyžařských klubů Brouk + Babka. V neděli 16. února byly uspořádány v Beskydách pod Lysou horou závody o přebor lyžařských klubů B+B. Těchto zúčastnily se všechny lyžařské kluby B+B a sice: Praha, Plzeň, Čes. Budějovice, Mor. Ostrava a Brno. Startovalo celkem 92 závodníků a zvítězil lyžařský klub B+B Praha, který docílil 1.364 bodů před Plzní s 1.167 body. Třetí místo obsadil lyž. klub B+B Čes. Budějovice 1.085 body, za ním následuje Mor. Ostrava s 952 body a Brno se 770 body. Přeborníkem pro rok 1936 stává se opět lyžařský klub B+B Praha.

Výsledky jednotlivých tříd:

Třída II. (16 km): 1. Řehoř, Praha 1.25.52 h. (nejlepší čas dne); 2. Maršálek, Praha 1.30.08; 3. Vaníček, Praha 1.31.02; 4. Lucák, Plzeň 1.31.54.

Třída starší A (16 km): 1. Schmiedberger, Praha 1.45.44; 2. Kovář, Praha 1.47.00.5; 3. Froněk, Čes. Budějovice 1.64.08.

Třída III. (10 km): 1. Štengl, Plzeň 1.02.36 hod.; 2. Bogyi, M. Ostrava 1.06.02; 3. Mrvka, Plzeň 1.06.06.

Dorost (6 km): 1. Cimický, Plzeň 28.07; 2. Zuzánek, Praha 28.31; 3. Takacz, Plzeň 31.01.

Ženy (6 km): 1. Fahunová, Praha 34.45.5; 2. Langeová, Praha 35.33; 3. Krausová, Plzeň 37.39.

Pořádající klub B+B Mor. Ostrava zhostil se svého úkolu velmi dobře, neboť závod byl dobře organizován a přes značný počet startujících měl rychlý spád a hladký průběh.

Řadu referátů o závodech, které nás v poslední době došly, uveřejníme příště.

NAŠE FOTOSLUŽBA!

Odprodáme několik set továrně nových fotografických přístrojů různých formátů s nejlepší značkovou optikou **za poloviční ceny!**

Nikdy už nekoupíte levněji • Navštivte nás •

FOTO „ARGO“, NESRSTA-BEKÁREK, PRAHA I., KAPROVÁ 9. TEL. 635-78

Z CIZINY

Tak vypadá německé olympijské pohostinství. — To, že Němci musili celý svět ujišťovat, že žádnému Židovi nebude na Olympijských hrách zkriven ani vlásek, bylo pro ně dostatečným vysvědčením. Zatím nám ovšem není známo, jestli se nějaký Žid (pokud vůbec by byl tak bláhový, aby jel do Garmische) přihlásil se zkriveným vlasem, ale za to vyšla na jevo jiná věc, jež stává olympijské pohostinství Němců do světla velmi skandálního. Co se stalo? — Zahraniční žurnalisté v Garmisch-Partenkirchen měli — jak bývá při podobných podnicích zvykem — na poště své skříňky. Také celá řada domácích německých žurnalistů a reportérů měla také své skříňky. Německé propagační vedení dávalo pak *svým lidem* touto cestou pokyny jak psát, co vyzdvihnout a co potírat. Jednou se však přihodil malý omyl. Nějaký šikovný muž naházal takový tiskový „pokyn“, určený pro německé žurnalisty, do skříňek žurnalistů zahraničních. Nic jiného se nestalo. Ale obálka obsahovala rozkaz, aby žurnalisté útočili na Československo. Proč, to je jasné. Češi, zejména lyžaři, dobývali jistých úspěchů a Němci byli poráženi. Tato nemilá situace musila být nějak maskována. V jiném případě to byl pokyn, aby si šli sportovní novináři vyfotografovat jednoho politického vůdce československých Němců, neboť Hry jsou přece sportovním podnikem. — Nastaly pak nemilé scény. Zahraniční reportéři protestovali u šéfa tiskové kanceláře, Dra Harskera, proti těmto mravům, stavícím německou sportovní pohostinnost do naprosto nemožného světla. Otravovat vzduch olympijského zápasu těmito prostředky bezprostředně poté, kdy německý závodník jménem olympijských reprezentantů všech národů složí slavný slib, bezprostředně poté, kdy je německými ústy pompésně prohlášen olympijský mír, to vzrušilo každého, kdo má v útě mužné slovo. Protesty proti tomuto svrchované neloyálnímu způsobu boje jen přšely. Celá řada významných mužů zahraniční žurnalistiky s rozhořčením odsoudila tuto podzemní metodu. Zpravodaj „Daily News“ a „San Francisco News“ Westbrook Pegler zejména důrazně se ujal našich zájmů a jemu přísluší zásluhy, že znemožnil jakoukoliv německou výmluvu, neboť prokázal, že k poštovním schránkám zahraničních žurnalistů nikdo jiný, než německý nazistický personál, neměl klíčů. — „Měli jste vidět“, píše Pegler, „tvář Dra Harskera, šéfa tiskové kanceláře, když jeden z nás položil ten papír před něho s otázkou,

co k čertu znamenají tyhle cirkuláře.“ — Dobrá. — Aby bylo jasno: neupíráme Němcům právo instruovat svoji žurnalistiku tak, jak chtějí. Ale upíráme jim právo hlásat olympijský mír, chtějí-li při něm používat těchto prostředků a upíráme jim právo požadovati na národech, aby věřili jejich slovu. — Ti tedy, kdo si u nás stěžovali na to, že se v německém olympijském rozhlasu a tisku okázale haní Československo, ti měli dobrý sluch a zrak. — Dobrá, máme o zkušenost víc. — A na konec ještě otázku: naši žurnalisté o tomhle skandálním incidentu nevěděli?

Christl Cranzová si skvělou jízdou v olympijské alpské kombinaci vydělala automobil, který dostala „darem“ od města Freiburgu. — Její slavný bratr, který ji to naučil, Rudi Cranz, byl jen „beglückwünscht“, čili nemusí si dělat ve svém amat-svědomí výčitek.

Švýcaři musí mít stále něco nového, to je samozřejmé. Aby lyžařina příliš nezpohodlněla, dali jí injekci sjezdářskou. A aby ani to nebylo málo, zavedli letos „páry“. Ano, páry, doslova, tedy dáma a pán, pán a dáma. V závodě ovšem. A hned si udělali i kategorie: manželskou a „kamarádkou“. Zatím to zkusili ve sjezdu, kde se výkonnost obou pohlaví celkem vyrovnává. „Párovat při běhu by ovšem nemělo smyslu. Jelo se na svahu Rigi. Sjezd byl dlouhý ve dvou dílech celkem 8230 m o spádu 1080 m. Zvítězili „manželé“ Anny a Stefan Hort, Zurich, 19:59 a „kamarádi“ Rössli Streit a Willy Bürgin, Glaus a Zurich, 18:13. Čili: „Kamarádům“ to víc sedí! Manželé zpo-
hodlněli.

Norové našli nového muže. Je jím Per Saetermyrmoen, který vyhrál na Holmenkollen 50 km za 4.08.08, závodník dosud „úplně neznámý“, jak zdůrazňuje tisk. Nedovedeme si sice představit závodníka „částečně“ neznámého, ale rozhodně tento nový muž je důkazem vysokého průměru norské lyžařiny. Přijít a z ničeho nic vyhrát. — Tohle se tak dělo za časů našich lyžařských dědečků, kdy na př. mladý „částečně“ neznámý závodník Ing. Havelka po hlavě vletěl do Labské boudy (kde ve dveřích byl cíl 50 km závodu) o zlomek vteřiny před svým soupeřem a chytil se rukou (jako plavec) Ing. Pavlouška, soudce „u cíle“, s výkřikem: „Já 'sem první, já 'sem tu byl dřív . . .“

V Bulharsku to mají lyžaři špatné. Ne snad se sněhem nebo terénem, ač jsou proti nám hodně na jihu, ale s daněmi. Nezaručené zprávy o zvláštním zdanění

Podporuje chut

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘE TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

bulharského lyžařského sportu proskakovaly v tisku již koncem minulého roku. Nikdo to však nebral vážně. Dnes se tyto zprávy potvrzují. Bulharský lyžařský sport byl skutečně zdaněn speciální daní, která činí v naší měně na pár lyží asi 70—80 Kč. Bohužel nám není známo, zda byl současně zdaněn i ostatní bulharský sport. Nebyl-li, je toto opatření vůči lyžařům absolutně nepochopitelné, ačkoliv nepochopitelným by zůstalo i kdyby byl vůbec celý sport zdaněn. V Bulharsku jsou při srovnání s našimi ovšem zcela výjimečné poměry. Chápeme, že se v této typicky balkánské zemi uvažuje ještě tak: kdo dělá sport, musí na to mít peníze a kdo má peníze, ať platí daně. Ale že takhle uvažuje i ministr financí, je smutné. Představte si, jak by u nás zhasl náš celkem slibně vyvinutý sport, zdaněný již beztoho několikrát nepřímo (výroba, prodej, zábava, přechodné ubytování, obrat atd.), kdyby pan ministr Dr. Trapl (sám lyžař!) jednou řekl: tak a z každého páru stokorunu sem. Pravděpodobně by pak měla finanční správa pěknou sbírku lyží.

Slavný závod „Kilometerlance“ ve sv. Mořici jel se letos dne 24. února. Zajímavé je číst některá technická data tohoto závodu z vypisovací listiny: závod vybojuje se na strmém svahu. Výškový rozdíl mezi startem a cílem je asi 150 m. Svah je rozdělen na čtyři úseky (A—E) asi po 50 m. *Vlastní závodní dráha měří 100 m (úseky C—E). Start je letmý (úseky A—C) asi 100 m, nebo více či méně, podle přání závodníka. Oceňování: rozhodující pro umístění je rychlost na úseku C—E, při čemž celá dráha A—F musí být projeta bez pádu. (F je poslední znameňaný bod dojezdu). Časy se počítají v měřítku km/hod. Nejrychlejším jezdcem je ten, kdo docílil nejkratšího času bez ohledu jel-li v obyčejné či speciální výstroji a vyzbroji. Čas se měří na $\frac{1}{1005}$ vt. a sice Favag-chronografem kombinovaným s Revue-chronometrem. Každý jezdec může startovat kolikrát chce. Pořadatelstvo odmítá předem ručení za jakékoliv úrazy. Vypočítaná možná maximální rychlost nebyla ještě nikdy dosažena, dosavadní rekord má Leo Gasperl: 163.3 km/hod. Každý, kdo jede rychleji než 110 km/hod., dostane jehlicí!*

Nejstarší lyže světa byly nalezeny r. 1924 v severním Švédsku u osady Kalvträsk — v rašeliništi. Uloženy jsou nyní v muzeu v Umea. Četní vědci a znalci vystřídalali se nad těmi dřevy a svorně označují jejich stáří asi na 4000 let („čtyři tisíce“, aby nebylo omylu).

Lyžařskou mši pořádali oněhdy (23. února) na Parsennu. Sloužena byla u Fideriských seníků a účastníci jí byli přítomni na lyžích.

Tomn se říká přísnost a kázeň. Švýcarský úřední lyžařský list oznamuje brisní notickou v čele svých zpráv: „Za nesporné a nedisciplinované chování proti funkcionářům byl s okamžitou platností Wilhelm Paterlini z Lenzerheide úplně distancován na celý zbytek sezony. (7. února).“

SPORT. PLAKETY

A ODZNAKY

K. ŠPÁNEK, RYTECTVÍ A VÝROBA ODZNAKŮ

PRAHA II., VYŠEHRADEKÁ TR. 27. — TELEFON: 443-15

Lyžařské organizační příspěvky v Německu jsou docela hezké. Kromě klubovních, župních, svazových a jiných příspěvků, jejichž výše je pochopitelné — stejně jako u nás — různá, musí každý organizovaný lyžař platit do „Fachamt Skilauf“, t. j. úřadu pro lyžařský sport, 0.50 RM daň z hlavy a 2.50 RM normálního poplatku.

FIS-závody ve sjezdu a slalomu v Innsbrucku se nezdařily. *Sjezd* jel se s Pfrimersköpfl u Mutterers. Zvítězil Rudolf Rominger, 4.29.8; 2. G. Sertorelli, Itálie, 4.43.2; 3. H. Allmen, Švýcarsko, 4.43.6; 4. Birger Ruud, Norsko, 4.45; 5. E. Kneissl, Rakousko, 4.52.8; Rudi Matt byl šestý, Francouz Allais osmý, Soerensen jedenáctý, Urdahl-Lassen osmnáctý. — *Ženy*: zvítězila Evelyn Pinching, Anglie, 4.45; 2. Elvira Orsinig, Švýcarsko, 4.55.5; 3. Nivi Arx-Zogg, Švýcarsko, 4.55.8; 4. Dr. Ripperová, Rakousko, 5.02. 5. Frieda Clara, Itálie, 5.06.6. — *Slalom* se jel v Seefeldu. *Muži*: 1. Rudi Matt, Rakousko, 2.18.1; 2. E. Kneissl, Rakousko, 2.18.6; 3. R. Romiger, Švýcarsko, 2.22.3; 4. H. Allmen, Švýcarsko, 2.22.5; 5. Willi Walch, Rakousko, 2.23.9. — Allais byl šestý, Birger Ruud devátý, Sertorelli desátý. — *Ženy*: 1. Gerda Paumgarten, Rakousko, 2.17.1; 2. Evelyn Pinching, Anglie, 2.18.9; 3. Greta Weikert, Rakousko, 2.20.6; 4. Elvira Orsinig, Švýcarsko, 2.24.3; 5. Erna Steuri, Švýcarsko, 2.29.3. — *Kombinace: muži*: Rominger, Švýcarsko, 443.4; 2. H. Allmen, Švýcarsko, 457.5; 3. E. Kneissl, Rakousko, 461.9; 4. Rudi Matt, Rakousko, 464.7; 5. G. Sertorelli, Itálie, 471.3. — *Ženy*: 1. Evelyn Pinching, Anglie, 465.6; 2. Elvira Orsinig, Švýcarsko, 482.6; 3. Gerda Paumgarten, Rakousko, 485.0; 4. Nini Arx-Zogg, Švýcarsko, 495.4; 5. Erna Steuri, Švýcarsko, 519.3. — Počítalo se už ovšem podle nového způsobu.

Těžká srážka dvou kanonů. Francouzské mužstvo pro ZOH 1936 trénoval Tony Dacia. Vůdcem mužstva byl Bunau-Varilla, o němž jsme se zde již několikrát zmínili. Oba se velmi zasloužili o stoupaní francouzské lyžařské formy, zejména ve sjezdařině. Nedávno se oba nedaleko Chamonix srazili při jízdě v rychlosti aspoň 60 km. Bunau-Varilla si zlámal nohu a Ducia několik žeber. — Pan B.-V. je na tohle nějaký odborník. Už loni si vyjel obhlédnout sjezdový terén v Ga-Pa a na Kreuzecku (je vidět, že už rok před hrami měl dobrý nos, nebo aspoň dobré informace) se stejným způsobem srazil s jakýmsi pokojným Bavorákem. Tenkrát to ještě dobře dopadlo. Podruhé už padla noha a několik žeber. Co ho čeká potřetí?

I v Norsku „udělají“ brzo stovku. Zatím skočil na zkoušku Hylmer Myhra na můstku ve Vikersuundu 93 m.

Mistrovských 50 km ve Finsku vyhrál za nepřítomnosti olympijských hvězd Valenari Toikka za 3.59.49 a za pěkného mrazu 25°.

Poláci hodlají postavit pod Pop Ivanem observatoř. Francouzsko-švýcarská vojna vypukla ve sjezdařině. V Mégève zaútočili nedávno Švýcaři všemi silami a přece, ačkoliv v čele sjezdu i slalomu stáli Švýcaři, získal kombinaci Francouz. *Sjezd*: 1. Schlunegger, Wengen, 2. Allais, Mégève, 3. Walch, Arlberg, *Slalom*: 1. Steuri, Grindelwald, 2. Glatthard, Scheidegg, 3. Walch, Arlberg, 4. Allais, Mégève. *Kombinace*: 1. Allais 196.24; 2. Walch 195.88; 3. Steuri, 194.52.

Žádejte
všude jen
„TRAIL“

Doporučeno Svazem lyžařů republiky československé

„TRAIL“ zvyšuje radost ze sportu

Výrobce: **VILÉM BRAUNS, Praha - Liberec**

1/4 (1/5) zálohy

postačí Vám k nákupu nejmodernějšího foto-
grafického přístroje Zeiss-Ikon neb kinoaparátu
Ciné-Kodak.

Vyžádejte si ceník a naše výhodné splátkové podmínky!

SPECIÁLNÍ ZÁVOD PRO AMATÉRSKOU KINEMATOGRAFIÍ

FOTO WACHTL

PRAHA, Národní 26 - Senovážná 8 - Fochova 3

JEŠTĚ ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 1936

Děkujeme. Nemůžeme si zapírat, že každá sportovní činnost je úzce spojena s otázkou finanční. Starosti tohoto rázu jsou sice obtížné, běží-li o reprezentaci před světovým forem jako tomu bylo při posledních Zimních Olympijských Hrách v Garmisch-Partenkirchen. Příprava závodníků a pobyt v městě závodu jsou značně nákladnými, tím spíše, dělá-li se vše tak svědomitě, jako tomu bylo letos. Bohužel, nejsme finančně tak silní, jako jiná sportovní ústředí, která mají možnost připravit desetitisícům diváků sportovní podívanou. V lyžařství tomu tak není.

Hned v prvních přípravách na naši výpravu do Ga-Pa bylo pamatováno na vše, co je nutno poskytnouti závodníkovi, aby se v cizím prostředí cítil jako doma. Rozhodli jsme se proto nalézt vhodný objekt pro ubytování. To se skutečně podařilo a byl najmut celý pension i s kuchyní, který odpovídal potřebám naší výpravy. A nyní nastaly další starosti. V kuchyni bylo nutno pro výpravu vařit, což předpokládá, že se musí také z něčeho vařit a že musí někdo vařit. Nalézt takového umělce není jistě u nás nesnadné. Horší byla otázka opatření všech potřeb provozu kuchyně. Na slovo vzatý odborník v oboru hostinství i potřeb závodníků pan *Nejedlý* sestavil přesný plán provozu olympijské kuchyně a předložil seznam všech potřeb. První, komu se z toho hlava zatočila, byl náš pokladník. I zželelo se někomu ubohého pokladníka a k jeho největší radosti vymyslel smělý plán: opatřit si potřebné potraviny darem. Od myšlenky k činu byl jen malý krok a ihned sestavena „bramborová“ komise, která měla myšlenku uvést ve skutek. Dali jsme se v čele s řed. *Žižalou* do práce ve věci, která je jistě ze všech sportovních činností nejpodivnější. Naším prvním úspěchem bylo, když jsme od německých úřadů dostali povolení k bezcelnému dovozu všech darovaných potřeb, kromě brambor. Brzy se ukázalo, že i k tomu neobvyklému oboru máme značné vlohy a získali jsme si mnoho zkušeností v potravinářské vědě.

Ve vhodné době rozletly se z naší kanceláře dopisy, které krásnými slovy povzbudily čelné závody potravinářského průmyslu i obchodu ke skutkům hodným zaznamenání v lyžařské historii. Houfně se scházely ze všech stran zásilky mouky, cukru, tuků, vajec, různých šťav, kompotů atd. Není možno, abych vyjmenoval všechno, co jsme pro naši kuchyň dostali.

Starosti s uskladněním nám ušetřila ochotná dopravní firma *Řivnác a Šula* a její disponent pan *Němec*, kteří se též postarali o dopravu do Ga-Pa. Ukázalo se, že není u nás nedostatku pochopení pro dobrou věc a průběhem akce hlásili se se svými dary ze všech koutů republiky i ti, kteří ani naši prosbu nedostali. Denní tisk všiml si naší akce a podpořil ji ze všech sil. Byla to skutečná radostná práce, když se „naše hromada“ ve sklepě úctyhodně zvětšovala. Vše bylo pečlivě tříděno a zapisováno. Poslední den před odjezdem jsme mohli hlásiti, že stačí v Ga-Pa nakupovati pouze maso, pečivo a takové maličkosti jako je sůl, různá koření a samozřejmě brambory. Naši Plzeňáci nezůstali pozadu a během cesty nám ještě přiložili objemnou bednu *Gambrinova moku*. Po tomto úspěchu se samozřejmě ubohá hlava pokladnická zastavila ve svém olympijském reji.

Psátí o tom, jak naše kuchyně pracovala, není již naší věcí. Že pracovala dobře je jisto ze zpráv, které proskakovaly v denním tisku, že byla v dobrých rukou a hlavně se slov našich závodníků i jejich vedoucího. A co výkony našich chlapců? Ty mluví za všechno. Jejich kondice, která nás opět zařadila hned za naše lyžařské učitele ze severu, mluví o tom jasnými slovy. Je to výsledkem důkladné a houževnaté přípravy a bezvadné režie pobytu v Ga-Pa.

Nebýti Vás, našich příznivců a dárečů, nebylo by se nám nikdy podařilo připravit závodníkům československé prostředí uprostřed přílivu národů z celého světa. Prostředí takové, že se *cítili* jako u maminky, kterou jim nahradila kuchařská ruka pana *Vosaly*. Děkujeme Vám za to. Děkujeme prostě, ale upřímně.

Seznam firem, jimž bylo poděkováno z Garmische za dary pro kuchyň:

J. Jína, Lomnice nad Popelkou, Měšťanský pivovar v Plzni, Sehnöblingova lékárna v Praze I., Ing. Ladislav Machoň, arch. Praha II., Ředitelství automatu Koruna Praha II., bratří Zátkové, České Budějovice, Jindřicha Francka synové, Pardubice, Klepseh a syn, Ústí n. Labem, Josef Sochor, Dvůr Králové nad Labem, Roman Lang, Plzeň, pí Hana Černá, maj. parfumerie Opera Praha II., Josef Dolanský, velko-uzenářství Praha II., Dr. A. Wander, a. s. Praha VIII., Odol, Praha II. Havlíčkovo nám., Kolínská to-

Na zuby

Praktické pouzdro na cesty

Lehounké pouzdro
Kč 3-50

ORIGINÁLNÍ SOU-
PRAVA THYMOLIN
s pěkným kartáčkem
amerického tvaru a zub-
ní pastou . . . Kč 12-80

pro kartáček a zubní pastu!

Na skladě mají sportovní závody: SPORT-SVOBODA, Praha II., Václavské náměstí — SKAUTING, Praha II.,
Vodičkova — PRŮCHA A., Praha I., Národní tř.

várna na káv. náhražky Praha II., Česká společnost pro průmysl cukerní Praha II., Wittmann a synové, Zvolen, Farářova hořčice, Uhřetínoves u Prahy, Maceška, Praha XII., Josef Satrapa, Studená na Mor., Jindra Kosina, Praha III., Ústřední spolek čsl. průmyslu cukrovarnického Praha II., Prodejna spojených papíren Praha II., SANA, Praha II., ALO, tov. požívatin Praha XVI., Akciová společnost pro průmysl mléčný, Radlická mlékárna Smíchov, Josef Pilnáček, Hradec Králové, Erich Kafka, Praha VII., Gustav Seidler, Praha X., KOSMOS, E. Pick, Čáslav, František Otta, Rakovník, Brasila, Praha II., GRAF,

Praha II., Velkonákup. družstvo dovozců vajec Praha II., Jindřich Mattoni, akc. spol. Praha I., Ředitelství žřidel v Bílině, Ing. Vít. Holan, Praha III., MARGA, Střekov, LADA, Vokovice, Trojská rolnická mlékárna Praha VII., Dr. Zátka, Č. Budějovice, Josef Šereda, Praha XII., Egon Rotter, Vrchlabí, Karel Kulík, Praha VIII., Pick, Teplice Šanov, Kostelec. tov. na uzen. zboží Kostelec u Jihlavy, Josef Novák, Praha VII., Zemka, a. s. Praha XI., Ant. Vosátka, Praha II. Vodičkova ul., Mnichovohradištská lučební továrna J. Poláček, Praha VIII., Bauše a Maloch, Praha I., Salcher, Bílovec.

REDAKCE

ČÍSLO 9. vychází 28. března 1936 s obálkou podle fotografie J. Řihánka. — Příští POSLEDNÍ ČÍSLO 10. vyjde 18. dubna 1936 (týden po Velikonocích). Redakční závěrka 3. dubna 1936.

VZHLEDEM K TOMU VŠAK, ŽE O VELIKONOCÍCH se koná ještě řada lyžařských podniků, počkáme na referáty. Prosíme však, aby nám byly zaslány obratem.

ZA MALÉ ZPOZDĚNÍ dnešního čísla proti proponovanému datu se omlouváme; čekali jsme na Hančův Memorál, aby referát o letošním mistrovství byl úplný.

Referát o VELKÉ CENĚ ČESKOSLOVENSKA přinese příště. Také článek o naší VOJENSKÉ HLÍDCE a její činnosti za hranicemi (Jugoslavie, Olymp. hry, Francie) nám pro příští číslo přislíbil (s výhradou schválení MNO) štkpt. B. Novák.

TROCHU REDAKČNÍ KORESPONDENCE. Pan K. P., Ski klub Plzeň. — Děkuji za dopis, který mne opravdu potěšil. Děláme co můžeme. Ale letos jsme měli při výrobě našeho listu trochu štěstí. Tak to bude. —

Pan S. P. L., K. — Velmi se mýlíte, připisujete-li individualitě vedení hlavní význam, zejména ve smyslu iniciativním. Ne, tisíckrát ne. Za daných poměrů v naší lyžařině

s Vámi sebeiniciativnější redaktor nic nesvede. Naopak, podlehne. Jeho individualita se může projevit jen v odolnosti: jak dlouho to vydrží, aby to při tom dělal aspoň jakž takž přijatelně. —

Pan E. F., P. — Děkuji. Je naivnost očekávat, že by se naši lyžaři dali zorganizovat k nějaké soustavné spolupráci se Z. S. Na to jsem nikdy nemyslel. Redaktor, který by si založil na tom svoji práci, vydal by jedno, či dvě bídná čísla do roka. Jen ne žádný idealismus, ale dívat se na to, jaké to opravdu je. A hlavně umět si pomoci bez spoléhání na pomoc druhých. —

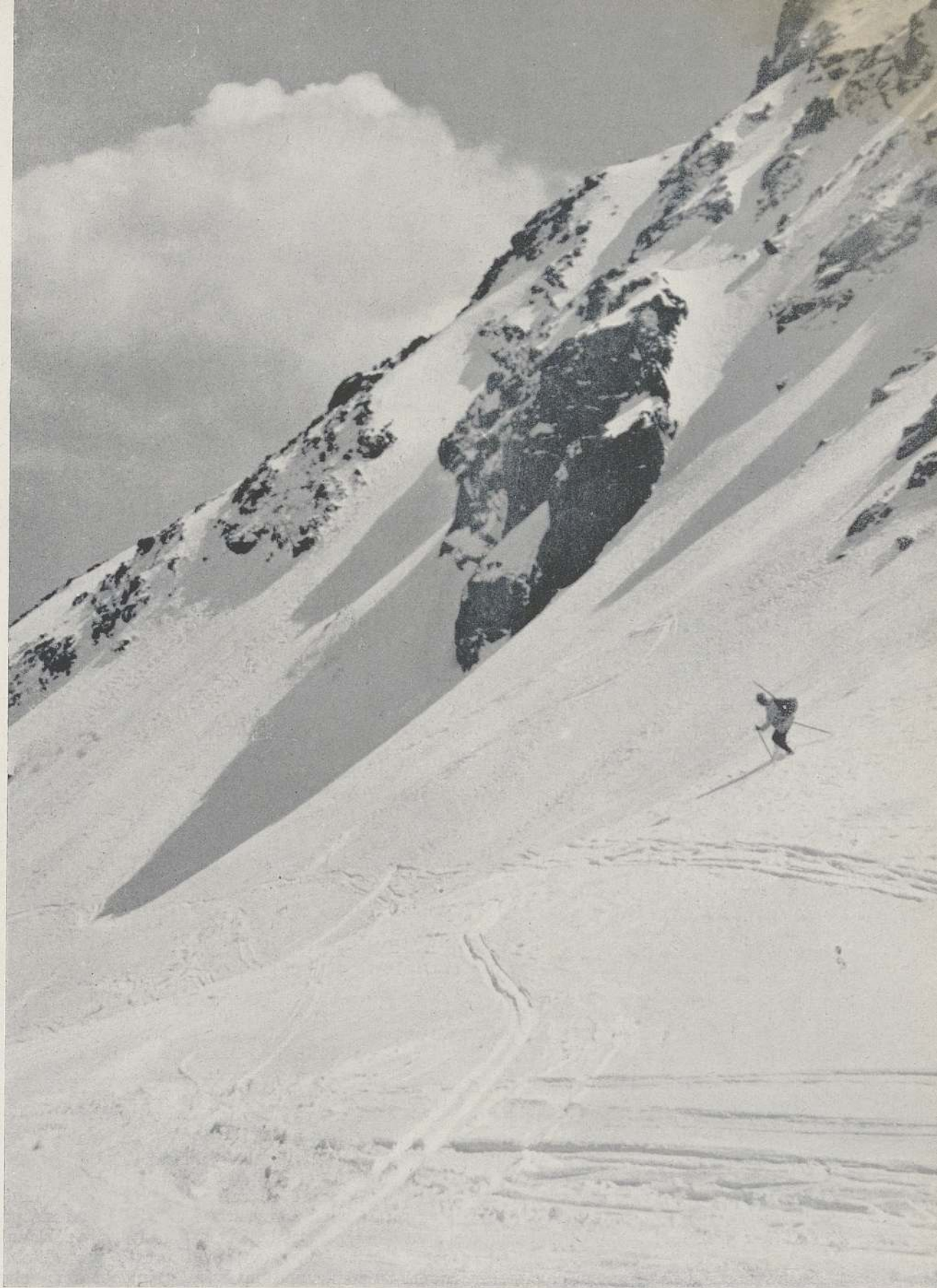
Pan F. K., P. — Myslíte-li, že máme široký kruh abonentů, jste na omylu; myslíte-li, že máme široký kruh spolupracovníků — sníte. — Jsme malým listem, s malým kruhem abonentů a spolupracovníky počítáme na prstech. Nevydávali jsme se nikdy za nějakého giganta. Zaujímáme ve sport. tisku místo, které nám patří. Není špatné. — Co dělat proti event. autorskému nezájmu? Dobrý list, zvýšit honoráře, zahazovat do koše břidilské výlevy, neoddávat se ilusím, umět česky a dovést říci to pravé pravým způsobem. Ale to hlavní je jinde, to není bolest listu, to jsou bolesti celé naší lyžařiny, v jistém směru celého našeho sportu. Tam to má kořeny.

ZAPLATILI JSTE JIŽ PŘEDPLATNÉ?

PROSÍME NEODKLÁDEJTE ZAPLACENÍ JIŽ ANI O DEN!

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘIHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPORITELNÝ 34 474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL Kč 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.—, MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

L. Štor, Sjezd s Jahňačoho štítu

OPRAVDU SPRÁVNÁ METODIKA? KDO MÁ PRAVDU?

Vracím se k metodice proto, že několik článků v letošním ročníku Z. S. jednajících o lyžařském výcviku, psáno bylo s hledisek tak odlišných, že mnohý dobrý cvičitel, jsa osvětlován s tolika stran, ani nevidí, kde má svůj vlastní stín. Bohužel, už je to tak daleko, aby byla výkonná a živá, musí mít mnoho diametrálně se různících názorů. Ale systém, zejména cvičební, měl by mít jen jediné vůdčí hledisko. Nechei polemizovati. Nechei také kritisovati neb dokonce potírat ani kolegu prof. Koudelku, (jsme přece přátelé), ani pana Kuhna nebo pana Podlahu. Ale lepší než slovní debata u zeleného stolu by byla praktická debata na sněhu!! Zásadně nevnučuji nikomu své názory, tím bych je nedokazoval; dávám je pouze k uvážení, ale ani nikdo jiný nemá práva své osobní názory jiným vnucovati.

V minulém čísle Z. S. prof. Koudelka z Banské Bystrice částečně „opravuje“ můj článek a hned v úvodu se mi omlouvá. Ne, nemějte obav pane kolego Koudelko, že bych snad Vaší námitkou mohl ztratit chuť k další práci, tak významná Vaše námitka přece zdaleka není. Nemusím dokonce ani svá tvrzení obhajovati, protože je sám svými výroky potvrzujete; připadá mně jen, že jste si to asi neuvědomil. Od vás, jako profesora, jsem nečekal takové nesrovnalosti logické. Na př. máte obavu, abych nevnašel do metodického postupu anarchii, ale, že vypočítávám zákony, jimiž se musí metodika řídit, to jste neuvedl, — zde jste nehorázně přestřelil. Dále říkáte: „Není sice nutno pořadí cviků v každém případě diktovat . . .“ a nebo „Ovšem i ten nejlepší postup nebudeme moci vždy dodržet, dosti často nám bude diktován jiný postup stavem sněhu neb terénu . . .“ vždyť tím úplně potvrzujete můj názor, že nesmíme předepsat jediný určitý postup a ten chtít vždy, za každého sněhu, s každým žákem a v každém terénu dodržeti; to by bylo *vic než nerozumné*. Kdo je tedy na omylu pane kolego, Vy nebo já? Vždyť hlavně v tomto jste chtěl opravovat můj článek. Kdybyste dal „zlatý“ metodický postup nešikovnému cvičiteli, jistě jej pokazí. Tedy *vše záleží* na cvičiteli a jeho schopnosti, zda doveďe za daných okolností zvoliti nejlepší postup. K tomu jsou cvičitelé před zkouškou vzdělávání a dnešní noví cvičitelé nejsou jenom „jezdíči“, ale lidé schopní *vychovávat* lyžaře; dnešní velmi zpřísněnou klasifikací nemůže projíti cvičitel, který by neznal všechny zákony správného postupu. Vypočítávat všechny obměny postupu za všech možných okolností není prostě možné a nebylo by to ani rozumné, protože o tom musí rozhodovat cvičitel až na sněhu. Než to tedy pohodlnost; řekl bych, že pohodlnost by byla jednou nadiktovati určitý postup (bez důkazu jeho správnosti) a pak na něm do smrti ustrnouti a nenamáhati se přihlížením k individualitě žáka, ke sněhu, terénu, času atd. Nelíbilo se Vám snad,

že v mém článku nebyla pravidla metodiky očíslována a seškatulkována? Ale tím by se věc neudělala záživnější a nevzbudila by více zájmu.

Vy, pane kolego Koudelko, máte jistě pěkné úspěchy cvičitelské, i pp. Kuhn, Podlaha, Benda a prof. Karlíček a přece si navzájem odporujete. Nemáte svatou pravdu nikdo. Nechei ovšem říci, že ji mám já sám; každý jí máme trochu; a teprve kdybychom se sešli a o tom se rozpovídali, poznali bychom, že chceme všichni totéž: pro každého lyžaře nováčka i pokročilého najíti vždy nejlepší cestu, na níž bychom z něho udělali dokonalého lyžaře.

Musím předeslati, že nejsem ani obráncem přívratu, ani t. zv. alpské školy; aby nebylo omylů, znovu opakuji, že každý cvik za okolností pro něj nejpříhodnějších má stejnou cenu. Náš cíl není naučení přívratového oblouku neb kristianie, to by bylo málo, chceme naučiti dokonale ovládati lyže v každém sněhu a terénu, oba jmenované cviky jsou nám jen pomůckou.

Nikdo nemůže tvrdit, že je snadnější nácvik kristianie než přívratného oblouku, aniž by o tom podal věcný důkaz, stejně jako bez důkazu nelze tvrditi, že po přívratném oblouku se hůře nacvičuje kristianie. Chce z Vás někdo přezírat obavu nováčka ze smyku stranou, protože Vám se zdá, že postupujete účelněji? Tím si sami stavíte v cestu překážky, protože odvaze se nepomůže donucením, ale zvýšením sebedůvěry a pocitu bezpečnosti. A co budete dělat s tou kristianii, až se jí nováček naučí? Bude jí používat při jízdě v terénu? Ano, ale nejdříve tak za rok. A jak to, že ten zavrhaný přívrat honem přidáváte ke konci kratšího kursu, abyste svěřené lyžaře dostali k nádraží i když radíte na „špatných ledových cestách“, kterých u nás prý není tolik, jak se říká, aby šli bez lyží?

Stále se díváte na výcvik *se svého* hlediska: co byste *chtěli* dělati se žákem, ale nehledáte vždy co ten žák potřebuje a tím nedodržíte první pravidlo, které jste uznali: že se musí vycházeti od žáka a jíti cestou pro něj nejsnadnější. To je chyba velmi častá; pozoroval jsem to po několik let jak na cvičitelích, kteří skládali zkoušky, tak na cvičitelích v praxi. Pane kol. Koudelko, chcete začínat tím cvikem, při němž jsou lyže v základní poloze, t. j. rovnoběžné a dáváte na první místo (před kristianii a přívratný oblouk) telemark. Proč ne? je-li sníh takový, že v něm je ze všech cviků nejsnadnější telemark, pak ano. Ale vy říkáte proto, že jsou při něm lyže v základní poloze. To snad nemyslíte vážně, telemark má přece své charakteristické postavení lyží a v základní poloze (viz názvosloví) není prostě proveditelný. Pan Kuhn, snad mylným pojmenováním, chce učiti začátečníka po přímém sjezdu plynulou kristianii. To by byla hrůza, končící nejspíše v nemocnici.

J. Maloch, Kristiánka skoro s vertikály

Plynulou kristianii umí malé procento lyžařů, protože její kardinální podmínka je velikánská rychlost. Ne každá kristiánka, měkce a plynule provedená, je onou, jež je v našem názvosloví pojmenována „plynulou kristianii.“

Pan Kuhn chce tedy napřed učit kristianii a nakonec skromně dodává, že připouští, že u každého to nepůjde. Názory a tvrzení pana Podlahy nejsou jeho vlastní, to musí poznat na první pohled každý, kdo zná Horčičkovu knihu, však p. Podlaha to sám uvádí.

Takovéto uvedené metodické postupy jsou tedy kompromisní, (ba řekl bych samy k sobě nepoctivé) odvislé od časového názoru, ale nejsou zásadní, stále platné a to jejich obháječi nerozlišují. Nechci být prorokem, ale vidím, že dříve se vše sjíždělo přívratnou technikou, teď se zas vše sjíždí vlnovkou kristiánek. I dobří lyžaři se opět vracejí na „louku“, t. j. na takový svah, kde mají dost místa a vhodný sníh na „plynulé vlnovky“. Ale i z toho se vystřízliví a opět asi nabude vřehu volná, nespoutaná jízda v terénu, na všech různých svazích a pak v hlubokém sněhu, mezi stromy neb skalami a na srázu opět ožijí všechny přechodně opomíjené cviky a lyžařův program nebude tak okleštěný, jak se nyní mnozí o to snaží.

Pan Kuhn se odvolává na eleganci, na estetičnost. Toto mi už leží dlouho na srdci a jsem rád, že se zde o tom mohu dnes zmíniti. Dnes chce kde kdo jezdit krásně, plynule, podle „sjezdářské módy“ a podívejte se na ně, když jedou, jak mají „esteticky“ vystrčené zadky a *ztrnulé, nepevné a nejisté*, nepřírozené postavení. Účelnost a přirozenost je krása v pohybu. Viděli jste jistě někdy rekordní skok lehkého atleta do výše ve filmu, neb dokonce ve zpomaleném filmu. Srovnajte tento neúčelnější pohyb, překypující lehkostí, přirozeností a krásou se skokem, jemuž se dříve v tělocvičně chtělo dodati krásy přímým držením těla, doskokem do dřepu s předpažením či ještě „libivějším“ upažením. Viděli jste snad sjíždět mistra, vítěze slalomu, viděli jste momentní fotografie neb zpomalený film jeho pohybů v brance. Každý pohyb naprosto přesně vyměřený, účelný (každý neúčelný pohyb je ihned patrný tím, že ubírá rychlosti nebo jistoty, ruší spojitost), výsledkem přesných pohybů je *měkčnost, pružnost, rychlost, přirozenost — krása!* Vy páni „krasojezdci“, kteří žádáte jezdit krásně pro krásu, Vy jí nikdy nedocílíte! *Lyžařský pohyb není krásný, není-li účelný.* A každý účelný, přirozený pohyb lyžaře je krásný, velmi krásný.

PROSÍME O VČASNÉ ZAPLACENÍ PŘEDPLATNÉHO

Sojusfoto, Ruská horolezecká škola na Kavkaze (Cajský ledovec, Osetínská vojenská cesta)

CYRIL MUSIL

FINOVÉ A MY POD BAREVNÝMI KRUHY

Měli jsme letos dobré úspěchy na Zimních olympijských hrách, snad lepší, než jsme sami po loňských závodech FIS čekali, ale to jistě neznamená ještě, že umíme dost, že by se naše práce měla zastavit. Naučili jsme se už mnohému od Severanů a ještě toho zbývá hodně, čemu nás mohou přiučit, zůstáváme stále jenom jejich žáky. Oni nám zůstávají zatím nedostižným vzorem techniky, trainingu, mazání, životosprávy i kázně, ve všem tom, jak lze nejlépe a nejúčelněji využít sněhu i všech poznatků praktických a vědeckých. I nejlepší závodník má velkou touhu jet ve stopě za Severanem, třeba jen malý kousek.

Poznávali jsme při trainingu na trati Severany již zdaleka podle jejich dresu: Švédové bílí v dlouhých kalhotách, Finové v modrém, Norové v šedém a v pumpkách. A všichni mají společnou vlastnost, že je skoro vůbec není nikde vidět. Neradi se ukazují veřejnosti a stejně neradi prozrazují v trainingu, co umějí. Nejspíše je lze najít někde v lese v tajné stopě. Stalo se nám několikrát, že jsme se setkali se Severany dosti daleko od Garmisch-Partenkirchen asi se stejným úmyslem najít stopu, kudy povede závodní dráha. Pozdravili jsme se po kamarádsku, kousek cesty jsme

jeli pohromadě, ale brzo se z toho rozpoutal sportovní boj, ve kterém přirozeně silnější vítězil. Nebyli jsme to my, kteří vítězili, třebaže jsme prohrávali někdy jen o pár metrů. A při tom jsme měli příležitost pozorovat, jak krásně se Severanům stoupalo a sjíždělo, jak měli dobře namazáno. Bylo mým přáním vidět skluznice lyží severských závodníků; a podařilo se mně opravdu kápnout na finské lyže právě při závodě štafet, kdy jsme neměli správně namazáno. A finský výrobce vosků, který finským závodníkům sám mazal, nám nejen ochotně vosky půjčil, ale dokonce nám pomohl po finském způsobu lyže namazat! Výsledky se pak ukázaly na čase Mihalákové a Šimůnkové. A to byly počátky našich přátelských styků s Finy, kteří nám dali mnoho cenných rad, jak bychom nejlépe prováděli training i v době letní. Informovali nás o způsobu života a zaměstnání svých závodníků (Nurmela je na př. rolník, stejně jako já) a zvali mě velmi srdečně k nim do Finska, kde bych byl jejich hostem i na jejich závodech a kde bych se mohl mnohému z lyžařského umění ještě přiučit. A vedoucí jejich výpravy mě dokonce sám „dekoroval“ jejich olympijským odznakem (finská vlajka a pět olympijských kruhů).

Karel Beinhauer, Z našeho sjezdařského treningu, Ráno proti alpskému slunci (Čtvrtečka, Zingerl, Beinhauerová, Hromádka)

Mám nejkrásnější vzpomínky na severské závodníky: praví sportovci, kamarádi, kteří něco doveďou, dokonalí a vzorní v každém ohledu, žádné primadony — ve všem se můžeme od nich mnohému naučit. Když jsme už odjížděli domů, žádal jsem je, aby mně prodali jedny své lyže, třeba ojeté. Ochotně tak učinil jejich závodník Jalkanen a jejich výrobce vosků Esa Rosi mně prodal pro naše závodníky ochotně své dokonalé vosky, které jim zbyly a zasvětil mě do všech tajů a podrobností, jak s nimi zacházet. Využijeme toho na našich příštích závodech, zejména pro příští sezonu. Již loni se mně podařilo získat závodní lepené lyže od Norů, které naši novoměstští výrobci lyží ještě upravili pro naši potřebu a po zkušenos-

tech novoměstských závodníků a na kterých jsme letos s pěkným výsledkem závodili. Nově získané lyže budou moci naši výrobci napodobit, bohužel vosky naší výroby zdaleka nedostihují jakosti severské a zejména finské. V tom máme ještě mnoho dohánět.

A nakonec: Jak jsem se dorozumíval s Finy? Jejich znalosti němčiny jsou ještě o hodně menší než moje a tak zbývala mezinárodní řeč posunky a ukazováním, která načisto postačila. A potom: milý a ochotný pan Klempa z Brna, který byl několik měsíců ve Finsku, zná dosti jejich řeč. Pomáhal mně v dobrém díle navázat užitečné styky s našimi mistry a sportovními kamarády.

JIŘÍ KRAUS, RUDOLF KRŇOUL A JAN ŘÍHÁNEK

LYŽAŘSKÁ MISTROVSTVÍ ČESKOSLOVENSKA

Již po jednačtyřicáté vypisoval letos Svaz lyžařů lyžařská mistrovství Československa. Obdobně jako roku loňského rozdělena byla na dvě samostatné části: na závod vytrvalostní (50 km) a skupinu závodů, prosté osmnáctikilometrovky, závodu sruženého a skoku prostého, k nimž připojeny byly 2 závody veřejné: běh na 8 km pro III. třídu

a pro ženy. Závod vytrvalostní měl být proveden 26. ledna 1936 v oblasti Čerchova, na České Kubici a hlavním důvodem pro tento samostatný termín byla snaha dáti jednak našim olympijským borcům ještě před Zimními olympijskými hrami možnost absolvovat alespoň jeden těžký vytrvalostní závod, jednak nutnost zjistiti kondici a pořadí na-

Jan Kysela, Krkonoše, svahy Krakonoše, Kotel

ších vytrvalců. Bohužel, již vžitá nepřízeň počasí, která způsobila chaos v termínové listině Svazu lyžařů, znemožnila provedení běhu na 50 km ve stanoveném termínu a po dvojím jeho přeložení byl na konec závod vytrvalostní přeložen do Krkonoš a proveden 22. března 1936. Datum 22. března nám připomnělo shodné datum 24. III. 1913, kdy v témže terénu, kam jsme letos položili trať vytrvalostního závodu — v prostoru Vosecké boudy, Zlatého návrší a Labské boudy, konal se tragický závod vytrvalostní, který přinesl smrt slavného českého lyžaře-závodníka let předválečných, mistra Bohumila Hanče, jehož jméno na věčné časy mistrovský vytrvalostní závod Československa nese a smrt jeho druha Vrбаты.

Mistrovský závod na 50 km — Hančův memorial

Připravovali závod na 50 km, hlavně připravovali trať tohoto závodu na jaře, kdy dostatek sněhu je pouze ve vyšších místech, je jistě značně obtížné, neboť žádná trať nevyžaduje takové péče a takového promyšlení jako trať závodu vytrvalostního. Po této stránce trať letošní splnila všechny předpoklady, neboť výškové rozdíly byly poměrně malé, bylo dostatek sjezdů i rovinek, a výstupy nebyly zvláště obtížné.

Start i cíl byl u Vosecké boudy ve výši 1245 m. Odtud trať vybíhala nejprve rovinou a mírným sjezdem na Hraniční louku na kotu 1229. Zde zatáčela obloukem doleva a dlouhým sjezdem vedla

až do výše 1141 m. Střídavým stoupáním a rovinami vyvedena byla k pramenům Lubošského potoka a dále pod vrcholek Jakšína. Zde sjezd zprvu hustým lesem, později řídkým, vysokým lesem až do sedla u Kamenice, stoupání na paseku v Kyšlém koutě; dále známými průseky dlouhým sjezdem k Alfrédově boudě, kde byla první občerstvovací stanice na 9 km. Za Alfrédovou boudou krátký obtížný výstup v hustém, mladém lese, na hranici mezi Jakobstalem a Jinínošem. Po hranicích vedla cesta pouze asi 300 m, odbočila vpravo a stoupala na Mumlavský Vrch (1219). Vlnitá náhorní planinka mezi Mumlavským Vrchem, Jakšínem a Lubochem ve výškách 1150 až 1290 m, dala možnost vésti přímo ideálně trať v četných zatáčkách, střídavých sjezdech a výstupech až na Hraniční louku a k průjezdu u Vosecké boudy. Celé toto první kolo měřilo 18 km. Druhé kolo vedlo od Vosecké boudy do žlabu Hraničního potoka, z něhož po 500 m odbočila trať doleva střídavě řídkým lesním terénem k pramenům Mumlavice, na hřebínek mezi Mumlavicí a Mumlavou, dále křížovala spodní cestu na Labskou boudu a klesla do žlabu pramene Mumlavy. Severním bokem Lysé hory vystoupila nad Zadní Plech do výše 1280 m. Dále přes vrchol Lysé hory (1343 m), do sedla pod Lysou horou, na Kotel (1434 m), dlouhým prudkým sjezdem nad Kotelné jámy a mírným dlouhým výstupem na Harrachovy kameny a k mohyle Hanče a Vrбаты. Odtud podél lyžařského značení na Labskou boudu, kde je další občerstvovací stanice.

M. Hartmanová, Krkonošský motiv

Z Labské boudy stoupá trať kolem pramene Labe na Sokolník a sjíždí k Vosecké boudě. Druhé kolo měřilo 16 km a jeto bylo dvakrát. Celkem opravdu poctivých 50 km. Její nejnižší bod byl na Alfrédce ve výši 1100 m, nejvyšší pak pod vrcholem Kotle ve výši 1420 m, takže výškový rozdíl činil 320 m. Nejobtížnějším úsekem závodní tratě byl výstup od Alfrédky na Hraniční cestu a pak výstup od pramenů Mumlavy na Lysou horu. Trať rozdělena byla na čtyři úseky. Prvý úsek z Vosecké na Alfrédku měl na starosti vedoucí *Zemánek* z Bucharova lyžařského klubu, druhý úsek z Alfrédky na Voseckou cvičitel *Josef Misar*, třetí úsek z Vosecké na Zlaté návrší mistr *Cína-Jelínek* se svým pomocníkem *Šourkem*, čtvrtý úsek ze Zlatého návrší na Voseckou *V. Macháček* s pomocníkem *Hendrichem*. Kontroly v prvním kole obstaraly členové *Bucharova lyžařského klubu v Novém Světě-Harrachově*, kontroly na druhém kole pak členové *Českého Krkonošského spolku SKI v Jilemnici* v čele se svým náčelníkem *Václavem Mečirem*. Každý kilometr byl označen tabulí s číslem, udávajícím, kolik kilometrů má závodník ještě jeti. Hlavní občerstvující stanice byla na průjezdu na Vosecké boudě, kde starali se o závodníky pí *Meclová*, pí *Řihánková*, *Dr. Mecl* a *Dr. Bureš*.

Za překrásného slunného jitra vztyčena byla na velkém stožáru u Vosecké boudy státní vlajka, u níž byl start i cíl závodu. V místnostech Vosecké boudy dáno bylo závodníkům vysvětlení závodní tratě. Přesně v určenou hodinu, v 9,30 hodin od-

startován byl první závodník, *Bohumil Kovář* z Lyžařského klubu *Brouk a Babka Praha* a za ním v minutových intervalech, vydávali se na dlouhou trať další. Celkem odstartováno bylo 41 závodníků ze 48 přihlášených. Při startu po silném nočním mrazíku byl již teploměr ve stínu na 0, přesto však velká část prvního kola jeta byla na tvrdém solnatém jarním sněhu. Pouze místa, obrácená k jihovýchodu, měla již firn. Již v prvním kole vypracovali se v čelo závodu favoriti. Hlavní kontrolou na Vosecké boudě v 18. kilometru jako první projel *Dolenský č. 2.* v čase 1.29.26 hod., sledován *Kovářem č.12.* v čase 1.20.29 hod. Za nimi přijíždí číslo 17, *Mihalák*, 1.18.35, *Ing. Novák*, s číslem 25, v čase 1.19.42 hod., *Hylčér*, č. 28, 1.22.03, *Musil*, č. 38, v nejlepším čase kola 1.16.50 hod.

V I. kole na 18. km bylo pořadí závodníků:

1. *Musil* 1.16.50; 2. *Mihalák* 1.18.35; 3. *Novák* 1.19.42; 4. *Kovář* 1.20.29; 5. *Hylčér* 1.22.03; 6. *Hoffmann* 1.24.54; 7. *Novotný* 1.25.33; 8. *Hanuš* 1.25.43; 9. *Kučera* 1.26.08; 10. *Dyntr* 1.27.01; 11. *Příkryl* 1.27.32; 12. *Vyležík* 1.28.04; 13. *Cimmermann* 1.28.28; 14. *Dolenský* 1.29.26; 15. *Štochl* 1.29.30.

Druhé kolo kladlo mnohem značnější požadavky, neboť sníh značně změkkl; proto časy tohoto kola, ačkoli bylo kratší, byly značně delší. V prvních 4 km ujal se vedení na trati *Kovář*, sledován *Mihalákem*, *Novákem*, *Dolenským*, *Řehořem* a *Hylčérem*. Hlavní kontrolou na Vosecké boudě projel *Ko-*

Jan Kuhn, Nízké Taury, Drangenstein

vář jako první. V druhém kole bylo pořadí závodníků: (celkový čas, čas druhého kola a pořadí v kole):

1. Musil, 2.45.11, 1.28.21, III.; 2. Hylčer, 2.45.35, 1.23.32, I.; 3. Kovář, 2.46.43, 1.26.13, II.; 4. Mihalák, 2.48.10, 1.29.35, V.; 5. Novák, 2.48.20, 1.28.38, IV.; 6. Hanuš, 2.56.32, 1.30.40, VI.; 7. Kučera, 2.59.25, 1.33.17, VIII.; 8. Dyntr, 3.00.14, 1.33.09, VII.; 9. Novotný, 3.01.26, 1.35.43, IX.; 10. Příkryl, 3.06.00, 1.38.28, XII.; 11/12. Řehoř, 3.06.25, 1.36.14, X.; 11/12. Hoffmann, 3.06.25, 1.41.31, XV.; 13. Vyležík, 3.08.27, 1.40.23, XIII.; 14. Dolenský, 3.09.08, 1.40.42, XIV.; 15. Putterlík, 3.10.12, 1.37.54, XI.

Po druhém kole stěžovalo si mnoho závodníků na přílišný svit sluneční a na křeče v nohách, což lze snadno vysvětlit letošními nepříznivými sněhovými poměry, kdy závodníci neměli takovou možnost tréninku. I mazání mělo velký vliv na umístění. V prvním kole vzdal závod Šimůnek, v druhém kole Vrána pro žaludeční obtíže, Kobera a také Rath, který v druhém kole projel až k místům, kde před 23 léty našel umírajícího Hanče. Již v druhém kole bylo vidět imponující jednodolitost týmu Lyžařského závodního klubu, který měl znamenitou přípravu a hlavně skvěle namazáno.

V druhém kole při průjezdu mimo mohyly Hanče a Vrbaty na Zlatém návrší, uctili závodníci památku zahynulých v r. 1913 originálním způsobem: Každý závodník obdržel snítku kleče, ovázanou trikolorou, kterou položil před pomník.

V třetím kole stával se závod vlivem stoupajícího slunečního žáru stále obtížnějším a závodníci těžce bojovali o každý metr. Dva kilometry za posledním průjezdem Voseckou boudou vzdává se Mihalák. O něco později v 36 km postižen je Musil žaludeční křečí a rovněž závod vzdává. V tomto kole vzdávají se ještě Maršálek, Šrámek a Hanč. U cíle na Vosecké boudě očekáván je s napětím příjezd prvního závodníka. Ve 2. hod. odpoledne objevuje se na svahu Sokolníka a za krátko vjíždí do cíle pěkným stylem a v plném tempu poměrně velmi svěží Kovář, který docíluje nejlepšího času ve třetím kole. 12 minut později objevuje se Hylčer, jedoucí jistě svůj nejkrásnější závod, který přinesl mu první mistrovský titul. Za nimi pak Ing. Novák, Řehoř, Putterlík, Dolenský atd.

Výsledky 3. kola jsou:

1. Kovář 1.32.18; 2. Hylčer 1.33.11; 3. Hanuš 1.34.18; 4. Kučera 1.35.33; 5. Dyntr 1.36.34; 6. Řehoř 1.39.20; 7. Novák 1.40.20; 8. Putterlík 1.41.46; 9. Weisheutel 1.46.14; 10. Novotný 1.47.15; 11. Kovalčík 1.47.23; 12. Hoffmann 1.47.25; 13. Příkryl 1.47.38; 14. Dolenský 1.50.48.5; 15. Vyležík 1.52.48.

Celkový výsledek závodu na 50 km:

Titul: „MISTR RČS. V ZÁVODĚ NA VYTRVALOST PRO ROK 1936“ získává František HYLČER, Lyžařský závodní klub, Praha.

Karel Beinhauer, Arlberg, St. Christoph

(Číslo první značí umístění ve třídě, druhé umístění celkové.)

I. třída: 1/1. Hylčer František, LZK. Praha, 4.15.31; 2/3. Novák Vladimír Ing., LZK. Praha, 4.28.40; 3/4. Hanuš Kamil, LZK. Praha, 4.30.50; 4/6. Dyntr Jaroslav, SK. Slavia, Praha, 4.36.48; 5/11. Hofmann Ladislav, LZK. Praha, 4.53.50.

II. třída: 1/2. Kovář Jan, LZK. Praha, 4.19.00; 2/5. Kučera Jan, LZK. Praha, 4.35.08; 3/7. Řehoř Josef, LK. Brouk a Babka Praha, 4.45.45; 4/8. Novotný František, ČKS. SKI Jilemnice, 4.48.41; 5/9. Putterlík Karel, LKVS. Praha, 4.51.58.5; 6/10. Příkryl Rudolf, SK. Slavia Praha, 4.53.38.5; 7/12. Kovalčík Tomáš, ŠKVT. St. Smokovec, 4.58.07; 8/13. Dolenský Josef, SK. Slavia Praha, 4.59.56.5; 9/14. Vyležík Leopold, ŠKVT. St. Smokovec, 5.01.15; 10/15. Weisheutl Václav, LK. Liberec, 5.03.23; 11/16. Štochl Miroslav, KČST. odbor Praha, 5.06.48; 12/17. Cimmermann Matěj, KČST. odbor Ban. Bystrica, 5.06.53; 13/18. Pařík Arno, KLV. Praha, 5.08.44; 14/19. Hauner Edgar Dr., LZK. Praha, 5.13.41; 15/20. Tauchmann Oldřich, SK. Slavia Praha, 5.18.15; 16/21. Doleček Rudolf, KČST. odbor Rachov, 5.20.34; 17/22. Husák Antonín, SK. Slavia Praha, 5.20.51; 18/23. Balvín František, ČSK. Praha, 5.21.03; 19/24. Vogl Karel, VOČKO LK. Praha, 5.31.42; 20/25. Jakovenko Jiří, VOČKO LK. Praha, 5.37.34; 21/26. Doleček František, SK. Náchod, 5.44.54; 22/27. Bloman Karel, KLV. Praha, 5.45.09; 23/29. Hesoun Bořivoj, VOČKO LK. Praha, 5.53.25; 24/32.

Houška Jaroslav, LK. Brouk a Babka Praha, 6.29.00.

Třída starších: 1/28. Kovář Bohumil, LK. Brouk a Babka Praha, 5.50.49; 2/30. Brejla Ladislav Dr., SK. Slavia Praha, 5.59.08; 3/31. Zub Jindra, SK. Slavia Praha, 6.07.00.

Přihlášeno 48 závodníků, startovalo 41 závodníků, dojelo 32 závodníků.

Mistrovský titul je jistě v dobrých rukou. Hylčer, jehož jen úraz v tréninku vyřadil z účasti na Olympijských hrách, trénoval na padesátku poctivě a nastoupil k závodům připraven tak, jak závodník má být. Spojil svoji vytrvalost a technické umění s velkou vůlí a dobrý výsledek se dostavil. Totéž co o Hylčerovi je nutno říci i o Novákovi, Kovářovi a Kučerovi. Krásný výkon podali beze sporu i všichni ostatní závodníci, kteří závod dokončili, nanejvýš pak Dyntr, Řehoř, Novotný, Putterlík, Příkryl, Slováci Kovalčík, Vyležík, Cimmermann. Jediný zástupce Podkarpatské Rusi, Doleček, dobře obstál v závodě a běžel pěkně zejména v prvních dvou kolech.

Okamžitě po ukončení závodu rozdány byly u startu před Voseckou budoucí místonáčelníkem Svazu Zadákem a jednatelem Ing. Krausem vítězům plakety a čestné ceny. Mistr v běhu na 50 km Hylčer, obdržel krásný pohár, věnovaný První českou vzájemnou pojišťovnou a originální švýcarské hodinky, věnované výrobcem lyžařských vosků Eno, Mnichovohradišťskou lučební továrnou, dále obdržel mistrovský odznak na široké stuze a konečně pla-

E. Gustab, V. Tatry, Ždiarská vidla (2148)

E. Gustab, V. Tatry, Hlúpy (2062 m)

ketu za první místo v I. třídě. První 4 závodníci v I. třídě obdrželi čestné plakety mistrovské, ve II. třídě obdrželo plakety 7 a ve třídě Starších 3 závodníci.

Velmi mile působila na přítomné pozornost Podkarpatské župy Svazu lyžařů, jejíž závodník Doleček položil k Hančově mohyle kytičku horské protěže s adresou tohoto znění: „*Podkarpatská župa Svazu lyžařů RČS. připojuje se k dnešní pietní vzpomínce tragicky zahynulých průkopníků — závodníků Hanče a Vrbaty a prosí, aby současně vzpomenu bylo před rokem za podobných okolností skončivšího našeho člena, cvičitele špkt. Jendy Příkryla — Užhorod, 22./III. 1936.*“

Dlužno také vyzdvihnouti startovní účast Rathovu. Rath, jak známo běžel onen tragický závod r. 1913; tehdy se pro zraněný palec vzdal, ale nelenil vydati se znovu na trať pro ohroženého kamaráda. Ze všech, kteří tehdy hledali Hanče, měl štěstí jen Rath. Nalezl jej a s nasazením posledních sil jej v hlubokém sněhu a proti vichřici přivlekl na zádech pěšky až k Pančavě. Poněvadž viděl, že by takto včas do boudy nedošel, spěchal pak sám pro pomoc. Když vpadl do Labské boudy a oznámil svoji hroznou zprávu omdlel vysílením. Letos — ačkoliv ze soukromých důvodů Rath nestál celou zimu vůbec na lyžích, odhodlal se ve svých 53 letech jeti bez jakéhokoliv trainingu 50 km závod a vydržel plně dvě třetiny!! Čest Vám Rathe! — Letošního závodu účastnila se řada boreů a funkcionářů onoho tragického závodu z r. 1913; namátkou uvádíme: Dra Scheinera, Jarolínka, Feistauera, Jílka, Macháčka, Ratha, Ing. Fischera, Ing. Havelku, Němce Bartela, Vainu; snad jich bylo přítomno i více.

Letošní padesátka byla velmi těžká. Je zajímavé, že právě příliš krásné počasí udělalo ji tak namahavou. Celý průběh závodu byl hladký a organisace vzorná. Vše bylo na svých místech po celou dobu závodu a *po celé trati sledovalo průběh boje nesčetně diváků*. náš dík patří v první řadě správě státních lesů v Harrachově, okresnímu úřadu v Jilemnici a všem, kteří pomohli.

18 km

Pro druhou část mistrovství zvolen byl termín 21. až 23. únor, který byl původně shodný s termínem Slovanských lyžařských přeborů (od 19. do 23./III.), jež však letos nebyly uspořádány. Termín mistrovství — týden po ukončení Zimních olympijských her — zvolen byl proto, aby byl umožněn start zahraničním závodníkům, kteří bez velkých finančních obětí mohli by při návratu z Garmisch-Partenkirchen do svých domovů zúčastniti se lyžařských mistrovství Československa. Jednalo se v první řadě o Japonce, které jsme chtěli pro naše závody získati nejen pro jejich exotičnost, ale hlavně proto, že stali se zejména ve skocích nejvážnějšími konkurenty Skandinávců. Již loňského roku na sebe upozornili a svoji pověst potvrdili nejen na Zimních Olympijských hrách, ale zejména ve Špindlerově Mlýně. — Dokonce ji i překonali.

Pro uspořádání mistrovství ve Špindlerově Mlý-

ně rozhodly v první řadě t. č. poměrně nejlepší sněhové poměry z našich všech hor a nejlepší československý můstek, předloni v Masarykově údolí postavený.

O zahraniční účast Japonců vyjednávali jsme již od léta minulého roku, jakmile bylo potvrzeno, že Japonsko a jeho lyžaři účastní se Zimních olympijských her v Garmisch-Partenkirchen. Požádali jsme o přímluvu naší legaci v Tokiu a současně předali jsme oficiální pozvání japonskému lyžařskému svazu prostřednictvím japonského vyslanectví v Praze, kde v osobě chargé d'affaires, p. Dr. Noboru Ogawy, získali jsme vřelého podporovatele našich snah. Jeho zásluhou v první řadě podařilo se nám získati japonský olympijský lyžařský team pro Špindlerův Mlýn. Po návratu z Garmisch-Partenkirchen dozvěděli jsme se potěšitelnou zprávou, že zájem o naše mistrovství a zejména o Špindlerovský můstek projeví i závodníci norskí a dostali jsme nové hosty v osobách tří nejlepších norských skokanů, druhého olympijského vítěze Reidara Andersena, Kongsgaarda a Gundersena. A do třetice všeho dobrého objevil se na scéně ve Špindlerově Mlýně třetí exotický host, Bodswick člen kanadského lyžařského olympijského teamu.

Vzdor nepřízní počasí i nepřízní doby, bylo letošní lyžařské mistrovství Československa jedním z nejuspěšnějších. Můžeme býti i spokojeni po stránce organisací; bylo by si však třeba přáti většího pochopení místních činitelů. Je bezesporné, že letošní lyžařská mistrovství i po stránce propagační vykonala plně svůj úkol. Seznámili jsme naše zahraniční hosty s naší nejnavštěvovanější lyžařskou oblastí. Prohlédli si podrobně i hlavní město republiky. Seznámili se i všeobecně s naším státem, hlavně Čechami — projížděli je ze Šumavy přes Prahu do Krkonoš a z Krkonoš přes Prahu do Podmokel a na zajímavosti a charakteristiku našich krajů neopomenuli je upozorniti naše kluby, vítavší je v řadě stanic, Domažlicemi počínaje.

Ovšem největší profit z této cizokrajné návštěvy, která nalezla ohlas nejen v našem, ale i zahraničním denním tisku, má pochopitelně Špindlerův Mlýn. Jsme přesvědčeni, že rozhodující činitelé tohoto význačného sportovního střediska v Krkonoších, jsouce si této okolnosti vědomi, věnují i v budoucnosti velkým svazovým podnikům takovou pozornost, jakou si zasluhují. Je toho zapotřebí. Arangement podobného podniku jako je celostátní mistrovství, vyžaduje velkou řadu pracovníků jak technických, tak zejména pořadatelských; pochopitelně neúčinněji mohou zasáhnouti lidé, znalí místních poměrů. Je nezbytné, aby místa, kde závody jsou pořádány, považovala plynulou a zdárnou organizaci jejich i za záležitost svoji a plně se připrav účastnila. Je také třeba vedle aktivní účasti místních činitelů v přípravách a při provádění, *i výhod materiálních*. Opravňuje k tomu plně dnešní doba a jsou nutny, mají-li mistrovství soustřediti u startu výkvět našeho závodního lyžařství, nebo dokonce účastníky ze zahraničí. Naše sportovní střediska, která přicházejí v úvahu pro konání vreholných lyžařských podniků, jistě si

N. Lang, Šumava, Velký Javor (1439 m)

uvědomují, že organisování těchto velkých závodů znamená velké oběti, které bez jiné podpory sportovní ústředí by nemohla unést, a že je docela spravedливо, vzhledem k efektu propagačnímu a hospodářskému, jaký takovéto závody pro naše sportovní střediska přinášejí, toto finanční zatížení úměrně rozdělit.

Letošní mistrovství, jejichž *protektory byli páni ministři Najman a Machník*, měla slavnostní ráz přítomností pana ministra národní obrany Františka Machníka v posledních dnech závodů a jeho účasti na obou závodech ve skoku, kterým spolu se svojí paní, šéfem presidia MNO p. divisním generálem Vobrátkem a pobočníkem p. špkt. Ortem se zájmem přihlížel. Dalším vzácným hostem našich mistrovství byl šéf zastupitelského úřadu japonského v Praze, pan chargé d'affaires Dr. Noboru Ogawa, spolu s vyššími úředníky japonského vyslanectví. Velmi potěšitelným je zájem o činnost a závodní podniky Svazu lyžařů RČS., projevený ministerstvem obchodu, které vyslalo do Špindlerova Mlýna svého zástupce ředitele Dr. August. Pitlíka. Pan Dr. Pitlík všiml si pečlivě poměrů, za nichž Svaz lyžařů pracuje a jistě se seznámil s potížemi, které československé lyžařství musí překonávat. Naše centrální úřady měly by ve všech případech tímto způsobem postupovat, poněvadž jenom tak je možno mít přehled o pravém stavu věci.

Letošní mistrovství byla dotována pěknými novými plaketami, představujícími nový svazový

odznak, umístěný na bronzové desce a krásnými čestnými cenami pánů ministrů Najmana a Machníka a Životní pojišťovací společnosti Fénix. Čestnou cenu p. ministra Najmana, křišťálový pohár získal vítěz závodu v běhu na 18 km *Gustav Berauer*, stříbrný pohár pana ministra Machníka mistr RČS. v jízdě na lyžích, *Rudolf Vrána* a čestnou cenu pojišťovny Fénix vítěz závodu ve skoku prostém *Reidar Andersen*.

Velký zájem a pochopení projevil okresní úřad ve Vrchlabí v čele s p. vládním radou Dr. Rainou, okresní četnické velitelství ve Vrchlabí v čele s p. npor. čet. Oldřichem Makovičkou, místní četnická stanice s velitelem p. ppor. čet. Bohumilem Švárou a trutnovské četnické velitelství v čele s p. špkt. čet. Aloisem Stibůrkem, dále správa státních lesů ve Vrchlabí, která laskavostí p. lesmistra Ing. Paličky vyšla nám neobyčejně vstříci při trasování závodních tratí a při aranžování závodů ve skoku. Ochotně podporoval nás v přípravách a při provádění závodů místní Lázeňský spolek v čele s předsedou ředitelem G. Standerou. Považujeme za svoji milou povinnost všem, kteří ať přímo nebo nepřímo nám pomáhali a nás podpořili, *co nejsrdčněji poděkovati* a požádati je, aby nám svoji přízeň zachovali i pro zimy příští.

Hlavním stanem pořadatelstva letošních mistrovství byl tentokrát hotel „Esplanade“: můžeme s potěšením konstatovati, že zvolili jsme dobře. Majitelé hotelu „Esplanade“, manželé Plechovi, vyšli nám ve všem velmi vstříci a byli nám

kdykoliv bylo zapotřebí radou nápomoeni, takže jsme se tam cítili jako doma.

Bylo by si ještě přáti, aby při příštích závodech byla větší účast odborných lyžařských pracovníků, v první řadě soudců, měřičů a čekatelů.

Sněhové poměry ve Špindlerově Mlýně nebyly ani XLI. mistrovstvím obzvláště příznivé. Sněhu bylo celkem málo a působilo zejména velké potíže vyhledávání závodních tratí. Sníh byl zmrzlý a přechodný déšť se sněhovými přeháňkami kvalitě sněhu neprospěl. Jednotlivé závody byly rozděleny následovně: na pátek dne 21. února na 10. hod. dopolední určen byl start prvního mistrovského závodu v běhu na 18 km, současně první část závodu sdruženého. V sobotu dopoledne rovněž v 10 hod. byl závod v běhu na 8 km pro III. třídu a pro ženy, týž den odpoledne druhá část závodu sdruženého, závod ve skoku na novém můstku v Masarykově údolí. Na neděli na 1 $\frac{1}{2}$ hod. odpo. určen pak start závodu ve skoku prostém. Závodní výbor sestával z následujících funkcionářů:

Vreční pořadatel náčelník *Karel Jarolímek*, jeho zástupce místonáčelník *B. Zadák*, sekretář závodů *Ing. Jiří Kraus*, jeho zástupce *Josef Krňoul*, závodní lékař a docent *MUDr. Procházka*, *MUDr. Mecl* a *MUDr. Bureš*, velitel tratí *Rudolf Krňoul*, pokladník *Josef Kunc*, tiskový referent *Ing. St. Procházka*.

Okolí Špindlerova Mlýna s prudkými svahy a velkými výškovými rozdíly není pro trasování závodních tratí obzvláště příznivé, tím spíše bylo těžkým úkolem za nepříznivých sněhových poměrů, které ve dnech mistrovství byly, vyznačiti závodní trať tak, aby všestranně uspokojila. Bylo to ztíženo ještě tím, že start i cíl musel být položen na stráni, na níž leží hotel Esplanade a hotel Slavia. Údolím bylo tentokrát nutno se vyhnouti pro nedostatek sněhu a tak za daných poměrů zvolila se trasa tratí, jak nejvýhodněji bylo možno. Trať závodu 18 km se startem a cílem u hotelu Esplanade ve výši 780 m n. m., vedena byla krátkým výstupem na hřebínek mezi Špindlerovým Mlýnem a Sv. Petrem, oběhla jej (ve výši 892 m) a střídavým lesním terénem stoupala mezi Bucharovou a Judeichovou cestou směrem k hotelu Panorama, kde asi v jednokilometrové vzdálenosti od tohoto hotelu trať se obrátila a střídavým stoupáním a rovinou probíhala po jižním boku Kozích hřbetů, přešla na severní svah do výše cca 1200 m a sjela k boudě u Bílého Labe. Po cestě údolím Bílého Labe pokračovala dlouhým sjezdem a krátkým výstupem na Leierovy boudy (ve výši 910 m) a dosáhla zde asi první poloviny celé tratě a hlavní kontrolní a občerstvovací stanice. Z Leierových bud dlouhým výstupem nejprve v hustém, pak ve vysokém a konečně opět v hustém mladém lese, vystoupila údolím Červené Ručeje do výše 1100 m, po druhém břehu dlouhým táhlým sjezdem dosáhla Davidových bud, pokračovala rovinou na hřeb Pevnosti (1033 m) a odtud průsekem s pěknými houpačkami, pak vysokým lesem s technicky obtížnými zatáčkami byla svedena do Medvědího dolu, přetínala cestu vedoucí na Martinov-

ku, překročila Labe u Dívčí lávky a horizontálou, mírným výstupem a krátkým sjezdem ústila v cíli u hotelu Esplanade. Měřila přesně 18 km s výškovým rozdílem 460 m.

Trať závodu 8 km pro III. třídu a ženy byla vedena v první části po trati osmnáctikilometrové, ve 4. km odbočila a střídavým sjezdem vrátila se k cíli k hotelu Esplanade.

Obleva, která ve Špindlerově Mlýně před závodem byla, změnila se v den závodu v silný mráz, který způsobil, že trať stala se velmi těžkou. Projeté stopa ztvrdla a novou nebylo v ledu možno prošlápnouti. Pouze ve vyšších polohách byl sníh měkčí, místy prachový. Za normálních sněhových poměrů byla by to bývala jedna z nejlepších mistrovských tratí. Samozřejmě vyžadovala naprosté technické dokonalosti, neměla však dlouhých nudných rovin, ani táhlých výstupů.

K závodu na 18 km, který obhajoval loňský vítěz a držitel mistrovského titulu ze závodu v běhu na lyžích na 18 km, František *Šimůnek*. SK. Slavia Praha, přihlásilo se 127 závodníků, tedy na dnešní poměry a na velké finanční oběti s vysláním závodníků spojené, číslo jistě úctyhodné. Závodů zúčastnili se i všichni naši olympijští borci vzor značné vyčerpanosti z těžkých bojů olympijských a krátkosti intervalu mezi olympijskými hrami a mistrovstvím. U startu nastoupili také naši hosté z Dálného Východu, Japonci Sekido, Yamada S. a Yamada G., Tadano, Sekiguchi a Okayama, dalším hostem byl Nor H. Tschudi, působící v Československu a samozřejmě početný team HDW.

Závod byl opravdu těžký, v četných případech ztráta časová vznikla špatným mazáním. Některým z našich význačných závodníků trať dobře „neseděla“.

Nepříznivé počasí nezměnilo se ani v sobotu, kdy odstartován byl v 10. hod. dopoledne závod III. třídy a žen. Ve III. třídě startovalo 12 závodníků, ve třídě žen 14 závodnic. Jako závod na 18 km měl i závod sobotní hladký průběh. Ve III. třídě umístilo se 8 závodníků, 4 byli pro zkrácení tratě diskvalifikováni. V závodě žen v I. tř. umístily se 4 závodnice, ve II. tř. 6.

Výsledky jsou tyto:

Číslo první značí umístění ve třídě, druhé umístění celkové.

I. třída: 1/1. Berauer Gustav, HDW., 1.27.56, 240; 2/2. Musil Cyril, SK. Nové Město, 1.29.11, 234; 3/3. Šimůnek Franta, SK. Slavia, 1.29.29, 232.5; 4/4. Kadavý Bohuslav, LZK. Praha, 1.29.42, 231; 5/5. Mihalák Lukáš, ŠKVT. St. Smokovec, 1.31.29, 222; 6/6. Vrána Rudolf, SK. Slavia, 1.31.49, 220.5; 7/7. Sekido T., Japonsko, 1.32.56, 214.5; 8/8. Hylčér František LZK. Praha, 1.33.01, 214.5; 9/10. Yamada S., Japonsko, 1.33.15, 213; 10/15. Yamada G., Japonsko, 1.36.04, 199.5; 11/16. Tadano H., Japonsko, 1.36.25, 198; 12/18. Hanuš Kamil, LZK., 1.36.47, 196.5; 13/19. Cífk Jan, KLV., 1.37.20, 194.25; 14/22. Sekiguchi S., Japonsko, 1.37.58, 192; 15/25. Dyntr Jar., SK.

Nahoře: Mistrovství 1936: protektor Svazu lyžařů, ministr národní obrany František Machník, odevzdává R. Vránovi mistrovskou trofej; vpravo Japonec Iguro nijak nezakrývá své potěšení, že dobyt našeho českého odznaku, vedle něho pražský japonský chargé d'affaires Dr. Ogava. — Uprostřed: vlevo Nor Andersen a vpravo Nor Kongsgaard, dva z nejlepších skokanů světa, byli ve Špindlerově Mlýně docela spokojeni; uprostřed je Dulča Německá (V. S. Brno), sestra slavných bratří Německých. — Dole je japonské mužstvo na Wilsonově nádraží a výborná Slavistka Květa Lejková, která při mistrovství byla druhá.

Slavia, 1.38.50, 187-5; 16/27. Kadavý Jar., ČSK. Praha, 1.39.14, 186; 17/31. Okayama T., Japonsko, 1.40.14, 181-5; 18/33 Hoffmann Lad., LZK., 1.40.33 180; 19/40. Möhwald Willy, HDW., 1.44.30, 162; 20/48. Lukeš Jar., SK. Slavia, 1.48.52, 144; 21/53. Fischer Josef HDW., 1.50.09, 138.

II. třída: 1/9. Žalský Frant., SK. Slavia, 1.33.08, 214-5; 2/11. Kučera Jan, LZK., 1.34.31, 207; 3/12. Svatoš Jan, Sněhaři Domažlice, 1.34.33, 207; 4/13. Dolenský Josef, SK. Slavia, 1.35.00, 205-5; 5/14. Donth Jan, HDW., 1.35.32, 202-5; 6/17. Buchar Josef, ČSK. Praha, 1.36.34, 198; 7/20. Kreuz Karel, Sněhaři Domažlice, 1.37.20, 194-25; 8/21. David Vojtěch, LZK. Praha, 1.37.45, 192; 9/23. Kobes Jar., Sněhaři Domažlice, 1.37.58, 192; 10/24. Spazier Otto Dr., VS. Praha, 1.38.29, 189; 11/26. Kovář Jan, LZK., 1.39.07, 186; 12/28. Tschudi H., SK. Náchod, 1.39.39, 183; 13/29. Chlum Mir., ČSK Vysoké n/J., 1.40.06, 181-5; 14/30. Scholtz Lad., KČST. St. Smokovec, 1.40.13, 181-5; 15/32. Weisheutl V., LK. Liberec, 1.40.25, 180; 16/34. Štochl Mir., KČST. Praha, 1.40.58, 177; 17/35. Řehoř Josef, Brouk a Babka, 1.41.18, 175-5; 18/36. Putterlík Karel, VS. Praha, 1.41.19, 175-5; 19/37. Havara Ant., LZK., 1.41.25, 175-5; 20/39. Paulu Frant., LZK., 1.43.54, 165; 21/41. Kralík Tibor, SK. B. Bystrice, 1.44.35, 162; 22/42. Vanel Josef, SK. Slavia, 1.44.59, 160-5; 23/43. Václavík Mil., VS. Praha, 1.45.22, 159; 22/44. Vaníček Karel, Brouk a Babka, 1.46.05, 155-25; 25/45. Kaldarar Hugo, Vočko Praha, 1.47.28, 150; 26/46. Farský Karel, BLTK. Nový Svět, 1.47.51, 147-75; 27/47. Kovalčík T., ŠKVT. St. Smokovec, 1.48.12, 146-25; 28/49. Doleček Rudolf, KČST. Rachov, 1.48.52, 144; 29/50. Skrbek Mil., Vysoké n. J., 1.49.47, 139-5; 30/51. Václavík Vl., LZK., 1.49.54, 139-5; 31/52. Tauchmann Old., SK. Slavia, 1.49.56, 139-5; 32/55. Osina Zd., KČST. Kunčička, 1.50.23, 136-5; 33/56. Šrámek B., ZK. Jičín, 1.50.47, 135; 34/57. Bereš G., SK. B. Bystrice, 1.51.01, 135; 35/58. Buďárek O., LZK., 1.51.43, 132; 36/59. Poplužník Jar., LK. Liberec, 1.52.04, 130-5; 37/60. Janouch St., HDW., 1.52.15, 129; 38/61. Lucák Jan, Brouk a Babka Pl., 1.52.17, 129; 39/62. Příkryl Rud., SK. Slavia, 1.52.34, 129; 40/63. Lukeš Vald., Nový Svět, 1.54.05, 121-5; 41/64. Mottl V., Vočko Praha, 1.54.47, 120; 42/65. Škrdlant Zd., Brouk a Babka, 1.55.08, 118-5, 43/66. Mach Fr., VS. Praha, 1.55.27, 117; 44/67. Hesoun B., Vočko Praha, 1.56.23, 112-5; 45/68. Harting A., Vysoké n. J., 1.56.31, 112-5; 46/69. Janouch F., HDW., 1.57.03, 109-5; 47/70. Hauner E. Dr., LZK., 1.58.02, 106-5; 48/71. Husák Ant., SK. Slavia, 1.58.24, 105; 49/72. Vlach S., ČSK. Krádec Kr., 1.59.15, 102; 50/73. Kastl Al., KLV. Praha, 1.59.33, 100-5; 51/75. Maršálek Mir., Brouk a Babka, 2.00.52, 94-5; 52/76. Beinbauer K., VS. Brno, 2.00.53, 94-5; 53/77. Jakovenko J., Vočko Praha, 2.01.13, 93; 54/79. John Karel. ČSK. Praha, 2.02.14; 89-25; 55/80. Journal J. N., SK. Náchod, 2.04.37, 79-5; 56/82. Machal R., Brouk a Babka, 2.07.25, 69; 57/84. Keberle J., LK. Louny, 2.12.05, —; 58/85. Boháček J., Vočko Praha, 2.13.44, —;

59/87. Doleček Fr., SK. Náchod, 2.16.28, —; 60/89. Roreitner R., Vočko Praha, 2.23.17, —; 61/90. Šourek J., LK. Louny, 2.28.52, —; 62/91. Šrámek K., ZK. Jičín, 2.34.00, —.

Třída starších A: 1/38. Ettrich Al. HDW., 1.42.20, 171; 2/54. Takaharu Aso, Japonsko, 1.50.18, 138; 3/74. Enthaler E., HDW., 1.59.58, 99; 4/78. Zub J., SK. Slavia, 2.01.20, 93; 5/81. Kováč B., Brouk a Babka, 2.05.23, 76-5; 6/83. Brejla L. Dr., SK. Slavia, 2.11.18, —; 7/86. Horáček St., KČST. Praha, 2.15.40, —; 8/88. Novotný Lad., KLV. Praha, 2.16.58, —.

22. Ing. Štěrba, VS. Praha, vzdal; 32. Vyležík Leopold, St. Smokovec, vzdal; 44. Krčmář Adolf, Hradec K., vzdal; 57. Čech Fr., Hradec K., vzdal (zlomil lyži); 95. Kohl Čeněk, HDW., diskvalifikován pro nadjetí.

Veřejný závod

v běhu na lyžích na 8 km, Špindlerův Mlýn 22. února 1936.

III. třída: 1. Donth Franz, HDW., 34.25; 2. Lenemaier Antonín, BLTK. Nový Svět, 34.31; 3. Filip Erhardt, HDW., 35.20; 4. Holubec Václav, LZK. Praha, 35.36; 5. Kohl Franz, HDW., 35.44; 6. Hrubý Josef, Vysoké n/Jiz., 36.25; 7. Šťastný Miloš, Vočko Praha, 40.11; 8. Jandura Karel, SK. Slavia, 41.19.

Pro zkrácení tratě diskvalifikováni: čís. 20. Švejdar František, KLV. Praha; čís. 22. Gebert Hans, HDW.; čís. 24. Kučera Karel, LZK. Praha; čís. 25. Skrbek Josef, KČST. Mor. Ostrava.

Ženy, I. třída: 1/1. Beinbauerová R., VS. Brno, 36.49; 2/2. Lelková Květa, SK. Slavia, 37.53; 3/3. Wünschová Zita, HDW., 38.08; 4/5. Kouřilová Jana, SK. Slavia, 41.35.

Ženy, II. třída: 1/4. Wünschová Julie, HDW., 39.42; 2/6. Slezáková Marie, Vočko Praha, 42.39; 3/7. Mockerová Frida, SK. Slavia, 43.00; 4/8. Tryznová Věra, SK. Slavia, 44.58; 5/9. Kučerová Božena, LZK., 45.35; 6/10. Trefulková V., VS. Brno, 49.09.

Skok sdružený

Nepříznivé počasí ohrožovalo zdárné provedení závodů. Těžké mlhy se převalovaly líně údolím, sníh měknul a mimo to bylo možno očekávat, že začne i pršet. Vlajky a prapory visely schlíplé na žerdích a velitel můstku s pořadateli starostlivě pozorovali barometr. O jedné hodině však se již ubírali diváci k Masarykovu můstku, dychtiví shlédnouti souboj našich lyžařů s japonskými hosty. Japonský team, který byl pozván na naše mistrovství, překvapil svými výkony na olympijských hrách v Garmisch Partenkirchen a mimo to účast norských závodníků a v posledním okamžiku ohlášený start kanadského závodníka Bodswicka sliboval těžký boj. Ve sdruženém závodě startovali pouze dva z japonského teamu, ale závod ve skoku prostém měl silnou konkurenci a bylo jisto, že mistrovství nikterak nebude pouze záležitostí našich lyžařů.

Můstek, vystavený před dvěma roky péčí lázeňského spolku ve Špindlerově Mlýně, podle návrhu

arch. Jarolímka, se osvědčil již loni a po malých úpravách by byl jedním z nejlepších můstek vůbec. Nájezd má výškový rozdíl 60 metrů a můstek dovoluje naprosto bezpečné skoky do 80 metrů. Pouze doskočiště by vyžadovalo malé úpravy, rozšíření překlenutí Labe, vykácení stromů po obou stranách můstku tak, aby celý můstek byl volnější a otevřenější a diváci mohli sledovati závodníky od okamžiku, kdy opustí hranu můstku až k místu doskoku. Technických konstrukčních vad není, nutno však počítati nejen se závodníky ale i s obecností. Norští závodníci se vyslovili velice pochvalně o konstrukci můstku a Reidar Andersen dokonce prohlásil, že se mu skáče daleko bezpečněji nežli na moderně vybudovaném můstku v Garmisch-Partenkirchenu.

O 14. hodině, za přítomnosti ministra národní obrany F. Machníka, japonského chargé d'affaires a úřednictva japonského vyslanectví byl zahájen závod ve skoku sdruženém. Zahajovací skok byl proveden norským závodníkem R. Andersenem. Jeho nájezd byl naprosto jistý, klidný odraz a krásný čistý styl byl zárukou, že rekord můstku 73½ metru bude ve skoku prostém určitě překonán. Sníh na doskočišti byl dostatečně tvrdý a sliboval krásný sport.

Následují skoky do závodu sdruženého. Skáče se opatrně, neriskuje se a v první serii jediný Budárek dosahuje 61 metrů. Japonští závodníci mají v obou seriích stejně dlouhé skoky, což nasvědčuje jejich naprosté jistotě. Z našich závodníků to byli Vrána, Budárek a Lukeš, kteří byli třídou pro sebe a jejichž skoky byly nejen obdivovány, ale i aplaudovány obecností. Vrána ukázal opět své dobrou formu a stylově krásnými skoky (57 a 59 m) dobyl vítězství v závodě sdruženém, získav mistrovství republiky v jízdě na lyžích. Vítěz 18 km závodu Berauer byl odstaven na druhé místo.

Přes nepříznivé počasí sledovalo obecnostvo závody až do úplného dokončení a rozcházel se plně uspokojení s nadějí na lepší zítřek. K večeru skutečně se mraky roztrhaly a zapadající slunce dávalo naději na zítřejší slunečný den.

Opravdovým překvapením byl ranní déšť, který přešel v mírné sněžení a v zápětí se převalovaly opět těžké mlhové mraky. Druhého dne sníh vlhnul a můstek vyžadoval důkladné přípravy, aby skoky byly naprosto bezpečné. O jedenácté hodině však byl upraven nejen nájezd, ale i doskočiště. Mraky se mezitím trochu zvedly, přestalo sněžit i a mírný větřík nesměle pohyboval zmoklými vlajkami na stožárech.

Výsledky skoků pro závod sdružený:

Titulu: „Mistr RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1936“ získává *Rudolf Vrána, SK. Slavia Praha*.
Jednotlivé výsledky:

Třída I.: 1/1. Vrána Rudolf, SK. Slavia, 57, 59, 440·6; 2/2. Berauer Gustav, HDW., 47·5, 49·5, 427·4; 3/3. Kadavý B., LZK. Praha, 49, 48, 415·6; 4/4. Sekiguchi, Japonsko, 57, 57, 406·8; 5/7. Hanuš Kamil, LZK. Praha, 43, 50, 379·8; 6/8. Lukeš

Jar., SK. Slavia, 59·5, 58·5, 361·2; 7/10. Möhwald W., HDW., 48·5, 49, 352·7; 8/11. Sekido, Japonsko, 52, 51·5 (pád), 351·8; 9/12. Dyntr J., SK. Slavia, 35·5, 36, 331·4; 10/17. Cífka Jan, KLV. Praha, 42·5, 46·5, 303·45.

Třída II.: 1/5. Chlum Mir., Vysoké n. J., 57, 56, 396·4; 2/6. Dolenský Josef, SK. Slavia, 50, 52, 393·9; 3/9. Budárek O., LZK., 61, 59, 353·7; 4/12. Václavík Vl., LZK., 56, 55, 341·4; 5/14. Skrbek Mil., Vysoké n. Jiz., 51, 54, 329·3; 6/15. Donth Jan, HDW., 42, 46 (pád), 311·8; 7/16. Havara Ant., LZK., 51·5, 52, 305·3; 8/18. Šrámek Boh., ZK. Jičín, 45·5, 43·5, 244·7; 9/19. Hartig A., Vysoké n. J., 51·5, 48, 239·2; 10/20. Lukeš Val., Nový Svět., 43 (pád), 47, 235·6.

Výsledek sdruženého závodu:

I. třída: 1/2. Vrána Rudolf, 220·1; 2/3. Lukeš Jar., 217·2; 3/4. Sekiguchi, 214·8; 4/7. Möhwald W., 190·7; 5/10. Berauer G., 187·4, 6/11. Kadavý Boh., 184·6; 7/12. Hanuš K., 183·3; 8/13. Dyntr Jar., 143·9; 9/14. Sekido, 137·3; 10/20. Cífka J., 109·2.

II. třída: 1/1. Budárek O., 221·7; 2/5. Chlum Mil. 214·1; 3/6. Václavík Vl., 201·9; 4/8. Skrbek Mil., 189·8; 5/9. Dolenský J., 188·4; 6/15. Havara Ant., 129·8; 7/16. Hartig Ar., 126·7; 8/17. Lukeš Vald., 114·1; 9/18. Šrámek B., 109·7; 10/19. Donth Jan, 109·3.

Skok prostý

Závod zahajují dva dorostenci. Nájezd a doskočiště bylo vyzkoušeno a po krátké poradě dávají soudci příkaz ke startu: „plný nájezd“. Pro závod ve skoku sdruženém se užilo nájezdu středního a norský závodník Andersen docílil v zahajovacím skoku 75 m. Plný nájezd ve skoku prostém byl signálem na povalení věřejšího rekordu. Prvý skáče Kadavý, následují další závodníci s dobrými skoky o průměru 60 m a jako sedmý je hlášen Andersen. První jeho krásný skok (72·5 m) jakoby dodal odvahy a vystupňoval současně i tížádost všech závodníků. Dobří naši závodníci dotahují na 70 a jedině Norové a Japonci se přibližují 80 m. Každý stylově dobrý, dlouhý skok je nadšeně obdivován 3000 diváky, z nichž mnozí opravují i soudce délek a statečně přidávají svým miláčkům. V prvním kole Japonec Iguro dosahuje 75 m, v druhém kole však Andersen poráží svůj věřejší rekord skokem 78·5 m. Průměr druhého kola je všeobecně lepší a několik pádů dlužno přičísti jedině snaze závodníků, dosíci co nejdělsích skoků. Z našich závodníků se tlaeí dlouhými skoky mezi „esa“ Budárek, stylem a jistotou však překvapuje Lukeš a Kahl. Mnozí z našich závodníků přetahují 65 m a Vrána dosahuje 70·5 s pádem.

Následuje třetí kolo a obecnostvo, soudci a snad i závodníci jsou zvědaví kdo první skočí přes 80 metrů. Nejtěžší z konkurentů, Andersen, v krásném stylu letí vzduchem a s jistotou dopadá — diváci předcházají měřiče délek a křičí 82 metrů. Obecnostvo nadšeně tleská a po chvíli vzrušení hlásí měřiči 79 metrů. Jeho druh Kongsgaard zůstává o půl metru zpět, Gundersen padá, násled-

dují dobré skoky našich závodníků o průměru 73 m, skoky Japonců o průměru 73 m, až konečně Adachi, který zřejmě skákal na rekord, dobírá mohutně nájezd, prolétá vzduchem a končí na 80·5 m s pádem. Obecenstvo nicméně odměňuje jeho bravurní skok.

Vítězem ve skoku prostém se stává Nor Reidar Andersen, za ním následuje jeho druh Kongsgaard, dále Japonci Iguro a Miyaima a za nimi se umístil náš Lukeš na 5. místě. Ve II. třídě získává vítězství Chlum a ve III. třídě Filipp.

Přes stále trávající nepřízeň počasí byl průběh závodů naprosto hladký a jeho úspěch je překvapující. Již dlouho nebyla u startu tak silná konkurence; utkání našich závodníků s vynikajícími borci cizích národností a opravdu lyžaři mimořádných kvalit, jistě nemálo prospěje našim závodníkům, poněvadž vybičuje snahu a ctízádnost našich hochů nejen dospěti k takové dokonalosti, ale i vyrovnati se dokonalým soupeřům.

Závodům byl po oba dny přítomen jejich projektér, ministr národní obrany Fr. Machník, který po skončení závodů předal vítězi sdruženého závodu R. Vránovi, členu SK. Slavia, nádherný pohár a v krátkém proslovu projevil plné uspokojení s provedenými závody a přál našemu krásnému lyžařskému sportu mnoho zdaru do budoucna.

Výsledek závodu ve skoku prostém:

Titul mistra RČS. ve skoku pro rok 1936 získává Reidar Andersen, Norsko.

I. třída: 1/1. Andersen, Norsko, 345, 72·5, 78·5, 79; 2/2. Kongsgaard, Norsko, 334·1, 74, 74, 78·5; 3/3. Iguro, Japonsko, 328·4, 75, 77, 75; 4/4. Miyai-

ma, Japonsko, 325·8, 73, 72, 71·5; 5/5. Lukeš, SK. Slavia, 311·4, 66, 71, 73·5; 6/7. Kahl, HDW., 306·2, 63, 72, 67; 7/8. Sagikuchi, Japonsko, 303·8, 66, 65, 67·5; 8/11. Bodswick, Kanada, 296·5, 64·5, 67, 69; 9/12. Glaser Wolfg., HDW., 295·1, 65, 65·5, 66·5; 10/13. Dolenský, SK. Slavia, 281·3, 59, 61·5, 64·5; 11/14. Berauer, HDW., 280·7, 59, 58·5, 62; 12/13. Möhwald W., HDW., 275·5, 56, 59·5, 60; 13/17. Hanuš, LZK., 270·1, 59, 55, 58; 14/18. Hartig, Vysoké n. J., 267·5, 59·5, 63, 64·5; 15/20. Hollman W., HDW., 265·1, 54, 57·5, 58; 16/21. Gundersen, Norsko, 263, 71, 71, (74 s pádem); 17/23. Kadavý, LZK., 259·1, 55·5, 59, 55·5; 18/25. Vrána, SK. Slavia, 258·1, 68·5, (70·5 s pádem), 69·5; 19/27. Kraus, HDW., 247·3, 68, (71 s pádem), 68·5; 20/29. Möhwald Alfr., HDW., 227·1, 59·5, 66, 62; 21/30. Dyrntr, SK. Slavia, 217·6, 43, 44, 41·5; 22/31. Šimůnek, SK. Slavia, 213, 57·5, (65 s pádem), 60; 23/32. Farský, BTLK., 205, 54·5, 53·5, 54; 24/37. Havlíček, SK. Slavia, 146·7, 56, (57 s pádem), 55.

II. třída: 1/6. Chlum, Vysoké n/J., 306·4, 64, 69, 71; 2/9. Skrbek, Vysoké n/J., 298·5, 67, 69, 64·5; 3/10. Cziverný, HDW., 297·6, 65, 65, 60·5; 4/16. Václavík, LZK., 271·6, 60, 58, 58·5; 5/22. Budárek, LZK., 261, 72, 75·5, (73 s pádem); 6/24. Havara, LZK., 258·8, 49·5, 55·5, 57·5; 7/26. Palme, HDW., 249·9, 67·5, 68·5, (68 s pádem); 8/28. Cziverný Jos. HDW., 236·8, 49, 50, 50; 9/33. Kovář, LZK., 203·7, 52·5, (59 s pádem), 56·5.

III. třída: 1/19. Filipp, HDW., 267·2, 56·5, 58, 58; 2/34. Jandera, SK. Slavia, 201·1, 42, 42, 40; 3/35. Skrbek Jos., M. Ostr., 200·8, 54, (60·5 s pádem), 59·5; 4/36. Lenemajer, BTLK., 193·9, 51, (54 s pádem), 51.

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

MILOŠ ZAPLETAL: ČESKOSLOVENSKÁ LYŽAŘSKÁ LITERATURA

Otiskujeme dnes bibliografickou práci Zapletalovu, která nezbytně potřebuje na cestu do našeho lyžařského světa několik slov. Je prvou svého druhu. Dosud jsme neměli seznamu své lyž. literatury. Jistě není zcela úplnou, zejména nezahrnuje významný díl našeho lyž. písemnictví: větší články v denních a odb. listech, což se v bibliografiích sportovních uvádívá (zejména anglická veslařina má skvěle zregistrované novinářské články). Ale přes to ji chválíme jako dobré dílo, které jsme už dávno potřebovali. Autor svým seznamem významně vyplňuje bolestivou mezeru v naší lyž. literatuře. Budiž mu za to dík. Není to práce malá. — Kdo snad v tomto seznamu nenajde některou knihu, o níž ví, nebo dokonce má, nechť o tom napíše redakci nebo přímo autorovi na adresu: Miloš Zapletal, knihtiskárna, Mor. Ostrava — Mar. Hory. Po čase přineseme doplňky a zejména se pokusíme zaregistrovat drobnou článkovou literaturu z denního a odb. tisku. I o tyto údaje prosí autor i redakce.

Naše odborná lyžařská literatura měla šťastný začátek v roce 1909, kdy vyšla v knihovně sokolských cvičitelů první lyžařská učebnice Dra. Rud. Ročáka. A dnes jest zatím zakončena výborným dílem Boh. Zadáka: „Základy lyžařství“, které vydal Svaz lyžařů. Mezi prvním a posledním hodnotným číslem naší lyžařské literatury uplynulo 27 let, v kteréžto době vyšlo mnoho zajímavého. Studujeme-li tuto literaturu od prvopočátku až po dnešní dobu, zjistíme, jak knižní produkce lyžařská byla v počátcích skromná, za to ale na svou dobu hodnotná. Později s rozvo-

jem jízdy na lyžích i literatura se množila a zejména v posledních několika letech bychom ani nevěřili co všechno vyšlo tiskem pod titulem lyžařských učebnic. Ale účelem tohoto článku není kriticky zhodnotit všechno to, co bylo vydáno v lyžařské literatuře, nýbrž zaregistrovat, pokud ovšem mohl jednotlivce zjistiti, co bylo napsáno a vytištěno.

Ve snaze seznámiti čtenářstvo našeho časopisu s lyžařskou literaturou, uveřejňuji tento bibliografický pokus, o jehož doplnění pozornými čtenáři upřímně žádám.

Zimní sport, list Svazu lyžařů RČS, Praha 1906, první 4 ročníky vyšly pod názvem: Týdenní zprávy Českého Ski Klubu Praha. Vychází nepřetržitě s výjimkou let světové války.

Fr. Beneš: *Jízda na lyžích v Čechách*, Praha, 1907, vydal Český Ski Klub, 20 stran.

Dr. Rud. Ročák: *O jízdě na lyžích*, Praha 1909, Pražský Sokol, 78 stran.

Ad. Podroužek: *Jízda na lyžích*, Telč 1909, E. Šolc, 125 str.

Karel Vávra: *Sport na lyžích*, Praha 1910, Springer, 83. Str.

Jiří L. Kejmar: *Sport na lyžích*, Praha 1911, Hynek, 63. str.

Výroční zpráva lyžařů v král. Českém, Praha 1913, 101 str.

Jos. Číp: *Žáci na lyžích*, program st. reál. gymn. 1913—1914, Dvůr Král. n. L.

Závodní řád Svazu lyžařů v Království českém, Praha 1914, Svaz lyžařů, 16 str.

Vil. Bosák: *Lyžárení a sáňkování*, kolibří sportovní radce, Třebíč 1919, Lorenc, 141 str.

Hejný, Kasalický, Pusch: *Lyžařství*, Irkutsk 1919, Inf. osv. odbor min. voj. 22 str. — litogr.

Kar. Jarolímek: *Návod k vedení lyžař. kursů a závodní lyžař. sport*, Praha 1923, Svaz lyžařů RČS, 63 str.

Ročenka Klubu tatranských lyžiarov 1923-24, Praha 1923, 32 str.

Láda Stejskal: *Lyžař*, Brno 1924 Morav. noviny, 40 str.

Karl J. Luther: *Škola jízdy na lyžích*, Praha 1924, Reinwart, 49 str.

Karel Vávra: *Sport na lyžích*, 2. vyd., Praha 1924, Praž. akc. tisk. 87 str.

29. mezinár. závody svazové RČS v jízdě na lyžích, Jilemnice 1924, Český krkonošský spolek Ski v Jilemnici, 22 str.

Lyžařský závodní řád čsl. branné moci, Praha 1925, Min. nár. obrany (Borový kom.) 23 str.

Jízda na lyžích, technický výcvik, vojenský služ. předpis Š-I-3.

Závodní řád Svazu lyžařů RČS, Praha 1925, Svaz lyžařů 18 str.

Karel J. Luther: *Škola jízdy na lyžích*, Praha 1925, Reinwart, 49 str.

Ročenka Čes. Ski klubu Praha 1887—1927, vydaná

Slovensko, zem zimních krás a športov. Vydal Slovenský cudzinecký svaz v Bratislave, sestavil E. F. Nový, obálka a perovky akad. malíř E. Massányi. — Je to výborná propagační publikace o 24 stranách s obálkou, v rozměrech dosti značných. Zimní Slovensko snad ještě nemělo tak dobré publikace, která by je tak výstižně zachytila v celku; začíná to Malými Karpátami, následují Biele Karpáty, Inovecké hory, Bezkydy, Malá Fatra, Velká Fatra, Nízke Tatry, Slovenské Krušnohorie, Oravská Magura a Oravice, Liptovské Hole, Vysoké Tatry a Východoslovenské hory (Levočsko-lubovňanské vrchy, Slovenský ráj, Prešovské hory, Košická vrchovina). Každá levá strana má skupinu dobrých obrázků, tisknutých hlubotiskem.

na paměť 40letí zavedení lyží do Čech, Praha 1927, ČSK Praha, 229 str

Lyžařský katechismus, Praha 1928, Pražský Svaz lyžařů, 105 str

Ročenky Lyžařského klubu Ostrava, Mor. Ostrava 1928, poslední VIII. roč. za redakce Miloše Zapletala 1934-35, celkem 164 str.

Příručka pro lyžaře, Praha 1930, Českoslov. obec sokolská, 135 str.

Závodní řád Svazu lyžařů RČS, Praha 1930, Svaz lyžařů RČS, 46 str.

F. Vojta: *Předsezonní příprava lyžaře závodníka i turistů a Předpoklady vrcholného výkonu ve sportu*, Mor. Ostrava 1932, Bezkydská župa Svazu lyžařů, 15 str.

Václav Hořčíčka: *Lyže a sněh*, Praha 1932, Svaz lyžařů RČS, 158 str., II. vyd. 1933.

Sněh, příručka věnovaná všem vyznavačům bílého sportu, Praha 1933, Pražská župa Svazu lyžařů, 127 str.

Miloš Zapletal: *Lyžařské cviky*, Mor. Ostrava 1933, Lyžařský klub Ostrava, 16 str.

Jožo N. Tatran: *Lyžiarstvo, kráľ športov*, 1933, vlastním, 102 str.

Jubilejní ročenka Svazu lyžařů RČS 1903—1933, Praha 1933, SLRČS, 95 str.

Jízda na lyžích, dle vydání S. C. Mürrer upravil Lyžařský klub Brno, Brno 1933, LK Brno, 16 str.

Lyžařský závodní řád Československé obce sokolské, Praha 1934, ČOS, 46 str.

Vítězslav Wurzel: *Moderní lyžařství*, Mor. Ostrava 1934, J. Kittl M. Ostrava, 64 str.

Otakar Cochlar: *Lyžařova abeceda*, Brno 1934, Ústř. spolek jednot učit. Brno, 106 str.

Em. Loubal: *Lyžařská abeceda*, Brno 1934, čas. Tělesná výchova mládeže Brno, 32 str.

Jaroslav Mühlman: *Lyžařský kurs* pro začátečníky i pokročilé, Praha 1934, Masarykův lidových. ústav Praha ve sbírce Domácí učení.

Arnold Lunn (přel. M. Zapletal): *Moderní slalom*, Mor. Ostrava 1934, Lyžařský klub Ostrava, 9. str.

Sněh, II. díl, příručka věnovaná všem vyznavačům bílého sportu, Praha 1935, Pražská župa Svazu lyžařů, 128 str.

Lyžař v sezoně 1935-1936, Praha 1935, Svaz lyžařů, 128 str.

Bohumil Zadák: *Základy lyžařství*, učební osnova Svazu lyžařů RČS, Praha 1936, Svaz lyžařů, 74 str.

Připojen je seznam chat a útulen s podrobnými údaji. Zdá se, že publikace bude vycházet každoročně; její vydavatelé jsou na správné cestě a využijí jistě svých zkušeností a poznatků, o něž žádají k dalšímu zlepšení publikace; zejména po stránce grafické úpravy (obzvláště písma) by zde bylo zapotřebí více moderní odvahy. Věc upřímně chválíme.

Terén ve vojenské mapě. Příručka pro vyučování topografie a kartografie. Vydal V. Z. Ú. v Praze. Cena Kč 9.—. Kdo chce pořádně rozumět mapám, musí ji mít. Obsahuje i popis druhů znázorňování terénu, seznam literatury, úkoly atd.

PROSÍME O ZAPLACENÍ PŘEDPLATNÉHO!

ZÁVODY

III. celostátní lyžařský hlídkový závod brannosti konal se 9. března 1936 v Orlických horách a měl neobyčejný úspěch. Pořadatelem byl Svaz československého důstojnictva, který zasílaje S. L. výsledky závodu, zároveň jej požádal, aby všem zúčastněným korporacím i borcům byl tlumočen jeho nejsrdečnější dík, což činíme.

Výsledky:

Kategorie vojska: 1. Hran. prapor 2 2.11.45; 2. Horský pluk 3 2.17.35; 3. Hran. prapor 3 2.23.48; 4. Pěší pluk 44; 5. Pěší pluk 40; 6. Cyklistický prapor 1; 7. Pěší pluk 20; 8. Horský pluk 2; 9. Pěší pluk 22; 10. Děl. oddíl 81; 11. Automobilní prapor 1; 12. Dragounský pluk 9; 13. Ženíjný pluk 5; 14. Pěší pluk 8; 15. Pěší pluk 41; 16. Pěší pluk 5; 17. Pěší pluk 30; 18. Dělostřelecký pluk 52; 19. Vojenské jezdecké učiliště; 20. Ženíjný pluk 4; 21. Dělostřelecký pluk 152; 22. Cyklistický prapor 1; 23. Dělostřelecký pluk 4; 24. Pěší pluk 1; 25. Důst. děl. škola Josefov; 26. Letecký pluk 4; 27. Dragounský pluk 4; 28. Horský pěší pluk 1; 29. Škola 10. divise; 30. Pěší pluk 11; 31. Dělostřelecký pluk 108; 32. Dělostřelecký pluk 51; 33. Pěší pluk 47; 34. Pěší pluk 34; 35. Zbrojní učiliště; 36. Pěší pluk 4; 37. Pomocná rota MNO.; 38. Důst. děl. škola Josefov; 39. Dělostřelecký pluk 8; 40. Důst. děl. škola Josefov; 41. Škola 6. divise; 42. Dělostřelecký pluk 151; 43. Ženíjný pluk 2; 44. Pěší pluk 3; 45. Pěší pluk 21; 46. Dělostřelecký pluk 303; 47. Dělostřelecký pluk 52; 48. Pěší pluk 48; 49. Dělostřelecký pluk 151;

I. třída: 1. LZK. Praha 1.58.37; 2. Sokol Smíchov 2.07.32; 3. Sokol Ml. Boleslav 2.11.30; 4. Sokol Kunvald 2.12.55.

II. třída: 1. Vočko I. hl. Praha 2.04.04; 2. Sokol Zlatá Olešnice 2.06.55; 3. VS. Praha 2.08.50; 4. KLV. Praha 2.11.12; 5. Orel Brno 2.11.36; 6. Sokol Frenštát 2.14.55; 7. Sokol Valašské Meziříčí 2.18.10; 8. Sokol Česká Třebová 2.20.50; 9. Sokol Kunvald 2.21.05; 10. Brouk a Babka, Praha 2.21.07; 11. Odbočka Svazu čs. důst. Žilina; 12. Sokol Vršovice; 13. Vočko II. Praha; 14. Sokol Malé Svatoňovice; 15. Brouk a Babka, Praha; 16. KČT. Dobruška; 17. Sokol Mělník; 18. Finanční stráž I.; 19. KČT. Náchod; 20. KČT. Nové Město n/Met.; 21. Ski klub Hradec Králové; 22. LKD. Praha; 23. Sokol Olomouc; 24. Sokol Karlín; 25/26. Finanční stráž II.; 25/26. DTJ. Parník; 27. Odbočka Svazu čs. důst. Hradec Král.; 28. Sokol Karlín; 29. Odbočka Svazu čs. důst. Terezín; 30. Sokol Havlovice; 31. KČT. Frývaldov; 32. Sokol Nové Město n. Met.; 33. KČT. Náchod; 34. LKN. Nové Město n/Met.; 35. DTJ. Hradec Králové.

Třída starších: 1. Sokol Olomouc 2.40.03; 2. LKD. Praha 2.45.50; 3. Sokol Česká Lípa 2.51.48; 4. Sokol Karlín 2.55.50; 5. KČT. Nové Město n/Met. 3.08.46.

Třída III.: 1. Orel Brno 52.15; 2. Sokol Malé Svatoňovice 55.42; 3. Sokol Police n/Met. 58.35; 4. Sokol Police n/Met. 1.03.34; 5. Sokol Česká Třebová 2.00.58.

Třída dorostu: 1. Sokol Studenec 55.40; 2. KLV. Praha 55.54; 3. Orel Brno 56.45; 4. Sokol Zlatá Olešnice 56.52; 5. Sokol Česká Třebová 58.10; 6. Vočko Praha; 7. Sokol Karlín; 8. Reál. gymn. Dvůr Králové

n/L.; 9. Obec junáků volnosti Nové Město n/Met.; 10. Národní garda 47 I. hl.; 11. Národní garda 47 II. hl.

Výsledky závodu o přebor Svazu čs. důstojnictva v jízdě na lyžích na 18 km v r. 1936. *II. třída:* 1. por. v zál. Puterlík, odbočka SČD. Pardubice 1.13.20; 2. ppor. děl. Kožnárek, Ružomberok 1.17.44; 3. por. v zál. Dr. Sýkora, Ml. Boleslav 1.20.53; 4. por. Kuchta, Praha 1.24.24; 5. por. Indrák, Valašské Meziříčí 1.24.57; 6. por. Lopauer, Žilina; 7. por. ing. Kočka, Praha; 8. por. Kryšpín, Praha; 9. por. Felgr, Bratislava; 10. npor. Mischinger, Praha; 11. ppor. Höpfel, Terezín; 12. ppor. Stasiewicz, Michalovec; 13. ppor. Dr. Patka, Praha; 14. npor. Pavelka, Praha; 15. ppor. Kašpar, Poprad; 16. ppor. ing. Technik, Praha; 17. ppor. Bayer, Klatovy; 18. ppor. Plass, Žilina; 19. npor. v zál. Pilnáček, Hradec Králové; 20. por. Hora, Praha; 21. por. v zál. Frinta, Nové Město n/Met.; 22. ppor. ing. Očenašek, Kostelec n/Orl.; 23. Kpt. Dr. Herman, Praha; 24. por. Kalina, Praha; 25. npor. v zál. Dr. Patera, Praha; 26. ppor. Klípec, Terezín; 27. ppor. Suchánek, Plzeň; 28. npor. Lang, Praha; 29. ppor. Hasík, Plzeň; 30. por. Lukeš, Terezín.

Třída starších A: 1. npor. v zál. Červenka, Pardubice 1.23.35; 2. kpt. Jelínek, Žilina 1.29.28; 3. kpt. Kovárna, Praha 1.36.37; 4. škpt. Mauer, Praha 1.42.10; 5. kpt. Longa, Praha 1.47.41; 6. npor. Uhlíř, Nové Město n/Met.; 7. npor. v zál. Haney, Hradec Králové; 8. npor. Klih, Praha; 9. kpt. Klečka, Ružomberok.

Třída starších B: 1. mjr. Gregor, Olomouc 1.29.46; 2. škpt. Kubánek, Hradec Králové 1.32.42; 3. škpt. Langmaier, Praha 1.46.16; 4. mjr. Dr. Hrdlička, Praha 1.52.41; 5. kpt. Rusek, Klatovy 2.03.09; 6. plk. gšt. Volf, Čes. Budějovice 2.28.52.

Hosté: I. třída: 1. Kalous, Sokol Kunvald 1.15.31; 2. Herman, Sokol Kunvald 1.18.51; 3. Kepřta, Sokol Kunvald 1.27.16.

II. třída: 1. Buchar Jos., Ski klub Praha 1.09.55; 2. Blažiček, Sokol Liberec 1.14.12; 3. Hájek Fr., Sokol Česká Třebová 1.17.25. — *Společná třída starších:* 1. arch. Krča, Sokol Smíchov 1.14.50; 2. Novotný Vl., KLV. 1.27.03; 3. Čivrný, KČT. Dobruška 1.34.24.

Třetí velká sjezdová cena pražské župy. V sobotu 29. února odpoledne konal se sjezd. Počasí bylo velmi nepříznivé. Dobře označená trať, vedla ze Studničné hory do Modrého dolu. Byla dlouhá asi 2-3 km s výškovým rozdílem 550 m. Mlha, vítr, velký mráz, tvrdá až ledovatá trať vadily hodně závodníkům, a hlavně závodnicím. Nedělní slalom (1. března) konal se za počasí ještě horšího. Mlha a velká metelice způsobily nejprve odklad startu z 10 na 11-30 hod. a přeložení trati z Dlouhého dolu do Vlhkého dolu, kde sice také foukalo, ale bylo v mlze aspoň vidět od branky k brance. Přihlášeno bylo 74 závodníků, v sobotu ve sjezdu startovalo 60 a dojelo 55. Do slalomu v neděli dostalo se 41 závodníků a v kombinaci klasifikováno konečně 30. Je to velmi pěkný úspěch, vzhledem ke krajně nepříznivému počasí.

Úroveň závodníků, hlavně našich vedoucích sjezdařů, velmi stoupla. Sv. Anton a Ga-Pa prospěly našim esům ohromně. Sjezd i slalom a tím i kombinaci vyhrál Eda Hromádka z KLV. Jeho čas ve sjezdu 2.27.6 je

přímo báječný. I ve slalomu měl obě kola nejlepší. Loňský vítěz sjezdové ceny, Mil. Václavík z LKVS. Praha, musil se jak ve sjezdu, tak ve slalomu spokojiti druhým místem. Velmi dobrou třídu ukázal i Klein-Schmidt z LZK., který hladce zvítězil v druhé třídě a celkově jako třetí porazil i Stehlíka, Cífku a Čtvrtečku. Cífka měl ve sjezdu s Kleinem-Schmidtem stejný čas i na desetiny vteř., ale ve slalomu ztratil a byl předstížen i svým klubovým kolegou Stehlíkem. Čtvrtečka jel velmi dobře sjezd, ale v neděli, hlavně v prvním kole slalomu, mnoho ztratil. Zíka Ascher měl smůlu hned při sjezdu, kde pod bubnem ztroskotal. Ve druhé třídě byl druhým nadějný Dohnal z VS. Brno, který, hlavně dobrým slalomem, posunul se dopředu. Rovněž Říha ze Slavia podal ve všech jízdách krásný a spolehlivý výkon. Známy veslař ing. Vaina z ČSK. Praha, měl velmi dobré umístění ve sjezdu, ale v druhém kole slalomu porucha a správka vázání připravily ho o dobré umístění. V kategorii starších A. zvítězil Bauše, LZK., kterému se značně přiblížil, hlavně výborným slalomem, kpt. Kovárna z LK. Důstojníků.

Počasí i obtížností trati byly nejvíce postiženy ženy. Z 13. přihlášených startovalo ve sjezdu 7 a dojelo 6. Ve slalomu starovalo 5 a konečně klasifikovány pouze tři. Závod hladce vyhrála brněnská Beinhauerová, která ve sjezdu, kdyby byla společná klasifikace s muži, byla by 17. ze 60. startujících a ve slalomu dokonce 12! Irmenbachová z LZK. zaslouží si druhé místo a vytrvalá Evža Kindlová ze Slavia byla velmi dobrá třetí. Obě sestry Klozarovy z LZK. po dobrém sjezdu postiženy byly nehodami ve slalomu a odpadly.

Organisace závodů byla přes krajně nepříznivé počasí dobrá. Zvláště spád slalomu, díky dobře fungujícímu telefonu hraničářského praporu 2. Roty Nazdar z Trutnova, byl bezvadný a dvě kola byla absolvována za 1 a půl hodiny.

Výsledky: (Prvé číslo zlomku značí umístění ve třídě, druhé celkové v kombinaci, časy za jménem a klubem (prvý sjezd, druhý první a třetí druhé kolo slalomu, poslední číslo je počet bodů.)

Muži, I. třída: 1/1. E. Hromádka, KLV., (2.27.6, 37.8, 36.2), 100; 2/2. Václavík M., LKVS., Praha, (2.52.8, 44.8, 45), 83-87; 3/4. Stehlík, LKV., (3.14.4, 52.2 + 4 vt. jednoduchá přírážka, 39.4), 76-66; 4/5. Cífka J., KLV., (3.02.4, 46.4 + 4 vt., 52.4), 76-44; 5/7. Čtvrtečka, KČST. Praha, (3.02.8, 1.05 + 4 vt., 41), 73-985.

II. třída: 1/3. Klein-Schmidt, LZK., (3.02.4, 49.8, 44.2), 79-785; 2/6. Dohnal Mir., LKVS. Brno, (3.24.4, 51, 45.6), 74-385; 3/8. Říha Ant., SK. Slavia, (3.16.2, 58.2, 49.6), 71-385; 4/9. Valeš Jan SK. Dv. Král. (3.13.2, 52.6 + 4 vt., 54.8), 71-385; 5/10. Votava Zd., KLV., (3.43, 1.02.8, 45), 67-39; 6/11. Píša Sv., SK. Slavia, (3.12.4, 1.10.4, 57.8), 67-205; 7/12. Zamastil F., ČSK. Praha, (3.49.2, 54.6, 52.6), 66-695; 8/13. Brabec K., LZK., (3.39.8, 54.6 + 4 vt., 53.6), 66-54; 9/14. Skorkovský, LKVS. Brno, (3.27.2, 1.03.8, 58.6), 65-835; 10/15. Kučera J., SK. Dv. Králové, (3.55.6, 59.8, 48.8), 65-37.

Třída starších A.: 1/22. Bauše O., LZK., (4.14.2, 1.04.6, 1.00.6), 58-56; 2/26. kpt. Kovárna R., LK. Důst., (5.51.2, 59 + 4 vt., 47), 54-64; 3/29. Macoch J., LZK., (4.30.4, 1.20.4 + 4, 1.09.4), 51-34.

Ženy: 1. Beinhauerová, VS. Brno, (3.54.2, 50, 58.7), 2. Irmenbachová, LZK., (5.27.4, 56.2, 1.05.2), 80.55; 3. Kindlová Evža, SK. Slavia, (7.22.4, 1.09.6, 1.01.8), 67-84. N. Pokorný.

Poláčekův Memoriál. Klub lyžařů vinohradských uspořádal dne 8. března t. r. III. roč. sjezdového závodu o Memoriál Ludi Poláčka na známé trati Kotel—(1434 m.) Dolní Mísečky (800 m). Závod soustředil rekordní počet 108 přihlášek a ač počasí nebylo nejpříznivější, dostavilo se ku startu 90 závodníků. Silná mlha na Kotli zdržela na přání závodníků start o 45 min. Na trati bylo 7. kontrolních branek. Trať sama jest nejlepší v Krkonoších. Byla již před třemi lety vyhledána našimi sjezdaři a rok od roku zlepšována. Z různých příčin se vzdalo 11 závodníků, z nichž Z. Ascher jel pak závod mimo soutěž ve velmi dobrém čase 4.28. Vítězem závodu stal se Eda Hromádka z KLV, v čase 3.51.2, který absolvoval celý závod bez jediného pádu a bezvadným stylem. Získal obhajovací cenu a jako vítěz své třídy pohár a čestnou cenu Eno-vosků. Vítězové jednotlivých tříd získali poháry a další v pořadí plakety.

Závod přilákal svojí zajímavostí značný počet diváků po celé trati, mezi kterými viděli jsme celou řadu předních osobností našeho lyžařského sportu. Za Svaz lyžařů RČS dostavili se pánové Jarolímek a Zadák, za pražskou župu p. Rudl. Pořadající klub se těší, že se se všemi účastníky shledá na IV. ročníku Memoriálu v roce 1937.

Výsledky: *Rozhodčí:* arch. K. Jarolímek. *Měřiči času:* Vlad. Holan — Karel Mareš. *Startér:* Karel Bloman.

Ženy: 1. Möhwaldová Truda, HDW., 5.50.4, 2. Wunscheová Zita, HDW. 6.00, 3. Garkischová L., KLV., 7.41.1; 4. Dlouhá, LZK., 9.03.4; 5. Baitlerová Vlasta, SK. Slavia Praha, 9.51; 6. Langeová B., B+B, Praha, 13.20.3

Muži tř. I.: 1. Hromádka Eda, KLV., 3.51.2; 2. Lahr J., HDW., 4.03.1; 3. Kraus F., HDW., 4.11.1; 4. Václavík Mil., LKVS. Praha, 4.15.3; 5. Knahl J., HDW., 4.17.4; 6. Hackel Alfr., HDW., 4.30.4; 7. Stehlík, KLV., 4.45.2; 8. Cífka Honza, KLV., 4.51.4; 9. Gebert, HDW., 4.56.2; 10. Fischer Josef, HDW., 5.25.2; 11. Putterlik K., LKVS. Praha, 5.40.1.

Muži tř. II.: 1. Kraus Franz, HDW., 4.39.1; 2. Klein-schmidt, LZK. Praha, 4.40.2; 3. Lukeš Jaroslav, SK. Slavia, 5.03.1; 4. Jeckel Alex, HDW., 5.06; 5. Valeš Jaroslav, SK. Dvůr Král., 5.06.2; 6. Píša Svat., SK. Slavia Praha., 5.20; 7. Kastl Al., KLV., 5.20.3; 8. Brabec K., LZK. Praha, 5.23.4; 9. Kaldarar Huda, Vočko, 5.25.1; 10. Říha Antonín, SK. Slavia Praha, 5.26.0; 11. Budárek O., LZK. Praha, 5.27.3; 12. Václavík V., LZK. Praha, 5.33.1; 13. JUDr. Kučera Karel, KLV., 5.34.3; 14. Čabelka K., LKVS. Praha, 5.37.1; 15. Řehoř Josef, B + B. Praha, 5.38.1; 16. Pick Wolfgang, HDW., 5.41.3; 17. Štochl M., KČST. Praha, 5.44.2; 18. Wiedner Frant., Vočko, 5.54.2; 19. Chýle O., LZK. Praha, 6.06.1; 20.—21. Kroft Ladislav, Ski klub Plzeň, 6.09.3; 20.—21. Zamastil Frant., Ski klub Praha, 6.09.3; 22. Weiss Láda, SK. Slavia, 6.14.1; 23. Čumpelík Ferd., Ski klub Praha, 6.15.4; 24. Rojar Vlad., B + B Praha, 6.18.3; 25. Škoda Frant., KLV., 6.19.4; 26. Šíma J., LZK. Praha, 6.29.0; 27. Buchar

Josef, Ski klub Praha, 6.33; 28. Ponec M., Mlado AKL., 6.36.4; 29. Ing. Štěrba Zbyněk, LK. Vys. sportu, 6.36.4; 30. Myšák Václav, Ski kl. Č. Budějovice, 6.45; 31. Vaníček Karel, B + B Praha, 6.45.2; 32. Červinka Josef, Ski klub Pardubice, 6.47.2; 33. Kaldarar Gustav, Vočko, 6.49; 34. Mottl Václav, Vočko, 6.52.2; 35. Pařík Arno, KLV., 6.53.3; 36. Kunze Walter, Ski klub Praha, 7.02.4; 37. Čížek V., Mlado AKL., 7.03.4; 38. Ing. Chlumský B., LZK. Praha, 7.06.4; 39. Ing. Dlouhý B., LK. Vys. Sportu, 7.11.4; 40. Falkenau Jiří, B + B Praha, 7.13.1; 41. Maršálek Mir., B + B Praha, 7.31.1; 42. Šrámek Boh., Zimní kl. Jičín, 7.38; 43. Stejskal Frant., Ski klub Praha, 7.52.1; 44. Hofman Vlad., B + B Praha, 8.02.1; 45. Jakovenko Jiří, Vočko, 8.15.2; 46. Plůcha Stan., Ski klub Praha, 8.20.2; 47. Zima Ant., Sheel kl. Praha, 8.26.1; 48. Vogel Karel, Vočko, 8.34.3; 49. Králík J., LKVS. Praha, 9.10.3.

Muži tř. III.: 1. Pick W., HDW., 4.25.1; 2. Donth F., HDW., 5.03.1; 3. Císař J., LZK. Praha, 5.14; 4. Jarolímek Oldř., SK. Dvůr Král., 5.50; 5. Kraus Walter, HDW., 6.30; 6. Ponec Jan, Mlado am. lyž. klub, 7.15.4; 7. Švejdar Frant., KLV., 7.58.1; 8. Kühnel Mir., Mor. Slavia 9.34.3.

Muži tř. st.: A—B. 1. Kern Václav, Klub Alpistů, 5.50.2; 2. Bauše O., LZK. Praha, 6.04; 3. Vyskočil Vlad., Ski klub Praha, 8.35.3; 4. Horáček S., KČST. Praha, 9.21.1; 5. Knapp V., KČST. Praha, 9.44.2.

První štafetový závod Západočeského lyžařského klubu v Plzni. Západočeský lyžařský klub v Plzni uspořádal v neděli 16. února svůj první veřejný sportovní podnik. Štafetové závody na Šumavě byly kdysi pořádány, ale poněvadž k jejich absolování jest potřebí nejméně trojnásobný počet závodníků, byly časem opuštěny. Jejich vzkříšení ukázalo pravou krásu a napínavost těchto závodů. V tomto směru můžeme pořádajícímu klubu gratulovati ke šťastnému výběru a jménem západočeského lyžařstva i poděkovati za značné posílení posice západočeského lyžařství.

Závod byl konán pod protektorátem pana MUDra *Otty Gutha* a byl obeslán nejlepšími čl. závodníky, kteří byli k dispozici, t. j. nebyli toho času v Ga-Pa. Počasí závodu nepřálo. Nepříznivé sněhové poměry na celé Šumavě nedodaly patřičný rámec závodu a dokonce v noci před závodem a ráno do 10 hod. slabě přšelo. Trať byla velmi dobře značkována a byla vybrána tak, aby každý závodník měl na trati možnosti prokázat svoji všestrannou zdatnost a měl zároveň s absolvováním závodu určitý požitek. Start i cíl byl tentokrát na jiném místě než obvykle a sice před hotelem Sirotek. Trať vedla od startu sjezdem k nádraží, pak rovnoběžně s železnicí a pak příčně směrem k Pamferhütte a odtud na spodní Pancíř přes Hofmanky na Goldhof a odtud přes Vajsovku lesem na silnici a pak k hotelu Sirotek. Délka trati cca 10 km, ačkoliv závodníci podle svých zkušeností odhadovali ji na 12 km. Také docílené časy odpovídají těmto odhadům.

Závod měl slavnostní ráz v zahájení. Trubačské trio klatovských dragounů dalo signál k společnému nástupu všech závodníků. Při slavnostních fanfárách byla vztyčena státní vlajka, načež zástupce branné moci brigádní generál Emil Fiala měl proslov k vojenským štafetám a protektor závodu MUDr. Otto Guth přivítal závodníky i četné obecenstvo.

U startu shromáždilo se 72 závodníků, z nichž bylo pouze 30 „civilních“, takže branná moc převládala. Hromadný start všech vojínů, který provedl brig. generál Fiala, provázen byl srdečnými projevy obecenstva. Za minutu poté odstartována civilní mužstva.

Závod ukázal se velmi dramatickým a časté střídání vedení v závodě ukázalo, že boj byl rozhodnut v posledních fázích. Vedení ujala se hlídka K. L. Vinohrady, těsně sledována hlídkou pořadajícího klubu Z. L. K. a na třetím místě Č. S. K. Plzeň. Ve druhém kole ujala se vedení Český Ski klub, na druhém místě K. L. Vinohrady, na třetím L. Z. K. Plzeň, těsně sledován hlídkou Sněhařů, jejichž první muž Volfík v prvním kole sjel s trati a ztratil proti vedoucímu mužstvu necelých 11 minut. Sněhaři v posledním kole postavili svého nejlepšího muže Kreuze, který proti vedoucímu závodníkovi Kroftovi měl zpoždění 6 minut. Kdyby byl Kroft zdrav (byl silně nachlazen), bylo vyloučeno posici Ski klubu ohroziti. Kreuz v tomto posledním kole ukázal, že závod není nikdy ztracen. Vedoucího Krofta dostihl v posledním kilometru a vjel do cíle úplně vyčerpan. Docílil nejlepšího času dne 37.53 min. a byl nadšenými diváky odnesen na ramenou. Štafeta Ski-klubu umístila se jako druhá hlavně zásluhou brí Šobrů, domorodců, z nichž zejména Čeněk docílil 5. nejlepšího času 42 min. Štafeta pořadajícího klubu umístila se na velmi čestném 4. místě, zejména uvážíme-li, že malý počet členů tohoto klubu dával svým závodníkům i jiné funkce, na př. značení trati.

Výsledky: I. Sněhaři Domažlice (Volfík, Kobes J., Kreuz) 2.11.38; II. Český Ski klub Plzeň (brí Schobrové, Kroft) 2.12.22; III. K. L. Vinohrady (Bloman, Novotný, Švejda) 2.13.25; IV. Z. L. C. Plzeň (Berger, Rališ, Techl) 2.18.32. — 9 štafet u cíle.

Vojsko bojovalo jenom mezi sebou, poněvadž oblek a výstroj byl silným handicapem proti závodníkům. V prvním kole dokonce obsadilo 4. a 5. místo. Ve druhém kole v celkovém pořadí bylo na 5. a 6. místě a v cíli umístila se první vojenská hlídka na celkovém šestém místě, což jest skutečným úspěchem. Vítězná hlídka hraničářského praporu č. 4 z Vimperka ujala se ve druhém kole vedení a ani skvělý výkon domažlického Kralovce ve hlídce ppl. 18, který docílil nejlepšího času vojenského závodníka 43.07 (sedmého nejlepšího času vůbec), nemohl vítěznu její posici ohroziti. Kralovec získá čestnou cenu velitelství 2. divise, která pravděpodobně bude udělena samým panem brig. gen. Fialou. Závodům přihlížel s velkým zájmem po celou dobu trvání gen. Fiala se svým štábem tělovýchovných důstojníků a byl s výsledkem závodů i s kondicí vojenských závodníků velmi spokojen.

Výsledky: I. Hraničářský prapor 4, Vimperk (Vágener, Řezáč, Kús) 2.23.44; II. Pěší pluk 18, Plzeň (Huta, Mráz, Kralovec) 2.28.40; III. Pěší pluk 1, Č. Budějovice (Porhanzl, Nosberger, Hančů) 2.29.14. — 13 štafet u cíle.

Po závodě byly rozdány velmi vkusné ceny v hotelu Sirotek, které osobně předal závodníkům protektor závodu a vojsku sám brig. gen. Fiala. Závod soudeovali předseda soudeovské odbočky R. Lang s obětavými pracovníky Ulěem, Divíškem a Láskou, který ve třetím úseku nastoupil za nedostavivšího se závodníka Valeše v hlídce KČST.

Sportovní úspěch závodu jest dokonalý a jsme přesvědčeni, že tento závod stane se jistě pevnou součástí šumavského závodního programu.

Výsledky župních lyžařských hlídkových závodů Krkonošské župy konaných spolu se IV. hlídkovými závody Lyžařů K. Č. S. T. v Nové Pace 16. února 1936.

I. Závod hlídek (tříčlenných) mužů na 16 km: 1. Lyž. závodní klub Praha (Hylčer, Hanuš, Synovec) (získávají věčně putovní pohár p. tov. Schnabla), čas 1 hod. 6 min. 29 vt. 2. Č. Ski Jilemnice (Kužel, Horáček, Buchar) čas 1 hod. 15 min. 06 vt. 3. Lyž. záv. klub Praha (Hofman, Kyněl, Kučera) 1 hod. 19 min. 13 vt. Celkem závodilo 8 hlídek.

II. Závod hlídek smíšených na 6 km. 1. L. K. Č. S. T. Nová Paka (Brádlarová, Šnajdr, Havlík) 28 min. 06 vt. 2. L. K. Vočko Praha (Hesoun, Hesounová, Roreitner) 28 min. 40 vt.

III. Závod hlídek vojenských na 16 km. 1. Hraničářský prapor č. 2 v Trutnově 1 hod. 16 min. 22 vt. 2. Cyklistický prapor č. 1. Josefov 1 hod. 23 min. 49 vt. 3. Peší pl. č. 22 v Jičíně I. hl. 1 hod. 27 min. 43 vt. Závodilo 7 hlídek.

IV. Závod žen jednotlivců na 6 km: 1. Božena Kučerová L. Z. K. Praha 24 min. 21 vt. 2. Marta Nedomletá Č. Ski Jilemnice 24 min. 37 vt.

Celkem závodů se zúčastnilo 92 závodníků.

Výsledky I. části XII. akademických přeborů RČS v jízdě na lyžích, pořádaných Vysokoškolským Sportem Brno ve dnech 15. a 16. února 1936 na Pustevnách na Radhošti pod protektorátem akademického senátu Masarykovy university v Brně a městské rady Nového Města na Moravě.

Závod na 18 km: 1. Václavík Miloš, T Praha, 1:03.27; 2. Kaldarar, U Praha, 1:04.42; 3. Slonek Miloš, U Brno, 1:07.28; 4. Kokrhánek Vlad., U Brno 1:08.11; 5. Beinbauer Karel, T Brno, 1:10.03; 6. Kürti Karol, T Brno, 1:10.54; 7. Gwuzd Jar., U Praha, 1:17.36; 8. Reich Otakar, T Brno, 1:20.12; 9. Skorkovský Jar., U Brno, 1:22.48; 10. Bonezek Emil, T Brno, 1:27.13; 11. Pištačev Stojčko, T Brno, 1:46.35 hod.

Start a cíl před Šumnou na Pustevnách. Trať vedla nejprve po severním úbočí Radhoště až k chatě Rade-gast, pak lesním terénem po jižních svazích zpět na Pustevny. Jelo se dvě kola po 7.5 km. Startovalo 14 závodníků, klasifikováno 11, 2 vzdali.

Závod žen: 1. Beinbauerová R., U Brno, 35.14; 2. Německá Frant., U Brno, 43.19; 3. Bortlová Marie, U Brno, 46.05; 4. Kučerová Sylva, T Brno, 54.13 min.

Jelo se jedno kolo tratě 18 km. Startovaly 4, do-jely 4.

Závod sdružený: 1. Václavík Miloš, T Praha, 28, 27, 205.8, 240, 445.08; 2. Kokrhánek Vlad., U Brno, 26.5, 28, 184.9, 208.9, 393.8; 3. Kürti Karol, T Brno, 27, 31p., 201, 191, 392.13; 4. Slonek Miloš, U Brno, 26.5p., 27, 133.5, 213, 346.5; 5. Skorkovský Jar., U Brno, 25, 26, 191.5, 121.5, 313; 6. Gwuzd Jar., U Praha, 22, 26p., 115.4, 150, 265.4. Startovalo 6, klasifikováno 6. Číslo značí: délky skoků, body za skok, body za běh, souhrn bodů v závodě sdruženém.

Závod ve skoku prostém: 1. Pokorný Oldřich, U Brno, 35, 36, 219.2; 2. Václavík Miloš, T Praha, 34,

33, 205.2; 3. Kokrhánek Vlad., U Brno, 28, 29, 178.2; 4. Raclavský Jan, T Brno, 29, 27.5, 175.6; 5. Skorkovský J., U Brno, 29p., 27.2 130.5; 6. Kürti Karol, T Brno, 34p., 35.5p., 107.

Ceny putovní a věčné:

1. Putovní cena akademického senátu Masarykovy university pro přeborníka vysokých škol RČS. Bronzový relief, dílo akademického sochaře docenta J. Macha.

2. Putovní cena docenta Dr. F. Smotlachy pro vítěze závodu sdruženého. Pro r. 1936 získal Václavík Miloš, T Praha.

3. Putovní cenu továrníka J. Bati pro vítěze závodu dam v běhu hladkém a alpské kombinaci. Kovová soška lyžařky.

4. Putovní cenu Čs. A. S. Právník pro vítěze v běhu na 18 km posluchače M. U. Brno a člena Čs. A. S. Právník. Získal pro r. 1936 Kokrhánek Vl.

5. Putovní cenu Svazu čs. studentstva v Brně pro nejlepšího akademika brněnské oblasti v závodě sdruženém. Získal Kokrhánek Vl., U Brno.

6. Putovní cenu Dr. J. Marka pro vítěze závodu v alpské kombinaci.

Věčné ceny věnovaly firmy: Brouk a Babka, Bailony-Baumann, Komůrka, Lamplota, Roth, Sandrik, Stern, Vichr.

II. část XII. akademických přeborů koná se 28. až 29. března v Jeseníkách.

Vysokoškolský Sport, Brno.

Druhý závod o Jesenickou stříbrnou lyži KČST konal se dne 8. III. 1936 na Červenohorském sedle v Jeseníkách. Podnik se skvěle vydařil a měl hladký průběh. Sněhové poměry byly dobré. K zahájení závodu se dostavilo předsednictvo Jesenické župy KČST s předsedou Novotným v čele. Za hran. prapor 7 byl přítomen p. škt. Uldrych, za Krnov zdravotní rada Dr. Mencl a z Frývaldova Dr. Žížlavský a vzácný host z Prahy řed. Pilát, předseda Klubu čl. alpistů. Závodní dráha 18 km pro tř. II. a starší a 8 km pro dorost a ženy byla p. Havlíčkým a p. architektem Moslerem pečlivě připravena. Ku startu se dostavilo 67 závodníků a to 9 vojáků, 4 četníci, 33 závodníků tř. II., 5 tř. starší, 6 dorost, 7 žen a 3 mimo konkurenci.

Putovní cenu stříbrnou lyži získal Leitner Jan, L. K. Olomouc, 1.45.03; 2. Mühl Rudolf, KČST. Šumperk, 1.50.06; 3. Rieger LLK. Olomouc, 1.50.55; 4. Macháček Jan, LK. Olomouc, 1.53.28; 5. Machačka R., KČST. Olomouc, 1.53.47. 6. Čajánek M., KČST. Krnov, 1.54.28.

Putovní cenu pro dorost získal Tužil A., KČST. Krnov, 0.52.07 před Štouračem z LK. Olomouc, Hudcem KČST. Zábřeh a Hamplem rovněž KČST. Zábřeh.

Třída starších stala se kořistí K. Kučery KČST., Krnov, 2.02.58 před Králem KČST. Přerov a Dudou KČST. Olomouc.

V kategorii žen dojele první Horná M., KČST. Prostějov, 1.23.41; 2. Hříbková B., KČST. Olomouc, 1.24.48; 3. Němečková ČSS. Olomouc, 1.37.13.

V kategorii vojska zvítězil Kadavý, Ski Klub Praha v čase 1.29.06, který měl nejlepší čas dne. V kategorii četnictva zvítězil Dufek Karel v čase 2.07.22.

Odpoledne v 14. hod. konal se závod ve sjezdu natrati 1500 m dl. s výškovým rozdílem 200 m. Startovalo 48 závodníků. Sjezdovou cenu akademického malíře Hoplíčka z Olomouce získal Macháčka Jaroš, KČST. Mor. Ostrava, 1.43, jako další dojeli Macháček Jan, LK. Olomouc, 1.46, Macháčka Miloš, KČST. Olomouc, 1.50; Macháček Rudolf, KČST. Olomouc 1.55; Čajánek Mik., KČST., Krnov a Babor, KČST. Frývaldov v čase 1.57.

V kategorii žen zvítězila Macháčková-Dohnalová LK. Olomouc, 2.50. Jako druhá dojela Hříbková B. KČST. Olomouc, 3.40. Z dorostu se umístil Štourač, LK. Olomouc, 1.46, před Hudecem KČST. Zábřeh 1.51.

Mnoho sjezdových závodníků bylo diskvalifikováno, neboť neprošli vlásenkovou branku, která stála ve středu sjezdové dráhy.

Drlik K.

Závod lyž. klubu Brouk + Babka, Praha. Agilní lyžařský klub B+B Praha uspořádal v neděli 2. února závod v běhu na lyžích o přebor klubu. Závod konal se na Bonvískách, start i cíl byl před boudou Hubertus.

ZPRÁVY

Píše se nám. „V jednom denním listě objevil se článek, stěžující si na to, že český lyžařský a turistický proud opomíjí místo, resp. hotel, kdysi německý a pak těžce získaný do českých rukou, že se raději chodí do podniků německých atd. Připisuje se to, jako obvykle národní netečnosti, zradě atd. Ostatně znáte takové nářky. — Na tohle se musíme podívat spravedlivě. Mnohý z nás totiž je právem uražen, jestliže se mu supponuje národní netečnost, nebo dokonce padání do německé náruče. — Představte si tedy, že hezky *hluboko* v horském údolí provede jeden z českých lidí čin velmi záslužný: koupí majetek kdysi německý. Ale je špatný počtář, jestliže se domnívá, že turistický a lyžařský proud se najednou u jeho podniku zastaví, nebo bude jím procházet. Řadu let se totiž jezdilo nahoru bez zastávky a jezdí se tedy bez zastávky dál. Nikdo nemůže žádat, aby se turistický a lyžařský proud najednou zastavil někde, kde se odjakživa nestavěl, alespoň nikoliv ve své většině. Weekendoví lyžaři mají to už v krvi, že se hledí dostat v sobotu večer při jedné námaze co nejvýše, ne-li až k svému cíli. Nikdo na nich nemůže chtít, aby se zastavili, když to vůbec nepotřebují, nebo dokonce spali dole, když mohou dobře dojít nahoru a když takové místo se mívá kolem 7. hodiny večerní a do 10. je krásného času k výstupu! Chee snad někdo reklamovat na městských lidech, aby vystoupivše z autobusu ubytovali se v údolním hotelu a ráno teprve vystupovali na hřeben, zatím co ti rozumnější si námahu výstupu odbyli již večer a ráno se svěží prohánějí nahore? Proč jezdíme na hory? Kde kdo to chápe, že obchod se na takovém místě málo hýbe, aspoň v zimě, v létě to je jistě lepší. Ale to je stejné, jako kdyby se obchodník ve městě zařídil v odlehle ulici a sváděl pak vinu na to, že proud lidí jde po hlavní třídě. Nebo ještě lépe: trafikant u stanice elektřiny dělá báječné obchody s kuřivem i noviny. Ten, který je — byt' na téže ulici — uprostřed mezi stanicemi, je na tom podstatně hůře. A nemůže chtít, aby také u jeho trafiky tramvaje stavěly! —

— Před zahájením závodů byla vztyčena státní a klubová vlajka. — Startovalo celkem 81 závodníků. Ačkoliv panovala značná mlha a ani sníh nebyl nejlepší, proběhl závod, díky dobré organizaci, hladce.

Výsledky:

Třída II. (trať 16 km): 1. Maršálek Miroslav 1.15.55 hod.; 2. Škrdland Zdeněk 1.16.50; 3. Vanfček Karel 1.17.35.

Třída starší A (trať 16 km): 1. Schmiedberger Bedřich 1.31.04; 2. Kovář Bohumil 1.32.15; 3. Fleischmann Lubor 1.45.30.

Třída III. (trať 10 km): 1. Čurda Karel 48.58 min.; 2. Šefr Josef 58.05.

Dorost (trať 6 km): 1. Hospodský Václav 29.50; 2. Kodýtek Karel 29.59.

Ženy (trať 6 km): 1. Fahounová Helena 31.00; 2. Langeová Hilda 31.16; 3. Warausová Zdena 31.25.

Titul přeborníka pro rok 1936 získal Maršálek Miroslav.

My také dobře víme, že podniky v horách „na ráně“ jsou — pokud vůbec jsou na prodej — nepoměrně dražší, než podniky v údolí, stejně jako ve městě obchodní místnosti na hlavní třídě a na periferii. A že každý nemá tolik peněz, aby se zařídil „nahore“. To všechno víme, ale prosíme, aby se neútočilo na takovou samozřejmost jako je svoboda rozhodnutí o cíli a programu cesty a zejména nikoliv na národní čest, obzvláště v případech, jejichž příčina leží v něčem docela jiném, na př. v odlehlosti místa.“ (Redakce ráda dává místa těmto řádkům, neboť je v nich hodně pravdy, ale nerada by vedla o tomto předmětu debaty. Obchodní úspěch či neúspěch závisí vždy na počínání podnikatelově, který musí podnik řídit (a samozřejmě i volit jeho umístění) tak, aby vyhověl obecenstvu. Musí se podle obecenstva zaříditi. Nikdy se nebude obecenstvo zařizovat podle něho. To je jasné a netřeba o tom debatovat. Red.)

Lyžaři — informace o stavu sněhu řiďte lask. výhradně na ZÚ-Zpravodajskou ústřednu, telefon: 410-41. Při zavolání z pouličních veřejných telefonních automatů obdržíte je zdarma.

Přímé zprávy z Garmisch-Partenkirchenu. Laskavostí firmy RADIO-HAVEL, PRAHA umožněno nám bylo po dobu zimní Olympiady poslouchati veškeré zprávy a výsledky vysílané přímo z Ga.-Pa., neboť tato firma zapůjčila nám 1 ze svých aparátů úplně zdarma. Vzdáváme tímto náš dík a ujišťujeme čtenáře, že poslech byl bezvadný. Svaz lyžařů RČS.

Tschamba Fii nový ochranný prostředek proti slunečnímu úžehu. Sportovcům, kteří v minulém roce byli v Alpách bude asi již známa ochranná voda Tschamba-Fii. Jedná se zde o zásadně nový ochranný prostředek, který nezabraňuje pouze slunečnímu a horskému úpalu, ale který také vyléčí v nejkratší době — obyčejně přes noc — již vzniklý úžeh třebas i nejhoršího stavu. Při tom jest Tschamba-Fii voda úplně nemastná, na pokožce neviditelná, jest příjemně osvěžující a urychluje znamenitě opalování.

Podporuje chut

FERNET-BRANCA

usnadňuje zažívání.

DOBŘE TRÁVENÍ — DOBRÁ NÁLADA • DOBRÁ NÁLADA — DOBRÝ SPORT

Z CIZINY

Italská mistrovství vybojována byla ve dnech 11. až 16. ledna 1936 v Madonna di Campiglio v Dolomitech. Výsledky: *18 km*: Giulio Gerardi, 1.31.59.6; *štafeta*: Ski Club Lecco (Cafari, Gargauti, Inverezzi, Corti) 2.5.36.2; *skok*: Severino Menardi, Cortina, 38, 50, 43.5, 44, 307 b.; *sdrúžený závod*: Severino Menardi, 655.75; *slalom páni*: G. Sertorelli, Milano, 2.32; *slalom dámy*: Paula Wiesinger, Milano, 3.16.2; *alpská kombinace páni*: V. Chierroni, 99.67; *alpská kombinace dámy*: Paula Wiesinger 100; *sjezd páni*: Vittorio Chieroni, 2.55; *sjezd dámy*: Paula Wiesinger 3.52.8.

Německá mistrovství 1936 byla pořádána v Oberstdorfu ve dnech 16.—20. ledna 1936. Zvítězili: *sjezd dámy*: Christl Cranz, Freiburg, 4.39.1; *sjezd páni*: Franz Pfnür, Schellenberg, 3.42.3; *slalom dámy*: Christl Cranz 1.54.7; *slalom páni*: Rudolf Cranz 1.48.4; *alpská kombinace páni*: Franz Pfnür, 197.78; *alpská kombinace dámy*: Christl Cranz, 200.00; *18 km*: Anton Zeller, Ruhpolding, 1.13.20; *štafeta*: župa XVI/4 (Bayerischer Ski Verband, mužstvo: Zeller, Kaufmann, Däuber a Motz); *sdrúžený skok*: Andreas Hechenberger, Bayrischzell, 55, 52, 221.5; *sdrúžený závod*: Willi Bogner, Mnichov, 446; *skok*: Franz Haselberger, Traunstein, 63, 67, 225; *45 km*: Herbert Leupold, Kempten, 3.26.15.

Švýcarským mistrem vytrvalostním je V. Borghi (Les Diablerets), Švýcar ze západu, který ujel 40 km za 2. 56.13. — Po deseti kilometrech byl ještě o 3 vt. druhým. Pak už vedl. — Švýcarské štafety vyhrál v kategorii A. Ski Klub Unterwasser, v B. Turnverein Unterstrass-Zürich. Trať byla velmi špatně vyznačena, takže mnoho vynikajících závodníků zbloudilo. To postihlo všechny nejlepší rakouské a švýcarské závodníky. To je ovšem chyba strašná. Tak se to stát u nás!

Maďarským mistrem (v trojkombinaci) stal se Rakušan Dellekarth. V 18 km zvítězil Nor Sverre Brodahl. Ve skoku Rakušan Markus Mayer, ve sjezdu Dellekarth.

Chvála Kandaharu. Aby bylo hned zpočátku jasno: *vázání*. Nikoliv slavného arlberského závodu. V Garmischi je měli nejen sjezdaři, ale i skokani (Birger Ruud, Erikson). Rakušané vypočítávají ve svém listě „Ski“ celou řadu prvních míst letošních Zimních her, docílených na Kandaharu. Jak to zjistili, neříkají. Slavní „alpouni“ Hans Hauser (mistr Rakouska), Hans Uöbel (2. místo v km — lancé) Bernhard Meyer

(3. v km — lancé) jezdí na Kandaharu. — Také mezinárodní himalajská expedice 1934 měla s sebou jen Kandahar. Vystoupili na něm až 7.000 m vysoko, což je také lyžařský rekord.

Jeden z prvních pionýrů lyžařiny ve střední Evropě je dosud živ. Je to Matyáš Zdarsky, který nedávno oslavil svých 80 let. U nás jméno celkem neznámé, zejména v mladších vrstvách. Pracoval zejména v rakouských Alpách a získal si o alpskou lyžařskou techniku a její vědecké zpracování nesmírných zásluh. Sám fyzicky a technicky vynikající nad průměr byl dlouhá léta intelektuálním ohniskem alpské lyžařské vědy. Jeho 80. narozeniny byly příležitostí k oslavám mezinárodního charakteru. Ve Vídni chystá o něm zvláštní komitě celou knihu. Nás v lásce neměl. Bůhví proč, ačkoliv k úplné českosti jeho jména schází jen háček a čárka.

Schválené můstky. V letech 1934—35 schválila FIS (t. j. dovoluje na nich pořádati závody podle řádů FIS) tyto můstky: Bulharsko 2, Německo 7, Finsko 1, Norsko 7, Švédsko 5, Švýcarsko 6, Maďarsko 2, Rakousko 1 a Československo 6. To jsou můstky spadající do t. zv. kategorie I., t. j. všestranně vyhovující. Do kategorie II. patří můstky odpovídající normám, ale přece pokud jde o výkony *přes 70 m* na vědomost nevztáje, neboť FIS stanovila přece 70 m za krajní mez svého schválení. Zajímavé je, že do této kategorie patří i můstek ve Špindlerově Mlýně a v Janských Lázních, dále olympijský můstek v Ga-Pa, známý finský můstek Ounasvaara, dva norské můstky Vikersund a Naraguta.

Norské startovní licence pro Německo letos měli Oivin Alstad, Einar Bergsland, Finn Bryde, Ulrich Busch, Carl Ch. Gröndahl, Theophil Helliesen, Per G. Jonson, Sverre Midtskau, Eistein Raabe, Birger Ruud, Ole Strand, Björn Strindberg, Raymond Soerensen, Arne Ulsteen, Kaare Ulsteen, Christian H. Aall.

Čtrnácté štafety pražské župy byly vybojovány 29. března 1936 v okolí Pražské boudy za krásného jasného počasí. Závod byl triumfem pražského LZK, který obsadil první dvě místa (Novák, Kučera, Hylčér, 1.09.30, Hanuš, Hofmann, Hanuš, 1.16.01). (Referát došel po uzávěrce listu, omezujeme se s omluvou pouze na tento výtah.)

LYŽAŘSKÁ BIBLIOGRAFIE

Wierchy, XIII., 1935. Ročenka Polského Tovaryšstva Tatranského objevuje se opět na sportovním literárním trhu. Má nejen svůj tradiční zevní zjev, ale je z tradice i bohatě naplněna, ba snad více než jiná léta. Redigovali ji prof. Dr. W. Goetel a Jan A. Szcze-paniński. Redaktoři shromáždili v knize velmi zajímavý materiál, nejen tatranský, ale vůbec horolezecký, lyžařský a folkloristický. Referují i o mnohých věcech česko-slovenských. Vyšlo v Krakově (Gebethner a Wolff).

Harald Bosio a Emil Dowisch: Das Training des Skiläufers. 114 stran, velmi mnoho obrázků. Vyšlo u „Deutscher Verlag für Jugend u. Volk, Wien 1, Leipzig.“ Malá, ale výběrná knížka počínající domácí gymnastikou a končící skokem s můstkem.

Christl Cranz: Skilauf für die Frau. Vyšlo v G. Willi Hernee Verlag, Aalen. 80 stran, 8 stran obrázků. 1.20 RM. Olympijská vítězka odevzdává zde veřejnosti své jistě bohaté a úspěšné zkušenosti, zejména ovšem sjezdářské.

Průvodce po Jeseníkách dostanete za sníženou cenu Kč 10.— v redakci listu „Beskydy-Jeseníky“. Odbor KČST v Mor. Ostravě.

Allgemeines Fremdenblatt otiskuje v č. 11/12 sedm štočků, zapůjčených mu naším listem a článek Ing. Krause, svazového jednatele.

Sportovní revue v prvním čísle letošního ročníku přináší v záhlaví veliký obrázek z našeho listu: J. Říhánek: Fuserkarscherte (z č. 2. Z. S.).

REDAKCE

ČÍSLO 10. vychází 18. dubna 1936 s obálkou podle fotografie J. Říhánka.

TROCHU STATISTIKY. Letošní ročník je nejen jubilejním, ale i rekordním. (Rekordním ve vsí formě, neboť zlepšuje cifry dosavadního nejlepšího výkonu, t. j. loňského ročníku, jen nepatrně.) Letošní dvacátýpátý náš ročník měl 10 čísel jako obvykle, žádné dvojčíslí. Začal vycházeti 20. října 1935, ukončen byl 18. dubna 1936, celkem 181 dní (loni 175 dní). Začali jsme vycházeti o více než měsíc dříve a také více než o měsíc dříve skončili, což se lépe shoduje se skutečnou saisonou. Měli jsme (včetně titulních a obsahových stran, bez obálek) celkem 304 stránek (loni 304), z toho 233 na papíře křídovém (loni 236) a 76 na papíře obyčejném (loni 68). Obrázků bylo celkem 228 (loni 224), obálky 2, užité barvy 3. Celkem uveřejněno 51 článků a 60 rubrik drobnějších zpráv. Nejmenší číslo mělo 28 stran (loni 24), největší 36 stran (loni 44). Nejméně obrázků má číslo 10. (pouze 9), nejvíce číslo 4. (36). Vycházeli jsme celkem přesně tak, jak jsme stanovili v původním plánu, v němž jsme počítali v první polovině s třídenním a druhé polovině až s pětidenním zpožděním z technických příčin. Ale přes to mnohá čísla jste již dostávali poštou na stůl v den, který byl označen za den vyjití (na př. č. 7. a pod.).

REDAKTOR DĚKUJE všem svým spolupracovníkům za jejich ochotu a obětavost. Zejména a zvláště děkuje oněm, kteří technickými články přispěli tak vynikajícím způsobem ke zvýšení odborné úrovně listu, jehož letošní ročník se po této stránce markantně odráží ode všech předcházejících. I denní žurnalistika sama konstatovala tento fakt a příznivě jej komentovala. — Redaktor však

nejen děkuje všem, autorům velikých prací i malých zpráv, zpravodajům klubovním a obrázkovým přispivatelům, on také prosí za prominutí všechny ty, kdo se snad neshledali v tomto ročníku se svými pracemi, ať již slovesnými, či obrazovými. Mnohá věc se opravdu nehodí k uveřejnění, ne snad pro svoji vyloženou slabost, ale často z mnohých jiných vážných příčin. — Redaktor děkuje všem za dobrou vůli a prosí, abyste všichni opět spolupracovali na úspěchu ročníku příštího.

TAKÉ ADMINISTRÁTOR DĚKUJE za zájem o list všem, kteří mají podíl na jeho osudech peněžních, zejména těm, kdo se jakýmkoliv způsobem zasloužili o jeho dobro, tedy jak předplatitelům, tak i inserentům. A bohužel musí i v této chvíli plnit svoji nepříjemnou povinnost a žádat zdvořile všechny, kteří snad ještě nezaplatili, ať již předplatné, či insertní účet, aby tak laskavě učinili co nejdříve.

CELÝ ROČNÍK DVACÁTÝ PÁTÝ 1935-36 leží před vámi. Nechceme od Vás, abyste soudili mírně, naopak, buďte hodně přísní ve svém úsudku, vytkněte nám chyby bez jakýchkoliv ohledů, tím nám posloužíte více, než kdybyste mlčeli, nebo dokonce neoprávněně chválili. Ale prosíme vás: suďte objektivně a spravedlivě a zejména uvažte, za jakých těžkých poměrů, obzvláště finančních, dnes svůj list vydáváme, jaké překážky musíme překonávat a jak musíme — dít. Žádajíc na vás úsudek přísný a s hlediska vysokého a bez ohledů, máme jistě právo prosit vás, abyste nebyli osobní, ale objektivně a otevřeně spravedliví na obě strany: k nám, kteří jsme list dělali i k poměrům, za nichž jsme pracovali. Na podzim na shledanou! Lyžím zdar!

NAŠE POSLEDNÍ PŘÁNÍ PŘI UKONČENÍ ROČNÍKU:

**PROSÍME, NEZAPOMENĚTE NÁM ZAPLATIT
PŘEDPLATNÉ Kč 35.—** SLOŽENKY PŘIPOJENY BYLY K 5. ČÍSLU

TITULNÍ OBRÁZEK: JAN ŘÍHÁNEK — NA SHLEDANOU

ZIMNÍ SPORT

LIST SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE
REDIGUJE DR. JOSEF KALIBERA, PRAHA XI., ŽEROTÍNOVA 51
— ADMINISTRÁTOR JAN ŘÍHÁNEK, PRAHA-XIV., ČÍSLO 1120
REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA II., ŽITNÁ 14. TEL. 322-13.
ÚČET POŠTOVNÍ SPOŘITELNY 34.474. — PŘEDPLATNÉ NA
10 ČÍSEL Kč 35.—, JEDNOTLIVÉ ČÍSLO Kč 4.—, MAJITEL A VY-
DAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 14

PIONÝŘI ROHÁČŮ

V loňském a letošním ročníku Zimního Sportu hodně se psalo o Liptovských Holích — Roháčích. Trvalo to však hodně dlouho, než Roháče dostaly na lyžařské burse svtj vysoký kurs. Snad je to v pořádku. Člověk nemá být egoistou. Dnešní zájem o tyhle málo známé hory je vlastně přirozeným, poněvadž se stále prohlubující se technikou jízdy na lyžích roste a přibývá také odvahy a touhy po podnikání zápasu s přírodou, při dobývání málo známých či dokonce ještě neznámých vrcholů a svahů a to v každé roční době. Nemám v úmyslu zabývat se topografickou reportáží, ani popisováním vykonaných výstupů, cest a sjezdů. Je to jen malá vzpomínka na opravdovou činnost pionýrskou, na oběti a nesnáze. Jen nesnáze?

Bylo to více než před 10 lety, v roce 1925. Oldes Smékalů, stoprocentní kamarád v nadbytku i nouzi a strádání, měl nápad: podívat se na Roháče v zimě na lyžích (byli jsme tam společně před rokem v létě). U nás nebyvalo od slov k činům daleko; ve třech dnech skončeny všechny přípravy, které se ovšem konaly tajně, poněvadž prozrazením stali bychom se v očích všech známých „nebezpečnými bláznými“. Dlužno ovšem říci, že naším sídlem byla hanácká metropole Olomouc. V době našeho odjezdu bylo právě deštivé počasí na celé Hané. — Lana a všechnu ostatní výzbroj a výstroj i s proviantem zaslali jsme ve veliké bedně do stanice Podbiel.

Ve čtvrtek 10. prosince 1925 jsme se marně snažili rozřešit problém dopravy asi 60 kg vážící bedny se zásobami na Zverovku, nebo aspoň do Zuberce. Úzkokolejná dráha nebyla v provozu pro vysoký sníh. I cesty byly vysoko zaváty. Dopadlo to tak, že bedna byla naložena na saně, improvizované z rezervních lyží. Já vpředu táhl, Oldes tlačil. Že jsme všude vzbuzovali živou pozornost vesničanů, není třeba podotýkat.

Když jsme domorodcům v Zuberce sdělili účel naší návštěvy Roháčů, pokyvovali povážlivě hlavami. Na otázku, jak je ještě do Roháčů daleko, odpověděl nám jeden Zuberčan, že se zabavíme jistě týden. On prý tam ještě nebyl a žije v Zuberce již 65 let. Tohle přece k pláči nebylo.

V podvečer na Zverovce vystupovaly hajníkovy oči z důlků nad věcmi, vybalenými z bedny. Když se dověděl o našem plánu, snažil se nás ovšem odradit a zapřísahal nás! Že už nás neuvidí. To se nám tak asi hodilo. Po doplnění výzbroje a výstroje různými maličkostmi, zejména však příkrývkami a sekerou, vypravili jsme se příštího rána se strašnými ranci na zádech do Roháček chaty. Byl to tehdy ochranný srub, pouze pro letní dobu.

Sníh byl velmi hluboký. Vydatné proudy potu se nám řinuly z čel, když jsme v hodinách odpoledních dorazili do chaty. Čekalo nás překvapení: dveře, z pantů vytržené a vyvrácené, ležely pod sněhem, jen roh vyčníval. Uvnitř mezi prýčkami a před rozbitými kamny kupila se hromada navátého sněhu, z níž trčela noha převráceného stolu. Přirozeně, že jsme se nemohli odevzdat do vůle boží s modlitbou na rtech a

tak jsme se pustili do práce za proklínání neznámých darebáků, které jsme vydatně posílali do všech horoucích pekel. Za dva dny byly již dveře zavřeny na háček a z komínu, po prvé od našeho příchodu a v zimě snad vůbec po prvé, se nesměle vyplazil modrý kouř. Však mu to trvalo proklatě dlouho, než našel správnou cestu z chajdy, to je komínem.

Do konce týdne byly ještě přineseny poslední zásoby ze Zuberce a od hajníka, nasekáno palivo, vycpány štěrbinami mezi trámy, aby dovnitř nefoukalo a nedral se mráz a nakonec i vánoční stromeček byl ozdoben třemi malými svíčkami, nějakým jablíčkem a několika kostkami cukru.

S novým týdnem započal se i nový život. Dosud totiž řádily strašné sněhové bouře. Vichřice příšerně ječela v dolině. Trámoví praskalo a celý srub se chvěl pod náporu vzdušných proudů, které, jako by se snažily rozmetati naši hlemýždí budku a dostat se opovážlivým vetřelcům na kůži. Večer obyčejně na chvíli vichřice polevila, aby se v noci tím šileněji rozěřvala a pokrývala chalupu mračky sněhu. Ačkoliv všechny štěrbinami mezi trámovími byly ucpány, přece se chvílemi po sympatickém zaprašnění naplnilo ovzduší sněhovým prachem. Tak vida!

Týden vichřic a sněhových vánic vystřídán byl týdnem vysokého tlaku, kdy v časných ránech — kdy se ještě na obloze třpytily hvězdy — počínali jsme své výstupy ke slunci, na jiskřící se hřebeny a vrcholky, abychom se večer, tělesně úplně vyčerpání, ale duševně silní a vnitřně uspokojení potáceli na dně údolí a hledali kdesi v jeho koutě zastrčený srub.

Kuchyně neposkytovala nám nijakého výběru jídel, který by stál za řeč, ani bydlení nebylo nějakým pohodlím. Ale ani na Štědrý večer jsme nevzpomněli na bílé a plné tabule našich domovů. A vůbec po ničem se nám nestýskalo.

Stalo se až po Vánocích, že jsme ani tak nezatoužili, jako spíše konstatovali potřebu přítomnosti lidí... Byla tím vinna hezká lavina, způsobená utrženým převisem, která nás v několika vteřinách připravila o desítky metrů lopotně získané výšky a...

Celá událost se nám cestou vytřepala z paměti. Zůstala jen svědectví zlámaných lyží a ještě něčeho. Několik dnů se z chajdy nekouřilo. Ani jsme nevěděli, u koho horečka, která námi na prýčnách lomcovala, byla větší. Na teploměr si nikdo nevzpomněl. Dějištěm našich několikadenních horečných snů byly tropické kraje. Jak hezká to změna!

Vše dopadlo celkem šťastně. 10. ledna 1926, tedy právě za měsíc našeho pobytu v Roháčích, vezl nás hajník ze Zverovky na saních, tažených dvěma koníky, do Podbielu na nádraží. — —

Doma, po letech hubených, přišla léta tučná a v čase, kdy mizely naše četné modřiny, o jejich původu se do dnešního dne nikdo nedověděl, kuly se nové plány výpravy na Podkarpatoruské poloniny.

Dnes, po více než deseti letech se na to dost lehko vzpomíná. To by tak šáhálo, aby ne!

V. Macháček, Panorama můstku v Planici (1936), kde bylo poprvé v řádném závodě docíleno skoku delšího 100 m

Škpt. BEDŘICH NOVÁK

ČESKOSLOVENSKÁ VOJENSKÁ HLÍDKA NA ZAHRANIČNÍCH ZÁVODECH 1936

Letošní zima nám lyžařům ukázala málo příznivou tvář. Ale nějak zvlášť se na nás zlobila v prosinci a v lednu při treningu. V prosinci na Krkonoších, kde bylo sněhu dost, byla denně hustá mlha, která nám bránila vzdalovat se od vytyčených cest a cvičit jízdu terénem, čehož jsme nejvíc potřebovali, právě tak, jako střílet. Ještě horší to bylo v lednu v Tatrách, kde krásné, téměř jarní počasí nás zase drželo jen na několika málo cestách se zbytky ztvrdlého sněhu. A když konečně sníh napadl, dala se snad provozovat zimní turistika, ne však běžecký trening. Jednu dobrou stránku však pobyt v Tatrách přece měl: mohli jsme dobře cvičit střelbu.

K výběru do hlídky jsme měli dostatek dobrých závodníků, kteří svou zdatnost prokázali již před nastoupením vojenské služby na četných závodech civilních doma i za hranicemi. Snad by se byli našli ještě jiní, ale byli jsme také vázáni závodními řády, které předpisovaly určité složení hlídky podle hodnotností a určitý věk. Za daných předpokladů jsme vybrali, co bylo možná vybrat nejlepšího: npor.

Steiner, ppor. Beranovský, čet. d. sl. Tvrzník, des. Matějásko, voj. Musil, Kosour a Fousek, vesměs známí závodníci.

Naděje, s nimiž jsme odjížděli do Jugoslavie, nebyly velké. Spíš jsme měli obavy, zvlášť když jsme se dověděli, že jihoslovanská vojenská hlídka měla norského trenera Hagena.

Závod v Jugoslavii byl pro nás vlastně nejdůležitější. Je součástí každoročně vypisovaného závodu armád Malé dohody o putovní pohár rumunského krále Carola II. (letní část tohoto závodu je širší). Prohra v závodech zimních by nás mohla odsunout na poslední místo i ve výsledku celkovém, jako se to stalo před dvěma roky v Rumunsku.

Po příjezdu do Jugoslavie zhrozili jsme se stavu sněhu. Závod bruslařský by snad byl býval vhodnější než lyžařský.

Závod hlídek na 30 km se střelbou byl na Pokljuce, protože na Bledu nebylo sněhu vůbec. Téměř celá trať vedla lesem v neustálých zákrutách po hrbolech, způsobených oblevou. Stopa byla hluboko zaříznutá a úplně zledovatělá, výstupy prudké a

Centropress, Československá vojenská hlídka při střelbě v olympijském hlídkovém závodu v Garmisch-Partenkirchen

sjezdy ostré dlouhé, hustým lesem. Tedy trať velmi obtížná. Pády nikdo nepočítal a modřiny, způsobené zastavováním o stromy, prý také ne.

Výsledek byl tento:

I. Československo, čas 2.44.53, zásahů 18 v 7 figurách, bodů 35.003; II. Jugoslavie, čas 2.41.07, zásahů 8 v 6 figurách, bodů 31.042; III. Rumunsko, čas 3.09.56, zásahů 24 v 8 figurách, bodů 28.700.

Druhý závod v Jugoslavii, štafetový závod na 50 km, se jel za horších ještě podmínek. Den před závodem napadlo půl metru nového sněhu. Sníh nepřestal padat ani v den závodu. Přidal se však ještě ostrý vítr. Projíždění trati nebylo nic platno, protože vítr stopu ihned zanášel. Zaváty byly na dlouhých úsecích i značkovací praporky. Výsledek byl také podle toho. Prvá tři kola jeli závodníci pořád pohromadě a střídali se v prošlapování trati. Teprve vždy na posledních 3 km, kde byl do cíle sjezd, se trochu rozdělili. Ale hned další brzy po startu se na výstupu zas sjeli a pokračovali pohromadě. Náš třetí závodník po výstupu chtěl před sjezdem získat čas a přidal do tempa. Na zaváté trati však zabloudil a než stopu zas našel, ztratil tolik, že poslední z našich nemohl již ztrátu nahradit. Bojoval sice statečně aspoň o druhé místo, rumunského závodníka dojel a před cílem dokonce předjel, ale pád v poslední chvíli ho o tento úspěch připravil.

Naše hlídka jela takto: voj. Fousek, ppor. Beranovský, npor. Steiner, voj. Musil.

Výsledek:

I. Jugoslavie časem 4.07.48; II. Rumunsko časem 4.17.31; III. Československo časem 4.17.31²/₅.

Získává tedy do poháru Jugoslavie 8 bodů, Československo 6 a Rumunsko 4 body.

Druhý den po závodech jsme odjeli do Německa, abychom stihli zahájení zimních olympijských her, třeba že vojenský závod byl stanoven až na 14. února. Času, který nám zbýval, jsme využili k tomu, abychom se seznámili s terénem a zopakovali si střelbu na balonky. Již první training v partenkirchenském terénu nás přesvědčil, že budeme mít hodně co dělat, budeme-li mít ve zdejší konkurenci dobře obstát. Příkré, částečně zalesněné stráně, rozbrázděné hluboce zaříznutými potoky s čerstvě napadaným sněhem, hrozily obtížností závodu. Když pak byla ohlášena trať, do níž bylo v druhé polovině vloženo dlouhé obtížné stoupání a hned po něm prudký sjezd lesem, cítili jsme, jak naše naděje klesají. K tomu i vylosované pořadí na startu č. 7 dávalo nám jistotu, že pojedeme na úplně vyjeté stopě. A když konečně jeden z našich dlouhým čekáním na závod nevydržel nervové napětí a ochabl hned na začátku závodu, byl osud zpečetěn. Do poloviny závodu se sice vzpamatoval, ale ztracený čas vyrovnat se již nepodařilo, zvláště

Sojufoto, Výkon typicky ruský: těchto dvanáct mužů seskočilo s letadel v plné polní výzbroji a v plynových maskách a za nimi byly shozeny lyže; vzdálenost 200 km zpět do Moskvy, urazili za 30 pochodových hodin

když dva na obtížné části sjezdu spadli se stráně do křoví u potoka a spotřebovali několik dražších minut k tomu, aby se dostali zpátky na trať.

Naše hlídka byla složena takto: velitel npor. Steiner, členové hlídky des. Matěáško, voj. Musil, voj. Kosour.

Výsledek byl tento:

1. Itálie 2.28.35; 2. Finsko 2.28.49; 3. Švédsko 2.35.24; 4. Rakousko 2.36.19; 5. Německo 2.36.24; 6. Francie 2.40.56; 7. Švýcarsko 2.43.39 (v tom tři trestné minuty na 1 nesestřelený balonek); 8. Československo 2.50.08; 9. Polsko 2.52.27.

Výsledek střelby, všechny tři balonky pěti ranami, nás stává na třetí místo mezi hlídkami ve střelbě. Nejlepší vůbec střelili Rakušané 3 rány, druzí Němci 4 rány.

Z Německa odjíždíme ještě do Francie na závody francouzské lyžařské federace a francouzské armády. Neuposlechli jsme dobře míněných rad, abychom jeli raději domů. Bylo to snad odvážné, ale udělali jsme dobře. Závodníci v Chamonix dokázali, že německý neúspěch nepodlomil jejich ducha a že jsou schopni bojovat znovu o dobré umístění. Toho si ceníme nejvíce.

Trať hlídkového závodu se stěhlou v Chamonix byla ze všech tří nejplošší, vysloveně běžecká.

Nebylo sice tak obtížných stoupání a sjezdů jako v Jugoslávii a v Německu, ale zato byl nejhorší sníh. Byl to zase vlastně led, který na několika místech byl přerušen nezamrzlými potoky nebo kamením, po němž se muselo přeběhnout i 50 m.

Závod se běžel zároveň s hlídkami civilními. Ty však nestřílely. Naše hlídka byla složena takto: npor. Steiner, čet. Tvrzník, voj. Musil a Fousek.

Výsledek:

1. Československo 2.09.58.3; 2. Francie (olympijská hlídka) 2.16.50.4; 3. Jugoslavie 2.22.51.9; 4. Francie (náhradní hlídka pro olymp. hry) 2.25.01.2, následují hlídky francouzských vojenských těles.

Druhý den startoval vojín Kosour v závodě mužstva na 18 km za 1.28.29.2 a umístil se jako druhý. První byl Jihoslovan Žen za 1.26.05.4.

Rovněž i v závodě štafet na 40 km, který se konal o dva dny později, jsme získali první místo.

Výsledek:

1. Československá hlídka 3.02.31.///; 2. Francouzská olympijská hlídka 3.06.49; 3. Jihoslovenská hlídka 3.21.56.

Hlídka jela v sestavě: voj. Kosour, voj. Fousek, čet. Tvrzník, voj. Musil.

Tedy nakonec přece zasloužené vítězství. Škoda, že až nakonec.

Jan Říhánek, Aiguille Viérge a Tour Ronde (Mt. Blanc)

VILÉM MACHÁČEK

PLANICA 1936 = 101 m

Naše malá výprava — Vrána, Lukeš, Budárek a já — nasedá ve čtvrtek 12. března 1936 v 10:30 hod. večer na Wilsonově nádraží; s námi loučí se Zadák, Příbyl, oba Krňoulové a Šimůnek. Ještě poslední stisknutí rukou a mizíme v tunelu. V Táboře vystupuje jediný spolucestující z našeho oddělení. Vrána ihned si ustýlá na lyžích u stropu, Lukeš a já obsazujeme lavice, Budárkovi ustlali jsme na zemi a za krátko všichni spíme. Na hranicích, všechna čest, prohlídka důkladná. Máme s sebou kromě drobných peněz tři stokoruny a jednu padesátikorunu. Striktní rozkaz proměnit na šilinky. Jelikož Rakouskem jen projíždíme a na snídani a oběd jsme si již v Praze šilinky koupili, je nám navrhováno tyto bankovky si ve směnárně uschovati. Na návrh přistupujeme — vyzvedneme si je při zpáteční jízdě. Za uschování platíme 5.— Kč. Prohlídka rakouská je formální. Upozorňují nás jen, že na osobu provésti můžeme 200 Sh a 2.000 Dinarů. Ty ovšem nemáme, tak je vše v pořádku. Totéž opakuje se na hranicích v Jesenici. Jugoslávští odbírají nám pasy a přinesou nám je až do lokálního vlaku Jesenica-Kraňská Gora-Rateče, kam přestupujeme. Vlak je víc než plně obsazen. Průvodčí vlaku, jakož i závodník jugoslávského savezu Smolej, který z Jesenice s námi jede, navrhují nám přesehnouti do druhé třídy. Zatím se těšíme pozornosti spolucestujících,

kterí jedou ze zaměstnání do svých domovů. Zůstáváme seděti v III. tř. a demokratické naše rozhodnutí potkává se u našich spolucestujících se sympatickým ohlasem. Jsme dotazováni odkud jsme, jak je u nás sněhu, jaké poměry a naopak se dovídáme od nich, kdo, kde a kdy u nás byl a jak rád na ty Čechy vzpomíná. Do stanice Planica-Rateče přijíždíme v pátek večer a jsme srdečně vítáni. Naš starý známý, místní krejčí, u kterého hoši loni dobře bydlili, dnes ve funkci ubytovatele zavádí nás do pensionu „MOJMÍR“. Ubytovaní je dobré. Pak nás vede do nedalekého abstinentního pensionu, kde po dobu pobytu budeme stravováni. Choť našeho stravovatele je Češka, radí se s námi, jak by nejlépe jugoslávskou kuchyni proměnila na českou. Povedlo se jí to dokonale. Byli jsme velmi spokojeni, na ty drobné různé saláty jsme si brzo zvykli a koblihy, bramborové šišky a knedlíky byly příčinou, že jsme se s našimi hostiteli jen neradili loučili.

Ještě téhož večera přišli si naši českoslovenští Dalmatinci — jak jsme naše přátele přezvali — na rukávy naše svazové odznaky, takže česká výprava čítala nyní celkem 6 pánů a 1 dámu. Od té doby se nás nepustili, zahrnujíce nás milými pozornostmi. V sobotu ráno jdeme okouknout Bloudkův mamutí můstek. Trening je určen až na 3. hod. odpoledne. Již u nádraží

Miroslav Karlíček, Nizké Tatry (Chabenec) na jaře

jsme překvapeni novým, bezvadně vybudovaným můstkem, na kterém se loni bojovalo o „Slovanská mistrovství“. Tehdy dovozoval jen skoky do 50 m. Dnes je ideálně upraven na skoky 60 m. Na poloviční cestě k velkému můstku míjíme další malý můstek, asi na 25 m, na kterém právě pilně skáče lyžařský dorost. Velká planická skokalnica, ke které za pár dalších minut přicházíme, je pro nás dalším překvapením. Loňského roku to byl přírodní můstek, s úzkým dopadem, dnes je úplně vybudován, má ohromný umělý buben i hořejší část nájezdu, je téměř dvakrát tak široký jako byl loni, s dojezdem amfiteatrálně upraveným. Provedení je odborně bezvadné a všemi obdivováno. Proti loňsku působí mnohem klidnějším a bezpečnějším dojmem. Od přítele Joso Gorece se dovídáme, jak bylo v posledních dnech pořadatelstvu horko. Na stavbě pracováno bylo celou zimu, potřebné množství dřeva poskytl za směšně nízké ceny státní lesy, práce vedl po celou dobu osobně inž. Stanko Bloudek a můstek byl již koncem února v bezvadném stavu. Místní skokani trenovali na něm již v druhé polovici února. Norové ještě v úterý a ve středu dne 10. a 11. března. Gunar Hagen docílil 97 m. Oetgaard Henri skočil 91 m a Albin Novšak 81 m. Pak přišla pohroma. Ve čtvrtek byl ohromný liják a v pátek ještě velká mlha. Upravování trvalo celý pátek a bylo skončeno až v sobotu o 3. hod. odpoledne, kdy zahájen byl trénink. Skákalo se s menším nájezdem a docíleno délek do 75 m. Ke skoku dostalo se však jen 8 skokanů; Birger Ruud skočil 95 m, ale s pádem, jaký jsem

ještě v životě neviděl. V největší výši sklonil lyže k zemi a vzal ještě větší předklon, takže padal kolmo na špičky, v posledním okamžiku lyže ještě sice srovnal, ale přílišný předklon již vyrovnati nemohl a padl dopředu. Po něm skočil ještě Rakušan Rudolf Rieger, rovněž s pádem vpřed a trénink byl předčasně o 4. hod. skončen. Rychlým ochlazením zmrzl nájezd, ale doskok, kam slunce déle svítilo, byl ještě měkký, drhnul a byl příčinou pádů. Naši hoši se k velké jejich lítosti ke skokům následkem toho nedostali vůbec. Přerušování tréninkových skoků bylo nutné z ohledu bezpečnostních, neboť, jak nám inž. Bloudek sděluje, k docílení skoků 90 m jest rychlost skokana při odskoku 105 km/hod., odporem vzduchu sníží se na 75 km a v této rychlosti při doskoku padati vpřed jistě není žádnou legrací.

Aby těm, kteří neměli možnost můstek vyzkoušet, byla dána tato příležitost alespoň částečně, stanovil soudcovský sbor, ve kterém byli pp. Albert Bildstein, Jernej Jelenič, já a velitel skoku Stane Pelan, že před zítřejším dopoledním závodem dovoleny budou skoky na zkoušku. V závodě samém budou dva skoky do konkurence. Na závod je hlášeno 9 Rakušanů, 3 závodníci našeho svazu, 5 Švýcarů, 7 Norů a 2 Jugoslávci. Závod počal v 10-30 hod. zkušebními skoky z $\frac{3}{4}$ nájezdu. V těchto pokusných skocích měl náš Buďárek nejdelší skok 73 m, Vrána 60 a Lukeš 65 m. Následuje I. kolo hlavního závodu z téhož nájezdu, ve kterém docílili všichni závodníci již skoky delší, náš Buďárek skoku nejdelšího 78 m, bohužel s pádem.

Karel Beinhauer, Liptovské Hole, Baníkov a Patria

Sláva Kovář, Krkonoše, Černá hora s vrcholu Liščí

Norští závodníci dostávají se ke startu právě po skončení tohoto kola a žádají rovněž skoky na zkoušku. Byly jim povoleny a vystupují na nájezd. Po delší době vracejí se však znovu před soudcovskou tribunu, stěžují si, že nájezd nebyl volen v dohodě s nimi a žádají zrušení celého prvního kola. Pro pokročilou dobu nemohlo jim být vyhověno, načež prohlašují, že skákat nebudou, což vyvolává velkou bouři nevole v obecnstvu. Následuje II. kolo s celým nájezdem, ve kterém exceloval náš Budárek nejdelším skokem 86 m a sklídl bouřlivý potlesk. Odpoledne v 1:30 hod. byl můstek znovu otevřen a docíleno následujících délek: Bradl 88 m, Budárek opět za velkého jáсотu 90 m, Rieger 82·5 m, Novšak 80 m, Dr. Rajndl 87 m. *V druhém kole skáče Bradl 101 m za ohromného jáсотu.* V zápětí Budárek dosahuje 95 m, ale přehnal předklon a přepadává. Pak skáče již jen několik málo skokanů, ale s pozoruhodnými výsledky. Rieger 88 m, Novšak skokem 89 m tvoří nový jugoslávský rekord za nepopsatelného nadšení, v němž udržováno jest vděčné obecnstvo i skoky posledních dvou skokanů Dra Rajndla 98 m a Aschenwalda 96 m.

Závod končí. Masa asi 20.000 diváků se začíná pohybovat, radostně jása a pomalu, velmi pomalu se rozchází. Všechny stánky s ovocem, pitím a požívatinami jsou oblehány; v blízkém hotýlku „ILIRIJA“ i nové jeho dependanci je hlava na hlavě, také nedaleká obec Rateče je obecnstvem v pravém slova smyslu zaplavena, kolem nádraží rozloženy jsou masy čekajících, nádražní rozhlas hlásí odjezdy připravených vlaků, které jsou v okamžiku obsazovány. Na silnici nad nádražím pohybuje se nekonečná řada aut a autobusů, je jich sta a sta. Odjíždějí tisíce, ale život s nastávající-

cím večerem neutuchá. Ve všech hostincích je plno, odevšak rozléhá se zpěv a kde je jen trochu možno, se tančí. Naši přátelé se s námi loučí, mají radost zvláště z „oveho maleho“ (Budárka) i „Lukšu“ a Vrány. Stále jen želí nepřítomnosti Bartoně a těší se příštím rokem „dok se vidimo“. Při odjezdu tiskne nám ruce Dr. Žižek, Joso Gorec a Ivo Komár a navrhují nám společný trening našich skokanů s jejich před příští sezonou, t. j. již v prosinci t. r. Kromě velké skakalnice a nově zřízeného můstku na 60 m u nádraží postaví za tím účelem *ještě další treningový můstek* menší. — Snad by bylo možno o tom vážně uvažovati.

Výsledky hlavního závodu: 1. Bradl Josef, Oester. Ski-Verband, 77 m, 78m; 2. Höll Gregor, Oester. Ski-Verband, 72, 85; 3. Rieger Rudolf, Oester. Ski-Verband, 71, 80; 4. Dr. Raindl Harald, Oester. Ski-Verb., 67·5, 84; 5. Aschenwald Franz, Oester. Ski-Verband, 70·5, 77; 6. Laseuer Jean, Schweizer. Ski-Verb., 64, 71; 7. Novšak Albin, Jugosl. Zim. Sp. Savez, 69·5, 67; 8. Vrána Rudolf, SLRČS., 63, 66; 9. Maier Gustav, Oester. Ski-Verband, 61, 65·5; 10. Lukeš Jaroslav, SLRČS., 63, 63·5; 11. Pribošek France, Jugosl. Zim. Savez, 63, 63; 12. Budárek Oldřich, SLRČS., 78 (pád), 86 m.

Pěkné stylové skoky měl z Rakušanů Bradl, na ostatních byla znáti nejistota. Překvapující mírou zlepšili se Jugoslávci. Budárek skáče odvážně, ale nemá jistoty v dopadu, Vrána po loňském saltu na témže můstku se zřejmě bál a Lukeš nebyl disponován — bolely ho nohy. A tak jsme letos dopadli v Planici hůře než loni, kdy s námi byli i Bartoň a Steinmüller. — Dobré poučení.

KAREL RUDL

VELKÁ CENA ČESKOSLOVENSKA 1936

Druhá reprisa naší velké ceny provedena byla v západních Krkonoších v okolí Kotle. Jest to v nynější době snad jediné místo, kde se dá uskutečnění alpská kombinace slušného formátu. Místo samé má však i vady a to hlavně pokud se týče ubytování a vzdáleností tratí (hlavně slalomové) od hotelů. V Krkonoších musíme letošního leta uskutečniti aspoň jednu za každou cenu prvotřídní sjezdovou a slalomovou trať, která by končila v mohutném středisku, ku příkladu Špindlerově Mlýně, aby podmínky ubytovací a vzdálenostní pro závodníky i funkcionáře v obecnstvo byly pokud možno nejideálnější. Teprve tehdy budeme moci se zdarem pořádati sjezdové závody velkého mezinárodního formátu. (Bude to sjezdová trať Zlaté návrší (1412) kol Medvědice do Špindlu (700 m) končící se u hotelu Savoy. Trať by byla 3 km dlouhá se 700 m výšk. rozdílem, na severní straně). Letošní velká cena prováděna byla za krajně nepříznivých povětrnostních poměrů. Mlha, vítr, mráz a drobně padající zmrzlý sníh kladi na závodníky i funkcionáře (hlavně u startu) největší požadavky. Trať sjezdu vedena byla na známé sjezdové trati memoriálu Ludi Poláčka (Kotel 1434, Lesní zátiší 760 m při délce ca

3 km). Jest to naše nejlepší sjezdová trať v Krkonoších. Obsahuje volné pláně, les, paseky v dostatečném sklonu i zvlnění a končí lesní cestou. O tuto cestu musela být trať zkrácena; byla velmi zledovatělá a „rozrochaná“. Zkrátila se tím ca o 600—800 m při výškových 150 m a končila na zmrzlém sněhu na poslední pasece na kotě 900 m. Rovněž ve spodních partiích tratě na pasekách bylo již v cestě dosti pařezů, které při zledovatělém sněhu byly závodníkům překážkou v rychlosti i bezpečnosti. Vreční partie sjezdu na Kotli až k lesu měla velmi dobrý tvrdý sníh se stejnoměrně narostlým jímím 10—15 cm; proto je velmi zajímavým případem prvotřídního závodníka Václavíka z VS. který krátce po startu špatně najel prvou kontrolní branku, pádem ji přerazil, udělal několik přemetů a nestaraje se o další směrové praporky obrátil se v mlze o dobrých 90° (!) a jel přímo směrem na Kotelné jámy. Hrozně se asi divil, když po jisté krátké době (v tak velké rychlosti) neměl nic pod sebou a volným pádem as 20—30 m letěl do Kotelných krolí. Může mluvíti o velkém štěstí, že upadl šťastně do hlubokého sněhu, vyprostil se sám a vrátil se po delší době k první sanitní kontrole k lesu. Při větším

zranění jistě by v Kotelných jamách zmrzl, ovšem svojí vlastní vinou. Dostalo se mu čestného jména „Král Kotelných roklí“.

Trať obsahovala 7 kontrol, branek, 2 kompletní sanitní kontroly v čele s Dr. Meelem, byla spojena od lesa k cíli telefonem hraničářského praporu č. 2. Přihlášeno 87 závodníků, z toho startovalo pouze 42. Byl to důsledek stále trvajících špatného počasí a pak neúčasti závodníků HDW kteří ač přihlášení, nestartovali.

Krátce před cílem závodník třídy starších sympatický Kern z Klubu Alpistů pádem na zmrzlý sníh vykloubil si rameno, projel však ještě cílem. Jinak žádných zranění na štěstí nebylo a závod měl hladký průběh. Nejlépe stylově i rychlostně jeli Eda Hromádka, Stehlík, Cífka, Pittermann, Kraus, Donth a Fischer z HDW, z druhé třídy Brabec a Dohnal. Mezi ženami kupodivu na tak těžkém terénu velmi lehce vyhrála sjezd subtilní Mõhwaldová z HDW nad Beinhauerovou z VS. Brno. V třídě starších překvapil ing. Bejkovský z KČST. Vino. nad Kernem (Kern dojel ovšem se zraněním). V třídě třetí mimo vítěze Dontha z HDW jel velmi dobře Císař z LZK a mladý Olda Jarolímek, který se pilně vypracovává na velmi dobrého sjezdaře.

Vzdalo se několik závodníků pro zlomení lyží jako Čtvrtečka, Klein-Smidt atd.

Slalom jel se v Malých Kotelných roklích při velkém větru, mrazu a drobném sněžení. Slalomová dráha asi 600 m dl. s 200 m výšk. rozdílem byla přehledná od startu i od cíle. Obsahovala 28 branek seskupených s ohledem na terén. Obsazení trati telefonem, kontrolami, soudci u startu i cíle a i celý průběh přes krajně nepříznivé povětrnostní poměry byl — možno říci — velmi dobrý. Musí se stále brát v úvahu nemožné počasí, které působí depresivně jak na závodníky, tak na funkcionáře, kteří musí stát v mrazu a větru na jednom místě 2½ hodiny, nejsou nikým vystřídáni. Za ideálních povětrnostních poměrů, slunce, tepla a v blízkosti hotelů možno ovšem žádati ideální průběh.

Ve slalomu dokázal svoji superioritu opět Hromádka (1:14, 1:11). Zvítězil rozdílem dobré třídy. Jeho jízda brankami jest tak plynulá, že se vám zdá na dálku že vidíte stuhu, vinoucí se rychle po svahu dolů. Druhý čas měl závodník druhé třídy Brabec (1:40.1, 1:40). Škoda, že jeho zranění o vánocích vyřadilo ho s počátečního tréninku. Stehlík i brněňští závodníci z VS. Dohnal a Beinhauer jeli slalom též pěkně. Velmi slabě jel Cífka, nemá stále dostatečnou ukázněnost. Mezi ženami napravila vše Beinhauerová (1:50, 1:45.4). Jela krásným stylem a zvítězila s převahou nad Irmenbachovou a Mõhwaldovou. Měla 6. nejlepší čas dne. Porazila i Cífkou. Mõhwaldová ve slalomu stále slabá (2:36.9, 2:35.9). V třetí třídě slabě jel Císař a ještě slaběji Jarolímek (2:40.5, 2:13.6). V třídě starších nutno zvláště pochváliti Baušeho (1:51.1, 1:43), který zvítězil naprosto jistě a porazil z první třídy Cífkou a z druhé Beinhauera.

Slalom zahajovali mimo konkurenci Ascher, Klein-Smidt a Čtvrtečka. Zvláště Ascher svými časy (1:14.2, 1:14) potvrdil, že když mu to vyjde, jest jeden z našich nejlepších sjezdařů. Jen více nervového uklidnění. Ostatní většinou ještě neovládají dostatečně obrato-

vou techniku, nebo se nedovedou myšlenkově soustřediti. Výsledky Velké ceny byly v rekordním čase vypočteny podle nových norem švýcarského svazu, schválených FIS a ceny přesně v 1/2 6 rozdány závodníkům v hotelu Skála ve Skelných Hutích.

Vítěz E. Hromádka získal putovní cenu čestného předsedy Svazu lyžařů J. V. B. Pilnáčka — sjezdaře od akad. sochaře H. Mušla. Je to druhá velká sjezdová cena, kterou letošního roku získal náš nejlepší a nejsympatičtější závodník.

Výsledky

Sjezd

Muži, I. třída: 1/1. Hromádka Eduard, KLV. Praha, 3.11.9; 2/2. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 3.37.9; 3/3. Pittermann O., HDW., 3.38. 4/4. Cífka Jan KLV. Praha 3.41.3.

II. třída: 1/5. Kraus Fr., HDW., 3.49.5; 2/7. Fischer Josef, HDW., 3.58, 3/9. Brabec Kamil, LZK. Praha, 4.25.5; 4/10. Dohnal Miroslav, VS. Brno, 4.33.3; 5/11. Mach František, VS. Praha, 4.43.8; 6/12. Myšák Václav, Ski klub Č. Budějovice, 4.52.5; 7/13. Beinhauer Karel, VS. Brno, 4.55.5; 8/16. Jiras František, SK. Slavia Praha, 5.12.4; 9/18. Vaina Vl. Ing., ČSK. Praha, 5.18.2; 10/19. Šíma Jan, LZK. Praha, 5.19.2; 11/20. Kaldarar Hugo, Vočko, LK. Praha, 5.19.3; 12/21. Říha Antonín, SK. Slavia Praha, 5.25.7; 13/22. Marek Jindřich, KČST. Čermná, 5.30.3; 14/23. Chlumský, LZK. Praha, 5.33; 15/24. Štochl Miroslav, KČST. odbor Praha, 5.37.8; 16/26. Pelnář Přemysl, SK. Slavia Praha, 5.48.5; 17/27. Ing. Dlouhý Blahoslav, VS. Praha, 5.56.9; 18/28. Čumpelík František, ČSK. Praha, 5.57.9; 19/29. Machoň Ladislav, SK. Slavia Praha, 6.00.8; 20/30. Červinka Josef, Ski klub Pardubice, 6.10.2; 21/31. Kunce Jindřich, ČSK. Praha, 6.12.5; 22/32. Jakovenko J., Vočko, LK. Praha, 6.40.3; 22/33. Vogel Karel, Vočko, LK. Praha, 7.30.3; 24/35. Kühnel M., SK. M. Slavia Brno, 8.33.

Třída starších: 1/15. Bejkovský Vil. Ing., KČST. Vinohrady, 5.11.5; 2/17. Kern Václav, Klub Alpistů Čs. Praha, 5.13; 3/25. Bauše Otto, LZK. Praha, 5.47.5; 4/34. Vyskočil Vlad., ČSK. Praha, 7.36.

Třída III.: 1/6. Donth Frant., HDW., 3.50.9; 2/8. Císař Josef, LZK. Praha, 4.15.2; 3/14. Jarolímek Oldřich, SK. Dvůr Králové n. L., 5.00.5.

Ženy: 1. Mõhwaldová Gertruda, HDW., 4.21.7; 2. Beinhauerová Růžena, VS. Brno, 4.37.2; 3. Irmenbachová Ema, LZK. Praha, 5.41.9; 4. Garkischová Lilitta, KLV. Praha, 5.50.5; 5. Majerová Ludmila, Brouk a Babka Praha, 7.02.3; 6. Červinková Marie, Skiklub Pardubice, 7.36.3.

Slalom

I. třída: 1/1. Hromádka Eduard, KLV. Praha, 1.14.0, 1.11.0, 2.25; 2/3. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 1.41.0, 1.40.1, 3.21.1; 3/7. Cífka Jan, KLV. Praha, 2.02.0, 1.46.2, 3.48.2.

II. třída: 1/2. Brabec K., LZK. Praha, 1.40.1, 1.40.0, 3.20.1; 2/4. Dohnal M., VS. Brno, 1.44.2, 1.44.5, 3.28.7; 3/6. Beinhauer K., VS. Brno, 1.50.2, 1.52.8, 3.43.0; 4/8. Štochl Mir., KČST. Praha, 2.04.0, 1.43.3, 3.47.3; 5/9. Kaldarar Huda, Vočka LK. Praha, 1.57.8, 1.55.9, 3.53.7; 6/10. Říha Antonín, SK. Slavia Praha,

2.01.6, 2.00.2, 4.01.8; 7/12. Čumpelík Frant., ČSK. Praha, 2.11.2, 2.01.2, 4.12.4; 8/13. Šíma Jan, LZK. Praha, 2.15.0, 1.59.1, 4.14.1; 9/14. Myšák Václav, SK. Čes. Buděj., 1.56.1, 2.35.7(6), 4.31.8.

Třída starších: 1/5. Bauše R. O., LZK. Praha, 1.51.1, 1.43.0, 3.34.1; 2/19. Bejkovský Ing., KČST. Vinohrady, 2.34.2, 2.21.2, 4.55.4; 3/22. Vyskočil Vlad., ČSK. Praha, 3.00.1, 2.36.5, 5.36.6.

III. třída: 1/11. Císař Josef, LZK. Praha, 2.08.0, 1.56.6, 4.04.6; 2/18. Jarolíněk Old., SK. Dvůr Králové, 2.40.5, 2.13.6, 4.54.1.

Ženy: 1. Beinhauerová R., VS. Brno, 1.50.0, 1.45.4, 3.35.4; 2. Irmenbachová, LZK. Praha, 2.05.2, 2.08.5, 4.13.7; 3. Mõhwaldová G., HDW., 2.36.9, 2.35.9, 5.12.8; 4. Garkischová L., KLV. Praha, 2.31.0, 3. 10.8, 5.41.8.

Celkový výsledek „Velké ceny Československa“

I. třída: 1/1. Hromádka Eduard, KLV. Praha, 0, 0, 0; 2/2. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 12-80, 23-05, 35-85; 3/3. Cífků Jan, KLV. Praha, 14-46, 34-19, 48-65.

JOSEF KOUDELKA

KDO MÁ PRAVDU?

Velmi nerad mívám „poslední slovo“, ale tentokrát tak musím učiniti, aspoň stručným způsobem. Odpověď, resp. kritika kol. Jelínka v článku „Opravdu správná metodika“ je totiž *částečně nevěcná, ba i osobně zahrocená*. Musím ji tedy uvést na pravou míru.

Především není pravda, že jsem se kol. Jelínkovi hned v úvodu omlouval; kursiva úvodní byl text vybraný redakcí z mého soukromého dopisu, což tam bylo rádně uvedeno. Neopravoval jsem článek kol. Jelínka, ale opravil, doplnil a na pravou míru uvedl jeho některé omyly. Mám k tomu plnou legitimaci nejen dlouholetou praxí, ale i svými výsledky vyučovacími a organizačními a to nejen ve škole, ale i mimo školu, zvláště v činnosti lyžařské v rámci Svazu lyžařů. Musí tedy kol. Jelínek odpustit, že jsem se toho skutku dopustil a že se od něho nechci metodice jízdy na lyžích učit. Není pravda, že mám ve svém článku logické nesrovnalosti, že svými výroky potvrzuji názory svého odpůrce. Naopak byl jsem a jsem proti němu. To vidí přece každý, kdo si můj článek klidně přečte. Jeho metodické zákony (zásady) jsem také uvedl a jsou na stránce 212. odst. druhý (a, b, c, d); ovšem kol. J. tvrdí, že jsem toho neučinil. Také jsem nehorázně nepřestřelil, ale jen napsal, že není nutno *v každém případě* poradit cviků diktovat, ale že na základě zkušeností a odborných vědomostí musíme si stanoviti přece jen *určitý postup cviků*, který uznáváme zdůvodněně za nejvhodnější, sice by jinak mohla nastat ve vyučovacím postupu hotová anarchie. Proto je nutno metodický postup cviků *zásadně* stanovit a tento podle možnosti (ne tedy vždy) zachovat. Celá věc je tedy všem nezaujatým jasná: *ani anarchie, ani dogmatika*. Nějaké vodítko musíme však míti, které nám zůstane základem, podle něhož učí i tvoří potom sám cvičitel. Nikdy a nikde jsem přece netvrdil, že musíme přede-

II. třída: 1/4. Brabec Kamil, LZK. Praha, 36-24, 22-64, 58-88; 2/5. Dohnal Miroslav, VS. Brno, 40-08, 26-17, 66-25; 3/7. Beinhauer Karel, VS. Brno, 51-02, 32-05, 83-07; 4/8. Kaldarar Huda, Vočko LK. Praha, 62-72, 36-45, 99-17; 5/9. Myšák Václav, Skiklub Č. Budějovice, 49-54, 52-11, 101-65; 6/11. Říha Antonín, SK. Slavia Praha, 65-88, 39-78, 105-66; 7/12. Štochl Miroslav, KČST. Praha, 71-88, 33-82, 105-70; 8/13. Šíma Jan, LZK. Praha, 62-72, 44-83, 107-55.

III. třída: 1/6. Císař Josef, LZK. Praha, 31-22, 40-93, 72-15; 2/15. Jarolíněk Old., SK. Dvůr Králové, 53-48, 66-27, 119-75.

Třída starších: 1/10. Bauše Otto, LZK. Praha, 76-16, 28-39, 104-99; 2/17. Bejkovský Ing., KČST. Vinohrady, 58-88, 61-81, 120-69; 3/23. Vyskočil Vlad., ČSK. Praha, 130-06, 78-74, 208-80.

Ženy: 1. Beinhauerová R., VS. Brno, 5-65, 0, 5-65; 2. Mõhwaldová Ort., HDW., 0, 27-05, 27-05; 3. Irmenbachová E., LZK. Praha, 29-05, 10-64, 39-69; 4. Garkischová L., KLV. Praha, 32-17, 35-11, 67-28; 5. Červinková M., Skiklub Parbubice, 70-50, 54-16, 124-66.

psat *jediný* postup, který musíme za *všech* okolností dodržet. Ale kol. Jelínek nechce však o *žádném* postupu ani slyšet a všechno chce nechat na tvořivosti a umění cvičitelů. Za poučení o jejich výchově, znalosti a požadavcích při zkouškách děkuji, ale bylo úplně zbytečné; posměšky o číslování a seškatalkování metodickým mohl si autor ušetřit, neboť jsou i jeho samého nedůstojné. Také jsem o tom ničeho nepsal.

Kol. Jelínek dále tvrdí, že není obráncem ani alpské školy, ani přívratů; není to však pravda. Vidí to přece každý z jeho dalších rádků a hlavně z toho, co napsal v minulých číslech Zimního Sportu a proti čemu se nás současně několik ozvalo. Musím tedy i tu opakovati, že onen vyučovací postup, v němž *učíme napřed kristiánci a jen potom přívratu* má své zdůvodnění už tolikrát opakované, které je srozumitelné už všem, jen právě ne kol. Jelínkovi, který přece není obráncem přívratů.

Mému článku může se vytýkat pouze jedna chyba: napsal jsem totiž, že základem jízdy na lyžích zůstane nám vždycky výkony, při nichž máme lyže v poloze základní, tedy ani přívrat, ani odvrat, nýbrž telemark a kristianie. To se ovšem nemůže přesně týkati telemarku, takže tento svůj „poklesek“ opravuji tak, že *základem jízdy na lyžích zůstane nám škola norská* (telemark a kristiania), k níž pro úplnost i účelnost přidáme cviky školy alpské (přívraty a přeskoky).

Na konec chtěl bych ještě upravit Jelínkův názor, že se nyní všechno sjíždí vlnovkou kristiánek, kdežto dříve všechno přívratnou technikou. Především to není doslovně pravda, protože všechno se tak jednostranně sjížděti nedá a potom to také každý ani neumí. Že se však častěji nyní (pokud to ovšem sněh dovolí) sjíždí kristiánkami a nikoliv přívratnou technikou, je *správný vývoj jízdy na lyžích*, který poráží úplně zastaralé přívratové názory kol. Jelínka.

SVAZ LYŽAŘŮ

MINISTR NÁRODNÍ OBRANY FRANTIŠEK MACHNÍK NAŠÍM ČESTNÝM PŘEDSEDOU

Svaz lyžařů republiky Československé uvítal svého čestného předsedu, ministra národní obrany Františka Machníka, na slavnostní schůzi svého zastupitelstva, konané dne 24. března 1936 v Obecním domě hlavního města Prahy. Schůzi zahájil předseda Svazu Ing. Ant. Jauris, poděkoval panu ministrovi a vzpomněl při tom dlouhé a plodné spolupráce Svazu lyžařů a armády a vyzvedl zvláště okolnost, že mistři Svazu bývali často i mistry naší branné moci, vzpomenuv m. j. i zesnulého mistra Josefa Bima, závodníka Českého Ski Klubu Vysoké nad Jiz. Poděkovav panu ministrovi za přijetí funkce čestného předsedy, ubezpečil jej jako představitel naší branné moci, že Svaz bude i nadále sledovati zásadu připravení ve svém členstvu právě vojáky. Pan ministr v obsáhlé řeči prohlásil, že přichází rád mezi lyžaře a to zvláště proto, že lyžařství pokládá za sport, který zoceluje muže po stránce tělesné i mravní pro nejvyšší úkol, t. j. brannost a že zvláště v nynější době je nutno pěstovati brannou přípravu. Svoji svobodu si musíme za každou cenu uhájit. Celé shromáždění přijalo tento srdečný a přátelský, ale velmi vážný projev ministrův spontánním souhlasem, který potvrzoval slib, daný v úvodu předsedou. Nato ujal se slova místopředseda Svazu Dr. J. Moser, který promluvil o Olympijských hrách v Garmisch-Partenkirchen, podtrhnul olympijskou myšlenku sportovních bojů a vyzvednul i hodnotné výkony, které na letošních Zimních Olympijských Hrách borei Československa dobyli. Film z Olympijských her v Ga-Pa doprovodil pak Dr. Moser ještě zajímavými glossami.

Po schůzi zastupitelstva konala se společná večere, kde v přípitech znovu proklamována radost nad spoluprací s armádou. Ministr byl znovu a znovu ujišťován, že jeho přítomnost v čele Svazu lyžařů je symbolem nové a lepší éry československého lyžařství.

Schůze zúčastnili se též ministerský rada MUDr. J. Hovorka za presidium ministerstva veř. zdravotnictví, ředitel Dr. Pitlík za ministerstvo obchodu, ministerský rada Dr. Habenicht za ministerstvo železnic a profesor Dr. Joe Gruss za ČOV; ministra národní obrany doprovázel jeho pobočník škt. J. Ort. I tyto zástupce ústředních úřadů a sportovních organizací, jakož i zástupce sportovního tisku, srdečně uvítal předseda Svazu Ing. Jauris s přáním, aby všichni věnovali nadále Svazu lyžařů svoji přízeň, kterou Svaz odmění úspěchy ve své sportovní činnosti.

Přefazení závodníků do I. třídy. Na základě výsledků, docílených při mistrovství, přerazují se pro závod ve skoku na lyžích: Chlum Miroslav (1670), Český Ski klub Vysoké nad Jiz., 306.4 bodu; Skrbek Bohumil (1679), Český Ski klub Vysoké nad Jiz., 298.5 bodu; Vladimír Václavík (1249), Lyžařský závodní klub Praha, 271.6 bodu. Potřebný počet bodů 270. — Pro závody v běhu na lyžích: Jan Kovář (904), Lyžařský závodní klub Praha, 226.5 bodu (potřebný počet 216 bodů). — Pro závod ve sjezdu a slalomu: Kleinschmidt Vilém (848), Lyžařský závodní klub Praha, 79.785 bodu; Irmenbachová Emma (149), Lyžařský závodní klub Praha, 80.55 bodu (potřebný počet bodů 75).

Zestavení činnosti závodníkům. Rozhodnutím Technického sboru Svazu lyžařů RČS. ze dne 31./III. 1936, zastavuje se pro příští sezonu činnost následujícím závodníkům: Hora Josef (č. reg. 2105), Český Ski klub Praha; Paprskář František (č. reg. 2362), P. J. Radhošť Mor. Ostrava; Jurečka Emil (2851), KČST. Valašské Meziříčí; Zánvit František (1721), KČST. Ružomberok; Paprskář Rudolf (2368), KČST. Rožnov p. Radh.; Böhm František (2091), KČST. Vinohrady; Buchar Jaroslav (1326), Č. K. S. Ski Jilemnice; Erlebach Josef (614), Č. K. S. Ski Jilemnice; Šrubař Břetislav (1307), S. K. Baťa Zlín; Synovec Josef (124), Lyžařský závodní klub Praha; Maťátko Jaroslav (75), S. K. Dvůr Králové nad Labem; Mottl Václav (2763), Vočko, lyžařský klub Praha, Velíšek Josef (585), KČST. Písek; Vopička Eduard (2912), KČST. Písek; Kožnárek Vilda (922), Lyžařský klub Brno; Šponar Gustav (222),

KČST. Přívoz; Gvuzd Jaroslav (2301), KČST. Přívoz; Šejvl Jaroslav (746), KČST. Valašské Meziříčí; Stříželka Em. (1461), KČST. Valašské Klobouky; Fabian Jindřich (807), Lyžařský klub Ostrava; Papež Jaroslav (2708), KČST. Valašské Klobouky; Buchar Josef (610), Český ski klub Praha. Závodníku Františku Josefovi Šoltesovi, ŠK. Vysoké Tatry, zastavuje se s okamžitou platností činnost a jeho případ registrace za dva kluby předává se k projednání protestní komisi.

Výhody, plynoucí z mistrovství. Podle rozhodnutí hospodářské komise Svazu, poskytnuta byla klubům, platícím plný členský příspěvek, 50% sleva za každého závodníka, který startoval letošního roku na závodech o mistrovství RČS., na Velké ceně Československa, na závodech III. tř. a žen při mistrovství. Příslušné obnosy byly již připsány ve prospěch klubům.

Registrace závodníků. V uplynulé sezoně vyškrtáno bylo z registrace celkem 824 závodníků, přibylo nových 520 závodníků, takže ku 30./III. 1936 registrováno je celkem 2654 závodníků. Z registrace žen vyškrtáno bylo 29 závodnic, přibylo nových 58, takže ku 31./III. 1936 registrováno bylo celkem 271 závodnic. — V minulé sezoně ohlášeno bylo 65 přestupů závodníků, z čehož vyřízeno bylo 56, neuznáno a nevyřízeno 9.

Trainingové tábory pro závodníky. Technický Sbor zamýšlí během letní sezony uspořádati několik trainingových táborů pro závodníky. Pro tábory vybráno bude vždy vhodné místo na řekách a jezerech. Podrobnosti sděleny budou klubům oběžníkem a v denním tisku.

ZÁVODY

VELIKONOCE SVAZU LYŽAŘŮ VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Je již tradicí, že oficiálním zakončením lyžařské sezony jsou velikonoční závody Svazu lyžařů ve Vysokých Tatrách na Popradském a Štrbském Plese. Jsouce věrni této tradici, zakončili jsme i letošní sezonu závody ve sjezdu „o cenu Popradského Plesa“, závody ve skoku „o Tatranský pohár“ a závody ve slalomu „o cenu Karla Danko“. A můžeme s klidným svědomím říci, že jsme se rozloučili těmito závody s uplynulou lyžařskou sezonou důstojně a úspěšně. S jedním nemůžeme se však úplně spokojit. Počasí nám o letošních Velikonocích nepřálo, jen jediný den ze všech těch dní, ztrávených na Štrbském Plese, byl takový, jak si jej o Velikonocích představujeme. Bylo to Velikonoční pondělí, den závodu ve slalomu. Mlynická Dolina pod vodopádem „Skok“, na jejímž levém úbočí vytrasován byl slalom, stápěla se v plném proudu slunečních paprsků. Ostatní dny, a to sobota, den závodu sjezdového a zejména pak Hod Boží Velikonoční — neděle, byly podmračené a dokonce nedělní závod ve skoku zažil pravou lednovou chumelenici a připomínal loňský závod ve skoku o mezinárodních závodech FIS. Nezvykle veliké sněhové vločky pokryly v několika vteřinách nájezd a deskočiště Jarolímkova můstku, vynutily si přestávku mezi druhým a třetím kolem závodu ve skoku a pokazily slibné délky skoků, dosažené našimi olympioniky ve druhém kole závodu. Celkem však nepříznivé počasí nemohlo zkeslit velmi dobrý dojem ze závodů a dokonce „Tatranský pohár“ svojí malou, ale zato kvalitní konkurencí, byl jedním z nejlepších závodů ve skoku letošní sezony. Krásné stylové skoky, vesměs bez pádů a dosažené délky mluví nejlépe. A ještě o jednom jsme se přesvědčili: při dobré vůli a zájmu o věc, je možno o Velikonocích na Jarolímkově můstku skákat! Podle došlých relací z Vysokých Tater, měli jsme opět vážné obavy, že závod ve skoku nebude možno provést a bylo by to škoda. Teprve na místě samém zjistili jsme, že není to tak beznadějně, naopak že s poměrně malou námahou, dá se můstek upravit pro bezvadný závod. S pomocí Ředitelství státních lázní na Štrbském Plese dirigovali jsme v pátek ráno na můstek štrbanské chlapce a týž den večer byl můstek ke skoku upraven. Šlo to tedy velmi snadno. Zájem o všechny závody byl v Tatrách i Podtatří uspokojivý a při větší a svědomitější propagaci, která má v prvé řadě spočívat v rukou místních činitelů, bude zájem ještě větší a bude možno z velikonočních závodů ve Vysokých Tatrách vytvořit opravdu velký podnik, který zejména propagačně může pro Vysoké Tatry znamenat velmi mnoho. Tatry byly o Velikonocích obsazeny. A je již v lidské přirozenosti, že člověk hledá zábavu. Zde jsou právě lyžařské velikonoční závody ve svém místě a využije-li se jich plně propagačně, je bezesporné, že přilákají mnoho hostů nejen z míst tatranských, ale i Podtatří. To platí v prvé řadě o skoku. Jestliže letos návštěva obecněstva při tomto závodě neodpovídala zdaleka kapacitě Tater, pak nebylo to jenom výsledkem nepříznivého počasí, ale také slabé propagandy. To jsou zkušenosti, které nesmíme založit, ale kterých musíme použití o Veliko-

nocích příštích a připravit závody s plnou pomocí místních činitelů tak, abychom dosáhli maxima. Je to možné. Z letošních velikonočních závodů nutno vyvednouti ještě velkou, téměř nečekanou účast závodníků. Letošní mimořádně obsáhlá termínová listina Svazu lyžařů i nepříznivé poměry, které nutily k častému překládání termínů, vyčerpaly nejen finančně, ale i organizačně kluby tolik, že na velikonočních závodech v Tatrách byla očekávána účast jen slabší. Skutečnost nás však přesvědčila o opaku. Bylo hlášeno a vylosováno pro závod ve sjezdu 70 závodníků a 11 závodnic, pro závod ve slalomu 62 závodníků a 8 závodnic, celkem z 29 klubů Svazu lyžařů RČS., z maďarského lyžařského svazu a z HDW. Stejně jako v minulých ročnicích, zúčastnili se velikonočních závodů: Maďari 9 členným závodním teamem. Po loňské absenci startovali tentokrát i závodníci HDW. z místního Karpathenvereinu.

Závod ve sjezdu v Dolině Zlomisk

Sobota dne 11. dubna 1936. Sjezdová trať vytýčená v Dolině Zlomisk, doznala oproti loňsku změny. Původně stanovený start pod Ošarpancem musel být v den závodu pro silnou vichřici ve vyšších polohách přeložen asi o 100 m výškových a 300 m délkových níže pod Dračí Stěnu. Od startu vedla na stinné stráni velkým „S“ do přímého sjezdu před řadou hlubokých terénních vln, stáčela se do prava a traversovala přikrou straň poslední terasy do zlomiskové doliny. Pak sjížděla střelou do branky, položené v protisvahu, křížila dolinu a po její pravé straně vedla k cíli na hladině Popradského Plesa. Trať měla 7 branek, měřila cca 3 km s výškovým rozdílem cca 700 m. Jejím autorem, stejně jako dráhy slalomové, byl Leoš Stehlík. V chatě u Popradského Plesa bylo již od časných hodin ranních živo. Společný odchod závodníků ke startu sjezdového závodu byl určen na 9. hod. Stejně živo bylo i na Štrbském Plese, odkud vypravili jsme se po 7. hod. ranní na cestu přes Drigant k Popradskému Plese. S námi odcházeli závodníci, ubytovaní na Štrbském Plese a proud lyžařů-diváků. Cesta přes Drigant nebyla tak příjemná jako loňského roku. Bylo méně sněhu, hodně ledu a mnoho vytátých míst. Na Popradském Plese rozdána závodní čísla a na trať vypraveni závodníci spolu se startéry a strážci branek. S nimi odchází sanitní hlídka na své stanoviště nad druhou terasou. My, kteří jsme zbyli na Popradském Plese, dali jsme se do příprav u cíle, rozdělili funkce a očekávali 12. hodinu, na kterou byl stanoven start. Před startem uctěna byla památka padlých dvouminutovým klidem Velikonočního míru, prohlášeného plukovníkem Šourkem, nejstarším ze startujících závodníků a ve 12.01 odstartován první závodník, Bereczky, z maďarského lyžařského svazu, jako druhý Cífka, jako pátý vítěz letošního sjezdového závodu Ascher, jako devátý Stehlík, sedmáctý Dr. Molitor, osmáctý Kóvary, dvaadvacátý loňský vítěz závodu Čtvrtečka. Startovali i naši skokani Vrána, Lukeš a Budárek, z nichž zejména Lukeš svým krásným umístěním, jako druhý

v celkovém pořadí, překvapil. Závod měl hladký průběh, až na to, že startující trpěli velkou zimou. S napětím očekáván byl výsledek závodu, zejména proto, že startovali vynikající sjezdaři maďarští. Závod vyhrál skvělým stylem *Ascher*, Lyžařský závodní klub Praha v čase 3.33.9, který v tomto závodě prokázal svoji kvalitu a potvrdil ji i vítězstvím v závodě slalomovém. Skvělý závod jel Lukeš, Čtvrtečka a Maďar Czík. Výsledky sjezdového závodu „o cenu Popradského Plesa“ jsou uvedeny ke konci referátu. Jako startéři fungovali Josef Krňoul a učitel Václav Reif, jako kontroly u branek obětavě nám vypomohli členové SK. Slavia, KČST. odbor Praha a členové učitelské výpravy z Brna, vedení učitelem Berkou. U cíle fungovali arch. Jarolímek, Ing. Sekanina, Ing. Kraus a Pokorný. O finance velmi obětavě se starali manželé Říhánkovi a sl. Bejšovcová. Službu lékařskou převzal ochotně MUDr. Kovařík. Po ukončení závodu a propočítání výsledků, rozdány v chatě Popradského Plesa ceny. Putovní cenu Popradského Plesa, věnovanou pp. Fiškou a Štafleem, odnáší vítěz závodu Zika *Ascher*, ostatní závodníci poděleni plaketami a originál-lepty, věnovanými mistrem Štafleem. Pan restaurátér Fiška oteovscky staral se o naše chlapce a o dobrý průběh a organisaci celého závodu; máme v něm v tomto krásném koutku Vysokých Tater obětavého a upřímného přítele. Jemu patří náš srdečný dík.

Závod ve skoku „o Tatranský Pohár“

Neděle dne 12. dubna 1936. Ne příliš příznivé počasí, které provázelo závod ve sjezdu, naladilo nás trochu pesimisticky a netrpělivě očekávali jsme rozbřesk neděle, objeví-li se toužebně očekávané slunce. Neměli jsme štěstí. Obloha zatažena, vrcholky Tater obaleny mlhou a nebylo naděje, že by snad během dopoledne počasí se zlepšilo. Dalo se očekávat, že za takového počasí návštěva závodu ve skoku nebude uspokojivá. Start závodu určen byl na 11. hod. a hodiny před tím ztrávili jsme přípravami na Jarolímkově můstku. Účast závodníků byla jak se samozřejmě dalo očekávat poměrně malá, zato kvalitou prvotřídní. Startovali všichni naši nejlepší skokani Steimmüller, Lukeš, Budárek, Vrána a Chlum, ze slovenských závodníků Pavel Midriak z Banské Bystrice a z moravských Machačka Jaromír z odboru KČST. Moravská Ostrava. Můstek byl bezvadně upraven a dobrou službu nám prokázal salmiak, kterým jsme posypávali doskočiště, zejména pak před druhým kolem, kdy se prodloužil nájezd a očekávaly délky skoků k 70 metrům. Výkony byl to jeden z nejkrásnějších závodů letošní sezony; škoda, že nepřízeň počasí zabránila větší účasti obecnstva. Závod byl zahájen jedním kolem zkušebním, následovaly tři skoky do konkurence a nakonec dva skoky exhibiční. V prvním kole s menším nájezdem pohybovaly se délky skoků od 51 do 56 metrů, v druhém kole byl nájezd prodloužen a délky skoků dosáhly 64 až 70 metrů. Nejdelší skok měl Olda *Budárek* z LZK. Praha — 70 metrů. Krásně stylově skákal zejména Chlum. Výkony našich olympioniků jsou celkem vyrovnány, svědčí o tom malé bodové rozpětí mezi prvními pěti, které obnáší cca 5 bodů. Dobře se uvedl i Pavel Midriak a těší nás, že i na Slovensku rostou nám také dobří skokani. Mezi druhým a třetím kolem

hustá chumelenice vyžádala si přestávku a když pak třetí kolo bylo Steimmüllerem zahájeno, viděli jsme, co tato tatranská přeháňka způsobila. Nově napadaný mokřý sníh zhoršil jízdu na nájezdu tou měrou, že Steimmüller s námahou dosáhl 41 metrů. Skoky ostatních pohybovaly se rovněž kolem 41 metrů, jedině Lukeš mohutným odrazem docílil skoku o 5 m delšího, který mu dopomohl k vítězství. Výsledky závodu jsou uvedeny rovněž na konci. Jako soudci stylu fungovali Dr. Moser, B. Zadák a Ing. Bukovec, startérem byl Norbert Pokorný, velitelem můstku náčelník Jarolímek. Potěšitelným zjevem v uspořádání tohoto závodu byla aktivní výpomoc nestartovavších závodníků, zejména ze Skiklubu Banská Bystrica a je nutno toto porozumění zvláště akcentovati a přát si, aby při všech budoucích lyžařských podnicích takovýto kontakt se projevoval.

Závod ve slalomu „o cenu Karla Danko“

Pondělí dne 13. dubna 1936. Velikonoční pondělí alespoň trochu napravilo nepříznivý dojem. Mlhavé ráno nedávalo sice velké naděje, ale během výstupu k vodopádu „Skok“, objevilo se slunce, které provázelo pak celý závod. Způsobilo také, že cesta od Štrbského Plesa Mlynickou Dolinou k vodopádu „Skok“ byla mimořádně oživena vystupujícími lyžaři a to nejenom závodníky, ale i diváky. Slalomová trať, vyznačená na svahu Přední Bašty vlevo od vodopádu „Skok“, vyžádala si před započítáním závodu úpravu ušlapáním předešlého dne napadlého nového sněhu. Trať byla velmi pestrá a oproti trati loňské mnohem delší, měla 42 branek. Start s cílem byl spojen telefonicky a linku postavili s laskavým svolením velitelství horského pluku číslo 3 vojáci z Popradu. Již o 10. hod. bylo v kotlíně pod vodopádem „Skok“ velmi živo. Na kamenech objevily se skupiny opalujících se lyžařů, kteří netrpělivě čekali na zahájení závodů. Objevil se tu i buffet p. Nedobrého, který zejména tentokráte byl na svém místě a daleko před koncem závodů úplně vyprodán. V závodě slalomovém startovalo 52 závodníků a 4 závodnice, vzdalo 13 závodníků a 2 závodnice, diskvalifikován 1 závodník. V 11.30 hod. odstartován první závodník Daňo ze Ski klubu Banská Bystrica, za ním následoval *Ascher*, vítěz závodu, jako číslo 3 Stehlík, jako číslo 4 obhájce a vítěz loňského závodu Iglói z maďarského svazu a pak následovala řada našich i maďarských boreů, z nichž Kövary jako číslo 9, Čtvrtečka jako číslo 11, Csík jako číslo 12, atd. Průběh závodů byl velmi zajímavý. Nejlepšího času dosáhl *Ascher* časem 1.40.9, druhý nejlepší čas měl závodník HDW. Mörth 1.43.7, za ním Kövary 1.47.1. Velmi dobře jel v prvním kole Stehlík, Emödy, Bruck z HDW. Jarka Lukeš, Brabec z LZK., Králík z Banské Bystrice. V ženách velkou převahu prokázala opět Beinhauerová VS. Brno, která jela první kolo v čase 2.07.3 a kterou závodnice maďarského lyžařského svazu hraběnka M. Szaparyová nemohla vážně ohrozit. Ve III. třídě velmi dobře se uvedl junior Jarolímek, který měl vážného konkurenta v maďarském junioru Demjénovi. A ještě napínavějším bylo kolo druhé. *Ascherův* čas je horší, 1.57.7 a záleželo teď na čase závodníka Mörtha a Kövaryho. Mörth zhoršuje podstatně svůj čas prvního kola na 2.14,

Kövary vykazuje rovněž zhoršení o 8 vteřin 8 desetin. Pak bylo již jisto, že vítězem stává se Zika Ascher. Velmi dobře se uvedl opět Jarka Lukeš, umístivší se v celkovém pořadí na pátém místě a jeho výkon třeba dvojnásob vyzvednouti, poněvadž jel svůj první slalomový závod. V ženách svoji posici bezpečně uhládila Beinhauerová, ve III. třídě rozhodnuto bylo o vítězi v druhém kole, kdy vážný konkurent Oldý Jarolímka, Maďar Demjén, svůj čas si velmi zhoršil. Ve Starší třídě první místo obsadil loňský vítěz Maďar Iglói. Výsledky závodu jsou také na konci. U startu fungoval opět Pokorný a Josef Krňoul, u branek nám vypomohli opět naši spolupracovníci ze závodu sjezdového, u cíle byli náčelník Jarolímek, místonáčelník Zadák, jednatel Svazu Ing. Kraus a předseda Bezkydské župy SLRČS. Ing. Sekanina. Závod protáhl se do pozdních hodin odpoledních vzhledem k velkému počtu startujících a dlouhé trati, O zpestření programu mají velkou zásluhu dvě episodky, jejichž autory jsou závodník Roland a Valenta. Mají zásluhu o to, že dolina pod vodopádem „Skok“ rozléhala se bujarým smíchem. Oba dva dokázali, že jsou excentriky na lyžích, Valenta že je mistrem v „tvoření“ kotmelců na lyžích do cíle a Roland mimo to velmi galantním k dámám. Velikonoční svazové závody ukončeny byly v pondělí v 6. hodin večer vyhlášením výsledků a rozdáním cen v čítárně hotelu „Kriváň“. Celkem můžeme říci, že skončily úspěchem a zásluhu o to mají jistě i místní činitelé, v prvé řadě správa státních lázní v čele s ředitelem Lichtákem, která nám vyšla všestranně vstříc a byla nám nápomocna radou i skutkem, dále Ústřední ředitelství státních lázní, poskytnuvší nám bezplatné ubytování, pan restaurátér Danko, hostivší řadu našich závodníků a poskytnuvší podstatnou slevu funkcionářům a ostatním závodníkům, pan ředitel Nedobrný, který se svědomitě staral o hladký a zdárný průběh závodů, dal k dispozici svoje sanitní saně pro všechny závody, hotel Móry, který nám poskytl dva dělníky na úpravu můstku a všichni ostatní známí i neznámí. Děkujeme všem srdečně, děkujeme také těm, kteří aktivně závodů se zúčastnili a s námi spolupracovali a těšíme se, že o příštích Velikonocích se opět v Tatrách shledáme.

Jiří Kraus.

Výsledky VII. závodů ve sjezdu

„o Cenu Popradského plesa“.

Třída I.:

1/3. Čtvrtěčka Jaroslav, KČST. odbor Praha, 3.48.5; 2/4. Csik Imre, Maďarsko, 3.52.9; 3/8. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 4.18.3; 4—5./9—10. Klein Schmidt Vilém, LZK. Praha, 4.21; 4—5./9—10. Kövary Karol, Maďarsko, 4.21; 6/15. Cifka Jan, KLV. Praha, 4.31.7; 7/26. Dažo Jozef, Ski klub. Bán. Bystrica, 5.24.9.

Třída II.:

1/1. Ascher Zika, LZK. Praha, 3.33.9; 2/2. Lukeš Jaroslav, Slavia Praha, 3.43.3; 3/5. Machačka Jaromír, KČST. Mor. Ostrava, 4.02.9; 4/6. Mörth Jan, HDW., 4.14.3; 5/7. Budárek Olda, LZK. Praha, 4.17.7; 6/11. Winter Zdeněk, Český Ski Klub Plzeň, 4.23.9; 7/12. Kokrhánek Vláda, Český Veslařský Klub Brno,

4.25.1; 8/13. Emödy Antal, Maďarsko, 4.31; 9/14. Dr. Molitor Sandor, Maďarsko, 4.31.3; 10/16. Dohnal Miroslav, Vys. Sport Brno, 4.41; 11/17. Pavlík Robert KČST. odbor Poprad, 4.56.3; 12/18. Vrána Rudolf, SK. Slavia Praha, 4.58.5; 13/20. Brabec Kamil, LZK. Praha, 5.00.3; 14/21. Králik Tibor, Ski klub Ban. Bystrica, 5.06.3; 15/22. Beinhauer Karel, Vys. Sport Brno, 5.14.3; 16/23. Dr. Koloušek Radim, LTC. Praha, 5.21; 17/24. Bereczky László, Maďarsko, 5.21.7; 18/27. Mach, Vys. Sport Praha, 5.25.7; 19/30. Machačka Miloš, KČST. Olomouc, 5.33.7; 20/31. Weider Jozef, KČST. Žilina, 5.38.3; 21/32. Prokop Jan, Český Ski Klub Plzeň, 5.40; 22/33. Husák Antonín, SK. Slavia Praha, 5.41.9; 23/34. Roland Viktor, KČST. Košice, 5.42.9; 24/37. Hudyma Vojtěch, KČST. Poprad, 6.30.7; 25/40. Konečný Herbert, P.J. Radhošť Praha, 6.43; 26/41. Nacher Pold, Makkabi Mor. Ostrava, 7.12.4; 27/42. Ondruš Karel, KTL. Košice, 7.54.9; 28/43. Pári Koloman, KČST. Poprad, 8.01.2; 29/46. Kacyba Jan, KČST. Košice, 8.14.9; 30/47. Pilnáček J., Český Ski Klub Hradec Kr., 8.18; 31./48. Potoček Josef, KČST. Poprad, 8.28; 32/51. Štefan Stanislav, Lyžařský klub Olomouc, 10.21.3; 33/52. Ptáček Josef, KČST. Košice, 11.22.3.

Třída III.:

1/25. Demjén Miklos, Maďarsko, 5.22.9; 2/29. Jarolímek Olda, SK. Dvůr Králové, 5.27.2; 3/38. Marton Štefan, KTL. Košice, 6.34.7; 4/39. Slavkovský Jan, KČST. Poprad, 6.41.3; 5/50. Litessy Gabriel, HDW. 9.19.7.

Dorost:

1/28. Färber Kurt, KČST. Mor. Ostrava, 5.27; 2/35. Pindur Josef, KČST. Poprad, 5.44.3; 3/36. Wötitz Jan, KČST. Mor. Ostrava, 6.15.3; 4/45. Mann Guido, LZK. Praha, 8.11.9.

Třída starších:

1/19. Ružinský Ján, Ski klub Ban. Bystrica, 4.59.3; 2/44. Vyskočil Vladimír, ČSK. Praha, 8.04.8; 3/49. Šourek Josef plukov., KČST. Vysoké Mýto 8.59.

Ženy:

1/1. Beinhauerová Ruža, Vys. Sport Brno, 6.12.5; 2/2. Daňová Marie, Ski klub Ban. Bystr., 10.24.2. Startovalo 58 závodníků a 2 závodnice — dojelo a bylo klasifikováno 52 závodníků a 2 závodnice.

Putovní cenu Popradského Plesa získává vítěz závodu — Zika Ascher, Lyžařský závodní klub Praha v čase 3.33.9.

VI. závod ve skoku na lyžích „o Tatranský pohár“, věnovaný ministerstvem veř. zdravot. a tělesné výchovy

1. Lukeš Jaroslav, SK. Slavia Praha, 308.8, 52.5, 65, 46; 2. Steinmüller Alfréd, KČST. Mor. Ostrava, 308.56, 56, 69, 41; 3. Budárek Oldřich, LZK. Praha, 307.2, 53, 70, 41.5; 4. Vrána Rudolf, SK. Slavia Praha, 304.5, 51, 65, 41.5; 5. Chlum Miroslav, ČSK. Vysoké, 303.2, 52, 64, 41; 6. Midriak Pavel, Ski klub Ban. Bystrica, 236.7, 40.5, 43, 38.

„Tatranský pohár“ získává Jaroslav Lukeš, SK. Slavia Praha.

Slalom

I. třída:

1/2. Kóvary Karol, Maďarsko, 1.47.1, 1.55.9, 3.43;
2/9. Čtvrtečka Jar., KČST. Praha, 2.04.9, 2.15, 4.19.9;
3/11. Stehlík Leoš, KLV. Praha, 1.48.8, 2.45.9, 4.34.7;
4/13. Daňo Josef, Ski klub B. Bystrica, 2.02.3+12,
2.21.5+6, 4.41.8; 5/16. Putterlík Karel, VS. Praha,
2.30.6, 2.29, 4.59.6; 6/17. Klein-Schmidt, LZK. Praha,
1.58.9, 3.01.7, 5.00.7.

II. třída:

1/1. Ascher Zika, LZK. Praha, 1.40.9, 1.57.7, 3.38.6;
2/3. Bruck Karel, HDW., 1.56, 1.55.0, 3.51.0; 3/4.
Mörth Jan, HDW., 1.43.7, 2.14, 3.57.7; 4/5. Lukeš
Jaroslav, SK. Slavia Praha, 1.57.7, 1.54.4+6, 3.58.1;
5/6. Emödi Ant., Maďarsko, 1.54.9, 2.11, 4.05.9; 6/7.
Dr. Molitor Sand., Maďarsko, 2.02.2, 2.09.8, 4.12;
7/8. Brabec Kamil, LZK. Praha, 1.53.3, 2.22, 4.15.3;
8/12. Machačka Jar., KČST. M. Ostrava, 2.11.6, 2.28.2,
4.39.8; 9/14. Králík Tibor, Ski klub B. Bystr., 1.57.8,
2.50, 4.47.8; 10/15. Dohnal Miroslav, VS. Brno, 2.10.4,
2.38.9, 4.49.3; 11/18. Kokrhánek, ČVK. Brno, 2.39.8,
2.15+6, 5.00.8; 12/20. Holan Vlad., KLV. Praha,
2.31.7, 3.00.0, 5.31.7; 13/22. Dr. Koloušek, LTC. Pra-
ha, 5.39.3; 14/23. Beinhauer Karel, VS. Brno, 5.40.6;
15/26. Konečný H., PJR. Praha, 6.26.0; 16/27. Pro-
kop F., Klub Tatr. Lyž. Košice, 6.41; 17/29. Nacher
Polda, Makkabi Mor. Ostrava, 6.58; 18/31. Kaciba Jan,
KČST. Košice, 7.29.7; 19/32. Machačka M., KČST.
Olomouc, 7.46.2.

III. třída:

1/21. Jarolímek Olda, SK. Dvůr Král., 2.44.5+6,
2.43.5, 5.34; 2/24. Demjén Miklós, Maďarsko, 2.38.2+6,

3.03.1, 5.47.3; 3/28. Litassy, HDW., 2.59.7, 3.50,
6.49.7; 4/33. Marton Štefan, Klub. Tatr. Lyž. Košice,
3.43, 4.47.5, 8.30.5.

Dorost:

1/25. Kovacs Lad., ŠKVT., 2.55.8, 3.02.5, 5.58.3;
2/30. Wotitz Jan, KČST. M. Ostrava, 3.12, 4.01.4,
7.13.4.

Ženy:

1/1. Beinhauerová R., VS. Brno, 2.07.3, 2.28, 4.35.3;
2. Szaparyová M., Maďarsko, 2.36.8, 3.15.8, 5.52.6;
3. Klozarová Eva, LZK. Praha, 2.58.3, 3.41.9, 6.40.2.

Starší A.:

1/10. Igloi Laszlo, Maďarsko, 2.05.9, 2.14.1+12,
4.33; 2/19. Ružinský Jan, Ski klub B. Bystrica, 2.21.5,
2.56.8+6, 5.24.3.

Ze sport. klubu Nové Město na Moravě. Letošní zimní období, jaké novoměstští lyžaři ještě nepamatují, úplně zklamalo všechny naděje. Již v několika minulých letech bylo sněhu málo, letos však *naprosto žádný* a na lyžích bylo možno si zajet jen několikrát, a to ještě jen po lesních cestách nebo po loukách. Odpadly přirozeně i tradiční župní závody, přebor vysokých škol; závod o zlatou lyži Českomor. vysočiny, nebylo možno uspořádat ani závody mládeže. A tak Nové Město přišlo o všecko, co je v něm v zimě nejkrásnější, o sněh a lyžaři smutně ukládají prkynka na půdu.

Závodníci Klubu ovšem nezaháleli. Cyril Musil vedl přípravu závodníků olympijských, Frant. Zajíček, Boh. Musil, Boh. Kosour a Vít Fousek, kteří konají

Na zimní sport

KRÉM • OLEJ

NIVEA

Zvláště v zimě za studených dnů potřebuje Vaše pokožka, aby nepopukala a nepopraskala, dostatečné ochrany proti nepohodě. Natřete si — z opatrností — každý večer, ale též dříve než vyjdete z domu, obličej a ruce důkladně krémem Nivea neb olejem Nivea. Pak Vám neuškodí ani delší pobyt na drsném a studeném povětří a budete se těšit z jemného a něžného lesku své pleti.

A odkud je tento účinek? Od Euceritu! Právě Euceritem je krém a olej Nivea tak účinný.

Krém Nivea: Kč 3.— až 13.—, Olej: Kč 6.—, 12.—, 22.—

službu vojenskou v Tatrách, připravovali se na závody vojenské. Zajíček nebyl bohužel uvolněn pro přípravu olympijskou a tak se účastnili trainingu a potom i závodů vojenských v Jugoslavii, v Garmisch-Partenkirchen a na mistrovství Francie v Chamonix jenom

ZPRÁVY

CYRIL MUSIL VYHOŘEL. Dne 1. dubna t. r. ráno vyhořela úplně rolnická usedlost našeho populárního závodníka a mistra Cyrila Musila ve Studnicích u Nového Města na Moravě. Požáru nebylo možno zabránit, zachvátil v malé chvíli všechna hospodářská i obytná stavení. Oheň byl asi založen; škoda je velká a jenom částečně kryta pojištěním. A zde se krásně ukázalo sportovní kamarádství: Stehlík přiváží autem potlučeného Edu Hromádku, který po celou neděli přeměřuje, počítá a kreslí plány na přestavbu a s Ing. Vládou Novákem pracují na úplném plánu stavby. Takováto pomoc skutkem a nesobeckou ohotou zaslouží jistě uznání a následování. Pomozte Cyrilovi!

Tatranští se zlobí v příloze „Vysoké Tatry“ známého listu „Krásy Slovenska“, že u nás se lidé domnívají, že jediné hory na Slovensku jsou Vysoké Tatry. Nezlobilo by je to, kdyby šlo jen o to, neboť by to bylo známkou dobré propagandy. Ale on tu a tam nějaký lyžař na Slovensku zahynul a pak se to prý přičítá jen Vys. Tatrám, ačkoliv to bylo v některé z Fater, či docela v jiných horách. — A to zas by vás, mládenci, pálit nemělo. To takové Krkonoše by pak nezbývalo než dynamitem vyházet do povětří, protože tam každoročně několik lidí zůstane (a Praha to má téměř na očích!). Takový hoteliér, na př. z Labské nebo Luční, by se musil oběsit, protože každý rok jim kousek od boudy hynou lidé, ne po jednom, ale po párech, ba i skupinách. Můj bože, na Václavském náměstí každý den někoho přejedou a přece tam jsou denně tlačeni. Proč se zlobit?

Ty výsledky! Ani byste nevěřili, kolik těch výsledků máme: máme tedy nejčastěji *oficiální* výsledky, často ovšem i *úřední* výsledky, mezi nejhojnější patří i *technické* výsledky (škoda, že nejsou také *univerzitní* výsledky, nebo *merc.*-výsledky), často se vyskytují i *soudcovské* výsledky, ba dokonce i *zjištěné* výsledky a *vypočítané* výsledky (co kdyby si někdo myslil, že jsou policejně nezjištěny, nebo dokonce od oka odhadnuty!). Onehdy jsem měl *dnešní* výsledky, ovšem i *včerejší* výsledky, často mívám *nedělní* výsledky, přecasto *skvělé* výsledky. Proboha Vás prosím, vážení korespondenti, copak prosté *výsledky*, obyčejné *výsledky*, *výsledky*, se nikde nevyskytnou?

Marie Šmídová-Gregorová, nejstarší závodnice SK. Nové Město na Moravě, zemřela 22. března 1936 po operaci v brněnské nemocnici. — Zesnulá zúčastnila se již v r. 1910 prvních moravských závodů a i v pozdějších letech dobyla řadu vítězství. — Pohřbena byla 25. března ve svém rodišti Novém Městě na Mor. Tamní SK. ztrácí v ní neúnavnou pracovnici a podporovatelku.

Neužívejte zkratk „ČSR“! Pište jak se patří Československo, československý atd. Dva velmi významné

poslední tři. Výsledky prvních dvou závodů nebyly skvělé, nikoliv vinou závodníků samotných. — Ostatní závodníci novoměstští neměli takřka ani příležitost se uplatnit někde jinde, musí si sechovat příležitost na příští zimu, která snad bude milosrdnější.

resorty: ministerstvo zahraničí a ministerstvo vnitra, směrodatné po této stránce, vydaly již před delším časem směrnice, v nichž se úřadům přikazuje neužívat zkratky ČSR, nebo RČS a nařizuje se *jméno státu vypisovat*. Podle tohoto úředního nařízení se má řídit i celý veřejný život. Smutné ovšem je, že řada úřadů na tohle nařízení už dávno zapomněla. A špatné příklady táhnou. Žádný stát (kromě Ruska, které už dnes také zahazuje zkratku SSSR za „Rusko“) neuznává takové nehezské zkratky. Víte, jak i Jugoslavie se zákonem zbavovala její nehezské „SHS“. Proč máme my jediní na světě užívat zkratky, celému světu nerosozumitelné? Propagujte řádné jméno státu v doslovném znění!

Steinmüller je pro „Winter“ stále Němcem. Olympijské číslo tohoto listu opět roztahuje starou událost, že jsme při svém trainingu musili za sněhem do Německa, přičítá to mezi řádky za hotovou zásluhu vedení říše a píše o Steinmüllerovi, který jim tam udělal nový můstkový rekord a odvezl s sebou do Čech, což je přirozeně páli, toto: Nejlepším skokanem byl „Svazmann Steinmüller (von Haus aus Deutschböhme aus Aschberggegend und Schüler von Walter Glass).“ Jsme zvědaví, kdy nám pohotová fantazie vydavatelstva W. odhalí, že i Šimůnek, Musil, Mihalák, Kadavý, Novák a jiní jsou vlastně Němci „von Adam her“. O bratřech „Německých“ ani nemluvíme.

Bezručovu chatu na Ropičce obhospodařuje nyní nový nájemce. Je jím populární turista a lyžař J. Špalek ze Slez. Ostravy.

Jiráskova stezka v Orlických horách se upravuje tak, aby šla nyní bez výjimky pouze po našem územím území. Bude širší a schůdnější.

Útulna na Zverovce v Roháčích dostala novou kuchyň. Stavbu provedl kubínský odbor KČST. Neobešlo se to bez obtíží, jak informuje list pražského odboru KČST. „Kdy a kam?“ (roč. III., č. 1), který praví: V podkroví chtěl zařídit 4 světničky o 2 lůžkách, vytápěné, ale Oravské Panstvo, vlastník půdy, to nedovolilo z toho důvodu, že nájemce honitby, bankovní ředitel Bělohříbek, si svého času vymínil, že po dobu trvání smlouvy nebudou turistické útulny rozšiřovány.

Telefon v chatě na Červenohorském sedle v Jeseníkách byl již zřízen. Připojen je na ústřednu Kouty nad Desnou.

SPORT. PLAKETY A ODZNAKY

K. ŠPÁNEK, RYTECTVÍ A VÝROBA ODZNAKŮ
PRAHA II., VYŠEHRADSKÁ TR. 27. — TELEFON: 443-15